

திருச்செந்தூர்

புராணம்.

ஆசிரியர் !

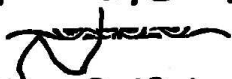
சு.ரா. அருணாசலம்

கேதாபுரம்.

" பதி நாமச்சந்திர மொகம் பூரம் "

Kmm0922.

முகவுரை அநுபந்தம்.

முகவுரையிற் கூறியவாறு திருச்செந்தூர்ப்புராணமும் அரும்பதவுரையும் பதிப்பித்து முடிந்தபின்னர், அன்புமிக்க நமது கனத்தங்கிய புத்தகக்கடை இ. ராம. குருசாமிக்கோனா ரவர்கள் திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ், திருச்செந்தி னிரோட்டக யமகவந்தாதி, திருச்செந்திற் கலம்பகம், திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா, திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழாகிய இப்பிரபந்தங்களையும் திருச்செந்தூர்ப்புராணத்துடன் ஒன்றுசேர்த்து அச்சிற் பதிப்பிக்க வேண்டுமென் றெண்ணி இவைகளுக்கும் அரும்பதவுரை யெழுதித்தரல்வேண்டுமென்று கேட்டனர். அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சியுற்று, அவ்வாறே தெரிந்தமட்டும் அரும்பதவுரை எழுதிக் கொடுத்தனன்.

இவற்றோடு கந்தவருக்கச் சந்தவெண்பா வென்று நூலினைருமையை நோக்கி அதனையும் இப்பிரபந்தத் திரட்டுடன் சேர்க்கவேண்டுமென்று அதற்கும் அரும்பதவுரை யெழுதுவித்து, அந்தந்த நூலாகிரியர் சரித்திரத்தையு டந்தந்த நூலினிற்றதியிலே சேர்த்து, திருச்செந்தூர்ப் பிரபந்தத் திரட்டெனப் பெயரிட்டு, அச்சிற் பதிப்பித்து முடித்தனர். இவரது முயற்சி “பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும், வரிசை வரிசையா நந்தும்” என்றதற் கிலக்கியமாக மேன்மேலும் வளர்ந்து வளம்பெறமுடிந்தது. நம்பெருமானாகிய குமார்க்கடவுள் திருவருளென்றே கொள்ளல்வேண்டும்.

திருச்செந்தூர்ப்புராண நூலாகிரியர் சரித்திரம்பாயிரத்துள்ளே தெளிவாகக் கூறியிருத்தலால் நூலிற்றியிலெழுதிச் சேர்க்கவில்லை.

இப்புத்தகம் டிம்மி 420 பக்கங்கொண்ட 52½ பாரம் ஆகஇருந்தும், இக்காலத்தில் தமிழருமையறிந்த வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் ஆங்காங்குச் சிற்சிலராயிருத்தலால் அவர்களன்றி பேணியர்கள் தக்கவிலை கொடுத்து வாங்கிப் படிப்பதற்குப் பின்னிவொன்றென்பது

இலாபத்தைக் கருதாது காயிதவிலையும் அச்சக்கூலி முதலியவையுங்
கிடைத்தாற்போதுமென்று புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 1—8—0 ஆக
ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

புத்தக வியாபாரஞ் செய்வாருள் நமது கோனா ரவர்களைப்போ
லும் உலகோபகாரம் செய்பவர் யாரையுங் காணோம். இவருக்குத்
தமிழிமானிகளாகிய நாமெல்லாரும் நன்றிபாராட்டுங் கடமையுற்றாள்
ளோமாக, சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

 மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

குமரன்முனை.

முகவுரை.

1618

புராணமென்பது பழையசரிதங்களை யுணர்த்து தூலாம். பழைய சரிதங்களாவன: தேவர் மனிதர் நரகராகிய உயர்திணைப் பொருள்களும் மிருகம் பறவைகளாகிய அஃறிணைப்பொருள்களும் மோகத்தையடையும் பொருட்டு, செபம் தியானம் ஓமம் விரதம் தானம் தவம் பூசை தரிசன முதலியவற்றி லியலு மொன்றையும் பலவற்றையுஞ் செய்து, தலம் தீர்த்தம் முர்த்திகளை வணங்குஞ் செய்கைகளாம்; அச் செய்கைகளைச் செய்து வேண்டிவார் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தருளுந் திருச்செந்து ரென்பது முன்னொரு கற்பத்தினே, பிரபாகரனென்னு மரசன் மணியிராகிய சுகுமாரி' யென்பவள் ஒருகருவி விரண்டு பிள்ளைகளையும் அதன்பின் தனித்தனி பொரு கருவி லொரு பிள்ளையாக இரண்டு பிள்ளைகளையும் பெற்றனள்; இந்த நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் பிதாவாகிய பிரபாகரன் முறையே சூரன், பன்மன், சிங்கன், தூரக னென்னும் பெயர்களை வைத்து வளர்த்துப் பருவம்வந்தவுடனே தன்னரசாட்சியை அவர்களிடங்கொடுத்துவிட்டுத் தன்மணியுடனே காட்டிற் சென்று தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். சூரன் முதலிய நான்கு மைந்தரும் பிதாவின் கட்டளைப்படி, சாகத்திவை யரசாண்டு வருங்காலத்தில் அகத்திய மாமுனிவ ரவ்விடத்துக் கெழுந்துவந்து சூரன், பன்மனென்னு மிருவருக்கு முருகக்கடவு ளுற்புத சரிதத்தை யுபதேசித் தருளினர். அவ்வாறே கிரணவிந்திப முனிவர் வந்து சிங்கன், தூரகனென்னு மிருவருக்கு முறையே தூர்க்கை, ஐயனார் சரித்திரங்களை யுபதேசித் தருளினர். உபதேசம் பெற்ற நால்வரும் பன்மன் முருகக் கடவுளுடைய கோழிக் கொடியாகவும் சூரன் அக் கடவுளுடைய வாகனமாகிய மயிலாகவும் சிங்கன் தூர்க்கையின் வாகனமாகிய சிங்கமாகவும் தூரகன் ஐயனார் வாகனமாகிய யானையாகவு மிருக்கவேண்டுமென்று சிந்தித்துத் தங்களுடைய புத்திரரைச் சாகத் திவைக் காக்கும்படி சொல்லிவிட்டுத் திருக்கயிலாச மலைப்பக்கத்திலே போய் நார்பதினாயிர வருடம் தவஞ்செய்து வசந்தனர்.

அப்போது திருக்கயிலாசுப் பிள்ளையார் சிவபிரானைத் தரிவிக்கும் பொருட்டு, முருகக்கடவுள் முதலாயினார் ஆங்குவந்து தங்கள் தங்கள் வாகனங்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டு, உள்ளே சென்றார்கள். அவ் வாகனங்களுள் முருகக்கடவுள் வாகனமாகிய மயிலும் அவர் கொடியாகிய சேவலும் தூர்க்கை, யினார் வாகனங்களாகிய சிங்கமும் பாணியும் சூரன் முதலிய நால்வர் தவஞ்செய்யு மபிப்பிராயத்தை யவரிடங் கேட்டுத் தெரிந்து நீங்களெங்கள் பதவியை யபகரிக்க நினைத் திருப்பதால் பூதங்களாகக் கடவீரென்று சபிக்க, உடனே யந்நால்வரும் அவ்வாறே மயில் சேவல் சிங்கம் பாணை முகங்களையுடைய பூதங் களாக அண்டாபரணரென்னும் பூதத்தலைவருக் கேவல்செய் திருப்பா ராயினர்.

பின்னுமொரு தினத்தில் முருகக்கடவுள் முதலாயினார் அவ்விடத் துக்கு வந்து அவரவர் வாகனங்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டுச் சிவ பிரானைத் தரிசிப்பதற்காக உள்ளே சென்றனர்; அதுகண்டு சூரன் முதலிய பூத வீரர்களாகிய நால்வரு மயிலையுஞ் சேவலையு நோக்கி யுங்களை விஷ்ணு முதலிய தேவர்களது வாகனங்கள் வணங்கவில்லையே பென்று கோபத்தை மூட்டுதலும், அவ்விண்டும் கருடன் அன்னம் முதலியவற்றோடு போர்செய்து, அவைகளைக் கொன்றன; இவற்றை யெல்லா முருகக்கடவு ளறிந்து, இவ்வளவு தீர்ச்சையுடைய புண்டிபண்ணிய அப்பூத வீரர்களை நீங்கள் அசுர குலத்திற்போய்ப் பிறக்கக் கடவீ ரெனச் சபித்தனர். அச்சாபம் பெற்ற பூதவீரர் 'நால்வரும் சூரனும் பன்மனு மாகியவிருவருங் காசிப முனிவருக்கு மாயை வயிற்றிலொரு சரீரத்தை பெடுத்துப் பிறந்தனர். மற்றிருவரு மவன்வயிற்றிலே தனித் தனி யொவ்வொரு சரீரத்தை பெடுத்துப் பிறந்தனர். இம்மூவரும் பதினாயிரவருட காலமாகப் பற்பல பாகங்களைச் செய்து சிவபிரானிடத் திலே யுயர்ந்த வரங்களைப்பெற்று, அக்கருவத்தால் பிரமவிஷ்ணுக்கள், அட்டதிக்குப் பாலகர் முதலியோரையும் புத்தஞ் செய்து சபித்து, அவர்கள் செல்வங்க ளெல்லாவற்றையுங் கவர்ந்து, அசுரர்கள் மனமகி மும்படி கடனைடுவே மகேந்திரபுரி யென்னுமொரு பட்டணமுண்டு பண்ணி, அதிலிருந்து தூற்றெட்டுபுகம் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை யரசாட்சி செய்து வாழ்ந்தனர்.

இவ்வகை விவரங்களைப் பொறுத்தவரையுடைய விவரங்கள் முன்னிலையிலே
கூர் திருக்கயிலாசத்திலே சென்ற சிவபிரானிடத்திலே முறையிடுத
லும், அவர் தமது ஆறு திருமுடிக்களிலுள்ள ஆறு நெற்றிக் கண்களி
லும் ஆறு தீப்பொறிகளைப் பிறப்பித்துச் சாவணப் பொய்கையிலே
விடுத்துக் கந்தசுவாமி பென்னுந் திருக்குமாரரை யுண்டாக்கினர்;
அக்குமாரக்கடவுள் நவவீரராகைய ஒன்பது தம்பியுமாகும் இரண்டாயிர
வெள்ளம் பூதசேனையுஞ் சூழ எழுந்தருளியவந்து யுத்தஞ்செய்து மாமா
மாகைய சூரபன்மனைத் தமது சத்திவேலா வீரண்டு கூறுக்கிக் கொன்
றருளுதலும், அவ்விரண்டுகூறும் பண்டைத்தவத்தால் சேவலுமயிது
மாகத் தம்முன்னே வந்துகிற்க, அவற்றைக் கொடியாகவும் வாகனமா
கவும் தரித்துக்கொண்டு இந்திரன் முதலாயின தேவருக்குப் பெருவாழ்
வளித்தருளி மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கப் பெற்ற திவ்ய கேதந்திரமாம்.
இதற்குச் சான்றாக மாமரமாகிய சூரனைப்படுத்த (கொன்ற) இடமா
னது இன்றும் மாப்பாடு என இத்தலத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்மூன்றி, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவருள்
நடுநாடகமாக வீற்றிருந்த நக்கீர தேவரால் திருமுருகாற்றுப்படையி
லிரண்டாவது தலமாகவும், தமிழ்த் தெய்வ நிலையமாகிய திருவாவு
துறையாதினம் சாமிநாத தேசிகரால் கலம்பகமும், பத்திவடிகைய
புகழிக்கத்தரால் பிள்ளைத்தமிழும், இன்னும் பல வித்துவான்களாற்
பல பல பிரபந்தங்களும் பாடப்பெற்ற மான்மியமுமுள்ளது. பிரதான
மான இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்களுமுடையது. குமாரக்கடவுளாலே
பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கப் பெருமானையும் தன்னுட்கொண்டது.

இத்தகைய தலந், தீர்த்தம், முர்த்தியாகைய மூவகையினுஞ்சிறந்த
திருச்செந்துர்த் தட்புராணத்தைக்குமாரக்கடவுள் தமதுதிருவாக்கால்
நீ பாவோயென்று கட்டினாயிட்டருள, அக்கட்டளைப்படியருள்வாக்குப்
பெற்று வென்றிமாலைக் கவிராசரென்பவர் செயந்தி மான்மியமென்னும்
வடமொழியினின்றும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து விருத்தப்பாவினாலே
பாடியருளினரென்பது இந்நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது.
இன்ன காலத்திற் பாடியருளினாரென்ப தொருவகையாலும் தெரிய
வில்லை. தெரியாமைக்குக் காரணம் பண்டைத் தமிழ் நூலாசிரியர்கள்
தாம் பாடிய காலத்தைக் கணக்கிட்டுக் கூறும் பெரு வழக்கமின்மையே
யாம். தமிழ்நாடாகிய தென்னாட்டிலுள்ள சாதாரண வித்துவான்கள்
வாக்குகளும் மோனை, எதுகை, கற்பனை, யமகம், திரிபு, சிலேடை
யாதிய வளங்களைப்பெற்றுள்ளனவானால் திருவருள்பெற்ற இந்நூ

வாழ்கின்றவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க
இவருடைய அறிவுநலமும் சிறப்புப் படைத்துள்ளன என்பதனை
குதலா சிங்கு விரித்துக் கூறவில்லை!

இவ்வருமை பெருமைபுடைய இப்புராணம் (18) சருக்கங்களும் (899) செய்யுட்களும் தனக்கங்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்புத்தகம் நீண்டநாளைக்குமுன் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெற்றதால் இப்போது பாடிப்பவர்களுக்குக் கிடைப்ப தரிதா யிருக்கின்றதை யுத்தேசித்துத் தமிழிமானமுந் தெய்வ பத்தியு மிக்க மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகக்கடை மகா-ரா-புரீ இ. ராம. குருசாயிக் கோனா ரவர்கள் நமது பூரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரசில் இரண்டாம் பதிப்பாகப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கி, கற்பவருக் கொரிதிலே பொருள் விளங்கும்பொருட்டு, அரும்பதவுரை யெழுதித் தரல் வேண்டுமென்று, என்னை வேண்டிக் கொண்டனர். அவ்வேண்டிகோளுக் கிணங்கி, முன் பதிப்பித்த புத்தகத்தையும் பழைய ஒலைச்சுவடிகளையும் பார்வையிட்டு நல்ல பாடங்களைக் கைக்கொண்டு, அரும்பதவுரை யென்னறியிற் கெட்டியமட்டு மாராய்ந் தெழுதிக்கொடுத்தனர். முற்றக் கற்றவருக்குச் சாமானிய மாகத்தோன்றும் பதங்களெல்லாம் ஏனையருக்குத்தமிழ்ப்பயிற்சி சுருங்கிய இக்காலத்தி லரும்பதங்களாகக் காணப்படுதலா லவைகட்கும் உரையெழுதியுள்ளேன். பரோபகார தருமமாகத் திருச்செந்தூர்ப் புராணத்தை யிங்ஙனம் அச்சிட்டுதலிய நமது கோனாவர்களுக்குக் கலியுக வரதராகிய குமாரக்கடவுளது திருவருளாற் சகல சம்பத்துந் தழைத்தோங்குக, சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இங்ஙனம்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

 மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

சிறப்புப்பாயிரம்

திருநெல்வேலியிலிருக்கும் தச்சனல்லூர்

மகா-நா-பூ

வன்னியப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

அழகிய சொக்கநாத பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

எழுதிக்கழிநெடிவடி யாசிரியலிருத்தம்.

பொன்னகர்க் கிறையோ னுதிய வாணோர் புகழ்தரு செய்ந்தி
மா புரத்தான், மன்னுசெவ் கதிர்வேற் பன்னிரு தடந்தோள் வள்ள
லார்க் கற்புத மாக, மின்னகிர் கோயின் மடைத்தொழில் புரியும் லிப்
பிரன் முப்புரி னாலார், வன்னமற் புயத்தா னவன்பெயர் வென்றி
மாலைபென் றுலகெலாம் வழுத்தும். (க)

உவமையி லவ்வே தியன்மடைத் தொழில்செப் தொழுகுளட்
டெய்வவே துலியோர், திவசத்திற் சற்றே பூசைக்கு னைவேத் தியம்
வைக்க நோஞ்சென் றிடலா, லவனைமுன் வருத்தியின்றுபூ சைகளுள்
னூட்டிப் பட்டதிவ் வாறு, தவறுத லிழைத்த தென்கொலாமென்று
தண்டித்தார் தானத்தார் தலத்தார். (உ)

அப்படி யவர்தன் டித்ததி லய்ய னவ்வடி பொறுக்கமாட் டாம,
லிப்படி வயிறு வளர்ப்பதை விடநா மிறப்பதே நலமென வெண்ணி,
மைப்படி நெடுங்கண் வள்ளிதெய் வாளை மனாளனை மனத்தகம் வைத்
துத், அப்படி யிமைக்குங் கடலில்லிழ்ந் திறக்கத் துணிந்துவந் திறங்
கடு மேல்வை. (ங)

கந்தவே னோடி வந்துவே தியனைக் கைப்பிடித் தொன்றுக்கு
மஞ்சே, லந்தனு வவுணர் குலத்தைவே ரறுத்தே யமரரைப் புரந்து
செந்தூரா, மிந்தமா தலத்தை யுற்றன மதனு லித்தல மகிமைபாம் வ
டநூல், செந்தமி ழானுஞ் சிறக்கீ யினிது செப்புலா யென்றுரை
செய்தான்.

தேடரும் பொருளே சிந்தித்த வடிவே சிறியனேற் கெளிவத்
தாய் கொஞ்சம், கூடநா னெழுதப்படிக்கறி யேனான் கோயிலின் ம
டைத்தொழில் புரித்தேன், பாடவாக் கெனினும் படைத்திலேன் சத்
தப் பாமர னொருநா னுன்ற, னுடலை யெவ்வா றுரைத்திடத் துணியே
னைபவென் றடிபணிந் தனனான். (டு)

இவ்வண நகின்ற வென்றிமா லையைப்பார்த் திறையவ னறைகு
வா னாதி, சைவர்தன் குலத்தி லுதித்துனா னொருவன் சகலசாஸ் தி
ரத்திலும் வல்லோன், செவ்வலன் னவனுர் பெயர்கிருஷ்டன் சாஸ்
த்திரி திருத்தகு மித்தலமகிமை, பவ்வள வுந்தேர்ந் தவனம்பா னன்ப
ன்னவன் றன்னை படைந்தால், (சு)

முறையுட னுனக்கு விளங்கிடத் தமிழின் மொழிபெயர்த் தின்
னமு தென்ன, வறைகுவான் கதியை யளிக்குந் காதை யாதியோ
டந்தமா யந்த, மறையவன் வாக்காற் கேட்டமாத் திரத்தில் வாக்குண்
டா மதனைக் கொண்டு, குறைவினித் தலமான் மியம்வழுத் தென்று
கூறியே கிணன்வைவேற் குமரன். (எ)

சேயுரை தலைமேற் கொண்டன னுடனே செவ்வலிற் கிருஷ்ட
ணசாஸ் திரிபாற், போயுரி மையுடன் வணங்கியே முருகன் புகன்ற
வெ லாமெடுத் துரைத்துத், தியுறை மெழுதி னுருகிபென் குருவே
செயந்தியம் பதியின்மான் மியத்தை, நீயுரை செய்ப வேண்டுமென்
திறைஞ்சி நின்றிரந் தன்னவென்றி மாலை. (அ)

தடைபற யாவுந் தெளிந்ததோர் கிருஷ்டன் சாஸ்திரி மகிழ்ந்த
னன் கதிர்வே, னுடையவன் றன்பான் மொழிந்தமாற் றமுடன் கொத்
திருப் பதுகண்டு விபந்தே, யிடையிடா திருந்து செந்தின்மான் மியத்
தை யியம்பியே முடித்தபின் கடலின், மடைதிறத் திட்ட வெள்ளம்
போல் வென்றி மாலைக்கு வந்தன வாக்கு. (ஊ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரியவிகுத்தம்.

கலவமயி வேறியசெந் தூர்க்குமான் மீதளவில் கணிந்த பாடல்,
சொலவதுகண் பெர்கிருஷ்டன் சாஸ்திரியு மகிழ்ந்துகொந் துளக்கி நீ
யே, வெலவரிய செந்தமிழ்க்கு வேந்தனென மிகவாழ்த்த வென்றி
மாலைப், புலவர்கிள மணிபதனைக் கேட்டவுட னுனந்தப் புணரி யாழ்
(இ)

பரிபுரங்க னோலிடுத்தன் டைக்கழலோன் நடுத்தாட்டுகொள் பரி
சிதோமுன், புரிபுண்ணி யப்பலனோ வெனப்புலம்பி நடித்தருவி போ
லுங் கண்ணிர், சொரிபுநின்று தொழுதேத்தி நெக்குநெக்கா மனதுரு
கித் தோத்தி ரத்தால், விரிபுனலார் கவிக்கரைவாழ் செந்திலான் கரு
ணையினை வியந்து போற்றி. (யக)

பாலுந்தே னுங்கலந்த பாகமோ வடித்தசெழும் பாகோ வென்
றெக், காலுந்தே டெஞ்சுவையிற் சொற்கவையும் பொருட்சுவையுங்
கவிந்து பாரின், மேலுந்தே சொன்றும்வைவேற் குமரார்திரு விளையா
ட்டை விளக்கச் செய்யு, னாலுந்தே ரும்புலவோர் தஞ்செய்க்கா ரமு
தாடி நலம்பெற்றோங்க. (யஉ)

சந்தவரைக் குகன்றிருவாய் மலர்ந்தவண்ணத் திருச்செந்தூர்த் தலபு
ராணஞ், செந்தமிழாற் பாடிமுடித் தரங்கேற்ற வருகின்ற செய்தி கே
ளா, வந்தனையில் லாத்தொழில்செய் மடைப்பள்ளி காறனுக்கென். ம
தியீ தென்றே, நிர்த்தனைசெய் தார்பெருமைத் திரிசுதந்த ரத்தொலு
நீர்மை யோரே. (யங)

இன்னகுறிப் புணர்ந்துபெரி தாகுலித்த மனவருந்த மெய்த
லோடு, முன்னருமவ் வேடநனை யலைகடலில் விசிபெயறிந். தோடிப்
போனான், பின்னரவ்வே டையொதுக்குண் டிழத்துத் துறைசேரப்
பெற்ற தந்த, நன்னகரு ளானொருவன் காண்டலுங்கைக் கொண்டி
ல நண்ணி னானல். (யச)

ஏடுவந்து சேர்ந்திடுமக் ககர்க்குட்சக் கரஸ்வாச மெழும்பி பேயாட்
பாடுவந்து சேர்ந்திடுதல் பெருவழக்க மாகியிருப் பதிலவ் வேடோர்
விடுவந்து சேர்ந்திடுநான் முதலாக வுலவையந்த விடார் விதி
யுடுவந்து சேர்ந்திடுதன் மாத்திரியில் லாமகண்டா ருருள் ளாரே. (1)

பூரணமா லுர்முழுதும் புருங்காற்றின் டம்மறுகு புகாமை யென்ன
காணமென் தலமரும்போ தயில்வேல னவ்வூர் கனகிற் றோன்றி
யாரணந் தலபுரா ணந்தனைப்பூ சியுங்கன்சுக மடைவி ரென்று
தாரணமா வேறையு மறுகுமதன்வரன்முறையுஞ்சாற்றிப்போனான்.

புலர்ந்தபின்வே லன்றிருவாய் மலர்ந்தபடி யம்மறுகிற் புராணந்தன்னை
யலர்ந்தமல ராலருச்சித் திடுமவனில் லந்தனிற்கண் டதிச யித்தா
ருலர்ந்தவா யமுதாற முகமனவ னுக்களித்தா ருருகி யுள்ள
மலர்ந்தனரவ் லூரணை யுடனெழுதிப் பூசைசெய்த வரலுற் றாரே.

தாமத்தை பணித்தன்னோர் பூரிக்கப் பெற்றசெந்துர்த் தலபுரா
ணம், வாமத்தை புறநகரோர் தொல்லிவெங்காத் குலழியா மான்பு
ஞ் செவ்வே, னாமத்தை பொருக்காது மறவாமெய்ப் பத்திமையு நன்
கி காஞ்ஞ், சேமத்தை நணியருளிப் பூதலத்துன் முதன்மைபதாய்ச்
சிறந்த தன்னே. (ய௮)

கேள்வியிலே வாய்பாடொன் றல்தெழுதி னவனேட்டைக் கெடு
த்தா னென்னு, நீள்வசன மிப்புரா ண்த்தினுஞ்சின் லடிருகைந்து நீள்
மெப்போக, நாள்வழியாப் பற்பலர்பா வினத்தேர்ந்தி டாதெழுது நகைய
யா னுற்ற, கோள்விலக்கி விதலாபச்சப் புத்தகமாச் செயவுளத்திற்
குறிப்பிக் கொண்டே. (ய௯)

படத்தினா வணித்தசெல்லி நாதருக்குக் காந்திமதித் தாய்க்கும்
பார்மேற், றடத்தினியிர் கற்பகப்பைப் தாருவா கனக்கமலா சனம்
வெண் பொன்னுற், றிடத்தினியி தமைத்துவரு டாவருடந் தொறு
மிரண்டாந் திருவி ழாவை, றடத்திவரு வோன்சுவீஞர் பெருமான்சுந்
தரமுர்த்தி காவ லோனே. (உ௦)

எத்திக்கும் புதழ்பெருகு மித்தகையோன் மெய்த்தமய னென்
னவந்த, முத்துக்கு மாநகரா மிக்கவிரா சந்நவத்தின் முனைத்த பா
லன், வித்தைக்குக் கனஞ்சியமாய் முன்னோர்தம் புதழ்ச்சீனா வினக்
குஞ் சீனன், மத்தக்குஞ் சரமணியான் மருப்பொலியுந் தன்னுவினா மா
லை மார்பன். (உ௧)

கல்விதலின் ககாரகண்ட வித்தகனம் பலவாணக் கவிஞன் றம்பி
செய்யியக லாதிருக்கு முகவசியன் கங்கைருந் திலகமாணோன்
பாக்கியோவி னுக்குமுதற் காரணமா முயர்மேழிப் பதாகை புள்ளன்
விவ்விசய னெழிற்றிருநெல் வேலோகர் மேலாத விதி வாழ்வோன். (உ௨)

சரபமதாய் நரமடங்கற் றடிந்தவா னருள்குமார் சரணம் போற்றும்
பிரபலவான் கவிராச செல்லிப்பப் பகிபனெனும் பெயர்பெற் றோனா
மரபணியு மால்கொடி மற்றைபசீர் முற்றும் வண்ண முள்ள
னரபதிக னபிமானி தெய்வபத்தி சிற்சிறந்த கன்பி னானே. (உ௩)

செயங்கொடிரு செவ்வேசி தனில்வடுகக் குடிமுடுக்குத் தெருவி
ல் வாழ்வோ, னயங்கொள்வச னன்புறைய னன்னெறியே பகவா
த நானு னெனோன், வயங்கொன்சிய பூகசுபுரிந் தருண்லஞ்சேர் பழனி
க்கு மாரு அமத்தன், கயங்கொன்றி வாகாச்சப் பிரமணிய னெனும்
பெயர்கொள் கனம்பெற் றோனும். (உ௪)

சேசித்தா ரணியருச்செல் தூர்க்குவேட் கன்புவளர் செறியா லன்னேன்
மாசித்தா ரணிபெருகுந் தலமகிமை துலங்கவிரு வருமாக் கூடிப்
பேசித்தா ரணியிலெழு தாவெழுத்தி னமைந்திடவுட் பிரிய முற்றா
லோசித்தா ரணியிகவா விலக்கணத்தின் வழுவதனி. லுற்றி டாதே. (1)

உரவோன்முன் கடல்பருகு மொருமுனியின் நமிழ்க்கடலை யுறி
ஞ்சங் கொண்மு, கரவோடர் வேணுவன நாதருக்கும் வடிவாட்கும்
கன்ன பாகந், தரவோதி நாடோறுஞ் சாரங்கிப் பணிவிடைசெய் சா
லி வாடி, சுரவோது வாழுர்த்தி பெனுமருமைத் திருநாமஞ் சூடி. னே
னல். (உரு)

எதிர்கொள்பல பிரதினைக் கொண்டிருத் திப்பார்வை யிட்ட
தற்பி, னிதிபதியை யணையசெல்வர் மூவர்களா னடாத்திவரு நிலைசேர்
நெல்லைப், பதியுறையு முத்தமிழா கரவச்சுக் கூடமதிற் பதித்தல்
செய்து, மதிபரிதி-யுள்ளவரை மாநிலமேற் புகழ்ப்பயிரை வளர்த்தார்
மன்னே. (உரு)

முற்றிற்று.

சு ம ர ன் னு ணை.

சிவமயம்.

குமாரகுருபரன் ஸ்ரீணை.

திருச்செந்தூர்த்தலபுராணம்.

காப்பு.

ஊற்றெடுத்துவன் டோலிடு மும்மதத்
தாற்றெ முக்கி னருகியஞ் சாரல்வா
பேற்று கைக்கு மிறைவற்கு முந்திய
மாற்றி லாக்களி யானையை வாழ்த்துவாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

—o—o—o—

சிவபெருமான்.

வேத.

இருப்பதப் பிரணவத் திபல்பென் றுமே
சுருப்பதச் செங்கை தாக்கித் தங்கவான்
பருப்பதச் சிலைக்கரப் பரமன் றுமரைத்
திருப்பதத் துணைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம்.

(க)

பார்வதி.

வேத.

ஊடலி னுடைந்த சங்க மொளிர்சடைப் பிறைவெண் கீற்றின்
மாறெப் பொருத்தம் போழ்து மகிழ்கருட் குறித்து நோக்க
வேறெ தனவப் போதி வினவினா முறவல் பூத்துப்
பிறெ மதியிற் செய்த பெண்ணடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

(உ)

விநாயகக்கடவுள்.

எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மிணக்குற
வழுத்துஞ் சிர்ச்செயல் திப்பதி மான்மியம்
விழுத்த குந்தமி ழாற்சொல ஷேதமே
பழுத்த குஞ்சான் பாதங்கள் போற்றுவாம்.

(ஈ)

வ யி ர வர்.

கஞ்சு கந்தரு வாய்க்கலைக் கிள்ளியா
னஞ்சு கம்மிலொன் தற்றிடக் கிள்ளியே
மிஞ்சு கந்தொறு மிக்குறுங் கார்நிறக்
கஞ்சு கன்பொற் கழலினை போற்றுவாம். (ச)

வீ ர ப த் தி ரர்.

ஆளு டைத்தனி பாதியை நீத்தொரு
வேள்வி முற்ற விரும்பிய தக்கனார்
நீளிசி ரத்தை நிலத்திடை வீட்டிய
வாள்ப டைத்த மதலையைப் போற்றுவாம். (ரு)

கப்பிரமணியக் கடவுள்.

வேறு.

வண்டடை கிடந்தின் னிசைமுரன் றெழுதேன் வாய்மடுத்
துண்டுகா லுழக்க, விண்டுடைந் தலருங் கடம்பணி தடந்தோள் வெற்
பெல்லாம் பொற்புலாஞ் சுடர்வேற், கெண்டையந் தடங்கட் குறக்கொடி
கனபக் கிளரொளி முலைவனப் பெழுதக், கண்டுகண் டெள்ளங் களிப்ப்
'ரூச் செந்துர்க் கந்தனை வந்தனை புரிவாம். (சு)

வே லா யு த ம்.

வேறு.

†அரம டங்கலுந் தழைசெல முல்மே லாயுத்
தரம டங்கலும் பொருவுஞர் மாமுத றடிந்தே
நரம டங்கலுந் துதிப்பருங் குமரனுட் கமலக்
கரம டங்கலுங் கலஞ்செய்வே லென்கவிக் கருத்து. (எ)

ஐ ய னா ர்.

வேறு.

அரிய பூரண புட்கலை யாமிரு
தெரிவை மார்முலைச் செங்கன பத்தொளி
விரவு சுந்தர மேருவொப் பாம்புயக்
குரிசி றண்டைக் குரைகழல் போற்றுவாம். (அ)

வீ ர வா கு முர் த் தி.

வேறு.

வடுத்தமா விருடின் வாகச் சோதிவேல்
விடுத்தவா னவனடி விடாது போற்றியே
யடுத்தவா னவர்கிறை யசற்றச் செம்மணி
கொடுத்தவாள் வீரவா குவைவ முந்துவாம். (க)

திருநாணசம்பந்த மூர்த்தினாயனார்.

வேத.

அறகா ஞாழக்கச் சிறமுனைத்தே ஞாறு பாயுஞ் சோனாட்டி.
 ஞாறகா ழியில்வந் தவதரித்தே ஞன்னந் திருந்து சமணரொனங் [தஞ்
 குறுகார் தமைக்கட் டுழித்துமைபான் கோமான் சாணந் தனைப்போற்
 சிறகான் முயையி விருசாணச் செந்தா மரைவந் தனைபுரிவாம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

கலக மீடும்பொய்ச் சமணர்குழாங் கட்டிக் கடலி னிடைப்புருத்த
 வலகம் பாவ விடுத்தகல்லே யுயரும் புனைபாக் கரைபேறி
 யிலவ விதழோர் பங்கமைத்த வெம்மான் கமலத் தாள்பழிச்சுஞ்
 ரொலியின் புனைபாப் பங்கடெலங் கடந்தான் சாணத் தனை துதிப்பாம். (0)

சுந்தர மூர்த்திநாயனார்.

அரவக் கடலி னிடைப்பாம்பி னமனி படுத்த துழாய்முதலும்
 வினாகொப் புனிக்குஞ் செழுங்குமல விட்டுக் கிறையு மிணங்கானு
 விருபொற் சாணஞ் சிவப்பூர் லிரயிற் பாவைக் கிருந்துது
 பரவப் பணித்த கவிராசன் பாந மெமது தலைக்கொள்வாம். (102)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

வேத.

கொண்டீவன் டிருந்து விருந்துணச் செழுந்தேன். கொப்புளித்
 தலர்ந்தபூங் கொன்றை, துள்ளுதென் டிராரீர் முடித்தசெஞ் சடிவச்
 சோதிசெங் கரம்பிடித் தெழுதத், தெள்ளுசெந் தமிழிற் கோவைநா
 னாருஞ் செப்பிய நற்கவி ராசப், பிண்டிசெஞ் சாணக் கிரணவா ரீசப்
 பிரசநான் மலரினை துதிப்பாம். (103)

சாகவதி.

வேத,

ஒருதனித் திகிரிக் கதிர்மீறங் கயினவொளிர்செப்பொன் னுடை
 மருங் கெலங்கக், குருமணி மொனி பிலகியில் லிமைப்பக் குறுககை மு
 துவன்முத் தரும்ப, மருமலர்க் கழுரீர் புத்தகம் வரந் மணிவட மலர்க்
 கரம் வயங்கத், திருவரு ணிறைந்தென் னுளங்குடி புருந்த செவ்வி
 பொற் சேவடி பணிவாம். (104)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

விடிகுறுத்தம்—105.

‡ நயிமிசா ரணியவனஞ் சூதமுனி சென்றதுவு நவையில் சூத
னியல்பினான் முனிவர்முகம் பார்த்துபர்வி யாதமுனி யினிமை சார்ந்
த, வயர்வினா லருஞ்சுகற்குள் ளன்பொழுதக் கங்கைநதி யோங்கு மூல
த், தயர்வுறு திருந்துகிந்து புரவளமை யனைத்தினையு மடைவிற் று
ழா. (க)

முறையினுற் சுகமுனிக்கு வியர்தமுனி யுபதேச மொழிந்த வா
று, மறையுலாஞ் செயந்திபுர வைபவமுன் சொற்றதுவும் வைவேற்
கந்தன், பிறையுலாஞ் சடைக்கடவுள் கவுரியுடன் றேய்ந்தபெரும்
போகந் தன்னி, னிறையினு லவதரித்துக் கடவுளர்தம் முகநோக்கி
நிகரி லாத. (உ)

பாரதகண் டத்தினிடை மலைவளனு நதிச்சிறப்பும் பரம்புந் தெ
ண்ணீர், வாரிதியின் பெருவளனும் பெற்றநக ரொன்று நம்முன் வகுப்
பி ரென்ன, வாரருளி னிறைகேட்ட வந்நகர முன்னரெமக் கலக்க
ணீந்த. சூரனுயிர் குடித்தருளா விருந்தகிந்து புரமெனமுன் சொற்ற
வாறும். (ங)

தண்ணளியிற் சூமரேசன் செயந்திபுரம் போந்துலகந் தழைக்க
மாயோன், கண்ணிடத்துத் தோன்றுமிரு கன்னியர்பா வினிதிருக்கு
ங் காலை யானைப், பெண்ணமுதை மானளித்த பேதையிகழ்ந் திருந்தத
னைப் பிராணு னோர்ந்து, மண்ணாளந்துண் டென்காத்த மாதவன்றன்
வலக்கணவ தரித்து வந்தாள். (ச)

தன்னையெதி றுவழைத்து நீயிடப்பா விருக்குமருந் தார மான
மின்னையவ மதித்திருந்த செய்கையினுற் கொஞ்சாப மேற்கொண்
டோர்மான், மன்னுதரத் துற்பவித்து வேட்டிடத் திருத்தியவன்
மறையின் வாய்ப்ப, வுன்னையழல் சான்றாக யாம்வதுவை யாற்றுவமெ
ன் றுரைத்த வாறும். (ரு)

உரைத்தகொடு மொழிதாங்கி மானிடத்திற் பிறந்தெயின் ரொ
ருவா விந்தை, வரைப்புனத்தி விருந்துதினை காத்ததுவு மம்மலையில்
வயங்குங் கூர்வேற், கரத்திறைவன் கண்டதுவும் வேடன்முனம்
போயுனது கன்னி தன்பால், விரைத்தொடையல் யான்கூட்ட வேண்
டுமெனக் கருணையுடன் விளம்பு மாறும். (சு)

‡ நயிமிசாரணியம்-நயிமிசாரணியமெனப்போலியாயிற்று.

கானவருங் கரசனவ னுடன்படா திருந்ததுவுங் கன்னி முன்
போய், வானவருந் தருவாடி நின்றதுவுங் கானவர்கோன் மகிப்பா
வன்றிற், போனதுவு மித்தருகம் புனத்தினிடை வரலாறு புதுமைத்
தாரு, மாணதருங் குறைமினெனச் சொற்றதுவுஞ் சொற்றதுகேட்
டைய னுங்கே. (எ)

தாருவுருங் கார்த்துணைக் குஞ்சாத்தி னிருசரணந் தாழ நோக்கி
வாரணத்தி னுருவாடி மாதினிடஞ் சென்றதுவு மாது சோர்ந்து, வேரி
மலர்ச் கடம்பமணி மார்பிறகப் புல்லியதும் விருப்பாய் வேடன்
சீரருளிற் கன்னிகையை புனக்களிப்ப னென்றுரைத்துச் சென்ற
வாறும். (அ)

குறவனிடந் தமார்தொழும் குமரேசன் சென்றதுவுங் குறவன்
வாஞ்சைப், பிறைநுதலை பளித்ததுவு முருகேசன் வேட்டுமணப்
பெப்பி னொடு, நறவமலர்ந் தேரேறிச் செயந்திபுரத் துற்றதுவு
நவவயி ளாத, பொறைபடைத்த பாணமக னெதிர்போந்து பரவவவ
ன் பொருந்து மாறும். (க)

பொருந்தியவன் குமரேச னிருந்துழிநான் முகம்படைத்த புந்
தேன் போற்றி, வரந்தனைப்பெற் திமொதன் திரிசுதந்தி ரத்தரெனு
மறைவல் லோரா, மருந்தவத்தர் வரலாறும் பன்னிருமா தப்பூசை
பவவவ ழாது, திருந்துறச்செய் திமொதன் குமரன்விபூ திச்செயது
ஞ் சிறப்பு வாய்ந்த. (ஃ)

வயம்புணியுந் தோள்வீர வாருவுக்காத் திருக்கோல வாய்ப்புந்
காட்டி, சுயம்பெறவாக் குதித்ததுவு மச்செயலை நாரதன்போய் நறை
ந்து ழாய்க்கும், புயஞ்சிறந்தார்த் குரைத்ததுவு முரைத்தமுனி புலந்
தேறப் புயல்போன் மேனிச், சுயம்பிரகா சக்கடவுள் குமரேசன்
சீரணத்துஞ் சொற்ற வாறும். (ஃ)

இந்திரனைத் தாங்கியீரா வதப்பகடு நாரதன்மு னிறைஞ்சி பேத்
த, வந்தமுனி வரனியாணக் குபதேசப் பொருள்சிறக்க வளித்த வா
றஞ், சிந்துபுரச் சிறப்பதனை விதிமுறையா ராய்ந்தயிற்கைச் செவ்
னே ளன்பாய், வந்தநம னுணர்ந்தேறத் கருணியுட் குங்கவன்காள் வரு
ந்த வாறும். (ஃ)

கடவுளார்க் வியாவருக்கு மெண்ணிறந்த முனிவரார்க்குங் : கமலப் புத்தே, ஞாடனிருந்து செயந்திபுரச் செய்கைதனை யுரைத்ததுவு முடற்று மாயைத், தொடரகற்றுஞ் சுகமுனிவன் சிந்துபுரத் தனிற் போந்து சுடர்வேற் செங்கை, விடலைதுணைத் தாள்போற்றி யற்புத வான் கடன்முழ்கி வியந்த வாறும். (10௩)

வெண்டிரைப்பாற் கடவிடத்துக் கருங்கடல்போற் றுயினெடு மால் வியப்பொவ் வாது, பண்டுசுனற் குமரனுக்குப் பகர்க்காதை யக் காதைப் பண்பு வேத, முண்டுபித் தியசீர்த்தி வியாதமுனி சுகமுனி வற் குரைத்த காதை, பெண்டகைய சூதமுனி நயிமிசா ரணியர்தமக் கிசைத்த காதை. (10௪)

விரிதருசீர்ப் புகழ்ச்செவ்வற் கிருட்டிணசாஸ் திரியெனுநால் வே தன் வேதம், கருதரிய வடகலையை பாராய்ந்து சொலவதனைக் கருதிச் செவ்வேள், சரிதையென வுணர்ந்துணராப் புல்லறிவி னூவினிய தமிழே போலத், தெரிதரத்தென் செயந்திபுர மான்மியமா மெனவு லகற் செப்பி னேனூல். (105)

வேறு.

நறைகமமுஞ் செயந்திபுரத் தலபு ராண நால்வேதம் பயில்கரு ட்ண சாஸ்த்ரி கூறப், பொறையினொடு தமிழிசையாற் புலவர். கேட் கப் புத்தமுதஞ் செவிக்கென்னப் புனைதல் செய்தா, னிறைவட றூற் கடலையெல்லார் தாமே நீந்தி நின்றளவி னெஞ்சுகத்தி னிலையே கண் ட, மறையவர்க்குலகனெங்கள் செந்தூர் வென்றி மாலைகவி ராஜகலை வாணி யானே. (10௬)

கடலுறு படப்பருகு மெழிவி போலும் கனபிரபந்த மழை சொரியும் கவிதை மேகம், வடவரைபொப் பெனுமதுர கவிஞன். வெ ன்றி மாலைகல்வித் கடலினிறை மதியால் வந்த, திடமுறுமான் கனிசெ முந்தே னொழுகு. பாடற் செந்தமிழி னமுதையுண்டு தேவ லோகத் திடமுடைய புலவர்தமக் கிணையப் ஞாலத் திருப்பவரும் புலவர்க ளா யிருக்கின் றாரே. (10௭)

பத் த முற் றிற் று:

விட திருவிருத்தம் ௩௧.

**முதலாவது: தைமிசாரணியத்திற் சூதமுனிசென்ற
அத்தியாயம்.**

கோதமன் வசித்தன் மங்கணன் மலையக் குறமுனி சத்தியன்
வேத, வாதிப னுபத் தம்பன்மான் டவியன் வாமதே வன்விரு பாஷ
ன், காதிசேய் பிருகு சருஷரன் சரபங் கன்காத்தி யாயனன் கற்க
னேதினாக் கவண்டன் றாம்பிர.* னணிமாண் டவியனென் திருந்தவ
முனிவன். (க)

வசமனு மெனன போசனன் பன்னு சனன்மதங் கசன்பரா சான்
சீர், வசதய மியன்க னுதிபன் பரத்து வாசனங் கிரதன் சிலாத
விசைதகு ருசிய சிருங்கன்சா பாலி பத்திரி கித்துவா னெழிச்சேர்
ககிலிக ராஞ்ச மதக்கேரி சனியார்க் குவதன்கா சிபனெனுக் தொல்
னோன். (உ)

திருந்தமா னுக்க ரந்தமா னுக்கர் சேரடி பரவுமா னுக்க, ரகுந்த
திக் கற்பின் பன்னியர் தெக்க னுக்கேரி முதலமுத் திகள், கிருத்தினர்
தங்கண் மரபினி லுதித்த மேலவர் நான்மறைக் கிழவர், பொருந்து
மன் பினர்கள் சூழ்வா ஞானம் பூத்துவர் முனிவர ரடைந்தார். (ஈ)

அரிபமா தவந்து முனிவார் வரலு மவர்தமைக் காண்டலு மன்
பு, பெருகிமா தவர்க்கு மேன்மைசான் மறைகள் பேசிய சவுனக னெ
ன்பான், வரிசைபான் முகம னெடுத்தெதித் துரைத்து வாசிய தருப்
பையா சனத்தி, கிருமென கிருத்தி பருக்கிய முதல கினிதனித் தரு
ளுமேல் வைபினிஸ். (ச)

கண்டுகை நீறு மெய்பிடைக் கவினக் கட்டுசெஞ் சடையொளி
வாப்ப்பப், பண்டருஞ் சருதிக் கடலெலாங் கடந்த பராசான் மதலை
காட் கமலத், தொண்டரின் மலைமைக் சூதனென் றோதுந் தோமறு
புரானவா பையாப், கிண்டிகின் வடிவரப் வந்தவற் பழிச்சி மெய்ம்ம
யிர் புனருத நின்றான். (ஊ)

வேறு.

நின்ற சூதமா முனிவராக் கண்டுசெஞ் சகத்தி
லொன்று மன்பினு லருக்கிய முதலன வுதவித்
துன்று காதலின் முனிவர ரியாவருந் தொடர்பா
லின்று நீவரப் பெற்றன மினிதென விசைத்தார். (ஊ)

உரைத்த பின்னரு மூவறு புராணத்தி னாடு
பரித்த மான்மியத் தலங்களு மவனுறு பலனும்
விரித்த தீர்த்தத்தி னுண்மைபு மேன்மையும் விளம்பத்
தரித்து னொமின்னும் வேண்டெவ துளதுசாற் றுதுமால். (எ)

சொற்ற காதையிற் றுருக னேடெழுஞ் சூரைச்
செற்ற தன்மையுஞ் செயந்தின் னகரிடைச் சேயோ
னுற்ற செய்கையுங் கந்தமா தனப்பெய ருடைய
பொற்றை பவ்விடைப் போந்ததுந் தொகைப்படப் புகன்றாய். (.)

என்ன மும்மலக் குறும்பெறி சூதனங் கெழுந்த
பன்னி ரண்டுகைக் குருபரன் றுணைப்பதம் பழிச்சித்
தன்னி ரண்டுக னுடொ னந்தநீர் ததும்பச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்தன னன்றெனத் தெளிந்தான். (க)

வேறு.

பொலன்மலைத் தலை டருவிநீர் படிந்து புழைக்கையான் பசித்
தழு மென்றே, யுலகளித் தவன்போங் காலைபி லிறைவ னுவந்தவட்
புணர்தலு நீற்று, நிலவினிற் கபோல வாடியிற் திகழு நிழலினைக் கண்
ளொஞ் சிறி, முலைகவைத் துயிர்ப்பு விரங்குமும் மதத்து முரிமால் யா
னைதா் தெதித்தே. (ங)

வேறு.

தோகைநிழற் குடைக்கவிப்பும் பசுஞ்சூட்டின் மணிக்கொடியுந்
துண்டத் தேந்து, நாகமணிச் சுடர்விளக்கு முடன்விளக்கு மரகதப்
பொன் னாக மானுங், கேகயத்திற் கதிர்விரிக்கு மிளம்பரிதி போற்குல
வுங் கிரண வேல்வி, சாகனகத் தியற்குரைக்கு மொருகுமர னிருசர
ணந் தலைக்கொண் டேத்தி. (ஃ)

வேறு.

சூதமா முனிவ னைமிசா ரணியத் தொன்முனி வரர்முக நோக்கி
யாதரம் பெருக விருகையுங் குவித்துள் ளன்பொடு செயந்தின் னகர
மேத்குங் காதை சுகமுனி வினவ வியாதன்முன் புகன்றது துங்கட்
கோதுவன் கவற்சி வேறிலா துணரு மென்றுளம்புலப்படவுரைப்பான்

நைமிசாரணியத்திற் சூதமுனிசேன்ற.

வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் சாட.

இரண்டாவது: வியாதர் சுதருக்குபதேசித்த

அ த் தி யா ய ம்.

—o—o—o—

மரக தத்தனித் தாபா நீற்றொளி வயங்கப்
புரிசு டைக்குமம் அழுதென வெரிநிடைப் பொலிய
அருளி னீதத்தாடர் பகற்றிய வியாதனென் திசைக்கு
மொருவன் மெய்க்கதிச் கங்கைமு ளத்துவன் துற்றான். (க)

தலைம பங்கிய வேதங்க டம்மைநான் காச
நிலைமை பெற்றிடப் பதஞ்சடைக் கிரமத்தி னெறிபா
அனக மேழுக்கு நிறத்தியே யுமாபதி சாணக்
கலைப் பிற்சிபா வியாவையு மகத்திடைக் காண்பான். (உ)

அன்ன வன்சர ணத்தினை பஞ்சுளி செலுத்தித்
துன்னு நான்மறைச் சுதனெனுந் தவமுனி தொழுது
சென்னி மேற்கரங் குறித்துமுன் பொருளையின் நென்பான்
மன்று கின்றதோர் செயந்தின் எனகொன வகுத்தாய். (ங)

கின்று நன்னக ரத்துன சீர்மையுஞ் செவ்வென்
வந்த தன்மையுந் தொகைப்பட அணர்ந்தினை மதலைக்
கென்மை நின்சொலி னுரமு தத்தினை யினிதா
அய்ந்தி மேம்படி செப்புதி யாலென அரைப்பான். (ச)

குற்ற † முன்றகற் திபசக முனிவனைக் குறிப்பா
துற்ற நோக்கின் னெண்ணான் குலென வொளிகு
சுற்றை பஞ்சுடர் வேலவன் காலைசு ளனைத்து
முற்ற வோதுவன் சோர்வற அணர்குதி முறைபால். (ஊ)

ஞான விட்டுக்கோர் திறவுகோல் கடவுடை நடுவன்
மான சோத்திரக் கதவெட்டி போகத்தின் மதிப்பா
ரான நெஞ்சகத் திருஞ்சுடர் விளக்கதா மமரர்
சேனை காவுலற் குரியதாஞ் செயந்தின் எனகரம். (஋)

உடைந்த தெண்டிறை முகாரம்ப தீர்த்தத்தோர் பொழுது
படிந்து மும்முறை குமரநா ப்கன்பதம் பணிவார்
மிடைந்த தேவரு முனிவர ரிபாவரும் விரைவி
னடைந்தன் னுப்பதம் பாவகிற் திருத்தருள் புரிவார். (எ)

வியாதர் சுகருக்குபதேசித்த அத்தியாயம். ௨௫

முன்று வைகலின் முகாரம்ப முழுவேன் முருகம்
கான்றசோடச விதியினு ஸருச்சிக்கு மவர்கள்
கான்ற மும்மத வெண்களிற் நிந்திரக் கடவு
ளேன்று வந்தனை புரிந்திட வினிதுயிற் திருப்பார். (அ)

பரியின் வேள்கியி லாயிர கோடியின் பலமு
முரிய னான்முறை யுஞ்ஞமெய்க் கதிகளு முலவா
வரிய மாதவப் பயன்களும் வேதவா கமத்துச்
சுருதி யாய்ந்திடு கடவுளர் தருங்கதித் தொகையும். (ஆ)

சங்கை யேழுத லாகிய நதிகளின் கதியுந்
திங்க ளஞ்சடை பரன்கயி லாயத்தின் சிறப்பும்
பொங்கு மந்திர நிலைதருங் கதிகளும் போர்வே
லங்கை யானேழுத் தாறிலொன் றேத்திட வமையும். (இ)

வேறு.

மறைகொழிக்குஞ் செயந்திபுரத் தெல்லீரீங் காதிருந்து வாழு
மாந்தர், குறைவிறவச் செயலாள ரவர்புரியுந் தருமமொன்று கோடி.
யாமா, லறுமுகனைச் சேவைசெயுங் கண்ணுடையார் கண்ணுடையா
ரன்னான் சீர்த்தி, முறையுரைக்கு நன்னாவே நன்னாவென் றேசுருதி
மொழியு மாதோ. (ஈக)

வேறு.

வேதாவுமவ் வேதாவினை விபனூயி னமைத்த
தாதார்பகந் துளவத்தனுந் தவத்தோர்களுஞ் சுருங்
காதாரவிழி யுமையாடரு கந்தன்சிந்து புரத்தோ
ரோதாரநமை யென்றேவியந் துரைப்பாரிவை யுணர்நீ. (ஈஉ)

எவராகினுஞ் சென்னம்முத லீராமன வும்மா
தவமாற்றினுஞ் சருகாரினுந் தானம்பல செயினு
முவமானமில் செயந்திப்பதி பொருநாளுப வசியார்க்
கவமாமவர் சென்னம்பச வாமாமிவை யறிநீ. (ஈங்)

உரைக்குஞ்சிந்து புரமேயம ருலகம்மவ னுறவோர்
பரிக்குஞ்சுர ரவரோடுரை பகர்வார்த்தைக ளனைத்து
மிருக்கன்பெரு மிதமந்திர மவரோடினி திருக்கற்
பெருக்குங்கதி பெறுகின்றதிற் பெரிதாமிவை யுணர்நீ. (ஈச)

காராயணன் முனமேமுன கவையிச்சனற் குமா
ராவமு தெனவேசிந்து புரமான்மிய மனைத்தும்
பேராசா வுடன்பெயி பெருங்காதையி னுட்பஞ்
சோராதனக் குரைக்கேனிது துணிவாகவுள் துணிரீ. (மடு)

‡ இருமுவகைக் கவிவோரத் தின்பம்பெற வேண்டி.
தெருமுனைவகன் முருகேசனை யுன்னன்பொடு பரயித்
திரையார்வத ஞாம்பமெ னுந்நிர்த்தமும் படிந்து
கரையேறுதி பெருகான்மறை கரைகண்மையர் கருத்தாய். (மக)

உனக்கேசொலும் பொருளாயிந்த வுண்மைச்சரித் திரத்தை
நினைத்தேட்டினி லெழுதித்தினம் படிப்போர்நிக ரில்லா
மனத்தேசர வணத்தெம்மிறை வாழ்வானெனச் சுகற்குக்
கவித்தோலி மறைகான்கெனக் கண்டான்முனம் விண்டான்.

விபாதர் சுகருக் குபதேசித்த வத்திபாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் கூட.

செயந்திபுரவைபவமுரைத்த

அத்திபாயம்.

ஆங்காரக் குறும்பகற்றி பாதிவே தாகமத்திற் காதிபான, வே
ங்காரத் திருவடிவாக் குமரேசன் செயந்திபுரத் துற்ற காதை, நீங்கா
தைம் புனனுமொன்றாய் பரபோகத் துண்மைபென நினைத்து நீபெ
ன், பாங்காக வுணர்ந்திபென விபாதமுனி சுகன்கேட்கப் பகர்ந்தான்
மாதோ. (க)

செந்துபுர மெப்புரத்துஞ் சிரபுரமா மப்புரத்திற் சிறந்த திர்த்த
முத்துநதி பலகோடி பவற்றிதுக்கு மேலாக முதியோர் வைகு, மந்த
நக ரிடைபிழுத்து தனித்தொருமந் திரஞ்செய்க்கி னவகி னாத, மந்திர
த்தின் கதியுதவு மனைத்துயிர்க்கும் போகமுத்தி வழங்கு மாதோ. (உ)

காசியினிற் புனன்முற்கிக் களித்தகொல்லா புரியிருந்து கரகியா
சு, மாசில்செபஞ் செபித்துணவு மாகுதியி லாக்கிமற்ற வானோர் வை
ஞர், தேசமுழு வதுங்குலவிச் செயத்தினுற்ற தெத்தாத்தி ரேயன்
தன்பா, னேசமுடன் நின்னதோறு மிவ்வாறு விடாபொழுது நிகரின்
மேலோர். (௩)

கருதுகந்த னேந்திரர்கோ ரக்கர்கொங்க னேந்திரர்வெங் காமந்
தித்த, பெருமையினு கார்ச்சுணர்மச் சேந்திரர்மா தவநிலைமைப் பிம
நாத, ருணுகிரி நாதாரும் புசங்கருரு நாயகர்பே ராதி நாத, ருரிமை
நவ நாதசித்தர் வானவர்கண் முனிவரர்க் கொழுக்க மிக்கார். (௪)

வேறு.

அருத்திதரு மியமநிய மம்பி ராணு யாமஞ்சிர வணமனன மன
க்கொணுக, நிருத்தியா சனந்தியா னஞ்சு மாதி நெறியுணர்ந்து சிவன்
பாத நேசித் தேத்திப், பொருத்துமணி மாமகிமா லகிமா ஞானம்
பூத்தகிரி மாவீசத் துவமே பூண்டு, திருத்வசித்வம் பிராத்திபிரா காமி
யம்மார் தேர்ந்தவட்ட சித்தியெனுந் திறந்து வாய்ந்த. (௫)

சாற்றரிய சனகர்சனந் தனர்மெய்த் ஞானந் தமுவுசன தனர்மு
திய சனற்கு மாரர், போற்றுசனச் சுசாதரிவர் முதலா யுள்ள பொரு
வரிய முனிவரர்கள் புணரி சூழ்ந்த, நாற்றிசையா மெண்டிசையின்
வைகும் வேத நான்கினெறி யுளஞ்சேர்த்தி நவையி லாது, கூற்றாயி
ருண் டருள்பரமற் பணிந்து நித்தந் கூறரிதாஞ் செயந்திபுரத் தென்
றும் வாழ்வார். (௬)

வேறு.

சொல்லு தற்கரி தானவஞ் ஞானவேர் சூழ்ந்து
கல்லு மட்டறு காமமுன் னுறொன்றாய்க் கலந்து
மல்ல லஞ்சிந்து புரத்துளோர் தம்முடன் மாறாய்ச்
செல்ல வெண்ணினும் பரிதிமுன் பணிபெனச் சிதையும். (௭)

தாக்கு மோகவா காமியஞ் சஞ்சிதக் கட்டு
நீக்கு நீக்கமில் லாவுயிர்த் தொகைதொறு நிறைந்து
தேக்கு மாணந்தச் செயந்தினன் எனகரெனச் சிறந்தார்த்
காக்க மேல்வருஞ் சனனமு மில்லைபா மனக்கின். (௮)

* சயம் - சையம் என்பதன் போலி

தழைத்த கங்கையில் வாழ்ந்திரி வேணிசன் கமத்தி
நுழைத்த கங்கினை செயந்தினை ஊரோன வொருக்காற்
குழைத்த வன்பினிற் சொல்லுமக் கதிக்கெதிர் கூறி
பழைக்க வேபதி னுயிலொன் றிங்கோ ணன்றே. (க)

வாச பேபமோ ராயிரம் வாய்பரி மகனா
சூசி ஸாதுசெய் குகாபெறு மருங்கதி பவைதாம்
யிக தெண்டுகைச் செயந்தினை ஊர்வயின் மேவ
நேசம் வைத்தவர் தங்கன்பா னித்தமும் தருமால். (ங)

செயந்தி னன்னக ரிருத்தறக் தினைத்துனை செய்வின்
விபந்த முன்னுவா மதிபென னாடொறும் விளங்கும்
பயந்த தீயின பின்னுவா மதிபெனப் பாரிற்
கயந்த ருங்கொலா மிபாதெனப் புதுலுவன் கருத்தால். (க)

காழ கந்தரு † சங்கிலி கரணமும் கருத்திற்
பிழை தந்திடு ‡ மானினி கரணமும் பெற்ற
மாழை பொண்கனார் தங்கன்பால் வைத்திடு மனமு
முழி னுற்பெற்ற பெண்கன்பால் வேட்கையுற் றனவும். (ங)

பாலர் வேட்டவப் பன்னிபர்க் கிச்சையாம் பண்பு
மால வெம்பத்தி நீபமு மப்பத்தி நீப
மேலு ஞதசா திப்பிருக் கெகா மென்னுஞ்
செ மிள்ளதோ ஶானிலாப் பாவத்தின் செயலும். (ங)

கிந்து னன்னக ரத்தினி லன்புடன் சென்று
கந்த வேள்சா ணத்துனைக் கமலமும் கண்டு
முந்து மன்பினிற் றெரிசிக்கச் சுடரவன் முன்னம்
வந்த தன்பனிக் குறும்பெனத் தொலைத்திடு மாதோ. (ங)

தரும மோமமா தானகற் றமஞ்சமம் வேள்வி
கரும மந்திர மிகைதருங் கதிகனஞ் செயந்தி
புரமி ருத்துளார் பெறுங்கதி வதற்கினை புகளி
துரிய கோடியி னொன்றினை பெனமறை புரைக்கும். (ங)

† இயப்புக்குரியோதமன்புணர்ச்சி.

‡ ஸபா தகத்தொன்று.

ஆய நல்குர வாலத்தி பாசன மருந்தன்
மேய வன்பினுற் போயதி பானமே கிரும்ப
றாய தாங்குற வன்மனை யார்பவஞ் சுருதி
மாயு மென்றிடுஞ் செயந்தின்ன னகர்வநி தவர்க்கே. (யசு)

ஈரு வானினு மேவத னூரம்பத் தெறிநீர்
வாரி யிற்படிந் தாறெழுத் தையுமன மதித்து
வீர வேற்றடக் கரத்தனைத் தெரிசிக்கின் லெற்பி
னூரி பாகனுக் குரியவான் கபிலைநன் னுவராள். (யஎ)

விலங்க தாயினு மாக்களே பென்னினும் கிரிநீ
ரலங்கு சிந்துநன் னகர்வயி னுடலம்விட் டகன்றார்
மலங்கு பாவவெங் குறும்பற மாய்த்துவாட் டிறலான்
குலங்க ளோடினி திருந்துவே ளன்பரிற் குழைவார். (யஅ)

செல்லு மார்க்கங்க டவறுறச் செயந்தின்ன னகரத்
தெல்லை சென்றுளா ரியாவருங் குமாவே ரிருதான்
மல்ல லஞ்சிறப் பெய்துவ ரெய்துவர் வாய்மைச்
சொல்லி தென்றனன் சகனுக்கு வியாதனூர் தொல்லோன். (யசு)

காசி காஞ்சிபொன் னம்பலங் காளத்தி கமலை
தேச லாவன லக்கிரி செயந்தின்ன னகர
மாசி லாணைக்கா வன்புரு டோத்தமர் நகர
மோசை மாக்கட லுடுத்தபா ரிடத்தினுன் பதவும். (உய)

அருங்கு ரோசமோ ரைந்துள வவ்வயி னடைந்து
சுருங்கு கூபமும் வாயியுங் குளனும்வான் சுருங்கா
திரங்கும் யாறுமாம் புண்ணிய தீர்த்தத்தி னிறையிற்
பரம்பு மந்நகர் தருங்கதி யாவரே பகர்வார். (உக)

அவையின் மிக்குறுஞ் செயந்தின்ன னகரிடத் தடைந்த
புவன மிபாவையுங் கூப்பிடு மெல்லையிற் புருந்து
தவறு டம்புவிட் டொழிநூர் குமரன்சா ரூப
முவமை யின்றெனப் பெறுருவ ரெனமறை யுரைக்கும். (உஉ)

அன்பு தித்திடச் செயந்தின்ன னகர்வயி னடைந்து
தென்புலத்தினூர்க் கருத்தியோ டேடிய சிராத்த
முன்பு னார்த்திய டீ கயைச்சிராத் தத்துமுக் கியத்தி
னின்பு டைச்சத மடங்கென வேதநின் றிசைக்கும். (உங)

கடவுளர்க்கரி தாயெ கத்தபுட் கரணித்
தடம லம்புதென் னீர்பயிற் தவ்விடைத் தயவி
னுடவி ருந்ததென் புலத்தினோர்க் கூட்டுக வுறுதே
வீடுகொண் மானினுத் பிண்டமே யாயினு மிடுக. (௨௪)

இங்ஙன பென்றிடி. நென்றூடன் புனல்வகைபா விதைக்க
வல்ல வம்பெழு தாயினு மானின மாந்தப்
புல்ல தாயினும் போடுக விவ்வகைப் புணர்ப்பா
வல்ல னுத்திடு பிதிர்க்கனவே தாவுல கடைவார். (௨௫)

பிரம லோகத்த முன்புன பிதிர்க்கனாம் பெரிபோ
ருரிய முத்திபெற் திருப்பரா வவர்குலத் துற்றே
யரிய புத்திர ரிவ்வோ யாயினு மகாத
மரண முற்றன சிந்தியே டெத்தமா யினுமே. (௨௬)

கித்த தீர்த்தத்துக் கத்தபுட் கரணிபாந் தீர்த்தத்
துத்த மன்பொடு படித்தெண்ணி ரிதைத்துவ வகிட்டு
லத்த முற்றவ ரிபாவரு மடற்கனி துனைக்கு
மித்தி தப்பதம் பெறுருவ றொனமறை யிசைக்கும். (௨௭)

முத்தி லுடைய கத்தபுட் கரணியிர் முழுகிப்
பத்தி னைச்செய லாற்கும ரோசனைப் பரவி
சித்த சித்தமு மாறெழுத் துண்மைபை நீனைத்துச்
கித்தி பெற்றதென் புலத்துனோ ரிபாருஞ்சித் தித்த. (௨௮)

கமது தொக்குலத் துதித்தவ ரொருவரா குலங்
குமர ளாயகன் செயந்திசன் னகரிடைக் குறுதி
யமரர் போற்றிய கத்தபுட் கரணியி ராடி.
கமையு டன்றிய மிட்டெறி நீர்க்கடன் கழித்தால். (௨௯)

யாமெ லாஞ்சரர் காட்டுள வின்னமு தருத்திக்
காமப் பெற்றித ழாயிரப் பொன்னலர்க் கமலைப்
பூம குறெதிர் புருத்தடி வணக்கோர் போத்து
நாம நீடய வவைக்கனெப் துவமென கவில்வார். (௩௦)

நிரய முற்றுளார் தங்கன்வான் முகத்தைனோர் கோக்கி
யுருமெ னத்தெழித் தழுவனைச் சேறியுள் ளுடைத்து
காத ளம்புடைத் துத்தகன் முறுவலுங் கனிய
விதாவி னுலவர் தம்முட னிருத்திது வினவும். (௩௧)

மோன மோடுபோய்க் கந்தபுட் கரணிரீர் மூழ்கி
வான நாடர சளித்தலேன் சரணமே வணங்கி
ஞான காரணச் செயந்திநன் வகரணன் னாம
லீன மாஞ்சன வச்சமை சுமந்ததென் னென்று.

(௩௦.)

மோது தெண்டிரை நீர்வாத னாரம்ப மூழ்கிச்
சீத நீர்க்கந்த புட்கர னியும்பரி சிக்கச்
சோதி வேற்கும ரேசனைத் தெரிசிக்கத் தொன்னுண்
மாத வஞ்சிறி திபற்றுநர் பெறுகுவர் மாதோ.

(௩௩)

சிந்து நன்னக ரத்திலே யிறக்கினுஞ் சிறந்த
சிந்து நன்னக ரத்தையே தெரிசனை செயினுஞ்
சிந்து நன்னக ரத்திலே யிறக்கினுந் தெய்வச்
சிந்து நன்னக ரென்னினு முத்திசேர்ந் திருப்பார்.

(௩௪)

உரைத்த நால்வகைச் செய்கையி னொன்றுபெற் றாலும்
வருத்த மின்றியே முத்திசென் றெய்துவர் வடிவேற்
கரத்த னானையே பாரத கண்டத்திற் கதிக்கே
பரித்த வேழன் வகருள வவற்றின்பேர் பகர்வாம்.

(௩௫)

திருவ யோத்திமா மதுரைமா யாபுரி தேவர்க்
ருரிய காகிமெய்க் காஞ்சிபே ரவந்நிவா னுரைக்க
விரிது வாரகை முத்தியை பளித்திடும் லேதப்
பரிதி வேலவ னுறைந்தருள் செபந்தியம் பதியே.

(௩௬)

என்னு தற்கரி தாயே முத்திபெற் றிருக்க
நன்னு வித்திடு மென்பது சொல்வதென் ஞானப்
புண்ணி பத்திருச் செயந்திமா புரம்புகா தவமாய்
மண்ண கத்தினிற் பாவகா ரியரென வதிந்தீர்.

(௩௭)

என்று கூற்றுல விரயத்தார் தங்களுக் கிசைய
வொன்று மன்பினு னுரைத்தசொல் லவாச்செயி யுறலாற்
கன்று மாநிர பத்தினை யிகந்துமேற் கதிக்கே
சென்று ளாரெனச் சுகனுக்கு விபாதன்செப் பினனாள்.

(௩௮)

ஆத லாற்சிந்து புரமெலா நகர்க்குமே லாமா
லோது மந்நகர்த் தீர்த்தமெத் தீர்த்தத்து முயர்ச்சி
மேத குஞ்சார் தங்கனிற் குமரவேண் மேலாஞ்
சோதி வானவ னுமென நான்மறை துதிக்கும்.

(௩௯)

பருவ நூறுமா கப்புனல் காசியிற் படியும்
பெருமை மாதவப் பதிவித்த புரமெனப் பேசி
பொருத சங்கக் புட்கர ணிப்புன னூடு
மருவி மூழ்குநர்க் கத்தமா தவக்கதி வழங்கும்.

(சல)

பிறந்த நான்முத லீற்று மனவையும் பிரிபா
துறந்து தெய்வப் பாவையின் மாகமா னெக்குஞ்
சிறந்த வான்நிறைக் கத்தபுட் கரணிபிற் றினைத்து
நிறைந்த மூன்றுநா னானெக் குங்கதி நிகர்க்கும்.

(சக)

மூன்று வோருக்கு மூன்றுவோர் தங்கன்முன் குக
மன்று வோருக்குத் தினந்தினம் படியுமா தவர்க்கு
நன்ன வந்தரு தீர்த்தங்க விருபத்து நான்குஞ்
சென்னி பாறுனார்க் கெளிபகா பத்திரிச் செல்வி.

(சஉ)

எழுத்தொ ராறுநான் காணவுஞ் சார்பணித் திறைஞ்சி
வழுத்து தாட்கும ரோசன்முன் புண்ணிய வடியா
யழுத்து தீர்த்தமோ ரெழுத்தநா பாழிநீர்க் கபலின்
விழுத்த கும்பெயர் வேறுகொண்டிருத்தல்வேண் டுனவிபான்.

என்று நின் னுடா பத்திரிச் செல்விவாக் கெடுத்தக்
குன்றெ றிந்தயே னாறுமா முகத்தன்முன் கூற
நன்று ளத்தொடு கூறினா நாமுள மிழந்தா
மன்ற சிற்றூதி பென்னவின் குண்மறை மாதா.

(சச)

வேறு.

கத்தன்முன் னுகத்த முகாரம்ப தீர்த்தங் களிற்றினம் பிடிபரு
யர்த்தங், கொந்தலர்க் கமல விட்டுனா டர்த்தங் கூறகுஞ் சித்தர்தங்
தீர்த்த, முத்திய திக்கு வேந்தர்தங் தீர்த்த முதியகா பத்திரி தீர்த்த,
மித்திரப் பவனிக் கேதுவ தாக்கு மினிபகா வித்திரி தீர்த்தம். (சடு)

மேயலென் கமலத் தாசென் றீர்த்தம் வெண்ணிலா னாந்தருந்
தீர்த்தங், துபமுச் சூலக் காரிதன் றீர்த்தங் தோமறு குறக்கொடி தீர்த்
த, மாய்வினா துபர்த்த துர்க்ககதன் றீர்த்தம் வயங்கொளி ஞானவா
ன் றீர்த்தம், பாபொளி பரந்த சத்திய தீர்த்தம் பகர்தருந் தருமத்தி
ன் றீர்த்தம்.

(சக)

முனியார்க டீர்த்தம் தேவர்க டீர்த்த முபல்பவ நாசன தீர்த்தம்
கனியுமா னந்தக் கந்தபுட் கரணி கம்பலை யறுதவான் சேது
நனிமுழக் கறுத பத்தெனும் கங்கை நான்மறைக் கந்தமா தனத்தின்
புனிதமாந் தீர்த்த மா துரு தீர்த்தம் போற்றுகென் புலத்துளார் தீர்த்தம். ()

வேறு-

அன்ன தீர்த்தமுந் தீர்த்தத்தின் மகிமையு மவன்போய்த்
துன்னி மூழ்குறு முறைமையு மம்முறைத் தொடர்பாற்
பன்ன ருஞ்சிறப் பெய்திய பான்மையும் பரிவாச்
சொன்ன லம்பெற வியாதன்முன் சொற்றவா சொல்வாம். (சஅ)

இந்த மானிலத் துயர்ந்தவான் தீர்த்தங்க வியாவும்
வந்து சிந்துநன் னகர்வயின் மரகத மயூரச்
சந்த ரச்சுடர்ப் பரிதிவை வேலொடுந் தோன்றுங்
கந்த வேடிருக் கருணையாம் கதியளிப் பதுவே. (சக)

அறந்தி றம்பினோர் தங்கட்கு மறத்துளோர் தமக்கு
நிறைந்த தேவர்க்கு மூவர்க்கு மியாவர்க்கு நெறிபா
றுறைந்த வாறுமா முகத்தவ னானொளா மொன்றுய்ச்
சிறந்தி ருந்தது மாவத ஞாம்ப தீர்த்தம். (இய)

வேறு.

எவ்வயில் கவுரி கங்கை பமுனைகா விரிநீர்த் தோபை
கவ்வையோ டிரங்குந் தெண்ணீர்க் கவுசிகை வித்தை பாற்றி
னவ்விடைப் படிந்து னோர்சே ரரும்பெற லாக்க நல்குஞ்
செவ்விரான் மறைக்கு மேலாந்தேவருஞ் சரமான் தீர்த்தம். ()

மாதவக் குமரி தோகை வந்தனை பூத பாவை
வேதநற் சுருதி துங்க பத்திரை விபாத பூவை
காதலிற் பலகான் மூழ்குங் கதிதனைக் காட்டுந் தோட்டுச்
சீதளக் கமல வീட்டுத் திருமக டீர்த்த மாதோ. (இஉ)

வாலுவா கினிவி பாதை வைகைதே வகிமெய்த்ஞ் ஞானங்
கோவிய கண்ண வேணி கோதைகண் டகைபாந் தீர்த்த
நூலுள முறையின் மூழ்கினோர்க்குள கதியைக் காட்டுஞ்
சீலமா மறைக்கு மேலாய்ச் சிறந்துள சித்தர் தீர்த்தம். (இக)

தக்கதோ ருவதி பம்பை தாமசி சரையு நாந்
தொக்கநீர்க் கம்பை தூர்க்கை கசோபனை யிவற்றி னாடு
மிக்கவான் கதியைக் காட்டும் வேதத்தின் மாபாய் நின்ற
திக்கெனாஞ் சிறந்து காக்குந் தேவர்க டீர்த்த மாதோ. (இச)

நிருமலை தெசாண வாய்த்த நிருவிக்கை தரபி பாதித்
கருமகா கெனியி னுமென் கதிதருங் கமல யிட்டி.
எருமலைத் கடவுள் போற்று மாறுமா முகத்துச் செவ்வே
நருமுனஞ் சிறந்த காயத் திரிபெனும் தீர்த்த மாதோ. (இடு)

பொன்மய முகரி கோதா கிரிபெண்ணை பொருவில் சோதி
கின்மணி தரங்கல் துற்றும் வேத்திர வதியி னுடு
நன்மைய தனைத்துங் காட்டு நன்மறை முடிவின் மேலாஞ்
கின்மயத் தருவாஞ் சாகித் திரிபெனும் தீர்த்த மாதோ. (இசு)

விதிகைய தரணி மந்தா கெனிகலா தலிய வேக
வதியிரே பதிப ளாகை வழங்குவான் கதிக னெல்லாந்
துதியுட னனக்கு ஞானச் சுவேதப்பூப் போலென் னெஞ்சப்
பதியினிற் காது மேவும் பரவி தீர்த்த மன்றோ. (இசு)

சந்திர பதாகை பன்னு கையுலோ கிதைவி பாதி
சிந்துவா ருதையின் முழங்குத் திறன்வழா தென்று ஸ்ரு
முந்துளாந் முகலாக் குட்டு மோதிரச் செங்கை பான்முன்
எந்தா ஸாதம் குங்க பிராவத தீர்த்த மம்மா. (இசு)

சுரசோதி சோணை வாற்றிற் றண்புனன் முத்தங் காறும்
பொருகையூங் கம்பை பரற்றிற் புருந்துனோர்க் கவிக்குங் காட்சி
கிரவடி துதவுங் கஞ்ச யிட்டுனா னகங்கை நீக்கி
பொருதலைக் கபால மேந்து மொருவன்மா தீர்த்த மாதோ. (இசு)
அம்பிகை தலங்கண் மூன்று மருள்பொழி கன்னின் பேராய்ப்
பம்பிய தலமோர் மூன்றும் பரவினர்க் குரிய ஞான
ஸம்புற வனிக்கும் வேற்கை ஸயகன் புபமி ராராங்
கொம்பினிற் படரு மானின் குறக்கொடி தீர்த்த மன்றோ. சும

வேறு.

இகத்தி லேசெயு மிடும்கைப நீக்கியே
மகத்து வப்பரம் வழங்கு மாறுமா
முகத்தன் முன்னரே முழங்கெ் காட்டிவான்
சுகத்தை வித்திடுங் துர்க்கை தீர்த்தமே. (சுச)

பரவு வாரக்குமுட் பரவ னெஞ்சகங்
கருது வாரக்குந் கதியைக் காட்டுமாத்
சுரர்வ னாக்குதாட் டோகை பான்முன்
நாலை வாய்த்திரு ஞான தீர்த்தமே. (சுஉ)

அல்ல வியாவையு மகற்றி நீக்கருந்
தொல்லை யூழறத் தொலைத்து வேதநூற்
கல்வி காட்டிச்செங் கமலத் தாளருட்
செல்வங் காட்டுஞ்சத் தியத்தின் தீர்த்தமே. (௯௩)

தொடர்ந்த மும்மலத் துருசு நீக்குவா
னடங்க லும்படிந் தாடி னோர்க்குறுந்
திடம்பெ ரத்தருஞ் செயந்தி யம்பதித்
தடங்கொள் வாரிவாய்த் தரும தீர்த்தமே. (௯௪)

இருவினைத் தொட ரிரும்பு தேய்த்திடற்
கரமெ னச்சிறந் தாறு மாமுகக்
குருப ரற்குமுன் குலகீக் காட்டுநான்
முரற ரும்பல முனிவர் தீர்த்தமே. (௯௫)

காம மேமுத லாறுங் காய்ந்துநற்
சோம சேகரச் சுருதி யான்பதப்
பூம லர்க்குளாப் புகுத்த ஞானத்தின்
சேம மாம்பல தேவர் தீர்த்தமே. (௯௬)

கோப மாய்த்தவக் கோதி லார்சொ லுஞ்
சாப மியாவுக்குந் தாப மாகியே
நீப மாலையா னிறைந்த சந்நிதிப்
பாப நாசமாய்ப் பரம்பு தீர்த்தமே. (௯௭)

ஈட்டுந் திவினைக் கிலக்க மாகவே
மூட்டுஞ் சஞ்சித முடித்து மோலிநீர்
சூட்டு வான்பதஞ் சூட்ட மேற்கதி
காட்டுங் கந்தபுட் கரணி யானதே. (௯௮)

வைப மியாவுக்கு மலினந் தீர்த்தவே
லையன் பாதமா மம்பு யத்துணை
கையி னெல்லிபோற் காட்டு மாதவச்
செய்யு ளாய்வருஞ் சேது தீர்த்தமே. (௯௯)

முத்திக் கின்பமு லிகையு மாய்த்தெரி
சித்துப் போற்றுவார் செனன மாகுமா
வத்துக் காக்கவா னமுத மாகுமார்
பத்துப் பேரினாற் பரம்பு கங்கையே. (௧௦௦)

இத்தர சாலமா பெடுத்த மானிடர்க்
கந்த மாதிரில் லாத வாதிபான்
சந்த நான்மலர்ச் சரணம் காட்டுமாற்
கந்த மாதனம் கருணைத் தீர்த்தமே.

(௪௪)

கோதி லாததன் குலத்து னோர்கதிக்
கேது வர்க்கீ மென்னி னறத்திடு
நீதி பார்க்கென நெறியைக் காட்டுமான்
மாதுர் தீர்த்தமாய் வயங்குத் தன் புனல்.

(௪௫)

ஒருத மம்படித் துன்னன் கையினீர்
மருவு மென்னுடன் மறித்து விட்டுனா
நிருமை யுஞ்நிறத் திருக்க யீசன்கு
னருநுத் தென்புநத் தார்க டர்த்தமே.

(௪௬)

காட்டுந் தீர்த்தமோ ராறுநான் கையும
பாட்டி. னுற்றினம் பகர மூழ்கி
டேட்டி னுட்டிக்கொண் டெழுதிப் பூசிக்க
மூட்டு வார்த்துமெய்க் கதையை மூட்டுமே.

(௪௭)

சேயந்திபுர வைபவமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் ௪௨௪.

தான்காவது: திருவவதார வத்தியாயம்.

சுரும்ப ரின்னிசை முான்றுபன் பாடுதன் னேவக்
சுரும்பு பற்படி வத்திருச் செங்கனான் கனகத்
தரும்பி தழக்கம லாசனத் தன்னால்வர் னாச
விரும்பு வச்சிர பாணிமற் றுள்ளவான் விபுநர்.

(௧)

அருந்த வங்குநு மறைகநு மவரவ ராச
மிருந்த மானமு மவுணர்தத் திமைபா லீழ்ந்து
முருத்தின் வானகைக் கவுரியோர் பங்குடை முதல்வன்
பொருந்து வென்னிமால் வரைபுருத் தவனடி போற்ற.

(௨)

அன்ன பான்மைபை யுணர்ந்திமை பத்தர சளித்த
கன்னி வார்முலைக் கைபாந் புயத்தொறங் கமழத்
தன்ன தாகையத் தண்ப்போ துணத்தொடுந் தழுவிப்
பன்னே மேபக லீருத்தனன் யாவர்க்கும் பகவன்.

(௩)

நெற்றி நாட்டத்த னிந்தவா.றமைத்தரு னெறியை
முற்று நாடிய வமரங்க னியாவரு முறையிட்
டற்ற மில்லதோர் புணர்ப்பி னுண் டாகிய போகத்
துற்ற தன்மைபெத் தன்மையோ பாமிவ னுரைக்கீன். (ச)

பரையு நீயுமுண் டாகியே போகத்தின் பாரந்
தரைம டந்தையும் பரிப்பரி தாமெனத் தளர்வா
ருரைசெ யும்பொழு தேழையேம் பையுளந் துழையேம்
விரைய நீக்குதி பெனச்சரர் குழாங்கொடு விளம்ப. (ரு)

மூர லுந்திரு வுள்ளமும் கனியமும் கண்ண
அர ருட்கொடு சபனத்தை நீத்தன மாதி
விரி பப்பொறி நம்பவி னீக்கின வெற்பி
அரி பக்கமும் வைத்தில மதற்கிட நவிலவீர். (ஃ)

என்று ரைத்தசொற் கேட்டுணர் கின்றவா னிமையோ
ருன்ற னக்குள மூர்த்திக ளெட்டுள வவையிற்
துன்று கின்றதோர் பார்மக ளாகுமத் தொடர்பான்
மன்ற வைத்தெமைக் கார்த்தரு ளெனச்சிவன் மகிழ்ந்து. (எ)

நிலம டந்தைபால் விரியஞ் சேர்த்தலு நிலமான்
பெலமொ டங்கிலெப் படைபயி ரியவழற் பிழம்பைப்
புலன டெஞ்ற வெயர்ப்பெழ வுடலம்பெப் துயிர்த்துச்
? சுலன னைக்கொளத் தேவர்க ளுறைத்திடச் சுமந்தான். (அ)

வெய்ய செந்தழ ருங்கமாட் டாதுள மெலிந்துற்
றைய கோவெனக் கங்கையிற் சேர்த்தலு மவடான்
மொய்யி னுற்பனி மால்வரை பொருபுடை முளரிச்
செய்ய பூஞ்சர வணத்திடப் பெருமிதஞ் சிறந்து. (ஆ)

விளங்கும் விரிய காந்தியி னுற்சுடர் மேப
களங்க துத்தவோ ரெட்டெனு முருவத்திற் கவின்று
வளங்கொ டெண்டிரை பரம்புநீர்ப் புணரிதும் வைப்பிற்
துளங்கி பெக்குமல் வான்பொரு ளெனத்துலங் கெனவால். (ய)

விள்ளு தற்கரி தாகிய விரிய வெற்புப்
பொள்ளெ னக்கதி ராயிர கோடியிற் பொலிந்து
நன்னி ருட்பர சமயவோர் நாமற விட்ட
வள்ளி லைச்சுடர் வேலிறை யாயவ தரிக்க. (யக)

இரண்டு முன்றிடத் துற்றதாற் கந்தனென் நிகைத்துத்
திரண்ட வானவர் கார்த்திகை பாந்தெரி வைபகைச்
கருண்ட குஞ்சியஞ் சேப்க்குறும் வகைத்துணை முனைப்பா
வரண்ட டாதுநீ ருட்மெரி னென்றதைத் தனதாம். (யஉ)

அந்த வேலைவி ளதுபத்து காதலினை யனைத்து
முத்து தோன்றிட வுணர்ந்தொன்பான் மனியின்மொய்ம் பினர்தாம்
வந்து மொய்த்திட வள்ளிவை மணஞ்செய்து வபத்தாம்
வெந்தி தற்கொடுஞ் சூறாம் வேலினும் வென்ற. (யஉ)

கார்க்க விபாவருத் துதித்திடச் சந்தரத் தோகை
திரும ணச்செயல் புரிந்தபின் தேவர்கோன் முதலா
விரவு தேவர்க்க விபாகையு முருகவேன் வினித்துக்;
கருணை கார்த்தவர் தங்கன்பா வின்னவை கழறும். (யச)

சிந்து திரமு மடுக்கது கதிதருஞ் சிறப்புந்
கொந்த வர்க்கம லாசனத் திருவருட் குறிப்புந்
சந்த ரம்பெறு மோரிடன் வேலைநீர் குழந்த
வந்த முற்றசீர்ப் பாரத கண்டத்தி னகையிர். (யடு)

இன்ன செய்கைபெற் நிருக்குமோ ரிடத்தினி திருந்து
மன்று சென்றா முனிவர்க்குத் தேவர்க்கும் வைபத்
துன்று மாகடல் குழுவுக்கு மருண்மறை சொரிந்து
கன்ன வம்பெற விற்றிருப் பாமொன கயின. (யச)

தெரிந்த வானவ ரிபாவரு மம்முறை தெனின்து
விரிந்த போதத்தர் ஷபசேம் விரும்பினே மேருட்
புரிந்த மாதவப் புணர்ப்பினு விதுநீ புகங்கு
பருத்த வந்தரு செயந்தின் ககாரின் னருன்போல். (யஎ)

புணரி வான்நிகைத் தாங்கமும் பொற்றையும் பொருப்பின்
மணிவ ரன்றிப சாகா சங்கம வனத்தி
னனிவி னம்பெ பொருகையுத் திருமக னன்பின்
குணமு முன்னது செயந்தின் ககரங்க றதுமால். (யஅ)

திருவவதாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ஈதிட

செயற் திபுர அத்தியாயம்.

கந்த மாதனப் பிறங்கலின் கலின்களுங் கனிதேன்
சிந்து தென்பொரு னைத்திரு நதிச்சிறப் பனைத்து
முந்து மாதவச் செயந்தியம் பதிவளன் முழுது
மென்னை கேளென வமரர்க ளிறைஞ்சினிள் றிசைத்தார். (க)

காந்த ஞங்குர வங்குர வந்தரு கடம்புஞ்
சாந்த முந்தெய்வத் தன்மையும் வல்லியுந் தழுவி
வாய்ந்த பன்மணிக் குவைகளுந் தாங்கிய மரபாற்
சேந்த னொத்தது முத்தமிழ்ச் சந்தனச் சிலம்பு. (உ)

குரவுங் கொன்றையும் கூவிளத் தணியுங்கு ரெயிற்ற
வரவுந் திங்களுங் கங்கையுந் தரித்துவா னிலம்
பரவுந் தன்மையும் பெற்றுல கத்துயிர்ப் பயிரின்
விரவுஞ் சங்கர னொத்தது சந்தன வெற்பு. (ங)

சொல்லு மாழிபா னின்றிறைஞ் சப்படுந் தொடர்பா
லெல்லி லின்றள விடற்கரி தாகுமீ தெழுந்து
பல்ல ளத்தொடை யானனஞ் சிறந்துபைங் கொடியும்
புல்ல லாற்சில னொத்தது சந்தனப் பொருப்பு. (ச)

அறுகும் வன்னியுஞ் சுகரமீ தாகுரித் தயில்வே
லுறுகு மாரா யகன்றனைத் தன்வயி னுடைத்தாய்க்
குறுகு மாரியை யிடனமைத் தும்பர்கைக் கொளலாற்
பிறையின் வேணிபா னொத்தது சந்தனப் பிறங்கல். (ரு)

சுரகு மாதவக் குழுக்களும் விழுத்தகு துணர்ப்பூக்
தருவுஞ் சந்தர வரம்பையும் வேழமுஞ் சசியும்
பொருயின் மேனகை யும்புடை துலங்கலாற் பொன்னுட்
டாசன் பேரவை போன்றது சந்தன வடுக்கல். (க்)

இரவு நண்பக லும்விழி யிமைப்பிலா திருந்து
கருத ரும்பல வருத்தமு மேதினங் கவாந்து
பரவும் வானகக் குறியைமேற் காட்டிப்பண் பில்லா
விரக மங்கையர் போன்றது சந்தன வெற்பு. (௭)

தினிகொன் சாந்தமு நானமும் பண்பு திறத்த
பணிக ளுங்கூரி பாணவென் கோடும்பன் மணியுள்
கணித மின்மருத் தானவுத் தனதுகைக் கொணலால்
வகிச மாக்மீச நிதர்த்தது சந்தன மலையே.

(அ)

மறழ்க்கன் ஸீரிகுறத் தருளுகினைக் கையின்மல ரேந்திக்
குறழ்த்த தாதகத் தடக்கியோர் நிலைமையிற் குறுகி
யழுத்து பேரளி பொருசெய்வே டியபருச். சிக்கத்
திறத்த மாதவர் போன்றது கந்தமா தனமே.

(ஆ)

தூங்க லோகையுஞ் செப்டலி னோகையுள் துள்ள
லுங்கு நீர்மையி னோகையுள் கணியுந்தன் பூவு
மோங்கு காயுத்தே மாயுங்கு விளமுமொன் றலிற்சீர்
தேங்கு செத்தமிழ் போன்றது சந்தனச் சிவம்பு.

(இ)

மாலி னுத்தியின் விளங்கினன் மறைமுறை வருத்துக்
கோல ஸங்கும மாகிபென் கையுமேற் கொண்டு
பாலி னன்கலை மாணியும் பரித்துப்பன் கபத்தோன்
போல நின்று தென்றலஞ் சந்தனப் பொருப்பு.

(ஈ)

கந்த மாதனச் செய்கையைத் தேவருங் கருத்தின்
வந்த வாறுனக் குறைத்தன மிதுநிற்க மலர்த்தேன்
சிந்து தென்பொரு ளைத்திரு ஈதிச்சிறப் பணத்து
முத்து மார்வத்தா ளைகுறுங் கேனை மொழிந்தார்.

(ஊ)

வினாத்த மான்மத மாமதத் தானமேற் கோலிக்
கரைத்த முக்கனி பவலொடு கடலையுள் கலந்து
திரைத்த வான்மருப் புடனெடுத் திமைத்தலாற் செய்ந்தி
புரத்து ஸான்மறைத் குஞ்சரம் போன்றது பொருளை.

(஋)

கூன வெண்டிறை சங்கனைக் குரண்டவான் கிறையிற்
பேன மின்றாக் கால்பல சடையினிற் பிறக்க
வான வம்புயக் கபாலா வாய்க்கா மமைத்துப்
போன கம்பெறப் போந்தவர் போன்றது பொருளை.

(உ)

அரவத் தாங்கொன் னோகெடுத் தம்படி கிடமார்ச்
திரும ருங்குறல் வேதபா ரகர்படித் திறைஞ்சச்
சாரும் வந்தனை புரிதா பாவருத் தொழருப்
புரமெ ரித்தகன் னுறற்பாள் போன்றது பொருளை.

(ஓ)

செங்க டம்பெடுத் துக்குறிஞ் சித்தினை திரிந்துஞ்
சங்க முந்தியுஞ் சேலை வாய்க்கரை சார்ந்து
மெங்கு மாசுர மொழித்தலாற் குமரவே னென்னப்
பொங்கு கின்றது மன்றலந் தென்றலார் பொருநை. (யசு)

வீரவு பூந்துணர் சிந்துசெந் தாதின்மெய் சிவந்து
மருவு கந்தர நுழைந்துவந் தமரர்வாழ்த் தெடுப்பப்
பரவை மேனடந் தொற்றெனச் சூரன்முன் பகர்ந்து
பொருத வீரவா குலவழிக ரானது பொருநை. (யஎ)

வரைவி னிற்பிறந் திசர்தம் மேனியு மாகித்
தரைம கட்டுமே லாய்ச்சர மசரமுந் தழைத்துக்
கருவு யிர்ப்பதற் கென்னருண் முழுவதுங் காட்டிப்
பொருவில் கற்புடைக் கவுரிபோ லானது பொருநை. (யஅ)

சங்க மேந்தியுஞ் சக்கரந் தரித்துமா தரையுந்
துங்க முற்றசெம் பொன்னொடு தழுவியுந் துணர்ப்பூந்
கொம்பு யிர்த்தமா மருதொடித் தலைமுங் கொளலாற்
புங்க வார்க்கமு தளித்தமா லொத்தது பொருநை. (யக)

மலர்ப ரித்தன மேற்கொண்டு சதுமறை வருத்திவ்
வுலக னைத்துமுன் டாக்கியு மாதவத் தொருங்காய்ப்
பலக லைத்திரு நாமிகை பழகலாற் படைத்தோன்
பொலிவு பெற்றது கற்றமா தவர்தொழும் பொருநை. (உய)

பலத ருக்களும் வெள்ளைவா ரணமுந்தன் பாலிற்
செலவி றைத்தெழு மீனினங் கண்களிற் றிகழ்த்
தலைமை பெற்றிமை யோர்தினந் தாழ்ந்திறைஞ் சுதலாற்
பொலனி லத்திறை போன்றதா லான்றரீர்ப்,பொருநை. (உக)

ஆசின் மிக்குமென் மதரமாய்ச் சித்திரத் தளவி
யோசை பெற்றுவித் தாரமா யைந்தினை யுடன்று
காச நான்மலர் பிறப்புடன் காட்டிமெய்க் கலசப்
பூச ரன்றமி தொத்தது வித்தகப் பொருநை. (உஉ)

மன்னு வெங்கர டங்கலிழ் தேறன்மா ருது
சென்னி யம்புவி மேற்றலை கொண்டுதென் னரங்கந்
துன்னி வானவர் முனிவரர் தினந்தினந் தொழலாற்
பொன்னி நன்னதி யன்னது துன்னுரீர்ப் பொருநை. (உ௩)

வாய்த்த மங்கையர் மஞ்சளும் வான்விழி மையுந்
தேய்த்த பானொடும் படிதலின் மும்மையுஞ் சிறந்து
னேத்தும் வானியும் பழுதியும் கங்கைரி வியல்பும்
பூத்து வெம்பாவல் காப்த்தருள் கனித்தது பொருகை. (௨௪)

நங்க லீங்கரி பாலைமேற் கொண்டுள துற்றுப்
பாங்கின் முக்கிய சேர்கமா லீலம்பல் கப்பபூத்
தாங்கி வான்படை விட்டினஞ் சோலைசார் தலியுந்
பூங்க னைச்சிலை மன்மதன் போன்றது பொருகை. (௨௫)

கரைக டுத்தளம் கலங்கிவான் பொருகெலாம் கவர்ந்து
விரைக லத்தமென் மனருஞ்செந் தாதுடன் விளங்கி
புரனொ டும்பல வனைதொறும் படுத்தல கத்திந்
பொருண்ம டைக்கைய ரொத்தது தத்தூர்ப் பொருகை. (௨௬)

மணிவ ரன்றிய கடலையு மணிமுத்த ஈதியுந்
தினிகொன் சத்தனச் சித்திர ஈதியுஞ்செம் பவனம்
பனில முத்திய பச்சைமா ஈதியும்பாங் பெராய்ப்
புணரி பாடுவான் போவது போன்றது பொருகை. (௨௭)

பொருகை மாநதிப் பெருமிதஞ் சிலசில புகன்றே
முருக கேனெனக் கடவுள ருச்சிமேன் முகிழ்த்த
காத லத்தாடன் செயத்தியம் பதிவான் கத்தன்
நிருவு னங்கனி தரணி மகிழ்த்தசெப் பினரால். (௨௮)

வேறு.

வரிபரவு மணிபிசைக்கும் பாணருக்கும் வானருக்கு மறைபே
போல, வரிபரவ மணிவிதுடன் பாணமுந் தினக்கொடுத்து மகிழ்மி
ன் றுரு, மிரவலருக் கைத்தருப்போற் தினத்தினமுந் கொடுத்தமகிழ்
ந் திருக்கின் றுரு, மிரவலருக் குடைத்துமடக் கையரிடந்தா டொடர்
ந்துபடிந் திறைஞ்ச வாரும். (௨௯)

சதிர்வரவு தலைப்பார்த்துக் கொண்டுழவர் பனராடு களஞ்செய்
வாரும், சதிர்வரவு தலைப்பார்த்த வானுழவர் பனராடு களஞ்செய் வ
ரும், பதிசுடாடன் நிருமுறைபார்த் தக்கங்கே படித்தருத்தம் பகர்மி
ன் றுரும், பதிசுடாடன் களைக்குவளை கையுமெனப் பன்னரிடம் பகர்
கின் றுரும். (௩௦)

வேறு.

தளவம் புயத்து மடங்கையெனத் தழைப்பார் தலைவ ருடனா
டித், தளவம் புயத்தி னிடைநீபத் தண்டே னெழுகும் பெருக்காற்
றிற், களபந் திமிரம் புயப்பாகர் கருத்துக் கடங்காக் கறையடிப்போ
ர்த்; களபந் திமிரக் குருளைபெனக் களிக்கு மனிக்கா வகமெல்லாம். ()

வேறு.

கரும்புருவச் சிலைமடவார் கந்துகின் ருடவுயர் கவின்கெய் மா
டங், கரும்புருவச் செலுமதன்மேற் கற்பகப்பூந் தேன்சாய்க்குங் கா
மர்யிதி, கரும்புருவக் குரிசிலன்னார் வளர்க்கவளர் கங்குனிநங் கடுக்
குங் காழ்த்த, கரும்புருவை செம்மையும்போ ராட்டோதை பெவ்வ
யினுங் களைப்ப ருதால். (௩௨)

வேறு.

தானத் தோடு தழுவுமவ் வாரணந்
தானத் தோடு தழுவுமவ் வாரணம்
வானத் தோடு மலையும் வலம்புரி
வானத் தோடு மலையும் வலம்புரி (௩௩)

செல்லு மீனாந் திகழ்தரு மாசினி
செல்லு மீனாந் திகழ்தரு மாசினி
பெல்லை நீக்கு மிருஞ்சுனை யாரமே.
பெல்லை நீக்கு மிருஞ்சுனை யாரமே. (௩௪)

காலுந் தேறல் கழனியின் கண்ணொலாங்
காலுந் தேறல் கரும்புறு கண்ணொலாஞ்
சாலி யூடு செலுந்திரட் சங்கமே
சாலி யூடு செலுந்தருச் சங்கமே. (௩௫)

ஒடை காட்டு மொளிர்வனப் போதக
மோடை காட்டு மொளிர்வனப் போதகந்
கோடு காட்டுங் குளிர்த்ததண் னாரமே
கோடு காட்டுங் குளிர்த்ததண் னாரமே. (௩௬)

வாலி பத்தின் மதர்ப்புயிக் காகிப
வாலி பத்தினை பொப்பவர் வைத்துள
முல மட்டுறு முட்கனி யின்பலா
முல மட்டுறு மொப்பபன வண்டெலாம். (௩௭)

வான சம்பை வளவயற் கோடெலாம்
வான சம்பைரி ஸும்மரக் கோடெலாம்
பான வத்திடை பாயஞ்செந் தேன்களே
பான வத்திடை பாயஞ்செந் தேன்களே.

(௩௮)

வேறு.

வாழ்த்தலை மதகு தோறு மறித்தலை கொழித்துத் தென்னார்
விழுத்தலை னோக்கி னாரா மிகசுத்தலை விரும்பி வாரி
காழ்த்தலை முகிலாய் குத்தக் கதிர்ந்தலை சாய்த்துத் தன்சாய்க்
மீற்த்தலைப் பதங்கி மீண்டு னொர்ந்தலை புனலிற் பாரும்.

(௩௯)

காரெனத் திரண்டு பால்வாய்க் கன்றுள்ளிக் கிணத்து லாவு
நீரிடைப் படிந்த மேதி வெளிமருப் பூர்ந்த சங்க
மாரமுத் துருப்பத் திங்க ளமுதவான் முகர பென்னக்
கூரிதழ்ப் பசந்தான் வாசக் குவிலாவாய் மலரு மாதோ.

(௪௦)

வண்டலை யிழைக்கும் வாட்கன் மகனிர்பூங் காமரோதி
கொண்டலென் றயிர்த்துத் தோலகக் குலஞ்சிறை விரிப்ப வாசத்
தண்டலை டெந்த மேகத் தண்புனல் சொரியுந் தோறும்
விண்டலை யளப்பச் சாலி வேலிமீக் கிளரு மாதோ.

(௪௧)

விதியின் மறைபோ ரோதும் வேன்கிக்க ரிகசநால் கேட்டுப்
போதுகொய் லெரியும் பாடற் பூவைபு மிறுந்துந் தீஞ்சொந்
சேதியின் முனிவர் தேவர் கேட்டவி நமக்குண் டாமென்
தேதிலாப் பொதும்ப ரெண்ண மிணைப்பிண திருப்பர் மாதோ.

(௪௨)

அம்புரு வங்கோ டாம லயில்கிழி யிணையா டாமற்
றம்புரு முவே ழான தானத்திற் கான மூட்டிக்
கம்புருக் கணங்கிம் மாமற் கனியனார் பாடுந் தோறுந்
அம்புரு முதனோர் கேட்டுச் சுடர்முடி துளக்கு வாரால்.

(௪௩)

வானொளி மதியுந் தங்கன் வதனமும் பதன மாதர்
கேளுட விரிந்து செங்கைக் கிணயக் கவின்கெய் பாடி
நீனொளி முழுது னோக்கி நிழன்மதி கணங்கா மென்று
சான்றன் கதவு சார்த்தித் திங்கிழைத் தடைசெய் வாரால்.

(௪௪)

ஸ்ரூதலைக் காமத் துற்றோ ரோவியத் தலைமை பூண்டோர்
வருதலைக் குறித்து நோக்கி மாணுருக் கிழியிற் கோட்டித்
தருதலைப் புரிதி ராயிற் றனதனொப் பாக்கு வோமென்
நிருதலைப் பேரி னாரு மிரங்கினொர் தழுங்கு வாரால். (சௌ)

குதினிற் பொருது வென்றோர் தோற்றவர் நிதியம் வாங்கி
விதியிற் குவித்த தோர்ந்து வெளியை தன்மை யாலோ
நாதகிச் சடையான் றேழன் றன்மையு மாக மேனிக்
கேதமுற் றியக்கர் வேடத் திருந்தன னளகைக் கோமான். (சௌ)

ஆறெனு மங்கத் தாற்றி லைந்துமா மகத்தின் செய்கை
தேற்றான் மறையோ ரெல்லாஞ் சிறந்துமுப் போது மாற்றிக்
கூறிரு வினைக லிர்க்கக் குமாரா யகன்ற னொன்றே
பேறென விதயத் தெண்ணிப் பெருமிதத் தடைவ ரம்மா. (சௌ)

மைந்தர்தஞ் சிறுபொற் றேரும் வாய்பரி மகநூன் முற்றி
யந்தனர் வருந்தின் டேரு மரசர்மாக் கடவு தேரு
மிந்திரன் முதலார் தேவ ரேறுபொற் கொடிஞ்சித் தேருஞ்
சந்தத மளவ னாவித் தலைமயக் குற்ற விதி. (சௌ)

வேறு.

ஏர்க்காலின் றலைபிடிப்பா ரிணைக்காலி லெழந்தகய லினமார்த்
தாண்டன், தோர்க்காலின் வெடிதாவிச் செருக்காற்றிக் கனிமுதச்
சேலா டாடிப், போர்க்காலிற் போய்வானப் புதுக்காலிற் குடைந்தா
டிப் பொழியு மேக, நீர்க்காலின் மீண்டிறங்கி நெடுக்காலின் றலையுல
வி நிகழு மாதோ. (சௌ)

வேறு.

மதுநவ பானஞ் செய்யு மாதர்கண் மாட மேற்போய்
மிதுனநல் யாமென் றெண்ணி விண்ணிடைக் கரங்க ணிட்டக்
கதுமெனச் சேடி மார்கள் கல்லென நகைத்துத் தங்கைப்
பதுமபாழ் கொடுத்த முன்னர்ப் பண்பினை யமைத்தல் செய்வார். ()

வேறு.

பழமறை முறைமுறை தெரிதொனியும் பலசுரு திதினிகை பரி
றொனியும், விழைவுறு வதுவையின் முழுவொலியும் விகலமின் மனு
நெறி பரிறொனியு, மழல்விழி மதகப முரறொனியு மயில்விழி யினர்
நட மிடுமொலியு, மழையென வுதவினர் தமதொலியு மறிகட வினு
மொலி தருமறுகு. (சௌ)

தானவெண் மணிபல தாமடுவார் தடரெதி ரெதிர்தலை விட்பகர்
வார், பருமணி வரிசமி தெனவறைவார் பவளமி தொளியில் தென
விகழ்வார், விரைகமற் பரிமள கடதெனவே மிகுதலை விதுபண வெ
டை பிறுமே, பரிதென விட்பக ரிவாளுர்க்கு தமலைகள் கடல்பொ
ரு மணிமறகே. (௫௨)

பரிசிற விட்பொடு சுழிதெரிவார் பணிமணி பொருவரின்
விட்படுவார், கரிசிற பொருபுடை விட்பகர்வார் சுதிர்திகழ் கணகம
துகையடுவார், மருமலி மலையச நிலதெரிவார் வடகலை தமிழகா
முறைபறைவார், விரிசலை பஸபல விட்பதெரிவார் மிகுதல ணாகில
தெருகிறாயே. (௫௩)

விரிதரு கொடைபொழி விபன்முரசும் விபனாறு வதுகையி
னதிர்முரசு, மருவல ரடன்முடி கொளுமுரசு மறைபவர் மகமுறை
தருமுரசு, மருகிமு மதகப மறைபுனனுண் னாமதிரி னடிபடு சுடி
முரசு, மிரவொடு பகலுமன் மதன்முரடு விகப்புரி வனசில சிலம
றுகு. (௫௪)

சுருதுகள் விவரமொ டுகையடுவார் கடர்க்கு மணிமுடி விட்படு
வா, ரொளியவி மணிபல தாமடுவா ருறையிடு கரிகைசெய் துவரிடு
வா, காரிபொடு மிரவல ரெதிரெதிர்கூட பறுசகைவ தருமச னமுமிடு
வார், காரியின ரெழுதிய சிழிபெதிரே காரிபொடு திரிபவரனகிலரே.

மலர்மக னரிபுடன் வருவதெரு மானிகெழு சிவிகையி னிடை
வருவா, ரிவாதளிர் மலர்சில னடியிடவே பிரகிசின் னெழுமுன ம
வைதெரிவார், பகலலை தெரிசூர வரினிடையே பணிவிடை முழுவது
முறைபுரிவார், துலையறு சதுர்மறை முறைமுறைபோ துள்பெரு
பெதெரு வனகிலவே. (௫௫)

வேறு.

இளைப தாயெ செயந்தின் னகரென வினமபோர்
முனைவை வேலவன் முன்னதின் றெடுத்தகா மொழிய
வளைப செய்கையை பாறுமா முகப்பிரா னதிர்தே
விளைப மோர்ந்துபோர் விரவா குடிக்கைவ விளம்பும். (௫௬)

விர வாகுரீ கேனென பாவர்க்கு மேனோன்
போ வாகுறு நினக்கீர் பார்தமைப் பெரிதாம்
பாரி டத்தொகை பவர்தமைப் பதாதிபாந் தலைவர்
பாறை யுமியவன் கொணருதி பாலைன விசைத்தான். (௫௭)

இசைசெய் வாசக மனைத்தையுங் கருத்தினு லெண்ணி
விசைப மொய்ம்பனும் பாரிடத் தொகையையு மேலா
மசையில் பூகசே னுதிப ரனைத்தையு மடங்காத்
திசைதொ மும்பினோர் தம்மையும் விரித்தனன் சிறந்தான். (1)

விரித்த காவியிற் பூகங்க ரிபாவமுள் வியந்து
கவித்து வானமும் வையமு மொன்றெனக் கலந்து
துளிக்கும் வல்லிடச் சேடனும் பனுமுடி துளக்கி
கெளிக்க நின்றகூத் தாடின வயங்கொடு நிரம்பி. (2)

வந்த காவியின் மாருதத் தலைவரீ மனத்தின்
முந்துதேரினைக் கடவுதி யாலென மொழிந்தே
யிந்தி ரன்மகன் மான்மக ளொடுங்கடி தெழுந்து
சிந்து ரப்பகைப் பீடின் றொருவினன் சேயோன். (3)

சீப மெல்லனைப் புறந்தனை நீங்கிச்செங் கதிரின்
பாயொ ளிச்சுடர்ப் பாதுகை மேற்பதஞ் சேர்த்தி
நாய கன்பெருங் கோபுர வாயினி னண்ணி
வாயு வுக்கிறை கொணர்ந்ததே ரேறினன் மகிழ்ந்தே. (4)

தேரி நேறிய வேல்வையிற் செம்பொளி னடைப்பை
மார நேந்தினன் களாசியை வருணனின் றெடுத்தான்
கோர வீரவான் கூற்றுவன் றனதுகைக் கொண்டா
னேரு லாவிய சாமரை யிந்திர னெடுத்தான். (5)

ஆத வத்தனிக் கடவுளு மமுதவான் றுரைச்
சீத வெண்மதிக் கடவுளுங் கொடையுடன் செல்ல
நாத மிக்கெழு தந்திரி நகங்கொடு தடவி
மாத வத்துயர் தும்புரு நாரதர் வணங்க. (6)

தால மேழுடைக் கடவுட வர்த்திகை தாங்கிப்
பாலின் வந்திட நிருதியுங் குபேரனும் பரவி
யால வட்டமும் விரிதியுங் கைக்கொள வலராங்
கோல நான்மலர் மாரிதுடய்க் கடவுளர் குழும். (7)

ஆயி ரக்கம லாசனத் திறையவ னன்னத்
துப புட்கொடு புறஞ்செலச் சுடர்மணிக் கிரணப்
பாயொ ளிப்பணிப் பாயலான் படரிருஞ் சிறைய
நாய கத்தனிக் கருடன்மீ தேறின னடப்ப. (8)

கரர்க ளார்த்தனர் முனிவர்க ளார்த்தனர் தொழுதே
கரர்க ளார்த்தன ரார்த்தன மறைபொரு ளான்குச்
தவையின் மேயலி றறஞ்சிறச் தார்த்தன தரங்கப்

பரணை வார்த்தனை வார்த்தன பாபிடப் படைபே (௧௭)

அடிமு றங்கினை பேரினை முழங்கினை சொலிகா
நிடிமு றங்கினை போலவான் னுத்தாபி கிறைத்த
பாடக மேங்கினை பகலெகன் பரம்பனை பம்புங்
கடன்மு றங்கினை போலொலி பரத்தகா களமே.

(௧௮)

வேறு

விண்ணவர் பெருமான் வந்தான் வேனெழும் படைபான் வந்தான்
பண்ணவர் மருடந் தேய்க்கும் பதம்புயக் கடவுள் வந்தா
னென்னாழங் குமரன் வந்தா னுறுமா முகத்தன் வந்தான்
றண்ணாற வொழுகு நீபத் தாமவேன் வந்தான் வந்தான்.

(௧௯)

கழுமலத் துதித்த ஞானக் கான்முலி வந்தான் வந்தான்
மறைபெனக் கருளை பெம்பால் வழங்கே செவ்வேன் வந்தான்
முறைபுழுச் சங்கத் தேயுந் தலைமைப்பா வலவன் வந்தான்
செழுமறைப் பெருமான் வந்தா னென்றன கின்ன மெல்லாம்.

(௨௦)

ஆறுமா முகத்துப் புத்தே வணிகெழு தேரி வீக்கி
கூறுகான் மறைபு மொன்றாக் கோலிலிற் குறமான் பாவிப்
பேறதாந் தெய்வ பாவிப் பெண்ணொடு மடிபர் வாழ்த்த
மாநிலைக் குமர ஸுர்த்தி மகிழ்ந்துவித் திருந்தான் மாநோ.

(௨௧)

விற்றிருந் தருகரி னோடும் வேதற்கும் விளக்குஞ் சேர்தி
பாற்றலக் திகிலி பாற்கு மமரர்க்கும் கிடைமுன் வீந்து
தேற்றதான் மறைவல் லோராக் திரிகதக் திரத்தர் வாழ்த்திப்
போற்றவேந் கரத்துப் புத்தேன் புலனிகாத் தனிக்கு காளில்.

(௨௨)

சேயந்திபுரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதிருகிருத்தம் ௨௨௪.

வள்ளியம்மை திருவவதார அத் தியாயம்.

—o—o—o—

அகில மிபாவுக்கு மந்துரு வாணிபோ
ளிகரி லாதுயர் நீபோற் குன்றின்லா
யிகலுஞ் செற்றமு நீக்கிய வேமனாந்
தகைமை சேர்ந்த தவமுனி பென்றுளான். (க)

சங்கு சக்கரத் தாங்கு தடக்கையும்
பங்க யத்திருப் பாரப்ப டரப்பொற்
கொங்கை வெற்பிற் குளிர்த் பசுந்துழாய்த்
தொங்க லுக்கிசைந் தோங்குதிண் டோள்களும். (உ)

எண்ணி யுள்ளத் திருத்திமெய் நாகியிற்
கண்ணி ரண்டுங் கவிழ்தர நோக்கியே
கிண்ண வர்க்கும் விபப்புற யோகத்து
நன்னு டின்ற துணர்ந்தன னாகர்கோன். (ங)

கான பாழிசைக் கந்தரு வத்தரும்
வான நாடக மாதரும் வம்மினென்
ருன சொல்லொன் றுணர்த்துவ னன்னது
தானு ளத்திற் றரிக்குதிர் நீரென. (ச)

பொருளின் மேற்படு பொற்றையிற் போய்த்தவத்
தெருளி னேமத் திருமுனி பென்பவ
னருளின் வைகின னுங்கவ னெஞ்சக
மருள நீகிர்மெய் மாற்றுமென் றோதலும். (ஊ)

சொற்ற வாசகத் கேட்டிசை தும்புருக்
கற்று னார்த்துள கந்தரு வத்தரும்
பற்று நாடகப் பைந்தொடி யார்களு
முற்று னார்த் முனிவன்முன் போயினார். (ஈ)

கையினி பாழிற் கனிந்தபன் டேறலு
மைய துண்ணிடை யாரடி பேர்த்திடுஞ்
செய்ய தாளச் செபனடத் தேறலு
மையி லாமுனி லுன்செவி யார்தலும். (எ)

போரு விட்டு முனிவர னுன்னத்தின்
மோக மிக்க மனத்தோடு முன்னர்வான்
மோகை பொத்த கரிமுற ளாரையும்
பாவி சைத்தவர் தம்மைமயும் பார்த்துளான். (அ)

நீங்க வியாரு நிகர று போகத்தின்
பாங்கர் வந்து பரிபலன் செய்ததாற்
நீங்கொ டுஞ்சொலிற் சிறிய வெம்மொழி
தாங்கி வேடுவத் தன்மைசென் றெய்துவிர். (ஆ)

உங்கன் பால்வந்த வொண்டொடி மாதரு
மங்கண் மாநிலத் தற்றமி ளாவரைத்
துங்க வேடுவத் தோதைப ராகவு
மிங்கி சைத்தனம் போமின்க னென்றான். (இ)

அந்த வெம்மொழி கேட்டது மன்னவர்
சிந்தை சொந்து தெருமந்து மாழ்கியே
மைத்தர் குற்ற மனங்கொடு வலியிட்
தந்தை பூட்டிற் தனைபார்க்குச் சார்வுண்டோ. (ஈ)

ஆயி னுங்கொடுஞ் சாபம கன்றுமுன்
மேய, தொல்வடி, வங்கொடு மேவடி
நீயி ரங்கி நிகழ்த்துதி பென்றலுந்
துய மாதவ னன்றெனச் சொல்லுவான். (ஊ)

கால முன்று முளங்கொடு காண்பவன்
சில முன்னித் திகைத்தருள் சிந்தியா
மூல மின் றி முனைத்துக் கயிலையிற்
கோலக் கொண்டிருத் தானடி. சும்பிட்டு. (உ)

தாது குத்த கடுக்கையுக் தாதகிப்
போது மொய்த்த புரிசடை யான்றருஞ்
சோதி வேற்கைச் சுருதியம் பண்ணவன்
காதல் உய்த்துல கத்தைக் கனிப்பினால். (ஊ)

காக்க வேண்டிக் கடுந்தொழிற் றுர்க்கி
நீக்கி மாதவ னேத்திரத் துற்றாள
மாக்க பத்திரு வள்ளி மணந்தருட்
டேக்கொ டுஞ்சிறத் தான்செயத் திப்பதி. (ஊ)

அரும றைக்கம லாசனத் தந்தணன்
மரும லர்த்துன வத்திரு மான்மகக்
சூரிசின் மற்றுள தேவருங் கும்பிடத்
திருவின் வைகச் சிறந்தருள் காலையிங்.

(யசு)

யாவ ருத்தொழு தேத்த விருந்துள
மூவி ரண்டு முகத்தவன் மால்விழித்
தேவி மாருடன் சேர்ந்து கருணையின்
மேவி பன்பின் வியக்குமவ் வேலையின்.

(யௌ)

முருக வேளுக்கு முந்திய தாரமாய்
மருவு கின்ற மதர்ப்பினின் வாய்ப்தபே
ருருவ மெய்து மூவப்பிற்செவ் வேள்புணர்
பெருமி தத்தி லகந்தை பிடித்துளாள்.

(யஅ)

இந்தி ரன்மக டன்னை யிழிவொடு
கிந்த னைச்செய்கை யாலுண் ணினைந்துவேற்
கந்த னுக்குள காமவி டாய்தணித்
தந்த மில்பக லாற்றினள் போகமே.

(யசு)

அரிவ லக்க ணவதரித் தாடன்மேற்
கருணை வைத்தவை வேற்கரக் கந்தவே
டிருவு ளத்திற் சிறிதுணார் தன்னவ
ரிருவ ருள்ளத்தி னெண்ணமுந் தேர்ந்துளான்.

(யௌ)

விண்டு வின்வலக் கண்ணிடை மேலிய
தொண்டை பந்துவர் வாய்மடத் தோகையைக்
கண்டு மெல்லக் கலங்க முகமனா
லுண்டு காரிய மொன்றிவண் கேட்டிரீ.

(உசு)

மாறு மீக்கொண்டு வாரணப் பாவையைச்
சேறி கிந்தனை செய்தனை யன்னதாற்
கூறு கின்ற கொடுமொழிச் சாபத்தி
னாறு சென்றவ னாற்றிட வேண்டுரீ.

(உஉ)

தார மாயிரு வோருந் தழுவினீர்
வார முன்வயின் வைத்தன மாதலா
லீர யின்றி யிழிவுரைத் தாயதன்
கார ணத்தைக் கருத்து ளடக்கினாள்.

(உஈ)

அன்ன பான்மை யுணர்ந்தன மாதலா
நுன்னி டத்தி நுறுபவ மிபாவையும
பன்னெ மெப்பக ளாற்றுதல் பன்பெனக்
கொன்னி லெக்கடர் வேலவன் கூறுவான்

(உச)

அலகி லாப்பொறை பாற்றிய லாதர்பா
நுலகெ லாந்தொழு தேத்தவு மும்பர்தாந்
தலைவ ணங்குந் தலைபையு மெய்துவார்
நிலைமை பென்று மறையு நிகழ்த்துமான்.

(உடு)

நிந்த லைக்குறித் தாகப நீயும்வ
கந்த கைக்கட கலையும். வினங்கின்பான்
முந்து நித்து முனைச்சிலை வேடர்பான்
வந்து னச்சிறப் போடும் வளர்திபான்.

(உச)

இழிவின் முன்ன ரிபற்றுங் கொடும்பவ
மொழியும் பாவ மொழியுமக் காலோ
மழன்முன் னாக வமரொ டேகியே
விழுமி தாக மகிழ்த்தலை வேட்குதாம்.

(உ௪)

என்னு மாற்ற மினைபன் விளம்பலுங்
கன்னி யுள்ளக் கவலுழந் தோவெனச்
சென்னி தாழ்த்துனஞ் சித்தித்த கவகிஞன்
மன்னு மானின் வரன்முறை செப்புமான்.

(உ௫)

வேறு.

காஞ்சலை பென்னுந் தெய்வக் கன்னிகை கவுரிக் குள்ளம்
வாஞ்சையின் சேடி பாவி மன்னுதல் வேட்டு விர்தைப்
பூஞ்சிலம் பிடத்து மானிற் பொலிவுறுங் குழகி பாடுத்
தேஞ்சரும் பரற்றுந் கூத்தந் நெரிவைவந் துதிக்கு மப்பான் (உ௬)
வளனுற வெடுத்து நீங்கன் வளர்ப்புறு மென்னை னோக்கி
பளவறு முவப்பாற் செவ்வே னன்னவ டன்னை வேடர்
கிணையுட னாதிக்கு நீராற் கடைத்ததஞ் சாப நீங்கு
முளமகிழ் பூத்துத் தொன்மை போலவுந் திருத்தி ரென்று. (உ௭)
முனிவர நுரைத்த முன்போன் மோனத்தா திருப்ப வன்தோ
ரணவரு முணர்ச்சி நீக்கி பரிவைபர் மருங்கிற் செல்ல
வினையுந் தவல மெய்தி வித்தையஞ் சாரந் பாக்கர்
கண்குரல் வேட ராகக் கறுமெனப் போந்தா ரன்றே. (உ௮)

கந்தன தருளாற் றெய்வக் காஞ்சனை வனப்பு வாய்ந்த
கந்தரச் சிறுமா னாகத் தூநிலாத் தவழுவ் கோட்டு
விந்தையஞ் சார லுற்ற வேலைமால் விழியிற் றோன்று
மந்தமா னருண மானி னணிவயி லுற்ற தன்றே. (௩௨)

கருப்பத்தின் முதிர்ச்சி காட்டிக் காறளாந் துடலம் வீங்கப்
பொருப்பகத் துடைந்த பாரம் பொறுக்கலா துழன்று வாடி
மருப்புயர் பசுங்காச் சுற்றி மலைச்சிறு குறவ ரியாரு
மிருப்புதுஞ் சேராப் பாங்க ரீற்றுனைந் திட்ட மாதோ. (௩௩)

சென்றமான் சுழன்று பார்க்குஞ் செய்கையுங் கருப்பந் தாங்கி
பொன்றிய வயர்வுநோக்கி யுயர்ந்தவான் கிலைவி டாத
குன்றுறை வேட ரியாருங் கொம்மென வெழுந்து மாணுங்
கின்றுனை யாகப் போற்று மென்றன ரதனைச் சூழ்ந்தார் (௩௪)

எழுமெழுத் தரற்றுங் காலொன் றெடுத்தடி பெயர்க்கு மீனா
விழுமிருந் திசையைப் பார்க்கும் வெருண்டுதன் மேனி நாக்கொண்
டுழுநெடு மூச்சு வீங்கு முலப்பறா தரற்றுஞ் சோலைப்
பழுமா மூட்டிற் சாயும் பரிவுறும் படுக்கு மாதோ. (௩௫)

அருணமா னிவ்வா லுள்ளத் தயர்வுகொண் டிரங்கி ஞானத்
தருணவில் விச வீங்குஞ் சராசர மனைத்து மீன்று
பொருணவில் வேதம் பூத்துப் பொருவருங் கற்பு வாய்ந்த
குருமணி யதனை வல்லிக் கொம்பென வீன்ற தம்மா. (௩௬)

மானிடைப் பிறந்த தெய்வ மணியினைக் கண்டு விந்தைக்
கானவர் குழாக்கொண் டெள்ளக் களிப்பெனும் புணரி முழுக
வானவப் போழ்து மாளு மரிவைகாஞ் சனையம் மானைத்
தானளித் திருந்து ஞானத் தண்ணளி பெற்ற வாற்றால். (௩௭)

எண்ணிய வெண்ணி பாங்கே யாவர்க்கு முதலும் வேதப்
புண்ணியக் கவுரி வைகும் பொற்புறு புவனந் தன்னி
னண்ணினன் கவுரிக் குள்ள நாடருஞ் சேடி யாதி
விண்ணவர் பூனிவர் வாழ்த்த விருந்தன டவத்தின் மிக்காள். (௩௮)

அடுக்கலிற் கிராதர் கூட்டத் தனைவரு மன்பு மீதுநர்
தெடுத்துடன் கொடுபோய் விந்தைக் கிறைவனைத் தொழுது வேண்டிக்
கொடுத்தன ரன்னுன் வாங்கிக் கொண்டனன் சுற்றத் தோடுந்
தொடுத்தபே ரன்பின் முழிகிச் சொல்லரு முவகை பூத்தான். (௩௯)

மனமகிழ் சிறந்து வேடர்க் கெறமருங் கிருத்த மான
முயிலெடுஞ் சிலைக்கை வேடர் முகமலர் தன்பு கூரத்
தலைநிக ரின்றித் தோன்றல் தார்க்கருங் கூத்தற் செவ்வாய்க்
கனிமொழி வனப்பின் செவ்வி கண்மேற் றிதனைச் சொல்வான். (சய)

உருவத்தின் வனப்பு வாய்த்த பொண்டொடி சுணக்கு பூத்த
விருவற்பின் காபக் கொங்கை யின்னலம் பருகத் தக்கான்
றருமத்தின் றலைமை யாப்மு தண்டத்தி னூயிர்கட் கெல்லாங்
கருமத்தின் செவ்வாய் நின்ற காக்குமோர் கடவு ளாமால். (சக)

இவ்வண முறைத்து வேடர்க் கெறபவ னிரங்குந் தெண்ணிர்ப்
பவ்வீ ரடுத்த பாரின் பாப்பும்வா னகமும் போற்றும்
கெய்வவவா யமுதத் திஞ்சொற் கோற்றொடிக் கினிய நாமச்
செவ்வினை கமைத்த வள்ளி பென்றனை சிறப்பின் மிக்கான். (சஉ)

செப்பதோர் ஈமஞ் குட்டித் தெரிகவையைத் தனது வேடத்
தைபறன் கரத்தி னுய்ப்பத் தண்ணளி சிறப்ப வாக்கித்
கொய்ம்மயிர்க் கனி மேய்ந்த குழலிகைக் கொடுபோய்ச் சூழ்த்
யவயக மலிக்குந் தாயை மகனொன வளர்க்கின் றானால், (சஉ)

கடவுளர்க் கமுத மன்ன கனிமொழிப் பவனச் செவ்வாய்
மடவால் வசந்த கால மென்னுமோர் மடக்கை துண்டச்
சுடர்மணி விளக்கம் போலத் தோமறு வடிவம் வாய்த்து
முடிவிலா மறைகட் கெட்டா முதங்கியால் கிருத்தான் மன்தோ. (ச)

கொக்கையங் குறிஞ்சிக் கோட்டுக் குறவர்தங் குழலி னுப்பண்
மக்கலஞ் சிறப்பின் மேலாம் வள்ளியுஞ் சாற்கா ளத்துச்
சொல்லுமூற் பக்கத் துற்ற சுடர்மதி போன்ற னன்னு
ளில்கைட மலரின் மாரி பிரவுகன் பகலுந் துற்ற. (சடு)

அண்டர்தம் முரசி னுர்ப்பு மருகிரீர் சோரியு மார்ப்புத்
தொண்டக முழகி னுர்ப்புஞ் சூழ்தரும் வரைப்பா லுற்ற
கெண்டைபக் தடங்கட் செவ்வாய்க் கிள்ளையைப் பிள்ளை பென்ற
னென்றா நிதியம் வாய்த்த விருகில விளக்கம் போன்றான். (சக)

பெண்ணலம் கனிபப் பேதை பெதும்பையுங் கடந்து வேற்கைப்
பண்ணவர்க் கினிய மக்கைப் பருவம்வத் தகையுங் காறும்
வண்ணகிற் கிராதர் வேத்தன் மைத்தரில் லாத சோகத்
தெண்ணமுன் னொழித்து மறை யினிதுடன் மகிழ்து காத்தான்.

சுவாமி வள்ளியம்மையிடத்திற்சென்றவத்தியாயம். சடு

அனைத்தல களிக்குந் தாயை யன்புடன் வளர்க்குமேல்வைத்
தினைப்புனங் காக்கு மற்றச் சேடிய ரிவனீ வாடுவன்
நினக்கிளி கடியப் போது மென்றன ரிவனூ மேனந்
புனத்தினங் கிளிக னோச்சப் போந்தனள் பொருகி லாதாள். (சஅ)

மாதரு மிவனூ மேனல் வனத்திடை யிருத்தல் கண்டு
காதலி னரம்பு பாடுங் கந்திரு வத்த ரிம்மான்
பாதபங் கயத்தி னாலே பருப்பத முன்செய் துள்ள
திதகன் றளவி லாத சிறப்பினைப் பெற்ற தென்றார். (சஊ)

அண்டகோ டிகட்குந் தாயா மணங்கினை மகளாக் கொண்ட
வண்டிருங் குழந்தை ராத மடங்கைமா தவத்தை பெம்மால்
விண்டிடற் கெளிமை யன்றால் வேடருக் காசன் வாழ்க்கை
கொண்டபே ரன்பி னுள்ள குலமெலா முயர்ந்த வம்மா. (ஐய)

கொன்னினை டெடுவேற் செங்கைக் கொற்றவ னரிது நோன்பிற்
பன்னெடுங் கால மாற்றப் பண்புறு தவத்தின் பான்மை
மின்னெனும் வடிவந் தாங்கி வேடர்தம் மரபி லுற்று
லன்னவர் தவத்தை பெம்மா லறையலாந் தகமைத் தன்றே. (ஐக)

என்றுளம் வியப்ப மீதூர்ந் தெடுத்தெடுத்த துரைத்து வானரோய்
குன்றிடத் திருந்த ஞானக் குருமணி விளக்கைக் காம
வன்றனை யறுத்து மூத்த முனிவரவமுத்திராளுஞ்
சென்றவ ணிருப்ப மாதாஞ் சிறப்பின்வீற் றிருந்தா ளன்றே. (ஐஉ)

வள்ளியம்மை திருவவதாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் ௨௪௫.

ஏழாவது

சுவாமிவள்ளியம்மையிடத்திற்சென்றஅத்தியாயம்.

முதிருந் தினைமொய்த் துயர்கொல் லையெலாங்
கதிர்கண் கெவண் கொடுகன் னிபர்தா
மிதணின் துபுளி யாவையு மின்ருரனா
லதிரும் படியோச் சினரவ் வரையின். (க)

தினாகாத் துளசே டியரோ டெளியேன்
வினைநீக் கெயவேள் புணர்மின் னனைபான்
மனைநீத் துமடந் தையரோ டெசலா
நனிவேட் கையினா டினளே னலையே. (உ)

புன்னன் பொடுமோச் சிபபொற் குறையார்
 னன்னன் பொடுபோ விதனு டிமனத்
 துன்னன் பொடுக டியுறந் துசெவ்வாய்
 விஞ்ஞந் செயலா மவனமே யினளால்.

(௩)

அக்கா யிலிளத் தரவா னெறிபான்
 மைக்கார் முகிலா மயில்வா கனவேன்
 புக்கா னதுபோற் துபுனத் திடைபே
 பிக்கா மொழிபெய் துதனோக் கினனாக்.

(௪)

பிறைபா துதலா கிபபே சமுத
 மறைவா னிணைபோர் சொனும்வா சகமு
 கறைபார் மலரோ தியுளான் மலருங்
 கறைபா ரயில்வே லிறைகண் டனனே.

(௫)

கருணைக் கடலா கிபகண் னிகராயு
 மருணத் திருமே னியுமா துமுதத்
 தருணத் தலர்தா மரைகான் மலரின்
 வருணத் தையுளோக் கினன்மான் கிழிடான்.

(௬)

பிடிபோ னடைபெற் றுளபென் னாமுதை
 வடியே லிறைகண் மெழிச் சிவினாற்
 படையேன் கணைபாய் தொறுமா கிரகக்
 கடன்முற் கிமிசுத் துபர்கக யுறவே.

(௭)

அன்னோ குழலோ வறியேன் மதவேன்
 கின்னோ துதலோ கிரகத் தருவான்
 சொன்னோ கிளியோ தாவரோ கிதழோ
 பன்னோ தனலோ வுயமிப பதுவே.

(௮)

மாதோ கடுவோ வடுவோ கமலத்
 தாதோ மதனன் சாமோ கருமைத்
 தேதோ ருடையத் திருநான் மலரோ
 மீதோ கிவன்வான் கிழிவே கிணைபே.

(௯)

புருவத் திணைபோ பொருவேன் கிணையோ
 கிருவெற் பவைபோ கிணைவார் முகையோ
 வருவத் திபலோ மயிலோ வுறையேன்
 கிரகத் துறமுட் டியமெல் கிபலே.

(௧௦)

என்று ஹமுதே சவிரும் பனிபார்
குன்று னதிழித் துகுளிர்ந் தரு
மென்று துகுசோ லையின்மெல் லிபன்முன்
வின்று னவனோ றெகழ்த் திடுவான். (ய௧)

வேயார் வரைமீ துபுனத் தினுள
நீயா ரிடமே துநினைப் பெறுமோர்
தாயா ரருட்டந் தையரார் பவள
வாயா ரமுதே வறியேற் குரையாய். (ய௨)

கொன்னே குறமா தர்குழை வரறு
னென்னே யுனைவேட் டுளனியான் னுளே
கன்னே யமொடென் முனவிற் றுதிபாற்
பொன்னே கிலகாய் பொருவேள் கணையே. (ய௩)

வாளா வொருகன் னிகைமா தரெனிற்
கேளா யிவனி கிரணந் தருபொற்
ரோளா றிருகந் தரமால் வரைமே
னாளர் தொடைருட் டெவனன் குறவே. (ய௪)

மன்றற் றொடைருட் டிதிமான் மகனி
பென்றற் புதமோ டெசவ்வே னிகையக்
குன்றக் குறமான் குமரன் புயமே
லொன்றக் கணிரன் டுமுறக் கவிழா. (ய௫)

உள்ளத் தினில்வே னொருநாற் படையு
மெள்ளச் செலவிட் டனன்மெய் வியராத்
தள்ளற் கருநா னொடுதா னகையா
வள்ளத் துணைவார் முலைவாய் திறவா. (ய௬)

விந்தைக் கிரிவேந் தனளித் தருள்வோ
னந்தக் கிரியா யிழையா ளருடாய்
கிந்தைக் குரியிர் கிறியேன் பதியோ
சந்தப் பொழில்சூழ் தருநாள் வரைபே. (ய௭)

அடியேன் கிறுகன் னிகையா குமெனத்
தொடிவாய்ந் தகைசொற் றலுமன் னவன்பாற்
கடிவாய்ந் தகடம் பன்மிசூந் துயரா
ஹுடன்வாஞ் சையினோக் கினனென் னுதலை. (ய௮)

அன்பா லுறமா முகவே னருண
மின்பால் விழிவைத் ததைமிட் பரிதா
யுன்பா லருன்னைத் தனமொள் றுதனீ
பென்பால் வதுவைக் கிசைவா யிவிபே.

(யக)

எனவா றமுதே சனிபம் புதனும்
கனிவாய் மொழியன் பொடுகா தவிபாத்
தனிவா யகரே தருமன் தவகு
முனிவா தருள்யி ரெனவே மொழிவான்.

(உம)

குரவோர் கனகித் திகிலோன் கையினும்
வரைவா ருடன்வாழ் வதுவே மரபால்
கரவா னொருகா னாய்கை யுறவாத்
றவையி னாய்கன் னிகைபுத் தவரும்.

(உக)

வேறு.

எனையரு டங்கை தாய ரின்னருள். பெற்றோர் தம்பால்
வினவுதி யுனது தோற்றம் விபப்புற னோக்குங் காலை
யனையவ ருதகத் தோடு மவிபனை பழங்கான் ருதக்
கனையுர சோதை யார்ப்பக் கடிமணம் புரிவிப் பாரால்.

(உஉ)

அற்புட னினைய வாற்று லருண்மணம் புரிதி யாவித்
கற்பினின் முதன்மைத் தாய கன்னியு யியானே தந்தோர்
பொற்புறு குலங்க னெல்லாம் புனிதமா மெனுஞ்சொற் கேட்டுச்
செப்பா குமா மூர்த்தி திருவுள மெழிச்சி பூத்தான்.

(உக)

கன்னியுங் கவிதாச் சும்புங் கவண்வலை முதல யாவும்
வண்ணவித் தழும்புங் காட்டும் புயமலை வானர் வேந்தன்
நின்னிய ருறவர்க் கெல்லாஞ் செப்பினி காட்டும் காலை
பெண்ணினுக் கடங்கா வேற்கை பெம்பிரான் சென்று கண்டான்

()

கவாமிவள்ளியம்மைபிடத்திற் சென்றவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதிருகிருத்தம். கா.

வள்ளியம்மை திருக்கலியாண அத்தியாயம்.

பவக்ருறம் பெறியும் விபாதனை நோக்கிப் பலகலைச் சுருதிபா
ராய்ந்த, தவக்கட லைய சுகமுனி யுள்ளத் தண்ணளி சுரப்பயிற்
றிருந்து, சுவைத்தமிழ் முனிவற் குரைத்தவச் சுடர்வேற் சோதிவா
னவன்கதை பனைத்துஞ், செவிக்கினி தமிழ்தா மெந்தைகே ளடியேன்
செப்புல துண்டோற் றுவனான். (க)

தந்தைதின் வதனத் தாமரை மலரத் ததும்புபே ரானந்த வெள்
ளஞ், சிந்தனைச் சன்ன மரணவே ரறுத்துச் செங்கண்மால் பங்கயன்
காண, மந்திரப் பொருளாஞ் சிவனிரு சரண வாரிச மென்னுமோர்
யீட்டின்; முந்துறச் செலுத்து மென்றபான் மையினான் முத்தலை
யிருதலை யேலோன். (உ)

வேடருக் கரசன் முன்கும ரேசன் மேயிய தன்மையுங் கிராத,
ஞ்ஜெற் கரிதாங் குமாவேன் முன்ன நவின்றது நகைமுகத் துவர்
வாய், மாடகத் திவயி யாழ்மொழிக் களப வனமுலை மகனாயித் தடா
லஞ், ஞடகத் தளிர்க்கை மாலைஞட் டியது மெந்தைகே சொல்லுந்
வென்றான். (ங)

என்றலும் விபாதன் சுகன்முக நோக்கி யிம்பரு மும்பரும் வண
ங்கக், குன்றகம் பிளந்த நெட்டிலைச் சுடர்வேல் கொண்டவன் காலை
யி னன்பு, சென்றுள துனக்கிங் காதலாற் குமான் சீர்த்தியைப் புக
ன்றவ ரியார்க்கு, நன்னுணர் தருமம் பொருளின்ப மோட்ச நன்னு
மா லினிதுகே ணவில்வாம். (ச)

முலைவயி றுடையக் கூனாடற் சுருங்கான் முசுக்கலை யுலவுமால்
வரையிற், நகைநெடுஞ் சிலைக்கை வேடர்கோ மகன்பாற் சதுமறை
முறையிடு மிருதாட், குசன்முக மாறும் புயங்களீ ராறின் கோலமுங்
கரந்துமா னுடன்போ, லகமகிழ் சிறப்பச் சென்றுநின் நெயினர்க்
கரசுகே ளொன்றுனக் கறைவாம். (ரு)

உன்னிடத் துதித்த மகன்வயி னூர்வ முற்றன மளிக்குதி
யென்ன, வன்னயிற் கரத்துப் புரினர்கோ னழன்று மகிழ்சிறந்
தெம்மலை காக்குங், கொன்னிலைச் சுடர்வேன் முருகனுக் கிடகைக்
கொடுப்பதை யன்றிமுத் தேவ, ரென்னிடத் திரந்து கேட்டுனுங்
கொடுப்ப தில்லை போவென விசைத்தான். (ர)

அந்தவா சகத்தே ஐநிரு செவிக்கு மழுதழற் றவதென வக
த்தாட், கந்தவேன் மகிழ்ந்து மாவிரைப் பிறந்த கன்னிகை பேன
லம் புனத்தாட், சிந்தையின் விரைந்து சென்றிவ னார்வக் தெரிஞது
மெனவுளக் தேற்றி, யிந்திர சாலம் போலொரு தருவா விராறதோ
னெம்போ வின்குன். (எ)

தாருயின் குேற்றம் கண்டுமான் பயந்த தண்ணு வொழுக்குப்
கூர், ஐரியும் பிரிபாச் சேடிபர் தாமு நாடரு முனத்திற் புதமாய்க்,
காரிருட் படலங் கவித்தகற் பகத்திற் கவிச்செறி நிறுவிடை
வினிது, வேசியக் தென்ற கைவா லுன்னம் விப்பபுறத் துயிலுமேல்
வைவினிஸ். (அ)

குறையருங் குறவர்க் கெறவனு மிரிய கொண்கைப ராகிமா
னாமித்த, கிதையிசைக் குறிஞ்சி விட்டகன் மேன விளம்புனத் தினி
ளாயிற் றிருந்தா, குறையிடக் தேடி நாடுது மென்ன லுற்றன னற்ற
பின் னுபந்த, கைமலர் பொதுருக் தாருயின் குேற்ற கடிநின்
றெயினர்கோ வவிஸ்வான். (க)

கதிரவன் தடத்தேர்க் கவினமா விகைக் கற்பகத் தாருவி னுபர்
ந்து, முதுவரை யிடத்து வந்தகா ரணா முன்னுறின் மாயமா மென்
றே, பதிர்குரங் வேடர் தங்கிள னேக்கி வருத்தருக் குறையுமி னென்
று, சதிருட னுறைப்ப வம்மொழி கேட்டுச் சண்முகன் தருவுருக்
காந்தான். (ங)

மாழுத தடித்து வானற்கு வளர வாங்கிப வடிவெடு வேலோன்,
மாமென் குழற்கா மைத்துனர்ப் பகைத்துத் தானுமோர் மாறுரு
வெடுத்துக், காமுற வளர்ந்து கானவர்க் கொனிப்பக் கானவர்க் கரசன்
றன் மகிழாச், தோமறு குறிஞ்சிப் புறக்குடி லகத்துச் சதுக்கெடு
நடந்துசென் றிருந்தான். (யக)

இருந்தபின் னொருநா னேனலம் புனத்து வீரக்கனித் துவரி
தழ் மடந்தை, கருத்தட செக்கெட் சேடிப ரோடுக் காவிரைச்
சென்றுதான் கண்ட, பெருத்தன்மா மரம்போன் முதுவரை பகத்
துட் கண்டில மென்றுபே துற்று, வருத்தினர் போலத் திரிந்துதன்
புனத்து வையென் வையுமேல் வையினிஸ். (யஉ)

மாணருக் காந்து குருபான் புனத்து மான்மக டனக்குள் மயங்
சே, சாமெடுத்தெழியு மதன்னுக் குடைந்து சஞ்சலித் தெண்ணம்
யே ருசிப், பொருவருங் கரடக் குஞ்சர முகத்துப் புங்கவற் றொழு
துநின் றிரந்து, பருவரற் றிடனா மேழையேற் குனது பார்வையி
ளருடா வேண்டும். (ய௩)

என்றலுங் கடவுட் குஞ்சர வதனத் தெம்பிரான் றுணைமுக
நோக்கி, யுன்றன துள்ளத் தெண்ணியா தென்றே யுரைத்தலுங்
குமரவே ளிகைப்பான், குன்றவர் தலைவன் புதல்விமே லன்பு
கொண்டதாற் றெண்டினாக் கடலுந், தென்றலங் கன்றுங் காமவேள்
கணையுந் தெண்ணினா லும்பகைத் தனவால். (ய௪)

பாவர்தம் மிடத்து முறுகுறை யனைத்து மெம்பிரா னகற்று
வை யினாய, சேவக னினமான் கன்றினுக் குடைத றீர்ப்பதற் கென்
னினா யாகி, மாவடுப் புரையுந் கண்ணியுள் வெருவ மத்தமா லிபாலை
யின் வடிவாய், மூவகைக் கடங்கான் தன்னவன் முன்னர் முழக்கொடு
வருதல்வேண் டினாலு. (ய௫)

அன்னமென் னடைமுன் வந்தனை யாயி னவ்விடை யளிபனு
மடைந்து, துன்னுவ துனது தோற்றத்தில் வெருவித் தோகையு
மவ்வயிற் பொருந்தும், வன்னமென் முலையு மார்பகத் தழுந்தும்
வாயமிர் தத்துளி யருந்திக், கண்ணிபொன் னுடலம் புணர்ந்துயிற்
கழைப்போர்க் காமனா டகமுமா வெனாலு. (ய௬)

காமநூற் பயிற்சி நடந்தபின் வேதக் காரிகை பைத்தழல் சான்
ருத், தாமரைத் தலைமீ திருந்தநான் முகலுந் தண்டுழாய்ப் படலை
குழ் மோலி, மாமனு மலைத் தேவருங் காண வதுகையான் முடிக்
குவ னென்று, பூமல ரருச்சித் தைங்கரற் றொழுது போந்தருள் புரி
கென விடுத்தான். (ய௭)

கற்றையஞ் சுடர்வேற் றுணைவனுக் கடங்காக் காதல்கண்
டைங்கரக் கடவு, ளாற்றயின் றுளத்தி லார்வமீ னூர வடுக்கலிற் குறச்
சிறு மடங்கை, சுற்றுறு மடவா ருடன்வினை யாடுஞ் குழலிற் கரு
வரை கடுப்பக், கொற்றவெங் கரடக் கீம்புரிக் கோட்டுக் குஞ்சர வடி
வொடுஞ் சென்றான். (ய௮)

குஞ்சர முழங்கி வருதலுங் குறமான் கொம்புவெம் புன்னத்த
ளாநித், தஞ்சாயின் நெனக்கா ரென்றுநின் தேங்கிச் சஞ்சலித் திரு
கயிர் சோரப், பஞ்சடிக் கமனஞ் சேப்பமென் மருங்குல் பபோதரச்
சம்மைபாற் றுது, வஞ்சியிற் றுவண்டு துவண்டுதன் னாட மறக்க
முற் றுழலுமப் போழ்தின். (௮௩)

வே.று.

அத்த வேளை வருவஞ்செப் தான்றருங்
கத்த வேளைக்கண் டான்கண்ட கன்னியு
மித்த வேளை பெனக்கரு ளென்றுமுன்
வந்த வேண்மணி மாப்புறக் கட்டினான். (௨௮)

* போத கந்தொழு தான்புன மாயலை
மோத கக்கை முகந்தனங் கன்பொரும்
பாத கந்தொலைத் தோங்கும் பண்ணுலை
வேத கம்பட விட்டமித மெய்தினான். (௨௯)

சருண்ட பூங்குழற் றோகையைப் புச்சிநீ
வெருண்ட வேழம் விளக்கின விபாறுமோ
திரண்டு விக்கிச்செம் மாந்திறு மாந்தெழு
மிரண்டு வேழத் தினுழைக் கஞ்சினேன். (௩௦)

வாககப் போதின் வயங்குபொன் மேனியு
மோகத் தேன்றரு முத்தச்செவ் வாய்ப்பு
மேகக் கூத்தல் விசைச்சிறு காற்றுமென்
னாகத் தேபுணர்ந் தேனென் றயிலினான். (௩௧)

ஆநீ ரன்கை பாரத் தழுவிபே
பாநி ரண்டு வயனங்க னாலுமே
மாநி ரண்ட மார்க்குழ லாடலை
மாநி ரண்ட மனத்தொடு தோக்கினான். (௩௨)

அன்னம் போவரு மாய்மயி லாட்கெதிர்
சென்னி பாறுடைச் சேவகன் செப்புவான்
கன்னி பாறுலைக் காதுநித் தேனுகிற்
பன்னி யாப்ப்புணர்ந் தாலது பண்பரோ. (௩௩)

என்று கூறு மிளைபறு மாணருங்
கன்று மேயிக் கண்ப்பது காண்டது
மொன்று மன்புட னுள்ளக் கனிப்பினு
வின்ற தேவர் லாழ்த்துதன் மேயினான். (௩௪)

* இத்தப்பாடல் பழைய எட்டுப்பாடிகளில்லை; அன்றியும் முன்பின்
பொருத்தமுட்கலை.

மூக்கு னூடு வீழிமுகத் தன்பொடு
நோக்கு நோன்மையர்க் குந்துவ லாநிற்கும்
வாக்கி னூடு மனத்தும் பெருங்கொடு
தேக்கு மானந்த ஞானச்செந் தேறலாம். (௨௭)

முருக னென்று மொழிந்து மொழிந்துளத்
துருகு மன்பினர்க் கும்முரு காநிற்போ
ரருகு சென்றிடு மன்பர்க்குங் காமமாம்
பெருகு மாறுஞ் செலாதுளம் பேதலும். (௨௮)

தாயு மாகிச் சராசர ஸந்திய
மேய காஞ்சனை மின்னிடைத் தோன்றுகை
பாய பூதங்க ளோந்தினுக் கேதுவாம்
பாயு மூலப் பருதியின் றேற்றமே. (௨௯)

உலக வாழ்க்கையை யோம்புதற் கெண்ணியே
பலவி லாவினா யாட்டபார் தையனுந்
திலக வாணுதன் மானிளஞ் செல்வியுங்
கலவி வேட்டதென் னுள்ளங் கருதினார். (௩௦)

மடந்தை வேலவன் மார்புறச் சேர்ந்துட
னடந்த செய்கையைச் சேடிபர் நாடியே
கடந்து வானக் கதிர்கட வாமலை
யடைந்து வேடர்க் கரசன்முன் கூறுவார். (௩௧)

ஒங்கல் வாய்மதத் தோங்கல்வந் துற்றதுந்
தேங்க ருட்பன் னிருவிழித் தெய்வதம்
பூங்கு ழற்றிருப் புல்லிய பான்மையும்
பாங்கு றப்பணிந் தேத்திப் பகரவே. (௩௨)

ஆல மென்ன வழன்றழி வுற்றிடுங்
கால மொத்த கடலெனுங் கேளொடு
ஞல வேற்படை பான்மகன் றேய்ந்தவான்
கோல மும்மகன் கோலமும் பார்த்தனன். (௩௩)

தாதை கேளுடன் சார்ந்தவத் தன்மைபூங்
கோதை கண்டுளங் கூடிக் கடப்பந்தா
ராதி பைத்தணந் தந்தமி றுதைபாற்
காத லோடுசென் றுள்கவிழ்ந் தானின்றான். (௩௪)

நின்ற மாமக னொஞ்சங் குறிப்பினுல்
வென்றி வேட்டுவர் வேந்த னுணர்ந்துதான்
கன்று மாழெழிற் துள்ளக் கவலொரிஇ
பொன்று மன்பி னுளத்துடன் சொல்லுவான். (௩௮)

கமல தொக்குல் காயக குமரிற்
குமர வேனென வுள்ளக் குறிப்பினு
லமைப கோக்குமுன் னுறவிந் தான்புண
ருமைகு மாற னுருவங்கன் டானரோ. (௩௯)

வேறு.

கார்வரை யிடத்துக் கதிர்வரை புதயங் காட்டுதல் போற்கனி
மரினமேற், ஞர்வரை உணைய பன்னிரு புபமுஞ் சந்தன வரைத்தட
மார்புஞ், ஞர்வரை யறுத்த கடர்வடி வேலுந் துதிர்வரை மேனியு
மாய்ச்சி, ஞர்வரை யரசன் கிழிக்குதிர் நின்ற னுபர்வரைச்
சரவரைத் துதித்தோன். (௪௦)

சந்தனன் மறையு முறையிடு மிருதாட் சரவனோற் பவன்றிரு
வடிவம், கிந்தைமால் வறையிற் கானவர்க் கரசன் கிழியினுற் பருரு
வான் போலக், கிந்தையாற் களித்து நோக்கின கிரியன்முன் செப்த
வப் பேறென கினைந்து, சந்தவார் குழலா டன்னைமார் பனைத்துக்
கட்டின னுச்சிமோந் தனனும். (௪௧)

மட்டா முவகை பூத்தவே வெள்ளோன் மயூரவா கனத்துயர்
செய்வேள், கட்டழ கினைத்து நோக்கின விதயங் களித்தனன்
றுதிக்குளக் குழறித், தொட்டமெய் மயிர்க்குச் செறிநர கிழியிற்
றாயவா னந்தளிர் செளரியச், கிட்டரு னடங்கி நான்மறைக் கடங்காச்
சேயின் வழுத்துவ தானும். (௪௨)

வேறு.

உகைத்தின் முதலாய் நின்ற வொருதனிப் பொருளே போற்றி
கலைக்கு முனா வொன்னுக் கருணைவா ரிதியே-போற்றி
மலைகிண்கைப் பெருமான் கண்ணின் வந்தமா மணியே போற்றி
புனகைக்குத் தன்மை யான புண்ணியா போற்றி போற்றி. (௪௩)

பேரழ குடைப தெய்வப் பிடிபுணர் களிதே போற்றி
கோவெஞ் சினைக்கை வேடர் குழமுய்ப வந்தாய் போற்றி
யாரமு தனைய வெம்மா னகுருமான் கணவா போற்றி
குருடற் குருதி மாருச் சோதிவேற் கடம்பா போற்றி. (௪௪)

என்றடி வணங்கி வேடர்க் கிறையவன் பகர்வா நெங்கள்
குன்றகத் தன்னிற் போந்து குழிடக்கொடு விபுநர் வாழ்த்த
வென்றிவேற் கண்ணி னுடைய வேதத்தின் முறையே நீயு
மன்றலக் தொடையல் ரூட்ட லருதியா லைய வென்று. (௪௨)

தந்திவெண் கோட்டுக் காலிற் சந்தனச் சட்டஞ் சேர்த்திச்
சந்தரப் புயல்குழ் வேங்கைத் துணர்ப்பசங் கொம்பர் சாய்த்து
விந்தையிற் றேகைப் பீலி மேய்ந்துவெண் கவரி நூற்றிப்
பந்தரச் சுதனீன் றுள்ள பங்கயன் சபைபோற்செய்தான்.(௪௩)

தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தரு முத்த ராய
யாவரு மிறைஞ்சி பேத்த வெம்பிரான் பந்தர்ப் போந்தா
னாவினு மனத்து மெட்டா நாரண னயனத் துற்ற
காலியங் கண்ணி னுடைய் கடிமணக் கோல மாக. (௪௪)

கேசமே பாதி யாகக் கேள்களர் சரணங் காறுங்
காசலாம் பணிக ளாகக் கவினுறத் திருத்திக் காறிற்
பூசலார் விழிக்குச் சந்தப் பூத்தழை யுடுத்து வேடர்க்
சேனும் வேடன் தன்முன் விடுத்தன ரிதயத் தன்பால். (௪௫)

வண்ணயிற் குனிக்கும் வேடர் மன்னவன் வனப்பு வாய்ந்த
பெண்ணினுக்கரசின் செங்கை பிடித்துவேல் பிடிக்குஞ்செங்கை
யண்ணறன் முகம்பார்த் தெங்க ளருங்குல முறைமை வீதாற்
தண்ணளி சுரப்ப யானுற் தருகு வனென்று தானே. (௪௬)

பொன்னொடு புனலுஞ் செங்கைப் போதினி லேந்தி மானின்
கன்னியைக் குமர மூர்த்தி கையினிற் கொடுத்த காலத்
துன்னிய மலரின் மாரி தூர்த்தனர் தோமி லாத
வன்னவான் முரசு மியாவும் வான்முழக் கென்ன வார்த்த.(௪௭)

அப்பொழு தலை மீன்ற வண்ணியு மலரின் மாதஞ்
செப்பருங் கலையின் மாதஞ் சேடியர் தாமும் போந்து
துப்பிதழ்க் குறப்பெண் பூண்ட தோமுறு மணிக னீக்கிச்
செப்புதற் கீனிய வாக மணியினுற் சிறப்பித் தாரால். (௪௮)

கங்குலின் வனப்பு வாய்ந்த கூந்தலைக் கயினக் கோதித்
தொங்கலி னிறுக வாரிச் சொருகுவான் பட்டஞ் சேர்த்த
மங்கல முறைமை வான முகிலினை உடையது வானிற்
றங்குமிந் திரயில் லென்னச் சாற்றலாந் தகைமைத் தம்மா.(௪௯)

கானனெய் தடவுங் கூந்த னுப்பணி னன்கு வாய்ப்ப
வானகிற் றட்டி. போடு வயங்குசங் கிசியுந் சேர்த்தல்
சோலையின் முகிலின் பாய்ச்சர் ஈடிகைத் தழியா மின்னுன்
டானதுன் டாவி ஸம்மா வதற்கினை பரக்க லாமான். (௫௪)

அலகிலா மறைகள் சாற்று மருணமா னாதலி னூடு
திகிலின் றிகைத்தன் மானத் திங்கிலா படைந்து நீயெங்
ருகைமன் முகத்திங் வட்டங் கொள்ளுதி திகை மாயா
விசியவ னென்று தொன்னு னிகழ்த்துசம் மதிய தாமால்(௫௫)

அருமைநைக் குதலைச் செவ்வா பழுதமென் முலைசி னுடன்
நிருமுதத் தழகுந் சோதிச் செவ்விழைத் குத்தி முத்த
முருவகப் படுத்திங் வாணத் துரோணியை மதிய மேத்தி
மருவிமுத் தாட்டு மாறு வழுத்தலாந் தெறிது மாதோ. (௫௬)

சொல்லுதற் கரிய வாய கருதியுங் கருதா மானின்
வல்லியின் கண்களூடு கைவணைத் தெழுதல் ஞானத்
தெல்லியில் கடற்குக் கூல மிட்டதோ கண்ணே ருதப்
புள்ளிய கருப்புக் காட்டி வைத்ததோ புகழினம்மா. (௫௭)

வன்மென மிழந்துந் தீஞ்சொன் மானினஞ் செவ்வி பாய
பொண்டடி கபோலச் செவ்வி போதிமக் கொல்லன் வாழ்த்தி
யன்டர்தம் பெருமான் செய்ப வாயுமா முகத்தின் சோதி
கண்டுகன் கலிக்க வைத்த கஞ்சனம் போதுமாதோ. (௫௮)

கருமுனில் விளர்ப்ப லுள்ளங் கறுத்தபூங் காம ரோதி
விருகுமைழ் கெனக்கச் சாந்து மினைமணித் தோட்டின் செவ்வி
பெருமைவி னன்பர் ஞானம் பிறங்கனோக் குதற்கு வைத்த
திருவினிற் பொலியுந் சோதிச் சினக்கன் னாடி பாமான். (௫௯)

பூவைபோ னிறத்து மாயன் புதல்கிசெவ் விதழி னூடு
பாவக மெழுதுங் காம ரெம்மனோர்க் கெசக்கற் பாற்றோ
மாவகம் பிளந்த வேற்கை வரங்கினிச் சுமுத டுமுதுங்
கோவைவயங் கனினே ரென்னங் கூறலாந் தெறிது மாதோ. (௬௦)

கத்தரங் கவிது மானின் றோகைபார்க் கோதை காட்டுங்
கத்தர வனப்பும் பூசங் காழகெற் கவிது மம்மா
முத்தசே தகத்தி னூடு முழங்குவென் சங்கம் போது
மித்தவா னுகாப்ப தள்ளா சியாதெனப் பகர்வன் மாதோ. (௬௧)

காரணன் புதல்வி மார்பி னளிநநான் முகையின் வாய்ப்த
வாரண மருப்பின் கொங்கை மதர்ப்பும்பூண் வனப்பும் பார்க்கடு
காரண மில்லா வேலோன் காமப்பேய் தனிப்பான் சாந்திப்
பூணு கும்பம் வைத்தல் போலுமென் றுரைக்க லாமால். (௫௮)

ஆரமு தனைப மாறுக் கம்பொனி னுடை சாத்தல்
சூரிய கிரணம் வாரிச் சுடர்ப்பக் லாய சேடி.
மேருவுக் கடை யாக வுடுத்துமெய் பழகு நோக்குஞ்
சூரிய சிறப்பு மானச் செப்பலாம் புலவர்க் கம்மா. (௫௯)

மயிலினஞ் சாயல் காட்டு மானினஞ் செல்வி யார்க்கு
வெயில்கிரி மணியிற் செய்த மேகலை வயங்கச் சேர்த்த
னபனுறு முலைதாங் காது ரைபுநா விடைக்குச் செம்பொன்
பயில்வுறு பூண்சேர்த் தன்பிற் பாதுகாத் திடுதல் போலாம். (௬௦)

கவினுறு கையில் வெள்ளிக் கடகமூந் துகிரு மேய
வயிர்கரு வளைபு. மானி னணங்கினுக் கிணங்கச் சேர்த்த
துவமையி தேவர் முவர்க் ஞானுண முன்று நல்க
விவள்கரம் பிடித்த தாமென் றிசைக்கலாந் தகமைத் தம்மா. (௬௧)

மாயவன் வலக்கண் பாங்கர் வந்தவ தரித்த மானின்
மேயகை கிரல்க டோறும் விளங்குமோ திரங்கள் சேர்த்தல்
பாபமென் வசந்த காலப் பாவைகற் பகப்பூங் கொம்பிற்
றுயநான் மலர்கள் பூப்பத் துலங்குதல் போலு மாதோ. (௬௨)

கொண்டலைப் பழித்த கூந்தற் குறக்கொடி. கமலத் தாளிற்
றண்ணடபுஞ் சிலம்பும் வெள்ளிச் சதங்கையுந் தயங்கச் சேர்த்தன்
முண்டகத் தனிமத் தன்ன முட்டையிட் டதனைக் காத்து
கிண்டாற் றுதலா மென்ன விளம்பலா முளங்கொண் டம்மா. (௬௩)

செய்பமா னளிக்க வந்த செல்விசெங் கமலத் தாளங்
கையும்வான் செம்பஞ் சூட்டுங் கதிர்வனப் பொளிய வைவே
லைபனா றிருக னீல முழுத்தக்கே வணத்துச் செய்த
துய்பசெம் மெழுகுக் கொப்பச் சொல்லலாம் புலவர்க் கம்மா. (௬௪)

இவ்வண முவமை பாரு மிசைப்பவிற்க் கமல மாதுங்
கொவ்வவாய்க் கலையின் மாதுங் குறக்கொடி. தனக்குக் கோலச்
செவ்வியின் வாய்ப்பச் செய்த செய்கையை றெடுவே லண்ண
லெவ்வயில் கருனைக் கண்க ளிராநிலு லுள்ளம் வைத்தான். (௬௫)

விநாயகர் துடக்கை யன்னான் மெல்லியல் வனப்ப தான
வாயிழிற் படித்து காம வயாவொழித் தனவி னாத
பொருள் நிறத்த காலப் பெயர்த்திடு கதந்தி ரத்தர்
காலிகைச் சடங்கு காட்டக் கவித்தவ னைடந்தார் மன்னே. (௩௩)

திருகதற் திரத்த றியாகுஞ் நிறத்துய றிரண்டாம் வேதச்
சுருதியி விபதிங் குள்ள தோடறு பவிமுன் வியப்
பொருளரு மலையிற் பொன்னிற் புரியுமன் டபத்திற் போந்தே
யரியனைப் பிடத் தெங்க வையன் றிற் திருத்தல் செய்தான். (௩௪)

காதலிற் குறக்கோ மாட்டி கைநீர் வார்ப்பச் செவ்வேன்
பாதமெய்த் துணையை வேடர் பார்த்திபன் விளக்கப் பின்னர்க்
கோதினா சமன் நீருங் கொடுத்தருக் கெழு சந்தி
மாதவன் மருகன் கையின் மதுபருக் கழுமித் தானான். (௩௫)

அந்நண றிரண்டாம் வேத வாகம மாயின் மிக்க
செத்தற ளையின் ஓட்டிச் செய்கினைச் சமிகுத பெண்ண
முத்திய முறைபா லோம முடித்ததற் பின்பு ஞானக்
கந்தன்முன் வரின மின்ற கன்னியைக் கொலேந் துய்த்தார். (௩௬)

வலதுசெம் கையினுற் கொன்னின் மங்கல மான வாய்க்க
கலைமகன் கையி லீன்று வன்விகல் தரத்துச் செவ்வே
வாழ்நாற்பு புலையித் தைய னன்பொரி தூய் வேதச்
சுன்னின் வலம தாத மும்முறை குழித்த பின்னர். (௩௭)

மான்மகன் வலக்கால் பற்றி வஞ்சனேன் மனமா மம்மி
தூன்முறை மிதிப்பித் துள்ள நோன்மைபெற் துயர்வான் சாவி
மின்விழி பார்த்துப் பின்னு மிக்குபர் கரும முற்றிக்
கான்வரைக் குறவ லின்ற கன்னியை மணஞ்செய் தானான். (௩௮)

மனவினா கான்பான் வேதன் மலரன் நேவர் கோமா
வினையறு முனிவர் கான மிகைத்தகற் திருவர் குழித்தார்
பன்னமுர சோகை யார்த்த பைந்தரு மலரின் மாரி
கனமறை போலத் தூர்த்த கந்தன மழைச்சி பூத்தான். (௩௯)

மன்றல் தொடையல் சூட்டுக் வனாவகைக் குற்ற வானோர்
நின்றப றியாகுத் தத்த நீன்பதி யடைந்தார் கிந்தைக்
ஞன்றவர் சாப நீங்கிக் குமாவே ஞானம் புண்டர்
மின்றிகற் மருங்குன் மாதம் விசாகனு மழைச்சி பூத்தார். (௪௦)

குருயிர் குடித்த வொள்வேற் றோகையெம் பெருமான் வேட
ராபுர தனையா னோடு மணிமணிச் சிறப்பு வாய்ந்த
தேயின்மேற் கொண்டு ஞானச் செயந்தியும் பதிலில் வானக்
காருலா விபதன் சாரத் கந்தமா தனத்திற் புக்கான். (௭௪)

கரடிகை பேரி தாளங் காகளம் பதலை பம்பை
முருடுநங் அகித டாரி முரசுசல் லிகைநி சாளம்
வரிசை நேறு கோடு மத்தளம் படகந் தக்கை
பரவையி னார்ப்பத் தேவர் பனிமலர் மாரி நூர்ந்தார். (௭௫)

விந்தைமால் வகையிற் கந்தன் வேளையின் பொருட்டாற் சென்ற
வந்தநாட் டொட்டுத் தெய்வ வாரணத் தணங்கு கோற்றுக்
கந்தமா தனத்தி னுற்றுள் கண்ணுதற் பரவன் னுண்முன்
னிந்திரா திரும் போற்ற விலிங்கத்தின் வடிவம் கொண்டான். (௭௬)

கான்மறாக் கலுழி நால்வாய்க் கனிநுலாக் குன்றத் தன்னிற்
ஹேந்திய விலிங்க முன்னஞ் சுந்தரி யடியே னெஞ்சத்
நான்றபே ரெண்ணந் தானு மன்பினென் கேள்வ னெஞ்சத்
தேன்றவெண் ணமுமே நன்றா யிறைமுடித் தருள்வா பென்றும். (௭௭)

எம்மிறை வேட்ட மாது மியானுமோ குள்ள மாகச்
செம்மையை யருள்வா பென்றுஞ் சிந்தனை செய்ய வந்தக்
கொம்மைவெம் முலைபான் முன்னங் கோதிலா விலிங்கந் தன்னின்
மைம்மலி மிடற்றுப் புத்தேன் வந்தனன் மறைந ளார்ப்ப. (௭௮)

கடிலையெம் பெருமான் கந்த மாதனத் திலிங்கத் தூடு
வெயிலிநிற் துலவுங் கோலம் வெள்ளைவா ரணங்கு மாரி
புயலினைக் கண்ட தோகை போலுளங் கனிந்தா ளந்தக்
குயின்மொழித் குள்ளந் துற்ற குழிப்பெலாம் பரவா நிற்கான். (௭௯)

சுந்தவப் பொழுது தெய்வ யாணையு மகிழ்க்கு வேற்கைச்
சேந்தனுக் கந்த னென்றுஞ் செகத்தா னாத னென்றுங்
கந்தனங் கரத்துச் சூலி காதல னென்று நிற்கா
வாய்ப்பபே ரன்பி னுலே வணங்கினன் வழுத்தி மின்றான். (௮௦)

வழுத்திய தெய்வ யாணை மாமனங் கிடவுள் பாத
முழுத்தனன் னானிபிற் பின்னர் முப்புர மெரித்த னூர்த்தி
தொழுத்தகு மிலிங்கத் தண்டச் சூழலுள் ளளவு நீயே
தனமுத்தகிற் தையினுன் ஞானத் தண்ணளி சரத்தல் வேண்டும் (௮௧)

ஸ்பரி யுனது சேய்க்குஞ் சேய்க்குந் தார மாகுங்
வைபலா ரிருவ ருக்குத் தயவுடன் பரவி யேத்தும்
வைபலத் தெவர்க்கு மன்பு மறைவெனச் சரந்து காத்தல்
செய்யவுன் னருளே வேண்டு மென்றன டெய்வ யாலை. (அ௩)

கண்ணுத லையாக் கோளக் கடவுளாக் கரசுளிர்ந்
பெண்ணற தரிசுபா யுள்ளம் பேதுற நயிந்தி னீயு
மெண்ணிய வெண்ணி யாக்வே பாமருந் புரிவே மீது
திண்ணநம் மாலை பென்று செப்பின னொப்பி லாதான். (அ௪)

கொன்றதேன் றுளிப்ப னின்ற ருஞ்சித சரணம் பேர்த்து
மன்றினி னடிக்கும் பொற்றான் வாணவன் சந்த நீடு
ஞன்றகத் தன்னி லிபாகுங் கும்பிடப் பரிதி வேத
னின்றன கற்ப மெல்லா நிகறத்திவ னிருப்போ மென்று. (அ௫)

பேரகு லியிக்கத் தூடு பிராணுடன் மறைத்தான் டெய்வ
வாரண மடங்கை மீண்டும் வணங்கின னிற்றும் காலைத் .
தேரிடை பரின மீன்ற செவ்வியுங் குமர வேரு
மேருயி னுபர்த்த கந்த மாதன வெற்பிற் போர்தார். (அ௬)

உறைதருங் கொடியுஞ் செவ்வே கொருவனும் பொற்றேர் மீது
வினாறுடன் வருத னோக்கி வேழமான் மகிழ்ச்சி கர்த்த
குறைவொடே போர்து செங்கை ருவித்தன னருட்க னீரா
மறைவொடே யிங்குஞ் செம்பொன் வாரக்குடம் வினக்கி னுளாக்(அ௭)

கடவுதேர் நிறத்தி வன்னி கரங்கனால் வலக்கை தூக்க
யிடலுடை தூக்கிக் கந்த வெடுத்தன னிபாலை மாதுந்
தடவெனத் தேரி னேறிச் சன்முக னிடப்பா கத்தி
துடனிருந் தருளுங் கோல முவமைவா னுரைக்கற் பாற்றே. (அ௮)

மாதர்க லிரண்டு பேரும் வானா சனித்த வேற்கைச்
சோதியுந் தவக்கு தோற்றஞ் சுடர்வப்ப பரிதி யேந்தஞ்
சீதரன் திருவும் பூமி தேவியுஞ் செம்பொற் தேரிந்
போதுமா ளொப்ப தென்றே புலனாம் புலவர்க் கம்மா. (அ௯)

ஊயபொற் சீதரி னீக்கிச் சோதியே லுடைய காலை
யாவிதழ மார்க னோடு மலைய மதனிற் போந்து
மேயபே ருறகு வாய்ப்ப வேழத்தின் பகைய தாய
பிபலான் பீடத் தெக்கோன் சிறுத்தயிற் நிருத்தான் மன்னே. (அ௧)

ஞானசத் தியினால் வைகு நவையறு சிவன்பா கத்தி
 னுனபே ரிச்சா சத்தி யரிதுசெய் கிரியா சத்தி
 பூனமின் மூன்று மொன்று யுயர்வுட னிருத்தல் போல
 மானவேற் படைபான் சிந்து மாநகர் வந்தீதான் மாதோ. (௬௦)

இந்திரன் மாதக்காக விலிங்கமாங் கெழுந்த செய்கை
 ஁ந்தவே ஞார்ந்து வேட்ட காதுகீக் காக வந்த
 தந்தையா மென்றென் றுள்ளந் தண்ணளி சிறந்து ஞானச்
 சிந்தையாற் றுதை பூசை செய்தருள் புரிந்தான் சேயோன். (௬௧)

தாரமா மிரண்டு பேருந் தாரகத் துருவ மான
 விரவேற் நடக்கை யண்ணன் மேருவிற் குழைத்தான் பொற்றா
 ளாரரு ளோடு பூசை யாற்றினர் சனக னாதி
 சீரிய முனிவர் தாமுந் திரிகதந் திரரும் போற்ற. (௬௨)

சனகனே பாதி யான தாபதர் தமக்கு மோன
 வினியயோ கத்தி னுண்மை யிகையமா நிலத்து ளோர்க்கு
 நனியருள் புரிந்து வேத நாயக னாகுஞ் செவ்வேள்
 சினகரத் திருந்தான் ஞானச் செயந்தியம் பதியி லென்றான். (௬௩)

வள்ளியம்மை திருக்கலியாணவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—௩௬௩.

ஒன்பதாவது

பிரமாவுக்கு வரங்கொடுத்த அத்தியாயம்.

வேதமொரு நான்கென விதித்துள விபாதன்
 பா தமலர் மெய்த்துணை பணிந்துகக வின்று
 காதலொடு நீடும லாசனன் வணங்க
 வாதிதரு சேயுதவு மாறறைதி பென்றான். (௬)

குருபரன் விமானமுயர் கோயிலி னிருந்தே
 வருதிரி சுதந்திர மெய்ம் மாமறைபி னோர்கா
 ளொருவசன முண்டது வழாதவ னுரைப்பாஞ்
 சுருதியொடு நம்மடி துதித்தரு கிருப்பீர். (௭)

என்றுருள கேழுதொழு மெம்பதி யிருத்தே
நன்றியுட னம்மடியி னுண்மை மெடுத்தே
மன்றவனி யிர்ததி வழங்குவது தென்கா
லின் னுடைய கின்றுபுர மேமென கினைப்பிர்.

(௧)

நம்மைபு நலம்பெருத மாதவையு காட்டு
செம்மைநரு கோயினுள் சீரியன யாகுஞ்
சுன்மைமொடு காப்பது தொழிற்சூரிய தென்ரு
லின்மைமாட னம்மைபு மெனக்குதவு செவ்வேன்.

(௨)

ஐயிர மிரட்டியுள் வந்தனர்க ணியிர்
மேயவதி னுமொருவ னென்றுகா யினம்பித்
தடியினு மிரங்கமெலி யேன்றனை பளிக்குந்
சேயுள் மகிழ்ந்துதிரு வாய்மணங் தானுள்.

(௩)

வந்துதெரி கித்தலமை வாழ்த்துநர் பெருஞ்சிர்
சத்ததமு துங்களை படைத்தவர்கள் சார்வா
ரித்தமட மாதரிரு வேருட னியாமிச்
கின்றுபுரம் வந்துதெரி கித்தினி திருத்தாம்.

(௪)

ஞானநில ராய்விடினு நம்மைபு நவிற்கு
நினமுறு பாதக மிகழ்த்துனர்க ளோனு
மானமொடு கின்றுபுரம் வந்தடை பவர்க்கே
மேனிலை பளித்தருள்வம் வேண்டிய யிருப்பான்.

(௫)

என்னவுரை செய்தரும ரேசனிரு போதாம்
பொன்னடி வணக்கமுறு பூசரர்க ளியாரு
மன்னபரி சேயுள் தடிக்கமலம் விடே
மன்னுதொழி னாயினும் வழத்துவதொன் னுண்டால்.

(௬)

கித்தலு மிகுநஞ்சிய வோயமொடு குழங்கு
கித்தியிழை மானுடர்க டேவர்கிழர் முழகப்
புத்திர பவுத்திரர்கள் புண்ணிய மருத்த
முத்திதரு மத்தகய ஸுஹம தாடி.

(௭)

சுக்குரவு வெம்பினி பொழித்தினிய னாயின்
மெச்சமுத மொத்தசுவை மேச்சமைபுள் தாகிச்
சுச்சிபெரு ஞானமொடு காட்டியெமை யானச்
செவ்வருள் தீர்த்தம்வா நியருஞ்செய் வாயான்.

(௮)

வேலைரிடை மூழ்குகின் மேலவர் விதித்தார்
சீலமுட னேழைபர் தினத்தினமு மூழ்க
வாலியின் மாதிரின் வாய்க்கதொரு தீர்த்த
முலமிடை யீரின்முதல் வாவருங்க வென்று.

(யக)

கலைபயிலும் வேதிபர்சொல் கட்டுரை வினாவி
மலைமக ளாவித்தருளு மைந்தனு மகிழ்த்தே
கிலையினிரு னாறாவு தென்றிசையின் வென்றி
யிலகொணொடு வேலினை பெடுத்தினிது விட்டான்.

(யஉ)

விட்டவயில் சேடன்முடி மீதினு மளாவித்
தொட்டவழி கங்கைவரு மாறுசெய்து துவேன்
மட்டவர் கடம்பமணி மாலுபுனை செவ்வென்
கட்டமுகு பெற்றாகையின் வந்தது கவித்தே.

(யங)

வேறு.

வேலொடு வேலைபங் கரையின் மீயிசை
வாலிய கங்கைகீர் வரவு கண்ணு
முலமின் துயர்ந்தவேன் முருகன் முத்துறச்
சீலநான் மறைவினாற் சென்று முழுகினான்.

(யச)

முத்துறக் குமாவேன் மூழ்குந் தன்மையா
லந்தமுற் றொளிரும்வே ளனித்த பான்மைபா
லிந்திரப் பெருவள விற்பத் துய்த்தலாற்
கந்தபுட் கரிணியாய்க் கவின்கி றத்தே.

(யரு)

வருதிரி சுதந்திர மறைவல் லோர்களு
மருமறை முறையினு லதனின் மூழ்கினார்
திரிபுல னங்களுந் தினமு மூழ்கிடப்
பெரிதிது நன்றென மகிழ்த்து பேசினார்.

(யஉ)

தாவறு கந்தபுட் கரிணித் தண்புனன்
மூயிரு முகத்தினு னருளின் முன்பதச்
சேவைவின் மிக்ருபர் திரிசு தந்திரர்க்
கேவரும் புதழிதி காசங் காட்டுமால்.

(யஎ)

திரைவக லாரம்பத் தீர்த்தத் துண்மையால்
வருதினந் தினந்தொறும் வழாது நான்மறைச்
சுருதியின் மூழ்குந் தொல்லை வான்சுதி
வினாவொடு மடைந்துளார் மேன்மை கேண்மினே.

(யஏ)

நீளமுறுக் கசிந்தரு ளின லீட்டுளான்
முனமுன சுற்பத்தின் முரளி பென்பவன்
பனகங் பண்டேயில் பரிந்து நீத்துவான்
தனுமொடு பிரமல தாரத் துற்றான்.

(10௩)

செற்றொள டிலங்கையிற் கோரி ராவணன்
செற்றாமை தகற்றவான் குறித்தி மாகவ
னற்றாமி னம்முன னாதி சேனவாய்க்
குற்றியின் நயர் தரக் கோலி னுனரோ.

(௨௦)

காதலிற் சிதைவைக் காக்க வேண்டியே
மாதவன் முன்றல தார மாலிவ
னுதியிற் சேனவா யமைத்த பான்மைபான்
பூகலத் தமரையப் புனித முற்றளிர்.

(௨௧)

கத்தொடு தவந்திரை நமது சந்தித்ச்
நின்றுயிற் றினந்தினந் தினித்து முற்கரை
மித்தவான் கதைபலா லியாமு னைத்தசீர்க்
கந்தமா தனம்வருங் காதை சாற்றவாய்.

(௨௨)

கருமுனில் படிந்துகண் டெய்துஞ் சந்தனப்
பெருவரை மேருவாய் பிறங்க லோடுவெஞ்
செருமுயன் னுன்னமுந் தேம்பி பாடகத்
தருவரை தானென வாச வேண்டியே.

(௨௩)

மாற்றருத் தவத்தினுந் வருத்தி எம்வயி
னோற்றலு ளோக்கினு னோன்மை பாதுயர்
காற்றியின் முத்தலைக் கவினி முத்துள
யாற்றல்சால் பொன்வரை பாச வேண்டியீ.

(௨௪)

பண்ணிய மாதவப் பன்பு ளோக்கினுந்
தண்ணலி றெத்தபூஞ் சந்தச் சாரனீ
புண்ணியச் செய்ந்தியம் பதியிற் பொற்றைபாய்
நன்னுதி கவிந்நதி எம்மை நானினுந்.

(௨௫)

எடத்துந பிரமகந் பத்தி னுனொளங்
எடத்துயின் வருமயன் சுற்பத் தென்னைநின்
மிடைத்தபொன் மேருவாய் விளக்கு வாயெனத்
தொடர்ந்தபே ரன்யினுந் ஸுணிவு செய்கினோம்.

(௨௬)

ஆதலா எமதரசுந் நிதிய டைந்தலை
மோதுதெண் கடலிடைத் தினமு முற்றெனம்
பாதலா ரிசங்கனும் பணிந்து நம்மையுங்
கோதிலாத் தன்னகங் கொண்டி ருத்ததால்.

(௨௪)

தருக்கினுற் கந்தமா தனத்தன் சாரலு
யிருக்கினுற் றினந்தின மினிது முற்கலாற்
பெருக்குமா நிலத்துளோ ரெவரும் பெப்புறங்
குருக்குறா டொறுந்தொறுங் குளிக்க லாகுமால்.

(௨௫)

இன்னுமோர் காதையுண் டெடுத்துக் காட்டுதல்
துன்னுநான் மறைத்திரி சுதந்தி ரத்தர்கா
ளன்னவா கனத்தய னகத்தை யான்மணிப்
பன்னகா பரணனைப் பழித்து வைகினான்.

(௨௬)

என்றலை யீசனு மெண்ணிக் காரிரீ
கன்றலை நூற்றிதழ்க் கமலக் கோயிலான்
றன்றலை யைந்திலோர் தலைபைச் சோரிநீர்
நின்றலை பெறிதர லுடிரி னீக்குவாய்.

(௨௭)

என்றலுங் கபாலங்கை யேந்து காரியு
நன்றென வணங்கிப்பூ நனிநத் தான்வயிற்
சென்றனன் செயிர்த்தனன் சிரங்க லிளந்தினி
லொன்றற விடக்கையி னுடிரி னீக்கினான்.

(௨௮)

நார்த்தபின் கமலத்தோ னிரங்கி வைகுண்டஞ்
சார்த்துதன் றந்தைபொற் சரணந் தாழ்த்துளஞ்
சோர்த்தனன் சோர்த்துள சுதனைத் தேற்றவுந்
தேர்த்தனன் றனஞ்சயன் றேரின் பாகனே.

(௨௯)

பெண்மையி லீசனைப் பேது றச்செய்தோர்
மண்மையின் மயங்கிய மாலும் வான்முகிற்
றண்மையிற் சரவனோற் பவன்ற னுறெழுத்
துண்மைபை பென்மகற் கோது வேனென.

(௩௦)

ஆர்வம் தூர்த்திட வம்பு யக்கனே
சார்வுறு தனைபனைத் தழுவித் தாங்கிநீ
யோர்வுற வாறெழுத் துண்மை யோதுவாஞ்
சோர்வறக் கேளெனச் சொற்றன் மேயினான்.

(௩௧)

ஒருதலை போயுள அனது சென்விமேன்
வருதலை வேண்டுகின் யாழின் மாமுதற்
பொருதலை வாரியிற் புலவு காட்டிய
விருதலை பொருசெய்வே லீதறவன் மந்திரம்.

(௧௫)

குறுமுறை யாகவாங் கூறு வாமறு
மறுபுறம் ணங்கின் மறநிற் கேட்டுநீ
புருவாகத் தேற்றென வுளங்கொண் டோதினான்
கருமுறநிற் படிவமார் கமலக் கண்ணனே.

(௧௬)

அந்தவா நெழுந்தையு மம்பு யாசனன்
நினைதயார் வந்துடன் நிபானித் தான்றவ
முந்துகாங் கண்ணென் முகத்த நீயுள
கொணுமா தவஞ்செய்து கோற்ப தேதென.

(௧௭)

உணர்த்தவா சகத்தலை யுணர்ந்து வேதனுஞ்
விரத்திலைக் கொன்றியான் சேதிப் பாகவின
வருத்தமுற் றோயுனை நோற்ற வாறெனக்
கருத்தழிந் தன்னெனக் கழறிப் பின்னரும்.

(௧௮)

விழுந்தடி உணங்கினன் விழிநி நீர்மறை
பொழிந்தன வகத்தயாம் பொருமல் போக்கெஞ்
சுழிந்தன னாவின் வன்பி செற்றொழு
தெழுந்தனன் றுதிநிநு லின்ன சாற்றுமான்.

(௧௯)

வேறு.

கவினநி வீசன் போற்றங் கடவுளே கடவுட் டெய்வ
மயினுடன் குறமான் குேயு மாமறைக் கடலே மேருப்
புயல்கிழி வீரா ஞன் புங்கவா மதமா றுக்கு
நயனுந் முகமா ஞன் நாநனே போற்றி போற்றி.

(௨௦)

கனகமா முடிநிற் குங்குக் ககின்பெறு மணியா கன்பர்
மணகிரு னகற்றம் பாது வடிவமே கவுரி வீச
வினியபேர் வஞ்சக யாகு மினமணி யிருக்கச் சேர்த்த
வினையிடு சகம தாக வினங்குபெட் டகமே போற்றி.

(௨௧)

திருவரு னனுமாத் தேவர் ஞவநிற் சிறப்பு வாய்ப்ப
வருளுதல் காத்தன் மீட்டு மழித்திடல் புரிவாய் போற்றி
மருளுமவேன் கண்ணக னுக்கு யாதவ ரீதயப் போதிற்
பரிதிப்பால் வினங்கு ஞானப் பன்னிரு புயத்தாய் போற்றி.

(௨௨)

தரைபுனல் செந்நீர் காற்றுத் தாவறு வெளிய தான
அரைதரு பூச மைத்தோ பெர்மதக் துவமான் காரம்
விரவுதத் துவப்பூக் தோட்டான் மேயதோ ரண்ட மொன்று
பரவுநான் படைக்கு மண்டப் பான்மையா நிதி போலாம். (சக)

அளவிலா வண்ட மெல்லா மையநீ பிட மாக
வளனற விருக்கு நின்சீர் மறைகரு முடிவு தோரு
வெளியனேற் குரைக்கற் பாற்றோ யாவர்க்குங் குருவா னோர்க்குங்
கலிமகிழ் சிறப்ப வோதுங் கருணையான் குருவே போற்றி. (சக)

சொல்லுமுன் நியான மாகுஞ் சூரண வசியத் தாற்பூ
மெல்லியல் வாலி நான்கு வேதவா கமங்கன் வல்லா
னெல்லையின் ஞான முன்று விரைஞ்சுவோர்க் கெய்துங் கல்லாப்
புல்லரி வுடையே செவ்வன் தேர்குவன் பொறுத்தான் போற்றி ()

தலைமைசே ருலக முன்றுத் தருதற்கோர் கமலை போலாங்
கலைபெலா முதவ னென்னைக் கமலையாங் களிக்கு ஞான
நிலைமைசார் வதற்கு வாய்மை நிறைதரு குருவார் த்யான
மலைவற வருளு நின்றான் வாரிசம் போற்றி போற்றி. (சக)

தத்துவத் தரங்க மோதித் தணப்பிலா மோக மாய
வித்தெனு மிடங்க ரோடு வேண்மதி யாசை கண்டு
கத்துமிச் சனன வேலை கடப்பத்தா னாவாய் நன்கு
முத்தனே கருணை மாறு முகிரு முகத்தாய் போற்றி. (சக)

விரவா சனத்துச் சீய மெல்லனை பொருந்தி வாமச்
சீருறங் கரத்தை வாமத் திருமுழம் தாளிற் சேர்த்திச்
சாருறம் வலக்கை ஞான முத்திரை தரித்து வானி
றுருவா மதிய மேய்ப்ப வொளிதிகழ் வடிவ மாகி. (சக)

மாலய னுணரா ஞான வானவற் ருபதே கிக்குங்
கோஸமு நினைந்து நெஞ்சிற் குறித்தமே லவரை பெல்லாஞ்
சிலநான் மறைபுந் தேடுஞ் சிவருந் வாக்கு ஞான
முலமே பெங்க ளாறு முகத்தனே போற்றி போற்றி. (சக)

உன்னரு ளமுத வாரி குளித்தனோர் பிரம லோகங்
சுன்னுள சீரு மாவி போஞ்சரீ ரத்தி னாடு
துன்னவன் காரம் போல லோக்கவுந் துணிவுதேற்ற
முன்னவா கருணை யாறு முகத்தனே போற்றி போற்றி. (சக)

தேறலாங் கணிமு வீத்து யிடமுண்பார் செய்கை போல
 வேறுமோகியவு என்னனி மெனெழு தடியார்க் கென்
 மாறுமா முகத்தி யானத் தமிழ்திருந் குளிர்ச்சி காட்டு
 மீறினா முதலே வேற்கை யிறையனே போற்றி போற்றி. (இக)

வன்னியங் கொடிக்கு வாய்த்த வானறநுக் கொம்பே போற்றி
 தன்னறநுக் கருணை காட்டுஞ் சண்முகத் தெந்தாய் போற்றி
 வென்னியங் கிரியின் ஞான மேருகின் மணியே போற்றி
 புன்னகைக் குருகு மென்பா னுதயவாய் போற்றி பென்று. (இஉ)

தோட்டைக் கமல யீட்டுச் சுருதியா னுரைத்த வேதப்
 பாட்டுரைத் திடுவோ ருக்கும் பகர்த்துளார் பக்க மாகக்
 கேட்டுளார் தமக்கு மேலாக் கேட்கா யாழ்க்கை ஸ்மித்
 தாட்டுணைக் கமல யீடு கொடுப்பது சாத மென்று. (இஉ)

பிரமணீ ஸோமீ கெஞ்சம் பேதுறேஸ் சுருத்தித் வேட்ட
 வாமுணர்ப் பகர்தி யாமும் வழங்குது மென்ன முன்னம்
 புரமெரித் தானே பென்ஊப் புரிந்தன னதனா ஸிந்தாந்
 கிரகினொன் நிழத்தேன் மீளத் திருவரு ளிரங்க வென்றான். (இச)

முனிவர்க ளுமப் போது முராரின தலன்முன் தோற்ற
 னயிரியிழித் தெய்து காண காடிபோங் காரத் தன்னுற்
 கணியுமைத் தெழுத்தி னுண்கை சுழறிபோ ரறிவுங் காமர்ப்
 பணிமலர்க் கமலத் தான்முன் பகர்த்தவா பகர்வன கேண்மின். (இத)

வாமமார் களிற்றின் மாது வயாவற ஸேற்றற் காகக்
 காமர்து ழிவீங்கத் தன்மை காட்டிய வனே காத
 னுமமா பிரமு ளாயி னளிற்றிவைப் தெழுத்தின் மூல
 மோமென வழத்தித் கங்கு லும்பகற் றாது மேத்தி. (இஉ)

இடைவிடா தொழுது நீரா லீனியகைத் தெழுத்திற் பூசை
 யடைவியு லேபற்று வாயென் தரைத்தன மவனுஞ் குளப்
 படைவியுன் பாத ளாண பிரயுகம் பணித்தான் முன்ன
 தடைபடா திலீங்கத் துடு தோன்றினன் நழற்கட் பெம்மான். (இஎ)

தோன்றிய முக்கட் சோதி தொழுங்கம ஸத்தோ பாதக்
 கின்றமா தவத்தான் மேனிக் கயர்வுகொன் டிருந்த தெம்முன்

வேன்றுரை பகர்தி யாழந் தருருவ மென்ன வேதன்
கான்றிர் கண்கள் சோர விரைப்பற கருத்துட் கொண்டான். (௫௮)

கருத்தினின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து கரதல முச்சி கூப்பி
யருத்தியிற் கண்ணி ராகு மானந்த வாரி மூழ்கித்
திருத்துநாக் குழற நின்ற தெண்ணிலா வேணி யானைப்
பொருத்துபே ரன்பின் வேதன் மெழுதனைப் புகழ்வ தானான். (௫௯)

வேறு.

உவமை யின்றெழு முமையின் பாகமா
யவிரு ஞானவா னந்த வாரியாய்த்
சிவனும் வாஞ்சையிற் சிறப்ப ஸ்கிடு
நவையி லாச்சக நாத போற்றியே. (௬௦)

துதிவெண் பூதியும் புலியின் றேலுமாய்க்
கதிரின் மேனியிற் கவினப் போர்த்துளாய்
மதியும் பாம்பும்வான் சடையி னீடுமா
நதியுஞ் சூழ்சக நாத போற்றியே. (௬௧)

ஆல காலத்தா லரிய கண்டத்தோர்
கோல மாக்கிய கொள்கை யாய்புரத்
தேல வேநகைத் தெரிவைத் தாய்மறை
நாலுஞ் சொல்சக நாத போற்றியே. (௬௨)

காமன் மேனியைக் கனற்றும் பார்வையாய்
தூம வார்குழற் றேகை பாதியாஞ்
சாமகானனே தகைய வாயிர
நாம மாஞ்சக நாத போற்றியே. (௬௩)

எண்ணுந் தாருவு மினிய தேனுவும்
பண்ண மைந்தமா மணியும் பண்பினு
லுண்ணி னைந்துளார்க் குதவி ஞானத்தே
நண்ணு வாய்சக நாத போற்றியே. (௬௪)

உன்னை பெள்ளலா யுரைத்த தன்மைபாற்
சென்னி பொன்றுபோய்த் தேம்பி னேனது
மன்னு காரண மாக வந்தனை
பண்ணி னேனெனப் பகர்தன் மேறினான். (௬௫)

வேதன் சொன்னீன வினவிச் சூலவே
 னான் கூறலா னாந் எம்மணி
 வேதி மத்தநிற் குணர்த்து வாயுநத்
 தாத மத்தினு கைத்தறட் கோடிநீ.

(மக)

வேறு.

போற்றிய சித்த புரத்தனி என்பு புருத்தாராய்ச்
 சாற்ற தியான மருந்தின மிக்க தயத்தானே
 போற்ற முறம்பெரி போர்பெரி போர்க விராதேனு
 மாற்ற மிகாது நீளக்குழன் முன்னர் வருத்தானே.

(கௌ)

என்னமு னா முகக்கும பேச வினாதத்தானு
 என்னவன் மேனிய வாயை வாயி-வையித்தான
 சன்னிதி வாரி தினத்தின மூற்கு தணப்பின் நிப்
 பொன்னிச் சிவான அருக்கொடு போற்றாதி பொற்பாமான். ()

விமானம தான விளக்குதி வேத விபப்பானம்
 குமார சுவாமி விமானம தான குறிப்பானே
 பவானத வாகியு னாய்தலை வைத்து வாரிப்பாமே
 எவானை யுனக்குள சுற்ப மகன்றிடு நன்னுனே.

(கக)

தன்னவரி யாலேது தத்தன நமமுன சாகுபம்
 கண்ணளி னாகப் பேவுதி கத்த வகைத்தன்னுர்
 புண்ணிய சித்த விவிற்றின மூற்கு பொருக்கென்றே
 பெண்ணிய வெண்ணிய வெய்துமி துண்கை மிகைத்தேமான்.()

தலைமை புரித்திட நாமருள் செய்துள சாகுப
 நீலைமை படைத்திடி. கைத்தலை யுன்றலை நேராமான்
 மலிகடர் வேலவன் வாரிலின் முத்தம் வழங்குஞ்சி
 மலைமணி யாழிதி வித்தமு மூற்குத வாமென்றே.

(கங)

நீதலை பெய்தமர் நான அங்குள சேராரும்
 வாயிலின் வாரி தினத்தின மூற்க வறத்தாரு
 மாவனி ராமவ தாமமொர் மூன்றில் வருஞ்சேதுச்
 சேய்முன மாதிச் சேதுவி தாகவுஞ் செய்தானும்.

(கஉ)

வேறு.

மிடைத்த தெண்டுகரச் சேதுவுந் கண்ணெம் விபப்புது மிருதானை
 படைத்த பூசனை விதிமுறை புரிந்தன னாத விபன்னேன்மோ

படிந்து நீயிவன் வைகுதி யுன்றலைப் பாண்மைபின் நவத்தாலே
தொடர்ந்த பேர்வழி ஞாயிறு மாமெனச் சொல்லுதன் மரபாமால். ()

தொட்ட வாயிதி யுடுத்தமா நிலத்துள நாயன் னதிபாய
மட்டி லாதவான் தீர்த்தமுற் றுடிய மாதவக் கதிபெல்லாங்
கட்டு நான்மறைக் கடவுளீ முகாரம்பக் கடனொரு தினமுற்கக்
கட்டு மென்றுபின் னிலங்கத்தி லடைதனன் செழுமுருலோந்தலைவேக

ஆய பரன்மையா னமதுசந் நிதிவத ஞாயிறப் கடனாடு
ஆய வான்நிரி சுதந்திர முனியீர்கா டோன்றிய தினந்தோறு
மேய வன்பினுன் முற்குதன் மரபென விதித்தன மிதுநிற்க
நேய மாகநாங் காதையொன் றுணர்ந்துவ நெறியினின் றுணர்வீரால்

பொலனி லத்தருக் குணகென நெடுமப்பனைப் புழைக்கைவான்
புடைநீட்டிக், சலுழி மாமுகி லெனப்பொழி கவிதுருந் கலிங்கநாட்.
டரசீன்ற, திலக வானுதற் கனகசுந் தரிப்பெயர்த் திருமருக் கருங்
கூந்தற், கலவ மாமயில் போற்குறு முனிவரன் கவிதுறன் தமிழ்ச்
சாரல். (எஃ)

பொருளை யந்துறை மூலத்தி னுவோன் போந்தனன் போங்காலை
யரிய மாதவ னருவரைக் காலிகை லயக்கிரீ பனைப்பாராத்
தெரிவை யாயிடை நின்றவ மதிப்பினுற் கிரித்தன னாகாலை
விரைவி னீவருஞ் சனைத்தின் முகம்பரி யாகென விதித்தானால். ()

விதித்த சாபத்தைக் கனகசுந் தரியெனு மெல்லிய றுயரோடுந்
துதித்து நீபகர் கொடுமொழி தளிப்பகல் சொல்லுதி யெனலோடு
மதித்தி ருந்தயக் கிரீபனு மவன்முகம் பார்த்துமா தவனாபி [ம்.
யுதித்து னானுக்குப் போந்தலை வருதலை யுன்னினோற் றுளன்முன்ன

கந்த மாதன வரையுள தவ்வரைக் கண்ணிகைக் கவின்பூத்த
மந்தி ரத்தினின் மந்திரப் பொருளதா மபூரவா கனத்தெந்தை
முந்து சந்தித்சி சிந்துவின் மூழ்கினன் மொய்குழ லவன்போ
யிந்த மாமுகம் போயந்த மாமுக மெய்துநீ யேகென்றான். (எஃ)

புக்க வச்சன வச்சனம் போயபின் புவிபொது வறக்காக்கு
முக்கி ரப்பெரு வழுதிபா லுதித்தன னொளிவனப் புதுமேனி
மிக்க வக்கசுந் தரியெனும் பெயரொடும் விளங்கினள் பரிபோன்று
தக்க மாமுக மாயினள் வழுதியுஞ் சஞ்சலித் துளஞ்சோந்தான். (அய)

சேர்த்த காவிரி வந்தா வாவிரியொன் றாசனின் கதைக்கீழ்மாத்
கூர்ந்த வாவன நய்முக னாகந் குறைகட எதிவாவி
வார்த்த தீர்த்தகத்தி னுடிக யென்றவ னாகந் தநா வநகேனாத்
தேர்த்த மந்திரி மாரொடுங் களித்தனன் செழியர்கோ னினிதுற்றான்

வேறு.

செழியர்கோ னாகந்ச ரொடுஞ் சேனையொடுங் தன்மகளை
வழிநாபின் மூத்தார்க ளொடுங்கட்டி வானதிராஞ்
கழிபெழியுங் கங்கைகனாக் கோடிமுதற் றாயபுனல்
கிழுகியதன் னாதிமுற்க மகிழ்கினொடுங் கிடுத்தனனாக். (௮௨)

நன்பொருளாக் தாசகத்தை கண்ணுக்கிக்குங் கங்கைமுத
லின்பமுறுங் தீர்த்தமெல்லா மினிதாடித் தன்பொதியத்
தென்பொருளை விருகையாபுந் தீர்த்தமுழு வனத்தினோந்து
மின்பொலியுஞ் சங்கமமார் வேலையினும் படித்தனனாக். (௮௩)

ஆடியபின் விநிவத னூம்பத் தறைமூழ்கக்
கோடகத்தின் முதமொழித்தகக் குறுமுயலின் மறுவொழித்த
நிடுமுன மதிபோல நிறையுபெறு முதனோக்கிச்
பூடகச்செக் தவிர்க்கையுனல் துளங்கினென்மா மகிழ்பூத்தான். (௮௪)

விடுமுறைபிற் பனபொருளும் வேதியருக் கினிதனித்த
மதிமுதநதின் செவ்கிபெற்ற மடவாலன் பினின்பூழ்க்
கதிர்மதியக் குளத்தாடைக் கோற்றந்தகைக் கடிதுய்த்தா
வதிர்துறையு னேகனோடுஞ் சென்றடைந்தான் பஞ்சவர்கோன். (௮௫)

கவுரிபர்கோன் செயந்திபுரத் தனிவடைந்து கன்னிவாவி
னவிவொளிவான் முகனோக்கி பற்புதத்தின் கடன்முழ்கி
யுயரிக்கி ருடன்படிந்து மகனோடு முவமைமிலா
நவமணிக் கோ கிலிற்புகுந்து நம்மையும்பூ சனைபுரிந்தான். (௮௬)

ஆசனேம் மாலயத்துக் கந்திதியி லருந்திர்த்த
மோதிநெற் திருப்பெயரு முறுமுனா ரம்பமதா
மாதாவின் வாஞ்சுநிர்த் தப்பெயரா மன்னமத்
போதமுறுஞ் சந்திபதிர்த் தமுமாகும் பூசார்தான். (௮௭)

என்றுரைத்த குமரேச னின்னமுதச் செந்தேற
 னின்றமுனி வரர்செய்யா செடுத்தருந்தி நிகரின்மறை
 யின்றளவு முணர்வரிதாங் குகன்பாதத் திணைநிழற்கீழ்த்
 துன்றுதிரி சுதந்திரரு நீங்காது தொழுதிருந்தார்.

(அ-௪)

பிரமாவுக்கு வரங்கோத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருக்கிருத்தம்—சாஅக.

பத்தாவது:

திரிசுத்திரர்வரலாறுரைத்த அந்தியாயம்.

முற்றணர் ஷியாதமா முனிவன் ருண்மலர்
 பற்றுடன் சுசமுனி பணிந்து தந்தைநீ
 சொற்றிரி சுதந்திரர் வரவுந் தோற்றமு
 மற்றதுஞ் சொல்கென வழங்கன் மேயினான்.

(க)

சுசமுனி வருதிரி சுதந்தி ரத்தருங்
 குகனுமொன் ருகவே யிருந்த கொள்கைநா
 முகமனன் றுரைப்பது மோனத் துண்மைபோ
 ககமகீழ் தினிதுகே ளறைகு வாமரோ.

(உ)

முதுக்குறை யுறுதவ முனிவர் தங்குமு
 விதித்திட வரியதாம் வேத நான்கையும்
 மதிக்கொளும் வலியினர் மலியிற் கங்கைமா
 நதிக்கரை யினிதுமா தவத்தி னண்ணினர்.

(ஈ)

கனிசிறந் தாமெனங் கரும மாற்றுவார் .
 தெளிதருங் கடவுளர் முனிவர் தென்புலத்
 துளரிவர் மும்மையார்க் குரிய வன்பினு
 ளளவறு சுருதிநு கைக்கொண் டாய்ந்திடா.

(ச)

பிரமவான் சரியத்தான் முனிவர் பெட்புறக்
 கருமின் றுற்றுவார் கடவு ளோர்க்கெனா
 மரியவேன் ஷிகன்புரிந் தார்வ முட்டுவார்
 வருசுத ரைக்கொட வாசிக் கண்ணுளார்.

(ரு)

தங்களுக் கன்புறத் தரும மாற்றுவார்
 பொங்குபெங் காமமுன் புகலு மாறெனத்
 தங்குமக் குறும்பறுத் துயருந் தன்மையார்
 செங்கம லத்தனை நோற்குஞ் செய்கையார்.

(ர)

திருத்தனர் தம்முள் செய்தி வேதனர்
புரிந்தமா தவத்துள் புசுந்தி பெய்தினு
மருந்தவத் திருளத் தார்வ மீதெனத்
திருத்துறப் புசுலுமென் லிறைவன் செப்பனும்.

(௭)

அஞ்சலி செறுத்திடின் றந்த னுளர்வெண்
கஞ்சகான் மனவன் அலையின் செல்லிக் கே
தஞ்சகா வளித்தசெந் தாம வாக்ருளாம்
விஞ்சையா யகத்துள் விருப்பஞ் செப்புகேம்.

(௮)

புடவியுஞ் சுவர்க்கமும் பொன்னக் தாமரைக்
கடவுலின் னுகமும் காமுற் றேமவ
வரிடைதொறுஞ் சதந்திரத் திருத்தற் கெக்தை
தடைபடா தருளெனச் சாற்றும் வண்ணமே.

(௯)

அம்புயத் தன்னாறு மளித்துப் போயினுள்
வெம்புமக் கிளியவர் வேட்ட மூவா
கம்புற வளித்தன னாகி லாக்கொழுந்
தும்பினக் தருள்புரி குல பாவியும்.

(௧௦)

வேட்டஓ வரங்குளம் வேதி பர்க்குளக்
கூட்டுற மாயனங் கொடுத்துப் போயினு
னுட்டுமுத் தேவுமுப் புவன் கங்கலாற்
குட்டுபேர் திரிசுதத் திரொன் றுயதே.

(௧௧)

அன்னதன் வான்மையா ளந்த னுளர்தா
மன்னமுப் புவனமு மகிழ்த்து வையினார்
யின்னரும் பொருகையக் கைரின் பேர்மகன்
தன்னொடு மிச்சுநத் தழைத்து வையினார்.

(௧௨)

இந்தமாத் கதைதனை பெடுத்துக் காட்டிய
தந்தையாம் விபாதனைத் தாழ்த்து போற்றியே
வந்தன ரிலக்கமெங் வளவென் றுன்சகன்
மிந்தையிற் காரிமகிழ் சிறப்பச் சொல்லுவான்.

(௧௩)

திருமுதுகுன்றத்துச் சிவன்றன் பூசனைச்
சுருதியி னின்புறப் புரிந்த ஞ்ஞ்சினக்
கருமன மகற்றிழைக் கண்ணன் முண்மன
ரிருமையும் பெற்றொரா சிரவர்கவகிஞர்

(௧௪)

பெறலருந் திருவுடன் நிறந்து பெய்மதத்
ததுகண்மா லோனையாற் குரம் புல்லிய
வறுமுகன் பாலைன் டாயி ரத்தரு
முறுபொரு ளடைந்தவா னவர்க்கொப் பாகவே.

(யது)

நித்தமுங் குகன்பத நீக்க மின்றியே
பத்திமைச் செயந்தியம் பதிரின் வைகினார்
வித்தகச் சரித்திரம் விளம்பு மேலையோர்
முத்தராய்க் குகனடி முளரி சார்வரால்.

(யசு)

புண்டரீ சுத்தொடு பாம்பு போற்றிய
புண்டரீ கப்புரப் பொதுகிற்ப் பொற்புறப்
புண்டரீ கப்பதர். பெயர்த்த புங்கவன்
புண்டரீ கப்பதப் போது பூசியா.

(யசு)

மும்மைவி னுயிர முனிவர் வேள்வியின்
செம்மைபெற் றருண்டத் தியானத் துற்றாளர்
தம்மையர்ச் சனைபுரி தன்மை யோர்கடா
மிம்மையு மறுமையு மின்பத் தெப்துவார்.

(ய-அ)

அளக்குந லாயிர மந்த னுளர்தார்
தளக்கம லாசன புரத்தஞ்சு சார்த்துளார்
வளத்துட னிருந்துமா தவினப் பூசனை
புளக்கனி சிறப்பனோற் துயர்ச்சி மேவினார்.

(யசு)

அல்லுறழ் கண்டன்வா முருண வெற்பினிற்
சொல்லுமை பாயிரத் தோமில் பூசா
ரெல்லரி லன்பினு விசன் றுள்மலர்
மல்லலம் பூசைசெய் தினிது வைகினார்.

(உய)

அருஞ்சக ளாதத்தா றுயி ரம்பெயர்ப்
பெரும்புகைக் கடவுளர் பிராத் தும்பினுழ்
கருந்துள வத்தனைக் கருதிப் பூசனை
புரிந்துவான் சிறப்பொடு பொருத்தி வைகினார்.

(உசு)

வாழிய மாதொரு பாகன் வாழ்திரு
வீழியின் மிழலின் வேதத் தன்மையாற்
சூழு மேழாயிரஞ் சுருதி யந்தனா
ரேழையோர் பாசனை யிறைஞ்சி வைகினார்.

(உஉ)

கடலி விருத்தருள் குழகன் பக்கமாய்
காடுமென் னுயிரிற் றான்ற னேதழும்
பிறை வுணர்ந்தவார் நிறையின் வேணிகை
பேடையிற் றவரின ளருச்சித் தேத்தினார். (௨௩)

சாற்றாகுந் தண்டக வனத்து மாதவ
மாற்றிய வொன்பதி னுயி ரத்தரு
மேற்றமாய் பூசனை விராமன் முன்மலர்
போற்றியுட் கவித்தவன் பொருத்தி வைகினார். (௨௪)

வழுவின்மா தவத்துமா தவன்றன் கோருநத்
தழுவின்வே திவர்பதி னுயி ரத்தார்தா
முழுவன் போமொ லுபய தான்மலர்
தொழுதுவக் கவிப்பொடு குழ்த்த வாழ்த்தனர். (௨௫)

நெப்புயர் வதரிசுச் சிரமத் தைத்துடன்
குறிக்குமா னுயிரங் கோதி ஸந்தனர்
நைறத்துறா யவன்செருந் தார னன்பதம்
பிறப்பிறப் பொழிதரப் பேணி பாங்குற்றார். (௨௬)

அதிதரு முகெருச் சுவாமி மாமலைப்
பதியினின் மிக்குறு பன்னி ராயிரர்
விதிநிகர் வேதிவர் வேற்கைச் சேவகன்
முதிபதாட் டாமரை மோலி' குட்டுவார். (௨௭)

அனவுறு மெழுவத்தென் னுயி ரம்பெயர்
வனனுறு திரிகதத் திரத்தர் வான்நிகரக்
குளிர்புகித் தருங்கடற் கோசி கம்புனை
தனிரியன் டக்குறத் தவத்தின் வைகுவார். (௨௮)

ஏவர்க ளாயினு மிவரை ளெஞ்சத்துப்
பாவகஞ் செவ்விலும் பண்பி னேத்தினும்
பூவடித் தாமரைப் போது போற்றினுந்
தேவரோர் மூவர்க்குஞ் சிறப்புச் செப்தனார். (௨௯)

தீரிகுந்திரர் வரலாறுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—ஓய.

பொறிவழியிற் புலன்செறுத்தா வியாதமுனி சுகன்முசுத்தைப் பொருந்த நோக்கித், குறியமுனிக் சுறாமுறைத்த சொங்கனியாய்க் குறு பரன்முள் குறித்து மாதம், தொறுமுறைநிற் பூசனையாற் றிடுமாறு மவனருளிற் றொடர்ந்த ஞானத், அறுசுருதி யுணர்ந்ததிரி சுத்திசர் செய் கையும்விதியி னுரைப்பான் மாதோ. (ச)

கறுமிரண் டாயிராரு மிருக்காரு முதல்வேதம் குழுவோ ருள்ள மாறுபட வருங்காம முதலாகும் பகையளித்து மரபின் !வென்றோர், தேறுபெறு ஞானமெலார் தாமுணர்ந்து பிறர்க்குரைக்குஞ் செய லோர் செவ்வே, ளாதெழுத்து மம்புலத்து ளடக்கியொரு நால் வேத மங்க மாறும். (உ)

முற்றுணரும் பெரியோர்க ளருமகத்தின் கருமமுற்று முரவோர் வேதத், துற்றசுபா சுபகரும மனைத்தினையுந் தவருதுள் ளோது மேலோர், பற்றிகளி ளாதுறையோர் முத்தேவர் தம்பதமும் பழித்து வாய்ந்த, பெற்றமுகைத் தவன்சரண பங்கையே பொருளாகப் பேணு ரீமார். (ஈ)

ஐப்பசிச்சுக்கிலைவாமி கார்த்திகையிற் சுக்கிலத்தட் டமிவை காசிச் சுப்பிரபக் கத்தொருமுன் றும்பக்க மாகியினிற் சுவேத பக்கஞ், செப் பருஞ்சத் தமிழான யுகாதிநான் மூன்றாகுந் திக்க டோறு, மெய்ப்பலு ரணைமகர சுக்கிலத்தேழ் பதினொன்று மேய பக்கம். (சு)

சொல்லுமனுப் புரட்டாதிப்பிற்பக்கப் பிரதமையைத் தொட்டு முன்னா, மல்லலஞ்சீர்ச் சுவேதபக்க முன்னாரு மாயையமா மாத் தோதும், புல்லியிற் பக்கவுவாப் பன்னிரண்டுச் சங்கிரமப் பொழுதி றாறும், வெல்லரிப வைதிருதி விதிபாத நாலாறு மேலுமுன்றும். (ரு)

தனுமகரங் குடமினத் தமரபக்கச் சத்தமிசார் நவமிமேய, வனு வெனுமட் டகையிவையி னாவெரு மட்டமிநான் கான பக்க, மினிய மகா வட்டகையா மித்தொகைதொண் னூற்றாறு மிடுஞ்சி ராத்த, மனுவினெறி வழிமரபிற் றென்புலத்தோர் தங்கருக்கு வழங்குந் துயோர். (ஊ)

மேய்சுவா காகாரஞ் சுதாகாரம் வவுண்ட்கார மிக்க மூன்றி, லாய விதி மந்திரத்தின் மிக்குயர்ந்தோர் பகவீரவு மனுட்டா னத்திற், றாய ர்கொடிக்கினிதுட்டி யதிதியரோ டிருந்துணவு துய்ப்போர் பூதி, காயமணிந் தரன்மணியு மணிபாகவாகமெலாந் சுவினப் பூண்போர். (எ)

இருக்காணு முக்காணுக் துயக்கத் புட்சரிணி யினிதின் முழி,
மருக்காணு மலொடுத்துக் குகையருச் சரிபுரிந்து வணங்கி ஞானச்,
செருக்காணுக் கவிநிநாம்போ றவர்முக்கச்செச் சாமரையைத் தியான
மாக, மொருக்காணுண் ணினைப்பவாண யிருக்காணு மெடுத்துரைப்ப
வுலப்பின் முறால். (அ)

கவையறகா ட்விபாநிக் காலமொரு ஞான்றமுள காடித் துய
தவையு.வா குத்திரிக தத்திரத்தர் தக்கரிடஞ் சார்த்து சார்த்துங்
கவையெடுத்திருந்திடி.ன நிர்நிறங்கை யருத்திடி.னுங் கவற்றி பூண்ட
பவமகன்று மேலைய பாபோக மடைந்துழின் பகைவெல் வாரால். (இ)

வேறு.

இத்திரி சுதத்திர ரென்னும் பூசார்
வத்திர சுததனம் பார்க்கு மான்டினோர்
குத்திரப் பாவலோர் குறைத்து மேலதா
முத்திபெற் றரனடி. முனரி சேர்வாரால். (ங)

நிரிகதத் திரத்தார்ப்ச் செவ்வ மிக்குள
யிருதிரப் பாளருக் கிடுக்கண் செப்துனோர்
மொறுவருஞ் சேதக வெவ்வ முற்பெரு
நரகிடை யனப்பின்பல் கால ண்ணுவார். (ய)

சுத்திர வந்தனைக் கடவுள் வேதியர்
கித்திர நோவுதச் செப்பு வாரவர்
முத்திரத் சிறுவோர் முகக்கண் ணெனத்து
கித்திர புரிசா கினைக்கு நெஞ்சினார். (யஉ)

அளப்பருங் கொடுநர கமுத்து வார்மதித்
துணத்திடை வணக்குவா ரொளிரும் பூஞ்சத
தனக்கம லாசனத் தவிபச் செஞ்சுடர்
வினக்கருள் பெற்றானே னருளு மேலுவார். (யஉ)

நிரிகதத் திரவருநத் தேய்வத் தாமரை
யாதனச் சிங்கவேற் றனைநின் வள்ளியுஞ்
சாவனோற் பவனுமா தவச்செ யத்தியம்
புரிகைந் திருத்தன்போற் புருத்து வாழ்வாரால் (யச)

ஆதனாற் பாததி யடைப வேண்டினோர்
நிரிகதத் திரிகதத் திரவாச் சேவிப்பா

ரேனாதா னஞ்செய வெண்ணி னுனும்
யேதயர் தங்கன்பாற் செய்ய வேண்டுமாள். (மரு)

உத்தம தானமே முதல வொன்பொரு
னெத்தனை தானமென் றுனும் வேற்கரத்
தத்தனுக் குரியவர் தனாக்குச் செஞ்ஞன்
முத்திபெற் றிருப்பந்நான் மொழிவன் சேட்டியால். (மரு)

தெளிந்தவர் பெருமையைச் செப்ப வேண்டியே
யுளங்கொடு நினைப்பினு முலப்பின் றுருமா
லிளங்கும ரேசன்சீ ரிவசத்த பான்மைமா
லனந்தனன் புதல்வரீ யறியும் வண்ணமே. (மரு)

ஆயுழி ராயிர மந்த னாளரோ
டேயவேற் குமரனுக் கெனிய கார்த்திகைத்
துபகார்த் திகைதனிற் சொன்மு காரம்பப்
பாயுமென் புணரியிற் படிந்து ளன்பினால். (மரு)

பரவுவா ரிம்மையிற் பாரின் வேந்தரா
யிருமைபெற் றம்மையி னெய்து பேரின்பத்
திருவொடு புணர்ந்துசெவ் வேள்செந் தாமரை
புரையடி யிணைநிலல் புகுந்து வைகுவார். (மரு)

பன்னிரு திங்களும் பரவு கார்த்திகை
யன்ன நாட்சந்திதி யாழி மூற்றுவெம்
பன்னகப் பகைமயிற் பகவன் றுனினை
சென்னிசேர்த் தினர்கதி செப்பற் பாலதோ. (உய)

மாகவான் திங்களின் வருமு காரம்ப
மேகநா ளிரண்டுநா ளினிய மூன்றுநா
ளோகையோ டாடிவே னுபய தான்மலர்ப்
போகமுண் டார்சன னத்தைப் போக்குவார். (உக)

சித்திரை முப்பதுந் திரைமு காரம்பத்
தத்துரீர் படிந்துவேள் சாணஞ் சேயிக்கு
முத்தரே கந்தவேண் முருகன் முத்திசேர்
பத்தரே யன்றிவே றுரைகதற் பாலதோ. (உஉ)

கந்தபுட் கரிணிரீர் களித்து மரகநான்
முத்துறப் படிந்துவேன் முருகன் போற்றுமா

வித்தமா சிவத்தனோ ரெவங்கு முன்னரே
வந்தாநா முகத்தினுன் மகினை நீர்ப்பரே. (உ௬)

வித்தினா வையப்பித் திங்கட் காலமு
முத்தா தெக்கிண யனமு மேர்வின்வேன்
வைத்தனாப் பரவுவார் வாச பேயத்தை
வித்தமுஞ் சோய்குந் தினைநை பெய்துவார். (உ௭)

சம்பிர மந்தொறுஞ் சகனாம் பார்த்துமுன்
வங்குந மாவத லுரம் பத்தநீர்
பொவ்விய கத்தபுட் கரிணிப் பூம்புசான்
மங்கலச் சருதி ளான் மரகின் முற்றியே. (உ௮)

விறுபய நானிய செக்கே லோதன
மறுமுதல் தவன்றனக் கழுநு செய்கித்தோ
குறுமக ளுறுசெய் துயர்ந்த வான்கதி
பெறுகுவ ரெனமறை பிழித்தப் பேசுமான். (உ௯)

ஆடியோர் முப்பன மாகின் வெண்டதி
நீடிய லோதன சிவேதித் தன்பினிற்
கோடனங் கண்ணிகுழ் குமரற் போற்றுவார்
காடரு மவன்பத மகினைத் தெய்துவார். (௩௦)

ஆவணித் திங்கலி வரிய வேதத்தான்
முயிரு முகத்தனை முழுதும் போற்றுவா
ரோவரு மெச்சுந் துருந்ந வார்பெறுந்
தாயினாப் பரகதி சார்வர் தின்னமே. (௩௧)

கண்ணியின் மானைய சிரத்தங் காமுதல்
சென்னியா றுள்ளவன் செயந்தி யம்பதி
தன்னிருத் தாற்றுவார் பிதிர்க்க டங்குலம்
பொன்னல் மனைத்தோன் புரத்து கண்ணுவார். (௩௨)

துணைமெய்ச் சிங்கனிற் சரர்கன் போற்றிய
வலைபுனற் கத்தபுட் கரிணி யாடிவேல்
வலவனைப் பணிசுவார் தமக்கு வான்கிறப்
பினைபினை பெய்துவான் மூறடி கைக்குமான். (௩௩)

நினை மங்கழித் திங்க லிற்றதி
யோதனங் குமரனங் குவப்பித் தன்னவன்

பாநமெய்த் துணையெனப் பரவு வார்மது
குதவன் பதத்துணை குழ்த் து வையு வார்.

(௩௧)

மகரமோர் முப்பது மணிப்பெர்ன் னுலய
மகநுளின் னாபத்தா லமைத்துச் செய்யவேற்
குணையே யிறைஞ்சுவார் குலங்கு ழுடக்கொடு
தகையவாஞ் சிவன்பதஞ் சார்வர் துண்ணமே.

(௩௨)

சேயிருத் திருவிழா நடத்துஞ் செவ்வியோ
ராயிரஞ் சனனம்பே ரரசின் வைகியே
காயம்மிட் டாவிபோங் காலை மான்மக
னாபகன் சரணதா மரையை நண்ணுவார்.

(௩௩)

செப்பருங் கார்த்திகைத் திங்கண் முப்பது
மொப்பினாக் குமரன்முன் னுள்ளத் தன்பினுன்
மெய்ப்படு மாவினெய் விளக்கு வைத்துளார்
சுப்பிர மணியன்றூட் டுணையிற் சேர்வரால்.

(௩௪)

கார்த்திகை யாரலிற் கத்தன் செஞ்சுடர்
போர்த்தமு விருமுகப் புண்டரீ கத்தைப்
பார்த்திடா ரட்டையின் படுகு ழிக்கணை
பார்த்திடு நிரயத்தா டமுந்து வார்களே.

(௩௫)

நிலைதருங் கார்த்திகைத் தினத்து நெல்லி
னிலைகொடு குகனடிக் கிறைத்து னோரொலாஞ்
சொலுமிலைக் கொருமகன் தொடர்பி னாற்றிய
பலனடை வாரொனப் பகரு நான்மறை.

(௩௬)

திரிசுதந் திரங்கடஞ் சிறப்புத் திங்களுக்
குரியபூ சனைவிதி யுரைத்த காதையுங்
கருதினர் கேட்பவர் கத்தன் முன்புறம்
திரைகடன் முழஞார் பலத்தைச் சேர்வரால்.

(௩௭)

மாநில நூலகத்திலுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ. — திருவிருத்தம் — ௧௪௭.

வி பு தி அ த் தி யா ய ம்.

கருதி யாவையு முற்றொருங் குணர்வுறுஞ் சுகனெனத் தவத்
தோய்சொற், நகுதி யாவையா முனக்குநாஞ் சொல்வது தகைய.
நான் மறைமூலன், கருதி யாவாக்கும் விளம்பவொன் னுதது கைநெல்
யிக் கணிபோலாம், வருதி யாறுமா முகத்தவன் சரித்திரம் வருத்
துது மெனச் சொல்வான். (ச)

கொடிய குரூர லறமறை கின்னகங் குடிபுக கிகங்காட்டு, செ
டிய வேலெடுத்த தமர்த்தொழின் முடித்துமா வின்விடை வருத்தே
லாக், கடிம னம்புரிக் தா.றுமா முகத்தவன் கடவுளர் பனர்குழ, வடி
ய ராத்திரி சுதந்திரர் நம்மொடு மாலபத் தினிதுற்றான். (உ)

பெருமி தத்துட னுட்பல சிற்படப் போருட் குமரேசன்
பருமி தப்பரி வாரத்தி னெடுத்திருப் பகிலுமன் டபநாப்பன்
டருமி தத்தொடு மிருத்தன் விருத்தபின் தண்ணளி யுடனேத்திப்
பொரும தத்திறங் வாகுவான் செய்தியம் போருகப் பதம்போற்றி.()

ஞான வாரிதி யாய்க்குரு வாய்த்திரு நான்மறை யினங்காணு
மான வேற்படை யாபொரு கின்னப்ப மாலயன் னொழுதேத்தங்
கன வொன்பிறை மிலைச்சிய வேணிபான் குகைமூற் றுணைவாழ்த்தி
மோன மோடிருத் தருன்புரி வடிவமா முதல்வனின் திருக்கோலம்.()

எங்கு மாவயன் கண்ணிப் பூசின விபந்.றுதற் சென்றேவேன்
பங்க யப்பதம் பாலிய வாகுவைப் பார்த்துனக் கருட்கோலச் [மா
சங்கை சொல்வதற் சென்வனின் மென்னுமுன் சாத்திரி மகிழ்தே
லங்கன் மாநில முதற்பல வண்டமு மானது காமேயாம். (டு)

திருத்த னான்மறைக் கொடுபொரு னாக்குவன் செய்வா குவவோக்கிச்
சுருக்க லாகம் விபூதிங் னனவையபச் சொல்லுது மெனவானம்
பொருத்து மண்டபத் தருகிழல் யோகத்துப் பூண்டவா சனமாகி
யருத்தி பெற்றாயர் ஞானமுத திரையுட னுறுமா முகத்தவன். (ஈ)

வேறு.

தார மாகிய வோரிரு சத்திக டாமிரு மருங்காக
 வீர வாகுவைப் பார்த்துநெட் டிலைச்சடர் வேல்லை வாரினேந்தி
 நேரு மானந்த வடிவமாய் வடிவிலா நின்மலப் பொருளாகும்
 போ ருட்கொடு தானைக்கு முன்னமே பிரைவஞ் சொலும்வாயால்(௮)

முத்தொழிலின் கருமமுதான் முதற்றொழிலாம் பிரமரொரு
 பத்துளரி னுன்முகனான் பரவுலகிற் றவர்க்கமுதா
 நெத்தநவ மானகண்டத் துயர்பரத கண்டமுதா
 னத்தியின் மேருவநா னமரத்தமி லிந்திரனான். (௮)

மதியுளரிற் பொன்னவனான் நேர்த்தொழிலின் மாதலிரான்
 புதியமணித் தடந்தேறிற் புட்பகச்செம் பொற்றேர்நான்
 யுதிநருநே வர்க்குளிய நோகையரி னுருப்பகிரான்
 விதமுதா னத்தொழிலின் மேம்படுகத் தருவருநான். (௯)

விளக்கரிய வுலகுகளின் மேபகிவ லோகமுதான்
 களக்கயுக்குள் கலைபவைபிற் கருநரிய வேதமுதான்
 வளக்கெழுநே தச்சுரமோர் நான்கவையின் வாயிபடு
 ரளக்கறிதற் கொன்னுத வரும்பிரச வோகையுதான். (௧௦)

எழுத்தவையிற் பிரணவநா னி ருடிகளி லகத்தியனா
 எழுத்தமுது யோடுகளி லரியதெத்தாத் திரயனுதான்
 விழுத்தகைய கிவன்பாதம் விருப்புடைய பத்தர்தமின்
 முழுத்தநிருப் பாற்கடலின் விழிதுயிலு முகுத்தனுதான். (௧௧)

புண்ணியத்தின் வடிவாய புரியவையிற் காசுபுதான்
 வண்ணமலை யோரேழில் வானளவும் பனிவரைநா
 னெண்ணரிய கிருட்டிதனி லிரணியகற் பத்தனுதான்
 நண்ணவியிற் காப்பதனிற் றக்கமகா விட்டுறுதான். (௧௨)

கடியசங்கா மத்தொழிலிற் காலத்தீக் கடவுளுதான்
 மிடலுடைய செய்வகயிற் றவெலற்கரிய காலனுதான்
 வடிவுடைய குருவடிவில் வாய்த்ததெக்கி னுமர்த்தத்
 துடனிருக்குத் திருக்கோனத் துவமைபின வடிவமுதான். (௧௩)

சொலவரிய தெய்வமடத் தோகையர்க டம்மினுபர்
 மலைமகளு மலர்மகளும் வாகுதிரு வடிவமுதா
 விவசிபமா நக்கடமி னிதைதருநீ ராவணிகா
 னைகிலா னுயர்வேத வாரிடரில் வசிட்டனுதான். (௧௪)

௨௮௪

நிருசங்கேந்திரத்தலபுராணம்.

கடவுளாரசு நிருபுஷாநிற் சனிக்ருமினசு நாரதனான்
படவாவத் துடன்புடவி பரிக்குமத மாக்கட நின்
மிடலு. ஐஞ்சா குவபெளம வெண்மருப்பு வேழமுநான்
குடமிசுத்திச் செருத்தலுடைக் கோவினத்திற் சரையுநான். (௧)

நாடரிய பரிசினொழி நாமவாம் புரவியுநான்
கேடல்பன வினங்கனவரிற் கெழுதகைப கேசரிநான்
பிடுபெறு பறவைகவிற் பெருத்திநச்சேர் சரபமுநான்
நேடுபவ்னே நுருத்தியரிற் திறப்புன தாஞ் சங்கரனான். (யசு)

பாதலத்திற் பணிவோந்திற் பண்ணிலை சேடனநான்
மாநர்தரு மேடைகவிந் மானதப்பூந் பொய்கையுநான்
போதகிதை மந்திரத்திற் பெயலிஅறகா யத்திரிநான்
பேதனெஞ் தாருவிவிற் றிப்பலப்பூந் தாருநான். (யா)

வருமுயுகைக் கொடுபோருந் வலிபோரி கிபமனநா .
னரிதுகவி செயுமவரி னாண்டகைப வாயுநா
னாநுடைட் வானரத்தி னுணர்வுடைப மாருதிநான்
பொருவரிய சிலைவாரிற் போர்காட்டு மிராமனநான். (யஅ)

உத்தரானச் சூரர்க்கி னுயர்க்கத்த விரியனா
னற்றமின வறகெரிசி னனப்பரிய சத்தியநான்
பற்றுமக சூற்றிசிலிக்காம் பாப்பரியின் வேள்கியுநான்
குற்றமத கற்பின்மடக் கோதைவரிற் பார்வதிநான். (யசு)

கிபப்புறபக் பொருநானின் லிக்கான தமனிபநா
னயப்பொலெக் தனிக்குரிய ஸரிபரி லன்னையுநான்
செயற்கூரிய தானத்துச் சேரப தானமுநா
லியற்பொயராம் பதருநத்துக் கெழிக்காட்டுக் கண்ணனநான்

வாக்குடைப முதியோரிக் வக்கவரிச் சந்திரனான்
நேக்குநதி பனவனவரிற் தசகங்கை மாருதிநான்
ஞ்சுமலை வாரிதிந் தண்டரங்கப் பாற்கடனான்
மீக்கொந்தா ரகைக்குழுவின் வெண்மதியக் கடவுளுநான். (உசு)

இருதுவென மோராத் தினிநுரிப பிரானுயா மத்தியனான்
பரவையெழு நவமணியிற் பாரிதவெண் முத்தமுநான். (௨௨)

எற்றமுது மாபரணத் தெழில்வனப்பா குங்கலையா
னாற்றலுறும் பிதிர்கடமி லரியமா வென்பவனான்
மாற்றருஞ்சீர் நாவருண மானவையின் மறைபாரநான்
சாற்றிய வாச்சிராம நான்னெறிதன் யாசமுநான். (௨௩)

தள்ளரிய வனமலையிற் சயித்திரதத் தன்வனநா
னொள்ளொளியிற் கதிர்வரப்பு முயர்வானப் பரிதிபுநான்
விள்ளரிய வித்தைதனின் மெய்ஞ்ஞான வித்தையுநா
னொள்ளரிய வித்தியங்கட் கேதுவா மிதயமுநான். (௨௪)

பொற்பமைசத் திரிபர்தமிற் புருகுச்சப் புரவலனா
னற்புறுத்து தனத்தர்தமி லனகைநக ராதிபனான்
பற்பலவார் திர்த்தத்திற் பரம்புமணி கர்ணிகைநா
னெற்பொலியு நிலப்பதனி நெல்லையிலா வரைகளுநான். (௨௫)

தெறுபாவ நாசனத்திற் றிரைமோது சேதுவுநா
னுறுதயவின் மாதாநா னுயிரிவ விசுலத்தோரின்
விறலுடைய விராமனான் விசுலத்து வேந்தர்தமி
னிதைபொறையி னரசாட்சி நிலைமைதனிற் தருமனுநான். (௨௬)

தண்டனையி லியமதண்டத் தன்மையுநா னவத்தைகளா
மண்டகைய நாவகையி னெவ்வனமா மவத்தையுநான்
மண்டலத்தோர் பூசனையின் மானதமாம் பூசனாநான்
கொண்டபடப் பன்னகத்திற் கூறரிய வாசகனான். (௨௭)

சுவையாதி னுப்பதனான் சுடர்விரிக்குஞ் செந்தியி
னவைதீர்க்க சாடரத்தி நான்முதிய காவியத்தி
னுயமையிலா மாயனநா னுறுந்தரும சரித்திரங்க
ளவையின்பு னான்ஞானத் தருங்கையிற் சேதயுநான். (௨௮)

வரகையில் விபாதனான் வானயன மானவைகட்
குரியவணி கெழுபொருண னுள்ளத்தா விவைகருதிச்

சுருதிமுறை யாறாய்த்து தோமறுமுன் பூசனையப்
புரிந்திடு பெண்புறத்தான் பூசகன், நின் சிவம்புடைத்தான். (1)

இத்தகைய விபூதியை விசா,று தோண்மலையா
ய்த்தவருள் புரிந்தமர யாறாய்த்து கணத்தனைமை
வித்தகமைப் புறவிசன் விபப்புறமு னக்காமைப்
புத்தமுதஞ் சுசுரலிவின் புணாருந்த வி நத்தவித்தேன். (ஈம்)
விபூதியந்தியாயம் முற்றிற்று.

அடி—தி நுநிருத்தம்—இளவ.

பதினா முன்னுவது :
விசுவருப அந்நியாயம்.

—சுந்தர—சுந்தர—சுந்தர—

எந்தையே பந்துரிர்க் கொறவனே சதூர்மகதத்
தந்தையே தந்தையுந் தாயுமிந் னன்றரு
மைத்தனே கவையா மயின்வருங் கடவுளே
முன்னமா னத்தவியைக் காரமா மூர்த்தமே. (க)

என்றுவா கைப்புயந் தேத்தலும் புதுலுவான்
மன்றல்வா சிசுவான் மலையுத தொண்டன்வன்
அன்றுபே தன்சினுந் சொலும்விபூ திச்செப
வன்றியாந் புனிதமாய் நகையறுத் தேவிபான். (உ)

கேண்டுமோர் தருமமொன் றுளதிரான் கின்னுகே
னுண்டநீ வன்றியே நரிபவான் பொருளெனத்
தாண்டிமா றென்றியைத் தோயின்மா னுக்கரிந்
பூண்டநின் பேருருப் பொற்புதத் தோற்றவாய். (ஈ)

பரவுதும் விசுவரு பத்திருத் தோற்றமான்
தெரிசனைக் குன்னம்மைத் தேனைபத் தெரிசனைக்
சுருணைவைத் தானொனக் கழறும்வான் வாகுவான்
சுரிசெலும் சுருளொடுந் குருபரன் பசுவான். (ச)

இருமகட் கரினுவா னிகமயவர்க் கரிதுதந்
சுருதிகட் கரினமெய்த் தொண்டருந் கரிதுசொந்

கருவதற் கரிதுளக் காண்பதற் கரிதுமாம்
பொருவினற் புதமொடும் போற்றாந் தோற்றமே.

(10)

ஊனுறுங் கண்களுக் குட்படா துன்றனக்
கானஞா னக்கணை யருளொடும் தருவநீ
ஞானநாட் டத்தினு னந்திருத் தோற்றமே .
மானவாட் செங்கைபாம் வாருவே காண்டியால்.

(11)

என்னமு கிருமுகத் தெம்பிரான் கருணையான்
மன்னுபே ரண்டமு மற்றவன் டந்தொறுந்
துன்னுவோர் தோற்றமுஞ் சுருமா முனிவரும்
பன்னுநான் மறைகளின் பயனுமாய் நின்றான்.

(12)

கருணையாம் வடிவிலைக் காண்டலு நீண்டவா
னொருகையா னிருகையு முச்சிமேற் கூப்பியே
யருவநீ நிருவிழிக் காறுமீ ராதெனப்
பெருகவாய் குழறிவே களிபொடும் பேசுவான்.

(13)

அத்தின் வடிவிலே யளவிலா வமரரும்
பத்தெனும் பிரமரும் பன்னிரண் டாகிய
கொத்தனும் பரிதியுங் கூறுருத் திரர்களா
பொத்தபன் னொருவரா யுளையுங் கண்டனன்.

(14)

ஏழுமால் வரைகரு மேமவான் குன்றமுஞ்
சூழுமால் கோடியாஞ் சுரநதித் தொகைகளும்
வாழிமால் கயிலைமால் வரையுமங் வரையிலே
பூழிபா னடனமுங் கண்டவப் பெய்தினேன்.

(15)

பாற்றிரைப் புணரியும் பாம்பனைப் பள்ளியு
மூற்றிருந் தொழுருதே னுந்திபங் கமலமு
மாற்றலத் திகிரியு மம்புயத் தாயிழை
போற்றுநா ரணையுங் கண்டொன் போற்றினேன்.

(16)

அரியதாம் போகியர்க் காதியாங் கபிலனும்
பெரியமா தவன்முதற் பின்னுனோர் தம்மையு
முரியநான் மறைதெரிந் துளவெட்டி டனைமுத
விருடியோர் தம்மையுங் கண்டன னெளியனேன்.

(17)

மதுவீதி டி.சுமுறை மன்னரும் பூணாத்
தீயிபவா கதிகுரு மெழிவ்வரைத் தலைமுதற்
கணிகடற் றலையரைத் தடவுளர்த் தொகுதியு
யினகதித் திருவரைத் கிடைத்தெரித் தேவியாய்.

(ய௬)

கருதரும் பெருநயவ கண்டமு மவனாறு
மருவனம் சுருமமர் வாயினுத் போரிடைச்
செருமுயன் றாயிவிதித் தீரு மேழிற்கும்
பொருவருத் தகைபவான் புவனமுத் கண்டனன்.

(ய௭)

எழுதுதற் சரியவா மெக்கதின் வடிவியின்
முழுமணிக் கெளவா பரணமு மொங்கதிக்
கழகனிக் தொவிர்செப்பொன் னுடையுத் குண்டலத்
குறைவெயிற் சடர்கனின் கோதரு ரிபர்க்கும்.

(ய௮)

அளவிலா மதனவா காரமு மளவிலா
வெளியவான் மதிதருத் கிரணமு மென்னமுத்
கொருகமா ரழகெனக் கோலவா வபனமாம்
வளவெனக் கண்டதோர் வடிவனம் தன்னகி.

(ய௯)

அண்டனோ டுகனெனா மைபநின்மேனியிற்
கொண்டனோ மத்திடத் கோத்தமா மணிகளாக்
கண்டன வின்முகக் கமலமுத் கோரமாம்
விண்டபே ரோதையும் கின்னிகித் கண்ணவாம்.

(ய௧)

குலம்வா டன்னைத் குமரக் காமர்குழ்
வேசெழுச் சக்கர மாவவெம் படைகருஞ்
செகின் கைகனிற் செற்றின பற்றிகல்
முனமே நெகிளா துற்றதோர் முத்தமே.

(ய௨)

அளவிலா வானன மளவிலா கீன்குறையு
யளவிலா கீன்கிழி யளவிலா காகி
ளவிலா துயர்கா மளவிலா கின்வடி
யளவிலா மறைகனா கமமுநா டரியவான்.

(ய௩)

புகளருத் திருமுகப் புண்டர் கத்தொறுத்
தகைவெபே மண்டமுஞ் சட்சென் றழகினிற்

றுகனொழிப் பல்லின்வீழ் தொனியினு ஸடியனே
னகமுடைந் துருகியுள் ளஞ்சினே னஞ்சினேன்.

(௨௩)

கோமிக் கிளர்தரக் கோலநீ கொண்டதாற்
சீரிலும் பார்க்கவுஞ் சிறியனே னஞ்சினே .

னாரைச் சொல்கென வறிகிலே னென்றலும்
விரவா குணர்தர வேண்மகிழ்ந் துரைசெய்வான்.

(௨௪)

வேறு.

ஐந்தொழிற் குரிய மூவ ராகியிவ் வடிவத் தோடு
வந்துதித் துள்ள கோலங் கடவுளர் மதிப்பார் தங்கள்
சின்னையைக் கடந்த ஞானச் சின்மயா னந்தரூபம்
விந்தையான் மிக்க மூலப் பகுதியாய் விப்படி நீங்கா.

(௨௫)

கூறுதற் கரிய வண்ட கோடிக ளெல்லா மிந்த
வாறுசெய் விற்போ மென்ற வாசகங் கேட்ட னோடும்
வேறெடுத் துரைக்க நெஞ்சம் வெருக்கொடு விர வாரு
தேறிநாக் குழறி மீண்டுஞ் சேவடி துதித்துச் சொல்வான்.

(௨௬)

கின்னர ரியக்கர் பாட வரம்பையர் கெழுமி யாடத்
துன்னிய முனிவர் சித்தர் தோகைபர் தொழுது நிற்பப்
பொன்னகர்க் கிறைவ னுள்ள நடுக்குறக் கண்டேன் போற்றி
புன்னருங் கோலம் பார்க்க வுள்ளமும் வெருவு மம்மா.

(௨௭)

துதிக்கவு நாவுள் ளேங்குஞ் சொல்லருந் தியானத் தாலே
மதிக்கவு நெஞ்ச மேற்கும் வாய்மைசுஞ் சலமு மாமால்
விதிக்கவுந் குணங்க ளாளுன் மெய்க்கலங் கார மாக
வுதித்திருந் தருளும் வேற்கை பொருவனே சரணம் போற்றி.

(௨௮)

சராசர மனைத்து மாசெச் சராசரத் தன்மை நீங்கும்
பராபர வியற்கை யாகிப் பரவுவா ருள்ளர் தோறும்
விராவிய கருணை யாகி விளங்குநின் மெய்யின் றோற்ற
மராமலர்த் தொடையல் குடு மயூரவா கனத்தாய் போற்றி.

(௨௯)

வயம்புனை வோர்க டம்மில் விரரில் வயப்போர் நோக்கி
விபந்துளங் களிப்பு நீங்காப் பொருநரில் வில்லோர் தம்மி
லுயர்ந்துளோர் தம்மி வியானென் றுளத்தகங் காரந் தன்னுந்
புயம்படைத் தேனை பல்லாற் பொருவருங் கொடுஞ்ஞர்த்தானை.

(௩௦)

வெள்ளுத லரிது போலு மெனவுள மேம்பா டென்றும்
புல்லுணர் போடும் வானா பொருத்துமென் லிதய மாய
கல்லகம் குழைய மோதுங் கருணைவா ரிதிபே காலு
வெள்ளியி லண்ட மெல்லா மெடுத்தபே குருவ ரித்து. (௨-௭)

பன்னா வடிவங் காட்டி பாலொனப் பையு னோடு
முண்டகத் திருத்தான் மீது மோவியுங் கரமுஞ் சூட்டித்
தெண்டலிட் டுறைஞ்சும் யீர வாகுயின் செய்கை கேக்கி
கிண்டலத் துதித்து யிசும் கிரிகதிர்ப் பரிதி போலும். (௨-௮)

ஒளிதிசுற் முகமோ ராறு முயர்ப்பு நிகரயீ ராறும்
வயபிகை கிழியீ ராறு மாமணிக் குழையீ ராறு
முளரிபக் தாளு மாக முன்னியின் வடிவங் காட்டிக்
கவிமயிற் றிறத்து யீர வாகுமைக் கைக ணீட்டி. (௨-௯)

எடுத்தன னெடுத்த காலை பெழுத்தருட் கண்ணர் மாரி
யிடுத்தடி வணங்கி நின்ற யீரவா குவைமுன் னோக்கி
முடித்தலை துளக்கி பஞ்சே கொன்றுங் மொழிது மென்னுத்
தொடுத்தபே ரன்பி னோடுஞ் சொல்வதற் குள்ளம் வைத்தான். (௨-௧௦)

எண்ணரும் பிரமர் தாமு மியற்சன காதி போரும்
பெண்ணொரு பாகற் போற்று கத்தியும் பிசுக்கி பாதி
திண்ணிய கணத்து னோருஞ் சிந்தைமுற் றெருங்க கேற்றங்
கண்ணினுங் கடங்கா வித்தக்கோலத்தைக் கருத்துன் வைத்தார். (௨-௧௧)

அன்னவர் தம்மை நோக்கி பருஞ்சரங் தினிய தோற்றத்
திண்ண மினிமுன் னாதி யுகத்தினி லேகல்வெஞ் குறாக்
கொன்னியை யெனாற் றேண்டு கத்தமா தனப்பொற் கோயின்
மன்னியிற் திருத்த லாக வேண்டின மெழ்ச்சி மிக்கால். (௨-௧௨)

அவ்வயி னமது சேனைக் காதிபாம் யீர வாகு
செய்கியி லிறைத்த தோற்றத் தெரிசனம் விரும்பு மன்னுத்
கெட்வயிற் வடிவங் காட்டு யோமென கிசைத்தோ ரீருங்
கவ்வயி லிரைத்த தோற்றங் காண்டனென் றுணர்ந்து னோமால். (௨-௧௩)

செப்பிய மாற்றத் தன்னுற் சிந்தலை மெழ்ச்சி பெய்தி
விப்பெரு வடிவ முன்பா லெடுத்தனக் தொழுது ரீயு

மொப்பிலா லவகை பூக்தா யுள்ளமும் புனிதம் பெற்றாய்
முப்புல னத்து னோரின் முதன்மையும் படைத்தி கண்டாய். (௩௫)

.ஆதலி னெழுத்தோ ராறு மற்புதத் தழுத்தி வேத
நீதியான் மெய்த்தி யான நெஞ்சகத் தடக்கி நம்பே
ரோதுதி நமது பொற்றா னுற்றுளோர் தம்மைக் காத்துக்
காதலா லவர்த முள்ளக் கருத்தவா முடித்தி யப்பால். (௩௬)

அளக்கரும் பிரம கற்ப வந்தத்தி னமது பாதத்
தளக்கம லத்து வீடு தந்தன மென்றே வீசன்
குளக்கணிற் றோன்று ஞானக் குருபர னுரைத்தா னன்ன
வளத்திப தன்னால் வீர வாகுவு மனங்கொண் டேத்தி. (௩௭)

புகலருங் குமா வேள்வி பூதியுங் கேட்டு மேலார்
தகைபபே ருருவங் கண்டு சததளத் திறைக்கு மெட்டாச்
சுகமடைந் தழுந்தி யானத் துதியுட னிருந்தி யோகத்
தகமகிழ்ந் தின்று காறு மற்புதப் புணரி யாழந்தான். (௩௮)

பேருரு வமைந்த தோற்றப் பெற்றியும் விபூதி யாப
சேருட் சிறப்பு மேத்திச் சிந்திப்போர் திமை நீங்கிக்
கோரவெம் பவவேர் னீண்டு கூறுதற் கரிதாஞ் செல்வ
வாரியிற் றினைத்து வேண்டு மைந்தரை படைவர் மன்னே. (௩௯)

வஞ்சனை தீரீர் காற்று வருமவ மிருத்து வெந்நோய்
சஞ்சல மவர்பாற் செல்லா தண்ணளி யுடனே கேட்போர்
நெஞ்சகங் குழைய வேண்முன் னித்தமும் படிப்போர் வாங்கி
விஞ்சையி னெழுது வோர்கள் விருப்புட னினைத்த வெல்லாம். (௪௦)

முற்றொருங் கெய்து வார்கண் முழுதநம் மாணை யானை
சொற்றன மிதயத் தன்பு தூண்டுதி பெனவி யாதன்
கற்றுணர் சுகனுங் கேட்கக் கழறினன் முனிவி ருக்கட்
குற்றமாக் கதையை யின்னு முணர்த்துவ மென்றான் ருதன். (௪௧)

விசுவரூபவத்தியாயம். முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—சாயு.

கவையியின தூயந்திரமகிமைமாரைந்த அந்தியாயர்.

மகிமையை பாதி மனமு டறுத்து வளர்கின்ற ஞான மினிதாய்ப்
புகழே செலுத்து மொருகாதை புண்டு புகழ்வா நினைக்க வரிதாம்
ருகளுன முத்தி வடிவாய தண்ட கூடம்ப ராவ மனநாத்
ககனே வருத்தி புடவ்விர வாகு தொழுவான் வினோக்க டொழுதே.

போலு நிருத்தா பதர்க்காதி யானென்று புகளுங்கை வினை முனிவ,
ஞான தோய்வு கொண்டுசொல் வேங்கொண்ட வக்கோல நின்ற
தொழுதே, வாலு நெனக்கன்க ஸீர்பாய ரோமங்கள் வடிவத் தரும்
ப யிதயத், தானுன வானந்த ஞானம்பெ ருக்காழி தாழ்த்தா னுபர்த்த
புகழான். (உ)

நிமிஞ் சரற்கால மேகத்தின் மின்சாரத் தோர்க்கை வினை நில
வப், பிடுவென்று முன்னக் களிப்பாக் தரவ்தம் பிடித்துந்த வான மு
விவன், மூலக் துழாய்த்தொகைன் மோலிப்பி ரானண்ட மூதண்ட
கூட நிமிஞ், தாடன் றுனைக்கொண்டு காவேத தேத் தலைப்பாடும்
வேலை யதனின். (ஈ)

பாணாழி நெயிற் கவேதச் செழுந்திவு பண்புற்ற திவினிகடபே,
மேனாய வைருண்ட பட்டினத் தானந்த மயமாய் விளங்கு வதுசீர்,
மூலாக மங்கோலி கைவழி புகுத்தின் மொய்த்துத் திரண்டு நெடி
தாள், காலா யிரம்பெற்ற மண்டபத் தின்பங் கனித்தான் பயத்தி
னையபோல். (ஊ)

மெயிதாய வெண்ணமத் திருச்சேட பரிபங்க மிகசபான பூவி
ன் மனநு, நின்றது மிருபாலி விலைச் சாத்தனொடு விச்சவச் சேன
னாவனன், நலியான கந்தனுபர் சனகாதி யோர்க்கை தானுதி முக்
து நதிகன், மலர்வான் நருச்சரடி கின்னாக மடந்தையர் வசக்களனு
சந்தர் முதலோர். (ஐ)

வாயா வாழ்த்தித் துதித்துத் துதித்துள்ள மலினத் தாக்கு
முதிபோ, ரோயாம ஁ஞ்சலி செலுத்தினர் தொழத்தகைய லும்பர்க்கு
ஞான வமுதந், தாயா யனித்தின்ற காரா பணக்கடவு டன்முன்னர்

சுவாமியினது மத்திரபகிமைபுரைத்த வத்தியாயம். கூட

யாழின் முனிவன், போயா தரத்தோடு பாதார விர்த்தகன் போற்றிப் பணிந்த பொழுதில். (௬)

புகலரு மருக்கிய மிருக்கொடு சொடுத்துமுனி புங்கவனை யுங்க னாமே, தணையமணி யாசனத் தினிதிருத் திற்பசிய தண்ணை வணிந்த பெருமான், முகமலர நீயிவண் விளைந்தபொருள் சோர்வற மொழிந் திடுதி யென்ற பொழுதே, யகமகிழ் சிறந்தினிசை நாரதக் கடவுண் முனி யாதரத் தொடுபு கலுவான். (௭)

உமைதந்த மைந்தன் கொடுஞ்சூ ருய்த்தினை வொண்டொடியை யானை மகளைக் கமைகொண் டனைத்துபா ரதகண்ட வைப்பிளித் கனிபு முத் தமிழி னுடனே, யமைவின் றுயர்த்ததன் பொருளையின் றென் றிசையி னமரர்முனி வரர்கள் வாழ்த்தச், சிமையத் தருங்கந்த மாத னச் சாரத் செயத்தியம் பதியி னிடைபே. (௮)

கொற்றவம் புய்வீர வாருவுக் காகவே கொண்டவா னந்த வடிவஞ், செற்றமின் றுயர்முனிவர் கந்திருவர் வீண்ணவர்க டிரிசுதந் திரர்க ளுடனே, யுற்றதின் றெழுவடிவு கண்டுகண் டெனத் துவப் படங் காமை யாலே,மற்றதின் பாதத் துரைப்பான் டொருட்டியிவண் வந்தன னெனப்பு கலுவான். (௯)

பாரதப் போரிற் றனஞ்சயத் காகரீ பாலித்த வடிவு கண்டேன் சூருடைத் தண்டகா ரணியத்தின் மாதவன் றேழுத்கு நன்கு வாய்ந்த மேருவிற் சங்கரன் காட்டுந் திருக்கோல மேவரக் கண்டு தொழுதே னுருமச் சுறவெதிரி காச்சிரம மதனிலே யரியநர நார ணர்க்களாம். (10)

இருவோர் தமக்கு மொரு காலாக் கினிக்கடவு ளின்பத் தெடுத்த வடிவும், பிரியாது கண்டுகண் டெனங் களித்தனன் பிரமன் றொழிற் கடவுள், பரமே சுரக்கடவுண் மேருமால் வரையினிடை பண்டுகொண் டென வடிவு, மொருவாது நின்றகண் டெனங் களித்தன னுரைக்கடங் காத குமரன். (11)

வேறு.

கொண்டி ருத்தனிக் கோலத்தைப் போலயான் கண்டி லேனிது காரண நின்னடிப் புண்ட ரீகத்தைப் போற்றிப் புகல்வதற் கண்டி னேனென் றருண்முனி சாற்றினான். (12)

கார தங்கொக காரணன் கோட்டுப்புன்
முதல் கொண்டு முறங்கித்தன் வைகுண்டத்
கார டங்காறு மொண்ணில் வுக்குருப்
பூர வெள்ளை புதுக்குறித் தானகோ. (௨௩)

கருணை கொண்டு விழியின் சுந்தரிவா
விருடி. மெலிக்கு சேனை மாப்பிவான்
பருவ மாமுநிப் போனும் படிவந்தான்
நிருவி குத்தின் பவனச்செவ் வாய்க்கிண்டான். (௨௪)

தந்தது வந்திட வீர்த்தித் தகைமைதார்
முத்த குக்கு முகன்மைப தாம்பரி
கத்த பாழ்முவி ரொல்லுமன் கேனை
வித்த தத்தாப தேரம் வினம்புவான். (௨௫)

புவினை மால்வரைக் கண்ணுதன் முர்த்திபுத்
அரினும் பாழொமான் குடிக் குகனுருப்
பாவின மத்தப் பசுபதி வைய்முகத்
திபனு கம்முக மெய்திப தாறென. (௨௬)

இறைவன் நிண்பு மெட்டுமட் டார்அழாப்
கண்ணொ னம்புப கான்குமுன் னுன்கதாம்
விநங்கொ னம்புப மேய்வெஞ் குறமும்
பொறைகொ ளாழியும் பொற்பமர் சத்திபாய். (௨௭)

எக மாக விருகலைச் சூழமே
வாகு மத்த வான்கலை யாதெ
மாக வான் கட ராய்கம் வனக்கணின்
பாக மாக பெழுந்தி பஞ்சுந்தை. (௨௮)

உண்டு பண்ணும் விட்சேபத் துயர்சத்தி
மண்ட ஸ்கந்தாழ வன்கிறென் றுற்றனன்
விண்டு வினவடி வாக வினங்கெய
வெண்ட குஞ்சுத் திரவலை யென்பதாய். (௨௯)

இயவு வாயிடக் கண்டெனது மாணந்த
மயம தாகி வருப்பரி பூரண

சுவாமியினது மந்திரமனைமயினைத்தவத்தியாயம். கூடு

அபர்அ நீக்கியுள் ளாவா ணப்பெய
யயர்அ லாதுபர் வாசிய சத்தியே.

(௨௦)

கூற ருந்தெய்வ ருஞ்சர மாதென
மாறி லாதுநிக் தாளந்த மாதரே
யாறு மாமுகற் காமிரு சத்தியும்
வேறி லாது விளங்கும் பிரமமே.

(௨௧)

வேறு.

சுப்பிர மணிப னென்று சொலும்பெயர் பதமுன் ருது
மப்பதந் திடைபுண் டான வரும்பதஞ் சிவனா மீற்றின்
மெய்ப்பதஞ் சிவனை யேத்தும் விண்டுவிண் வடிவா முன்னஞ்
செப்புறு பதமி ரண்டு பதங்களைச் சேர்ந்து காட்டி.

(௨௨)

ஒப்பரு மயிக்க மாக வுரைத்தலா னுரைக்க வொண்ணு
மைப்படி மிடற்றி னானு மாலைனு காழு மாக
முப்புல னங்க ளேத்த முலமு முடிவு மில்லாச்
சுப்பிர மணிப அகச் சொல்லுநால் வேத மாதோ..

(௨௩)

சரவண பவனென் றேதுந் தாவறு பதங்கண் முன்றிற்
பரவுறு சரமென் ருய பதமது சலமே யாகும்
வருவநம் வாச மீந்த வான்பத மிரண்டும் பார்க்கி
லரிதுமா தவந்து நாரா யனனெனு மருத்த மாமா..

(௨௪)

இயலுறு பவனென் றேது மிருபதஞ் சிவன்று அது
மயலற விரண்டி மொன்றாய் வழுத்தலா நெழுத்தேயாகும்
பயனொருங் குணரின் ஞானப் பரம்பொருட் சிவன தாய
சயவடி வாகு மென்றே சொல்லுநான் மறைக ளம்மா.

(௨௫)

மலைகுகன் ருன மாவ மயலற வகுக்குங் காலை
நிலமணல் சுக்குப் பாறை நிகழ்த்தருங் கல்லு நான்காங்
குலமவை நமக்கும் வேற்கைக் குமாற்குந் தான மாகும்
பலனுறு நிலை மறற்ப் பருப்பதஞ் சிவனா காரம்.

(௨௬)

தரையிட அமு மறநத் தடவரை சிவனு மாக
மருவுமல் விடங்க னெல்லா மயூரவா கனத்தி அற்குப்
பொருவரு மிடன தாகப் பொருந்துதற் கெடுத்திக் காட்டிச்
சுராதமக் கழி, மீந்த துழாய்ப்புயல் பின்னுஞ் சொல்வான்.

(௨௭)

வேங்கட வரையு மந்தன் வேங்கட வேழின் மீதி
வாங்குக வேளிர் தீர்த்த மானது மசைத் தூடு
பாங்குறு முர்த்தி தானும் பன்விரு புயலும் வாசத்
தெய்வமு துணபத் தாம பாதுமாய்ச் சிறந்து னோமால். (௨.௭)

நெருப்புறு கலைமுன் முன்று நிலைகள் கமலை நீரி
பொருத்துநான் குடின் தானு வதுமுறை புரையி னாத
வுருத்திர விசரி வீச னுயர்சிவன் கலைநீர் வாறு
திருந்துகார் திகையோ ராகுஞ் சிவனுமால் வடிவு மாமால். (௨.௯)

அபவித் தன்மை யானே யாப்பறு மார னுயிற்
சேவிலுக் குறித்தாமோமஞ் சேபமுப வாசம் பூசை
சேயமொ டுயற்றி வீச னெடியமால் விராத் துன்ன
குராகந் பன்னக னென்னத் துகளறக்கெடுக்கு மாதோ. (௩.௩)

அகரமு முகரத் தானு மணப்பறு மகரத் தானு
மென்னொ ணனு நாமு மீசனு மாகு மந்த
அகரமே குமா னுரு முயர்ந்தெழு மகரத் தானு
மகரமுத் தெய்வ மாகும் வன்வியு மாகு மம்மா. (௩.௫)

உரைதகு மேழுத்து முன்று முரைக்கடங் காது லின்ற
பிரணவ வடிவ மாகும் பெண்கனோ ரிரண்டு பேருஞ்
சாவண பவனு மொன்றாய்த் தனித்தவோங் கா மாகுஞ்
சருதியாழ் முனிவ அன்மை சோற்றன மென்றான் மாயோன். (௩.௭)

காரதற் குரைத்துச் செங்க னுரணன் முனிவ னேறிஞ்
சீரிலுக் கழகு செய்யுஞ் செயர்தியம் பதியின் முன்னத்
தாருசந் றடித்த செவ்வென் சரித்திர மினிது காண்பான்
காருடப் பிடர்மேற் கொண்டு கந்தமா தனத்திற் போந்தான். (௩.௯)

ஈருடவா கணமேற் கொண்டு கண்ணனுங் குற்ற காலி
முருகவேள் சென்று பூசை முறைபிற ழாது செய்யக்
குருபர னுவப்பப் பூசை கொண்டன்மே னியனுஞ் செய்தா
ளிருவருங் களித்துக் கந்த மாதனத் தினிது புகார். (௩.௧௧)

வேதனும் விமான மாக விளங்கிய சிவையக் கந்த
மாதனத் திருந்தான் கந்த வரைச்சக நாத முர்த்தி

பாதரத் தமில் மெல்லா மற்புதத் தனித்தா னேமிச்
சேரப் புத்தே டானுஞ் செயந்தியம் பதிறிற் புக்கான். (௩௦)

விண்ணள வாரச் சாரல் விசயமாங் கோயி றன்னிற்
கண்ணகன் றிர்த்த மான கந்தபுட் கரிணிப் பாங்க
ரெண்ணினர்க் கெண்ணி யாங்கே யின்னருள் புரிந்து வானிற்
பண்ணவர் பரங் வேற்கைப் பரமன்வீற் றிருந்தான் மன்னோ. (௩௧)

முனைச்சுடர் வேற்கை பாணை மொழியவற் தனைகள் செய்ய
நினைக்கமெய்த் தியானஞ் செய்ய நிறைந்தபூ சனைக ளாற்ற
நனைத்துழா பலங்க லாற்கு நான்மறை முடிபுங் காணுப்
புனற்சடை பாற்கு முள்ளம் பொருந்திய மகிழ்ச்சி யாமால். (௩௨)

இளைபமாக் கதைவி யாத விசைத்ததே னுண்டு தந்தை
நனைமலர்ப் பாதம் போற்றி நாடரு மகிழ்ச்சி பூத்து
மனனிலை யுணர்ந்து கண்ட வான்கக முனிவ னீண்ட
முனைநெடு வேலோன் பாத முன்னியாங் கிருந்தான் மன்னோ. (௩௩)

சுவாமியினதுமந்திரமகிமையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—௬௦௩.

பதினைத்தாவது:

பலகதையுபதேசித்த அத்தியாயம்.

இருக்குமுத லுள்வேத முணர்ந்தகக முனிகே ளின்னுமொரு
காதையுனக் கெடுத்தாரைப்ப னென்றே, குருக்குமதிச் கோமரக்
கடவுளிரு சரணக் கோகனகங் கரங்குவித்துக் கொண்டியர் விபாதன்
றருக்குமனக் கொடுஞ்ஞரை வேறுத்த சுடர்வேற் சண்முகத்தி
வினைபடிச்செந் தாமரையுள் ளிருத்திப், பெருக்குகனி மகிழ்சிறப்ப
வுடல்புனக மரும்பப் பின்னாமுகந் தனைப்பார்த்துப் பேசுவுளம்
பிடித்தான். (௧)

காலமொரு மூன்றினையுங் கருத்தினிடக் கான்போன் காமமு
டன் வெகுளியிகு களிமயக்க மொழித்தோன், ஞானநெடு வேல்பி
டித்த துண்டமதிச் சடையான் றுணைச்சரண மலர்பரவுந் துருவாச
முனிவன், மேலமர் றினிதிருக்கும் விண்ணுலக மாறாய் விரிஞ்சுநுல

கடைபவுளம் கிறாந்துசெலும் காலைச், சேவியைப் பருகெடுங்கட்
டெய்வாட மாது சென்னிபனித் தின்னறவத் தேமலை கொடுத்
தான். (உ)

வாய்க்ருமலர்ந்த தொடைமலை வணப்பினைத்து நோக்கி வார்சடை
யின் மலர்முகத்தின் மணிமாள்பி லீனாத்துத், தாங்கரிய மயிழ்ப்புத்து
மூவியகலும் காலைத் தருகிறாவி லாகிருக்குஞ் சதமகத்த னாங்கோட்,
டோங்கலையி ராயதத்தி னெருத்தமிசை வரக்கண் னொங்கனித்து
மதுமலை யும்பர்மூலி பெடுத்துப், பாங்கெனாடு கொடுத்ததனை
வானரசன் வாங்கிப் பத்தியின் போலனை மத்தகத்திற் பதித்தான்.

மத்தகத்தின் மணிமலை வானிறைவ ளைகக்கு மதபாலை கட
ங்கவிழ்க்கும் வான்முறைக்கை நீட்டிக், கொத்தலா நறவொழுருங்
ருழங்கல்வினா மலை கோட்டாலும் காத்தாலும் குறைபடுத்தக்
கண்டு, கித்தமழ லொதுண்டத் தருவரசன் சிறித் திகைத்தமார்
யோமலைச் சின்ன்திருக நோக்கி, சித்தனையும் கடவுளாகக் கிறைவ
னெனஞ் சொருக்க லிபானனித்த மலைதனை யிழிவுபுரிந் தனைபால்.

ஆதரத்தி லிபானனித்த மலர்மலை வாக்கி பணிமுடியிற் சூட்
டாலுள் ளகந்தையிடித் தேறும், போதகத்தி னுலிழிவு புரிந்தெறிந்த
பாவம் பொன்றாக நின்னிடத்துப் பூண்டேன வாதப், பாதகத்தி
னாது பதியவுணர் கவரப் பருவரனாக் கெனாடுப் பதுமமக
லங்கத், நிதிநைத்துள் ளைமத்து மும்மலமு நீக்கச் சிறியோரிந்
திரிகவேனத் தருவரசன் மொழித்தான். (ஊ)

கொஞ்சுசாப மொழித்ததுரு வாசமுனி பின்னும் குடிசனெடுங்
படையேந்துக் குரிசின்முக நோக்கித், செடுக்காலை மதியுளத்துத்
தோன்றாது போனாக் கிறிபிறழ்ந்து முதியோரைக் கீழ்மைபுரிந்
ததுநீங்க், திடுக்காலை முணர்ந்துகைக்குக் கறகினைத் தனமா லிமை
யோர்க்கு முலியாரர்க்கு மியாவருக்குத் திமை, செடுக்காலைப் புரிந்த
கொஞ்ஞ் சூத்தொலைத்து செவ்வா வினையிற்றுத்து கடர்வேற்கைப்
பெருமான்ற விடமாய். (க)

வாய்த்தகத்த மாதனத்து வகையிடத்து நீபோய் மதிமுக்கை
ளாதுகொண்ட வானவக்பொற் சரண, மேத்தியவ னிருந்துகெடுங்
தயம்புரிதி யாயி னீராய் தோளுடைய பெருமான்ற னருள

வீர்த்தங்கக் கடவுழை மிமையோர்கண் மதிப்பார் நிறையமுதத்
துடன்காலை முன்னுதிக்கு மவள்கண், பார்த்தவுடன் கிண்ணரசுந் திரு
வுமுள வாய்நான் பகர்சாபந் திருமெனத் தருவாசன் பகர்ந்தான். (௭)

தருவாசன் கொடுஞ்சாப முறைத்திந்தன் மையினுற் சுடர்க்கு
லீச நெடும்படைக்கைத் துறக்ககர்ப் பெருமான், தருவான வரம்
பைபர்கள் சுரபிநிதி பொடுசின் தாமணிபு லோமசைவின் டலைமை
யிவை யனைத்துந், செருவால்வெவ் வவுணர்கொள மனமறுகி மறுகிக்
திருயிழந்து கயினிழந்து சேணிழந்து சூரைப், பொருவாகை வேலு
டைப குமரேசன் சந்தப் பொருப்பின்மன விருப்பமுடன் மருப்ப
யில்கற் பகத்தார். (௮)

சூடியவச் சிரபாணி நெடுங்காலஞ் செவ்வே டினைச்சரண வாரீ
சந் தொழுதிருக்கு மளகி, வீடியவின் னாவர்கடிப் பாலுததி மதிப்ப
நிறையமுதத் துடன்மலை நேரிழைவந் துதித்தான், பிடுபெறு திரு
முதத்தின் பேரழகு குவிசப் பெருந்தகைகண் டரும்பாவ மொழிந்தி
னிய வடிவுந், தோடலர்கற் பகநிழலும் பொன்னகருங் கிடைத்துச்
சுரர்மகுட நிரைவணங்க வரசுழிந் தனனே. (௯)

இத்தகைமை மகவான்வெண் களிற்றரசன் னுணர்ந்துள் ளோமா
ந்து சஞ்சலமுற் றிரவுபக னினைந்து, மத்தகத்தி னனிமாலை நெடும்
பனைக்கை நீட்டி வாரிபெடுத்தெறிந்ததனிற் தருவாசன் சினந்தே,
பித்தனென யான்றாக்கும் பெருந்தகையுள் ளுடையப் பெருஞ்சாப
மிடநாகப் பேராச மிழந்தா, னத்தனென வாய்வெறுவித் தலைவ
னுக்குப் பாவ மறித்தனனென் னுளந்தேறி படலாளை கிளம்பும். (10)

வேறு.

செய்த நீயினை செய்தவர்க் கேயென
வைபஞ் சொல்லும் வழக்குமற் துணைமயே
கையெடுத்த கடும்பவந் திரவே
லைபன் றுனை யருச்சிக்க வேண்டுமால். (11)

என்று வேழத் திறையுளத் தெண்ணிபே
நன்று னார்ந்துள நாரதற் போற்றியே
குன்றெறிந்த குருபரன் பூசனைக்
கொன்று மந்திர மோதென வோதினான். (12)

நிறத்தி னாக் கட்டி மொன்றெழு மாதங்கல்
காழ்த்த செஞ்சக் கவனொழிக் தன்நினுல்
விழ்த்த கட்டின லோடுசெவ் வேளடி.
வாழ்த்திக் கத்த வரைப்புறஞ் சார்ந்ததான்.

(௧௩)

செய்தி யன்பதி சேர்புன னாடியே
வயந்த பஞ்சக் குரோசமு னாடியே
வியத்து சூழ்த்து வினாகொன்மக் தாகினி
பயந்த பங்கயப் போது பறித்திடா.

(௧௪)

அந்தப் போதை பரன்மகன் ஞான
விந்தப் போதில் விபந்தருச் சித்திடா
முந்தப் போதனை மோதுகை பாணிகாற்
தந்தப் போதகன் தாழ்த்துடன் சூழ்த்ததே.

(௧௫)

இந்த வாதைத்த வைக லீராப்பகற்
தந்தி பேத்திவெஞ் சாபக் தணத்துவெற்
கத்த வேயின் கருணைகொன் டுத்திரன்
முந்து பக்கத்து மொய்ப்புடன் சென்றதே.

(௧௬)

ஆக னாற்கும ரேசன்பொன் னுபை
மாத வத்தின் வடிவம தாகுமாற்
கேத லிங்கச் சுசமுனி கேட்டபா
லீது நிற்க வினிபொன் னுணர்ந்துவாம்.

(௧௭)

கருத்தி னுக்கடல் காதுபர் கத்தனாக்
கருத்தி முற்றச்சொ ளாகமத் தாற்றினுற்
நிருத்த பூசை தினத்தொறு லெட்டதாய்ப்
பொருத்து சாமத் தொறுக்கவி பூப்பதே.

(௧௮)

கால மெட்டுக் கருதிமெய்ப் பூசனைச்
சில ராயெ சீரிய னாலீரு
பால ராகப் பகலீர அம்மறை
நாசி னுற்றினர் நாம தவதுமாம்.

(௧௯)

வேறு.

பகற்கால நாகால மந்தநாதர் காலமுதற் பகருங் கால முறைக்கமலன் பூசையிரன் டாங்காலம் பலமுனிவர் மூயலும் பூசை மகத்துவமுன் றாங்காலங் கந்தருவர் சித்தருக்கு வாய்ந்த பூசை பருத்தநா லாங்காலங் திக்கிறைவ ருடன்மகவான் பரிந்த பூசை.(உய)

உரிமையினைத் தாங்காலங் திருமுதலாஞ் சத்திகளுக் குவந்த பூசை தெரிதருமா றாங்கால மடிவருடன் பணிக்கிறையாஞ் சேடன் பூசை கிரிதருமே றாங்காலம் வள்ளிதெய்வ யானையுளம் விரும்பும் பூசை கருதுமெட்டாங் காலமுயர் கங்கைமுத னதிகளுடன் கண்ணன் பூசை()

எட்டான காலமுறையியற்றாந் பூ சனைநோக்கியிருகண் னீர்கள் கிட்டாறு முகக்கடவு ளினைச்சரணக் கோகனக வீடு காத்துக் கட்டாரி காமெடுத்த விரவா குடியிதயங் களித்தா னந்த, முட்டாத கடன்முழி கிளையாடுஞ் செய்கையெம்மான் மொழியப் போமோ. ()

ஈதுநிற்க வின்னுமொரு காதையுண்டக் காதையுனக் கெடுத்துக் காட்டி, யோதுதுயிபா மென்றுசுக முனிவரனை முகநோக்கி பொரு நான் காச, வேதமுறை விதித்ததவ விபாதமுனி யகங்குழைந்து விருப்ப மிக்க, மாதவத்திற் புலிக்காலைக் கொண்டகவு தமன்சரிதை வழுத்தல் செய்வான். (உக)

புண்டரிக புரமான புலியூர்த் கனகமணிப் பொதுவின் ஞானத் தொண்டர்களும் பதஞ்சலியும் வின்னோரு முனிவரருந் தொழுது போற்றத், தண்டலிலா னந்தநடத் திருக்கூத்துப் பபிலிசன் சரணப் போது, கண்டுகனி மகிழ்தாங்கும் புண்டரிகத் தான்முனிவன் கவற்சி தீர்ந்தான். (உச)

பொதுவினிடைச் சதிநடனக் கூத்தாடு பரன்றுணைத்தாட் போது தாழ்த்து, மதிவகீர்தீற் றணிந்தசடை பெம்பெருமா னின்கரு ணை வாரி யாலே, கதிநடனஞ் பேருலகற் கடவுணதிப் புனலாடிக் கயிலை யாதி, முதியதலம் பலதொழுதற் குள்ளம்வைத்தே னெனப் பாணி முகிழ்த்துப் போற்ற. (உரு)

அன்னபரி சரணளிக்க விபாக்கிரத்தா ளருந்தவனங் ககன்று வேலை, பன்னுலகற் கடவுணதி பலமுழிக் மேயதலம் பலவும் போற்றி

முன்னமுடி தலைபடுத்தும் பாண்டியருக் கரும்பொருளாய் முத்தி
விட்டி, என்னவந்தத் தருன்பொருளை யிருக்கையிற் றீர்த்தமென
காடி, பாடி. (௨௩)

சுந்திரனும் நிருஞ்சாபத் தீர்த்தசோ மாரணிபத் தன்னிற் போந்து,
மந்திரத்தின் வடிவான சோமலிங்கப் பங்கபத்தான் வந்தித் தேத்திச்
சிந்துமணி பெடுத்தெறியுஞ் செயந்திபுரத் திருக்கோயில் சென்று
வேற்கைகம், கந்தலேவத் தலைபுரிந்தா கமலிதியிற் பூசலையுங் கனித்துச்
செய்தான். (௨௪)

ஆனந்த மயமான கூப்பிடோ கைத்துமுனத் தன்பா னோக்கித்
தானந்த லிங்காத வேள்விபுரிந் தாறுமூன் றனக்காம் வண்ண
ஞானந்த னுன்னாய்கை மீதுரச் சிந்துபுர கைக்கும் வாசப், பூந்த
வனஞ்செறிசோ மாரணிபத் தனக்குலிப் புடைபோர் வைப்பின். ()

பலனளிக்கு மறைவேள்விச் சாலைதலை கிதிமரபிற் பணிந்துட்
போந்து, கலிமுதிர்ச்சி யாரிடரு மந்தனாகும் பெரிபோருக் கவினச்
சூழ்ந்து, வலனுயர்த்த தலுவடிவு முக்கோணத் தின்வடிவு மறுமுன்
சொற்ற, தலைமைபெறச் சதாமெனும் குண்டமுமும் முறைபாகத்
தானே சேர்த்தி. (௨௫)

பிரணன்வடி வாக்கோதா வபானனெனு முற்காதா பெபர்வி
யானன், பாவடிவாய் வருபிரமா வுதானனெனு மத்வரியு பகர்ச
மானன், கிராயுபச மானனெடு தங்கடங்கலிடந்தோறும் வியப்பின்
மேவத், தாதாமெல் ளாம்பரவ வேள்விமுறை யினிதாற்றுத் தன்மை
போந்து. (௨௬)

புண்ணியத்தென் டுகைக்கோதா வரிச்சுருதி மாநிபாம் பொரு
வின் மாதன், னொண்ணியருட் டுருத்தாதை சன்முகனும் கற்புதமா
மினிய பாகம், தண்ணியிற் புரிவித்தா வவபிருத நானமவன்
ருவின் ருடம், கண்ணகன்பே ராழகிப் போதுமென மகச்சாலை கனித்
தான் குற்றன். (௨௭)

ஆங்கெழுசோ தாவரிசி னவபிருத நானமா பாடி நீபென்
பாக்குறபென் னாகையிஞற் றந்தையர்க்குத் கைமாயு பரிசித்
செய்தா, யிங்கெணி பரிதிமதி லாவேத முன்னாயு மெனது சீர்த்தி

போங்கவென வருஞ்சுரந்து பின்னருமா தவனவன்பா லுரைப்ப
தானான். (௩௨)

விருத்தகங்கை யாகியகோ தாவிரி பொருளையெனும் வேத
மாதுக், கருத்திபெறு திருத்துணைவி யாகியிவ ணடைந்தடைவார்க்
கழுதம் போலத், திருத்தருந் சிறப்பாக விருத்திபென வருமகழுஞ்
செவ்வேட் கன்பாற், பொருத்தியவ னிருகிரண சரணதா மரைவி
ரைத்தன் போது போற்றி. (௩௩)

நீங்காத பரிசிடுநெடு விடைபெற்றே பவணகன்று நிமல
மாய, வோங்காரத் திருவடிவாஞ் சிவகலைக்கோர் வைப்பாக வெளிர்
பொன் மன்றிற், பூங்காலின் திருக்கூத்துப்புலிக்காலின் திருமுனிவன்
புகழ்ந்து போற்றப், பாங்காக வவணடைந்தான் கிடைபாத பரபோ
கப் பதம்பெற் றுய்ந்தான். (௩௪)

முத்தெறிசங் கமமுழிசிச் சோமவா வியிற்படிந்து முடிவி லாத
வத்தரெனுஞ் சோமலிங்கர்த் தொழுதுபுலிக் கான்முனிவ னரிது வே
ள்வி, வித்தகச்சா லையிற்கோதா வரியாடிச் செயந்திபுர மேவி
வேற்கை, நித்தனைபன் பிற்பணிவார் பிறப்பொழித்துக் குகன்சரண
நீழல் வாழ்வார். (௩௫)

இன்றுமொரு காதையுணக் கெடுத்துக்காட்டுதுஞ்சுனை யினிது
கேளென், தன்னரிய வியாதமுனி கனிகிறந்தாங் கவனுணர லுவுப்பு
மிக்குத், தன்னகப்பூங் கமலமலர் தாதரத்தி னியாவருமே
தலைமை பான, நன்னலம்பெற் றிடவேதம் பருத்தவா பாற்சிறிது
நயில்வ தானான். (௩௬)

மாதவத்தி னுபர்வகிட்டன் வாமதே வன்வரசா பாலி மாயை
காதன்மிகாங் காகிபன்மார்க் கண்டனெடு கவுதமன்முற் கலன்வே
தத்திற், கோதில்கவு கிகமுனிவ னெடுங்காலங் காகிரகர் குறுகிக்
கூனற், சேமதிக், தோனிந்தான் பதம்பணிந்து தவமிபற்றிச் சிறந்தா
ங் குற்றார். (௩௭)

காலீருமா தவமுனிவர் காகியகி லேசரடி நாட்பூச் சூடி, யேனு
மவன் விடைகொடுப்பக் காகிபகன் றகலாத வியப்பு நீடுஞ், சேலமறை
முறைநிறையுஞ் செயந்திபுரத் தனைபடைந்து சிறந்த ஞான, மூலமெ
னுஞ் சண்முகனற் கருணைவா ரியின்றலைமை முழுதும், பெற்றார். ()

பெற்றமர் தவர்குமரன் கத்தமர் தனவடிவும் பெயர்வி னாது
கற்றாமர் மணிதரங்கத் துற்றவத னுரம்ப முதலா னான
முற்றமா னான புண்ணியநீர்த் தருகோக்கி முன்னும் காதற்
பற்றினுற் தனித்தனியே பேருலகெ னாருணாயப் பகர்வ தானார். (1)

மண்ணிதகைக் கடலுநித்த புடவிகனிற் போகமொடு வழங்கு
முத்தி, புண்ணுபித் திபதலங்கப் பனகோடி புண்டவைக னுயமை
யின்னாக், கொண்டகடர் வேற்குமரன் செயத்திபுரத் தனிற்றோங்
குளிக்கி னென்றே, துண்டமதிக் கோடரன் தலைப்பழிச்சம் வகிட்ட
முனி சொற்குன் மாதோ. (௪௮)

பிரமதத்தி கன்னருத்தல் வேதசூத் திரகிக்கை பேசும் பாவ
மொருதுணத்திற் செயத்திபுரத் துபயகிக்கி லன்னபவ மொழித்து
மேனாம், பரததிக்க னெய்துவரெப் துவர்தின்னத் தின்னமெனப்
பயிலும் வேதம், வரைபுதக்குத் தவவாம தேவமுனி வரன்பருத்து
வருத்தான் மாதோ. (௪௯)

படப்பாக்தட் டலைசமக்கும் பாரிடத்திற் கடவுணதி பவவுஞ்
சூழ்த்த, கடற்பாலி னுனதிர்த்தத் தொகையுமிகை தரும்பவனுக்
கருதித் துக்கி, பெடைப்பார்க்கி லீனியகத்த புட்குரியிக் கிணையாக
வெனச்சா பாலி, திடப்பான்மை பென்றுணை விட்டுகைத்தா னியா
வருத்துத் தெரிய மாதோ. (௫௦)

பிறத்தவான் முதலாலி போங்காறும் பிரயாகை பிரிகின் ருடிச்,
கிறத்தவான் கதிதனிலும் கார்த்திகைநிற் கார்த்திகைகாட் செவ்
வேன் முன்ன, குறைத்தவார் கவிமுழ்கி யுமாபதீசே வையப்பாலி
ஓவர்த்த கோடி, கிறத்தவான் கதிக்காட்டு மானையெனக் காசிபலு
கிதழ்த்தி னுனும். (௫௧)

பருவமொரு ஸுறையும் பரம்புமணி கன்னிகைநிற் படியு நீர்
மை, பொருதரத்தென் செயத்திபுரஞ் சென்றரும ரேசனடி யுலத்து
வாழ்த்தும், பெருமையினர்த் கொந்தாகக் கிடைக்குமென மூவாறு
பெரும் புராணம், கிரிபுகைக்கு மானையென மார்க்கண்ட் குத்த
மும்ப கிளம்பி னுனும். (௫௨)

மறைநிறம்ப வறந்திறம்பிக் கொடுமைபுரி கொடுங்கால வரன்பும் னாகத், தழைபுகழ மாயிரமும் வரையாம லனமளிக்குந் தவந்தின் மேன்மை, யுழைமகள்கா தலனுறைந்த செயந்திபுரத் தொருதிவச முற்றோரெய்தும், விழைவுறுநற் பயனிகரா தாணையெனக் கவுத மனும் விரித்தச் சொன்னான். (ச௬)

தருப்பைநனி கோலியரீர் தனையருந்திக் காமாதி தணந்து மோன, விருப்பினொடு பருவமொன்று னளிபுரியு மத்தவத்தின் மேன்மை யேமப், பொருப்பாசி மகன்செயந்தி புரத்திருப்பார் தங் கள்வயிற் புகலுங் கோடி, திருப்புகழுண் டாகுமென முற்கலமா முனிவரனுஞ் செப்பி னானல். (சக)

வயப்புரவி மகநூறு வாசபே யப்பெயரா மகத்தி னூறு, வியப் புறுத்த சனனமுத லீறுறுங்கா றந்தினமு மிக்காச் செய்த, நயப் பினிய செயந்திபுரத் தனிலுறைவார் தினமடைவ ரென்ன நாட்டி, வயக்கடவுள் சனகாதி யோகியர்முன் யானுணர் வறைந்தா னென்ன.

கோகிகனீ தாணையெனப் புகன்றனன லீதாநிற்க ருனிப்பி லாத, மாசிறவச் சுகமுனிகே ளரித்தவா ரத்தின்முனில் வனப்பு வாபந்த, கேசவன்முன் னொருமாக முழுகுபலன் வேறுபாக்கக் கீளர் ந்த வாசம், வீசகந்த புட்கரினி பொருதாமுழ் குளர்க்காகும் விளம்பி னம்மா. (சஅ)

களவினாற் றிரிவோர்கள் பின்னவர்தங் கன்னியர்ப்பாற் காம லாஞ்சை, யளவளா வுறுமறையோர் மறையோரை நித்தனைசெ யறி வி லாதோர், தெனிலிலாக் கைமையர்ப்பால் வந்துறுபு ருணகத்தி செ ப்வோர் வானி, னிளநிலாக் கலைதவழுங் கோடூர்க் குணர்வுரைக்கு மிளைய சேயின். (சக)

சேவடிபைப் பணித்தொருகாட் செயந்திபுரத் தினிதிருப்பாற் றிமை. பூண்ட, பாவவினைக் குறும்பறுத்துப் பாகதிவா னகந்திருந்த பரிவின் வாபந்த, முவிரண்டு முகத்தனடி நிழலிருப்ப ரீதுநிதிக் முனி வ கேளென், றுவலுடன் விபாதமுனி பின்னுமொரு காதையெடுத் தறைவ தானான். (ரு)

அற்பினுடன் கார்த்திகைநிற் கார்த்திகைகாட் செயந்திபுரத் தமரர் போற்றப், பொற்புகிறை திருமுகக்க ளோராறுங் கவிசிறப் பப் புகழ்த்து போற்றுக, கற்பினர்க ளெவரேனுஞ் சந்திரா ரியருல வுங் காறு மாரு, மற்புரைவே சரியாவர் நிச்சயம் தெனநூல்கள் வகுக்கு மாதோ. (ருக)

புறத்தரு மலம்பொசிக்கும் வாலேய மாய்விடினும் பொறை
யாய் முத்த, வழுக்குடம்பு செயத்திபுரத் தவினொழிந்தா லனவுமுழி
யாத ஞானம், பழுத்தாமறு சன்னமின்றிக் கதியடையு மினுக்காதை
பகர்வன் வேத, விழுத்தருமெய்ப் பொருளாகு மெனச்சகற்கு
வியாதமுனி விரித்தான் மன்கோ. (௫௨)

சொல்லுமா காதையொன்று சந்தான விரதமெனத் தொடர்
ந்த போரா, மல்லொழித் தடியவர்பா லன்புவைக்கு முருகனுளத்
தருளே போலா, மெய்யாதவி ருத்தவத்துச் சடமுனிகே ளிம்பரும்
பங்க் மிணங்கக் கையி, சொல்லியென லாகவதன் முறைதிறம்பா
துருணா நிகழ்த்து வேளுல். (௫௩)

அரியனோன் பிபற்றுசென்ற காகிபன்சா தற்றூய வதிதி பாகுந்,
தெரிவிழைநன் மைந்தரிடத் திச்சைவைத்துத் திசைமுடித்தன் சிறு
நிற் நோந்த, சுருதியாழ் முனிசாணம் பணிந்தேத்தி மைந்தரொடு
தூய வாழ்வுந், தருவதா மொருவிரத மெனக்கருன வேண்டுமெனச்
சாத்தி னுளால். (௫௪)

சாத்தியுடன் வணங்கதிதி யுரையேட்டுத் தந்திரியாழ் தாங்குந்
செங்கை, மாற்றருஞ்சீர் ஈரதனும் வானவர்தரு சிறையகற்றும் வை
வே ணன்னந், சேற்றநவ விரதமுளக் கறைகுதுமா னுணங்கவந்நி
யின்றி யின்று, தோற்றொடிசேட் னோந்தியெனச் சந்தான விரதமது
கூறுசென்குன். (௫௫)

பெட்டிடன்சார்த் திசைத்திங்கட் பூரணையிற் செயத்திபுரம் பிற
ங்குங் கந்த, புட்கரிணி முடலான ஈனான தீர்த்தமுறை புருத்து முழ
கி, கிட்டுவகர்க் கரசுகித்த கௌமாரி குமாணனம் கிரும்பு நோன்பு,
கட்பொதிதா மரைத்தாருக் காகவொரு பருவமுற்றக் கருணை வேன்
மே. (௫௬)

என்னமறை யாலறையெய் மூவெட்டா பெயிர்த்த மினிதின் முழ
கிப், பன்னிரண்டு தரங்கோயில் வளஞ்சூழ்த்து பன்னிரண்டு கண்ண
ன் பாத, மன்னிகின்று பன்னிரண்டு தரம்பணிந்து பின்னெழுந்து
மடின மாடந், துன்னியருர் மாப்பாட்டிற் போய்வடக்கு முகமாகச்
சவாமி செந்தான். (௫௭)

நோக்கியிருந் தனாமிக்கையிற் குடபாலிற் சுதரிசன நவனாக் கீழ்
பாற், முக்கருமுச் சூகைஞ்ச் சத்தியிவ்வா றொருமுப்பாற் றரையிற்
றிட்டி, யாக்கிபசோ டசவிதியாற் பூசனைசெய் தாநிரண்டி. னள
வை யாகத், தேக்கருவின வந்தனாயாற் திருக்குமர அலயத்தின்
நிசைபாற் தன்பால். (௫௮)

பேரகுட்சப் பிரமணிய வென்றென்றே முன்னுதரம் பேசிப்
பேசி, யாருமிடற் றெழுமோசை யெவ்வளவோ வவ்வளவு மறைகூ
உய் வாகைச், குருயிர் போய்க் கதிரடைந்த வவ்வயிற்றெண் கடன்
முழுவிக் சுடரு லாய, வீரவடி வேற்காத்த அலயத்தின் மலனமொடு
யிண்டும் போக: (௫௯)

சந்திதியை யடைந்துருரு முகமாகக் கும்பமொன்று தாபித்
தேத்தித், தன்னுபதி அறுகித் தன்யினிற் பூ சனைபுரிந்து தூநீர்க்
கும்ப, மன்னுபுன றனின்முழுகி யனைத்தினுக்குக் காரணமாய் மருவி
நின்ற, பன்னிருகைக் குமரேசன் றனைப்பாகிப் பன்னிரண்டு பழிப்
பில் வேத. (௬௦)

அந்தணர்க்குத் தெக்கணையோ டேடுவித்தா றெழுத்துமனத்
தழுத்தி வேற்கைக், கந்தனைச்சிந் தனைக்கோயி லுடிருத்தி யுபவகித்
துக் கனித்துப் பின்னர், வந்ததினத் தினிமைதரும் பாரணையுண் கிதி
மரபின் வாய்ப்பச் செய்தே, முத்தறையு மிவ்வாற்றாற் பன்னிரண்டு
பூணையு முற்ற நோற்று. (௬௧)

மற்றவிருச் சிகத்திங்கட் கார்த்திகையி னிவ்விரத மரபி னுற்
றிக், கற்றமறை யோர்க்கரிய கோதான முதலாய கனிக்குந் தான,
முற்றுமன மகிழ்சிறப்பரி கொடுத்தவர்க ளாறுமுக முருகப் புத்தே,
ஞற்றதிருக் கருணையினு லவரவரவேண் டியயிருப்பி னுவந்து வாழ்
வார். (௬௨)

இவ்வாறு மறையவர்க ளியற்றுக ளாமாடி விருஞ்சி லேடைக்
கொவ்வாத கலைபனைத்தும் பெற்றதிக சந்தானத் துவந்து வாழ்வார்
மைவாரி யிருகிவத்தி லரசரிபற் றநராடின் மருவார்ச் செற்றுச்,
செவ்வாமன் னிலைபுரிந்து சந்தானம் பலவடைந்து சிறப்பின்வாழ்வார்.

வணிகரிக்கோன் பியற்றியுனற் றனதனைப்போ லாய்மடையின்
மகிழ்வார் மற்றைத், தணியரும்பின் னவரிபற்றி லளவறுநல் வளத்
தொடுசுத் தான வாழ்க்கை, யணிபொருத்தி யினிதிருப்பார் சுகமுனி

சே ன்றாதன்சொல் மதிநி கேட்டுப், பணிதப்புரிந் தாமிரிப னாதமா
முலிபாகப் பாவித் தேத்தி. (௮௪)

மூர்பருவ மதிதியருஞ் சந்தான னேன்பியற்றி பொலிர்வேற்
சேயின், சீரருளி விக்ந்திரன் யுபேந்திரன் 'மமிழ்நிறப்பத் திருவி
யின்'று, சேர்வொழிந்தின் றனவுமுற்ற னாதலிஞ் சிவ்விரதத் துணி
வி னேற்றோர், போரயிலாத் காளாடி யன்னவன்குள் விட்டின்பம்
புருவர் மாதோ. (௮௫)

ஈழநிலை சுதமுனிகே வின்னாமொரு காதையுண்டா விபம்பு
கேயிபான், மாதவத்தின் முறைநிறம்பா வொருமறைபோன் மறை
நாங்கு மங்க மாறு, மோதியுணர்ச் துண்மைபெலா மாராய்த்து தன்
ணர்ணத் தொருங்கே யாக்கி, வேதியர்க்கெல் ளாமுணரத் தானு
ணர்ந்திப் புசுழ்சிறவி யிப்படி மேலாய். (௮௬)

புகழ்நாமவை திகழ்சைவம் வயிட்டினவம் வாமமிசைபொருத்
து மேலோர், பகர்சவுர முயர்சாணு பத்தியமே யாலுசப் பருத்தும்
கட்டி, தனகயமத விசிற்பமெலாந் தானுணர்ந்தம் பிறர்க்குரைத்துத்
தனங்குத் தானே, திரொருவ ரில்லாது புசுழ்சிவாற் புடவிதனி
வொடிது வாழ்த்தான். (௮௭)

வையரா முடிதாங்கு செலிம்புடிக் கன்வதித்து பலத்தின்முத்
துச், செய்பதாய் தந்தைருருச் சிவனபன்மான் மறைபோர்க் டெய்
வஞ் சார்ந்த, துய்பதா மந்திரமா தீர்த்தமருத் தவந்தருமஞ் சுருதி
நன்னூல், பொய்யிலா மறைவேன்வி பருத்ததிக்கற் பினிவ்வாய்த்
புகைநீர் மாதர். (௮௮)

சொற்றிமேய் வறணைத்து தித்திரிசித் தணியாகத் துணிந்து
கண்பா, ஸ்ரந்தனமெய் காணுத லுறபொருளா னகவபொப்பா முன்
மை னானம், பெற்றவருஞ் சுவர்க்கமொடு கிரையமுன வென்பாவட்
பெயர்ச்சி னாது, முற்றவிருத் திவனகடாதோ மெனவொருவர்
சகத்தொரிய மொழித்து னாரியார். (௮௯)

எனநினைந்து தன்வேத முறைநிறம்பி பறம்பாவத் திவன்போ
தாது, சனனசெலிம் பொறைதாங்கி செல்க்காலை செல்க்கொழிந்
ருளே முத்த, மனதுணர்வு தன்னாட நாக்குமுற கரைமுதிர்ச்சி வத்
தாழ் முற்ற, வினையுமுன்று சமுன்றகைத் காஞ்சடல நீத்தாவி விட்டா
ன் மாதோ. (௯௦)

ஆயிபோம் பொழுதியம் படர்பாச மெடுத்தழுந்தக் கட்டிக் கால,
 எனவலா லங்கங்குவிட யிருபத் தெட்டாக யியற்றங் கோடி,
 பாவமா கிவநிரயத் தூடழுந்திப் பின்வழுதிப் பான்டி நாட்டிற்,
 ருவனாக் கொடுக்குரல்வாய் வாலேய மாய்மிண்டுஞ் சனித்தான்
 மாதோ. (எக)

யாவருக்கு மருவருக்கும் வாலேய வருத்தாங்கி யிருந்த காலத்
 தோவறமுன் குருழுகமாய் வேதமதி கரித்ததவத் துயர்ச்சியாலே
 நாவலந்தி வுக்கணிபாஞ் சிந்துபுரத் தவிலடைந்து நவையின் மூத்து
 மேவருமச் சடச்சம்மைப் பெரும்பாரத் தனை நீத்து யிழுந்த தன்றே.

சிந்துபுரத் தவிளாவி விட்டொழிந்த தன்மையினாற் சிறந்த
 ஞானம், கந்தனரு ளான்ஞானக் கருத்தடைந்து வருங்காம தேனாத்
 தாரு, முந்துமரம் பையர்சூழத் தேரேறிக் கொண்டுவண்டு மொய்
 த்து டாடுங், கந்தமல ராசனத்தா னுலகடைந்திந் நாளளவும் களிப்பா
 னாய்ந்தான். (எக)

அருந்தவத்துக் கொருநாஞ்சி லாகிபதென் செயந்திபுரத் தமர்ந்
 து வேதம், பொருந்தவுரைத் தாறுமுகப் பெருமான்ற னிருசரணப்
 போது போற்றி, யிருந்தெவர்க்கும் பசியாம லனங்கொடுத்துப் பின்
 னுடலத் திடும்பை நீத்த, பெருந்தவத்தர் பெரும்பேறறை பெம்ம
 னோர்க் கெடுத்தெடுத்துப் பேசொ னாதாள். (எச)

பலகதையுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—எகய.

இயமனுக்குச் சிந்துபுரவைபவமுரைத்தவந்நியாயம்.

அருந்தவ செறிங்கட னைந்துணர் வியாதன்
நிருத்தகக மாமுவிவ செப்புவது கேனென்
நிருத்தணர்வி னுத்தக மேழிறுயர் கிந்து
புரத்தனை யடைத்தவர் புகுப்பரி கரைப்பான். (அ)

சங்கமெழி வாரிதி தலிற்பொருளை நாடி
வங்கமொடு சென் றபல வானிக முயன்றே
கங்குப்பக துத்தகை கன் றகட னுடே
பொங்குபல டீனெடு புலாவிலிது தின்பான். (உ)

சுற்றணர்வி னாறுவமி கேச்சுணது காலை
யற்றமறு சேனையுட னுழியடை நாவா
யற்றபல வானிகர்க ளுள்ளகிதி யாயுந்
செற்றமொ டெடுத்தவர்கள் சென்னிதுணி கிப்பான். (ஈ)

நிலைமபுரி கித்துமறை செல்வழி நடாத்து
மோமமறை வானர்கினை போடுறு பசக்க
டாமற வொறுத்தன தகைக்கறி கைமத்தே
காமுற துதர்கினை கட்டுதரர் கிப்பான். (ஊ)

தன்னுள புணச்சமப மேசமப மென்றென்
துன்னிகி கின்னியனர் வுற்றசம யத்தோர்
சென்னிபற வெட்டிய செருக்கெனெடு பாவந்
துன்னமுட ஸச்சமை கமத்தபல காலம். (ஐ)

திருத்துழிபொர் காலமுயர் கிந்துபுர நன்னி
யருத்தவர் வணக்குறபென் னுயமுன் குடி
கிதாத்திட மேதென கிதுகியன் வெருண்டே
புரத்தா னிகறஞ்சுவனர் கோகிதகட போனான். (ஊ)

போனபொழு தாறுமுட புத்தகனை யேத்தி
மோனமொடு கான்மறைசென் முப்புலன வைப்புத்
தானமெறு மத்தணர்வ டம்மமெய்திர் கோக்கி
யானவுரு வேதெனது மத்தணர்கள் சொல்வார். (ஏ)

சங்கர வுதற்கண்வரு சன்முகவ இமால்
வெங்கய முகாகரணை வென்றமர ரெல்லா
மெங்கன்குழு வுக்கரசு சென்னவொரு பேருக்
துங்கமொடு பெற்றுள சுவாமியிவ இமால். (அ)

போற்றமெனி போர்க்கிடர் போக்கியருண் ஞான
மாற்றிய சீரொடு வழங்கவுள வாஞ்சை
பாற்றலொ டிருந்தபொரு ளாகுமென முன்னஞ்
சாற்றாமறை யோருரை தடுத்தமுறை சாற்றும். (க)

அரனெவ னவன்பெறுவ தாகவரும் வேற்கை
முருகனெவ சென்றுள முவிந்துநெடு வாளாஞ்
சரிகையொடு சீறின னடந்துசுடர் வேலோ
னருகுசென வோடிவிழுந் தாயியு மழிந்தான். (ங)

ஆவியழி போதுவிழு மவ்வளவி லாதி
மூவீரு முகத்தனடி முன்னமுடி யாத
பாவிதர முன்புவிழு பான்மைபணி வோரின்
மேவர விருந்ததெழு மேதினி நடுங்க. (ஃ)

பாசமொடு காலபடர் பற்றவரும் வேலை
யீசன்மக ிசுத்தொழு திருந்தகண் நாதர்
மாசறு குமாரனடி வாழ்வுபெறு வேலை
நீசர்விடு மென்றவரை நீக்கினர்கண் மாதோ. (ஊ)

அன்னவர்க டென்றிசையி னுணைகொடு போற்று
மன்னனை வணங்கவர ளாறுபுகல் வீரா
லன்னமுறை கூறவளி பேற்றமுதில் போலாப்ச்
சென்னியு நடுங்கவுயர் சிந்துபுர முற்றான். (உ)

உற்றபொழு தாறுமுக முள்ளாகும ரோசன்
பற்றினொடு வாழ்திரி சுதந்திரர் பராவ
முற்றவுணர் ளும்பமுனி மோனமுனி வோர்கள்
கற்றசன காதிபர் கனிந்துடன் வணங்க. (ஈ)

மானருண் மடக்கொடியும் வானரசு னின்ற
வேனகு கருங்கண்மத வேழமட மாதந்
தானமொ டிராண்டுபுற முந்தமுடி வேல்வேன்
ஞானமுறு முத்திரையி னன்குற விருந்தான். (ஊ)

கந்தியுட னுறுமுத நாயக விரான்டு
மன்றன்மல ராஞ்சரண வாரிரமு னாகத்
தென்றிகை புரக்குமிறை சென்விபணித் தேத்தி
நின்றனும் ரோசனடி நேர்கொடு துதித்தான். (௧௨)

தேவபிடர் தீர்த்தவுணர் தேவியர் கழத்தின்
மேவுகல வீட்டுமறை மிக்கவுரை காணு
முயிரு முகங்கடவுன் முண்டக மனத்தாட்
பூவென வியத்ததரு மன்புகல்வ தானான். (௧௩)

இழைதயர்க ளாரிடின மென்னைதகா னத்தே
தொழுமவரை நான்மறை துதித்தமுதி போரும்
வழிபட வியற்றிய மாநூலரை மாதின்
குறையிபென வாழ்த்தியுயர் கூற்றினை துதித்தான். (௧௪)

காடரிய தேவச்சே னுபதியு மாகப்
நீடுபெறு நிற்கொடு பெரும்பகை பொழித்தே
நீடமரர் வாலினைகை நிற்கவருள் செய்த
வாடன்முரு காவெனவு மத்தக னறைத்தான். (௧௫)

பகவதி தருங்குத பராவருமை ஞான
வசமிரு னகற்றுமரு ஞோதயசொ ளாறு
முதகுரு பரவுனது முண்டக மனத்தான்
புகன்னவு மிபாடிய புனத்தினை பணித்தான். (௧௬)

தன்னவியி ளாதகொடுத் தானவர்க ளாய
புண்ணொடு மழுத்துபுன வர்க்கரு மருத்தாம்
பண்ணவ கயம்பரம வென்றுரை பராயி
பெண்ணரிய கூற்றுவ னினைஞ்சிபவ னின்றுன். (௧௭)

நின்றகம னைக்குமர வீடருவி னோக்கி
யுன்றுதியி னுணம துளக்கனி நிறத்தா
மின்றுவர ளாறுபகர் வாயென வியும்பத்
தென்றிகை புரக்குமினை செப்புத னுணித்தான். (௧௮)

பிறைமவுளி யானது பெருங்கருணை பாலே
யறமொடு கொடும்பவ மடைத்தவர்க ளிபாரு
நினைதரு சுவர்க்கரி யம்படர வீரே
முறுகிமு னுஷுறு வித்திடச்செய் வேனான். (௧௯)

இந்தமுறை தானுயிபல் வேதியரு முன்னால்
விர்த்தையுணர் ஸ்ன்றமனு வேந்தரு மருங்கே
வந்துட விருப்பமதி மாலைபுனை வோர்க்கென்
சிந்தனை வெருண்டவர் விரிசர்செய லுணர்ந்தே. (௨௪)

நீதிபுரி தன்மைமுடை பேனெறியி னில்லாப்
பாதக வியற்றியிடு பாதக முணர்ந்தே
பேதமொ டுவன்றனை பழைத்திடு மெனமுன்
நாதரை விடுத்தனன் விடுத்தவர் தொடாமுன். (௨௫)

நின்னருகு நின்றன நெருங்குகண் நாத
ரென்னுடைய நாதரை யிடித்தொரு மிலேச்சன்
றன்றையு னடிக்கமல விரிதழு விப்ப
தென்னென நமன்புகலு மின்சொலது கேளா. (௨௬)

ஞானமுள ராயிடினு ஞானமில் ரேனு
மானின்விழி யார்மிசை மயங்கினர்க ளேனு
மேனைய வழுக்கின்முறை நாடினர்க ளேனு
மானத மியற்றொழி லடைந்திலர்க ளேனும். (௨௭)

முந்துபவ மூழ்முறை முயன்றுளர்க ளேனுஞ்
சுந்தர மறைத்திரி சுதந்திரர்கள் சூழ்ந்து
வந்துதொழு நம்முக மலர்ச்சிபது நோக்கிற்
சிந்துபுரம் வந்தினி திருக்குமவர் செய்த. (௨௮)

திவினை பொழித்தினிய செம்மைபின ராதி
யாவலொடு நந்தம தடிக்கமல நீழன்
மேவர விருப்பரிவன் மேயமுக மாறுந்
தாவற விழித்தவுடன் சாய்ந்தயிர் விடுத்தான். (௨௯)

வருதிரி சுதந்திரர்முன் வாயுரை புகன்றான்
விரைவினுயர் நம்முகம் விருப்பிடுவோ பார்த்தான்
பரிபல மொழித்துமறை பண்பினி னிறைஞ்சு
மிருசரண தாமரை யிருங்கதி படைந்தான். (௩௦)

ஆணைநம் தானையென வாறுமுக வேலோ
சேனுடைய கூற்றின்முக மின்னருனி னோக்கித்
தானுனின் மகன்றகைய தண்ணரி கீரப்ப
வாணிநிக ரானமணி நானினின் மகிழ்ந்தே. (௩௧)

அந்தகளை கோக்ரிமுரு கேசனரி விப்பான்
 நிந்துபுர மானது நிறப்பிடுரு முவர்
 முந்தைய தவத்தொடு காறு முறைபாச
 விந்தையுடன் வாய்த்துதி விளம்புபதி யாமால்.

(கஉ)

வேறு.

என்று பன்னிரு தடம்புயச் சூமாவே னெதிராய்
 நின்ற கூற்றுவு னுணர்தாக் கூறின விபையர்
 தென்றி சைக்கனா னறமுகன் சேவடித் துணைய
 கன்றி பெற்றவை யுச்சிமேற் கூப்பின னடந்தான்.

(கஉ)

அய்யுதன்மையாற் சூ முனி யறிதர விபாதன்
 பாய தெண்டுகாப் புணரிருந் செயந்தியம் பதிதான்
 சேயின் மிக்கசா யுச்சிபத் திருநெடும் பதிபா
 மேய சத்தியஞ் சத்திய மெனவுரை விடுத்தான்.

(கச)

இயமனுக்குச்சிந்துபுரவைபவமுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.
 ஆ—திருவிருத்தம்...எசச.

பதினேழாவது:

பிரமன்றேவர்கட்குபதேசித்த அத்தியாயம்.

விசிந்த மாமறை என்னெனத் தொகுத்தசீர் விபாதன்
 நெரிந்த மேலவர் புகழ்ச்சை முனிவனுட் டெவிபப்
 பரிந்த மாதவச் செயந்தியம் பதியின்மான் மிபமே
 பொருந்து காதைபொன் னுணர்த்துவன் கேனைனப் புகள்வான்

பாவமாரியாய் வணிகர்தன் குலத்தினுற் பவித்து
 முவர் தம்மையும் பூசார் தம்மையு முதுபார்
 மேவு மாதிரத் திறையவர் தம்மையு மேலா
 மேவர் தம்மையு கித்தனை புரிந்துமூத் திருத்தான்.

(உ)

வாணி கத்தினிற் சோரலா னிகமன மதித்துத்
 அணி கிப்பவர் முன்னதிற் பாதியுஞ் சுருக்கிப்
 பேணி கிப்பவன் றுந்தரு மாய்ப்பொனிற் பிசித்துக்
 காணி கைக்கொளச் செட்டியா பாரமுன் கற்றான்.

(க)

தாலு மீலெ வீசுந் தம்மையுந் தடுக்கு
மீனன் புண்ணிய பாவமா யுள்ளன விரண்டு
மானிலத்திடைப் பொய்ப்பெனப் புகன்றபேழ் வாயான்
ஞான மானமு தறிவொரீஇ யவங்கொடு நடப்பான். (ச)

வருண நான்கையு மொன்றென நின்றவ மதிக்கு
மிருண யந்ததோ ருணர்வினன் வருணான் கினிதும்
பொருண யந்ததொன் றின்றுநால் வகையெனப் பூண்டோர்
தருண மோர்த்துகத் தாடுவோர் வேடத்தின் றகைமை. (ரு)

பெரிய வான்கிலை யுருவமும் பிறக்குதாம் பிரத்தி
னுரிய சீருரு வதனையுந் தெய்வமென் றுரைக்கி
னரர்க டம்மொடு நவிறுத வில்லையா னரலைப்
பரவை மாநிலத் தியல்புள ரென்பது படிநே. (சு)

தாய ராவதுந் தந்தைப ராவதுந் தவத்திற்
சேய ராவதுஞ் சுற்றம தாவதுஞ் சிறப்பின்
மேய தேவர்க ளாவதுந் தேவரின் மேலான்
துய மாதவ ராவது மாய்விலாச் சொன்னம். (எ)

என்ன நெஞ்சத்து னியாரையும் பாவையு மிகழ்ந்து
பன்ன கப்பிட ராற்றிய புடவிக் கோர் பரமாய்
நன்ன லத்துட னிருந்தன னிருந்தநாட் பலபோய்ப்
பொன்னி னிச்சையாற் கப்பலிற் புணரிநீந் தினனான். (அ)

புணரி சூழ்ந்ததி வார்தரத் திடமெலாம் புகுந்து
வணிகர் தன்மையிற் பலபொரு னியாவையு மாறிக்
கணித மில்பொரு டேடிநீந் கப்பலி னேறித்
தணிவ ருங்களி கொண்டுதன் கடனடுச் சார்ந்தான். (க)

வங்க நீரிடைச் செல்லுழி மழையுமோ வாறு
பொங்க மாருதச் சூறையு மெறிதரப் புணரி
தங்கு தோணியுந் தகர்ந்தது நிதியமுஞ் சலதி
யங்கு வீழ்தர வணிகனும் புணரியு டாழ்ந்தான். (ங)

வீழ்ந்த செட்டியு நீந்தினன் மிதந்தனன் விரிநீர்
சூழ்ந்த தெண்டுகைத் தரக்கி ரீர்த்திடச் சுரந்தான்
தாழ்ந்த சீர்வத னுரம்பச் சந்திதி சார.
வாழ்ந்த பேருணர் ஞொழிதரச் சென்றது வாழ்நான். (ய)

உயிரொழிந்திடு நிபாக்கையை யங்மிடத் துறையோ
நிபங்மி னுனெடுத் திமத்தி னுய்கனாக் கேற்ற
பயனு னார்ந்தழற் கருமமு மாற்றினர் கன்னாற்
பயனு னார்ந்துள ககமுனி கேனொனப் பகர்வான். (மீஉ)

செட்டி. செய்தவெம் பயமெனாஞ் சிறுமுழி மிடத்து
மட்டு றம்புன லீரவிசெம் கதிரினுன் வறத்து
மிட்ட பான்மைபோல் வேளாரு வாலற வின்னோ
மிட்ட தேர்மிசைச் சளித்துட னேறின னிருத்தான். (மீங)

தேரி னேறினன் பரிதியின் காந்திரிற் கிற்றது
மேரு விஷ்ணுடைப் பரமன்சா ரூபமாய் விளங்கித்
காரி னேர்தரு கண்டமுஞ் சந்திர கையு
மேரு டன்றித் தருங்கணத் தவரொடு மிருத்தான். (மீச)

வகையி னானசெய் பலத்தினுன் முத்தவோர் வகையி
னூயிப தாயசா ருபத்தை யுற்றன னென்ற
விய மாதவர் செய்ந்தியம் பதியிடத் தடைத்து
வூயிப மெய்திடிற் கதிபெவன் சொல்வது துணிந்தே. (மீது)

பகர்வ தற்கி தாயே செய்ந்தியம் பதிக்கு
நீகரெ னப்பல தனங்கோ யுலமித்து சிகழ்த்து
தகவி னோர்களுங் கொடும்பவச் சாதிபிற் குழ்த்து
மிடவப டைத்தகற் துவன்புரத் தன்னின்மே வுவரால். (மீச)

சுடமெ டென்னோ நிபாசையும் பாகதி தன்னி
னூடனி ருத்திய செய்ந்தியம் பதிக்குவ மானங்
கூடனி கத்திங்வே நெண்ணினோர் கானனின் கன்னும்
வடவை பற்றிய புதுமிருத் தென்னவும் வதிவார். (மீச)

புண்ணி வத்தலச் செய்கையை யுத்திபூக் துடைபான்
விண்ண கத்துள வித்திர குதியாம் விபன்சீர்ப்
பண்ண வர்க்கெனாம் பகர்ந்திடு மனவையிற் பரிவா
பெண்ணு தற்கி தாஞ்சித்து புரமென விசைத்தான். (மீச)

சுடந்த நான்முனை வாகிநீ டியற்கக நாதம்
ரொடுத்த மாதவத் துவாரகை நோட்டனர் கிரிஞ்சற்
சுடந்த மாயுர மைத்திவித் கத்தல மரங்க
மடம்பு டாச்சின புரிகைது தழையுமா வனமே. (மீச)

பச்சை மாநதி குழந்தசோ ராடவிப் பருவாப்
நச்சு மிழந்திடு நாகனைச் சயனமா நகரா
மிச்சை கொண்டவந் நகர்ச்செலா மேலதா மினிய
முச்சு கத்தொழுஞ் செயந்தியம் பதியதே முதன்மை. (௨௦)

என்ற டிக்கடி நான்முக நெடுத்தெழுத் திசைத்தான்
றென்றி சைச்செல்லோர் செயந்தியம் பதியெனத் தேறு
ரன்றி வெற்பெறி வேலினன் செயந்தியு மலர்ப்பூங்
கொன்றை சுற்றிய வேணிபா னிதயகோ கனகம். (௨)

வேறு.

திங்க டோறுந் திகழ்திருக் கார்த்திகைத்
துங்க வேற்கைச் சுவாமியைப் போற்றுவார்
பங்க மாம்பவ பாச மறுத்துயர்
சங்க ரன்பதத் தாமரை சார்வரால். (௨௨)

மாத முப்பது மாகங் கருதிவே
லாதி முன்வத னுரம்ப மாடுவா
ரேதி லாப்புன லெத்தல ஸுழ்நினும்
போது தற்கரி தாம்பவம் போக்குவார். (௨௩)

வேள்வி னூறும் விதிமர பாற்றிய
நீள்க திக்கெதி ராக நிகழ்த்தின்
முரு மாக முகாரம்பங் கோடியாச்
சுரு னைக்கும் பலனைச் சுருதியே. (௨௪)

சிறந்த கார்த்திகைக் கார்த்திகைத் தீபத்தா
னிறைந்த வாறு நிலாமுக மண்டலம்
பிறந்து சாமுன் நெருதரம் பெட்புற
வுறைந்து போற்றுகர்க் கோபிறப் பிணியே. (௨௫)

வேறு.

சிந்துநன் எனக மல்லாற் சிறந்தவு ரிருந்தா னெய்யாற்
கத்தன்முன் தீப மேற்றக் கற்பிக்கு முதியோர் தாமு
முத்துவான் பரியின் வேள்வி முற்றினோர் கதியை யன்னார்
வித்தைபாற் பெறுவ ரென்றே வேதமோ யாது சாற்றும். (௨௬)

அழகநாட் கத்தன் மேவு மாவய முழுதஞ் சோதி
பெற்றவான் தீபம் பார்த்தும் பெட்டினோர் தங்கட் கென்னை
மற்றமோர் சன்ன மின்றும் வானுவிர் விரிப்ப தென்னே
கற்றனோர் ரோனங் கன்னம் கடைநிலத் துற்ற ரோனம். (௨௭)
சென்விவா றுடைய வையன் செயத்தியம் பதியி வீங்கா
தன்விடை பொருத்து மேலோ ரடங்கலும் கவிடை விசன்
பொன்னடி பெறுவ ரீது புகன்றது வாய்மை பென்னப்
பன்னினன் கடவு னோர்க்குப் பதமப்பூத் தனிமக் கோமான்.)
ஒன்றிரண் டொருமுன் றுன வுபர்தினத் தோறு மன்பாய்ச்
சென்றிருத் தாறுத் திமை செயத்துணிக் தார்க னோன
கன்ருணர்க் திருத்தா ரோன நான்மறைச் செயத்தி புற்றார்
கன்றிய பாவ நீங்கிக் கடவுளர்க் குரிய ராவார். (௨௮)

கருதரு மேலை யிட்டிக் கேறுதற் காக வைத்த
பொருவரு மேனி சிந்து புரமெனப் பிரமன் கின்னோர்
தெரிதர துட்ப மாகத் தேற்றின னெனவி யாதன்
பரிவுடன் ககற்குத் தேறப் பருத்தனன் மெருத்த மாதோ.)

பிரமன்றேவர்கட்குபதேசித்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ—திருவிருத்தம்—௭௮௪.

பதினெட்டாவது:

சுகப்பிரமரிஷிபூசைபண்ணின அத்தியாயம்.

நாடருத் தவத்தின் வைப்பா னாமிகா ரணியத் துற்ற
பிடுறு முனிவர் சேட்பப் பெருமறைச் சூக னென்பா
வீடருத் கரப்ப னோக்கி கெடுகிள வேணி பொற்றான்
குடிமற் தவர்ப்புன் குகச் சொல்லுதற் குன்னம் கைத்தான்.(௧)
கவைகிள மறைகின் மூத்து நாரண வடிவத் தாங்கு
முவமைதீர் விபாதன் தன்பா லுறுகக முனிவன் சேட்பச்
கிவனருத் குமா மூர்த்தி செயத்தியம் பதியிற் காண
பவைபுப தேச மாக வறிவொருங் குணர்த்து கின்றான். (௨)

பாரத கண்டத் துடு பகந்தரு மூவா றுன
சேரிடம் குமா மூர்த்தி திருவருள் போனா புற்ற
பேரிணப் புலிக் காலைப் பேசின ரியாரு முன்னத்
தாராரு ளடைத்து பாவத் தருத்தனை யகற்று வாரான். (௩)

எழுமுடிற் படலை நூக்கு மிமையமால் வரையின் பாங்க
 ருழுகுனக் கழகு செய்யு மாடியின் கிறப்பு வாய்த்துச்
 செழுமைபெற் றுயர்ந்த ஞானச் செய்பயிற் திரை லப்பேர்
 தழுவிமுத் தேவர் காக்குந் தகையபட் டினமொன் றுண்டால்
 அந்தமா நகரிற் றேவ ரியாவருந் திரண்டன் பாக
 முந்துமோர் தேவர் சேனா பதிபென முருக வேட்டுச்
 கிந்தையார் வத்தி னோடுந் திருமணி மவுளி ரூட்டிச்
 சந்தநான் மறையின் வாழ்த்தித் தண்மலர் மாநி தூற்றி. (௫)

அன்றுதொட் டின்று காறு மாராரு ளபிஷே கப்பே
 ரொன்றிய குமர னென்ன வும்பர்கள் வணங்கி யேத்த
 வென்றிவே லண்ணல் போற்றி வேண்டுந் வேண்டி யாங்கே
 நன்றருள் புரிந்து வேத நகிற்றவிற் திருந்தான் மாதோ. (௬)
 கங்கையின் கரையி னோர்சார் கனகல மென்றுந் திரத்
 தங்கினி தமர்ந்து தாதை யளித்தள கலைக ளொல்லா
 மங்கல மரபி னோர்ந்து மறைகளுக் கெட்டாச் செவ்வேள்
 பங்கயில் சிவமா னுக்க னெனப்பெயர் பரித்தா ளம்மா. (௭)

மலைபத்தின் மேல்பான் முத்தி வழங்குமந் தரங்க மான
 நிலைபத்திற் குமர தாரை நீனதிக் கரையின் பாங்கர்க்
 கலைமுற்று முணர்ந்த வேத வாரிடர் கண்ணே பாடித்
 தலைமைத்தாம் வேத பாடந் தணப்பிலா தவர்கள் கூட. (௮)

இருந்துருச் சொல்லிக் கொண்டி யாவர்க்கு மிறைவ னாகிக்
 கருந்தட நெடுங்கட் செவ்வாய்க் கவுரிவார் முலைப்பான் ஞானத்
 தருந்திவெஞ் சமணை மாய்த்த வாறுமா முகங்கொண் டெற்ற
 பெருந்தகை யாங்கு மாரப் பிரமசா ரிப்பேர் பெற்றான். (௯)

பனிமுடிற் படலை நீங்காப் பழநியஞ் சார அப்பட்
 டனிமுத லாகி மூத்த தன்கிழக் கோலங் காட்டி
 முனிவரர் நால்வர்க் குண்மை முற்றொருங் குணர்த்தி யாங்குச்
 கினகரத் திருந்து ஞான தேசிக னெனும்பேர் பெற்றான். (௧௦)

தொன்மறை முடிவு மூத்த சுவாமியால் வரையின் ஞானஞ்
 கின்மயத் தந்தை யுள்ளந் தெனிரை வோங்கா ரத்தின்
 நன்மைமூற் றுநி யீசன் நன்குரு வடிவா யார்க்கு
 நன்மைசார்ந் துயர்சுவாமி நாதனென் றொருபேர் பெற்றான். (௧௧)

விந்தையின் கிரிவி னோர்சார் விதார்பட் டணத்தி லிபாவை
தந்தன மானை வேட்டுத் தன்னாவிரி கரந்து வானத்
திந்திரன் முதல தேவ சிறைஞ்சமுன் வதுவைக் கோலச்
சுந்தர வடிவ மென்னத் துலங்கினன் குமா முர்த்தி. (௮௨)

தினகரன் மரபிற் றோன் றஞ் சித்திர சேன னென்றோர்
முனைகெடுஞ் சுடர்வே ளண்ணன் முதியமா தவத்தின் ஞானத்
தவிவரை யதவி னோற்குந் தன்மைகண் டுனிய சுந்த
னலிமெடுந் திறந்து வேட்ட தேதென னகில தானன். (௮௩)

கூடலி வினிதர யுன்ன கோலமோ றறுபா னுன்கா
யாடின கூடன மிபாவு மனியனே வினிதர காண
கூடகச் சஞ்ஞி யாக நடித்திடல் காட்ட வேண்டித்
தேடின னென்று கூறத் திருவுளஞ் சிறப்ப னோக்கி. (௮௪)

கூறரு மறுபா னுன்காங் கோலத்தின் செப்கை பெள்ளம்
வேறுவே ருகக் சுந்த வேடிரு கூடனக் காட்டி.
புறதே னருவி தால வுபர்த்தவான் பங்குன் தத்தி
னோறுசீர் கூடன ஈத னெனவொரு பெயர்பெற் றானன். (௮௫)

நேறலி னருவி தூற்றுந் தென்மலை பத்துத் தென்பா
ளாறுட னேந்த தான வரன்பதி யவையின் தீர்பாள்
வீறுமங் கைப்பொற் சாரல் வீற்றிருந் தலை னஞ்
நாறுபூங் கமல வீட்டு னாள்முகன் வணக்கிப் போற்ற. (௮௬)

வேதனாக் குலக மிபாவும் விதித்திடு செயறு ஞானப்
போதனைச் செயறு முன்னம் பொற்புற வுபதே சித்துக்
காதலிற் சிறந்த வேற்றைக் காங்கேயன் கருணை காட்டித்
நிதனும் போகமோட்சத் தியாகிபென் றிருந்தான் மன்தோ. ()

பொருளைச்சுந் கமத்துத் தென்பாற்பொலன்ருவ பெர்த்த சுந்த
வரைபினில் வீர வாகு வழுத்துதற் காக வேண்டிச்
கருணையின் விசுவ ரூபன் காட்டியெஞ்ஞான் று நீங்க
தருடரும் விசுவ ரூப னென்றரும் பெயர்கொண்டானன். (௮௭)

தெண்டக வனத்துக் கோடா வரிநதித் தென்பாற் சிறை
மொண்டொடி யிரிந்து காமத் தொன்னுழல் பொருதி காமக்
கொண்டனெஞ் சகமுன் நேறக்கோதில்வாக் கெயமோர் னான்கு
பண்ணோடித் தருவி காம னெனப்பெயர் பரித்தான் குற்றான். ()

கொண்டனாற் மகேக்ஷி ரத்திற் குருங்கத்திற் நெக்சிழ்ப் பாங்க
ரண்டுதற் கரிய காமச் சிலையிடை யணிகொள் சோதி
மண்டபத் திரண்டு மாத ரூபமும் புனர்க்கும் வானேர்
கண்டடி வணங்கத் காமக் கடவுளென் றெருபேர் பெற்றான். (௨௦)

வானுபர் சையச் சித்த மஸ்குகேத் திரத்துச் சித்த
ருனயில் சனக ராதி யோகியர்க் குண்மை யான
மேனியிர் குனிகா சித்தி பாதுகா சித்தி மிக்க
ஞானமாம் பிரானு பாம சித்தியு நன்க தாக. (௨௧)

முந்தற வுபதே சித்தி முடிவிலா யோகி யோக
சுக்கரர் யோக நாதர் தூபயோ சேர் வேத
மந்திர வடிவாம் யோக வல்லரென் றறைந்தா னந்த
நந்தலி னுமந் தாங்கிக் குமரவே னண்ணி னானல். (௨௨)

திரிகூடா சலத்தி சான திக்கினி லெஞ்சி யான
புரியினிற் கபில ராதி யோகியர் புகழ்த்து கேட்ப
வரியமுத் தேவர் மூவ ராவது நாமே பென்று
சுருதியின் வரதராசத் தொல்பெயர் சூட்டிக் கொண்டான். (௨௩)

விந்தைமால் வரைக்கு மேல்சார் வெய்யவ னெடுத்தேர் தட்டக்
கொந்துலால் கவடு போக்குங் குமாரமா வணத்தி னுப்ப
ணந்தகோ பாலர் தம்மி னுகொங் கதிப்போ லுற்ற
முந்திசு கரப்பேர் கொண்ட முதல கேத்துக கோமான். (௨௪)

கண்ணனுற் பத்தி யான காரண முதலா யன்னு
னென்னு உற் கரிய தாய வைகுண்ட மெய்துங் காறு
நண்ணிய தினமோர் பத்தி னுடகத் திபற்கை யாகத்
தண்ணளி சிறப்ப வாகிக் காட்டென் வணங்கித் தாழ்த்தான். (௨௫)

கோகுலத் தாயன் வேட்ட குறிப்பெல்லா ணடித்துப் பின்ன
ரோகையிற் கண்ண னான வுயர்திருக் கோலங் காட்டி
வாகுறு கண்ணன் சாயுச் சிபத்தையும் வழங்கிச் செவ்வேள்
சேரக் கடவு னென்றோர் திருப்பெயர் சூட்டிக் கொண்டான். (௨௬)

கங்கையின் வடபாற் சிங்கி பேரிபட் டினத்திற் காமர்
தங்கெழிற் சிலையி ராமன் தனைத்திபா னித்து வாழும்
துங்கமா குகற்கி ராமன் றெல்கதை யனைத்துஞ் சோரா
தங்குரா டக்கூத் தாக வருளொடு ணடித்துக் காட்டி. (௨௭)

கந்தரக் கிண்கி ராமன் குற்றமும் காட்டி ஞான
முத்திய பிரம னாத முததியும் கொடுத்து வேத
மந்திரக் குகன் னவாமி பென்னவும் வாய்த்த பேரா
னந்தரி யகனென் குறது நாமமும் குமான் பெற்றான். (௨௮)

திருமுது கிரியி னீசன் திருமுன்பு பொன்ன னீன்ற
கருதரும் புதல்வ ஞான கசன்றனக் ககார மூன்று
மருதிய வகாரமுன்று வகைபட வுபதே சித்துக்
குருபர நுபர்த்த மாரப மயக்குமா சப்பேர் கொண்டான். (௨௯)

புகளுதற் கரிய முகாம் புரிவினிற் கபில போகித்
ககமெந் நிறந்து கால னுணைகைக் கடக்க வேண்டித்
தகைபமக் திரஞ்சொல் வாய்த்த தந்திரப் பகம்பூ டாதித்
தொகைசொலிச் சகல லோக குருப்பெயர் குட்டிக் கொண்டான். (௩)

பரம்பிய தரங்கத் துங்க பத்திகர வடபா ளாக
வருத்தவத் துபர்த்த கோகி கப்பெய ரத்த ஞானன்
நிருத்தற ஞான மெல்லாக் தெளிதர வுணர்த்தி ஞானம்
பொருத்ததே சிப்பேர் குட்டிக் கொண்டனன் போர்வே ளண்ணன்.

ஆரிடர் கேண்மோ முவா ழுணான் னகரக் தோறுஞ்
சிந்த விரித்துக் தோற்றஞ் செயத்தியம் பதியிற் சந்தச்
சாரலின் கிர வாகின் தகைபபே ரத்புக் காகக்
கூர்வெ யேனோன் காட்ட வுளங்கொடு குறிப்பிற் சொற்றான். (௩௨)

சொற்றிடுஞ் செய்கை பெல்லாஞ் குறாம் பினந்த வேற்கைக்
சொற்றவ விவிமுன் னுருங் கோகன கத்தன் னானுக்
குற்றகற் கற்பத் தென்னை யும்பர்வான் முனிகர் போற்ற
வற்புட னடிக்கு மென்ன வறிவொருங் குணர்த்தி னுனான். (௩௩)

ஒருங்குற வுணர்த்திப் பின்ன குலகெனாக் தானே யாக
வருங்குகன் சரணச் செந்தா மனாமல ருன்னத் தேத்தி
வருங்குனி சிமயச் சார கரித்துவா ரத்தை கீழ்த்
தருங்கதி மூல மான வதிரிகாச் சிரமஞ் சார்த்தான். (௩௪)

அழியிலாச் சிவன் முத்த னுஞ்சக முனிவ னென்பான்
சுழிபெருங் காதல் கூர்ந்த கடவுளர்த் குரிய ஞானம்
பொழிதருங் கருணைச் சித்து புரத்திய தக்கை செய்வாய்
வழிமது செவிச்செவ் வாயான் மாத்தின்ன மெழவும் பூத்தான் (௩௫)

உரிநிலைக் குயிராக் கந்த னுபபதா மறைப்பொற் பாதம்
பயிலுநெஞ் சகத்த னாகிப் பனிவரைச் சாரற் றாங்கும்
விபலுடை யரித்து வாரந் தன்னில்விற் றிருந்து வேதத்
திபலுணர் கருத்து மீதுந் தெண்ணின னெண்ணி யாக்கே. (௩௧)

விழிதயில் வாரைப் போல மிக்குவர் பிராணு பாமத்
தழிவிலா யோக முற்றி யைந்தெனும் பிராண மாபைக்
குழுவினை பொன்ற தாகக் கூட்டமிட் டவைபை மேலைச்
சுழுமுனை யதனிற் கூட்டித் தொடர்வினை பகற்றுந் துயோன். (௩௨)

அந்தரத் திடைபா றுக வாறுமா முகத்துப் புத்தேள்
சிந்துநன் னகரம் போற்றச் செல்லுழித் திரும்பி நின் று
முந்துமா ளரித்து வார முதுபனி யிமபச் சாரல்
புந்திபால் வணங்கி மீண்டும் போயினன் போமா றுற்ற. (௩௩)

வேறு.

பனிதாழ்வரைக் கேதாரமும் பழநான்மறை முழுதந்
தனிபாடிய சோமீசரன் றனையும்வலஞ் சூழ்தான்
வினைநீர்தர வருகாசி விசாலாட்சி பெனும்பூங்
கனிதோய்தரும் பெருமானையுங் கண்டான்வினை காணன். (௩௪)

பெரிதாங்கதி வடிவாம்பிர யாகைத்திரு நதியுந்
தரைமீதுய ரடலகூய வடமுந்தழை தென்பாற்
ருளிபார்க்கருங் கதிகாட்டிய கெயையும்மல னுறுசி
ரரிபாதமுந் தொழுதானகத் தரன்றாளினை தொழுதான். (௩௫)

சகலாத மெனும்புண்ணிய தலஞ்சூழ்ந் தொருமுனிவன்
மகனாகிய கோதாவரி வாகுறு படிந்து
துகலீதரு கோகன்னமுந் தெழுதேதிருப் பதியுங்
ருகனேரியின் சீருங்கரங் குவித்தானின்று மவித்தான். (௩௬)

கச்சிப்பெரு மாணப்புடை களிக்குஞ்சிறு மாண
பச்சத்தொரு மாணத்தொட ரம்மானெனு மறைவாய்ப்
பச்சைப்பெரு மாணப்புணர் பதுமத்திரு மாண
விச்சைப்படி தொழுதான்புக ழிறவான்வயின் பிறவான். (௩௭)

சொன்னோபல வரலிங்கமத் தாமங்கல கிரியாற்
வண்ணர சிங்கப்புத்த வண்ணு வலையப்
பெண்ணாசர சிங்கச்சிவப் பிரமாமூர்த்து பெட்பார்
பண்ணாசல மொருமாதவப் பாலவத்தினன் பணித்தான் (௪௩)

திருமுட்டவ ராகத்திரு மாலத்திக ழினந்தைத்
தருணவத்தனா வாத்தேயவன் டாழ்வார்த்துவர் வாக்கி
வருமத்த நாரகாரணன் மனத்தகவிலினை வணங்கித்
திருமுத்தின சிவவார்த்து மகதபாறடன் திறத்த. (௪௪)

தரங்கத்திகர பணித்திகர தருணங்கபத் திகரேர்
பரம்பத்திகர விரிசோணபத் திகரகண்டி பவமா
மிரும்புக்கரம் போனாங்கடி கிணரபாறிகை வையற்றங்
கரம்பற்றற பெடுத்தாகமுங் கவினத்தெளித் தனனும். (௪௫)

நீங்கல சேமிப்பெயர் செலிமாவன மிருப்பார்
பீடொன்றிய கிருதானமகர் பிடித்தாங்கிய முடித்தான்
கோமேடுகை முடித்தேழுநா னுன்றத்தனிற் குன்ற
தாழ்க்குற கண்ணிலினை படைத்தான் றய ரடைபான். (௪௬)

கருதித்தல பண்ணாமலை தொழுதான்கரர் போற்ற
மருணமத்திருங் காளத்திசென் றகடந்தானை வரதம்
பாதத்தட னுஞ்சுரப பணித்தான் பணி மீதே
மருவிதனாக் கோயித்தனை மதித்தன்பொடு துதித்தான். (௪௭)

முத்தாங்கலி நாயற்குடை முனைத்தான்கை முவிழ்த்தான்
கத்தாமல கத்தாடவித் தெத்தாத்திரே பன்னுன்
மெய்த்தாமரை கிணரப்போதினை மேவிப்பணித் தேதன்
கைத்தாமரை குவித்தான்றிகரக் காவேரிபி னிறங்கி. (௪௮)

அரங்கத்தா வண்ணமேற்றபி ளாழிப்பு விறுதாட்
டரங்கைக்கொடு தாழ்த்தானெறி தரங்கத்திகரப் பொன்னி
வரம்பெற்றதன் னாதிப்பாவிரு கரைவாழ்பதி பனைத்தும்
விரும்பித்துதித் திடபகலி மீதாயின விபந்தான். (௪௯)

எட்டாசிய மெட்டாடவி னிகபத்தேவினை யாடு
மட்டாப்புனற் பிறைதாங்கிய மனராபுரிக் கரசாங்
கட்டாசிய கடம்பாடவித் தாமாநிந் சரணம்
தொட்டாடிக்கொன் டாடிக்கலி துளங்கத்துதித் தார்த்தான். (௫௦)

பொதிபாசலக் குயர்மாதவன் புத்தாமரைச் சரணம்
விதிபாலுடன் ஐதித்தான்விதி வேதாசுமப் பொருரை
நதிபாடின னதிபின்னரை மிருபாலுள் நவையிர்
பதிபாமிரு வோர்வாழ்ந்தி பலவுஞ்சொழு தனனான். (௫௧)

பொருரைத்திரு நதிச்சங்கமப் புனாரிப்புனன் மூழ்கி
யருமைக்கள கண்டத்தின ராற்றாரரை வணங்கி
மருமைக்குழற் கோதாவரி மெழ்ப்புப்பச் சென்றாடித்
திருவுக்கனி மலர்போல்வளர் செயந்திப்பதி புருந்தான். (௫௨)

மீதாறின விருந்தேகந்த வெற்புஞ் சிந்துபுரமு
மோதாதுணர் வானுளரினை யுளங்கொண்டன் றுழந்தான்
றுதான்மயங் காப்புகரர் தமைபஞ்சுளி செலுத்திக்
கோதாமத நீத்தைந்து குரோசத்தென்னை குழந்து. (௫௩)

இரவித்தடந் தேர்தோய்த்தெழு மிரலிப்பெயர்ச் சந்த
வரையிற்கடி திழித்தவ்வழி வளர்ப்புகரர் வணங்கு
மருமைச்சுரு திபின்வாய்ந்துள வானுவருக் கியமும்
பருவத்துடன் வாங்கித்திரை வதனாரம்பம் படிந்தான். (௫௪)

கங்கைக்கெழு மடங்காங்கடற் கரைக்கந்தபுட் கரிணி
சங்கற்ப விகற்பத்தொடு தாழ்ந்தான்நவத் தயர்ச்சா
னங்கற்புக் கிறைநீர்த்தமொ ருநான்கையும் படிந்தான்
திங்கட்பிள வளவுஞ்சுடைச் சிவன்றாட்சிம் புனைந்தான். (௫௫)

போராணை முகத்தானடிப் போதாம விதியிற்
பேராதாத் தாராதனைப் பெரும்புகனை புரிந்தா
னாராவமு தடித்தாமரை பணிநூபுர மணிபிற்
சேரலுறு நவவிரர்க டிருத்தான்மலர் ஐதித்தான். (௫௬)

அபிராவதந் தருமதினை யடித்தாமரைப் போதுங்
குயில்வாய்மொழிக் குறக்கோமானக் கொடித்தாமரை யடியுங்
துயின்மாலையு முவணத்தையுஞ் சூழ்தேவர்க டமையுஞ்
செயிர்தீர்மறு விதிபான்மல ரிறைத்தேசிரங் குவித்தான். (௫௭)

பொன்னீடு விமானத்தருப் போலாந்திரை நூலை
நன்னேயமுச் சூலச்சகந் நாதச்சிவக் கொழுந்தைத்
தன்னேரிலம் முனிபுங்கவன் நகுசோடச விதிபா
வின்னேயருள் விரென்றல ரிறைத்தான்வினை குறைத்தான். (௫௮)

கார்ப்பதவர் முறைநூற்றாத் துனவோனதுன் மடலா
 ிருபா.றுற ளென்கேனெடு மிகநூர்ப்பகை தணிப்பான்
 வகுகாரனா மாய்முக்குணங் கடந்தானந்த மயமா
 முருகோனை மினையாதுன மோனந்தொடு பார்த்தான். (௮௬)

பார்த்தான்பதி னுழும்விதிப் படிபூசனை பரிசிற்
 கூர்த்தாறுற நேசன்பதக் கொழங்கோகன கம்பூத்
 தார்த்தான்கிழிப் புனன்மாமறை சொரிந்தான்மயிற் கட்சுப்
 போர்த்தான்மய குவித்தஞ்சவி புரிந்தாவலிற் புகழ்வான். (௮௭)

வேறு.

பன்னிரு கரத்தாப் போற்றி பகம்பொன்மா மயிலாய் போற்றி
 முன்னிய கருணை யாறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி
 கன்னிய ரிருவர் நீங்கக் கருணைவா ரிதிபே போற்றி
 பென்னிரு கண்ணே கண்ணு னிருக்குமா மணியே போற்றி. (௮௮)

கருணைமா முதுன் னுதுங் கண்கன்பன் னிரண்டினுலே
 யிருவினே கண்கந்த மேலோர்க் கினியவா னந்த மெல்லாம்
 வான்முறை-பெருக்கி பன்னூர் மனமெனங் கோயிற் றாண்டாத்
 திருவினக் கொளியாம் வைவேற் செபந்திபம் பதியாய் போற்றி. (௮௯)

அருஞ்சகக் காதா செம்பொ னுழிபங் கடவுள் வேதங்
 பொருஞ்சமர் யிவ வாகு பொருதனைத் தெறியுந் தெண்ணீர்க்
 கருந்தடல் வணங்கு னோன்றிட் கலவமா மயிலாய் தேவி
 தருஞ்சிற குந்தே வானோர் தமக்கெனங் குருவே போற்றி. (௯௦)

கருதரு ஞான மாய கருத்தினே விளக்கும் வானப்
 பரிதிபின் கதிரின் ஸூத்துப் படிவம்போ மனவை யாழா
 யிருசட ரகவையு மொன்று யியற்றியோர் பிரம மாகக்
 குருவடி வாகி வந்த குமாரனே போற்றி போற்றி. (௯௧)

இருமைரி னுண்மை ஓவா விளமைசேர் ஞானி போர்தம்
 யிரிதரு திமான மேவி மேயலிந் திரிபத் தாலுங்
 தெரிதாத் கரிதா யார்க்குந் தேற்றரு தாட்ப மாகுஞ்
 சரவணத் தனிரஞ் சாருஞ் சண்டுகத் திசையே போற்றி (௯௨)

காமமே முதல வாறுங் களிதரும் பருவ மாறு
மோமெனும் பொருண்முன் னுன வுபர்மய கோச மாறுங்
தோமறு சுவைக ளாறுஞ் சூத்திர மாறு மாகத்
தாமொரு வடிவ மான சன்முக சரணம் போற்றி. (௮௬)

விள்ளுகத் கரிப வாறு விதத்தொடு பகவ னாகத்
தெள்ளுமுக் குணங்க டந்து வேதியர் சிறப்பி னேத்தக்
கொள்ளுமுகத் தேவர் தம்மாற் குவலயம் புரப்பச் செய்து
வள்ளியோர் பங்கில் வைத்த வானவ சரணம் போற்றி. (௮௭)

மறையவர் மகத்தி னீட்டு மாகுதி வழங்கக் கூவு
நிறையுமக் திரமுள் னோர்த்து நீருந் கதியன் னார்க்கு
முறைபுரித் தருளு மாறு முகமுநு கேச பூத்தா
ணைறமலர் கமலப் போது நம்பினேன் போற்றி போற்றி. (௮௮)

குகமெனு துட்ப மாகிக் குகைபெனு மிதய விட்டிற்
குகைவரை யிருப்பார் தங்கள் குகைபெனு மிதயப் போதி
லகயகீழ்த் தன்னம் போல வருளுட னிருக்கு மாறு
முகவிகத் தெனையாட் கொண்ட முளரிப்பூஞ் சரணம் போற்றி. (௮௯)

பரன்சிகை தருமன் சென்னி பதுமத்தன் மேல்வாய் வேள்கி
புரத்தரு கீழ்வாய் கண்ண னுளமுபர் வருடல் கோச
நிரத்தவச் சயினிப் புத்தே னீண்முன்கா லுதர நாப்பன்
புரித்தவத் திரியோ டாயித் திரைபின்கால் புனலின் வேந்தே. (௯௦)

வாற்கணு வனலி ரண்டாம் வான்கணு மகவான் முன்றும்
பாற்கணுப் பிரமர் பததுப் பகர்தரு நான்காய் நீண்ட
மேற்கணு வபபத் தெய்வ மேயவோர் சிஞ்சு மாரத்
தேற்புறப் புடவி காக்கு மின்னருட் கடம்பா போற்றி. (௯௧)

வேறு.

ஓர்வடிவ மரயிரண்டு கிளைக்கவடு மலமுன் றுயர்வேர்கவைத் தறமாதி
நான்குபழம் பழுத்தே, யார்பூச மஞ்சிறு கப்பாவி யாறு மருங்
காம முதற்றழைவைத் தெழுநாறு தோலா, யேர்புரியட் டகமாய
வெண்பூக்கொண் டொன்பா னெனும்வாயிற் கணுவைத்துத் திகை
பத்து கிழலாஞ், சீர்பெருகு பலமரங்கள் பரிசாக்கி யளர்க்குஞ் சிந்து
புரக் குமராவன் செஞ்சரணம் போற்றி. (௯௨)

சாத்திரியகம் மொலியாகிக் கம்மெனாநித் திரியத் தயக்கிரதாய்க்
காரொன்னுஞ் சாராணத்தின் பதியாய்ப், போற்றுகம வினாக் கத்தக்
கம்மெனாநித் புருவாய்ப் புதக்கமெனிக் திரியவணி புன்பவன மாகி
பாற்றாறு அம்மான வாகாயத் தனக்கு மாதிரி முடிவாகி படிபேணக்
கிருதா, சேற்றாறான் கதிராட்டி. பெண்பாண்ட சுடர்வே வேந்து
கரத் தித்துபுரத் திறைபோற்றி போற்றி. (௭௩)

கோவான வினனாகிக் கோவானபுனவிக் குழுவினயு நடத்தி பந்தக்
கோவானதறக்கக், கோவாகிக் கோவான பசுபதியு மாகிக் குகையான
விதபமெனும் கூடாகி வாக்காய், கோவானும் விழிபான கோவானும்
புன சோடியிலுன் டானசா மசாமனைத் திரியும், கோவாகிப் புரத்
தலிய னுனக்கமனத் துன்னே குடியிருக்கு மருக்கடம்பக் குமாணடி
போற்றி. (௭௪)

ஞானவடி வாகிமுத ஞானவிதை பாரு கன்னுனின் முனைபமுதக்
கிஞ்ஞாவி பாடி, ஞானமெனும் பாற்கடலி னஞ்சுழிய தாகி ஞான
நிற னாம்பெரியர் கங்கிடமு மாகி, ஞானவிதை கதியாகி ஞானியர்க்கு
மெட்டா ஞானவிரு சத்தியுட விருத்தெனையுக் காத்த, ஞானமொடு
வடநிறவி விரிப்பார்க்கும் விரிப்பா ஞானவரை விரித்தருந் நாத
னடி போற்றி. (௭௫)

விரிக்குமினக் கதிராகி மேகிவந்தக் கடரை விளக்குவிக்கு மவ
னாகி விளக்குமினக் கதிராத், பெருக்குமவன் மாலீசன் போற்படைத்
துக் காத்தும் பின்றுடைத்துஞ் செனிதபப் பேரிடத்த நிறைவாய்,
கெருக்கிவவுற் பவமுதல வாகுதும் பருவ நிறையு மந்த வடிவகன்று
நீணவார்க ஞானத்தே, கிருக்குமிருக் கதிராத பரம்பொருந் மாகி
மென்னுவிற் குடியிருக்குக் குமாணடி போற்றி. (௭௬)

பக்கமென ளாக்கருமை வெண்மைவின வாக்கார்ப் பாசவிரு
தாக்கொண்டு பாபசாடாக்கி, மிக்கவதி சேழன்று தூற்றறுபத்
ததந்தா மேவுதின டுணிக்குவைகள் கோவைவனிசெய்த, தக்கவட
மொன்றைபக் கோடியுக் தோறுஞ் சாத்திரி சத்திரி சாருமுற
வைத்தோன், கொக்குவரை போடுதனை குருகுவரை பெயரக் கூர்
வேற்கை யேந்திய குமாணடி போற்றி. (௭௭)

திங்கலிரண் டறுபதிதழ்ச் செங்கமலப் போதார் திகழ்பருவ
மஹசெழி வருடமொரு கொத்தார், தங்குவரு டக்குலை எறப்பதென
நீன்செந் தாமரைத்தண் மலர்மாலை தன்னிலா விறந்த, கொங்குயிர்த்த
பல்கோடி புனைந்துபொரு குரன் குடர்மாலை யுடன்வாகை மணமாலை
புனைபுந், துங்கநெடுஞ் சுடர்விடுத்த விரண்டுமுனைக், கதிர்வேற் ருல
மெலித் தோன்சிரணத் துணைச்சரணம் போற்றி. (௭௮)

தாரவிரு சத்திகரஞ் சாருமொரு சத்தி தரித்தருமந் திரசத்தி
யுற்சாக சத்தி, சீரியநற் பிரபுசத்தி யிம்முன்றிற் சிறந்து செய்யுறம்
பொருள்காமஞ் செவ்விதுறுதலு, மாரருளின் வாய்ந்துபதத் தம்
புயம்ப ராவு மன்னோர்க்கன் னைபர்தந்தை குரவரினன் புற்றே
பேரருளின் சீர்காட்டுந் துணைக்கடம்ப மாலைப் பெருமான், னிருசர
ணப் பிரசமலர் போற்றி. (௭௯)

ஆகமனம் வாக்கென்னு மவைமுன்றின் கரும மாறாகும் வினைய
கற்றி யரியபத்தி யோடுஞ், சேகறுமுகக் கரணமுற வந்தனைசெய்
வோரைத் திருக்கருணை காட்டிமலத் திரயாதி நீக்கிக் கோகனதத்
தாளான கோயிலர சளித்துக் கும்போத யற்குமுரை கூறியெனை
யாளுங், கேகயப்புள் ளரசேறு சோதிவடி வேலோன் கிரணவரு
ணச்சரண வினைப்போது போற்றி. (௮௦)

வேறு.

வருணமாச் சிரம நான்காய் வாழ்பவர் பரவ வன்னோர்
விரியுநாத் திசையிற் கிர்த்தி விளக்குவித் தறமுன் னான்கும்
பொருளொரு நான்குஞ் சேரப் புரந்தருள் குமா முர்த்தி
திருவடித் துணைய தாகுஞ் செழுமலர்க் கமலம் போற்றி. (௮௧)

பன்னோரீந் திரியந் கெட்டாப் பரமவா னந்த மாகி
மன்னுமிந் தியக்கோ வாகி வான்செப வடத்தி னுலே
துன்னருஞ் சிறப்பு வாய்த்துச் சூழ்ந்தவிந் திரிய நீக்கு
முன்னவ ரருச்சித். தேத்து முயிரு முகத்தாய் போற்றி. (௮௨)

சீவனுக் கான்மா வாசுச் சிறந்தபூ ரணமென் னுன்னுந்
தாவறு முதியோர் தங்க டியானத்தார் றன்னைக் காட்டி
மேவர வுலகுக் கெல்லாம் வியன்குரு வாகி யாண்ட
முயிரு முசுத்துப் புர்தேன் முண்டாத் துணைத்தான் போற்றி (௮௩)

மகத்திவி ரீரன்ரு, காங்கு மற்றவோ ரீரன்ரும் பின்னர்த்
தொழுத்தவோ வார்த்தி ரண்டு குறத்தி மெழுந்தா யோம
வகத்தவன் திராழ மாநி யாகுதி யனைத்தும் போற்றிப்
புகத்தவன் கதிமுன் காட்டிம் பூங்கடம் பத்தாய் போற்றி. (அச)

பொன்னன் ராஜன் தன்னன் புவனமே யாதி யாக
மன்னமெப் புவன வாழும் வந்தெனக் குமா முத்தி
தன்னமுட் ஈகி முற்தத் தாழ்வினக் கருணை காட்டி.
பென்னிடத் தன்பு பூத்த வினையடித் கமலம் போற்றி. (அதி)

கதிவெனு முதிப வீட்டின் கண்ணினே தென்றன் கெண்ணித்
துதிநகு முனறு கீர்த்தித் தோத்திரம் புராண மான
மகரவா ரிதிபி கீர்த்த மகிழ்த்தருள் காத்தன் னாக
விநயதா மரைப்பூங் கோபி வினங்குந் வினக்கே போற்றி. (அக)

உடைத்தவான் குடும்பம் போல வுன்னொடு புறமு மோன்று
யடைத்தவா ரிதிபின் முற்குங் குடும்புற மகமு மோன்றுப்
மிடைத்தவா ரிதிபின் வாகி வெளியுமாய் வினங்கிச் சூர்மாத்
குடைத்தவன் டிவிவென்கொண்ட குமாரனே போற்றி போற்றி (அள)

தந்துவ மிருபத் தஞ்சைச் சாற்றன் தமக்கு மத்தத்
தந்துவ மிருபத் தாகுய் கினைத்தனோர் தமக்கு மிதத்
தந்துவ மிருபத் தேழு தானென்பார் தமக்கு மத்தத்
தந்துவத் தியல்பாய் கின்ற சண்முகத் திறையே போற்றி. (அஅ)

செய்வதொம் பதம தான சீடற்குத் திருத்து மேன்மைத்
னய்யதற் பதம தான பிரமத்தைத் தொடர்புந் காட்டிப்
பையவே பசிய நென்னும் பதத்தினு லொன்ற தாக்கு
மெய்யுனர் குருவாந் சோதி வேற்படைத் குமார போற்றி. (அக)

அயனெனப் பிராகை முற்கு மையனே வினத்தைக் காணி
வயனுந் செபத்தின் வாய்த் தாண வடிவே ஞாலத்
துயர்ச்சைத் தாதத் தன்னி ஞானஞ் தரீயே வானப்
புயனிறத் கண்ண னுதத் தவாரகை புரப்பாய் போற்றி. (அஃ)

தாண்டவக் கத்தத் தினை தனிப்பா சத்தி யோடு
முண்டிருத் தனை வாழ்க்கை முற்றறத் கீழி வீதி
பாண்டிருத் தனப்போய் கூட எண்ணிச்சு கித்த ராதி
வேண்டிய வினாந் மாற்றம் வேனெனம் படைபாய் போற்றி. (அச)

வாரண வாரி யான மன்றத்துக் கன்ன தானக்
காரண வுமைபோற் காங்குங் கடவுளே காஞ்சி தன்னிற்
பூணக் கம்பை நோற்கும் புவைவயா யாங்கந் தன்னி
ஞரண வடிவாய்த் துஞ்ச நான்மறைக் கடம்பா போற்றி. (௧௨)

விளம்பிய விவையல் லாது விராட்பெரு வடிவ மாநி
யுளங்கரி சிறப்ப யாவு மொன்றென நிறைந்து மாயக்
கனங்கதற் திடுவோ ருள்ளக் கமலப்பூஞ் சுரும்பே வேத
மனந்தறி யாத செவ்வே லிப்பனே போற்றி போற்றி. (௧௩)

சொல்லரு ஞான வீட்டுச் சுடர்விளக் குலக மான
சென்னிவான் நிலக மேலாய்ச் சிறந்தவா னந்த சார
மல்லறித் தெண்பாட் கொண்ட வற்புந வடிவே யின்றன்
மெல்லடிப் போது சூட்ட விருப்பமுற் றடைந்தே னென்றான். (௧௪)

அஞ்சவி செலுத்தி வேற்கை யாறமா முகத்துப் புத்தேள்
செஞ்சிலம் பலம்புந் தண்டைச் சிறிதிக் கமல மீது
நெஞ்சகங் குழையச் சென்னி நிலமிசை தாழா நின்ற
வெஞ்சலிற் சுண்ணக் கையா லெடுத்தனன் குமா முர்த்தி. (௧௫)

கையினு லெடுத்திக் கந்தன் கடம்பமார் பிறுகப் புல்லித்
துய்யமா தவத்தின் மேலாஞ் சுகமுனி வேத சார
மெய்யினாற் றுதித்த வெல்லாம் விருப்பமிக் கடைந்தோ மென்று
வையமீன் றனித்தா ளீன்ற மைந்தனன் குலாப்ப தானான். (௧௬)

சொற்றருந் தவத்தின் மேலாஞ் சுகமுனி சொற்ற தெல்லாங்
கற்றுவந் துரைப்போர்க் கெல்லாங் கருத்தினி லெண்ணி யாங்கு
வெற்றியம் புயத்து விர வாகுவே பருள்வா னென்றே
முற்றொருங் குணர்வோர்க் கெட்டா முயிரு முகத்தன் சொன்னான். (1)

வேறு.

வந்தணியாய் நமைத்துதிக்குஞ் சுகனே கேண்மோ வையகத்துக்
குணதுதெரி சனந்தால் வாக்காற், சிந்தணியாற் பரிசத்தா லறமுன்
னாக்குஞ் சிறந்துதவி யுயர்சேவன் முத்த னாக, முந்துலைத் திருத்தியெ
னக் குமரப் புத்தேன் முகமனெடுத் துரைத்துவிடை கொடுப்பப்
போற்றிச், சந்தமறைச் சுகமுனிதன் கரங்கன் கூப்பித் தணவாத
விடையென்றே தணந்தான் மாதோ. (௧௭)

குற்றமொரு முன்றகற்று முனிவீர் கேண்மின் குறையிறவுச்
சுற்றுகுவிடை கொடுத்திச் செவ்வென், பற்றொடுதன் செயந்திபுரத்

தின்ற கா.ரம் பணிந்தவர்க்கெல் லாங்குணை பாவித் துற்றான், பெற் றாழ்வாத் தான்மகனைப் பணியும் பூசை பெரிதெய்தும் கீர்த்தனங்கள் பேசு தாம்பா, ஞாற்றவார்த்த சரித்திரமே கதியுண் டார்கு முன்மைபு ன்மை பென்றவா்பா ஞாநத்துப் பின்னும். (௯௯)

உவார்த்தகதை விபாதமுவி சுகற்குச் சொன்ன துங்கலிடத் துனாத்தன விபா னுமையெய் காதற், சரித்தி ரத்தைக் கருத்தினு டன் கேட்கின் னார்க்குத் தருமமுத லொருகான்கு மரபிற் சாரும் விரித்தபுரா ணத்தியல் பெழுதித் தானம் விதிமரபிற் கொடுப்பவர் தாம் வேலை ஞாந, மருத்திபுடன் கொடுத்தபல னடைவார் வாங்கு மன்னவரு மன்னகதி படைவர் மாதோ. (௧௦௦)

புத்தகத்தைக் குமரன்வாடி வாகப் பூசை புரிந்தியற்றும் பெரி யோர்க்கும் போர்வேற் செங்கை, பத்தனகு டருமுதமா யிருத்தன் னாகத் தருமுதலான் வையுமிப்ப னவன்பு ஞான, வித்தகப்புத் தகவி குர்கு லிவன் தோறும் வினாக்கமலத் திருமடத்தை எமலப்போ.நுங் வாத்த்தலத்திற் விடையாழி தாங்கும் கண்ணன் கதிர்மணிமார் பும்போ லக் கவிக்கு மாதோ. (௧௦௧)

கின்றுபுர மான்மியத்தைத் தினஞ்சொல் லோர்கள் கிறத்திதி மச்சுளுட னெழுது வாழ்வார், முத்துகதை சர்வீதியிற் குருமுன் னாக முற்றலாத்தி யாயமொன்.ர கேட்போ ரெல்லாந், சுத்தாவாம் புரவி மகக் கதியிற் சார்வார் தாயகதை சர்வீதியின் முக்காற்கேட்போ.ரெந் தமல டானுது மகப்பெற் துயந்தே யிருகிலத்தி லனகையர்கோ னென்ன வாழ்வார். (௧௦௨)

நாலாறு குகதிர்த்தத் தன்னை வேத நாசெகந் நாநர்தமைத் திருமா றன்னை, மேலான குருபாண விரர் தம்மை மின்னாரைத் தோகைந லிசச் செவ்வே றன்னைப், பாலான நெடுஞ்சிகரத் தன்னைச் சந்தப் பருப் பதத்தைத் திரிகதத்தி ரத்தர் தம்மை, தூலாரு முவிவிர்கா னாண்டு தோ.ரஞ் சென்றெத்து மெனச்சூத னுவன்ருன் மாதோ. (௧௦௩)

மயில்வாழி தகர்வாழி சேவல் வாழி மனுவனைப் திரிகதத்தி ரத் தர் வாழி, குயில்வாழி மோழித்தெய்வ பாண வாழி குறவர்குலத் தோடிவாழி கொடுஞ்சுற் றாய்த்த, வயில்வாழி சேயர்திபுரத் துற்றோர் வாழி யா.தமுதப் பெருமான்நன் கருணை வாழி, பயில்வான்மைமுதல் வாழி புராணங் கேட்போர் படிப்போர்கள் கிளைகனெலாம் வாழி மாதோ. (௧௦௪)

சுகப்பிரமரிவி பூசைபண்ணினவத்தியாயம் முற்றிற்ற.

ஆ அத்தியாயம் லெ அக்கு திருவிருத்தம். அகஅ.

காப்புத்திருவிருத்தம் க. சூகத்திருவிருத்தம். அகக.

திருச்செந்தூர்த் தலபுராணம்

முற்றிற்ற.

பரமபுருஷன்.

திருச்செந்தூர் தந்தலபுராணம்

அரும்பதவரை.

காப்பு.

ஊற்று-ஊற்றினின்ற மதநீர். எதிர்
து-உண்டு. ஒன்றும் முழங்கும். சோல்-
மலைப்பக்கங்கள். வாய் ஏற்று-இடம
கொடுக்கொண்டு. உணைக்கும் (புறது

மயில்வாசனத்தை) டோர்த்தும். மூக்
திய-மூன்றாதித்த. மோது-பகை. மூம்
மதத்துக் களியாளனை யெனக் கூட்
செ.

கடவுள் வாழ்த்து.

1. இருப்பது - கிளையுள்ளதாயி.
து-அந்த. இயல்பு - இயற்கையடிவத்
தை. ஏன்று-பொருத்த. துலம்-விடத்
தை. கருப்பதம் (இருப்பெயரொட்டு)
உணவு-கிண. விஷ-ஏன்று மன்றும்
எச்சம் சூக்கியென்பத னோடு முடித்
தது.

2. சங்கம்-சங்கவனையவின் துண்
டம். மாடு-பக்கம். பீடு-பெருமை. மதி
யன்-சுத்திரங்கப்போல.

3. இணங்குன்ற - (சுற்றவாவைக்
ருப்) பொருத்த. விழு-நிறப்பு. வேதம்-
வேதத்தினிடத்தது. பழுத்த - (பழமா
கப்) பழுத்த.

4. மூன்று-ஒன்றது, பாடி. உழ
க்க-கித்தி. வினை-வாய்ப்பினந்து. உ
டைத்து-கட்டுவிட்டு.

5. அம்-பாதாளம் அடக்கலும்-
எங்கும். தனது-தனிகள். செல்ல - வி
யாபிக்க. மூலம்-மேல். மேலாய்-மேற்
போக. உத்தாமடங்கலும் - னாழித்தி
யையும். பொருது-ஒத்த. குர்மா-குர
னெய்யமாதையது. உத்தாமடங்கல்-
இருபெயரொட்டு.

6. கெடுகம் (இருபெயர்) முருக்
கமலர். தரு-கித்த. கைக்கிள்ளை-
காவதி. கம் - தலை. கார்த்தகஞ்சு
கன்-கரியரிதச் சட்டையணித்தவனா
வக்கடவுள். கெளரியென்பது - மீக்கு
அமைப்பதனோடு முடித்தது. மீக்கு
தல் - (யாரிடம்) மேற்பட்டிருத்தல்.

7. வேன்யி-யாகம். விட்டிய-வெட்
டித்தனிய. மதனை-விபத்தியர்.

8. செனகையம் - செஞ் சத்தனம்.
குறா-முழங்குமின்ற.

9. வந்த-வழிப்பட்ட செம்மணி-
கிவந்தமானிக்; அது: பார்வத்திரு
வடிவிலம்பினுண்டது.

10. அதுகால்-வளர். முகை - அ
ருமபு. குறுகார்-பனகவர். கட்டழித்
து-கிண்குடித்து.

11. புனை - தெப்பம், தோணி.
சோல்-(சூகுபெயர்) தேவாப்பாக்கன்.
அங்-அவைகள். இன்-இனிய.

12. அவம்-ஒலி. கிவப்பா - கிவப்
பு கிறம்பொருத்த. பாவவக்கு-பாவவ
யாரிடத்து. அது-அதாம்போம்படி.
பணித்த - கற்பித்த. கையாசன் கவி
கிரோட்டர், கத்தாமுத்தி நாயனார்.

13. சொல்லா-மருதி. காந்தவீ-
துக, மதுரம், சித்திரம், வித்தரம்
என்பவைகள். வரீசம்-தாமரை. பிர
சம்-தேன்.

14. ஒருதனி-(இருபெயரொட்டு)
ஒப்பில்லாத. கதிர்நிறம் கவின-சூரிய
னதிரிதம் (போலும்) கிறம் கிவந்த.
சூரு-நிறம். மெனன்-முக. விஷ இமை
ப்ப-ஒளிவயத்தது. முதுவல்-பல். முத்
து அரும்ப - முத்துக்கள் (போலத்)
தோன்ற. மரு-வாயின. கருகிர்-செய
கரு கிர்மலர்.

பதிகம்.

1. கனகசுந்தரி. குழை-வெளிப் பட. கங்கை கதி குவார்-கங்கை கதிவி ன் அடிப்பக்கம். குழை-(சாந்தாவென் னும் வாய்பாட்டி வினாவென்றம்) கு லோகித்து.

2. முகவரீஞ்சு-மேளமேச. மறை- வேதம். கைபவம்-காந்திரன் கை-உ ள்மை. சிறுவின் - (கங்கைக்குளங்க ளும்) சிறைவோடு.

3. பரம்பம்-சிறையம். இறை-கு லாக்கடவுள். சீதுபுரம்-திருச்சென் டூர்.

4. வையதிபுரம்-திருச்செந்துர்.

5. உதாம்-வயிது. இதுச்சி-இது ப்பாம். மறைமீன் வாய்ப்ப-வேதவிதி ப்பாடி பொருத்த.

6. மானிடம்-மனிதப்பிதளி எய னர்-வேடர். விதை வகை-வித்தமனை.

7. தரு-(வேங்கை) மரம். குறை மின்-வெட்டியவர்.

8. தருகுருச்சுந்த - மரவடிவம னைத்து. துணைக்குளாம்-சகோசா ளாடியவானொரு விடியவர். வானைத் திருகுவாடி (விடியவர்) வான வடி வொடுத்த.

9. வகுமை-குறை. வேட்டு-விவா சஞ்செய்த. பெட்டி-குறப்பம். உதவ

மைத்தேர்-தேவிகுந்த புட்ப விமா னர். வானமகன் - தெய்வவான வம்மை.

10. திரிகத்திரத்தர் - முக்காணிப் பிராமணர். விபுதி-பொருபம்.

11. வாயம்-வெற்றி. வாய்ப்பு - சிற ப்பு. உதித்தது-சோர்நியது. புகை- அறிவு. புயம்போன்றோணி - மேகம் போலத் திருமேனியுடைய திருமக. றோணி - வினாமுதற் பொருளுரைத் தம் இ. விசுவபுரத்த குன்றிய பெயர். கயப்பிராணக் கடவுள் - தா னே பிராணிக்குத் கடவுள் (ஐய).
12. பகை-வாண.

13. உடந்தம்-வகுத்தம். மாவை த்தோடர் - மாயாமலங்கனின் குடர் சி. அதுபுரம்-துச்சரியம்.

14. ஒவ்வாது-மாமனமீன்வாமம். (ஒவ்வா என் தும் பாடம்) உள்பெறத் தய - உள்பெண்ணிய. என் தவைய - மறிக்குத் தகுதியை யுடைய.

15. வையம் - திருவெவ்வைத் குச் சாயமாயுள்ள ஒரு பிராமம்.

16. இறை-சொல். வானிபரன்- சாவதி யருளுடையவர்.

17. அனது-சேது. ஆம்-சரிவை. கனி-கனிந்த. புவவர்-பிதவர்.

1. கையிசாரணம்ச்சீழ் குதமுனி சேன்ற அத்தியாயம்.

1. காதிசெய் - விவா சித்திரன். என் திருத்தவமுனிவன்-என்ற பெரிய தவத்தவ யுடைய முனிவன். என்ற வன்பதில் அகரத் தொகுத்தம்.

2. சீவக-சீவக. வித்தவான் - ஒரு முனிவன். கரி - அச்சினி.

3. மானுச்சர்-(மேற்கொட்டியுள்ளி ன் குறிக்கப்பட்டாரது) சிடர். பண்ணி யர் - மயக்குகளுடையபத்தினிமாச் சன். தொப்பாச்சிவிருதாமுத்திரன்-

(சாத்தவகோண்ட) தெக்கனாச்சினி; ளுசவியர்,சாருபத்தியமுதலியமுன் று நெருப்புக்கா. அடைகதர்-(கையி சாரணியத்தில்) வந்தாரன். சிறுவர் - உரிவவர்.

4. முகமன்-உபசாரவாந்தவ. வா லிய-பரிசுத்தமாவிய. அருச்சியமுதல - சருச்சியம், பாத்தியம், ஆமனம்; இவை முனிவர்களுக்குச் செயு மரி யாத. என்வை - சமயம்.

9. கலிண-பிரகாசிக். பண்-கார், இணை. பராக்ஷன்மதலை. விவாகமுனிவர் தோம் - நூற்றி. விவாகுலின் வடிவார். வந்தவன் - திருமால திமையுன்ன (அம்) விவாகமுனிவர்.

6. தோடர்பு - (வல்வினை) சம்பத் தத்தால்.

7. மரன்மியப்பரித்த - மகத்தவத் தத்திய. தரித்தனோம் - (மகத்தல்) தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம்

8. பொற்ற - சொல்லிய. சூர்-அகர். யோன் - குமாரக் கடவுள். பொற்றை - சிறுமலை.

9. மும்மலக் கறம்ப - அனவம், மனைய, சன்மங்களின் சேட்டை. எறி-முறிக்கின்ற. கரங்குவித்தனன் - வகடப்பியவனாகி. துணித்தான் - (அம்

முனிவ சென்னைப்பம். விரித்தச்சொல்லத்) தோடங்கினன்.

10. பொலன்-பொன். புறநக்கை யான்-விவாகக்கடவுள். கபாலபுடி-கண்ணமாயி கண்ணாடி. உயிர்ப்புவித்தும் - பெருமுகத்தையும்.

11. தோகை-பீலி, மயிற்றோகை. குட்டின் மணிக்கோடி-சலைப்புவாகிய இரத்தத்தவாகம் - தோழிக்கோடி. தண்டம் - மூக்கு. உடன் லிசக்கும் - ஒன்றாகப் பிரகாசிக்கின்றதும். மாக தப்பொன் காகம் - மாகதமணியாலாகியமலை. விசாகன்-முருகக்கடவுள்.

12. தோல் - பறைய. மேதகும் - மேன்மைதத்திய. கலந்தி - கலனையும். வேற - பிறமனவிசாகக்களும். புலப்பட - தெளிய.

2. விபாதர் ககருக் குபதேசித்த அத்தியாயம்.

1. மாகதத் தனித்தாலாம் - மாக தமணிபோலும் ஒப்பற்ற திருமேனி. வெரி-முதுகு. இருவினைத் தோடர் புலவினை தீவினைகளின் சம்பத்தம். கங்கைமூலம் - கங்கைதியின் அடிவாரம்.

2. தலைமயங்கிய - (ஒருகாலத்திலே) தலைசமோதிய. வகுத்திடா-வகுத்து. செறி-முறை. ஆய் - (பிறவினை வகுதி தோகத) ஆக்கி. சிறத்தி - சில சிறத்தி. கரப்பான் - (எல்லா வற்றையும் சன்மனத்தின்சுட்) காலு மவ்வியாத முனிவன்.

3. ஆன்மான் - அத்தன்மையனு ன விவாகமுனிவன். பொருகை-தாம் பிரவன்னர். இ.

4. சீர்மை - சிறப்பு. மதலைக்கு - (உமத) பத்தி-னாகிய அடியினுக்கு; இத: இட ஈடு வமைதி. செப்புதி - (விசித்தத்) பொல்வாய்.

5. கத்தா - திரட்சி. சோர்பு - தனரவு.

6. கடா-எருமைக்கடாவாகனம். கலவன்-யமன். மானசோத்திரம்-யம னுடைய பட்டணம். கதவு-(அக்கரத் திற்புகாமற் திற்குத்) கதவு. எட்டு யோகத்தின்-எண்வகை யோகத்தினு னே. மதிப்பார்-தியானிப்பார். கடர்-ஒளி. அமாரோனை காவலன்-முருகக் கடவுள்.

7. உடைத்த - (விசாரம்) கரைக னாயுடைத்த. முகாரம்பதீர்த்தம்-இரு பத்துளக்கு தீர்த்தங்களுனோந்து; அது: சீரித்திக்கு சேரினன்னமுத்திர தீர்த்தம். வதனாரம்பமென்பதும்இது. படித்துமூச்சு. அன்னார் - தேவர்முத லாயினர். அருள்புரிவார் - அத்தேவர் முதலாயினர்க்குக் கிருகைசெய்வார். இத்தகு, எழுவாய் பதமபணிவார்.

8. வைவல்-தினம். ஆன்ற-ரிதை க்த. சோடசம்-பதினாறு. விதி-உபா ரம். கான்ற - கத்திய. என்ற - பொ ருத்தி.

9. பரிவீச் செர்வி-அகவமேதம்.
உருத்தம்-செய்யும். உவவா-செடாத.
செறித்தொகை - பதவிச் கூட்டம்.

10. சுதி-பயன். அனையும்-மெட
க்கும். பொரு-பிஞ்சு. எழுத்தா-ந-
கை குமாரசாவு என்பனம் தியை இதை
செவ்வைய என்னென் உருவம். திரு
முருகாந்தரப்பயலில், இதைமுத்த
டம்பிய என்பதற்கு-கை குமாரசாவு என்
து அருளிய காதெனும்பினியார் சுதி
யதும் கண்டே.

11. சொழிக்கும்-தெரித்து விளக்
கும். செவ்வ-தகினைம்.

12. விவன்-பெருமை. அமைத்த-
பெற்ற. கைகொள் - கம்பெனத்த இ
ருகையே (ஒருபொருளாக மறித்துப்)
பொள்.

13. சுது-மாணம். சருது-அரிதும்.
இவைகொப் புதித்தானம். பகவம் -
விவன் பிதப்பம்.

14. பரிக்கும்-தாக்கும், காக்கும்.
காள் - தேவர். பெருத்தம் - உயர்ச்சி.
செறி-மோகம்.

15. அசாவு - அன்பு. துட்பம் - து
ணுக்கம். சொசாது - சொச்சிவசாது.
உவவக்கோன் - செவ்வகோன். துணி
வக-பிச்சயகை. உம்-தலை.

16. கைமதை கைகொள் பெர்
செருத்தாய் என்பதத்தேப, வசனாம்
பதித்தமும் படித்து கை பெறுதி
யென்றார்.

17. செவ்வு ஒவ்வம் - (இரு
பெயரொட்டி) முத்தும். கண்டான்-
செய்தியாதருவிவன். விவ்வான்-
செய்வனன்.

3. செயந்திபுர லையவழிநாத்த அத்தியாயம்.

1. அந்தரம் - அகவாயம். அநி-
நாசம். பந்தரம்-பிளவம். இடபுல
நா-பதிசெய்தியுந்தாம். ஒன்றும்-
ஒருவழிப்பதி. பசோசுத்தனமை-
பசோசுத்தத்தின் மெய்க்கை.

2. ரிபுரம் - தனாகம். முத்து-
முத்தம். முதியோர் - பெரியோர்.
அகல-கை, செறி-பயன். போகம் - அ
தவிய்க்கும் பொருத்தம்.

3. கனித்த - மெய்த்த. கெவ்வ
புரி - பெருசெய்யு பிடங்கனென
து. கையாய்க்கையினர் குட்டிச்
செய்யுத் கிரியை. உவவு-தேவருள்
ம். அருதியில்-காசத்தின் பூனாகுதி
யினித்த. கித்தி (தேவர்க்கு) உ
வ்வென்னி. கையம் - கீசியின்.
தேத்தாதிசெயன் - ஒருமுனி கிரேட்
டன்.

4. சருது - (யாவதும்) மறிக்கப்
படுகின்ற. கைகொள் - ஒன்பது
வகைச் சித்தம்.

5. அருத்தி-ருகை. இயமம்-மெய்
மை, செவ்வமை முத்தியவை. கய
மம்-சுத்தியாவத்தாமுத்தியவை. பிர
சுயாமம் - கையாவயல்கி மந்திரா
செய்தம். கையமை - மெய் பொரு
தின் சுத்தருவினிடங்கேட்டம். மன
மை - (அகவைய செட்ட வந்தை)
மனத்திப்பதித்தம். விருத்தியாகைம்-
(பதித்தவந்தை) கையாகி செய்தம்.
தியமை-கையாகிவந்தம். சமாதி-
(தியை முதிர்க்கினினை பூனமாக
கையின்) மனத்திற் பதித்தம்; சித்
தகட்டம். இவந்தை கையாவையோ
கமென்பர். அனியா-கிசெய்தத்தம்.
மெயா-கிசெய்தத்தம். கையா - கிசெ
ய்தப்பாத்தம். கையா - கிசெய்த திப்பா
தம். கையாவம்-கையாவம் ஒருவன்
கையாவம். கையாவம்-கையாவம் தன்
கையாவம். பிரசுதி-கையாவயத்
தையாவதம். பிரசுதியம் - கையா
இடங்கனெனத் தையாவதிச் செய்
தம்; இவந்தை அட்டமகித்தி யென்
பர்.

6. காந்தியையாம் என்னடினை - கா
ன்குபெருந்தியையும் அகனாடடவிய
காங்கு கோணத் தியையும், இவற்
றைத் திக்கு, விதிக்கு என்பர்.

7. அஞ்ஞானம்-அழகிய ஞானம்.
வேர்-மூலம். குழந்து-சுற்றி, கல்லும்-
தோண்டிவந்த. காமமுன்னாறு - காம
ம், குரோதம், உலோபம், மோகம்,
மதம், மாச்சரியம். மாராய - விரோத
மாகி. சிவதையும்-அழியும்.

8. மோக ஆகாமியம் - மயக்கத்
தைச் செய்யும் ஆகாமியவினை. சஞ்சி
தக்கடமி - (இருபெயரொட்டு) கட்டிப்
பட்டு சித்திவந்தவினை. தேக்கும்-பிரிப்
பும். சிறத்தார்க்கு-சிறப்பாகத் தெளிச்
தவர்க்கு. ஆக்கம்-செல்வம். இடத்தி
னிகழ் பொருளின் குறையிலே விடத்
தின்றேல் வைத்துத் தாக்கும் நீக்கு
மென வுபசரித்துக் கூறினார்.

9. திரிவேணி சங்கம்-சங்கையும,
சாகவதியும், யமுனையுங் கூடுமிடம்.
உழைத்த கல்வினை - (மேற்சொல்லப்
பட்ட இடங்களில் மூழ்குதலாகத்) பெ
றப்பட்ட புண்ணியம். குழைத்த - (வி
சாகம்) செறித்த. அக்கதிக்கு-அபபய
னுக்கு. எதிர்கூறி-ஒப்பாகச் சொல்லி.
அழைக்க-வருவிக்க.

10. வாசபேயம் - யாகத்தினோன்
று, கதிபவை - பயன்களை. வயின்-இ
டம். சித்தமும்-காந்தோதும்.

11. முன்னுலாமி-பூருவ பக்கத்
துப் பிறைச்சந்திரன். பயத்த - (தாம்)
பெற்ற. தியனை - பாவம். பின்னுலா
மி - அபாபக்கத்துச் சந்திரன். கயத்
தரும் - அழிவையுடையும். யாதென-
(இங்கனமாதற்குக் காரணம்) எது
வென்று. கொல் ஆம் - அகைகள்.

12. காழ் அகம் - கடின சித்தம்.
பீழை-துன்பம். பெற்றமாழையொண்
கனார். (காம) ஈன்ற புத்திரிகள். வ
ழிஞல்பெற்ற-முதையினாலே. (பிறர்)
அடைத்த.

13. பாலர் வேட்டஅப்பண்ணியர்-
(தம்) புத்திரர்மணஞ் செய்த அந்தப்
புத்திரிகை. பண்பு-(பாவல்) குணம்.

14. பணி - பணியினது. குறம்பு-
(குளிர்ச்சியாகிய) சேட்டை.

15. ஓமம்-யாகம். தமம்-புறநீர்
ரிய அடக்கம். சமம் - அகநீர், சரிய
அடக்கம். கதி-பயன்.

16. கல்குரவால்-தரித்திரத்தால்.
அத்தியாசனம் அருள்- (கொடுத்த
இடத்து) மிக்கபேரணைத்தையுண்டா
தல். அபிராணம் - மிகக்குடித்தல். கு
ரவன் மனையாற்பவம்-ஆசாரியன்மனை
வியை யதூபித்தபாவம்.

17. எந்நீர்-(அநைய) வீசுகின்ற
சைம். தடம்-பெருமை.

18. மலங்கு-மயங்குகின்ற. வாட்
டிறலான்-வானாயுதத்தைக் கொண்ட
வெற்றியை யுடைய வீரவாகு தேவர்.
குலங்கனோடு-கூட்டத்தாருடன். வே
ணங்கபரிஸ் - குகதாசர்கனோடு. கு
ழைவார் - (மணம்) குழைத்திருப்பார்.

19. மார்க்கம்-வழி. தவற்ற - தப்
பிப்போக. மல்லல்-வனம். (துணிவுப
ற்றி) எய்துவதெய்தவ ரெனார்.

20. கமலை - திருவாடார். அனலக்
கிரி-அருணாலம். புருடோத்தமாக
கம் - தவாரகை. ஒன்பதினும் - ஒன்
பது கைத்தினுள்ளும்.

21. குரோசம் - கூப்பிடுதலாம். அ
வ்வயின்-அந்தச் செய்திகைத்தினிட
மானது. அடைத்துசார்த்து. சுருங்கு
(காலாத்தாத்தில்)சுருங்கிய. கூபரம்-
கிணறும். வான்-பெருமையோடு. சுரு
ங்காநிரக்கும் - மிகமுழங்கும். ஆம-
ஆகிய. புண்ணிய தீர்த்தத்தின் - புண்
ணிய தீர்த்தத்தினாலும். இவையின்-
மூர்த்தியினாலும். பாமபு (எங்கும்)
பிரசித்தியுடைத்தாம். அக்கை-அந்தச்
செய்தியுமாம். எனவே தலம், தீர்த்தம்,
மூர்த்தியென்னு மூன்று சிறப்புள்ள
மை காண்க.

22. அனல்-20ம் பாடலிற் கூறி வரப்பட்ட தலம். அனல்-2 - அனல் துள்ளை, தவ உடம்பு விட்டு-புறியுள் - (அயல்வி வகையில்) தவத்தினையுடைய சீர்த்துதலிட்டு-தப்புவதாம்.

23. சிவத்தம் - சிவத்தையோடு அறியப்பட்ட மினிய, முன்புரைத்த பிற-முதல்களையாகச் சொல்லப்பட்ட கனம் - அங்காதிற் பிண்டங்களை விசேடவைய இடம். முத்தியம் - விசேடம். சதம்-தத.

24. எடவுரை - தேவர், எத்தபுட்க லினி-ஒரு நித்தம். அனல்பு - ஒள்க் கித்த. இ - சகிவ்விவந்த சாரியை. தேவபுலத்தினோர் - பித்த தேவனை கூன். இவையோடொன்று-தத்தவென் றப்பட்டவ.

25. இவ்வென்றிதல்-கடவுரை லின். வல்லபம்-வல்லபம்; சத்தி. இவ் வம்-புத்தகட்டம். போடு-போகட லென்பது போடவென் மருவிப் போடு வந்தியித்த. புலப்ப-புலப் பை. வேதவல்லபம்-சத்தியவென்ம.

26. அவர்வென்-சத்தபுட்கினிவி ற் பிண்டங்களைக்குவம். தவதமாவ ம்-தவதவின்நித்த சனியேயித்ததிட க்குத்தவ. அவலின்- (அவருடன் சத்திக்கு) அவலினியின்வரம். மர யி லும்-செட்டவரும்.

27. இத்த நித்தம் - வதனாம்ப நித்தம். என்-என் - என்னும் கவரும். பவகித்தி-புத்தகித்தித்தித்தித்தி. அத்தமுத்தவ- (பித்தவென்-பவபு) மாவவெத்தவர்.

28. இதுமுதல்-30வரை குறகம். நித்தத்தித்தம்-திவத்தித்தம். சூழ் வர், பவவர், விவவர். இவ்வென்மம் வந்தபொருத்தம்-விவவர்-விவத்தி.

29. கவம் - பொருதம். திவம் - வன். நித்தகடன் சூழ்த்தவம் - நித்தக டன்-செட்டவம்.

30. கவம்-ததது. பூதினார்-கவ வதி இவ்ரும். கவம்-பெருதம்.

31. இதுமுதல்-30வரை ஒருமுதல் பு ளியம்-கவம். உருவம்-இவ. செழித் து-முதலி. உன் உருவத்த - மனம்வ ருத்தி. கவதம்-புலத்த - கவயோடு கவத்தி. முதவம் - பந்தம். கவி-ப- வெளிப்பட-தவர் - (மேற்கூறிய) கவ த்துள்ளவர். விவரும் - செட்டவன்.

32. மோனம்-மெனம். கனம்- குத்தம். கனம்-பிறவி.

33. பரிதிக்க - திவம். சேவ் குள்-புருவகவம். இவ்ருவர் - செட் தவர்.

34. பவதவன்-பவதவன் னும் அவரு வரப்பட்ட இப்படி. கதிக்க-மேற்கித்தித்த கவயே. பரி த்த-அவத்தி.

35. வன்-வகை - தேவர்களும் புதது. (வன்-புருபெயர்)விதி - (புதத்) விதித்த. தவவகை - தவவகை (முத வகை)முத்தியவவித்தி-மேற்கித்தி ததக் கவத்தித்தரும. வேதப்பரிதி- (புருபெயர்) மதவ வகைவிய துவி. மேற்கூறிய ஏரு தவத்தித்தி சிவ கன் கொடுப்பவர் திருச் செவ்வர்- குமாவத்தவன்-தவவத்தித்தபுர வத்தித்த கவவ விவதன்-பொருத் தவப்பட்டது.

36. பவவாரியர் - பவமே தொ ழிலாகக் கொண்டவர் வன் - வந்து சொல்ல. வத்தித்தி-தத்தித்தி.

37. கவ்தம்-வருத்தம். இவ்ரு- கித்தி. மேற்கித்தி-மேனவிய மோ கித்தித்தித்தித்தி.

38. மேதகும்-மேனவத்தித்தி.

39. தவபருவம் - தவவருத்தம். மாவபுலன்-மாவபுலத்தித்தி; மாவ வன். கவிவி-கவித்தி கவிவவித் தன்-பவபு - முத்தும். அத்தக்கதி- தத்த மோகித்தித்தி.

40. தவ-மாவம். பிவாவகை-கவ வவ்வே விசேடவைய துரிடம். மாவ துவி - மாவவவரு செப்பவர். திவத்தி-பவத்தி.

12. முன்னுலோர் (தம்மை) நினைப்போர் முன்னுலோ-என்றோ. முன்னுலோர்-இருப்போர். சென்னி-தலை. காயத்திரிக்குவலி-காயத்திரி மந்திர தேவதை. ஆம் என்னும் பயனிலாவரு வித்துக் கொள்க.

13. எழுத்து (என்னுடைய) அருள் அருள். குமரேச - குமராக் கடவுளே. முன் (உமக்கு) எதிரே. அழுத்து - முத்தக்கெய்யும். அயல்க்க-பக்கத்தில். விழுத்தகும் - சிறப்புத்தகைய. வேறு பெயர்சொண்டு. (வெங்) வேறு பெயர் களைத் தாங்கி.

14. வாக்கெடுத்து - வாக்காலைய ர்த்தி. மன்ற சிந்தையென்ன - (முரு க்க்கடவுள்) நிலப்பெறுந் சிறப்பாயென் றருளிச் செய்ய. மறைமாதா - (காயத் திரி) மந்திர மாகியதாய். சிவனான்- அங்கவாறு சிந்தக் செய்தான். சிவனா னென்பதிற பிரவினைப் பொருள் த ரும். பி. விருத்திதொக்கது. 43, 44 இவ்விரண்டினொரு தொடர்.

15. கத்தன்முன் - குமராக் கடவு ளுக்கெதிரே. உகந்த (அவர்) மகிழப் பட்ட தீர்த்தங்கனாவன். களிற்றினம் பிடியருள் தீர்த்தம்-தெய்வவாயின தீர்த்தம். கொத்து-கொத்து இடையில ணிக்கு-தேவேந்திரன் போலுலாவரு தற்கு.

16. வெண்ணவாயாந்துத் தீர்த் தம் - அயிராவத தீர்த்தம். முச்சூலக் காரி தீர்த்தம் - முத்தலைச் சூலமெக் கிய வயிரவ தீர்த்தம். குறக்கொடிதீர்த்தம்-வள்ளியம்மை தீர்த்தம். பாலொ ளிபாந்த-யாவிய காத்தி சிறைந்த.

17. பவநாசன தீர்த்தம்-பாவநாச தீர்த்தம். கம்பலை - முழக்கம். சேது-சேது தீர்த்தம். கனி-மிட, பத்தெ னுங் கங்கை-தசகங்கை தீர்த்தம்.

18. அவன்-அவ்விடத்து. தொட ர்பு-சம்பந்தம். பரன்மை-தனமை. பரி யு-அன்பு. சொற்றவா-சொன்னவிதம்

40. மரகத மயூரம்-மரகத மணி போலுப்பெயிநிறமுள்ளையிவ். பரிதி-சூரியனைப் போலப் பிரகாசித்திந்த.

50. திறம்பினோர் - தவநினோர். மூவர் - திரிமூர்த்திகள். தெரியல் - முறைமையோடு.

51. எவ்வம் - துன்பம். கவுரி, கவ் வை, யமுனை, காவிரி, காதோகைய, கவுகை, வித்தை, இவ்வனைத்தும் ஒவ்வொரு தெய்வம். கவ்வையோடாங் கும்-மிசமுழங்கும். இதில். ஒதி-ஒதி என்பதின் விசாரம். ஒதி என்பது - இசைவிதைச் சொல்.

52. குமரி, தேவகை, வந்தனை துதபாவை, வேதம், கருதி, துக்க பத்தினை, விபாணை, யுவை, இவையும் தெய்வம்.

53. வாதுவாசினி, விவாணை, கு மரி, தேவகை, வந்தனை, வைகை, தே வகி, கண்ணவெணி, கோதை, கண்டனை, இவையும் தெய்வம். கோவிய-வந்தை.

54. மரபாய் - மரமொடி.

55. சிருமதை, தெவனை, சீருவி க்கதை, தாபி, கருமநாசனி, இவையும் தீர்த்தங்கள்.

56. பொன்முசரி, கோதாவரி, பெண்ணை, வேத்திரவதி, சாவித்திரி,

57. விதினை, வைதாணி, மந்தா னினி, சிலாசலி, வேகவதி, விரோபதி, பவாணை. இவையும் தெய்வம். கவேதப் பூ-வெண்டாமணாமலர். கெஞ்சப்பதி- மனமாயெ நகைம். பாரதி-சாகவதி.

58. சந்திரபதானை, பன்னாணை, உலோகிதை, விபாணை, சிந்து, வாகு தை. இவையும் தெய்வம். திறன்வழாது- உறுதியுடையது. முத்து-பூருவத்தில். முன்-எதிரேயிருக்கின்ற. அந்தாராதன்-இத்திரன்.

66. சாசனாதி - சாகவதி. பொரு
ண-தாம்பிரவந்தி. கம்பை-கம்பாதி.
குருதலைக் கபாலமேந்த மொருவன்-
(பிரமாவீரனாடப) குருதலையேன்ட்
டைத்தாங்கிய வையவக்+டவுன்.

(67). அம்பிணைதலங்குழைந்தம்-
உமர சேகியாருக்குச் சொதமைய
முத்தசேகியங்குழை. அருள்பொழி-
திருவையத் தருமிக்க. கண்ணி
பேராய்-மேத்திரத்தின்மேயவையுடை
வையாய். (விசுவாசு, சாமாசு, மீனா
சுபிசேகியன் சொன்னப் பட்டவையா
தி) பம்பிய-சீதைத்த. தவமுத்தம்-
(முருகைய சாதி, சாத்திர, மதுரை எ
ன்னும்) முத்த தலங்குழை. அங்கு
கண். கம்பு - கம்பிக்கை பொருத்த.
குருக்கோடி. மெத்ததற் சேதப்பய
மீரனாருக்கொம்பென்னும்.

68. இகம்-இம்மை. மகத்தவம்-
மேன்மை. பாய்-முத்தி.

69. தோவையான்-மயில்காசு
தையுடைய குமாரக்கடவுள். முனம்-
எதிர்முன். காய்-சமுத்திரம்.

70. தோய்வையு - பவையுவினா
த்தொகுதி.

71. துரிசு-குத்தம். அடக்கதம்-
(பிரதித்தங்கன்) முழுதம்.

72. குலவி-வினக்கி. முத்தரும்-
முத்தரும், கடும். பவம்-பவனா.

73. காய்த்த-செத்த. சோமசே
காய்-சத்திரியவணிகத்தலை. குருதியா
ன்-வேத சொருபமையி வியிரான்.
பதப்புவமன்க்குறாம் - திருவடித்தாம
னாக்குறாக. சோம-வையு. பவம்-
வையு.

67. சோபமாய்-வினமுடையவா
ய. தாயம்-சாத்திர. கீபம்-கடம்ப
மன.

68. இலக்கம் தீவினா. அசேகபா
வம். முத்தம்- (சாக்கிரமத்தி) வையு
க்கக்கெய்யும். சத்திரம்-கட்டுப்பட்ட
வினா. மோவி - முடி. பதக்குட்ட -
(முத்தவாய்க்க) திருவடியைத் (தமது)
சாத்திரத்தித் துக்கொன்ன.

69. மலினம்- (துட்டக்கிசைத்தா
ன்) தன்பம். மாதவக்கெய்யுன் துய்வு
அரும - முனவின்குறைய, பாடவா
வாயுப்பெய் அருமையான.

70. முத்திக்கு - (மோகத்ததற்
பெறுதற்கு. முன்கை-மருத்த. அகத்
துக்கக்க-ஆபத்தினின்றும் பிரித்த
க்கப்பதற்கு. பத்தப்பேரினும்பாயு
க்கை - பத்தவாய்க்கையின் கிறையு
பெற்ற கக்கைநீர்த்தம்.

71. இத்திராயம்-அத்தியற்புதம்.
ஆம்-ஆக. இது, எக்கத்திரிபு.

72. கதிக்கு ஏதுவாக - மோகம
டைத்தற்குக் காய்வாக. கெறி - (கன்)
வழி. மாதாத்திர்த்தம்-மாதாத்திர்த்தம்

73. மறித்த - (கைகை) மடக்கி.

74. பகா-பொக்க. முத்த - (பாட்
டாற்பகத்தின்க்கு) காய்வாகு செ
ய்ய. கெக்கை. எக்கை-எக்கை
த்த. கைக்கக்கைக்கை. கிறத்தி
வைத்துக் கைக்கை. முத்தவாய்க்கு-
பிறக்கப்போதிப்பார்க்கு. முத்தம்
(அத்திர்த்தங்கன்) அடைவிக்கும்.

4 திருவவதார அத்தியாயம்.

1. குதம்பர்-வன்கை. முத்த-
முத்த. வந்திரபாணி - இத்திரன்.
விபுதர்-தேவன்.

2. தானம் - குதப்பிடையையு
கம். அயுனார்-அகை. முத்தி-யி

விதிகையுமுட்போலும்.

3. பாய்வை - தன்மை. கையம்-
கையவக்கத்தன்மை தனப்பினாது-கீ
காது. தருவி - (அய்வுமாதேவிபு
வை) கைத்து.

4. நெய்யை-முறைமையினை. முற்றம்-முழுதும். முறையிட்டு (எழுது முறைகளை) வரிசையாகி. அற்றம்-சோர்வு. புணர்ச்சி-சம்பந்தம். போகம்-கடம்.

5. போகத்தின்பாசம்-போகத்தினுலாருங் கனம்; அந்நகரத்து: பிரபஞ்சவிருத்தி. பரிப் பரிதாம்-தங்குதற்குச் கூடாததாகும். ஸையன்-தம்பம். உயர்வெம் - வருந்துவோம் நீக்குதி- (அப்போது) நீக்கியருளவேண்டும்.

6. மூலம் - புன்மரிப்பு உன்னம்- (ஆகுபெயர்) மனமெழிச்சி. கனிய-முதிர. சயனத்தை-புணர்ச்சியை - நீத்தனம்-விடுத்தோம். ஆதியியப்பொறி-முதன்மையுடைய கன்விலமாயிய (செருப்பு) பொறி. அகற்கு-அப்பொறிக்கு. இடம் - (இருப்) பிடத்தை. கம் வயிள்கினை விரியப்பொறி யெனக் கூட்டுக. நீக்கின-அபசாசம்.

7. மூர்த்திகள் - வடிவங்கள். அவையில்-அவற்றன். துன்றுகின்றது-செருக்குகின்றதாகிய. ஓர் - ஒப்பற்ற. பார்-பூமி. மகன்-(ஒரு) பெண். ஆகும்-ஆவன். மன்ற - (அவனிடத்து) நிலைபெற.

8. பெலம் ஒடுக்கி-வலியடக்கி. வெப்பமைய-வெப்பமடைதலும் - (அதுகண்டு) அவ்விரியப்பிறழ்ந்தேவர்கள் கலனனைக் கொள் அகைத்திட (அவன்) புலனெங்குரு வுடலம் வொர்ப் பெறு வெய்துயிர்த்துச் சுமந்தானனைக் கூட்டிமுடிக்க. கலனன் - அச்சினி.

9. ஐயசோ-ஐயோ. மொய்யினால்-(தன்) வலிமையால். ஒருபுடை-ஒருபக்கத்திலுள்ள. சாவணத்திட-சாவணப்பொய்கையிற் சேர்க்க. பெருமிதம்-மகத்துவம்.

10. கூடர் - (அவ்) வக்கினிப்பிறும்பானது. அமேய - அனவிடப்படாத. கனக்கு அறுத்த-குற்றத்தைக் கெடு

த்த. எட்டெனமுருவத்திற்கவின்னு-அட்டமூர்த்தவடிவத்தோடு பிரகரித்து. துனங்கி - (நீரைவினால்) அகாந்து. அவ்வான்பொருளென - அத்தப்பிரமப் பொருளைப்போல.

11. வீரியவெற்பு-மலைபோலெழுந்த வீரியத்தாட்கி. கதிராயிர கோடியின்-ஆயிரத்தோடி ருரியணப்போல. கன்இருள் - கெடுதலாத்திரி போன்ற. வேர்-மூலம். காம்-பெயர். வீட்ட-வெட்ட. காம்-காமமென்பதன் விசாரம்.

12. இரண்டு மூன்று இடம் - சில பிரான், புரி, அக்கினி, கங்கை, சாவணப் பொய்கை. கந்தனென் நினைத்து-கந்தனென்னுச்சிருமாம்கூட்டி. இங்கே-ஐக்கிடத்துற்றச ஓலே கந்தனென் பதைக் கந்தபுராணத்திலே சாவணப் படலம் 21-ம் பாட்டில் ஆறு வடிவமுமொன் றானதாக்கத்தனைன்று பெயராயிற் தென்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. அரண்டிடாது-பயப்படாமல்.

13. ஒன்பான் மணி-(பார்வதிதேவியார் திருவடிச் சிலம்பிலுள்ள) நவரத்தம். மொய்ம்பினர்-பலமுள்ள வீரவாகுதேவர் முதலினோர். வயத்தாய்-வெற்றியுடன். ருர்-ருள்.

14. கந்தரித்தோகை-(கனக) கந்தரியென்னும் (பழைய) பெயரையுடைய தெய்வபுரையம்மை. விரவுகலந்த. விளித்து-அழைத்து.

15. சிந்துநீரமும் - சமுத்திரக்கரையும். கதிதருஞ் சிறப்பும்-ஆறுதாதக்க வளமும். திரு அருக்குறிப்பும்-இன்குழை சடாகுழமும்.

16. மாக்கன்-மனிதர்கள்.

17. அம்முறை - அத்தக் குணங்களை. புணர்ப்பு-சம்பந்தத்தால்.

18. வான்றிய - சொழித்த. சாசா சக்கமம்-சமுத்திரக் கலப்பு. பொருளை-தாம்பிராணித்தி.

—

7. **கண்பகல் - பொருத்திய பகல்.**
 உத்தியோகம் துவங்கிவிட்டது - (சமூக
 நலத்துறையினுடைய பங்குப்பகுதியை)
 கண்காணிப்பு துவங்குவதில் இன்னொரு
 குத்து (செய்தியாய்வு) பங்கு.
 பகல் பகுதியில் கண்காணிப்பு - (செய்தி
 பகுதியைப் பற்றி) துவங்குவதில்

11. மரபின்-மேகத்தினாலும். உத்தியின் - காட்டாத்தினாலும் (சிட்டு நாயின் மரபின் கமலத்தினாலும்). கன்மலா முலாபவருத்த- (கன்னிடத்திருப்பவர்) கன்ருவேதங்களை முலாயாகப் பிரித்தோதப்பட்டு (கன்ருவேதங்களைக் கிளையாகச் செய்து). கோளம் கன்ருமோதி - (அருள்) கீகோட்டம் கன்ருபக்கத்தினும் (உடையது) குறி எழுந்திய கன்ருமுலாபவருத்தி). கன்ருகை-காடிசின் (உத்தியின்). மரபின் கன்ருகை மரபினும் பிரித்த - பக்கங்கையிலே கன்ருகையாகக் கன்ருதாத்தி (கன்ருகையையே கன்ருகையையே (மரபின்) கன்ருதாத்தி).

12. தேவ-நுருசுக்கடவுளே. ஆர்வம் - னுசை.

13. வினாத் தாமனஞ்செய்த. மாண்தம்-கண்டாரி. மா மதம்-யானாமத நுள்ள. தானமேற்கோலி-இடங்கனி டக்கதவனைத்து. வினாவகருக்குச் சொல்லுமிடத்து கஸ்தாரி, கரியமதம் ஒரு துச்சரணமாகிய கண்ணத்திற் பூசப் பட்டு என்க. மூக்கனி கரைத்து - வாழும்பதும், மாம்பதும், பலாப்பழங்க னாயும் பிதிர்த்து. அவல், கடல்-நீர்நிலை, சமுத்திரம் (அவலுங்கடலையும்) கலந்து-சேர்த்து (கலந்துண்டி). நினைத்து-அலைகளையாக் கி (தோல்குரித்து). வாண்மருப்பு-பெரிய (மரக்) கொம்பு (வெள்ளிய-ஒரு) கொம்பு. காண்மை கக்குஞ்சாம்-நான்கு வேதங்கட்குக் தெய்வமாகிய யானை; வினாயக்கடவுள்.

14. உன்-வனைத்த. பிறையின் - சந்திரன்போன்ற. வலை-சங்கு ராண்டம் - கொக்கு. கிறையின் - இறது போல. பேனம்-துரை மின்றா - வினங்க. பலகால் - (பிரிந்துசெல்லும்) அநேகம் வாழ்க்கால்கள். கபாலம்சேர் - (பிரமன்) சலையோட்டுக்கு ஒப்பாக. போனகம்பெற - (சாருகாவணத்து முனிவர் பத்தினிகளிடத்துப் பிச்சை) அன்னம் வாங்க. போத்தவர்-வந்தவெயிரான்.

15. அரவம் - னுசை (சர்ப்பம்). தோல்-யானை (யானைபுலியின்றேல்). ஆம்பாவிடமார்த்து-கடலிடத்துச்சேர்ந்து (கடல் விஷத்தையுண்டி). வேத பாயகர் - வேத பராயணஞ் செய்யு முனிவர்.

16. கடம்பு - கடம்பின்மணர். குறிஞ்சித்திணை-குறிஞ்சிநிலம். சுகமூர் - திபும்-சங்குனைத்ததனியும் (மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்திலே முற்பட்டிருத்தும்). சீர்அலைவாய்க்கரை-நித்த கடற்கண்ணாண்டகரை (நித்த திருச்செந்துர்). எங்கு மாகாமொழித்தல் - எவ்விடத்தும் பெரிய (வெப்பமுள்ள) புரையெவத்தாதக் கெடுத்தல். (ஆசாம்-

அசாம்சம்பந்தம்). பொங்குமின்றது - பெருமிமின்றது.

17. செந்தாநின் - சிவந்த மகரந்தத்தால் (சுவர்ணத்தைப்; போல). கந்தாம் - மலைக்குகை (சொவுஞ்சிகரியின் குகை). பராவமெல் டட்டி-சமுத்திரத்தினிடத்துச் சென்று (சமுத்திரத்தின்மேற்கென்று). ஒத்தென-துதாக.

18. வரை-பொதினை (இமயம்). சாம்-சுராரிக்கும் பொருள். தனாத்த-விருத்தியாதி. ஈருயிர்ப்பதற்கு-பெறவதற்கு. கவுரி-உமாதேவி.

19. சக்கரம் - (ஆகுபெயர்) நீர்க்கழி (சக்கராயுதம்). மாதரை - (சன்னிடத்துள்ளானஞ் செய்யு) பெண்கரை (பெரியபூநதேவி). பொன்-சுவர்ணம் (நிலக்குக்). அநிலமும் - (சன்னிடத்தகப்பட்ட) எல்லாவற்றையும் (பூரீயையும்). கொனல் - கைக்கொன்னல் (உட்கொன்னல்).

20. மலர் பரித்து - பூக்களைத்தாக்கி (தாமரைப் பூவாற்கமக்கப்பட்டு). அனம் மேற்கொடு-அம்சப்பறவைவயத் (தன்) மேலேகொண்டு (அன்னவாகைத்தின் மேலேறிக்கொண்டு). சதுர்மறை வகுத்து - நான்குவேதங்களாலே பிரித்துச் சொல்லப்பட்டு (நான்குவேதங்களை யுண்டாக்கி). ஒருங்காய்-அடக்கமாகி. பலகலைத்திருநா-பல கல்வினைக் கற்ற (பெரியோர்) நிறத்தாக்கு (பலகல்விக்கறி தெய்வமாகிய ஞானச்செல்வியானவன் நர்க்கு).

21. பலதருக்கன்-அநேகமாகக்கன் (ஐந்து கற்பகவிருகங்கன்). வெண்ணவாரணம் - வெண்ணிறமுள்ள கங்கு (ஐராவதயானை). மினிணம்-மின்கூட்டங்கள். பொலன்-பொலம்என்பதன் போலி.

22. ஆச-வினாவு. மதாம் - இனிமை. சித்திரம்-அழகு. வித்தாாம்-விர்வாய். னுசை-ஒய். (ஆச, மதாம், சித்திரம், வித்தாம்என்னும் எவ்வகைப்பாடலும் [இன்] னுசையு). ஐத்திணை-ஐத்துநிலம். உடனது-பொருத்தி.

காக - இரத்தம், கண்ணவர்-அச்சவர்
 கச்சு, பிதம்புடன் கச்சு- (அவன்)
 தோன்றிடத்திடனே கண்ணித்த
 (காகமுதலாகக் கொண்டுப்பட்ட வதா
 கண்ணகிசென்றேற்றி). வெங்கை
 சம்புதன் - உண்மையான குழை
 திந்திரைக அகத்தியமுனிவர், வித்த
 கம்-மேன்மை.

26. வெம் - சிறப்பமுடைய, கா
 டம் (விசயகாடம்) காகை, கவித்
 (அகத்தியர் கண்டவத்தினின்று)
 கவித்கப்பட்டி, தேரம்-தெளிவு, பா
 ருது - கீழ்க்கை, சென்னி-சொன்ன
 டைய, அம்-அழகம், புரிமெல் தலை
 கொண்டு - புரிவின் மேலிடத்தைத்
 (காசத்திடமாய்) பெற்று, தென்
 டைய, அங்கத்தின் - சேங்கத்
 தின் தெருவி எனப் பெரிசு கதித்
 துர், வெங்கடம்-சொடிய வரைய
 மும், கவித் - கவித்தவரும், தேரம்-
 தெருர், மரத்த - கீழ்க்கை, சென்
 னி - (வென்றத்திந்த வுடின்)
 தலைகை - அம் - கீழ்க்கை, புரிமெல்
 தலைகொண்டு, புரிவின்மேல் முத
 ன்மையாகக் கொண்டு, தென்னர் -
 பாண்டியவாசகன், அங்கம்-கீழம்,
 தன்னி - (காசனது செய்யப்போது)
 தெருவப்பட்டி, எனப்பொருளை கதி
 க்குத்திலைடவாக்க, தெரழல் -
 தெரழப்பதல், பென்னி-காவிரி,

27. பந்தனம் - முத்தவகல்,
 முன்மை - கிழப்பு, சுதப்பு, வேன்மை
 யான முன்றித்தாடும் வினக்கி,
 வானி யமுனகைகையினியல்புத்த
 து-காகவதியமுன, கைகாதினின்
 தன்மையு தோன்றப்பட்டி, வெம்ப
 வம்-சொடிய பிதவி, காத்த-கேதித்
 து, அருக்கனித்தது - கருணமுதிர்
 தது, காகவதித்த கொன்றமுடமை
 தியனம் வக்கைவாய்க்கெட்டினர்.

28. ஒக்கன் கரிமா-மனவி
 னுள்ள கரிப்பையுடைய வரைய (உ
 யர்க்கியோடு கரிக்கின்ற [திருவாழி
 ய] வரைய, காச-காத்த (காசன்)
 கைய்கி-கருப்பயின்.

29. கரை - கீர்க்கரை (காவ),
 கை-கா-கிவந்த புக்காது (பொன்),
 கிண-கொக்கரை (மெத்தை), பொரு
 ன்மட்கையன்-பாத்தையன்.

30. வான்நி - காரிய, கடனா-
 கடனாதி, பணிவம்-கரு, உத்திய-
 கருத்திய, பக்காதி-பக்காது, பாங்
 கையர் - (தன் பக்காதினாடல் வகு
 மாத்தும்) தோழிப் பெண்கரைக,
 பொருளை பேசுவது - தாம்பிரபருணி
 கதிபோதல்.

31. கடவுளர்-தேவர்கள், முதித்
 தகைதலம்-கப்பியகைகள்.

32. வரி அம் தாமணி, இரைக்
 கும் பாசுருக்கும்-நெற்றக்கையுடைய
 அழகிய கிவியாகாது உருத்திரக்
 கம் பொருத்தியனியும் இரைப் புலவ
 ருக்கும், வரைக்கும்-(வினாய) வித்
 தவாசு-ருக்கும், வரிதாமணி - இ
 ரைக்கையுடைய காகைதம், இவ
 ன்-காகை, இவ-இவத்திரி, அவர்-
 (மன்மதன் பாசுமாயி) பு.

33. கதிவாவு-கைகதிர் கிணர்
 தவருதல், குறி - கைப்போர், கதிர்
 வவு-குரியனத்தித்தல், வான்-வழங்
 வான்வித்தகை கை விரி, கிணகைம் -
 வினாயி போர்க்கைம், பதிசம்-பாவி
 கம் திருமுறை, தேவா திருவாச
 முதனியவகை, பதிசம்-பாவி, கிண
 க்குவின-கிணயாச முறைத்த கிணைத்
 பனம், பதி-திருச்செந்தூர்.

34. தனம் - இசுத்த, தையப்பார் -
 கிருத்தியகின்ற பெண்கள், கைகத்
 தன - கைகின்றெய்த தனம், கீபம்-
 கைப்போர், கைபத்தியர் - கைகை
 கத்தனம் புகைத்தல், கைக-கை-
 போன்ற கைக்கையுடைய, கைபம்-
 கைக்கைகைகை, கிணர்க்குவின-இ
 ருத்தியகைகள், கிண்கி கைகை
 கைம் கைத்தியகைகைகைகைகை
 க, கைகை-கைகைகைகைகை.

35. கருப்பருவக்கி-கரியபுருவ
 மாயி கிம், கைகை-பந்து, கருப்பு
 உருவப்பாசுநகைகைகைகைகை.

சாய்க்கும் - ஒழுக்கம். உருவக்கரு
ம்புத்திரிசில் - வடிவத்தோடு கூடிய க
ருப்புநிலையுடைய மன்மதன். கங்
குன் - இரன். கடுக்கும் - ஒக்கும். காழ்
வியரம்பொருத்திய. தகரும் - துறையும்.
செம்மைப்புருவையும் - செம்மைநிறாக
ளும். போராட்டு - புத்தருடையயும் வி
னையாட்டு. ஒவச-ஒவச. ஒவசயாவிய
களைப்பெனக்கூட்டுக. களைப்பு-முழ
க்கம்.

33. தானத்தோடு தழுவும் அவ்
பூரணம் (சாய்வி நகர்த்தி நுண்ணர்
செய்யும்) கொடையோடு தழுவிய அ
ந்த வேச வோணாகளும். வலம்புரி -
சங்கிதோகாளும். வாணத்தொடும்.
வாலுலகத்தில் வினாத்து செல்லும்.
வாலுயும் - சுற்றித் திரியும். வாணத்
தோடு-மேகங்களை. மலையு-மலை
களையும். வலம்புரி-வெற்றியைச் செய்
வின்ற. உவ்வாணம்-ஆத்தையானன்.
தானத்தோடு தழுவும் - மதநீரோடு
பொருத்தும்.

34. திகழ்ச்சரும் - விளங்குவின்ற.
ஆசினி-சாப்பலாக்கன். செல்லும்-மே
களும். மீது-காத்திரங்களும். திக
ழ்ச்சரும் ஆசினி செல்லும்-பிரகாசத்
தைக்கொடுக்கும் சுகாயத்திற்போகு
ம். கனல்- (அவ்வணம்போய்ச்) சாய்க்
கும். வலம் (குறிய) வினாவெப்பத்
தை-களைதான் அம். களைகளிலே வி
தைத்த நீர். எல்லா-குறியின. களை
களைகள். ஆம்-சத்தனாகருகத்தன்.
கீக்கும் - (பேசு வொட்டாது) விலக்
கும்.

35. கழனிவின்கண்ணெல் - வயல்க
ளில் தெப்பயிர்தன். சால் உத்தரந
ல்கும் - வாயு மண்டலத்தைத் தன்வி
(அதனமேல்) ஏறி வளர்தலாகும். சா
ல்-தெப்பயிர். சம்பம்-சங்குடன். சால்-
சுருத்தி பதவி. தருச்செங்கம் - மாக்
கூட்டங்கள்.

36. ஒடை அகம் - தடாகங்களி
னிடங்கள். ஒளிர்வணப்போது-பிரகா
சக்கின்ற விதமுள்ள பூக்கள். ஒடை-

தெற்றிப்பட்டம். வணப்போதகம்-அழ
கிய யானைக்கண் துகள். கோடு-நீர் க
ணாகன். குளிர்ந்ததன்- (இருபெயரோ
ட்டு) குளிர்ச்சி. சாயம்-பீர். கோடு-அக்
கீரினான்) சபக்கள். ஆம்-முத்துக்
கள்.

37. வானிபம்-சிறுபருவம். மதர்ப்
புகளிப்பு. வால்இபம்-பார்க்கத்தாமைய
யானை. வலத்த- (வளர்த்து) வலத்து
ருக்கப்பட்ட. மூலம் மட்டி. த-மூல
காத்திரத்தினாலு (பார்த்து) பொ
ருத்திய. பலாருட்கனி-பலா மாதவி
ன் முட்கனிநிறத்தபதம். மூலம் மட்
டு உதம்-வேர்க்கிடத்துத் தேனினதய
ம். மூலமட்டிதம் முட்கனிமூலமட்டி
தம் பலாவெனக்கூட்டம். வேர்க்கனி
யுண்டென்பதனை "படிக்குள்ப
பலப்பழுத்து, என்னும்பிரபுலங்கலீ
லைச்செய்யுமாறுமதிச.

38. வான் அரண்ப - பெருமை
பொருத்திய வானுமாத்கன். கோடு-
கண. வானம்-குறங்கு. மாக்கோடு-
மாக்கினை. பானல் - நீலொற் பலம்.
செத்தேனன்-செம்மைமயவிய வன்ன
கள். பா கலத்தினிட-பாட்டுக்கனிதழ
கிய இடத்தில. பாயும்-பரவும். செக்
தேன்கன்- (சுவைப் பொருள்சனாபி.)
விவத்த தேன்கன்.

39. தலைவாழ்மதகு - (தனக்கனி)
னிடத்து நிலைபெற்ற மதகு. மகித்து-
கலத்து. விழ்த்தலை- (மகிதலை) விழத்
தெய்கலை. மனத்தலைகோக்க-மேலி
டத்திருத்து பார்த்து. வானம் காழ்
தலை-வானமீன்களில் வயிரம்பொருக்
கிய தலையில். குத்த-கொத்த. கதர்த்
தலைசாய்தது - (அம்மீன்க ளைப்படா
மைமால் (அதனைப்பதவைகள் தம
து) ஒளி பொருத்திய தலைகளைச் ச
தது. சாய்க்கித்தலை - பஞ்சாயக்கோ
காப்புல்கன் டீழிடத்து. மீன்களை
த்து-திரும்பியெழுத்து.

40. திரண்டு-கடி. உன்னி-வினை
த்து. களைத்து-ஒலித்து. மேறினே

சென்றபடி. பரிமளம் - கலவைச்சந்தனம். இது பன்னவகையின் மிகுதியிலுள்ளது என விலை பகரினாராக னெனக்கூட்டிமுடிக்க. இவை என்பதில், இசைந்தொக்கது. அமலகன் - பேரொலிகள். மறுகு-கடைவீதியில்.

53. பரி சினை - குதினை வரினை. பணிமணி-காசாச்சம். வினையிலோர்-வினையிப்பார். சதிர்-காத்தி. உரைவினோர்-உரைகல்லில் உரைத்துப்பார்ப்பார். மலையாசலில் - சந்தனக்கட்டையினியல்பு முறையகையார்-புத்தகம்படிப்பார். விரிகலை - விரித்தவஸ்திரம். மிகுதிகள்-பெருக்கங்கள்.

54. வியன் முரக - பெரிய முரக. வதவை-கலியாணம். முடிசொளும்-கிரீடத்தைப் பறிக்கும். முரகம்- (வெற்றி)முரகம். மகம்-யாசத்தின். தரும்-கொடுக்கும்; முழங்கச்செய்யும். அநைபுனல்உண் - ஒலிக்கின்ற கருணையென்ற. அமைதி-மயத்தில். கடிமுரக-காவல்முரக. மன்மதன் முரகின் -கடலோடு. இசைப்புரிவன் - மாறுகொண்டொலிப்பன்.

55. சுருது-உபாயம். வளை-சவகுசுரினை-உடைவாளுக்கு. செய்தவரிடவர்-செய்யுசுவார். இரவவர் - யாசகர். அசனம்-சேது களியினர்-களிப்பையுடையவராய். எழுதியிழியெறிசே- (கங்கன் தங்கனால விரும்பப்பட்டாரை) எழுதிவைத்திருக்கப்பட்ட படத்தக்கு சேரே. திரிபவர்-செய்வார்.

56. அரி- திருமால். மணிகெழு-இரத்தினப்பதித்த. அவை-அவற்றை. குரவர்-ஆசிரியர். துலையு-சமாணமற்ற. ஒதுள்-ஒதுவார்.

57. முனை-துணி. வை-கூர்மை. வினையம் ஒர்-து போ-உபாயத்தை புணர்ந்து பொருதலையெய்தின்ற.

58. பேர்-அவாவதம் - பெருமை விரும்பும். சினக்கினையார் - உணற்பிமார் (இலக்குத்தொன்பதினார்). பாரிடத்தொகையவர்-பூசக்கூட்டத்தவர்.

59. விசையமெயம்பன் - வீரவாகுதேவர். அடங்கா - (வலிமை) ஒலிக்காத. பிளோர்-சம்பிரமார். விளித்தனன் - அழைத்தனர். விசையமெயம்பனையி நிறத்தானெனக்கூட்டுக.

60. வியந்து களித்து - (இருபெயரோட்டு, மிகமகிழ்த்தது. கலந்து-வியாபித்து. பணம் - படம். துளக்கி-அசைத்து. வயம்-வெற்றி. சிரம்பி - சிறைத்து. பூதாதிவர் யாரும் சேடனும் சிரம்பியெனக்கூட்டுக.

61. மாருதத் தலைவ - வாயுதேவனே. மனத்தின் - மனத்தைப்பார்க்கின்றும். முத்து-முற்பட்டி. கடவுதி - செலுத்துவாய். மான்மகன்-வன்னியையி. சித்தாப் பனைப்பட்டம் - சிங்காதனம். (சித்தா-யானை. பனை- அதன் விசோதியாசியசெங்கம். பீடம்-ஆதனம்.) ஒருவி-தன்-நீங்கினான்.

62. பாய்ஒளி - பரத்திராணம். சுடர்-பொன். பாதுகை-பாதகுறி.

63. என்வை - சமயம் அடைப்பை-வெற்றிப்பை. மாரன் - மன்மதன். கனாசி-படிக்கம். கோரம்-படம்.

64. தந்திரி - (வினையிலுள்ள) ஏழுமரபுகள். கைக்கொடுதலி - கைத்தால் தலவி வாசித்து.

65. தாலம்-கைக்கு. திவர்த்தி-இவட்டி. பாலின்-பக்கத்தின். சுவவட்டம்-பெரிய விசிறி. விசிறி - சிற்றுவட்டம். அவராரன்மலர் - வாய்விரியும்பருவத்தையுடைய புதுமலர். தூய்-தூயி. குழை-கூட.

66. ஆயிரக்கமலாசனம்-ஆயிரபித்தஞ்ஞடனே கூடிய தாமதையாசனம். பணிப்பாயலான் - சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய திருமால். படர் இரும் சிறைய - விரித்த பெரிய நெருக்கையுடைய.

67. ஆர்த்தனை - முழங்கி னாற்போல.

68. துடி-உடுக்கை. துத்துபி-தேவவாத்தியம். ஒலித்த-முழங்கின. படகம்-பெரும்பெரிசை. பதலை - ஒருகட்பதை. பம்பும்-செருங்கும். காசம்-சின்னம்.

69. பொத்தாமை-கடப்பாமை.
70. காந்தம்கா-பிச்சை.
71. அணி கொழு-அவர்களைப்போகுதிய, காணப்பெறாமல் - (அயிரை

- ௭) காண பெறுவையுடையதாகி. மாறுபடும். வித்திருத்தான்-வேறுபெறுதருவிருத்தான்.
72. ஆற்றல்-வலி.

6. வர்ணியும்மை திருவருந்தர அத்தியாயம்.

1. அவினம்-முடி. துருவணி - அமைந்தவையுடையதும் அணி. பொத்தாமை-மாறாமல். பொத்தாமை-தகுதி. எவன் - ஒருமுறையின் பிறப்பினால் செய்யவாசென்றதன்வழிபெயர்.

2. பவம்-அவன். வெற்றிச் - மனவெண்ண.

3. கந்தித் தா - அத்தித் தா பரக்க. காந்தி-காந்தி-தெய்வத்தான்.

4. காந்தி-காந்தி. இவா-பாடுவென்று. காந்தி-காந்தி - காந்தியப்பெயர். காந்தி-காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி-காந்தி.

5. பொருளின் - பொருள்குறள். பொருள்குறள்-மருமன். கந்தி-கந்தி. பொருள்குறள்-காந்தி. பொருள்குறள்-காந்தி.

6. துன்பு - காந்தி வகித்தவன். துன்பு - காந்தி வகித்தவன். துன்பு - காந்தி வகித்தவன்.

7. பன் தேதனம் - இவாப்பாட்டானவன் தேதனம். இவாப்பாட்டானவன் தேதனம். இவாப்பாட்டானவன் தேதனம்.

8. யோகு-யோகம். இவாப்பாட்டானவன் தேதனம். இவாப்பாட்டானவன் தேதனம். இவாப்பாட்டானவன் தேதனம்.

9. பக்தி-பக்தி. பக்தி-பக்தி. பக்தி-பக்தி. பக்தி-பக்தி. பக்தி-பக்தி.

வத் தன்மை - வேடர் வேட்கையின்மையால்.

10. உருகல்பா - (கந்தருவோ) உருகல் பக்தி. அந்தம் - கந்தருவோ. உருகல்-வேடர்.

11. தெருவந்த-கந்தருவோ. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி.

12. கந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி.

13. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி.

14. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி.

15. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி.

16. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி.

17. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி.

18. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி. காந்தி-காந்தி.

20. நிமிஷம் கண்ணின்-ஞாநக் கண்ணால்.

21. சொன்னாட - சொன்னவர்க ளை. சொன்னவன்-நினைவு. கலங்கா- கலங்காதவிதமாக-முடிமனம் - உபரா சவார்த்தையினால்.

22. மாறு மிக்கொண்டு-பகைநே ற்கொண்டு. உரணப்பாலை - செய்வ யானை. சாபத்தின் ஆறு - சாபத்தின் வழி. அவன்-(குறிக்கப்பட்ட) அய்யி டம். ஆற்றிட-பரிசுரிக்க.

23. வாரம்-அன்பு ஈரம் - அன்பு. அடக்கினான்-பொறுத்தல் சொண்டா ன் (தெய்வயானை).

24. அன்னபாண்டம் - அப்படிப் பட்ட தன்மை. பவம் - பரவம். ஆற்றா தல்-(சாமினிச் சொல்லும் விதம்) பரிசு ரித்தல். கொள்-பெருமை. இலை-இலை வடிவராக.

25. பொருதயாற்றிய-பொறுமை யைச் செய்து. வத்தல் - துடிக்கல். தலைமையும்-முதன்மையும். நிலைம- உண்மை.

26. வகந்தரை - பூமி. கலாவும்- சுற்றித்திரியும். விலகுத-நிசுரம். முத் து - முற்பட்டி. உள்சிறப்பு - மன மிழ்ச்சி.

27. முன்னர் - இனிமேல். இயற் தும்-பொருத்தசெய்யும். அக்கொடும் பவம் - அந்தக் கொடியான்சுத்திலே. இழிவின்-இழிவால். மொழியும்பாவம்- (நிதேயவயானையை) கித்திக்கும் பா வம்-ஒழியும்-கெடும். அழன்முன்னாக- அக்கினி சாட்சியாக. விழுந்த ஆச- சிறப்பாக. வேட்குதும்-விவரஞ்செய் வேரம்.

28. இலாயன் - குமாரக் கடவுள். கவல் உழித்து - கவலையினால் வருத்தி. ஒவென - ஐயோவென்று. உண் சித்தி த்து-(மேனாட்குத் காரியத்தா) மன சித்திக்குறி. மானின்வால் முறை - (இனிமேல் வன்னியம்மை) மானவயி த்திற்றென்றதன் மீதம்.

29. தெய்வக்கன்னிகை-தெய்வப் பெண் கவி-உமாதேவி. வாஞ்சை- இச்சை. சேடி-சீதாழி. விக்கை - ஒரு மலை. மானிற் பொலியும்-மாணவரு வத்தோடு விளங்குவன். தெரிவை - வன்னியம்மை. தெரிவை குழியாதி பெண்க் கட்டி. உதிக்கும் - தோன் றுவன்.

30. அன்னவன் - அத்தன்மையு டையவன்னியம்மை. வேட்டு-மணந்து. நினைவுடன்-(உங்கன்) சுற்றத்தாரோடு. இடைத்த - (என்பாற்) பெற்ற. நீங்க- (அப்போது) அகல். சொன்னாப்போ ல-முன்னிலைமையைப் போல (தேவ கொருபம் பெற்று). இருத்திர்-இருப் பீர்.

31. முனிவான் - மெழுவான். மோனத்தாறு - யோகவழியில். அன் னோர்-கந்தருவர். அரிவையர்-சேவரா டியப் பெண்கள். விசை-திவிசையா ல். உழித்து-வருத்தி. கண்குடல்-கித்த ஓய். கதமென-வினாவாக.

32. னா-பரிசுத்தம். கோட்டு-உக் கியையுடைய. வேலை-சமயத்தில். அக் தமான்-அத்தவன்னியம்மை. அருணம்- செச்சிதம். அணி-அழகு.

33. காறனாத்து - கால்கோர்த்து. வீதி-பருத்து. பொறுக்கலாது-தாங் கமாதலாது. மருப்பு-மாக்கொம்பு. சு த்தி-குத்தித்திரித்து. சேனா - சித்தமர். பாங்கு-பக்கத்தில். சுற்றலாது - பி ன்னாப் பெற்றுக்கு வருத்தி.

34. சுழன்று (மனங்) கலங்கி. ஆய்வு-வருத்தம். கிலைநிடாத - (கச யில்) விலைநிதகாத. கொம்மென- வினாவாக. போற்றும் - பாதுகாப்பீர். என்றனா-என்றுசொல்லிக் கொண்ட வாகி.

35. அற்றம் - அழும். இரும் நி கை-பெரியதித்து. வெருண்டபயத்து. மேனினக் கொண்டு உழும்-(சுள்) உ டலை காவால் கக்கும். உலப்பு - வருத் தம். பருமாம்-ஆலாம். ஆட்டில் - னா ரில். பரிவு-அன்பு.

14. இரவி - வசுத்ரி. தருவாவி - இரவியைவரைப் பொருள் கவிச்-சுருத்தர் சொல்லப்படுக. வேதப்பூத-த-பேரையிய புருவமணர்சது. குருமணி-சுதமுள்ள இரத்தம்போல் வாரையிய கவி-யியர்களை. வல்லிக் கொள் பேர - பூதமோம் பெண் அ சொல்ல.

15. விதைத் தோவல் - விதைம விவிலுன்னபிடர். துண்டின-அந்த வன்னியெய்யிய. தன்-தனி-குருந்த இருமை. பெற்ற துந்தும் - அடைந்த தன்மையாக.

16. வன்னிய - விதைத்தவத்தை- வன்னி துக்கு. தனத்ததபேரவ.

17. அநிதகித் (விதை) மலை யில். இரத்த-பேடர். இதைவன் - வேட்கரை.

18. கவிவெழு-வன்னியம்மையா யிசுருத்த. பெயர்-சிறப்பு.

19. பருத்தத்தகை - அதுபவித் தத்தகை. முறண்டம் - பழைய அ ண்டப்பர். கருமத்தின் செயலாய் - விவையின் செயலாவதுயிசு.

20. பவ்வம் - சமூத்திரம். பரப்பு- விசுவகை இடம். கைம் - பெயர். செயலிசுரு-அதுகு ண்டு. வேட்க் தவ்வருமிய கிதப்பின்னத்தகை வெ ண்ட-பட்டகை.

21. வேட்கைதாய் (சன்மனையி ளையி) வேதத்தி. உய்ப்ப - கோதிக்க. வன்னியர் - வன்னியரின் உரையம். குடும்பிதவிதி. குத்த - (சுடையத்) குத்தப்பட்ட.

22. பேரவெவன்பதனை மடக்கை வேன்பதனோடு கூட்டின.

23. சொல்ல - மூன்று கிவந்த யுத்த. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிகிவத்திது வன். கோதிக்க குறவர் - மலைவாசிக ளையி குறவர். கர்ப்பன் - கவிடம். மல்ல-வனம். சாதகைம்-கடிக் கை ம் கடல்-பிரகைம். மதி - பிறைச்சுத் தான் அக்குள் - வன்னியம்மை. துத்தம்-சொரியப்படுக.

24. துர்ப்பு - ஒவி. தொண்டகம்- குறிஞ்சிரிப்பவரை. இன்ன - வன்னி யம்மையை. பின்னயொன்றன் - புத்தி ர்மென்த வளர்த்த வேட்கைம்மனை யி. விதைம் பேரக்குள் - விதைக்குப் போலப் பிரகித்தன.

25. பெண்ணம் - கணம், மடர், அச்சம், பவிப்பு என்னு தற்குணவ னன். பேரை - எழுமாதப் பருவம். பெரும்கை-பதிரு வவாதப் பருவம்.

26. கையர் - தோழிப்பெண்கள். இனம் - கூட்டம். கைய - ஒட்ட. போ தும்-பேரகைம். வனம்-தனை. ஒர்- ஒட்ட.

27. கர்ப்பு-(குருபெயர்)யாழ். க் தருவத்த-சுதருவாதியாக.

28. கைமடக்கை - வேட்கைன் மனையி. வன்னி-இசைக.

29. கோன்-பெருமை. கோன்பு- தவம். தவத்தின் பாவம்-(அத) தவ ப்பவன்.

30. மீதார்த்த - மிகுத்த. முத்த- முத்தித்த. சென்ற - போய். அவன் - (சமதிருப்பிடமளிய) அவ்விடம்.

7. கவாயி வன்னியம்மையிடத்திற் சென்ற அத்தியாயம்

1. சொல்ல - புறம். இ தன் - பன்.

2. வேன்பன் - மூருக்சுடலுன் றேன்பட்ட. சொன்-சொன். வேட் ளை-ஒருகை. வனம்-(குருபெயர்)தினை ப்பவன்.

3. கை-கி. செயலாய்-செய்வ வாக.

4. அத்தாவல்-செய்யல்-தூய யாதிய சுத்தமூன்று யார்ச்சத்தாக. இன்னமயில்-கிராமபோன்ற மயில்.

5. மதவகாணி-வேதவாக்கு.

6. லிங்க-வரிசை. அருணம்-விவ
ப்பு. தருணம் - இளமை. கண்ணமலர் -
(உருவம்) மூகம். வருணம்-பிரகாசம்.

7. அடியுத - (சம்முன்னத்தி) னிட
த்திப் பொருத்த.

8. தனவு-முல்லையுடும்பு.

9. கதி-விடம். வரி-மரவரி. கரு
மை-சூரிறம். தேன்-வண்டு.

10. இயல் - சாயல். மெல்லியல் -
நிருதுவான் தன்மையை யுடையாளு
க்கு.

11. குன்று-மலையையிட்டி. இழி
த்து-(சேழே) இறங்கி.

12. வறியேற்கு - சிறியேனாக்கு.
வறுமை-சிறிமைப்பாலது.

13. கொன்னே-வினே (கி). குழு
உ-கட்டத்தில். வேட்டுனன் - (விவா
செஞ் செய்தலை) விரும்பி யுள்ளவன்.
கனந்தி, தி - கொல்லாய். (அவ்வனாரு
கொல்லாயாயின) பொருவேன்-வின
வினாய் - பேராய்த மன்மதன் பா
ணத்துக்குத் தப்பமாட்டாய்.

14. வானா - (விவாகமில்லாமல்)
கம்மாவிருக்கின்ற. மாதர் என்பதில்
ஆர் சாரியை. ஆயமாதர்பேர் பொன்
னையாரணைப்ப என்னுந் திருவினா
யாடற் செய்யுனானு முடார்க. கான்-
(ஈப) இனத்தில். ஆர்-பொருத்திய.

15. இசைய - சொல்ல. உதக்கவி
ழா-மிசத் (தவி) குனிந்து.

16. படை-பாளாம். வியா-வியர்
த்து. கையா - புன்னிரிப்புச் செய்து.
வார்முலை - (அன்மொழித் தொலை)
வள்ளியம்மை. திறவா-திறந்து.

17. அளித்தருள்வோன் - பிரா.
ஆய்-முதலாய் - வேடவான் மனைவி.
வனாதான் மலையினடிப் பக்கம் (சிறி
துவென்றபடி).

18. தொழுவாய்த்தகை - (அன்
மொழித் தொலை) வனாய் மனைந்த
கைகொடியுடைய வள்ளியம்மை. கடி-
வாசினா. வகுமை-இர்மை.

19. அருணாநின் - மாம்பெந்தவ
ள்ளியம்மை. மீட்டி - திருப்புதல். இ
சையாய்-சம்மதிப்பாய்.

20. கனிவாய்மொழி - (அன்மொ
ழித்தொலை) வள்ளியம்மை. சாதலி
யா-விருப்பமுற்று. தவறு - தவறுத
விதம்.

21. குாவோர் - தாய் தந்தையர்.
வனாவார்-விவாசெஞ் செய்பவர். மாபு-
முறைமை. தவறும் - குந்தமுடையவ
னாவன்.

22. அருன்பெற்றோர். பெரியவர்.
தோற்றம் - காட்சி. உதகம் (சாண)
சலம். அழல்-அக்கினி.

23. அப்பு-அப்பு.

24. மலையாணர்-மலையிலே வசிக்
கும் வேடர். செய்வினாசாட்டும்-செய்
சொழிவைப் பயிற்றிக் கொண்டிருக்
கும்.

8. வள்ளியம்மை திருக்கலியாண அத்தியாயம்.

1. பனக்குதம்பு - பிறவிப்பவை.
இனித - இனிமையுடையதாகிய. எந்
தை-எக்கென்பிதாவே. உய்கி-இருக்கி
தது.

2. முத்தலை யிருதலை வேலோன்-
முத்தலையை யுடைய குலத்தை
யுந், இரண்டிதலையை யுடைய வேலை
யுமுடைய குமாரச்சடவுன், எனவே

செவியோனும் குமாரச்சடவுனும் வேற
ல்ல வென்பதாயிற்று. பேராணந்த
வெள்ளம் சித்தினா என்ற பான்மை
யின் விட்டில் வேலோன் செலுத்து
மொனக் கூட்டிமுடிக்க. பேராணந்த
வெள்ளாவது, குமாரச்சடவுன் சரித
மாவிய போனந்தப் பெருக்கு. சித்த
னா (அடியேன்) மனத்தில்.

11. நெய்தல்-வேடம். வனமுலை-
(அம்பொழித் தொண்ட) வேடமாம்.
மலை. தனிச்சகை - தனிப்பொருள்
சொப்பணம். குடகம்-(அன்னியம்மை).
வகையெனியுமோ சாபணம்.

12. இன்பம் - இன்பவுகந்த வர்.
மேசக்கம்-மேசகம்.

13. முசக்கம் - முசுக்கம்.
தலை-அழகு முசுக்கம்-தலைபாதி
கூறித்தந்தம். மலிபம்-மேடம்.

14. அங்கம்-அங்கம். வண்ணம்-நிறம்.
புலிபம்-மேடம் அங்கம்-மேசகம்.
சொப்பணம்-இதல் ஸ்ரீராமம்.

15. விவாயம் - மனத்தொப்பங்கம்
இதல். தெரிந்ததம் - மெளனியம்.
இத்தொண்டம்-மெளனம் மெளனம்
கல் மெளனம் மெளனம்.

16. தாது - (மெளனம்) மெளனம்.
கல்-மெளனம். அங்கம் - அங்கம்.
மலிபம் - மலிபம். கல்பகத்தம் -
கல்பகத்தம். மெளனம்-மெளனம்.
தெய்வம்-மெளனம். பல். மெளனம்-மெளனம்
மலிபம்.

17. மெளனம் - மெளனம்.
(அழகுமெளனம்-மெளனம்). இன்
யம்-மெளனம். குறித்தம்-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். அங்கம் - தனிச்சகை.
மெளனம்-மெளனம்.

18. மெளனம் - மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.
மெளனம்-மெளனம்.

19. மெளனம் - மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.
மெளனம்-மெளனம்.

20. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

21. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

22. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

23. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

24. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

25. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

26. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

27. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

28. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

29. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

30. மெளனம்-மெளனம். மெள
னம். தாது-மெளனம். மெளனம்-
மெளனம். தனிச்சகை-மெளனம். மெள
னம்-மெளனம். பல்-மெளனம்.

24. மால்-மேகம்போலும். மால்-மயங்கம்.

25. ஆய்-ஆராயப்பட்ட. மலிலாட்டு - மயில்போலும் வள்ளியாய்க்கு. உயர்ப்பன்னி-பிராணராயி.

26. இளையன் - குமாரக்கடவுள். கன்று-பிள்ளை, வள்ளியாயி. ஒன்று - பொருத்தம்.

27. மூக்கின் ஓட-காசியினுளியிற் செல்ல. முகிழ்த்து - (சிறிது) மூடி. வேள் - முருகக்கடவுளை. கோன்மை யர்-தவசிகள். வாக்கினாடு-வாக்கினையு விலும். பெருக்கு - பெருகுதல். தேக் கும்-கிறையும். தேறல்-தேன்.

28. தன்பினர்க்கும் - அன்பினரி டத்தும். செலாது உளம்பேதுறும்- போகமாட்டாது மனமயங்கும். ஆறு ம்-என்பதில்-உம்-அகை.

29. தாயின்-இதில் இன்சாரியை. தோன்றுகை - தோன்றுதல். பாயும்- பார்த்த. பூதங்கொதி மூலப்பகுதியின் சேற்றங்குட் கேதவாமெனக் கூட் டிக. மூலப்பகுதி-மூலப் பிரகிருதி.

30. ஒம்புதற்கு - பேணுதற் பொ ருட்டு. ஆயர்த்து - செய்து. ஐயனும்- குமாரக்கடவுளும். கலவி வேட்பது- போகத்தையிரும்பியது.

31. செய்கை-செய்தி. காடி-ஆராய்ந்து. கதிர்-சூரியனும். கடவா - கடத் துசெல்லக்கூடாத.

32. ஒங்கல் - மலை. மதத்தோங் கல்-மதத்தையுடையயானை. தேங்கு- கிறைகின்ற. தெய்வதம் - தெய்வம். திரு-(இங்கே) வள்ளியம்மை.

33. ஆலம்-விடம். அழன்று-கோ பித்து. மொய்த்த-கடிய. கேள் - சுற் றம்.

34. கூசி - காணி. கவிழ்த்தான்- தலைகுனித்தவனாகி.

35. கவல் ஒர்இ-கவலை நீங்கி.

36. உமை-பொருத்த. ஆறணித் தான்-சிவபெருமான்.

37. உதயங்காட்டுதல்-2. தித்தல். துதிர்வரை-பவனமலை. வரைச் சீ-வரை. சன்-மலைப்பக்கத்துள்ள சிந்துவாரவே டாரகன். உயர் வரை-உயர்ந்த இடம மலை.

38. பருதுவான்போல - உண்பவ னோப்போல. குழலான்-கூத்தையுடைய வள்ளியம்மை.

39. மட்டு-அளவு. மயூரம் - மயில். கட்டழகு-போதுத. மயில்க்கூச்சு-மயி ர்க்கெல்லாப்பு. ஏறிதர - (ஒளியை) வீசு. சிட்டருள் - குரணிகளிருதயம். சேம்- குமாரக்கடவுள்.

40. புலமை-அறிவு.

41. கோரம்-அச்சம். ஞர் - ஞான். குருதி-இரத்தம்.

42. குழைக்கொடு - கூட்டக் கொண்டு. முறை - விதி. மன்றல்-வி வாகம். வருதி-வருவாய. ஆம்-அகை.

43. தந்தி-பாலை. கோட்டுக்கால்- கொம்பாகிய கால்கள். துணர் - பூட் கொத்து. கொம்பர் காய்த்து - கொம் புக்களை வளைத்து. விக்கை-விக்கைம லை. தோகைப்பில்வேய்த்து-மயிற்சேற கைகளாலே மேய்த்து. பந்தர் - பந்தக் கள்.

44. ஆக்க-ஆக்கும்பொருட்டு. ஆக் கப் போந்தானெனக் கூட்டுக.

45. சேம்-கூத்தல். கேழ்கினர்- கிறம் விளங்குகின்ற. கவின்றிருத்தி- திருத்தமாகப் புனைந்து. காதிர்-பூச லார்-காதுகளோடு போர்மையின்ற. சத்தம்-சத்தனமாம். தவையுரித்தி-இலையைச் சூழ்ச்செருதி. ஈசன்-முதன்மை யானவன்.

46. குனிக்கும் - வளைக்கும். குல முறைமை-குலத்தின் வழக்கம். தரு குவன்-கொடுப்பன். தருகுவன் என பதில்-கு-சாரியை.

47. வன்னவான்-அழகிய பெரிய.

48. போத்து - வந்து. தோமுறம் றுணிகன் - குத்தப்பொருத்திய பூர னைக்கள்.

49) சுயநலின் - இருப்போனும். கவினா - நூதனபெரு. மங்கலம் - சன்மை.

50) வானம் - கத்திரி. கரப்பன் - கடு. வானவிரிவட்டி - இத்திர தயுக போன்ற தெநிச் சுட்டி. சுயநலின் - மயிர்மட்டி. கோத்த - கோக்கப் பட்டன. உண்டானது உண்டாகிய - இருந்தது உண்டானது. அத்தகு - அம்மியன்மருக்கு. இன்ன - (அச்சுட்டி சுயநலின்) உவமானம்.

51) மான் - நத்திக்கண் - (சத்திர னிடத்தான்) மாறுதது. அச்சத்திர நன். கொன்றது - கொன்றவாயாக. திவகமாய் - பொட்டாடி. கவயுவன் - பிராணிப்பென். தொல்வன் - பண்டைக்காலம். உத்திவதன் - (அவ்வாறு) வந்திருத்தல்.

52) உருவப்படுத்தின் - (கருநு தயிவயுக்கும்) ஒன்றை பொன்றாகச் சொல்லப் புதுத்தான். உரோணினிய - உரோணி உச்சத்திவதன். மதியம் - மதி முத்திரம் - அத்திர நன். முத்திரம் முத்திரம். ஆவென்பது. ஒவென்ப திரித்தது.

53) உருதியுள் கருதா - வேதங்க ளாலு கிணத்தத்தகுட்டாத. உண்மை. கண்ணோ - திட்டி தோஷம். குத்திர.

54) வண்டென - வண்டின் (இது) எனது சொல்ல. கபோஷச் சொயி - மனைத்திவதது. ஒதிமச் சொல்லன் - அன்னவாணதவயுடையகம்மயன், பிரமன். கஞ்சன் - கண்ணுடி.

55) வினப்ப - வெறுக்க. உன்னம் - அம். காமந்தி - அத்திய உத்தியுடைய வன்னியன்மை. குதா - காது. மணித்தோடு - இரத்த மணிச்செய்து. திருவினிப்பெரியும் - செய் போதி வினதும்.

56) பூவவ - காமமன். இரத்த - அத்திய உத்தியுடைய வன்னியன்மை. குதா - காது. மணித்தோடு - இரத்த மணிச்செய்து. திருவினிப்பெரியும் - செய் போதி வினதும்.

57. ஒத்த - ஒயி. கத்திர - கழுத்து. பூவம் (அச்சுட்டி) பூப்படுக. கழுத்து - அத்திரவினின் - வயிற்றுக்கள் அத்திருமயினாழகன். முத்து - முத்தப்பட்ட. சேதகம் - சேத.

58. முகவின் - அருப்புபோனும். மருப்பின் - கொம்புபோனும். மதப்ப - செருக்கு. தணிப்பன் - கீக்குதற் பொருட்டி.

59. வாரி - அன்னி பகலாபயோ - பகலாபயோ பகலி. மேரு - மகா மேருமலை.

60. வெயில் - பிரகாசம். மேகம் - மேகலாபானம். வெயில்வயிற்று - பொன்னுற் பத்ததது. பூவோ - தது - பூவப்பித்தது.

61. துதி - பவனம். தேவன்மூவன் - திரிமூர்த்திகள். உருகணம் (அவருக்கு) - அத்ததன். மூன்று - வெண்மை, சாம்பல், கருமை.

62. வர்த்தகரன் பாவை - வர்த்தகரன்மைய பெண்ணிதாடைய. பூவ கொம்பின் - பூவகொம்பைய (கவிரன்மன்). பூப்ப - பொய்வாக.

63. முண்டகம் - தாமரை. தனிம - கோவிச். அன்னம் - அன்னப்பறவை. விண்ணுயித்தித்தது. அத்ததன் - ஒலித்தல்.

64. வான் - பெருமை. கதிர்வன் - புதுநியுழகன். ஒயி - பிரகாசமுடைய. கண் - கண்மணி. அருத்த - பதித்ததது. கெவனம் - மணிசன் பதிக்குக்குவி.

65. வாய்ப்பு - வெய் கொல்கெய் - விவின் கொல்கெய் எனக் கூட்டுக. வெய் - தன்பம். உன்னம் - வெய்தான் - உட்கொண்டான்.

66. வாரி - கடல். வாய் - வாய்த்தம். பெயர் - பெருமை. திரிசுத்திரத்த - மூக்காணிப் பிராமணர்கள். காரிகை - சுடகு - கழிவாய் (கவியாணம்). திரிவாய் - சுடகு - (சுட்பரியன்) வெய்.

67. கிருகியம் - கிருககிருத்திய மடங்கிய தூண். சுருதி - விதி. கியதி - கிரமம்.

68. குறக்கோமாட்டம் - வேடராசன்மனைவி. ஆமணம், அருக்கியம் - பெரியவருக்குச் செய்யுமுபகாரம் (பூசவிதியற்காண்க). மாதவன் - பெருக்கவத் தையுடைய வேடராசன். மதுபருக்கம் - பால் பழம் தேன் சருக்கரை கலந்து பிசைந்த வுணவு.

69. கிருகியத்தின் - கிருககிருத்திய தூளின். ஆசமமாபின் - சுவாகம முறைபின். செய்கிறான் சமிகை - செய் தொழிற் கு வேண்டுஞ் செயித்துக்கன். அரிணம் - மாண்.

70. கந்தரம் - கழுத்து. புனைவித்து - பூட்டுவித்து. ஐய - அழகிய. கலனன் - அக்கினி.

71. மனமாண் - மனம்போலும். தூண்முறை - சாஸ்திர விதிப்படி. உன் னம - மனம். கேண்மை - வலிமை. வான் - ஆராயத்தின். சால் - அருத்ததி. பார்த்து - (பிறவினை) பார்த்துச் செய்து.

72. பனை - குழல். ஒதை - ஒசை. ஆர்த்த - சிறைத்தன். கணம் - கூட்டம். தூர்த்த - செலவித்தன்.

73. வித்தைக்குன்றவர் - வித்தைமலைவேடர். சாபம்நீங்கி - (சங்களுக்கு ஏமமுனிவனாகக்கொடுக்கப்பட்டு) சாபத் தைவிடுத்த. வேணுவம் - கத்தலோகம். மருங்கு - இடை. விசாகன் - குமாரசக்கடவுள்.

74. தோகைமயில். சாசல் - மலைப் பக்கம். கந்தமாதனம் - செய்ந்தி நகரத்திலுள்ள கந்தனாசலம்.

75. கரடி தக்கை - இவையனைத்தும் பலவாத்தியங்கள். பாவையின் - கடல்பேரல்.

76. வெண்விவ்வாகம். தெய்வவாணத்தனங்கு - தெய்வபாணையம்மை. கோற்று - தவஞ்செய்து. அன்னாக்குன் - அத்தன்மையான அவனுக்கு எந் தோ. கோண்டான் - சென்றுருந்தான்.

77. சுறுழி கான்றால்வாய் - மதசலத்தைக் கச்சிய தொகையை வானையுடைய. களிறு - யானை. சுந்தரி - தெய்வபாணையம்மை. நுன்ற - கிறைந்த. என் - பொருத்திய.

78. மாது - வண்ணியாவி. செம்மை - ஓழுங்கு. சித்தனைசெய்ய - தீயானிக்க. புத்தேன் - கடவுள்.

79. கோலம் - அழகு. வெண்வாரணன் குமாரி - தெய்வபாணையம்மை. உணங்களித்தான் - மனத்திற் (கண்டு) மகிழ்த்தான். குறிப்பு - எண்ணத்தின் பார்ப்பும் விஷயங்கள்.

80. அத்தன் - பிதா. காதன் - கடவுள். குவ் - பார்வதி. காதலன் - யாவகன்.

81. முழுத்த - பூரணமாகிய. மூர்த்தி - மூர்த்தியே. இலங்கத்து - இந்த இலங்கத்தினிடமாக விருத்து. அண்டச் சூழல் - அண்டத்தினிடங்களில். உள்ள அளவும் - உள்ள உயிர்களனைத்தையும்.

82. சேய் - பின்னையாகிய குமாரன் - கடவுள்.

83. கேளா - கேட்டு. பேதறல் த. வீர்தி - வருத்ததல் நீங்குவாய். தின்னம் - உறத்த.

84. குஞ்சிதகாணம் - தூக்கியபாதம். சந்தம - சந்தனவிருக்டம்.

85. மேருவின் - மேருமலையைப் போலும்.

86. உழை - மான். விழைவு - விருப்பம். வேழமான் - தெய்வபாணையம்மை. குழைவு - உருக்கம். குவித்தவன் - குவித்தனனாகி.

87. கடவு - செறுத்திய. வலக்கை - (தெய்வபாணையம்மை) வலப் பக்கத்துக்கையை. இடது - இடப்பக்கத்து - கோலம் - அழகியதோற்றம்.

88. லான் - ஊச. கவர்க்க இராக்சியம் - அளித்த - (இந்திரனுக்குச்) கொடுத்த. போதம் - ஆறு - வருமுறை.

89. சேய் - கிங்கம். கோதிவேறு டையகோர எங்கோன் என்கூட்டுச.

10. ஞானசத்தியின் - (கிட்டென்
சுத) ஞானமாயிவ் சத்தியோதி. கனவ-
ருத்தம். பரகம் - (இரண்ட) பரகம்.
வேத்படை - வேவாயுதமாயிவ் ஞான
சத்தி. கெட்டியாயிவ் சத்தியோதி
சத்தி. இப்பொழுது, கிரியாசத்தி
கெட்டி.

11. வேட்டகாசன (பரக) மனம்

தமயதி. ஞானசத்தி - குணம்பொ
ருத்திய மனம்.

12. தாசனம் - பிரணவம். குணத்
தன் - வனத்த வனபெருமான். அரு
கோடு-தருள் கிரும்பசனாடம்.

13. தாபநர் - முனிவர். மோன
மோகம்-ஞானமோகம். இவைய - பொ
ருத்த. கிணகம்-கோயில்.

9. பிரமாவுக்கு வாங்கோதேந்த அத்தியாயம்.

1. கான்சென விதித்தன-கன்சா
கனகுத்த. குதி - கிவயோன். உதயம் -
(வரம்) - கெட்டிக்கும். கன்சாதுததி
கன்சாதுதன்.

2. பரங்குரு - கிவயோனாக்கும் கு
ருவாயிவ் குளாக்கடவுள். உதய-தவ
குரு. கருதியோடு-கேத(விதி)யுடன்.
அருகு (மது) பரகம்.

3. கன்சா-கன்சாசனம். மன்ச-
யிச. கெட்டகா-கெட்டதந்தாத்த. உன்
யும்-கருதிக்கும்.

4. கன் கன்பொருளும்-கன்சாசனம்
கடவுள் கிரியைக்கொழும். மாதனாயும்-
பெரிய சிவனாயும். கிரியை - கிதப்
பாயுன்ச (பித) பொருத்தன். கன்சா
கொடுபரமாயிவ் கன்சாசனம். (கன்சாசன
து: கடவனாயிவ் கன்சாசனம் கொண்டு
கன்சாசனம். கொழிந்து-கிரியைக்கொ
ழும்) கன்சாசனம். கிரியை - கிரியை
கன்சாசனம். கன்சாசனம். கன்சாசனம்.
பம். கன்சாசனம் - கன்சாசனம்.

5. கன்சா-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

6. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

7. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

8. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

9. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

10. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

11. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

12. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

13. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

14. கன்சாசனம்-கன்சாசனம். கன்சாசனம்

15. இந்நிபப் பெருவன இன்பத் து உய்த்தலால் - (செங்கண்முத்துவா னை) இந்நிபானது பெரிய செல்வத் தோடு கூடிய சுசுபதவியிற் செலுத்து தலால். சுசுபுட்கரிணி - சுத்தபுட்கரி னி யென்னும் பெயருடைய தாகி.

16. திரிபுவனங்கள்-திரிலோகங் களினுமுள்ளவர்கள்.

17. முன்னருளி-முன்பு உண்டா கிக்கொடுத்து. பதனோவ - திருவ டிவழிபாடு. எவரும்-எல்லாரும். இதி காசம் - பண்டைக்கதை. கூறுவான் (யின்பு) சொல்லத்தொடங்கினான்.

18. நினை-அலை. தீர்த்தத்து-தீர் தத்ததில். வந்தாது-வழுவாது. மதைச் சுருதி-(இருபெயரொட்டு) வேதவிதி ப்படி.

19. கணமுறக்கு - பூ அரும்பின் சுட்டு. அவித்தரு-விசினிற. முனம் உளதெப்ப-பழைய தற்ப காலத்தில். முாரி-விஷ்ணு. பனகரப்பண்-ஆதி சேடனடுவில். கீத்து-விட்டு. வான் தனு-பெரிய வில்.

20. செற்றம்-கோபம். கோற்றம்- வெற்றி. அற்றம்-அழிவு. ஆதிசேது - முதல்ஆணை. கோலினான்-வளைத்துக் கட்டினான்.

21. மாதவன்-ஸ்ரீராமன். மூன்று- மூன்று கற்பாத்தங்கலில். (இது சொ கைக்குறிப்பு). இவன்-இவ்விடத்தில். ஆதியில் - முதல்வே. முதலத்தமார் - புகார், திரிசுத்திரர்.

22. சங்கிதிக் கித்து - சங்கிதி முன் னையிருக்கப்பட்ட கடலில். அலால்- அல்லாமல்.

23. சந்தன வரை - சந்த மாதன மலை. செரு-புத்தம். பிறங்கல் - மலை. முயன்று-முயற்சியாற் செய்து. தேம் பி-இளைத்து. ஓடகத்து அருவரை - (அச்சப்) பொன்மயமாகிய அரியமலை. ஓச-(தான்) ஓச.

24. தவத்தினால் - தவத்தாலாகிய கோசவெப்பத்தால். வயின் - இடம். கோற்றமும் - தவஞ்செய்திருத்தலும். கோன்மை - வன்மை. காற்றினின் - வாயுதேவனும். முத்தலைக்கவின் - மூ ன்று கிசாத்தின் அமுது. ஆற்றல்சால்- பலமிருத்த. வாயுவினால் கிசாமிழ்த் ததை சுத்தபுராணத்துட் காண்க.

25. சத்தசரால் - (அண்மைவிளி) சத்தனாலமே. பொற்றையாய்-நிறம னையாகி. கவித்துதி-வாழ்த்துவாயாக.

26. டெத்துன-கிசுத்தின்ற. மிடை த்த - செருங்கிய. துணிவு-உறுதி.

27. வாரிசம்-தாமரை.

28. தருக்கு-மகிழ்ச்சி. சரால் - ம னையும். இருக்கினால் - வேதவிதிப்படி. பெட்டி-ஆசை. குருக்கும்-உண்டாகும்.

29. அசுதை-சுருவம். பன்னகம்- பாம்பு. பழித்து-கித்தித்து.

30. என்றலை - என்றிவ்வாறமாத லை. காரி - (வயிரவரை கோத்தி) வைர வனை. கன்றலை - கோபமுடையயா டி. கோரிநீர்-இரத்தநலம். கின்று-(த லை) னின்ற. உகிரின் கீக்குவாய் - கைத்தாற் கிள்ளியெறிவாய்.

31. களிசப்பு - தாமரைப்பு. செ ன்றனைன் செயிர்த்தனைன் - (முத்தெத் தங்கன்) சென்று கோபித்து.

32. ஈர்த்தபின் - (வயிரவார்பிரமன் றலைவைத்) கிழித்தெறித்தபின். சுத னைத்தேற்றப் பாசுக்கறோர்த்தனை னைக் கட்டுக. தேர்த்தனைன் - ஆராய்க் தான்.

33. பெண்மையில் (மோவெனியா டி) பெண் தன்மையினாலே. பேது ற-மயங்க. ஓர் - ஒப்பற்ற. மன்மயில்- பூரிதேவியாகிய மயிவிடத்து. வான் முயில் - பெரியமேகம்போலும். தன் மயில் - குளிர்ந்தமயில் வாகனத்தையு டைய. ஒதுவேனென-உபதேசிப்பே னென்கின்றது.

11. அர்வம் - அன்பு. அம்புயர்க
சே-தாமரை மலரிடத்தே. ஓர்வுற-
புணர்.

12. இருதலை - உருதியரச. பேர
புரது - பேரனதாமிய. உருதலை - வர
லைய. மரமுதல் - மரமாமையி ஞானி.
புலவு-புலவர் கற்றத்தை. இருதலை-
நிரல்கிபக்கமும் தலைகளை யுடைய.
(இதனை முருகக்கடவுள் வேறுக்குப்
பிறப்புப்பெயரென்பாரெழுமுகர்) "இரு
தலை படைத்த வெள்கம்" என்று
சுந்தரபாணம் ஞானமன் வரைப்ப
படுத்தி காண்க.

13. மரபின்-முறைபாடு. உரு அ
கத்துவந்து-பலதரம் மனத்தில் எண்
னரித் தியானிப்பாய்.

14. நியானித்தான் தவம் - (அங்
கனம்) நியானித்த பிரமாவின் தவத்
தை. சேர்ப்பது எதனை - தவஞ்செய்
வது என்னெயென்று கேட்க.

15. செறிப்பானின் - அதுபட்ட
வாயினால். யான் வருத்தமுத்தே
செனக்கட்டிக. சேர்ப்பது-தவஞ்
செய்தவித்தான். என் - வேண்டுக
தான். அனையாக்குக.

16. சென் அழித்தான் - மனநி
யை செட்டவனாகிய. எந்தெழுது-
என்னவானந்த.

17. மேருயும் - மாரேரு மலை
போலத் தோன்றல்.

18. கருவியன் - உமாமகேசர்.
இனிமேல் வாஞ்சையென - இனிமை
வுள்ள பெரிய ஆசையாகிய இடம்.
வினையல் - வினையினை தீயினமென்ப
வையில்கொள்கிறதற்கு. தாகார -
ஞானமாயிராணகொருபாடு. பே
டகம்-பெட்டி.

19. திருவருவனாய் - நிதி
திருவருவன். ஞானம் - (மனமுத
லம்) தரிசுத்தீரணமே. ஞானம் -
அறிவு வடிவம்.

20. வெளி-ஆகாயம். மகத்தவம்
அங்காரம்-மான், அங்காரமென்று
தத்துவங்கள். பூத்தோடு - பூவினிதம்
கனாக். அண்டம்-மூட்டைவடிவமுள்
ள உலக (மாயை மலர்ச்சி). ஒன்று-
(அவற்றின்) ஒன்று. கான் - (பிரமஞ
யை) கான். பான்மை அம் - பதப்பண்
மைபாடு எதபோலாம்-இதபோலா
கும்.

21. ஐயங்க-குருவாயிர். பட்ட-
ஆனம். முடிவோரு - அனவு அறிய
மாட்டா. யாவர்க்கும் குருவானோர்-
வியாபான்.

22. உன் - உன்னுடைய. வயி
ஞானத்தான் - வயி மந்திரத்தினால்.
வன்வன்-வன்வனமாயுடையானானான்.

23. முன்றம் - முன்றலாகத்தாரு
க்கும். தருத்த - (ஐயவியத்ததர்)
கொடுப்பதற்கு.

24. உமைய - இலக்குமி. நியானம் -
(வேறுவேறுகள்) நிதித் தவத்தை.
மனவத-மாதபாடு இவ்வாயம்.

25. தத்துவத்தான்கம் - (சொன்
னத்தொன்று) தத்துவங்களாகிய அன.
தனப்பு - பிரிவு. மோசம் - ஆனம்.
மாயம்-மாயை. வித்து-சங்கம். இடம்
கர்-முதலை. வேன்மதி-மன்மதனாகிய
கந்தரின். ஆனகன்-ஆனையுடன்
பார்த்து. வாயம்-தோணி.

26. வீர ஞானம் - யோகானந்தி
னொன்று. வாயம்-இடப்பக்கம். ஞான
முத்திரை-நிம்முத்திரை. உவாமதி-
பூணாத்திரை. வடிவமாக-திருவருத்
கொண்டு.

27. வானவன்-வியாபான். குறித்
தமேவன் (சுன்னமனத்திலே) நியா
னரித்த உயர்த்தோர். விரகு-வியாப
ரிப்பர். ஞானம்-காணப்பொருளை.

28. சரீரம்-பிணம். தன் - (அப்பி
னத்தினிடத்தி) ஒருக்கிய. சோக்
வம் - (அருவருத்திப்) பார்த்தவம். து
னிய - துணைதலை. சேத்தம் - (சைத்
பரியம்) ஆக்கும்.

51. தேதலாம்-தேனுண்டாகும். இயவுன்-சடவுன். தியானத்தினிற் தில்-அத்த-சவீர்வுழிவந்த சாரியை. குளிர்ச்சி-(பிறவிலெப்பம் நீங்குத்) திருவருள்.

52. செக்கு-செழித்தது.

53. கொடுப்பது - (நாம்) தருவது.

54. பேறுதேல்-மயங்காதே. வேட்ட-விருப்பிய. முன்க் - முன்னர். மீன்-(அது) மீண்டெய்த. அருள்-சருணையால். இங்குச-இங்குச் செய்வா ளாக.

55. முாரி - வீழ்ந்து. காதலன்-மைச்சன். எய்துகாலம் (சொக) வருங் காலத்தை. ஒங்கரம்-பிரணவத்தோடு. ஒர்-உணரப்பட்ட. அறிவுக் கழறி-ஞானத்தையும் போதித்து. காமர்-அதது ஆகையுமாம். பகர்ந்தவா (முருகச்சடவுன்) அருளிச்செய்த விதம். தன் ஒல்-அனைகள்.

56. வாமம்-அழகு வயா-ஆகை. கோற்றத்த-சவருச்சுப்தற்கு. மூலம்-முதலாயெ. ஒர்-பிரணவம்.

57. அடைவினால் - முறைப்படி. முன்னம்-(அப்பிரமன்) எதிரே.

58. ஆன்ற-அமைந்த. அயர்வு-தளர்ச்சி. எம்முன் கொண்டிருந்த தென்க்கட்டிக. வன்ற உரை-பொருத்திய வார்த்தை. கான்ற-கத்திய. கோர-ஒழுக்க.

59. அருத்தியின் - ஆகையோடு. திருத்த, பொருத்த - விகாரமொழி கள்.

60. அவிரும்-வினங்கும். விவணு ம்-பொருத்தம். நிற்ப-விசேடமாக.

61. ஆய்-ஆராயப்படும். கதிர்-பிரகாசத்தையுடைய. பாட்பொழுதியும் கதியுமென்க்கட்டிக.

62. ஆலகாலம்-விடம். ஓர்கோலம்-ஒப்பற்ற அழகு. கோணை-குணம். பரத்த - (நீர்) புரத்தில். வல-பொருத்த.

63. கனற்றம்-கடும். அபம்-(வாசனைப்) புறையுண்ட. சாமகாணனே-சாமவேத தேத்தையுடையவரே. தசைய-தகுதியுடைய.

64. தரு - கற்பகம். தேனு - காம தேனு. பண்-சீர். மணி - சித்தாமணி, இவைகள் கேட்டவற்றைக் கொடுக்கும் பொருள்கள்.

65. என்னல்-இகழ்ச்சி. சென்னி-தலை. தேம்பினேன் - வரடினேன். அதுவுமன்னி-அத்தலைபெற்று. பண்ணினேன், இனவெதுகை.

66. காருணம்-(இருபயரொட்டி)-ந்த இசைய. கோடி-கொள்வாய்.

67. சிந்துபுரம் - திருச்சென்னா. ஏற்றம்-உயர்வு மாற்றம்-மாறுபாடு.

68. என்ன - என்று முன் - முதலில். ஆறமுதக் குமரன்-ஆறமுத கங்கையுடைய குமரன் கட்டியருக்குப் பிராவாசிய விவரிகள். (பின்) அன்னவால்-அத்தன்மையுடைய குமரன் சடவுன். தணப்பு-நீச்சம். விமானவுரு-விமானவடிவம்.

69. வேத-பிரமனை. அர்மனத வாலியுளாய்-அத்தமானத தடாகத்தை யுடையவனே. உனக்குணதற்பம்-பிரம கற்பம். மேல்வன்னுனாக் கூட்டுக.

70. கம்முன சாகுபம் (அக்காலத் தில்) மேவுதினாக் கூட்டுக. கன்னி னஆலம்-தேனொழு தினைத் தாமரைக் கோயிலையுடையபிரமனே. கத்தவரை-கத்தமாதனமலை. பொருக் கென்று - வினாவாக.

71. தலைமை புரித்திட-(கம்முத வியின்படி சமுத்திர ஸ்ராவஞ்செய்து விமானவடிவா யிருக்கும்) முதன்மை யைச் செய்ய. சாகுப நிலைமை யடைத் திடில்- (நாமுந்தலியப்படி) சாகுபத்த ன்மைமை (நீ) அடைந்தால். உன்தலை-உன்னிடத்தின. கோம் - கோக வந்த பொருத்தம். ஆழியில் சித்தமு ம்-(விதியிலக்கு கோக்காது சந்தித்) சமுத்திரத்தில் தினத்தோறும்.

72. மாவன் - விட்டாறு. இராமாவதாரமூலம் - பகவதாவதாரம், பகவதாவதாரம், தகவதாவதாரம். இது - இச்சேது.

73. திவா - கடலில். சேதுவும் - அடியும். கண்டி - உண்டாகி. புரித் தவன் - (அய்யிவ்வு) செய்தான். ஸ்வன் - பிரமனே. தலைப்படிநமை - தலையை விரும்பிச் செய்யும் தன்மை வான். வதனாம்பம் - (சத்திவிந்னன் கடலாவிய) மூலகம்பம். மூசத்தக்குத் தலிக்கும் வேற்றமைவின்மைடினாக.

74. மூத்து-மூலமாதம்.

75. சோத்தியம் - (செய்யியவென் னம் வினாயெச்சம்) (இட்டசாமியகன் னின் பிரயோசனம்) தோன்றும்பொ ருட்டு.

76. தரு-சுத்பசீருகத்தத. கு னகென-உருவென்று. பண்ப-பருத்த. புடை-இடம். சலுழி-(மதமாவிய) கன ட்சம் நீரை. தமிழ்ச்சாண் - பொதியம லிப்பச்சம்.

77. மூலம் - அடிவாரத்தில். குறி ளன் - ஸ்ரீராமனாயும் பொருட்டு. மாதவனாய் அயக்கிவனெனக் கூட் டே. (இவ்வய்யுவினவதாரமாவன வர்) பகவதாவதாரம். தெரிவை - கனக சத்தரி. பரிமூலாவன - குதினாமூ லாவப்பிதப்பாய் என்று.

78. தமிழ்பகல்-சீட்டுக்குகாவலம். மாதவனாய் புதித்தவன் - பிரமன். போத்திய - (மூலவாயினே) இவ்வுத்த போதனியை. வகுதலி-வாலைப் (பெற).

79. உனது - உச்சதாவிய. அய்வ னாக்கன் - அய்வெல்லையினிடத்த.

இடை - கனிப்பக்கமாக. மத்திரத்தின் - கோலியின். மூத்து-குதினே. மூலின் - சமூத்திரத்தில். மோய்குழன்-கனகசத் தரிசே. போய்-(வருஞ்சனனத்தில்.) பேரக. பேரய்க்கக. அத்தமூலம்-பன் டைய மூலம். போய் இரண்டும், எச் சத்திரிபுகன்.

80. கனகசக்தி-பிறவிச் சக்தி. மேனி-சரித்தரம். மூலம்பரி போன் ன அய்வன்-மூலம் குதினாவையொத் த (உன்னன்) அனன். (குதினாமூ லத்தோடு பிறந்தானென்றபடி).

81. அத்தாவானி-அசுரீரி. கனக- மகன். மாதவனாய். அனகன்- மூலம் கனகசக்தி-மூலமூலம். அசு-அவதத்து.

82. மாயின்வழி - வய்மிசத்தின் பாய்ப்பா. சழிவறியும் - கீர்க்கழிசனா வீசம்.

83. தாரகன்-பிரமப்பொருள். சம் கமவென - சதியும் கடலுஞ் சத்திக்கு மிடம்.

84. வதனாம்பம் (சத்திவிந்னன்) சமூத்திர தீர்த்தம். கோடகம் - குதி னா. உவாமதி-பூவனத்தின். உனம் தனக்கென - (தரப்பரியம்). மனம் கிறிப்புத்தான்.

85. மடவான்-அக்கசத்தரி. மூற் றி-(மீட்டும்) ஸ்ரீராமனாய். ஒத்தத் ததர். கடிது - விவாயின். மய்த்தா ன்-அனப்பினன். பஞ்சவர்கோன்-உத் திரப்பெருவழுதி.

86. கவுரியன்-பகவதாயன். உவரி- வதனாம்பக்கடல்.

87. வாகுசா தீர்த்தம் - வாகுசா தீர்த்தம். (சரித்தவந்ததக் கோலித் துத் தீர்த்தமென்றபடி).

10. திரிகதத்திரர் வரலாறுரைத்த அத்தியாயம்.

1. பற்று-அன்பு
2. சுசமுனி-சுசமுனிவனே. ஒன்ருக - ஒற்றமைபுடையவராக. முசுமன்-உபாசகம். மோன த் து ண் மை-மௌனத்தாற் பெறப்படும் ஞானம்.
3. முதுக்குறை - போலியு. முனிவர்குழு - முனிவர்கூட்டங்கள். தாம்-அரை. மடு-பூரி.
4. ஆறெனுங் கருமம் - ஒதல்முதலிய அறுவகைத்தொழில். ஆற்றுவார்-செய்வாராய். உன் இவர் மும்மையார்த்து-உன்னாராகிய இத்தருவகையார்த்து. ஆய்திடா-ஆய்த்து.
5. வரம்பிரமசரியத்தால்-பெரிய பிரமசரிய நிலையில். பெட்டி - ஆரை. கருமம் ஆற்றுவார் - (அப்போதப்போது செய்யவேண்டிய) சொழிங்கனைச் செய்வார். ஆர்வம்-அன்போடு. ஊட்டுவார்-(அவர்களை) உணர்ப்பவார். வரு- (சாவகம் இல்லாததையடைந்து அதனால்) பெற்ற. சுதனைக் கொண்டு-பின்னாகனைக்கொண்டு. அவாக்கண் உன்னார் - தென்றினை யிடத்துன்னாராகியபிதிரர்கள்.
6. தருமம் - (சிரத்தாதி) புண்ணியங்களை. அக்குறும்பு-அதப்பகை. செய் - செய்ய. கமலத்தனையோற்கும்-பிரமதேவனை (சோக்கித்) தவஞ்செய்யும்.
7. புகழ்ச்சி-வழிபாடு. தேவன்இறைவனெனக் கூட்டுக.
8. தஞ்சம்-பற்றுச்சோடாக. விஞ்சையாய்-அறிவைபுடையவனே.
9. புடவி-பூமி. சுவர்க்கம்-பொன்னுலகம். கின்உலகம்-சத்தியலோகம். காமுற்றோம்-விரும்பினோம். அவன் இடைதோறும்-அவ்விடங்கடோறும். சுதத்திரம்-சுவதத்திரம், பிறாடலேவப்படாதிருத்தல். அருள்வன-அருளென்றுகேட்க.

10. அக்கினி வெம்பும் அவர் (யாகாக) கினியை விரும்பும் அம்முனிவர். வேட்டருவாம்-(பிரமாவினிடத்தில்) விரும்பிய (அத்) மூன்றுவாக்களையும். குலபாணியும் அளித்தனனெனக் கூட்டுக.
11. உனம் கூட்டுற-மனம்பொருத்த.
12. முப்புலனம்-பூமி, சுவர்க்கம்; சத்தியலோகம், பொருளையங்களை - தாம்பிரபருணி நதிதீரத்தில்.
13. இலக்கம்-தொகை.
14. முதுகுன்று - விருத்தாசலம்-குழ்-குழ்தே. வினைக்கருமலம் - வினையாகிய கரிய (மாயா) மலம். இருமை-இரண்டு.
15. தறுகண்-அஞ்சாமை. யானை-(விநாயகாகிய) யானை. தராம்-வள்ளி காயியாகிய யானை.
16. பத்திமை - பத்தித்தன்மை. வித்தகர் - (அத்தத்) சுதர்ப்பாட்டையுடைய திரிகதத்திரர்.
17. புண்டரீகம் - வியாக்கிரபாத முனிவர். புண்டரீகப்புரம் - புலியூர்; சிதம்பரம், பொதுவில்-திருஅம்பலத்தில். புண்டரீகத்தடி - தாமரைப்பூப் போலத் திருவடி. செய்திடா-செய்து
18. மும்மை-மூன்று. வேள்வியில்-(ஞான)யாகத்தால். தியானம்-யோகம். தம்மை - (அத்) திரிகதத்திரர்களை.
19. தனம்-இதழ். கமலாசனபுரம்-பிரமபுரம்; இது: விஷ்ணுகேந்திரம்-மாதவனை-விஷ்ணுவை.
20. அல்உறழ் - இருளையொத்த. அருணவெற்பு-அருணாலம். மல்லல்-வனம்.
21. புவிக்கடவுளர்-பூதேவர்; திரிகதத்திரர். பிரத்தம்பி-தேனையிரும்புழவன்.

ஆவியாகமும், மந்திரம் (எனின்) மந்திரங்கனிதும். சொடி - காக்கை. அதிதிரயர்-விருத்தினர். வலமுடாகாசமென்பது - வலமுட்டகாசமென விசாரமாயிற்று.

8. இருக்கால் - இரண்டேதாம். காடும்-வீசும். ஒருக்கால் (மன) வொருமைப் பாட்டால். இருக்காலும் ஒருக்கால் உண்ணினைப் பலகையெனக் கூட்டுக. உலப்புஇன்று - வரையறையிலை.

9. காட்சி - தோற்றம். சார்த்துசார்த்து-சென்று சென்று. கவனம் - ஒருதிரை; உண்டை. சிறுக்கைநீர் - ஒரு உண்ணகைக்குள்ளடங்கியசலம். கவந்தி-கவலை.

10. பூசார் வத்திரசுததனம்-(இத்தத் திரிசுதத்திராகிய) பிராமணர்களுடையமூசமாகிய தாமரையை. குத்திரம்-வஞ்சகம். முனரி-தாமரை.

11. இலக்கண-துன்பம். வெருவரு-பயங்கரமாகிய. சேதகம்-பிவப்பு.

12. வத்தனை-வந்தித்தலையுடைய. உன்அகம் - மனத்தினுள்ளே. கிதை-அவமதிப்பு.

13. சததனம் - தூறுஇதழ். செஞ்சுடர்வின்கு - சிவந்தொளியையுடைய திபம்போன்ற பிரமன்.

14. தாமரை-தாமரைப் பூவாகிய. செந்தி-திருச்செந்தூர்.

15. முதல் - முகவிய. ஒன் பொருள்-ஒன்றியதிரையியத்துன். எத்தனை-எவ்வளவு (சிறியதென்றபடி).

17. உலப்பு இன்று - (அளவுள்ளடக்கி) முடிவுறாதல் இல்லை. சேர்-(சார்பரியம்) திருவருள். இசைவித்தகூட்டுவித்த.

18. கார்த்திகைக் கார்த்திகை - கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை கட்சத்திரம். புனரி-முத்திரம்.

19. பாவுவார் - (முருகக்கடவுளாய் திரிசுதத்திராகியார்) துதிப்பவர். இருமை - அறம், இன்பம், அம்மை-மறுமை. புனா-ஒத்த.

20. திங்கன்-மாதம் அன்னாள். அத்தன்மையாகியதினம். பன்னகப்பகை-பாம்புக்குவிரோதம். பகவன் - குமரக்கடவுள்.

21. மாகம்-மாசி. திங்கன்-மாதம்-ஒகை-மெழ்தி. போகம் - (தரிசனமாகிய) ஆனந்தம். உண்டார் - துக்கத்தவர்.

22. முத்தர் - பிரியமுன்னவர். முருகன்முத்தி-முருகக்கடவுளாத் கொடுக்கப்படுமோனும்.

23. மாகவான் - மாசிமாதத்தினம். முன்னர் - முதன்மையானவர். வத்து-(அவர்முன்பு) வத்து. மாமுசத்தினால் ஆங்காவது: பெருகும் தங்கிய காட்சியினால். மயினம் - (தமது) பாவம்.

24. வேன்மைத்துனர் - மன்மதனுக்கு மைத்துனராகிய குமரக்கடவுள். வாசபேயம் - ஓர் யாகம்.

25. சங்கிரமம்-சங்கிரகத்தி.

26. ஓதனம்-சோறு. ஆமுதுசெய்வித்தோர் - சிவேதித்தவர். மகம் - யாகம்.

27. ததி-தயிர். கோடல்-செங்கார்த்தன்.

28. ஓவு - மீச்சம். எச்சம் - யாகம். தா-தேகம்.

29. கண்ணியின் - புட்டரரி மாதத்தின். காமுரு - விருப்பமுற்று. ஆற்றுவார்-செய்வார். ஆற்றுவார். குலப்பிதிர்களைக்கூட்டுக.

30. துலை-ஐப்பசி. திங்கன் - மாதம்.

31. ததி ஓதனம் - தயிர்ச்சாரதம். உலப்பித்து-மெழும்படி. சிவேதித்து. மதுகனன்-வித்து. பதம் - பசுவி. குத்து - குடி இது: எச்சத்திரியு.

12. மகாசம்-சைவசம். முப்பது-
முப்பதுவாநிறம். மனோபொன் - இரத்
தம், கவனம். அயம்-(சத்தனங்கவந்த)
நீ; சத்தனக்குழம்பு. அருவின் அப
ம்-அவற்றெட்டைப்புகை. (இவற்றும்)
அருவத்து-அயங்காசுரெய்து. குவம்
சொல - கூட்டங்கொண்டி. தகைய -
தகுதியையுடைய, வான்-பெருமையா
யவ. விவன்பதம்-விவனோசம்.

33. ரேய்-குமாரக்கடவுள். மான்
ரகம்-வய்வியம்மை.

34. மெய்ப்படம் சூக்செய்-உன்

மையவிய பகவீசெய்.

35. ஆரம் - சார்த்தியை உட்பாத்தி
ரம். பேர்த்த - பொறித்த. புண்டர்
சம்-தாமரை. சூர்த்தி ரியத்தாடு அ
ட்டையிற்படு குழிச்சன் எனக்கட்
கிச. சூர்த்தம்-ஒவீர்த்தம். ரியம் - ராக
ம் அட்டை-ஒருவகைக்கிருதி. குழி-
பந்தம்.

36. சினை - உறதி. இவையெ -
இவையம். இறைத்துனோர் - அருச்
சினையாவர். மகம்-பாகம்.

37. சாந்த-சந்த.

12. வீபுதி அத்தியாயம் வீபுதி: சொகுடம்.

1. ஒருத்த - ஒருப்பாடு. சொல்
தரு-சீர்த்தியைத்தருவித்த. தகைய-
தகுதியையுடைய. மறைமூலம் - பிர
ணவம், வருதி-வருவாய்.

2. குர்-குரபந்தம். தறம்மறை-
தருமமும் வேதமும். இசம்-வயி. மா
னின் இவையுடைய. மறைமூலம் - பிர
ணவம், வருதி-வருவாய்.

3. பெருத்தம் - செவ்வம். பிற்ப
ட - சமீபம். பருத்தம் - இறையப்பு. பரி
வாய் - (சன்னி) குத்திருத்தத்தேவ
கைகள். திரு - சிறப்பு. வாய்ப்பம்-உடு.
இசம்-வயி. மறைத்தம் - (இருபெ
யுடைய) மீச்சவன். வாகு-வீரவாகு
பேதவர்.

4. மானம்-வயி. உன் - வயி வு
டைய. மிவ்விய-அணித்த. மோனம்-
மௌனம். திருச்சோலம்-திருமேனி.

5. எங்கும் - எல்லா உலகினிடத்
தும். சூச - உண்டாக. இயத்ததற்கு
யத்தற்கு. அருட்சோலக்கை -
திருவருடகுருமேனியினையு.

6. உத்தீபுதி - உருவாடைய சொகு
புட், வானம் பொருத்தம் - ஆராயத்

தையாவும். அருத்தம் - அரிவீழ்வி
டத்து. மோன ஆனம ஆடு - மோன
சைத்தியிருத்து. அருத்த-ஆனம். ஞா
ன முத்தியை - சின்முத்தியை.
பொருத்தம்-வீராயம்.

7. வலவயின் - வலப்பக்கம். சே
ரும் - பொருத்தம். வலவியை (இயத்
தையின்) சொகுபயிச்சாத. சின்மலப்
பொருள் - மலசிறவயத்து. அருத்
சொடு - திருவருவாய். பொருவருத்
தாததற்கு எனக்கட்டிச.

8. சூமம்-செய். முத்திருத்தி-
சிருத்தி. அத்திரி-மலை.

9. பொன்னவன் - வீரவன். மா
தயி-இத்திரன் தேச்சாரதி. புப்பகம்-
சிறிதிரவியானம். சானம்-இரை.

10. சனக்கு (வீராயம்) குத்தம்.
செய்வகை-செய்கன். வனம்-சொகு - செ
ன்புபொருத்திய. பிரசுரை-உயர்த்த
ஒர்க்கம்.

11. எழுத்து அகவ - அகநாக்க
ட்டக்கன். அருத்தம் - பதிதல். வீர-
சிறப்பு. முருத்த-பூரணமான.

12. புரியவை - வாய்க்கன். பனி
வகை-இயவகை. சிருத்திதனின்-சிரு
த்திதொழிவாய். இரணியசுருப்பன்-
பிரமன்.

13. காலத்திட்டுவன் - காலக்கி
ளிருத்திரன். மீடல்-வன்மை. வடிவு-
அகரம்.

14. வேதாசிரிசர்-பிரமருப்பினர்.

15. கடவுளர்-தேவர். படவாவம்-
படத்தை அடையபாம்பு. ஆதிசேடன்.
பரிக்கும்-சுமக்கும். மதமா-யானை.
சாருவபென்மன்-வடதுகையானை. செ-
ருத்தல்-முடிமடி. காபி-காமதேனு.

16. ஏழுமாம வாய்ப்பாதி - ஏழென்-
ளும் பெயரையுடைய பெரிய குதிரை;
குரியன் குதிரை. கோரி - சிங்கம்.
பிடு - பெருமை. சரபம் - எண்காற்றற-
வை.

17. பாதலம் - பாதாளம். மாதர் -
குறை. ஓடை-தடாகம். போதம்-அறி-
வு. பேதம்-பலவீதம். பிப்பலம்-அரசு-
மரம்.

18. கடு - சுத்தம். மாருதி - அது-
மன். சிலைவாசி - வில்லின் வலிமையு-
டையார்.

19. மல் உற்ற-மல்புத்தம்பொருள்-
திய. அற்றம்-சோர்வு. பரியின்வேன்-
வி-அகவமேதம்.

20. விப்பமு-மெழிச்சி. தமனிபம்-
பொன். கயப்பு-விருப்பம். அபயதான-
ம்-பயத்தைக் குத்தானம். யதுகுலம்-
யதுவெண்ணம் அரசவாசியம். கண்ண-
ன்-கிருட்டினன்.

21. வாக்கு - சத்தியம். தேக்கு -
சிதைதே. தசகங்கை-பத்துவிதகங்கை-
தி. வாரிதி-கடல். தாங்கம் - அலை.
மீ-மேலே. கிளர்-விளங்குகின்ற. தா-
கை-கட்சத்திரம்.

22. இகுது - பருவம். வசத்தன்-
இனவேனிதகாலம். மோகனம் - மயக்-
கம். தவத்தினிசு-தவத்துக் குரியவன்

தன். பிராணாமத்து இயம்-பிராண-
யாமஇவகநனம். பாவை-சமுத்திரம்.

23. லுவாணம் - உலாட. வணப்பா-
ருக்கலை - பீதாம்பரம். பிதிரர் - பிதிர்-
தேவதை. அரியமா - ஒருயந்தப்பிதிர்-
தேவதை.

24. வனம்-கோலை. கயித்திரதம்-
ஒருகோலை. ஒன்னாளியில் - மிச்ச-
வொளிப் பொருள்களில். வித்தை -
கன்வி. இத்தியம் - இத்திரியம். ஏது-
(இத்திரியங்களை யியக்குதற்குச்) கார-
ணம்.

25. புரவலன்-அரசன். அற்புதத்-
து - அன்பை உதச்செய்யும். மணிகர்-
ணிகை-ஒரு தீர்த்தகட்டம். எல்-ஒளி.
கிவப்பு-உயர்வுப் பொருள்கள்.

26. தெறு-வருத்துகிற. பலர-
சனம் - பாவங்களை அழிப்பவனாகிய
தீர்த்தம். விதல்-வென்றி. விது-சத்தி-
யன்.

27. அவத்தை - துன்பம். யேனவ-
மே-வாலிபம். மாணசம்-மனத்தாட்சே-
ய்யம் பூசை.

28. சாடாத்தி - உதாரக் கிணி-
கோத-சிவகோத.

29. வாகவி - செல்வப்புலமையா-
ளர். கயனமானவைகட்கு வாகுரிய-
அணிசெழுப்பொருள்களை நோக்கி கட்ட-
கை. கண்களுக்கு விடயமாக வரும்
அலங்காரம்பொருத்திய பொருள்க-
ளைல்லாமென்பது பொருள். புரி-
தி-செய்வாய். சிரம்-தலை.

30. விபூதியியல் - சொகுபலகந-
னம். அமா-இருக்க. கணத்தலைமை-
கணங்களுக்கு முன்னம். வித்தக-
மை - சதுரப்பாட்டின்பற்றைமை. வ-
ரன்-வீரவாகு. சின்புலன் அருத்த-உன்-
மனம் உட்கொள்ள.

13. விசுவரூப அந்நியாயம்.

1. சதாநிதா-காந்தவெதம். சவ பந் - மலிச்செருகை. ஒங்காசம் - பிரணவம்.

2. வச்சம் - விசவாகு தேவத். வசுதை - வெற்றி. மங்கம் - வாசனா. வரீசம் - தாமரை. செளதம் - (கி) செவ்விய.

3. பொருளென - பொரு (ஆன்) டென்று. துண்டம் ஆத-வழித்துக்க. துண்டம், மாணிக்கரித் புண்ட சின் பொத் புதுச்சோதப் பேருருவா - பொதுப்போலம் (துவாப்பருவம்) கொண்ட உரு அருபொருதிய கட்ட பொதிய பெரியவடிவம்.

4. தேர்த்துளம் - காட்டுவீது னாடும். உன்சம்மைத்தேனா - மனம் வைத்த பிறியேனா. உன்-பெருமை.

5. கொன்-கொன்மால். சருதாசத்ரு - (சாப்பரியம்) பேசுதத்து. தேர்த்தம் - (விசுவரூப) வடிவம்.

6. உட்படாந-தொன்னுது. சருதம்-தொடப்போம். மாணம்-வயிமை. காண்டி-காண்பாம்.

7. பமாணம்-பிரயோகமும்.

8. இருவிதி-இரண்டின்களின். கு-சரிதா. ஆத-வழியே. அருவிநி-உருவிபோலும் (நனத்த) நிர் காசு. உன்-இரண்டி தென்போல. களி-மெழுகி.

9. சொதது-கட்டம். ஒத்த-ஒரு வகுச்சொருவர்) சமாணமாயிய. உன்-உன்சவர்.

10. சரு-சருத்த. மால் - பெரிய. வகைகளும் - எட்டிப் பருவதச்சுருத், அட்டருவதச்சுருத். சமவாசுருத் தம்-பொன்மையாயிய உராமெருமைய. மாஞ்ஞம் - பெருமை பொதித்த. சோமபா-பவனா. சோதி-தெய்வத் தன்மைவன்சமருது. உன்-உன் - சிவ பெருமான்.

11. ஆத்தம்-வயி. திமிரி - சக்கரா யுதம்.

12. வரிட்டனா - ஐ. சாரியைப். இருடி-ரிஷிகள்.

13. மணவின்-மணந்தியைம். புரணத்த-சிறைவினும். உதி-(சித்) குது. வகைத்தனா - மலியிடம். சடந்தனாவனா - சடலிடம் அனவு (உன்ச). தொகுதி-கட்டம். இனாதி - பெரிய ஆதனின். கு-உருபுமங்கம்.

14. போர்-யுத்தகனம். செரு-யுத்தம். பொருவரு - ஒப்பற்ற. வான்புவனம்-(விர்) சொர்க்கம்.

15. சதிர்-சுருதி-சுருதி. சூழக் குண்டல வெய்தகடர்ன் சோடிரு சியர்-செனன் கட்டகே. குழை-காத

16. மதனதுசாரம்-மன்மதன்போலும் உருவம். ஒளிகள் - சூரியர்கள். ஒன்சுழல்-ஒன்ளியபிரகாசத்தை. சொருவம் - (சன்னிடத்த) அசப்படுத்தும். ஆர் துழுவெவாம் - அரிய அக்தி அரியவாம். வனமாய்-சன்னிடத்தாலும். சிவபிரான் திருவுருவாதாகம், அவர்கன்சகன்போலத் துளாக்-கடவுள் சன்னிடத்தம் அக்தியுண்டாமென்பது. உன்சா-இருக்கிருப்.

17. கோம்-அசம். விண்ட-வாத்தித்த பெரிய இசக்கன்சா ஆம்-இசவினிடத்தனவாம் (நிசுருதக்கம் போளுகென்பது).

18. செத்தின - செருக்கினா. பந்த-விருப்பு. இவ்-வெதப்பு. மூலம்-உதி. சி-மத்தியம். மூத்தமே-மூத்ததேய.

19. ஆனன்-மூலம். குழை-காத. வடிவு-உருவம். வரி-அரிது-அரையதற் குழைகாத மூலபாதென்றும் பயனினக்கு, கு-மூலம் தனித்தனியெழுதம்.

20. புண்டரீகம் - தாமரை. தகை வ-தூண்டியப் படுவதனாவிய. அழ வின்னில் தகை எழ-அக்கினிப்பொறிப தக்க. பல்வன்வீழ்சொனி-பற்களின் ன்றும் உண்டாம் ஒலி.

21. கோம்-பயம் மீக்கின்தா-மேற்பட. ஆகா யென்பதில் - ஐ, கா ரியை.

22. பிரபஞ்சம்-உலகம். தனு-வடி வம்.

23. குறிக்கொன் - கருதிக்கொன் வாய். வெருக்கொடு-பயக்கொண்டு.

24. செழுமி-பொருத்தி.

25. எங்கும் - கலங்கும். வாய்மை (யும்) - சொல்லும். சஞ்சலமாம் - (சும மாறித்) துன்பப்படும். விதிக்கரு - (ஒருவரால்) உண்டாக்குதற்கரிய. ஆறு குணங்களால் - (முற்றறிவு, வாய்ப்பின்னம், இயற்கையுணர்வு, சுதந்திரமுடமை, அழிவிலாற்றல்; வாய்ப்பி லாத் தல் என்னும்) ஆறு குணங் களால்; மெய்க்கரு-திருமேனிக்கு. அவ ன்களாமாச-அழகுண்டாக.

26. சாசாம்-சாய் அசாய் என் னும் கிலையிப்பொருளும், இயங்கி யற் பொருளுர். பாரபா இயற்கை - பதிப்பொருளாக் தன்மை. விராவிய - கலந்த. மெய்யின் தோற்றம்-(விசுவ) ரூபத்தின் காட்சி. மாமலர் - கடம் பமலர்.

27. வயம்-வெற்றிமாவை. பொரு ள் - போர்த்தலைவர். வில்லோர் - வில் வித்தையினுயர்த்தோர். யானென்று- ளன் (சித்தல) நென்று. ருர்த்தாயினா- ரூபம்மன் றோன.

28. உளம்-மனத்தில். மேம்பாடு-பெருமை. புல்லுணர்வு - சிற்றறிவு. வானா-வீணை. குழைய-செழி. கா ளு-மணப்படாத. நீத்து-விட்டு.

29. பையன் - துன்பம். மேரவி - முடி. தெண்டமிட்டி - தண்டஞ் செய் த; வணக்கஞ்செய்து.

30. ஒளிதொழ்-பிரகாசம் விளக்கு கின்ற. கனா-வரிசை. குழை - காது.

முன்னரின் வடிவாம் - முன் புன் ன இனியதிருமேனி களிமெழ்சிறத்து - மிக்கமெழ்சிறாற் சிறப்புற்று.

31. துன்கி - அரைத்து. மொழி தம்-சொல்லோம்.

32. முற்ற ஒருங்கு-முழுதம் ஒற் றுமைப்பட. இத்தக்கோலத்தை-இத் த விசுவ ரூபத்தினுழை.

33. இனியதோற்றத்தின் வலம்-இனிமையாகிய (விசுவரூபக்) காட்சி யின்பன்மை. இனி-இனிமேல். முன்- முற்படும். ஆதியுத்தினில்-முதல்யுத த்தில். (அவருக்குக் காட்டுதற்காக) கொன்-பெருமை. வேண்டினம்-விரு ம்பிடுமோகி. மிக்காச - மிகுதியால்.

34. எவ்வம்-குற்றம்.வடிவம்-(விச வ) ரூபம். கவ்வை - துன்பம். தோற் றம்-(விசுவ ரூபக்) காட்சி.

35. எடுத்தனம் - கொண்டோம். படைத்தி-படைத்தாய்.

36. எழுத்துதுற-சடாநடிமத்தி லம் அற்புதத்து - ஆச்சரியத்தடன். அழுத்தி- (மனத்தில்) பதித்து. மெ ய்த்தியானம்-(மது) விசுவரூபத்தின் தியானத்தை. ஒதுதி - ஒதுவாய். அவர்-இட்டகாரியங்களை. முடித்தி- முடிப்பாய்.

37. அத்தத்தில்-இறுதியில். தன ம் - இரழ். வீதி - மோஷும். குளம்- தெற்றி.

38. விழுதி - சொருபலகை. சைதனம் - தூற்றிதழ்த்தாமரை. அற் புதப்புணரி - ஆசகரியக்கடவில்.

39. கோம்-அச்சம். பவம்-பாவம் கிண்டு-மறித்து.

40. வஞ்சனை - (பிறர் செய்யும்) வஞ்சகத்தாலும். தீ நீர் - அக்கினியா லும் சலத்தாலும். அவமிருத்த-துன் மானங்கனாலும். தேட்போர் - (குமா ரக்கடவுள் விசுவசொருப்சிறப்பைக்) தேட்பவரும். விஞ்சா-அறிவு.

41. முற்ற - சித்திக்க. ஒருங்கு-ஒருமிக்க. முற்றஎன்பதில் - அசாய் கெட்டது. தானுதி-செலுத்தவாய்.

14. தவாளியின் மந்திர மலிமையுரைத்த அந்நியாயம்.

1. மகாமாயை அழிமலர்-நுலாலை முதலிய (மனைய) மலர்வளின். முதி-மேல், காதல-காதல குளர்-குள-முரு சக்கடவுள் (பொண்ட) தாயி. முத் திவையைய து-மேலாக-முதலாயினியின் வரையாளாது. பாவ-வியாபிச்ச. அரு த்து-குறை.

2. தாயத்திக்கு அநியைன் - முனி வர்களுக்கள் தலிவன், அருத-கீதகா த. வரகுத-ஆராயகருகா. தருள்ப-வித்திப்ப. புதுளாய்-தேவத்திரத்தேவகி. தாய்-குள-தாய்-குத் தாயே சமாத மாயி. அன்க்கர்-ஞானம்-இன்பமறும் . அநியைன். பெருக்கு அழி-பெருகுவின்ற சமுத்திரம். பெருக்கு-விசாரம்.

3. செந்தவன்-கடிகுப்பருவத்த. சிவ-பிரகாசித்த. பிடு-பெருமை. தாய்க்கம்-அவ. உத்த-தன். காதல மு லியைன்-காதலமுலியைன். முதிம்-மே லுக்கும். பிரகாசித்தி-கடவுளாயிய வித்தி. பாடி-பெருமை, பரிவு-அன் டு அடைத்துவன்-சேத்தாய்.

4. கவையத்தொழுக்கி-கவையமெ ன்று வளத்தகிய திவு (உன்னத). திவினிடை - (அத்த) திவின்தத்திவி ல். முலாகைப் போயின்-அநியைமவி திப்படி அடைக்கப்பட்ட குலமயகன். அடைக்கி-தவத்தினவே. படித்தி வி-புனிக்குத் தந்தனான். கனித்தருள் பவத்தின் தவையோல் - முதித்தபடு வம்பாய் னுறையோல. கனித்தனப்ப தின்-அகைக்கேட்டது.

5. மென்ற-விருது. சேடபரியக் கம் - ஒதி சேடகுமிய சயனத்தின். மிதா-மீமல். இருபான்க்கவ-இர ண்கிடக்காரும்பிரகாசித்த. அனாதர்- காமமாகி நித்திப்பவன்.

6. மன்கம்-குத்தம். குளம்-விரு ப்பம்.

7. அருக்கியம் - முனியைக்கக் கம் பெய்முபாரத்தாய். இருக்கோ டி-மேலாகத்திரத்தடன். கனகம்-பொ ள். மேதகையமணி-மேன்மைதகிய சகுதியையுடைய சத்தம். விதந்த - விரும்பிய.

8. அரினவெண்டொடி - மான் மதகைய வந்தியம்மைமையம். வர னாமகன் - தெய்வமயினம் மைமைய ம். கனம்-பொதுமை. கெண்டி-(பிரதி யி) பொன்வித்து. அன்கித- (விசார ம்) சேத்தி. வைப்பு-சிலம். அனாம வித்த-அடங்குதவிசைமல். கினம யன்-கிசரம். காரக-மனப்பக்கம். உ தையா-தகி.

9. செத்தம் - வெத்தி. வான் - அத்த வடிவம். பெரியதனனியையுட யருத்தினைக்கன்-உத்தினைத்தொழுக்க வம்-பொருத்தினைத்த தோத்தினைத்த (பிரபஞ்சகாரி) உருவக்கனெல் ளாம். மற்ற-தனம். உரைப்பான்-பொ ருக்கி-கொல்லுதல் காரணமாக.

10. தனஞ்சயன் - அருக்கன ன். பரித்தவடிவு - கொண்ட விவ ருபம். குர்-அக்கம். மாதவன்-மாதவ னுமிய உன்னுடைய. தோழத்த-நினை தருமிய தருக்கனனுக்கு. திருக் கோலம்-(விவருபத்தி)நிதப்புக்கா டி. அத்த-பயப்பட. வதிகைக்கி மன்-இவ்வதவனம். காரணம்-விரு த்துடன் அருக்கனன்.

11. கவையக்கினைக்கவன்-கவா க்கினைக்குத்திர். பிரிவது - கீதகாது. பிரமன் தொழித்தட - பிரமதவன் சிறுத்தித்தொழித்தெரியும் பொருட் டி. தருவாது-கீதகாது.

12. இது-இதனை. அன்கிதேன் - அநிதேன்.

13. முழங்கி - ஸ்வாசஞ்செய்து. கீலவு-பிரகாசம். சருப்புரவென்னை - சருப்புரம் ஓரளும் சுண்ணாச்சு எந்தரல். புதுக்கிணன்-புதுப்பித்தனன்.

14. விழியின்கத்தாரியால் - கண்ணுதிய சுந்தரியினால். மேனிக்கு - (வென்றிய) திருமேனியிடத்தில். இலேபனம் அப்பி - பூச்சுப்பூசி. (உற்ற கோக்கி மென்றபடி) திருவிருத்தின் - இலக்குமி (காடோதம்) புதிதுபோலும். விண்டான் - திறந்தான்.

15. சத்துவக்கடல் - பிரபஞ்சாகாசம். தணைமை - (சுற்றாரியம்) சுன்மார்ச்சகம் வித்தகம் - சதாப் பாட்டியையுடைய. (சுதாப்பாடு-வினோதம்.)

16. துயிலும் - (பாற்கடல்) ஓறும் தும். ஒன்றுகி-ஒன்றுபட்டு. குணஞ்ரூப்பயிலும் - துமாரக்கடவுள் வடிவம் பொருத்தும். பசுபதி-சிவபிரான்.

17. மட்டு - தேன். கறை - கல்லமணம். முக்காக்காசம் - (துமாரக்கடவுளுக்குப் புயங்கன்) பன்னிரண்டாகும். அம்புபம் - (அவ் விறைவாகியசிவ பிரான்) அழகிய புயத்தில். பொறை கொள் ஆழி - (அம்முடைய) பொறுமை கொண்ட சக்கராபுரமும். சத்தியாய் - வேலாயுதமரகி.

18. ஏகமாக-ஒன்றாக. இருதலைச் சூலமேயாகும் - இரண்டு தலையையுடைய சூலம்போலாகும். கலையாகிய - அரிசமோகிய. சுடராய் - சூரியனாகி. பாகமரகி-பக்குவப்பட்டு. இவ்வெச்சம், உற்றனசென்பதனோடு முடியும். எழும - (சிருட்டியிலே) வரும்.

19. விட்சேபத்து - (பாசங்களைக்) கெடுத்தலால். உயர்-உயர்ந்த. சத்தி - (விட்சேப) சத்தியே. விண்டு-சூரையத்தில். இன் - இனிம. என்ந்தரும் - எண்ணப்படுகின்ற. சத்திரகலை-சத்திரனுடைய அத்திரம். என்பதாய்-என்று சொல்லப்படுவதாகி.

20. இயவன் அய் - (மேற் கூறிய சந்திரகலையே) சிவ (கலை) ஆகி. இடக்கண் எனும் - (கமது) இடப்பக்கத்து தேந்திர (சத்திரசுந்தரதலால்) மென்று சொல்லப்படும். பரிபூரண உயர்வு-வியாதத்தியன் உயர்ச்சியை, உன்-உன்னதை. ஆவரணம் - மறைத்தலால். பெயர் - (அப்) பெயர். உயர்வுஆகிய சத்தி - உயர்ச்சியாகிய (நிரோதான) சத்தி.

21. தெய்வகுஞ்சரமாத - தெய்வயானை வம்மை. மாறு - உவமரணம். அந்தமாதரே - அங்கு பெண்களே. இருசத்தியும் - இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தியும் (ஆவர்). வேறு இலாறு - (சிவபிரானோடு) வேறுபாடில்லாமல். பிரம்ம் - பாப்பிரம்ப் பொருளாகிய குமாரக்கடவுள்.

22. பதமுன்று-செற்கன்முன்று. அரும்பதம்-அரிய (பிரமனென்று) சொல். சுற்றின் மெய்ப்பதம் - இறுதியிலுள்ள உண்மைச்சொல்லாகிய யவ்வென்றும் விருதி. சிவனையேத்தும் விண்டுவின் வடிவாம் - (அதுவே) சிவ பிரானைத் துதிக்கும் (வாமாகிய) விஷ்ணுவின் ரூபமாகும். முன்னஞ்செப்புறு-முதல்சேலசொல்லுதலுதும். பதம்-சொர்ட்; (சு). இரண்டு பதங்களைச் சொத்துக்காட்டி-பிரமம், என்னும் இரண்டு சொற்களையுமியைத்து வினக்கி, சு. பிரமம், ய. என்பது, வடமொழிவிதிப்படி புணருப்போது சுப்பிரமணிய என்னுயிற்று.

23. ஐக்கம்-ஒற்றமை. ஸூலம்-ஆதி. முடிவு-அத்தம். சுப்பிரமணியனாக-சுப்பிரமணியக்கடவுளாக.

24. சலம்-நாரம், கீர். வலம் - வசமென்பது இருப்பிடம். அரிது-அரியதாகிய. பார்ச்சில் - (சொர்த்து) - அன்மொழித் தொகையாக்கிப்பார்த்தால். அருத்தம்-சொருள். நாயனன்-என்பதற்குச் சலத்தல் வாசஞ் செய்பவனென்பதாம். வலம் - அப்பமென்று.

15. பலகதையுபநேசித்த அத்தியாயம்.

1. குருக்ருமி - இனஞ்சுந்திரன்.
(குருத்தல்-குருத்தல்) கோலம்-
கடை. உணம்பிடித்தான் - மணங்கொ
ண்டான்.

2. துண்டமதி - பிறைச்சுந்திரன்.
மாது-(ஒரு) பெண்.

3. சதமத்தன் - துறையாகஞ்செ
ய்த இத்திரன். அயிராவதம் - இத்திர
னுடைய வெண்ணையானே. எருத்தம்-
பிடரி. உம்பர்முனி - மேலாகிய துரு
வாமுனி. பாலையாமத்தன் - வெண்
னையானையன்பிடரி. பதித்தான்-வை
த்தான்.

4. உகைக்கும் - செலுத்தும். பு
தை-துவரம். குழங்கல்மாலை - (இரு
பொருளாட்டு) பூமலை (அணிந்த).
கூறப்படுத்த-தழிவுபடுத்த. அழல் -
(சுரு) பாக்கினி. செந்திருக-கோபந்
குறிதோன்ற.

5. அசுந்தை-செருக்கு. பொறை
யாக - பாசமாக. பூண்டு - பொருத்தி.
தனவாது-நீங்காது. அலுண்டர்-அசுந்.
கவா - கிரகிக்க. அலமந்து - சுழன்று.
சிறியோரில்-சிறியவர்களைப்போல.

6. குலிசம்-வச்சிராயுதம். போல்,
ஆம். அசுந்தை-சிறிபிறழ்து - பொய்
யாகப் பிறழ்ச்சியுற்று. சிறுமைபுரிந்
தது-அவமதித்தது. மதிப்பார்-கடை
வார். கமலை - இலக்குமி. உளவாய் -
உள்ளனவாக. ஆய் - ஆகஎன்பதின்றி
சிலு.

8. கூபி - காமதேனு. புலோம
கை-இத்திராணி. செரு - யுத்தம். வெ
ய்அலுண்டர் - கொடியஅசுந். மறுதி -
சுழன்று.

9. பாலுததி-பாற்கடல். மதிப்ப-
கடைய. 'தாடு-பூவிதழ். கடைத்து-
கவரப்பெற்று.

10. அத்தகைமை - (இத்திரன்-சு
பமேத்தமையாகிய) அத்தத் தன்மை
யை. வெண்களிற்றாக - வெண்ணிற
யானைக்குத் தலைமையாகிய ஆய்
ராவதம். சஞ்சலம் - துன்பம். எறித்த
தளில் - எறித்ததனாலே. காகம்-விண்
நூலகம். அத்தன்-(எனது) தலைவனா
யிவான். வெருய்-பயத்து. வாய்வின
ம்பு மெனக்கூட்டுக.

11. வைபம் - உலகம். கையெடு
த்த - (துருவாமுனிவர் கொடுத்த
மாலையைக்) காத்தாற்றுகையி.

12. உணர்ந்து - அறிந்திருந்
திற. ஒன்றும்-பொருத்தும்.

13. சென்றது-வினங்கி. காழ்த்த-
முதிர்ந்த. கவல்-கவலை. விழ்த்த-சொ
ரித்த.

14. குரோசம்-கூப்பிடுதலாம். மந்
தானி-கங்காதிர்த்தம். பயந்த-தோ
ற்றலித்த.

15. அருச்சித்திரா - அருசித்து.
போதனை - தாமரைப்பூவினன்ன பிர
மாவை. மோது-குட்டிய. போதகம் -
யானை.

16. வைதல்-கான். தத்தி-யானை.
தணந்து-நீங்கி. மொயம்பு - வலிமை.

17. கேதம் - துன்பம்.

18. அருத்திமுற்ற - ஆகைமுதிர.
சூத்திரால் - வழியால். பொருத்து -
(விசாரம்)பொருத்திய. பூகை - பூசனை
(செய்யப்பட்டு). மகிழ்ப்புபது - மகிழ்
ச்சினைத்தருவதாம்.

19. சேலர் - கல்லொழுக்க முன்
னோர். சிரி-சிறித்த. பாலர் - பருப்பு
டையவர். சூத்திரர்-செய்தவர்.

20. முதற்காலம்-முதற்சாமம். மு
கை-உண்டாகின்ற கமலன்-பிரமன்.
தித்திறைவர் - திக்குப்பாலவர். மகவா
ன்-இத்திரன். பரித்த-அன்புற்ற.

21. ஐந்தாவாவலம் - (இரத்திரி
யின் முகச்சொல்லையு) ஐந்தாவாவ
லம். இவ்வாள்-அவள். பணி - பாய்பு.
கண்ணன்-விட்டது.

22. கையம் - கையமும். (உம்மை
விவரத்திற்குமுதல்) கண்ணன்-விட்
டு - (அவ்வாள்) கண்ணன்-விட்டது.
கேசவதம்-தாமரை. விதி - கேசவன்.
சட்டகரி-வாசகமும். முட்டகத-முட்
திப்பாடிவ்வது.

23. வேதம் முறைநிலித்த-வேத
த்தவ வரிமைப்படுத்திய. கவுதமன்-
கவுதமுளியன்.

24. புனப்பு - தெம்பாம். பொது-
திருவம்பலம். தண்டம்-நீங்கல் புன-
டரிசம் - புன. தன்-கவு. முனிலன்-
கவுதமன். கவுதி-கவுதி.

25. கதி-தானகொத்த வகி -
யின்வு. கட்டுவந்தி-தெய்வத்தன்மை
யுள்ளது. பகலிமுதித்த - கை
கலித்த.

26. அன்னபரிசு - அந்தன்மை
யின்வந்ததன்-புன்காவம். பன்னு -
பொன்னுவின்ற. வேலை - கழுத்தியம்.
முன்கித்தன்படுத்த-மேகத்தெய்வத்தொ
ப்படுத்திய. கவுதி-தெய. கவுதி-கவுதி
குத்தியது.

27. கோமாளியம் - ஒரு கை
தலம். கித்த-கைகை. மணி-இ
த்கைகை.

28. ஐந்தகப்பிதி - அந்தகப்பி
தொம். (கப்பிதி-கிதாவம்.) கித்த-
தொதல். வேன்கி-யாவம். கிதா-அதி
சப்பட. கோதி-கைகைய. கைப்புகை-
கைப்பகை. கைப்பிதி-கிதத்தின்.

29. கேசவன் கை - யாவகை.
பணித்த-அமைத்த. கிரிடர்-முன்கி
கை. கை-அதிதா. கைகையத்த -
கைப்பகைத்தின் கைத்தப்பிட்ட. கி
த்கைவு - தது குபமும். கைகை
கைவு-கைகைகைகைகை. மை-
கைகை. கைகை-கைகைகைகை. கை
கைகை. கைகை-கைகைகைகை. கை
கைகை.

30. கோதா - கோதா: இருந்த
வேதகையி. கைகை - கைகைகை
கைகை. பொய்ப்பா - புன்கை.
கைகை - ஒருகை. பிரமா-யாவ
கைகைகைகை பிரமமும் அந்தகை
கைகைகைகைகைகைகைகைகை.
யாவகை-யாவகைகை.

31. கோதாவரி மாதியாரு கரு
தி. மாத கைகைகை. திருத்தகை
கைப்புகை(கை)பிரமாவையாவத
முன்கி. கைகை-கைகை. புரி
கைகை-கைகைகை. அகைகை
கைகை-யாவம் கைகைகைகைகை
கைகை கைகை கைகை. கை-கை.
பொதம்-பொதமும். கைகை-யாவ
கைகை.

32. மாய - முறைப்படி. பென் -
புத்திரி. கைகை - புன்கை. கை
கைகை.

33. வேதமாத-கைகைகை.
கைகை - கைகை. கைகை - கைகை.
கைகை-கைகை. கைகைகைகைகை
கைகைகைகை. கை-கைகை. பொ
கைகை - கைகைகை. கைகைகை.
கைகை-பிரமமும்.

34. கைகை - கைகை. கைகை -
பிரமமும். கைகை-கைகை. கை
கைகை. கைகை-கைகைகை. கை
கைகைகை. கைகைகை. கைகை
கைகைகை. கைகைகைகை - கைகை
கைகை.

35. கைகை - கைகைகை. கோ
கைகை - கோகைகைகைகை கை
கை. கைகை - கைகைகைகை.

36. கை - கைகை. கைகை
கைகை - இருதயகைய பொய்கை
கைகை. கைகை - கைகைகை.
கைகை - கைகைகை.

37. மாத கைகை - மாதகைகை
கைகைகை கைகை. வேதத்தின்-கை
கைகைகைகைகை. கைகை-கைகை.
கைகை.

38. காட்டி - அந்தவந்த மலர். அரும்-பொருத்தம் இயல்பு-தன்மை. முறை-மரமம் மூலம்-காரணம்.

39. பெற்ற - (திருந் செந்திரா யடைபு) பெற்ற. பெயர்வு - நீக்கம் சுற்றும்-அழும். தாங்கம்-அழை. தாற் றும்-விசுவத்தி. முற்றும்-முதிர்விக் கும்.

40. உவமை யில்லாத் கூடர்கோ ண்ட என்ருட்டே. துண்டமதி - பி னைச்சந்திரன். கோடரன் - சடையையு டையவன்.

41. பேசல் பாவர்-பேசுதலையுடையபாவிகள். உபவசிக்கல்-பட்டினிவிர தமிருந்தால். வேதம் வரையறுத்தும்- வேதங்களால் அளவுபடுத்திச் சொல் லும்.

42. பல்வர் - பல்வந்தையும். கடற்பாவின - கடற்பகுப்பின். எகடப்பா ர்க்கில்-சிறுத்தால். இதில் பகரவொற் று விரித்தல்.

43. காறும்-அளவும். பிரயாகை- கங்கையிலோர்ஸரண விசேஷமும். அடி-முத்ததவால். வான்சுதி-பெரிய பயன். ஆர்-வி-சமுத்திரம்.

44. பருவம் - வருடம். மணிகன் றிகை-ஸ்பூனவிசேடமுள்ள கங்கையிலோரிடம். நீர்மை - பயன். விரிவு- விரிவாக. தழுப்ப-தழுப்புபுட.

45. மறைதிறம்ப - (வான) மறை பெயராதாமாறுபுட. அறம் திறம்பி- தருமமும் பிரித்தும். வரம்பு - அளவு. உன்னாச-(தன்) னுன்னடங்க. கறை யும்-வளரும். வகையாமல் - நீங்காமல். உழைமகன் - மான்மகன், வன்னி, திவ சம்-வன்.

46. கோலிய-சுற்றிய. மோனம்- மோனம். பருவம் - வருடம். ஏம்பு பொருப்பு-இயமம். புகழ்-பயன்.

47. வியப்பு உறத்த - விம்மிதம் அடைபட்ட. மீக்க - மிகுதியாக. வியப்பு-தப்பன். அயங்கடவுள் - பிரம தேவன்.

48. அரித்துவாரம் (விப்பு-அருகே த்திரத்திலுயர்ந்த) ஒருதலம். தேவ ன்மூன்-விப்பு-அருகே-அருகே. மாகம்- மாசிமாதத்தல். வேல்துணைக்க-(குமா ரக்கடவுள்) வேலாயும் துணைத்தலால்.

49. பின்னவர் - குத்திரர். வாஞ் டை-விருப்பம். அளவளாவும்-கலக் துதோயும். கைம்மைவர்-விதவைவர். புருணாததி-சுருச்சிதைத்தல். உணர் வுரைத்த-சூரனோபதேசஞ்செய்த.

50. இருப்பால் - விரித்தலினால். பாவவினை - (மேலேசொல்லப்பட்ட) பாவங்களையி வினை. பாகதிவான கம் திருத்து-மோகநுமாதிய பெரியவு லகம் (பீபாலத்) திருத்திய.

51. பொற்பு - அழகு. பொற்று- துதியாத. சுத்பினர் - கல்விமான்கள். வற்பு-வலிமை. வேசரி-சமுதா.

52. வானேயம் - சமுதா. மூத்த- முதிர்ந்த. வேதவிழுத்தகுமெய்ப்பொ ருணான கருதையினும் பகர்வனெனக் கூட்டுக.

53. சந்தான விரதமென்ப் போ ள்கதை யொன்று அருளேபோலாக் தொடர்ந்து கேனைக்கூட்டுக. இம் பர்-இவ்வுலகத்தவர். இனங்க-பொரு த்தமாக.

54. மைத்தர் - பின்னாகன். சி கு ரில்-பின்னாகன்குக்குள்.

55. தத்திரி-சம்பு. சந்தான விர தம்-புத்திரரைப்பெறும் விரதம்.

56. பெட்டி-அகை. திங்கன் - மா தம். பூரண - பெண்ணி. விட்டில வர் - தேவர். செனமாரி - உமாதேவி. குமார-புத்திரனே. சுப்பொதி-தேன் பொதித்த. ஆக - (பிரிதி) யாக. பரு வம்-வருடம்.

57. மறை - மத்திரம். அறை-உ உய்-வலித்ததைத்து. மன்னி-பொருத் தி. 'மாப்பாதி - சூரக்காரம் செய்த இடம்.

158. அருவிநாயகம் - நூழிவினாயகம்.
 குடபாவின - மேம்பக்கத்துள். சுதரிசு
 னாம் - சந்திரன். மூங்குலம் - திரிசுலம்.
 கதி - கதிப்பக்கத்துள். சுதரி - வேலாயு
 தம். இய்வாறு - இயிவிவையாவாகம்.
 நூழிபாப் தாயகம் - (மேற்கூறிய) நூ
 லுத்துவகுப்பாயிய சிவத்துள். தீட்டி-
 யமுறு கேக்கு அருவின - கிணதச்ச
 குடியாயகம். மீட்ட - கண்டம். அனை
 கைய - பெருநூத்கிட்டிடைத்து.

51). குர்-குரன். அம்மலின் - சம்ப
மீட்டத்த.

(10). குழுமநாக - துரையன்ரு
ய். (10).

(5) **கனடாவிடமிருந்து - புலம்பெயர்ந்தவர்கள்**
உயர்வெள்ளம் - உயர்வெள்ளம் தாழ்ந்தது
அழிந்தது - (அழிந்தது) போகிறது
பாதிக்கப்பட்டது - பாதிக்கப்பட்டது
முற்று - முற்று. முற்று - முற்று.

(2) வினாக்கள் - கார்த்திகேயன், கோ. பக. கேள்வியின் - விவரம் பற்றி முடிந்தவரை.

64. தனிநப சரூ - குறை வற்ற.
வளம்-உள்வம். சூழ்நி - காபிசூழ்நி
வள்ளினி. காபிசூழ்நி-சூழ்நி
வெள்ளத்தி.

05. மோத்பு-விதம். திருவித்-
செவ்வத்தூடன். மோத்பு - தலத்தில்.
உத்தூன் - (தாழ்ப்பனியி) வாழ்த்தான்.
தமிழாதிரு - வேணாபுதத்தாச புனைய
குறாத்தலவருத்த. தாழ்த்தி - திரு
வாழ்த்தோதும்.

66. அங்கம் - வேதாங்கம். ஒருங்
கு-புழுவுதும் அங்கி-அமைத்த. லி
லப்புமேலாய்ப் புழுவீறுகின்றது உட்
கே.

07. வதித்த-(தம்பையன் சங்
வதவாழ்த்து) இருந்து பவத்தின் -
(பூவத்தின்சங்) பாவத்தால்.
முத்த-முதிர்ந்த.

08 இங்ஙனது ஁ரத்திநி மனைத்
துமனைத் கூட்டுக. சித்தையே-சித்தி
தையேயோ. என்து - பொருத்தி. என்
பால் உத்தன-பிரத்தியாகத்தித் தன்
டபொருத்தம். சாஸ்திரத்தொருத்
தனைக் கூடாமத் பொருத்தய பதார்த்
தங்கள். தரு-தருணமபயி, சிவா-
நாகம். துவன் - துய்விடங்கள்; நே
தாரதகங்கள். இவன்-இங்ஙனபிடம்.
சகத்தெரிய-உலகதரிய.

69. தன் தன்னுடைய - வேதமு
கைநிறம்பி-வைநிச வெழுங்கு வழு
வி. மூத்து-மூதிர்ந்த. ஊழ்முத்த-ஊ
ழ்வினாமுடிச்ச. வினையுழன்-வினா
யாள்வருத்தி. சுழன்ற - சுத்திவருகிந்
த. கருத்து-காற்றாடி.

**70. இயற்படர் - இயமதுதர். பர
சம்-சயீது. சாஷன் - இயமன். சாவு.
கேடு. குவ்-ஒய். வாகேயம்-சமுதா-**

71. ஓய்வூதியைக் கட்டாமல், வேலையில்லாதவர்களுக்கு (ஓய்வூதியை) வழங்காமல் போன்ற, காலாத்தவ - சம்பந்தம், ஈனத்தவ - சம்பந்தம், மேலதிகம் - போன்றும், கட்டாமல் - கட்டாமல்.

72. தாரு-சப்பகம். ஈடாநிர்-உ
ன்னேகினையகும். உய்தான் - வந்த
திருநான்.

**73. காஞ்சிம் - கோட்டை. இரம்
பை-தர்பம்.**

16. இயமனுக்குச் சீட்டுபுரவைபவம் உரைத்த அத்தியாயம்.

1. புதும்பரிசு-அடைபுச்சன்மை.
2. வங்கம்-மாச்சலர். வாணிசும்-
வியாபாரம். புறல் - (வினை) மாபிசும்.
3. உன்-இருத்த. மிலேச்சன் -
(ஒரு) வேடன். அதுகாவை-அக்காவம்.
உன் - இருத்த. செற்றம் - கோபம்
தணிவிப்பான் - அதுக்கச் செய்விப்
பவன்.
4. கடாத்தம் - கடத்தப்படும். ம
றைவாணர்-வேதியர். தகை-மாபிசுக்
கனை. கறி-கறிக்க. காமுற-விருப்பம்
பொருத்த. வினை-சுற்றம். தகர்விப்பா
ன்-உண்பிப்பவன்.
5. தன்உன்-தனக்குன்ன. புலச்
சமயர்-சீழ்வாரிய சொக்கை. சம
யத்தோர்-(சீழ்)மயத்தவர். செருக்கு-
சுருவம்.
6. இயிடம்-இத்த இடம். முப்புல
னவைப்புத்தானம்-முன்றுலகத்தினி
டம். அத்தனர் - (அம்முன்றிடங்களை
யுமுடைய) பிராமணர்; திரிசுதந்திரர்.
7. ஆன் உரு-ஆவிய (இங்குன்ன)
வடிவம்.
8. குழுவுக்கு-கட்டத்துக்கு. அ
சன்-பத்; தேவசேனாபதி. துங்கம்-
உயர்வு.
9. உளவாசை - மனவிருப்பம். த
டுத்தம்-தடைசெய்தம். சுற்றம்-(அ
வ்வேடன்) சொல்லுவான்.
10. சிறிதன்-சேர்பித்தவனாகி.
11. முடியாதபாவி - கெடாதபா
வமுடையவேடன். தாம்உன்பு-(சன்)
வலிமைமைய நினாந்து. உன்பு, செய்பு
என்னும் வாய்பாட்டு வினைபெச்சம்.
பணிவோரின் - மனக்காரஞ் செய்பவ
ரைப்போல. மேவா-பொருத்த.

12. பாசம்-சயிறு. யமபடர் - யா
னாதர். வாழ்வுபெறலோன் - வாழ்வு
கூடலோனாகிய இவ்வேடன். நீசர்-
கீழோர்களை.
13. அன்னவர் - அந்த யமனாதர்.
ஆனை-(விவரிசன்) அஞ்ஞா. கொடு-
கைக்கொண்டு. போற்றும் - கசக்கும்.
முறைகடற-(அத்தனாதர் கடத்தவற்றை)
வரிசையாகக்கொல்ல. வளி ஏற்ற-கா
ற்றிலெதிர்ப்பட்ட. முகில்-மேகம்.
14. பற்று-அன்பு.
15. வேல் ஒரு-வேலாயுதம்போல்
வினங்குகின்ற. வேழம்-அயிராவதயா
னைவனர்க்கப் பட்ட. மாது - பெண்;
தெய்வயானை. தானம் - வலி. ஞான
முத்திரையின் - சின்முத்திரையுடன்.
16. மன்றல்-மனம். வாரிசும்-தா
மரை.
17. சலன் - (தாலியாகிய) ஆபா
னம். நீக்கு கடவுள் தாட்டி மறை
யுரைகாணாவென வியத்தனைக் கட
டுக. மறையுரை-வேதவாணமாயி வர
க்கு. தருமம்-யமன்.
18. இழுதையர் - அறிவில்லாத
வர். எத்தை - எங்கன்பிதாவே. துதி
த்த-துதிக்கப்பட்ட. முதியோர் - பெ
ரியோரும். வழிபட (அவ் இழுதைய
ரை) வணங்க. இயற்றிய-செய்த. மயூ
ராயில் வாகனத்தையுடையாய். கூற்
றிதைய-யமனான்.
19. தேவசேனாபதி ஆக-தேவசே
னாபதி (என்னும்) பெயரும் (உமக்கு)
உண்டாக. நீக்கொடு - உம்மால். ஆட
ம்-வெற்றி.
20. பகவதி - பார்வதி. ஞானம்-
ஞானத்தால். அருஞ்சைய - குரியோ
தயம்போன்றவனே. சொல் - புசுழப்ப
டும். புசல் - அடைக்கலம். யாயியம்-
தென்றிசை. புலம்-இடம்.

21. தானவர்கன் ஆய-ஆகார்கனா
வாயிய. புலவர் - தேவர். கை-தெய்வ
வாயி. பாம-பாபமனோ.

22. வரலாறு-(கீ) வந்தவிதம்;
வந்தவர்ப்பம்.

23. மெனலி-மனல. சிவன் - காச
ம். படா - மெய். மசே - பதினாறு
(மசேக்கன்). கரிவாக - கட்டியாக. உ.
முனித்தலவ-மேப்பித்தலிதம்.

24. முறை - (மனது) கீறி. மறு
மேதர் - பதினாறு (முறைக்கன். மதி
மசேயுடையவோர்-மவபிரான். கித்தனை
மசேய்க்கி-மனம்-ஆகி. வினாம்பெயல்-
(உயிர்த்துடைய) கன்னினை திரிநகர்
மேய்க்கான். உரைத்து - அறித்து
(உட்கர்ப்பம்).

25. பாசகன்-(இதப்) பரிவாகி
வந்தவர்கன். என்-வன். வித்தன
ன்-அருப்பினன். வித்தவன்-அரு
ப்பப்பட்ட துதர்.

26. இரத்த - தன்னி. தழுவிப்ப
த-தழுவுப்பெய்திப்பது. கோச-
(அருக்கடவுள்) கோட்டு.

27. அழகின் முறை-அகத்தா
ர்க்கம். தம் - தங்கன் தங்களுடைய.
இயற்றொழி-அறியாமை-மெய்கை.

28. முத்துபவம்-முத்தப்பாவம்
கன். என்முறை - எழின்மொப்படி.
மேக்கின்-தரித்தவன்.

29. மேவா-பொருத்த. முகம்-அறு
ம்-(கம்முடைய) அறுமுகக்கனையும்.
தாறு-அந்தரில்லாமல். விழித்தவுட
ன்-தரித்தவனோ.

30. பரிபவம்-இழிவு.

31. வன்-வன்மை. தாறுவினா
கன் அறுமுகமேவனெனக் கூட்
கை. தாறு-மவபிரான். மனிரிசைம்
வானி-இரத்தத்தக் கொப்பவிய
(குறைக்கடவுளது) திருவாக்கு.

32. மவன் - திரிமுகத்தினன். தவ
த்தர்-முனிவர். விதை-அப்பாயம்.

33. கிவயார்-கிவத்திருக்கின்ற.

34. ரேயின்-முருகக்கடவுளு
டைய.

17. பிரமன் நேவர்க்கு உபதேசித்த அத்தியாயம்.

1. பரித்த-விரும்பப்பட்ட.

2. பாவகரி - பாவஞ்செய்பவன்.
உவர் - திரி மூர்த்திகள். மாதிரத்தி
லாசுவர்-திக்குப்பாவகர். ஓத்து - வி
ருத்தகும்.

3. வானிரம் - விவாபாசம். கோச
ம்-கனவு. தனி - ஓசவ. ஆம்-தாய்.
மா-ஒரு கித்தென். கானி - ஒருமாளி
ல் இத்திகொரு பாசம். செட்டு-இவா
பம்.

4. பேழ்வாயன் - பிழித்தவாயை
புடைவாயன்.(பெருவாயனென்படி).
ஓர்-இ-விதி. ஆவம்-நீமை.

5. உருகம்-ருகம். இரூன்-மயக்
கம். வந்தது-விருப்பியதாயி. பொ
ருன்-(விசைத்த) அத்தம். இத்து-

இன்ன. கவ்வகை வன்-வன்ரு பிரி
வாக (மெய் வேறு அறிப் பிராயத்
தை). பூண்டோர்-தரித்தோர். தரு
கம்-மயம். வேடத்தின் தகைமை -
(மெய்வேறு) வேடித்தின் தகைமை
(புடைவாயி). உத்தாடுவோர்-கட
கமாவோர் (ஆவன்).

6. பெரிவவான்-விவ-விசப்பெரிவ
கன்னி. உருவமும் - கிச்சிசமும்.
தாமியம்-மெய். கித்ததம் - (அவ
கன்) பேசுதல். காவியாவை-இருபெ
யொட்டு சமுத்திரம். இவம்பு - உ
ன்மைவாய். உவ கொப்பது - (அவ
தெய்வமாக) உன்மைகொப்பது. படி
தே-மொப்பிய.

7. சேயர் - பிச்சோகன். மாதவர் -
(சத்த) இருமகம். மாதவு இலா-அழி
வந்த. சொன்னம்-பொன்.

8. யானையும் - (மேற்கூறியவரால்
வாது) எல்லாநாயும். யானையும்-எல்
லாப் பொருள்சனையும். பன்னகம் -
ஆதிசேடன். அற்றிய-காந்த. புடவி-
பூமி. பாம்-பாசம். புணரி-கடல்.

9. தீபாந்தரத்திடம் - தீவுகளின்
இடம். கணிதம்-அளவு.

10. வங்கம்-கப்பல். ஓவாது - நீங்
காது. குறைமாருதம்-குருவணி. ஏறி
தா-வீசு. தோணி-கப்பல். சலதிஅங்
கு-அமுத்திரத்தின் அங்குதத்தில்.

11. ஈர்த்திட-இழுக்க. தாழ்த்த-
வணங்கப்பட்ட. வசனாம்ப சகந்தி-
வசனாம்ப தீர்த்தத்தில் (சுவாமி) சக்
சுதானம்.

12. ஈமம் - சுடுகாடு. நாய்களுக்கு
செட்டிக்கு. அழற்கருமம் - அக்கினி
காரியம்.

13. மட்டு-அளவு. வந்து-வந்தி.
இட்ட-(கொண்டுவந்து) தந்த.

14. காத்தியின் - கிரணத்தைப்
போல. காரின்-மேகத்தைப்போலும்.

15. வரை-அளவு. பவம்-பாவம்.
மூத்தவோர்வணிகன் - முதிர்ந்த ஒரு
செட்டி. துரியம் எங்கிலில் - மாண
மடைத்தால்.

16. உவமித்து-ஒப்பாக்கி. தகவி
னோர்-இயல்பினோர். சலதி-அமுத்திர
ம். மிகை-தூன்பம்.

17. கடமெடுத்துனோர் - (தன்னி
டத்து) உடலெடுத்தவர்; தோன்றின
வர். எண்ணியோர் - நினைத்தவர். வட
வை-வடவாமுகாக்கினி. வதிவார்-தங்
குவார்.

18. செய்யகை - வரலாறு. பரிவாய்
இகைத்தான் எனக்கூட்டுக. பரிவு -
அன்பு.

19. பிரமபுரம் - சோழி. அடல் -
வலி. புடாரச்சுனம்-திருக்குற்றாலம்.
சுழைவனம் - திருவெவ்வேலி. கோரா
டலி - கனாவனம்; கருவைவந்தூர்.
தலை-முதன்மை.

20. தென்றினைச் செல்வோர் -
யாழ்ப்பாணத்தக்குப் பேரவோர். செ
யத்தி-திருச்செந்தூர். அம்பதி - அழகி
யதலம். அன்றி-அல்லாமலும். இதய
கோகனதம்-இருதயதாமரை(யாகும்).

21. திங்கன்-மாசம்.

22. மாகமாதமுப்பது மெனக்கூ
ட்டுக. மாகம் - மாசிமாசம். எதிலா -
குற்றரில்லாத. எத்தலம் - எந்தத்த
லத்தில். போதுதற்கு - நீங்குதற்கு.
அரிதாம்-கடாததாபிட.

23. வேன்யி-யாகம். விதிமாபு-வி
திமுறை. நீண்டதிக்கு - உயர்த்தபயனு
க்கு. மாகமுராயம்பம்-மாசிமாசம் வத
னாம்ப (ஸ்வானத்தினாலாகும்). படி
னா-பயனை. கோடி - கோடி (மடங்
கதிக) மாகச். ஞன்-சபதம்.

24. ஆதாசிலாமுகமண்டலம் - (கு
மாரக் கடவுளுடைய) ஆறு சந்திரன்
போன்றமுகமண்டலங்களை, பெட்டி
ஆகச். உறைத்து-(மேய்த்திப்பதியில்)
தங்கி.

25. மல்லால்-உனத்தால். ஆன்-
பக. வான்பரிவேன்வி - பெரிய ஆனவ
மேதம். விக்கையால் - உபயத்தால்.

26. அந்தையான்-அந்தக்கார்த்தி
கைதினத்தில். தீபம்பார்த்தும் - விள
க்கு (ஏற்றி) தந்தரிக்கும். கடைவில
ம்-கீழ்த்தாய்.

27. அம்பிலை - அழகிய (பத்தி)
கிலைமையை. கடவுனோர் - தேவர்.
புறமம்-தாமரை. தனிமம் - கோயில்.
கோமான்-பிரமன்.

28. கன்றிய-வருத்திய.

29. கருதரு-ஈனைத்தந்தகரிய. மே
லைவிடு-மோகூவிடு. தேற்றினன்-தெ
ளிவித்தான். பரிவு-அன்பு. தொருத்
துப்பகுத்தனன்-கருக்கிக்கறினான்.

23. முத்தேவர் - திரிமூர்த்திதான்
உத்தமம். மூலம் மூலம் - மூலம் மூலம்
மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம். கருதி
மூலம் - மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம்.

24. சட்ட - தடைபெய்ய. கொள்
து-புறக்கொத்த. ஈவடி - கொள்புகளை.
போக்கும் - வளர்க்கும். சந்தனோபால
ர்-இடையர். கதிர்-சூரியன். கோம
ன்-தலைவன்.

25. காடகத்தியற்கை - காடகமு
றை.

26. கோகுலம்-பசுக் கூட்டத்தை
யுடைய. ஆயன்- (ஈமலேகூறிய) இடை
யர் தலைவன். ஓகையின்-மகிழ்ச்சியால்.
கண்ணன் - கிருஷ்ணன். சாயுச்சியம்-
மோகனம்.

27. குகத்து-குகனென்றும் பே
ருடையவனுக்கு. சோராத - சோர்வி
லாத.

28. வாய்த்து-பொருத்தி.

29. முதலிரி-விருத்தாசலம்.
பெண்ணன்-வியாபகவான். அகா
முன்றும்-ஆகருடனும், அதிரிச்சியம்,
அஞ்சனம் என்னும்திரிவித்தை கண்
முன்றையும். வகாரமுன்று - வசியம்,
வாதம், வயத்தம்பம் என்னு ம்திரிவி
ததைகண் முன்றையும். வகைபட-
முன்றாக, குருபரன்-குமாரக்கட
வுன்.

30. காலன்-யமனுடைய. ஆணை-
ஆளுகையை. தகைய-தருதியுடைய.
சொல்வாய்த்த-பதஞ்சிறந்த. தந்திரம்-
சாஸ்திரம். பசும்பூடு-பசியபூல். ஆதித்
தொகை - முதலிய (பிரபஞ்சத்) தொ
குதியை. சொல்லி-உபதேசித்து.

31. பரம்பிய-பாத்த. தாங்கம் -
அலை.

32. ஆரிடர் - முனிவர்களே. மு
வாறான் - (மேற்கூறிய) பதினெட்டா
கிய. சந்தாசால்-சந்தனாசலமலைப்பக்
கம். தகைய - அறகுடைய. காட்டல்-
காட்டிவை. உளங்கொடு-உள்ளத்திற்
கொண்டு. குறிப்பால்சொற்றான் - (வி
யாசமுனிவர்-சுசமுனிவருக்குத்தமது
மனை) குறிப்பினைக் கூறியருளினர்.

33. குர்-கூர்பன்மன். உாம் - மார்
பு. வை-கூர்மை. இனி முன்றும் கற்
பத்தெனக் கூட்டுக. கோகனதம்-நா
மனை. அற்புடன்-அன்போடு. கடிக்கு
ம்-கடித்துக்காட்டுவன். என் - என்
து. அறிவு-(அருச்சுனார் விஷயமா
கிய) ஞானத்தை. ஒருங்கு-முழுதும்.
உணர்ச்சி-ஞன் - (வியாசமுனிவர்-சுச
முனிவருக்குக்) கூறியருளினர்.

34. வதிரகாச்சிரமம் - இலங்கை
க்காட்டிலுள்ள இடம். இது-முனிவர்
கள் வசிக்கும் பெரியதானம்.

35. கழி-நிச்ச. கடவுளர்க்கு-தே
வர்களுக்கு. தத்தை-பிராவாகிய வியா
சமுனிவர். மார்-தினன்-உண்டவார்டி.
மகிழ்வுபூத்தான் - (சுசமுனிவர்) சத்
தோஷித்தார். இபலாகிய மதுவென
க்கூட்டுக.

36. பணிவரை - இமயமலை. துங்
கும்-சங்கும். மீதார்த்த - அதிகமாக.
எண்ணியாகுகே-பினைத்தபடியே.

37. பிராணபாமம் - பிராணவாயு
வை இரோசகபூரக கும்பகஞ்செய்தல்;
இஃது: அட்டாங்கயோகத்தொன்று.
பிராணம் - இத்திரியங்கனாகிய. மா
யை-வஞ்சகத்தையுடைய. குழவினை-
கூட்டங்களை. ஒன்றதாக - ஒருவழிப்
பட - கூட்டமிட்டு. சேர்த்து. அவை
யை-அவற்றை. மேலை - மேலுள்ளதா
கிய. சுழுமுனை-கனோடியில். கூட்டி-
கூடப்பித்தலைச்செய்து; இங்கனஞ்செ
ய்தலைப்பிரத்தியாகாரமென்பர். தொ
டர்வினை - மேல்வரும் திமையை. தா
யோன்-பரிசுத்தமுள்ள சுசமுனிவர்.

38. அந்தாத்திடை-ஆகாயத்தினி
டம் ஆறு-வழி. செல்வழி-பொருமிட
த்த. முத்து - பழைய. ஆற்றின் - வழி
யில்.

39. தாழ்-தங்கிய. வரை-மலையை
ச்சார்ந்த.

40. அடல் - வலி. அடல்வாடல் - ஒருதலம். சென்பார்க்குரிடம் - சென்புலத்தோர் பிழை. தனாகத்தெனக் கூட்டிக், கொண்-கலாதித்தம். அரிபாதம் - விட்புலா திருவடி.

41. முனிவன் - கொள்தாமுனிவர். வாண் - பெரிய. தகன் - குற்றம். நீர்தருகியிய. தகவோரி - திருப்பதியிலுள்ள ஒரு நீர்த்தம். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

42. புடை - பக்கத்தில். அச்சத்தபாத்தையுடைய. ஒருமாதிரி - (மரீசு) ஒருமாதிரி. அம்மாதிரி - அத்தப்பெரிமோலையி. பதபத்திருமாதிரி - தாமரைவிலுக்குக்குவிலுக்கு வலி - வலித்தல். பிரவான் - (இனி) காண்மலியைத் தவிர்ப்பது கருணைவர்.

43. கொல் - கொல்லப்பட்ட. அகோபனம் - ஒருவிட்புலா தலம். அ-அச்ச. அ-புனிசமுள்ள. வல-வலியுடைய. புதல்வன்களும் - புதலின் வெற்றியின்குழப்பின்த. கவரின் - ஒரு விட்புலா கொத்திரம். பிரமதும்பினை - வெளும்பாசத்தையும். பெட்பார் - குணையுடையி னாத்திருக்கின்ற.

44. திருமுட்டம் - ஒரு விட்புலா தலம். வராதததிருமால் - பன்னிவடிவ மாகிய விட்புலா. இலாததத்தரு - வதரியாத்திரமம். அச்சதன் - திருமாலையி, திவா - அனுகனிவள்ள.

45. தாக்கத்த - அனுகனிவிடத்த. இவா - ஒன்வையும். பன்னிவத்த - சத்தவின். பாம்ப - கிதைய. பவம் - வனம். கதின - கிதப்ப.

46. கோப்பெயர்வனம் - கையாணியம். பீடு - பெருமை. கோபம் - வனையும். குதருத்தம் - விருத்தாசனம். குதகன் - கோபுருடையவன்.

47. அன்னமலிச் சுருதித் தின யெனக்கூட்டிக். சுருதித்தின - வேதத்தினவன். அனவாதம் - எப்போதும். பன்னி - பாம்பு.

48. முத்தாக் கனி - வெண்ணிற முள்ள பழம். காவல் - காவல்மாம். கை முறித்தான் - கும்பிட்டான். அடலி - கை. செத்தத்திரையன் - ஒரு முனிவர். விவா - மனம்.

49. அழிப்புயல் - சத்தாத்தத்தாகிய மேகம்போலத்திருமால். தாந்தருதியாகிய. வரி - விசென்ற. தாந்ததிவா - (இருபெய சொட்டு) அன். பொன்னி - கையாணிய. இடபத்திரி - இடபமயி. அயன் - விட்புலா.

50. கடம்பாடலி - கடம்பவனம். காமாசி - காமனை பெரித்த வெபருமான். கனி - மறித்த. தனக்க - வினக்க.

51. விதியல் - முறைப்படி. வேதாமவிதியெனக்கூட்டிக். கைவதி - குற்றத்தெயி.

52. சக்கமம் - கூட்டம். புனரி - கடல். கனம் - விடம். மரு - வாரி.

53. மீதுழிவன் - (கூடியத்தின்) மேல்வழியிலேயுள்ள கருணைவர். இருத்த - (திருமொத்த கொண்மலிகேழிதவ) இருத்த. சத்தவெத்தபுத்தலாம். தாதுதனாவன் - தாமேயெ காமறிபவராகிய விவா முனிவர். உளக்கொண்டு - மனத்திலே தியானித்த. தாதாம் - பொன்னல். புகார் - திரிசத்திரர். கோது - குற்றம். மதம் - கருவம்.

54. தோய்த்த - கனத்த. சத்திரா விவகா பெனக் கூட்டிச் சத்தலால் மேன்னுமையெனப்பொருத்தொள்க. இரவி - மலை. கடிது - சிக்கிரம். இழித்த - இறந்தி. அங்குழி - அங்கிடத்த. குரு - கிண்கி.

55. விதப்பம் - வேறு பாடமையவகை. திக்கட்டியவு - அத்தாத்திரன். அனவு - கலக்கும்.

56. பேர் - பெரிய. சூதாம் - ஐகா. தூதனா - பூகா. தூதாதுத - உண்மைக்கடாத அமுதம்போதை உவாதேயிவர்.

57. துயில்மாரி - சித்திரையிலிருக்கிற விஷயத்தை. சூழ்தேவர்-பரிவாரதேவதைகள். செயிர்-குற்றம். மறும்புதிரம்.

58. கீழ் பொன்விமானம் எனக் கூட்டுக. கல்வையம் - கல்லன்புக்குரிய. சகச்சுத-உலகக்குத்தாவாகிய. சோடசவிதி-பதினாறு உபசாரம். அலர்-மலர்களை. இறைத்தான் - வீசியருக்களை செய்தான்.

59. தணிப்பான்-தணிக்கும் பொருட்டு. மோனம்-மௌனம்.

60. பதினாறும்விதி-சோடசோபசாரம். பரிவின-அன்போடு. கூர்த்து-யிகச்செய்து. கோகனதம் - தாமரை. மயிர்க்குச்சுப் போர்த்தல்-மயிர்க்கால் தேகமெங்குத் தடித்தல்.

61. பொன்-அழகு.

62. இருவினை-கல்வினை, தீவினை. வன்முறை-கிரமப்படி.

63. அழைத்து-திரைத்து. கோன்-வலிமை. தேவி - பார்வதி. சிறுருகுத் தே-சிறுபிள்ளையே.

64. வானப்பரிதியின்-(சித்) ஆகாயத்தில் விளங்குஞ் சூரியனாகிய சிவ பெருமானுடைய. அம் சதிரின் மூத்த-(அருனாகிய) அழகியபிரகாசத்தில் முதிர்ந்து. படிவம் அனவையாப்போமஸ இருகடர் அவையும் - (அனவுபடாத) உருவம் அனவுபடும்படி. வெளிவரும் ஆறு அக்கினிப் பொறிகளையும். ஒன்றுயியற்றி-ஒன்றுகச்செய்து. ஒர்துப்பில்லாத. பரம் - மேலான. மகா-பெரிய. பரமமகா என்பது, செய்யுள் பற்றிப் பரமமாக என்னுயிற்று.

65. இருமைஇல் - இருவினையுமில்லாத. தன்மைமூலம்-(மதி) தன்னுக்கம் கெடாத. மேய இத்திரியத்தான்-(மற்றையோர்) பொருத்திய பஞ்சேத்திரியங்களால். தேற்றஅரு-தேளிதற்கரிய. துட்பம் - துன்பொருளாகிய. தனிமம்-கேரவம்.

66. காமமே முதல - காமம், குரோதம், உலோபம், ரோகம், மதம், மாச்சரியம், பருவம் ஆறு - உற்பத்தி, பாலியம், யெனம், வயோதிகம், விருத்தம், மாணம். ஏமனும்பொருள்-பிரணவம். முன்னுன்-(அது) முதலாகிய. கோசம் ஆறு - பிரணவகோசம், அன்னமயகோசம், பிரணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம்; இவைகளைக் கட்டளைக் கொத்திற் மெளிவாகக் காணலாம். தோம்-குற்றம். கவைகளாறு - தித்தித்தல் முதலியவை. குத்திரம் ஆறு - (ஆபத்தம்பர்முதல்வ ஆறுமுனிவாகன் கருமகாண்டம் பற்றிக்கூறிய) விதிநூல் ஆறு. ஆக-உண்டாக.

67. ஆறுவிதம்-(ஐசுவரியம், வீரியம், திரு, ஞானம், புச்சு, வைராக்கியம். ஆகிய) ஆறுவகை; இவற்றை முற்றறிவுமுதலிய ஆறென்பாருமுனர். முக்குணம் - இராகதம், தாமதம், சாத்தவிகம்.

68. மகம்-யாகம். ஈட்டும் - சம்பாதித்துக்கொண்ட. ஆகுதி - அவிப்பாகம். அன்னார்க்கு-அம்மறைவவருக்கு. கறை-மணம். மலர்-விரித்த.

69. குகைஎனும் இரயவீடு - (பிரமாண்டசரித்திரத்தின்) இருதயஸ்தானத்தில். குகம் - இரகசியம். குகைவரை-குகையுடைய மலைகளில்.

70. பான்-சிவபிரான். குமீம்-உச்சி. வேனீய்-யாசம் உரம்-வலி. சிரத்த-கலத்த. அச்சுவிளிப்புத்தேன் - தேவவைத்திய ரிருவர். காப்பன் - உடு, இடை. புரித்த-விரும்பிய.

71. வாக்ஷா - வால்நன்ன (முதலாக) கணு. அனல் - அக்கினி. வான்-பெரிய. பால் - பசுப்புடைய. பத்தப்பிரமர் எனக்கூட்டுக. மேல் - மேலாகிய. அபயத்தெய்வம் - அபயதேவதை. மேய - (ஆக) மேலிய. சிஞ்சுமார்த்து-முதலவடிவோடிருத்து. ஏற்பு-

பொருத்தமாத. புடவி - பூரிவை. மு
தலவடிவவாயிருந்த பூரிசேத்தம் முத
வ்வாய்க்கிடையே.

73. முத்வடிவமாம்-ஒருடம்பாடிய
மாம். ஆர் - சிறுநீர். காமமுதலாகுத்
தனையெனக்கூட்டிக. பழுதாத - இர
த்தம், உ.நிலம், என்புதோன், இயநத்
தி, மூலம், கட்டியம். (ஆய) தோன்-
மாயி. ஓர் - அழிய. புரியட்டகம்-
குக்குமதேகம். என்மு - எட்டுவிதம
என்பு தோயிற்றித்தோனாக. வாயி-
வாய்க்கையி. கரு-கருக்கன். மீழ
வாம்-நிழலிச்செய்வதாம். இனசீர்பெ
ருத்த எனக்கூட்டிக. இன-நிவ்வியல்
புடைய.

74. கம்மொளியடி - கம்மொன்றஞ்
ஞரியனு. கம் - பதவையடிய. புச
ய்-(அப்பித்து) சொல்லப்பட்ட. ஆந்
தன்-வாய்க்கையே.

75. இனன்-ஞரியன். குழு - கூட்
டம். கடத்தி-பிசேரித்து. கோவாதி-
தலவடிவு. கூடதி - உதேவாதி; கூ
டி. கோவாதி-நாயகனாக. அளியன்-அ
ன்புடைய அடிமையன்.

76. கன்னதல் - கன்னத்தெரிவை
யுடைய உமாதேவி. குளம் - குள
தல். பெரியர் குளத்தினர் மெனக்
கூட்டிக. குள-அறிவுடைய. இருசத்
தி - தெய்வாயினையகமை, வன்னியம்
யாக. வடம் - (அல்) வாலவிருக்கம்.

77. கதிர்-ஞரியன். கடனா - ஞரி
யினா. கிணக்குவக்கும் அலகுதி-(அல
குதி) பிரசாரப் படுத்தும் அக் கடவு
ளாக. கதிரால் - பிரசாரத்துடனே.
உத்பவமுதல அருகும் பருவம் - 66-
ஆம் பாட்டுவாய்த் காண்க. இருக்கு-
வேதம்.

78. பக்கம்-(பூர்வ, அபர்) பக்கம்.
சார்ப்பாரம்-பருத்தி. இருதல் - (வெ
ன்ன சத்பு என்னும்) இரண்டென்.
அதிலே-அத்தச்செட்டியே. தினவனி

க்குவ-சாட்சனடிய இரத்தக்கூட்ட
க்கன். கோவை-கோத்தல். ஒன்றை-
ஒன்றேயன்றி. சாத்தி-புணர்த்து. சா
கும் - பக்கமும். கொக்குவனா - மலை
போலும் மாயவடிவமடிய குரபன்
மனை. துணை - தம்பியவடிய தாரகா
கன். குருகுவனா-கிரௌஞ்சமலை. பெ
யா-கிணக்குவந்தியே.

79. அதுபதுஇதம் - அதுபது (அ
னடிய) இதம். திவ்வொண்டாவிய
பருவமெனக்கூட்டிக. அதுபது-அது
பதுவருடம். கொக்கு-வாரிசு. உயிர்
த்த-தந்த. வானை-வெற்றி. இரண்டுமூ
னா-இரண்டுமேக்கூடும்-கூடும்;இதபத்
திரேய முன்பவநுட்காணிக்குதலவே
வெனக் கூறினர். வேக்குவம்-வேனா
யிட குவம். குளமும் வேனும் வடிவத்
தாலுஞ் சொல்லாலும் வேறெனினும்
பொருளாலென்கறென்க.

80. தா இருசத்தி-மனையினா
டிய இரண்டுதேதி. ஒருசத்தி-ஒப்பத்
தலையன். செவ்விதம் - செவ்வையாக.
உதவும்-கொடுக்கும். வாய்த்த-பொரு
த்தி. குவாயின் - குவாரியனாப்போல.
பிரசம்-தேன்.

81. ஆகம்-சீரம். கருமம்-தொழி
ல். ஆத-காமாத்முதலியவை. கிணை-
தீவினா. கோ-வயிற்று கடினம். முத்
காணம்-மனம், வாக்ரு, காயம். மனா
தித்திராயம்-ஆணவம், மானம், காமம்.
தான்-திருவடி. கும்போதபன்-அசத்
திரமுனிவர். உவாகுதி - குரகுப
தோக்குசெய்து. கோய்ப்புன்-மயிலாதி
யபதவை. வாய்-வனக்குகின்ற. அரு
ணம்-நிவப்பு.

82. வருணம் - சாதி. ஆச்சிரமம்-
கிணை. கிரியுக்கீர்த்தி சாத்திரவையினும்
வினக்கு வித்தெனக்கூட்டிக. அதுமு
ன் இன்னும்-தருமார்த்தசாமமோகநு
மும். பொருள்-(அவற்றின்) பயன்
கோ-கூட.

82. பன்னெரித்திரியன் - மனம், ஞானேத்திரியம்ஜ்ஜு, கன்மேத்திரிய மைத்துடைய சிவன். மன்னும் - நிலை பெறும்; புறம்போகாமல் அடங்கித் தும். இத்தியக்கோ ஆதி - இத்திரியங் கட்டுத் தலைவனாகி. வான் - பெரிய. செவடம்-செபமாவை. சூழ்த்த-விடய ங்களிற் பற்றிய. முன்னவர் - முதன் மையாசிய முனிவர்.

83. பூணம்-சிறைபொருள். தா-கேடு. தண்ணை - சுயம்பிரகாசவடிவை. வியன்-பெருமை. புத்தேன்-தேவன். முண்டகம்-தாமரை.

84. மகத்தினில் - யாகங்களிலே. (பிரயோகிக்கும்) இரண்டு காண்கு ஓரி ரண்டு ஜத்தம்—சூழ்த்திமே - ஆராய் தெண்ணப்படும். எழுத்தாய்-(பரிணை) தெழுத்தாயி, பஞ்சதகாநகர மத் திரமாயி. ஒம் அகத்து - ஒங்கனிதத் து. மத்திரமும் - (வினை) மத்திரங்களு ம். குருதி-(மேற்கூறிய யாககர்த்தர்க ள்கொடுக்கும்) அவிப்பாசம். போற் றி-பாதுகாத்து. புக-கேசும்படி. த வா-கேடா.ச. முன்-கேசே.

85. புலனம்-உலகம். வறிது-அந் பம்.

86. வீட்டின் - மோகனத் துக்கு. கண்-கருதுகின்ற. இன்-இனிய. ஏத-காரணம். துதிதரும் - துதிக்கப்படும். வாரிதி-கடல். அன்னா - மேற்கூறிய கடலை நீந்தினோர். கீத்துலாவது: எல்லாவகைவந்து தெளிதல்.

87. உடைத்த கும்பம் - உடைத்த குடத்தின். வான்போல-ஆராயம்போ ல. உன்னொடு புறமுமொன்றாய் - (உ டம்பழியு மிடத்தும்) உள்ளும்புறமு மொன்றுபட்டு. வாரிதியின்-கடல்லை. மூத்தும் - அழுத்தும். வாரியின் - நீர் போல. உன்னாவி வெளியுமாய் - (உட ம்புன்னவிடத்தும்) அகத்தும் புறத்து மாகி. வினங்கி - (சுன்மாவுடன் கலங் (து பிரகாசித்தது. குவடத்த-பிளந்த.

88. தத்துவம் - (பிரதவி முகவி ய) தத்துவங்கள். தத்துவத் தியல்பு- தத்துவ கொருபம்.

89. செய்ய-செய்வையாசிய. தொ ம்பதம்-துவமாதியசொற்குப்பொருள். ஆன்-ஆசிய. தற்பதம் - தத்தென்னுந் தொற்பொருள். பிரமத்தை-கடவுளை. தொடர்பால் - தொடர்புடன். அசிப தம்-அசியாதிய பதப்பொருள். ஒன்ரு க்கும்-ஏகமாகச் செய்யும். துவமெனி னுத் தொம்பத மெனினு மொக்கும்- இங்கே கூறிய தத் துவம், அசி; இம் மூன்று வாக்மியமும். மகா வாக் மிய மெனக்கூறுவர். தத்துவமசி யென்ப தற்கு-அதுநீயானு யென்பது பொரு ள்; இது: சித்தாத்தத்தின் முடிவு.

90. பிரயாகம் - பிரயாகை; ஒரு கதி. காரணவடிவே - காராயணரூபி யே. ஊண்அருத்து - உணவையுண்ட. அரியே-விஷ்ணுரூபியே.

91. மூண்டு-மூய்ந்து. முற்றற- சித்திபெற. சலையின்நீர்-தூன்முறை ப்படி. ஆன்-ஆளுநாயெய்து. அன ப்போய்-(உயிர்கண் விளைப்பயன்னை) அனவுசெய்பவனே. சித்தர்-எல்லாம் வல்லசித்தர். உலகவாழ்க்கை சலையி னீதிமூண்டிருந்து முற்றற வெனக் கூட்டுக.

92. வாரணவாசி - காசி. அன்ன தானகாரணஉமை - அன்னபூரணியம் மை. கம்பை-கம்பாசுதியில். கோற்கு ம்-பூணத்தவஞ்செய்யும். பூவை-உமா தேவி. அரங்கம்-சோங்கம்.

93. விரட் - பாமேசான். பெரு வடிவம்-பெரியரூபம். கனக்கு-கனங் கம்; கன்னம்.

94. சுடர்வினக்கு - கோதி வினக் கே. திலக - பொட்டா யுன்னவரே. சாம்-தெரிவாயுன்னவரே. அல்லத் துன்பம்.

95. தவம்பும்-ஒவிக்குந். தாழா-
தாழ்த்து. எட்டுக்கய் - குறைவற்ற.

96. காமுனி - காமுனிவனே.
வேதகாமெய்வா மெனக் கூட்டுக
உய்கு-உய்கு.

97. செல் - (அருபெயர்) நான்.
தரும் - உதரம். மொத்த - சொல்லிய,
வண்ணி யாறுத - சிந்தித்தது பேசல்.
முத்த ஒருங்குணர்வோர்-பூரண ஞா
னரிடக்கும். [உதவி செய்தும்கூட வி
காரத்தாற் றெடுக்கது.]

98. வந்தனாயாய் - வந்தவரவி.
வையாத்தத்த-உவந்தத்தார்க்கு. உன
து-உய்ந்து உடைய. தரிசனம்-செட்டு.
வாக்கு-பேச்சு. சிந்தனை-நினைப்பு. பரி
சம் - நினைதல். முத்த - முற்பட்ட.
முமைன் - உபாசாவார்த்தை. தனவா
த-நிவாரணம்.

99. முனிவீர் - (வாநிசுவாணியத்
து) திருநெல்வேலி-பந்து-அன்பு. பாவி
த்து-எருந்தெய்து. பெற்றம் - இய
வாகனம். உவந்ததான் - செலுத்திய
வெயிரான்.

100. உவந்த - (இங்கேயான்)
உதவி. மரபின்-மொழிப்படி. இயன்-அ
த்தியாயங்கள். மரபின்-முறைப்படி.
வெயிலூலம் - கடங்குந்த விலகம்.
அருத்தி-ஆதார. அன்-அத்தன்மை
படிபய.

101. புரிந்து-நிகழ்ந்த. வித்தம்-
கண்ணம். விரை-சங்கு. ஆழி - சக்கரம்.
மணி - செனத்தவமணிபணிந்த. கவி
க்கும்-மறிந்துருப்பன்.

102. மான்சியம்-புரணம். செ.
து - செங்கோலம். அத்தியாயமுற்ற
வனக்கூட்டுக. வரம்-தாவுகின்ற. பு
விமகக்கதி - அகவமேதத்தா வரும்
பயன். அகவையர்கோன்-குபேரன்.

103. காதி - ஆராயப்படுக. சக்தா
தர் - உவந்த காரணாபிவ வெயிரான்.
குருபான்-குமாரக்கடவுள். வீரர் - லா
வீரர். மின்னார்-செய்வவரின் வள்ளி
யம்மைவார். தோகை-மயில். பாக்-உ
ரிமை. கொம் - தாவி. சத்தப்பருப்ப
தம்-சத்தஞ்சலம்.

104. தகர்-ஆட்டுவாரணம். வான்
பயின்மை முனிகொள்கூட்டுக. வரநி-
வாழ்க.

—௦௦௦—

திருச்செந்தூர்த் தலபுராண அரும்பதவுரை

மு த் தி த் து

பகழிக் கூத்தர்
அருளிச்செய்த
திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.
சிறப்புப் பாயிரம்.

நேரிசை வெண்பா.

செந்தமிழ்க்கு வாய்த்ததிருச் செந்திற் பதிவாமுங்
கந்தனுக்குப் பிள்ளைக் கவிசெய்தா—எந்தேர்
திருமாது சேர்மார்பன் தேர்ப்பாகற் கன்பு
தருமால் பகழிக்கத் தன்.

(க)

அவை யடக்கம்.

அத்தனையும் புன்சொல்லே யானாலும் பாவேந்த
ரெத்தனையும் கண்டுமகிழ்ந் தெய்துவார்—முத்தி
புரக்குமான் றந்தகந்தன் பூணணிமுந் நான்கு
காக்குமான் பிள்ளைக் கவி.

(உ)

நூற்பயன்.

மருநான் மலர்ப்பொழி லுதித்ததட மெங்குமலை வாய்கொழித்
தெறியுமுத்தை, வண்டலி மெக்கர்புடை சூழ்திருச் செந்தில்வரு
மயில்வா கனக்கடலினெங்,—குருநாத னொருதெய்வ யானைதன் பாகந்
குறக்கொடிக்க 'குந்தழைசிறைக், கோழிக் கொடிக்குங் குமார கம்பி
ரன் குறம்பிறை முடிக்கும்பிரா,—னிருநாழி நெற்கொண்டு முப்பத்
திரண்டறமு மெங்குமுட் டாதனக்கு, மிறைவிதிரு முலையமுத முண்டு
ஞா னம்பெருகு மெம்பிரா னினியபிள்ளைத்,—திருநாம மெழுதுவார்
கற்பார் படிப்பார் செகம்பொது வறப்புரந்து, நேவாதி நேவரும்
பரவுசா யுச்சியச் சிவபகத் தெய்துவாரோ.

(ங)

குமாரன்ருண்.

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

பூமா திருக்கும் பாகங்களப் புயபூ தாத்துப் பருகதன், போற்
றக் கண வெளிமுட்டிப் புத்தேன் பாவப் பொதிகைமலைக்,—கோமா
முனிக்குத் தமிழாத்த குருதே சினைக் குரைகடற்குக், குடக்கே
குறுகொண் டிருந்தசெந்திற் குமாப் பெருமான் நனைக்காக்,—தேமா
மண்ப்பொற் செழும்பொருட்டிச் செந்தா மரையில் வீற்றிருக்குக்,
தேனாவப் படைத்துப் படைக்குமுதல் சோப் படைத்துப் படைக்கு
புறா,—ராமா நவாயுக் களவாமி யனைத்துத் தழைக்கும் படிசுருதி,
யனிக்கும் படிக்குத் தனிபேசம் காழி படைத்த பெருமானே. (க)

சிவபெருமான்.

உடல்வளை குழி மதியமு நதியு முரசமு மொழுகு செஞ்ச
டைக் காட்டின, குமைமூலை குழைய மருவிய புனித குரைகொடு
பரவு தொண்டரைக் காத்தவ, குமிற்கிறை மகா சலதியில் விளைபு
முறையிட வடவை கண்டமட் டேற்றின, குடைமணி கனக பரிபுர
முரல் வொருமுறை பவரி கொண்டமெய்க் கூத்தினர்,—வடவரை
முதுகு நெனிகொரி கொரிய வரிசில் பெனவொ ரம்பினைக் கோத்தவர்,
மதுவகு முழுவெ னிலவெழு முறவல் வளரொளி யிருள்வனங்கெய்
பூத்தவர், மருவிய சகன வடியின் சரிய வடகலை தமிழவ னம்பெறச்
சேர்த்தவர், மதுரையி லிறைவ ரிரசந பொதுவர் மணமலி பதபு கம்
களைப் போற்றது,—மிடவிய மதுர வரிபாசி குமுறி விடறிய களப
ஞ்சுக்குப் தூட்பெர்தி, யிமசல் மொழுகு கனதன விரக மெழுமுற
வலிதை சித்தையிற் சேர்ப்பனை, யிடிபடு முரசு முழவுட னதிர
வெதிர்வொரு நீருதர் தம்படைப் போர்க்கன, மிடமற முதிய கழுதுக
ண்டன மிடவடல் புரியு மொய்ப்பனைத் தூற்றிய,—கடதட வழுவை
முசுழன் கடவுள் கருணையின் முதிய தம்பினைப் பாப்பதி, காமல் சனை
யில் விழிதுயின் மருவு களிபெற் குதலை மைத்தனைப் பூப்பயில், கடி
கமழ் தருவி லிறைமகன் புதிய கலையின் முழுகு கொண்டனைப்
போற்றிசெய், கனைமகன் பரவு குமாரன் மதுர கவிதரு குளில் கந்த
னைக் காக்கவே. (உ)

காப்புப்பருவம்-பாட்டுடைத் தலைவரைத் திருமால் முதலியோ
ரால் காண்புரிசிக்கும் பருவம்.

உமையவள்.

அரிபிரமர் சந்ததம் புகழ்ந்திடு பரசுடைப ஸம்பர்ப்பக் கின்மென்
கொடி யகிலலோகமு மாதரத்தாம் படைத்தவ, ளரிவைமட மங்கை
மென் கனங்குழை திரிபுரைய ணங்குகங் கையம்பிகை யகளமாயனு
பூதியிழ்ப்பூத் தபொற்கொடி, யடிகைவெழு குந்தர்தங் கைசந்தரி யுரக
பண பங்கிகொண்டகங்கனி யமுதமுறிய பாடலுக்கேற் றசொற்குயி
வறசமய முங்கலந் துக்கின்றவன் மறவிபர வும்பரசன் டச்சங்கரி யமு
கெலாமிது தானெனப்போற் றுகித்திர,—முரிபுருவ வஞ்சிதிங் கடங்
கிய திருமுகம லரந்தபைங் கருங்கினி முதல்விபூரணி ஞானவித்தாய்க்
கிளைத்தவன், முருகுயிரி கொந்தளம் பிறங்கிய மணிமவுளி மண்டலங்
கொள் செஞ்சடை முடிமனோன்மனி வாலைவற்றாக் குணக்கடன்,
முகின்முடிசை மந்துநொந் தசைந்திறு மிறுமெனம ருங்கிரங் கவின்புறு
முதவலாடிய கோமளத்தாம் பெருத்தவன், முறைமுறைமு முங்கு
கின் மகின்னினி பரிபுரம லம்புசெம் பதம்புரை முளரிநான்மலர்
வாழ்வெனப்போற் றிநிற்குது,—முரியபதி னெண்கணங் களுஞ்சது
மறைமுனிவ ரும்பரிந் துநின்கழ லுறுதிதானென நாவெடுத்தேத்
திநித்தலு, முனாயிகம கிழந்துசெங் கரங்கனின் மலர்கொடுவ ணங்கி
யஞ் சென்றமை யுடைமையாயரு ணீயெனக்காத் தநட்பனை, யுடு
முகட திர்த்துவிண் டலங்களு மரியபதி ரண்டமும்பி னந்திட வுதறு
தோகைம யூரனைத்தோற் றமுற்றெழு, முபநிடத மந்தரதந் திரந்தனி
லசபையி டங்குமைம் புலன்கனி லுவகைகரும னோகரக்கத் தனைப்
பொரு,—தரியலர்நெ ருங்குசெங் களம்புகு னிசிரர்து னிந்தவெம்
பறந்தலை தழுவுபாடல்வி சாகனைப்பாற் கடற்றரு, தரளகை செங்
கருங் கணிர்திரை குறமகண்ம ணம்புணர்ந்த தின்புய சயிலமோகன
மார்பனைத்தோட் டிதழ்ப்பொதி, தழைமுகையு டைந்துவிண் டரும்
பிய புதுநறுவு சிந்துபைங் கடம்பனி தருணசீதள வாகனைக்கோட்
டகத்துயர், சரவணமி லங்கலந் தகந்தனை முருகனைவி னங்குசெந் தில்
வந்திடு சமரமோகன வேலனைக்காத் தளிக்கவே.

(3)

கணபதி.

கருணையின் வறுபிடு முதியவ டனையுயர் கயிலையி னொருமுறை
யுய்த்த விதத்தினர், கனவட கிரிமிசை குருகுல மரபினர் கதைதனை.
பெழுதிமு டித்த கருத்தினர், கலைமதி யினைபிரு யிளவுசெய் தொரு
புடை கதிரெழு நிறுவிவ வெற்றை மருப்பினர், கதிநகர் புரமனை.

முறை கொடுக்கிற கவிதவர் விஞ்ஞா புத்தி மிகுத்தவர்,—பொருவரு
 மிகவி மருவிய பிடிபெறு பொருகவி நெனமிரு பொற்பு யிளைத்தவர்,
 பொதியவிற் கருமல ரணமிசை தமதுடல் புனகம தெழுவொரு சத்தி
 தந்தவர், பொருவரு விஞ்ஞா முழுமணி பொலியிடு பொலிவெழு
 பவளம் நித்த கிரந்தினர், புன்குரு முடையவர் குடையி னுடையவர்
 புதற்குஞ்சியினி னுத்தி வருத்தாது,—மிருமையு முதைய சிவபர
 சம்பா முய்யவய குருகும வித்த கவிப்பின, விசைமுரன் மதுகா
 முறைமுறை பெடைவுட விடநிய முகைகிரி செச்சை வனப்பின,
 வினைய புனதெ மலைமுலை யாமக விகழிய புனையி கற்று மழுப்பின,
 விசைமுரி பாரிவி சரக்கு கலகலி யெனவழி யடிமைய டைத்திடு
 ஈட்பின,—யருமறை யுரைதரு பிரமண யமரகு மடிதொழ விடுகிறை
 விட்டதி றத்தின, யடிவயர் கொடுகினை துகன்பட கடமிடு மழைய
 சரணம் வித்த வரத்தின, யாவரு கலகலின் முழுவெ ருறமக னுற
 ினி சொல்லுகி ருக்கு மயக்கின, யவையெறி திருகக் கருவிய குமரனை
 யுருகு முருகனை நீத்தல் புரக்கவே. (ச)

கிலமகன்.

அவனி பருவிய மாநிக்கு அத்திவி மருகு மொருபிர மாவென மக்
 தன, னரிய சதுரறை காலிவி ருத்தவ னவயின் பாலகலை போதியு னர்ச்
 தவ—டவன முவரியில் வாழ்வுபு றித்தவ டவன மணிவட மாலுபு னர்ச்
 தவ, டவன வடிவன வாணிசு மங்கலி தனது பரிபுர பாதமி னைஞ்
 சது,—முவரி முறுதிடர் பாயவி டம்பொதி யுரகன் மணிமுடி தான்
 பட மந்தர, முடைய வெந்கழன் மாருத மெங்கனா முதலு சிறையயில்
 வாகன னீன்புற,—கவரில் வரிவளை குங்கொடு தந்திய கமட முது
 ினி நேறென டெத்திரை, கதறு கடலில் வாய்முரு கன்பெறு கருனை
 தருகவி மாதலி ளக்கவே.

அகிரபுத்திரன்.

வரிபு நீங்கடி லத்திடை மருட ராதெ ற்த்தவர், வியபு நீடுகருப்
 புயின் மதுர வானிதொ டெத்தவ,—ரரிய பூரண புட்கலை யரிவை மாரி
 ரு பக்கமு, மருகு கூரும செழ்ச்சிய ரடியி டாமல்வ ழுத்தது,—முரிய
 னான்மறை நீத்தது முறுதி யாகவ ழுத்திய, அவரை யாகக வித்தறை
 யுதவு னாவனன் முற்றிய,—பரிய வானுரு தித்தெழு பாவை குழுக க்
 க்கிறை, பழநி வேல வணப்புசற் பனவன் மாலித னைக்கவே. (க)

பகவதி.

வினையுஞ் சேழுந்தே னுடைந்துமுனை விண்டொழுது வெண்
டா மரைப்பொருட்டு, வேதா முடித்தலை முடிக்குஞ் சடாடவியன்
வெங்கொலை மடங்கலேறி,—வனையும் பணிப்பிறை மருப்புக் குறங்க
ணெடு மயிடாசு ரன்கிரத்திற், வனியநட மிடுகுமரி பகவத்ச ரோருக
மலர்த்தான் வணக்கமுதவா,—முனையுந் தடந்திரைத் திமிரநம ரக்
குழி யுவர்ப்பறா மகரவேலை, யொலியிலிங் குண்டகழி சுவந்மே டாக
வே லுள்ளுறை கழித்துவிருதக்,—கனையுந் கனீர்துகல னணிபுலோ
மசைதன்மங் கலா னாணித்தபெருமான், கடியமயில் வாகனப் பெரு
மா ன்ருவந்தெனது கவிமாலை கொண்டருளவே. (௭)

காளி.

காயுங் கொடும்பகைத் தாருக விசாசனி கபாஷிகங் காநிலிசீ,
காநிமுகக் கண்ணியென் டோளிமா தலியிரி கவுரிகலை பூர்திகன்னி,—
பாயுந் தழற்புகைப் பாலைக் கீழ்த்திவெம் பண்ணம் பணத்திமோடி,
பரசுதர லுடனடன மிடுகுவி சாமுண்டி பாதார விந்தநிலைவா.—மா
யும் பெரும்பலுவ லாக்கவி மதூரகவி யரியகித் திரகவிதையித், தார
கவி யிடுமுடிப் புக்குள மயங்காம லடியவர்க் கருங்குருபரன்,—றேயும்
பணிப்பிறைத் திருதுதற் கடன்மகளிர் தெண்ணிக் திலங்கொழித்துச்
சிறநிலினை யாடல்புரி யுத்திருச் செந்தில்வரு சேவகன் புகழ்பா
டவே. (௮)

கூத்தித்தர்.

வெள்ளப் பெருந்தாமி யிறைக்கும் பெருங்காற்ற வுணர்நிறை
யின் முழங்கியேழு, வெம்புரவி பொற்றையாழித்தடந் தேரேறி வேத
பா ரகிறைஞ்சப்,—பள்ளக் கடற்றிறை கலக்கியுழியினிருட் படல
முழு லுத்துடைத்துப், படர்சுடர் விரித்துவரு பன்னிரு பதங்கர்
பொற் பாதமலர் செண்ணிவைப்பா,—முள்ளக் களிப்பறா வரிவண்டு
பண்பாட வோதம ஈடுக்கமுள்வா, யுட்குடக் கூன்வலம் புரிமுத்த
முமிழி ரோடையிற் குருகுகாணக்,—கள்ளக் கருங்கட் சிவந்தவாய்
வெண்ணகைக் கடைசியர். னனைச்செயருளங், காளிரு மலைவா ஈகந்
தவே லிணையெங்கக் கந்தனைக் காக்கவொன்றே. (௯)

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்.

பொதுமி னாடு மத்தற்கு நீடு பொருளை யோதி பொப்பித்த சீனர்
புனரி நோய்க் கர்க்குச் சாயர் புனமை நிதி பொப்பற்ற கேள்வர்
குதலை வாய்மொழிச் சத்தி பாலர் குருதி பாய்க. திரக்கொற்ற வேவர்
குறவர் பாவை சொற்கத்தின் மோகர் குமார் காவ லுக்கொத்த காவ
மலர் நித விற்பத்தி வாணர் மருட் வேணி முத்துத்த ரீகர் [ன்
மவுன மோன பத்திகை லபர் மனையில் வாழ்வு வைப்புற்ற நேபர்
முதுமை யான சொற்பெற்ற நாவர் முனிவர் வெவ்வி யிச்சிக்கு முணர்
முடியி னாத கற்பத்தி தூழி முதல்வர் தேவர் முப்பத்து முயசே. (1)

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது: செங்கோப்பருவம்.

வெங்காள் கடவிட மொழுகுபற் பருவாய் விரித்தாய் கணமு
மிழிந்த, வெங்கடிக் மணிக்கற்றை யூழியிரு கைப்பருக வேம்புத்
துதிர்ந்துசொரியக்,—கங்காளர் முடிவைத்த கங்கா நதிக்கதிர் கடுப்
பக் குறுங்கவைக்காற், கவரியின் பருமுலைக் கண்டறற் தொழுகுபால்
கதிர்வெயிற் படமுரிந்து,—மங்காம விரசதத் தகடெனச் சுடர்விட
மலைக்குறவர் கண்டெடுத்த, வண்டுகைக் கெருவிஞ் சாவிற் கரிய
குற மகவிஞன் முசனாடச்,—செங்காவி விழிபருகு பன்னிருகை
மேகமே செங்கோ பாடியருளே, திறைபெறியு மலைவா யுகந்தவடி
பவனனே செங்கோ பாடியருளே. (க)

கறைகொண்ட முன்னேயிற் தத்துத்தி வரியுடற் கட்செயிப் பகி
றவெனென, காசோ தாச்சிர நொிக்கவட யூதரங் கால்சாய மகரமெ
றியுந்,—தறைகொண்ட குண்டகழ்ச் சலாசி பேழுஞ் சுதக்கெழு
முதக்கெயிற்றுச், ஞான் பயங்கொளச் சந்தாரு ரிபர்க்கென் தூளி
யின் மலைத்திடத்தின்,—பொறைகொண்ட சுரர்மருவு மண்டகோ
ளகைமுசுடு பொதிவொய நீருத ருட்பப், பூச்சர் வானகிரி கிடுகி
டென வச்சிப் புருகதன் வெருட்டெவ்வென்,—திறைகொண் டனக்க
வரு மயிலேறு சேவகா செங்கோ பாடியருளே, திறைபெறியு மலைவா
யுகந்தவடி வேனனே செங்கோ பாடியருளே. (உ)

ஏர்கொண்ட பொய்கைதனி னிற்குமொரு பேரரசி னினைத்
விழிப்பறவையா, மிதுநிற்க நீர்விழிற் கயலாமி தன்னியோ ரினைக்கு
மிங்குமாகப்,—பார்கொண்ட பாதியும் பறவைதா னாகவப் பாதியுஞ்
சேலதாகப், பார்கொண்ட டிழைக்கவது நீர்கொண்ட டிழைக்கவிப் படிக்கண்ட
ததிகயமென,—நீர்கொண்ட வாகிதனி னிற்குமொரு பேழ்வாய்
நெடுமீழ்த மதுகொண்டுபோய், நீள்வரை யெடுத்ததன் கீழ்வைக்கு
மதுகண்டு நீதினான் மங்காமலே,—சீர்கொண்ட நக்கீ ரனைச்சிறை
விடுத்தவா செங்கீரை யாடியருளே, திரையெறியு மனைவா யுகந்தவடி
வேலனே செங்கீரை யாடியருளே. (௩)

கந்தமலி நெட்டிதழ்க் குறுமுனைப் பாசடைக் கமலமல ரைக்க
றித்துக், கடைவாய் குதட்டும் புனிற்றெருமை தன்ருழக் கன்றுக் கிர
ங்கியோடிக்,—கொந்தவிற் கருங்குவளை யோடைத் தடாகக் குரம்பைக்
கடந்துசென்றெற், குலைவளைக் கும்பழக் குலைமடற் கதலிக் குருத்தற
மிதித்துயிளப்,—பந்தரிடு குலடிப் பலவுதரு முட்குடப் பழமெனா மிட
றிவெள்ளைப், பணிவஞ் சொரிந்தறித் திவமுறுத் தப்பதை பதைத்து
முலை பாலுடைந்து,—சுந்தமக ராழியலை யொடுபொருத செந்தூர
செங்கீரை யாடியருளே, செந்திறக் குடுமிவெண் சேவற் பதாகையாய்
செங்கீரை யாடியருளே. (௪)

வீரூட வெங்கதிர்ப் புகர்முக்க கூரிலை மிகுத்தவே லுறைகழித்து,
வெவ்வாய் பிளந்துகிற கட்பே ரிடானிகள் விளைபாட வெங்கவந்த,—
மாறூட முதுபகட் பெயர்டீரக் கரியநிற மறவியிரு கைசலித்து, மன்
ரூட வுடல்விழிக் குரிசில்கொண் டாடநெடு மாகமுடி டுடைவெளிய
றப்,—பாறூட வம்பொற் கிரீடம் பரித்தலகை பந்தாட விந்தாடவிப்,
பாலைக் கிழத்திழைக் கவரினைச் சூலம் பசுக்கொழுங் குருதிவெள்ளச்,—
சேரூட வென்றுகிற முறுவலா மெங்குமா செங்கீரை யாடியருளே,
செந்திறக் குடுமிவெண் சேவற் பதாகையாய் செங்கீரை யாடியருளே.

.. , மகரசல ராகிதனில் வருணன்வந் -தடிபாவி வைத்தமணி முத்து
மாலை, வடபூ தரத்தில்கிழ மருவிபென வுத்தரிக மார்பிலு டாடமன்
னுந்,—தகரமல ரிதழ்முருகு கொப்புரிக் குஞ்சிலகத் தமணியச் சுட்டி
பாடத், தவளமுழு மதியமுத துளியெனத் திருமுக்க தரணவெயர்
வாடமுழுதும் —பகரவரு மறைமுனிவர் கொண்டாட் மழுவாளி
பங்காளி திருமுலைப்பால், பருகக் குழைந்துகிற பண்டியுந் தண்டை
யும் பாதழம் புழுதியாட்ச்,— சிகரவரை யரமகனிர் சி.முழுவ லாட
நீ செங்கீரை யாடியருளே. செந்திறக் குடுமிவெண் சேவற் பதாகை
யாய் செங்கீரை யாடியருளே. (௫)

வேறு.

இத்தி னுத்தரி யுப்பா அப்படி யிங்கே வந்தார்நா
ணித்தினா யுங்கா சங்கு குத்தன மித்தா வந்தாற்பா
தத்தன னுங்கன மங்கையி னிச்சா னுஞ்சேர் கின்றப்போ
யண்டரு டன்பா நொண்டர் னித்தன ரஞ்சே நென்றாய்
முத்தி டத்தினா யுத்தவ னம்பி மொண்டே கொண்டே
முன்றிஞே றத்தா வங்குந் திழ்த்திட முத்தார் கத்தாருஞ்
செத்திங் வளம்பதி வத்தரு னுக்குக செங்கோ செங்கினை
தென்றம்ம னங்கமற் குன்றபு தத்தவ செங்கோ செங்கினை. (அ)

வரைபொரு புலத்த மலைமுலை யரினையர் வந்தார் பந்தாட
மறிகட லிடைதரு னவமணி வடமது வண்டார் தண்டாப்பா
ருரை பொரு ககிஞரு முனிவரு மமரகு முன்போ னுண்டோதா
னுரையெம் வழிவழி யடிமையி துடைதென அன்பா னன்பாருர்
கரைபொரு கடறிட ரெழுமயின் மிசையரு கத்தா செத்தாரா
கழிமட வனமொடு முதுகுரு கோருபுடை கண்சாய் தண்காணற்
நினைபொரு திருக்கர் மருகிய குருபா செங்கோ செங்கினை
செருகினி நெதிர்பொரு கிசைர் தினகா செங்கோ செங்கினை. (அ)

வேறு.

உரைசெய் வரைபா மகனீர் முறைமுறை யுன்பெர் கொண்டாட
அருகு மிங்கைய குருகு மாகா அப்ச்தோ மென்றாட
வரைசெய் வரைமுலை மகனி ரெழுமரும் வந்தே பண்பாட
மலய முனிபொலி பிரம முனிதொழ வந்தார் கண்டாயே
கரையின் மணாவி கழியி னொடியக னஞ்சே குஞ்சார்பிற்
கரிய முதுபின் யடியில் வளைஞர்க னுஞ்சும் மென்காவிற்
நிளையிற் வளைதவழ் ஈகில் வருகருக செங்கோ செங்கினை
செருகி விசைா தமிர தினகா செங்கோ செங்கினை. (அ)

வேறு.

குறமுனை கிண்ட லெட்டினைத் தானது யடியிலிவி னீந்த முட்
குடக் காயி னிணிய குவளை யோடையில் கிண்டோ யுந்தேவர், குண
ஃபு ித்த அப்பகச் சோலை கிழவி பத்த சிட்டபொற் றாணி ளாவர்
குடிவில் வாசனி வின்தோ டீந்தோணி, குழுவொலி வந்து கிட்டினைப்
பாறு துறைமணல் வண்ட சிட்டிவற் றுத பழைய குமிழி வாயியில்

மீண்டா னந்தராவும், குரவென ருங்கு மெக்கரிற் கான லுமுந் ப ரம்பி
 னெற்குலைத் தாவி விளைய குமர ருந்திய திண்டேர் மென்காவி,—லிய
 குகு ரும்பை யொத்தபொற் பார நலெரி ருந்து வைத்தவைப் பூச
 லருவி விளைகு ருடலில் வண்டார் தண்டாரி, வெவரும கெழ்த் தித்தி
 ரச் சாலை நிழன்மணி துன்று தெற்றியிற் றேவர் மருட் மிடற் பூமி
 யில் வங்கா ளஞ்சின, மெனமொழி தங்கு மற்புதத் தீயில் வணிகரின்
 வந்த மிக்கபட் டாடை வகையி லெறியு மாவ டம்பூ னும்பூணி,
 விரைகவர் ஞென்று முக்குளித் தூறுமனறுக டங்கில் வித்துவித் தாரத்
 தூவி விடுமுன் வேலியில் வெங்கா மன்காண,—முறுகவி னீள்து முற்றி
 முத்தேறு கரியக ரும்பு சுற்றுகிற் றுலை கிணியின் முதிய தாழியில் வெந்
 தா ழும்பாகின், முடியையி னம்பி வைத்துமுட் டாது கடைசிற ருகின்
 தகட்டுடப் பாளை முதுகின் முனைகொள் சாலியின் மென்பூ கந்தோறு
 முருகுது னும்பு கொத்துடைப் பாளை சிதறியு திர்த்த பித்திகைப் பிட
 மறுகின் முதல்வர் தேவியர் பந்தா மென்காவின், முனிவரவி ரும்பு கற்பு
 டைப் பான்மை மகாரிர்கள் மொண்டெ டெத்தகைச் சாலின் மடுவின்
 முழுது மேதியில் வம்பே செஞ்சேல்பாய்,—செறுவில்லி னீள்த நெற்
 குலைக் காயி லுழவிலு டைந்த கட்டியிற் பார மதகு செறியு மேரியின்
 மண் டி கம்பானல், செருமிழு முங்கு கற்பினப் பான புடையின்வி
 மும்பு னற்பெருக் கான தமர திமிர வாவியி லெங்கே யுந்தாவர், திரை
 யில்வ லம்பு ரிக்கணத் தோடு பணிலழு முங்கு பட்டினக் காவற் றிடெரி
 முருக வேலவ செங்கோ செங்கிரை, தினகர ரஞ்ச விட்டபுலத் தேவர்
 மகபதி முன்கு வித்த வித்தார மவுலி திறைகொள் சேவக செங்கோ
 செங்கிரை.

(10)

செங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று.
 ஆகத்திரு விருத்தம் - ௨0.

செங்கீரைப்பருவம் - செவ்வியமதலைச் சொற்களைப்பேசும் பரு
 வம். கீர் - சொல். இப்பருவத்தின் செயல் - ஒரு காலைமடக்கி ஒரு
 காலைநீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தி லுள்ளித் தலைகிமிர்ந்து முக
 மசைப ஆடுதல்.

முன்றாவது: தாலப்பருவம்.

அடரும் பருவ மணிமுடி யமரகு யமரர்க் கிறைவனா
 டனகை ராநிய மிரோன் பதினமரு மருமறை முனிவோருஞ்
 கடஞ்ச் தருநிடு கடரும் பரவிய தோகைய கொழுவருமுத்
 தொழின்றுக் கடவுளு டையவர் தங்குறை சொல்கித் துதிசெய்தார்
 பாடும் றெனப் பிடிநெ லெங்கித் பாயும் பரெண்டம்
 பழுமா டென்னப் பன்னயென கீழரும் பாழிக் கைநீட்டித்
 தடவும் புசுமுடி தந்திக் கிளையாப் தானோ தானேனோ
 சந்த மணங்கமழ் செத்திற் பதியாய் தானோ தானேனோ. (௧)

கங்குல் பொருந்திய குவளைக் குழியிற் கழியிற் பழனத்திற்
 கரையிற் கரைபோரு திரையிற் வளைந்த கவைக்கால் வரிபவவன்
 போங்கு குரத்தினி வாடைபி னொன்று பொருதே வெயில்காயும்
 புலினத் திடரிற் கவரிற் தூயிற் புண்ண நூந்தாதிற்
 கோங்கு கிரிந்த மடற்பொதி தாழைக் குறமுட் கரியபகல்
 கோலச் சிறிய குடக்கா யிற்புயல் கோழுதஞ் செய்குன்றிற்
 சங்கு முழங்கிய செத்திற் பதியாய் தானோ தானேனோ
 சமய விரோதிக புரிந் திவாகர தானோ தானேனோ. (௨)

வேறு.

தண்டிடு னொழுது மொழியடவார் தாமக் கொழுதிச் சுருண்டிருண்டு
 தமரக் கவிவன் டடைகிடந்து தழைத்து நெறித்த குழற்பாரங்
 கோண்டே மெலிந்த தல்லாறு குரும்பைக் காப முகிசமந்து [கி
 கொடிபோன் மருங்குல் குடிவாங்கக் குழையிற் குதித்த விழிக் கய
 கண்டே வெருகிக் கயன்மறகக் கனக வெயின்மா விகையுதித்துக்
 கணந் தடவுந் கோபுரத்தைக் கருதி வடவெற் பெணக்கதிரோன்
 நிண்டேர் மறகுச் திருச்சேந்திரச் செல்வா தானோ தானேனோ
 தெய்வக் காரிற்றை மணம்புணர்ந்த சிறவா தானோ தானேனோ.

தாலப்பருவம் - தாலாட்டிப்பருவம் தாலாட்டி - ஓர்வகையாக
 காண்கைத்துப் பாடும்பாட்டு.

பாம்பா லுத்தி தனைக்கடைந்து படருங் கொடுங்கார் சொரிமழைக்கு
பரிய வரையைக் குடைகவித்துப் பசுக்கள் வெருகிப் பதருமற் [ப்
காம்பா விசையின் றெனியழைத்துக் சதநூற் தமரக் காணிநீதி
கரையி விரைப்பின் னெடந்த கண்ணன் மருகா முகையுடைக்கும்
பூம்பா சடைப்பங் கயத்தடத்திற் புனிற்றுக் கவரி முலைநெரித்துப்
பொழியு மமுதந் தனைக்கண்டு புனலைப் பிரித்துப் பேட்டெனின்
தீம்பால் பருகுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா தாலோ தாலேனோ
தெய்வக் கனிற்றை மணம்புணர்ந்த சிறுவா தாலோ தாலேனோ.

வேறு.

மங்கல மங்கலநா லெங்குமோ ழித்தனர்கான் வாளு ரேனோர்
போய், வந்துவ னங்கினர்மே லந்தர துந்துயிகெள் வாரு டாடாகே,—
கொங்கைசு மந்திடைநா லஞ்சம னங்கனையார் கூடா துடாரோ,
கொண்டவ ரந்தருவா யண்டாப்பெ ருதவமேகோமா னுமாரி,—செங்
கம லந்தனிலே பைங்குழு தங்கனிலே சேல்பாய் வாளுடா, தென்ற
லு டன்மமிழ்தேர் தென்பொதி யம்பயில்வாழ் தேனார் தார்மார்பா,—
சங்குவ லம்புரிசூழ் செந்தில்வ ளம்பதியாய் தாலோ தாலேனோ, சங்
கரி தன்குமரா மங்கையர் தங்கனவா தாலோ தாலேனோ. (தி)

வேறு.

மரகத வடிவஞ் செங்கதிர் வெயிலால் வாகாய் வாடாதோ
மதிமுக முழுதுந் தண்ணீரி தரவே வார்வேர் சோராதோ
கரமல ரனைதந் தின்புறு மடவார் காணு தேபோமோ
கனமணி குலவுந் குண்டல மரைஞா னோடே போனல்வார்
பொருமிய முழையுந் தந்திட வுடனே தாய்மார் தேடாரோ
புரவல ரெவருந் கண்டடி தொழுவார் போதாய் போதானீன்
சரவண மருவுந் தண்டமிழ் முருகா தாலோ தாலேனோ
சதுமறை பரவஞ் செந்திலை யுடையாய் தாலோ தாலேனோ. (சு)

வேறு.

கருமிகல் சாய்த்த வீரா தீரா தார்மார்பா
கறுமியல் பார்த்துன் மேலே யாரார் பாடாதார்
மேருவரை நாட்டு வாழ்வார் வாணு டான்வார்போல்
வேணையென மீட்டுன் மேலே வீழ்வார் சூழ்வார்பா
நாருமிறை பார்த்து நீனி ருடே தாராமே
யானகழி நீக்கி மேலே நாவா யோடேசெல்
சேருமலை வாய்க்கு நாதா தாலோ தாலேனோ
தெவர்கிறை மீட்ட தேவா தாலோ தாலேனோ. (ஊ)

வேறு.

அரைவடமுல் தன்வடையு மின்புரை யரைமணியுங் கென்கணி
யுங்கல னணியு மொரு வினாச்சி, ருமுசமுல் தொங்கல மந்தபன் விரு
காரமுங் குண்டல முங்குறை யறகு மாரார் பாராதார்,—கிரைபொரு
மென் குஞ்சிய ஸ்மரிய புறநிறமும் கங்குறை பண்டியு மெனியு மெனே
யிழ்வார்பார், கெருகிறமும் கொண்டுத வற்த்திடி வவரவர்தங் கன்
கம்ப லென்கிறை வினியு மெனே னென்கிறை,—வரைமணியுந் தங்கமு
பெயர்நிய கணபதியங் கந்தவி லின், ரகன் வரை வாராய் வாழ்வேனீ,
மணியகையுங் கொண்டுது யின், நிலை விரைமுதங் கொண்டுதி டத்தனை
மறா மாய்க் போயயோ,—கிரைபொருதென் செந்திவ னம்பதி வன
ரவருங் கந்தவி வன்பெரு கிறவா தானோ தானேனோ, திரைமுகனாஞ்
சங்கரி யுஞ்சுது மறைமிறைஞ் சம்பரை யம்பிகை கிறவா தானோ
தானேனோ.

(அ)

வேறு.

அரவிறு பிறையிதழி திரிபநகை பொதுசுடிகள் பாறா வேலா
தே, ருணவெயி ளீரகிதழ மீமெனியி னிவைபெரு வாழ்வாய் வாழ்
வோனே,—குரவருங் மகிழவுயர் குருவாடி தருபெருமை கோடாய்
தாடாறா, குமரகுரு பரமுருக சூதலெமொழி தெரியவுரை கூறாய்
மாறாதே,—கிரைபொரு முனியுங்கு மிமையவரு முனதடிமை பாமே
யாமேனீ, பெமைமுனியி னொருகுணியு மினையுமை யடிமைபென
யிழ்வார் குழ்வார்பார்,—பரசமய குங்கல கிவசமய குந்திசை
தானோ தானேனோ, பணியமுமிந் மணியையகி பெறியுநகர் வரு
கடவுள் தானோ தானேனோ.

(ஆ)

வேறு.

பந்தயன் முதனோ சித்திர னிமைபொர் பாரோ தேனோப்பார்
பண்புட னுனியே சிந்தையி னினைவார் பானீ மாக், காராய்
வெங்கட கிரு நெண்டிசை யுறையார் வினாங் காணாதே
மின்பரி புரதான் பொன்புரை முடிவேங் வேய்வார் விருலே
செங்கவி மனீவாய் தங்கிய நகைதா தேவா கிருதே
திண்டிறங் முருகா தண்டமிழ் விரகா சோர் பாரோதே
சங்கரி மருகா சங்கரி கிறவா தானோ தானேனோ
சந்தக மியதேர் செந்திவ யுடையாய் தானேர் தானேனோ.

(இ)

தூலப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௩.

பரவிய நவமணி யழுத்துகல னுக்கழகு பார்வீத்த வீரபெற்ற, பன்னிரு புயங்குலங் காமலீன் குழைதொறும் பருவவிர குண்டலங் க,—விரவியொளி மட்கலின் தலையாம லமுதொழுது மிந்துமுக மண்டலத்தி, லெழுதிய திருநதற் புண்டரங் குறவெயர் விதைக்கச் சிதைந் திடாமற்,—கரகமல மலர்விரல் சிவப்புற மற்கடக கங்கண மொலித்திடாமற், கழிவன் டலம்புங் கருங்குவளை யோடெழும் கழி தொறுங் கானறோறுந்,—தாளமுழ மணிபிலவு தருசெந்தில் வேலவா சப்பாணி கொட்டியருளே, சமரமுக ரணவீர பரசமய திமிராரி சப்பாணி கொட்டியருளே. (க)

அண்டர்தந் துயரொழித் தனமென்ற கொண்டாடி யாவலங் கொட்டமன்னு, மயிராணி கலவியமு துண்டன மெனத்தேவ ராசிரு கரங்கன்கொட்டத்,—துண்டவெண் பிறைபுரை பெயிற்றுவெஞ் சூரு ளந் துண்ணெனப் பறைகொட்ட நீள், சுருதியந் தணரிடந் தொறமங் கலப்பெருந் தூரியங் கொட்டமுட்ப்,—பண்டரு பெருங்கவிப் புல மைக்கு நீசொன்ன படிதிண்டி மங்கொட்டவெம், பகைநிசா சரர் ளனம் பதிமுழுது செய்தலம் பறைகொட்ட வெள்வளைதருந்,—தண்டரள மலைமொண்டு கொட்டுநக ராதிபா சப்பாணி கொட்டியருளே. சமரமுக ரணவீர பரசமய திமிராரி சப்பாணி கொட்டியருளே. (உ)

பெளவமெறி கடலாடை யுலகிலொரு வேடுவன் பறவைக்கு நிறைபுகுந்த, பார்த்திவன் பாவையு மியற்குலச் சிறையும் பணித் தருள மதுரைபுக்குத்,—தெவ்வரிடு திருமடத் தெரிசெழிய னுடலுறச் சென்றுபந் தலுமெவர்க்குந், திராத வடவையனல் வெப்புமுது கணுந் திருத்தியொரு வாறுவென்று,—வெவ்வழி லெழுதியிடு மேடும் பெருக்காற்று விட்டதமி ழேறிமொக்க, வேகாம லெதிரே குடக்கேற வெங்கழுநில் வெய்யசமண் முகரேறச்,—சைவநெறி யீடேற வருக லுனி யக்குழவி சப்பாணி கொட்டியருளே, சமரமுக ரணவீர பரசமய திமிராரி சப்பாணி கொட்டியருளே. (ங)

சப்பாணிப்பருவம் = இறுகரங்களைப் பூவும் ஒருங்குசேர்த்துக் கொட்டுப்பருவம்.

வாய்தா டஹர்கிறைக் கானவா தணமருவு பந்தரிடு முல்லை
வேலி, பாயமுட பணமருப் பேரதழு விபுமுடைப் பாசுரு மேனி
மடவார்,—கொந்தார் குறும்பையின வனமுலை முகக்கோடு ருத்தக்
குருத்தொழிந்தும், குறங்கறைத் துண்டக் தனிற்றிற் றுண்க்கருவி
குன்றருக கின்றவழிற்குஞ்,—செந்தா மரைக்கையிற் கொடுபுதைத்
துஞ்சுருதி தெரியகிளன் முறையிற் றிடும், தெனுகின் பிறகே திரிந்
துங் கவுட்குழி திரந்துமத மாயின்துந்,—தந்தா னைந்தனக் குதவுதிரு
மான்மருக சப்பாணி கொட்டியருளே, தானமெறி கரையிவ்வளை
தவற்றொத்திங் வேலவா சப்பாணி கொட்டியருளே. (ச)

கார்கொண்ட போண்ட கடமொ ரோமுந் சந்திக்கு மந்தர்சாலை,
கற்பதா ருயின் புயத்தினக் கணிமலை கட்டவனார்ந் தனவனஞ்,—
சிர்கொண்ட புருகத னுத்தேவச் சூழுகின் திருநாம மறவாதபேர்,
மிகரண காசுமு முனதுதிரு வாயாண சேர்வைசேர் பேழைகட
னார்,—போர்கொண்ட வேலின் புளங்கழுவு நீரோழு பொழிதாமத்
தவிர்ப்பொமார், பொலிவினுட னேகின் கலாபமரிந் வைபாணி போய்
யினும் விதியெனவே,—தார்கொண்ட மணிமார்ப செந்திவடி
வேனவே சப்பாணி கொட்டியருளே, தானமெறி கரையிவ்வளை தவற்
செத்திங் வேலவா சப்பாணி கொட்டியருளே. (சு)

கவனமத வெற்புகினை யுகுபர வப்பரபைகொன் கைத்தா மரைக்
கடகழலன், கதிரொளி விரிக்கவனார் கெசையினிடு சுட்டியிசை கட்
டாணி முத்தொளிரவே,—பவனவிதழ் புத்தமுத மொழுருமத லிக்கு
தலை * பற்பாதி சொற்றொரியவே, பரிபுர மொலிக்கவரு குறங்கையெ
ழுப்பியிற் பைச்சேட னுச்சிசுழிபா,—யுவனக மலினத்துமின வரிவளை
முழக்கவெடி யுற்றேபெ ருத்தகயன்போ. பொருபுடை ருதிக்கவரி
யவனவனை யிப்புருத வுப்பூறு னெட்டகழிதொய்,—தவனமணி முத்தை
யின் பெரியுக்க ருத்தகிப சப்பாணி கொட்டியருளே, சருகிய புறச்ச
மய கிரதியர் குளக்கை சப்பாணி கொட்டியருளே. (க)

வேறு.

சருகிய தமனிய மணியரை வடமிற் றிட்டெ டத்தோடுங்
சூழலி பரிபுர மொலியெழ மணியுமிழ் கைக்கட கப்பூண
மிருகட ரொளிபெற மருகிய தனர்நடை விட்டிம திப்பாக
வெழுமதி புரைதிரு முகமனர் ருதவெய ரிட்டெ ரத்தாமஞ்

* பப்பாதிவெனும் பாடம்.

சொருகிய நூமலர் முகையளிற் கிகையிடு சுட்டிது தற்றமுதத்
தொழுதுனை வழிபடு மடியவ றிளையவர் சொற்படி தப்பாமத்
குருமணி யலையெறி திருநக ரதிபதி கொட்டுக சப்பாணி
குருபர சரவண பவசிவ மழைடை கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

வரைபுரை புயமிசை யிடுதொடி யணிகலன் மற்றள முத்தார
மணிமுடி குவையிடு மிருகிகை யழசெழ மைக்குவ னைப்போதின்
வினாசெறி குழையிற் செவ்விய ரவரவர் மிக்கவி ருப்பானுர்
விபுதரு முனிவரு முனதடி பரவியுள் வெற்றியு ரைப்பார்சீ
ரரைமணி யுடைமணி கணகண கணவென வத்திமு சுத்தானு
மரிபிர மனுமுமை கணவனு மனமடு முற்புவி னைத்தார்பார்
ருரைகட லையெறி திருநக ரதிபதி கொட்டுக சப்பாணி
குருபர சரவண பவசிவ மழைடை கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

வேறு.

கந்தத் தகட்டினர் விந்தத் தணிக்கடவுள் கற்பாயெனச் சுருதி
நூல், கண்டித் துரைத்திடவு மிந்தக் கரத்திலுரை கற்பா லுரைத்
தியெனவே,—யந்தப் பொருட்பகுதி யந்தத் தினைப்பகரு மப்போவெ
றுத்துமுனிவர், யஞ்சத் திருக்குமய னஞ்சச் சிறைக்குரிடு மப்பா சிற
க்குமமலர்,—பந்தப் பிறப்பொழிய வந்தித் திருக்குமவர் பற்றுக நிற்கு
முதல்வர், பண்டைக் குடத்திலுறு முண்டச் சிறுத்தமுனி பற்றுகை
யுற்றுமிகவாழ்,—சந்தப் பொருப்பிறைவ செந்திற் பதிக்குமர சப்பா
ணி கொட்டியருளே சங்கத் தமிழ்ப்புலவ துங்கக் கொடைக்குமர சப்
பாணி கொட்டியருளே. (அ)

வேறு.

புதுமலர் சிதறிம கிழ்த்து வானவர் பொற்றாளி னைப்பரவவே, புகலரு
மிசைதெரி தும்பு ராதிபர் புக்காத ரித்துவரவே,—மதுகர மிடறிய
தொங்கன் மாளிகை மற்றுத ரத்தசையவே, மணியொளி வயிரம் ஸம்
பு தோள்வளை மட்டாய்நெ ருக்கமுறவே,—சதுமறை முனிவர்க டங்
க ணையக சப்பாணி கொட்டியருளே, சரவண பவருக செந்தில் வேல
வ சப்பாணி கொட்டியருளே. (அ)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் (சுய)

ஸ்தோத்ரம்: முத்தப்பருவம்.

—ஸ்வசுவசுவ—

சத்திந் தரங்க பெரித்தெரியக் கெஞ்சு லுணர்ந்து வலம்புரிதன்,
கனாரிற் றவழிந்து வாழுகத்திற் கான்றமணிக்கு விடையுண்டு,—தத்து
ங்ஙனம் விடையுட தந்திப் பிழைக்கடன் மருப்பின்பினை, தானந் தனக்கு
விடையுண்டு தவழத்தங் கழித்து வளிர்த்தமணிந்,—கொத்துஞ் சுமந்த
பகளுராலிக் குளிர்முத் திவழிக்கு விடையுண்டு, கொண்ட தருவித் திவ
ந்தவக்குக் கூறத் தாமுண் டென்கவிவாய்,—முத்தந் தனக்கு விடையி
ட்கு முருகா முத்தந் தருகவே, முத்தஞ் சொரியுங் கடவகவாய் முத்
தவா முத்தந் தருகவே. (க)

வளிர்த்துத் தமரத் தருங்கடலின் வளிவா யுருத்த மணிமுத்துன்,
வடிவேற் கடைபட் டென்கருத்து மாகபடைந்த மணிமுத்தந்,—துணை
க்கும் கழையிற் றருமுத்தந் துணபந் தொடைமா விதழ்பருகித், துந்
துந் திவழி தெரிந்தமுத்தஞ் காக்கும் புயலிற் சொரிமுத்தந்,—தினை
க்கும் கவன மயிற்றிவழிற் றெதாட் பொதிந்த குறமுத்தஞ், செந்
கென் முத்தந் கடைசியர்கா நேய்த்த முத்தஞ் செழுந்தன்னடென்,—
முனைக்கும் குமுதக் கவிவாயான் முருகா முத்தந் தருகவே, முத்தஞ்
சொரியுங் கடவகவாய் முத்தவா முத்தந் தருகவே. (உ)

கவிப்பால் குறமுத்த பிறைமுத்தஞ் கடவு ளுடைய வினைபோ
கந், கனலி காத்தி லவிக் கவந்தக் கனலி பொறுக்க மாட்டாமன்,—
மலைப்பால் விளக்குஞ் சாவணத்தில் வந்து புருத வோரார, மடவார்
வழிந் குலுணர்ந்து மைத்த ரதவர்ப் பயந்தெடுப்பக்—கொலைப்பால்
விளக்கும் பாகதான் குன்றி லவரைக் கொடுசெல்லக், கடடி யனை
த்துச் சேரவோரு கோல மாக்கிக் கவிநிதிரு,—முனைப்பால் குடித்த
கவிவாயால் முருகா முத்தந் தருகவே, முத்தஞ் சொரியுங் கடவக
வாய் முத்தவா முத்தந் தருகவே. (ங)

சத்துங் கடலி னெழிம்படவிற் கழியிற் கழிந் கழியிற், கான்ற
கனாரிற் கரைதெழுவி கைதைப் பொதுமயிற் கரும்பினங்க,—டத்து
ங் சுமஸப் பசம்பொருட்டிற் சாங்கி ளுணியிற் சாஷியிற், றழைக்கும்
கதலி யடிமடவிற் றழைவைத் துமுத முதுகுரம்பைப்,—குத்துந் தரங்
கப் புனற்கவிற் குவளைத் தடத்தின் மடைவாரிற், குட்கன் கிறு

முத்தப்பருவம் - முத்தங்கொள்ளும் பருவம்.

முட் பணிலமொரு கோடி கோடி சிற்றினைந்து,—முத்தஞ் சொரியுங்
கடலலைவாய் முதல்வா முத்தந் தருகவே, மொழியுஞ் சமய மனை
த்திணுக்கு முதல்வா முத்தந் தருகவே. (௪)

வயலுஞ் செறிந்த சுதலிவன மாடஞ் செறிந்த சுதலிவன, மலர்
க்கா வெங்குந் தேனிவினா மாலை தோறுந் தேனிவினா,—புயலுஞ்
செறிந்த கனகவெயிற் புடையே பார்த கனகவெயில், பொதும்பர்
தோறு மோதிமமென் புரிநன் தோறு மோதிமஞ்செங்,—கயலுஞ்
செறிந்த கட்டையார் கலவி தரும்போர் கட்டையார், கருணை புரி
யு மடியாருன் காது புரியு மடியார்சீர்,—முயலும் படிவாழ் திருச்செ
ந்தூர் முருகா முத்தந் தருகவே, மொழியுஞ் சமய மனைத்திணுக்கு
முதல்வா முத்தந் தருகவே. (௫)

தொழுதுந் துதித்துந் துயரகற்றிச் சுருக்கிறையுஞ் சுருமுடன்,
குழந்த கட்டம்பா டவியிலுறை சொக்கக் கடவு டனைமுன்று,—பொ
ழுதுந் பரவி யெழுத்துச்சொற் போலப் பொருளும் புகழியெனப்,
புகலு மாறஞ் சிரட்டினைப் பொருட்குத் திரத்தின் பொருண்மய
ங்கா,—தெழுதும் பனுவற் பரணன்முத லேழேழ் பெருமைக் கவிப்
புலவ, ரிதயங் கவிக்க விருப்பமுட னிறையோன் பொருட்குப்
பொருள்விரித்து,—முழுதும் பகர்ந்த கவிவாயான் முருகா முத்தந்
தருகவே, மொழியுஞ் சமய மனைத்திணுக்கு முதல்வா முத்தந் தரு
கவே. (௬)

வேறு.

கவிந் டைச்சித் துரம ருப்பின் கதிர்கொண் முத்துஞ் சரவைநின்,
கடல னிக்கும் பணில முத்துங் கழையின் முத்துங் கரவிவர்,—துமி
மு கட்டம் புயல்க ருக்கொண் டெழு முத்தந் தருகவே, னொழு
பொற்பங் கயம டற்றந் தொலிரு முத்தந் திருகல்காண்,—படுக ரா
க்குண் டகழி நத்தின் பரிய முத்தந் தெரியவே,—பரவை யெற்றந்
திரைகொ ழிக்கும் படியின் முத்தஞ் சிறமகார்,—கொடுப ரப்பும் பதி
புரக்குங் குமா முத்தந் தருகவே, குறுமு னிக்குந் தட்டிமு லாக்குங்
குழவி முத்தந் தருகவே. (௭)

பருவ முற்றுந் குடவ யிற்றெண் பணிலமொய்க்குந் துறையெல்லா
ம், பருமு ரட்செங் கயல்கு திக்கும் பனா டத்தெண் டிரைமுநீர்,—
பொருது குத்துந் திர ணைத்தும் புறவு மொய்க்கும் புறவுசெர், புரி
ன வெற்பெங் கணுகி லாக்கும் புரின மொய்க்குந் குவளைவா, (௮)

உறவுகள் புவமெ வச்சென் றவிகண் மொய்க்கும் புதியரு. ஸைவன் மொய்க்கும் குழிய ழிச்சென் றவெகொ ழிக்குங் கலாயெலாம்,— குரு கு மொய்க்கும் பரிபு ரக்குங் குமர முத்தந் தருகவே, குறமு விக்ருத் தரிபு லாக்குங் குழவி முத்தந் தருகவே. (அ)

வேறு.

வாயாவி குங்கிருழி யப்பொருங் குண்டகட் பகேடற் பணிவ முத்தம், பார்வைபா ளுக்குறிது பாரோமி தன்றிப் பகங்கவை வெடி த்தமுத்தம்,—செய்பவிக் கையினுமிது வேணுமென் றொருபொழுது கித்தியா முதநிவட்டர், திரைமுழங் கக்கொழுந் திங்கன்வட் டச்சு ணைச் செழுகிழந் சம்பாரி,—பெய்யுமலர் வானியை யெடுத்துத் தெ ரிந்துவா லி.ரசப் பிணித்த வன்விந், ஸீனருகாரிர் முத்தந்நை முத்த மென் றனுக்கொ மிதந்ச்சமல முகையுடைச்சுத்,—துய்யமணி முத்தந் தனைத்தொடே முன்னுடைய துகிரிங்வினை முத்தமருளே, தோகை & மெ காரவா கனசெந்தி லாயுனது துகிரிங்வினை முத்தமருளே. (க)

இரகங்கரு குகல்முரி வின்கமி புடயமுன் னேறல்புகை யே றல்செய்ம, னேறல்வெச் சந்திருகன் மத்தகக் குழிவன்றி யிரவி யொளி வீற்காந்தன்,—மரவந தகட்டினோ ரத்திலுயர் துக்கத்தின் மன்னும தவிசுவிர், மாந்தளிர் முயற்குருகி செவ்வரத் தங்கோப மருபுமலி வகையளிப்பேர்,—முரகல்வளி யேறல்கல் லேறல்கிப் பிப் பந்தி முதிநீரு குகல்விவப்பு, முருத்திற் குருத்துச் செருத்துருகி வீண்டபாடி முற்குறை வடிவொதுங்க,—தரமுகல் கக்கலொளி மங்க ல்கர டென்னுத துகிரிங்வினை முத்தமருளே, தோகைமே காரவா கனசெந்தி லாயுனது துகிரிங்வினை முத்தமருளே. (ஊ)

கோதியரி வன்மெது குங்கிருடி கொள்ளுமெங் குழலங் குடை ன்தவிண்விந், குடிக்கோண்ட கொண்டற் குறத்துாரியி வித்தினக் கொண்பொரு காங்விதும்பெங்,—காதினும் வன்னைமக ரக்குறை டடச்சுமிங் கன்னுங் குடைந்துதொல்லை, கயத்திற் குரித்தசெங் வெண்டரவ மென்வரினொரு காசுமுங் சருகியவெம்,—போதினா பகடெந் பரிவென் டூம் பொருத்துமெங் கத்தாத்தைப், பொருடி ற வென்வலம் புரியா மின்புறம் பெற்றோ டனக்குடைந்த,—கோ திவெய் முத்தந் தனைத்தொடே தின்னுடைய துகிரிங்வினை முத்தம ருளே, தோகைமே காரவா கனசெந்தி லாயுனது துகிரிங்வினை முத்த மருளே. (ஐ)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். (ஐக)

முரிப் பகட்டு வரிவாளை முழங்கிக் குதிக்கக் காலாய்க்ரு, முதிர்
விளைந்து சடைபின்னி முடங்கும் பங்காய்க் குலைச்செந்நெல்,—
சேரிக் கருங்கை மன்னாருபந் திப்பு யரிந்த கொந்திணுக்குத், நென்முத்
தளப்பச் சிறகுலிற் சேரக் கொடுபோ யவாருகிப்ப, —வேரிக் குவ
ளைக் குழியின்வரி வெண்சங் கணங்க விற்துளைந்து, மேட்டி னுருத்த
பருமுத்தை வெள்ளோ திமந்தன் முட்டையென, —வாரிக் குயிக்குந்
திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே, வளருங் களபக் குறும்
பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (ச)

† புள்ள மரிந்த கதிரச்செந்நெல் போரிற் பருதி தனைநெருங்கப்
பூட்டி யடித்து வைகளைந்து போதக் குயித்த பொலிக்குவையை
விள்ள வரிய குடகாற்று வீசப் பதடி தனைநீக்கி
வெள்ளிக் கிரிபோற் கணகவட மேரு கிரிபோன் மிகத்தூற்றிக்
கள்ள மெறியுங் கருங்கடைக்கட் கடைசி டிரித்த மணிமுத்தைக்
களத்தி லெறிய வம்முத்தைக் கண்டு குடித்த கட்டுவியினை
மன்ன ரனக்குந் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே
வளருங் களபக் குறும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (சு)

தேட வரிய மணியரைஞாண் சேர்க்க வருக விரற்காழி
செறிக்க வருக திலத்தத நிட்ட வருக மறுகிலவீளை
யாட வருக மடியிலெழித் தனைக்க வருக புதுப்பனிரீ
ராட்ட வருக நெறித்தமுலை யமுதம் பருக வருகமுத்தஞ்
குட வருக லுடற்புழுதி துடைக்க வருக வொருமாற்றஞ்
சொல்ல வருக தள்ளிநடை தோன்ற வருக சோதிமணி
மாட நெருங்குந் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே
வளருங் களபக் குறும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (ரு)

இறகு மரைஞா னினிப்பூட்டே விலக்கு மகர குண்டலத்தை,
யெடுத்துக் குழையின் மீதணியே னினியுன் முகத்துக் கேற்கவொ
ரு,—சிறகுந் திலந் தனைத்திட்டேன் நிருக்கண் மலர்க்கு மையெழு
தேன், செம்பொற் கமலச் சிறடிக்குச் சிலம்பு திருத்தே னெறித்து
விம்மி,—முறகு முலைப்பா லிவிதூட்டேன் முகம்பார்த் திருந்து மொ
ழிபகரேன், முருகா வருக சிவசமய முதல்வா வருக திரைகொழித்
து,—மறகுமலைவாய்க் கரைசேர்ந்த மழைச் சிறுவா வருகவே, வளரு
ங் களபக் குறும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (ர)

வாராணைப்பருவம்-வருதலை விரும்பிய பருவம். வாராணை-வருதல்

† புள்ளம்-அரிவான்.

என்னத் தனைவந் துறபடுக்கு மிங்கிப் பரந்து நிற்பண்டி, பெக்
கெட் குழைத்து மணித்துவய்வா மிகழைத் குயித்து விரித்தமுது,—தன்
விந் துடித்துப் புடைபெயர்ந்து தொட்டி னுழைத்து பெருவிரலிச்,
கவையந், அக் கடைவாய் நிரொழுதத் தோவின் 'மகரத் குழைநவமு—
மெய்வத் தவழ்த்து குறமுதல் விளைத்து மடியின் மீதிருத்த, வியம்பிப்
பொருளி முதம்பார்த்து வென்றி முமையாய் களபமுலை,—வள்ளத்
தமுதாய் டடமெடுத்த மழலிச் நிறவா வருகவே, வளருங் களபக்
குரும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (தி)

வெண்ணைச் சிறைப்புந் னோதிமங்கல் விசைக்கே தனையின்
மடலெடுத்து, பிறும்புங் குழை பெனமடியின் மீதே மிருத்தித் ||கோ
தாட்டித்,—நின்னடைச் சுரிசங் கெறிந்ருவளைத் தேறன் முகந்து பாது
ட்டித், செழுந்தா மரைகெட் டித்திவிடுத்துச் சேர்த்துத் துயிற்றித் தா
வட்டித்,—பெய்வடைக் குருகுக் கொருசேவற் பெரியகுருகு தன்வா
மிந், பெய்வு மிலையைக் காலகு பிசத்து பெட்டி விவிதவிக்கும்,—
வண்ணைப் புதுவடைத் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே, வள
ருங் களபக் குரும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (சு)

ஓவடைக் குளித்தன் னேரிப்பனியா னுடைத்து திரையிற் தவழ்த்
தேறி, யொளிரும் புரினத் திடைபொதுங்கி புறங்குங் கமடத் தன்
கட்டத்து,—கோடைக் குளித்தாற் தடிக்கடிடல் கொடுகெ நடுங்கி பூங்க
ழித்த, குட்குன் பணிதத் துப்புருந்து குஞ்சக் கிரங்கி மிரைகொடுக்
கும்,—பேவடைக் குருகுக் கொருசேவற் பெரிய குருகின் சிறைப்புறத்
துப், பிள்ளைக் குருகு தனையனைத்துப் பிரச மடற்கே தகைப்பொதும்பி
ன்,—வாடைக் கொதுங்குத் திருச்செந்தூர் வடிவேன் முருகா வருக
வே, வளருங் களபக் குரும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (சு)

விண்ணு மாயின் களிதடத்தின் மீதே விழக் குருகினங்கன், வெ
ருகி விழிக் கயங்கெருண்டு வெடிபோய் மீள மண்டிகன்,—கண்டு
மாய விவாடே சுழிக்கே பாயக் கழிக்கானத், கம்புந் வெருண்டு தன்
ணைனக்கட் கடை தான் விழித்துத் தன்பார்ப்பைப்,—கொண்டு போ
யக் கருவாளைக் குங்கே பாயக் குட்கனியின், குறங்காற் பவடி
வேச்சாய்க்க குழிக்கே கொடி கோடிவரி,—வண்டுபாயுந் திருச்செந்
தூர் வடிவேன் முருகா வருகவே, வளருங் களபக் குரும்பைமுலை வ
ள்ளி கணவா வருகவே. (அ)

||கோதாட்டல்-பாபாட்டல்; அலிதாவது குறைந்தபெயிற்றுப்பேசுதல்.

பேரா தரிக்கு மூயவந்தம் நோப்பை யொழிந்தும் பெருவழி
வும். பேரங் கொடுக்க வரும்பின்னைப் பெருமா வொன்றும் பேராசா,
சேரா நிருதர் குலகலகா சேஷர் கொடியாய் திருச்செந்தூர்த், தேவா
தேவர் சிறைமீட்ட சேல்வா வென்றன் நிருமுதத்தைப் —பாரா மரி
ழ்ந்து முலைத்தாயர் பரவிப் புழங்குது விருப்பிட னாப், பாவா வாவென்
றனைப்போற்றப் பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்,—வாரா திருக்க
வழக்குண்டோ வடிவேன் முருகா வருகவே, வளமுங் களபச் குறும்
வாபுமுலை வள்ளி கணவா வருகவே. (௭)

வேறு.

கலைதெரி புகலி வளமுற மருவு கவுணிய வஞ்சு வருகவே
சுருணையி னுரிமை யடியவர் கொடிய கலிகெட வஞ்சு வருகவே
கலைபொரு புருவ வலிநைய ருறவர் திருவுள மெழு வருகவே
சிறுதுளி வெயர்வு குகிகொள வுனது திருமுக மலர வருகவே
கொலைபுரி வீசுட மணிமுடி நிருதர் குலமற வருக வருகவே
குருமணி வயிற் மிருசிகை நெடிய குன்ற்பொர வருக வருகவே
மலைமகள் கவுரி திருமுலை பருகு மழவிலை வருக வருகவே
வணையுமிழ் தரள மலைவெறி நகரில் வரபதி வருக வருகவே. (௮)

அணிநெறி மவுளி பெருந்திற புழுதி யழகுட னெழுத வருகவே
யடியிடு மளவி லரைமணி முரலு மரவொளி பெருக வருகவே
பணிவிடை புரிய வருமட மகளிர் பரவினர் புழற வருகவே
பலபல முனிவ ரனைவரு முனது பதமலர் பரவ வருகவே
* பிணிமுக முதுகி லரியனை யரகு பொருவரு முருக வருகவே
பிறைபொரு சடிலர் தமதிட மருவு பிடிபெற களிற் வருகவே
மணியித மொழுது மழுதுகு குதலை மழவிலை வருக வருகவே
வணையுமிழ் தரள மலைவெறி நகரில் வரபதி வருக வருகவே. (௯)

வாராணசிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - (௯௨)

விநாயக: அம்புரிப்பருவம்.

—••••—

கடையா விராப்பாத கடையான் இனக்குறியை, கடையான் டிவன்றன் கருத், ஊங்காரகு குமரமோ னுனக்குறியி குமரமான் கருத்துன் டிவன் டிவன்றன், —கொடியோ, நணமுன் இனக்குறியி கணகணத் தொகையு டிவன்றன், குத், அகியமுத முன்இனக் கிவனக்கு மாமுத சொல் லமுத முன்இனக்குத், —கொடியோ டராவழிப் பணையுன் கடுகிடங் கொட்டிளிக் குங்கடசெயித், கொளரா வைக்கொத்தி யெறியுமே கா ரிக் குமரனக் குன்றெண்டா, —கடையாழி குந்திருச் செந்திவாடி வே லனுட னம்புரி யாடவாவே, யரகின்முடி. கொரியமயின் முதுகிவரு குமரனுட னம்புரி யாடவாவே. (க)

மாமோக மண்டல மகந்நியறி வென்றுமுழு மண்டலத் தைத் தொடுத்த, வடவைமுத மண்டலத் தமுதா னுருக்கெயினன் மண்டலத் துரிபுக்குத், —சோமோ, ந யக்கிரண மண்டலத் தமுதத் துரித்தி வலை பருபுட்டிசு, சோதிமன் டலமென விளக்குமவ ரிவனுடைய னுப்பமுத மண்டலத்தை, —பேமோ கருத்துற கிருத்திப் பெரும்பரத் தெந்திவன் டலமெய்கனா, மென்றகொன் டிவன்மன் டலச்சக்ர லிடியோ நெழுத்திசி டேறுவருனக், —காமோ பெருக்கமென் செந்திவ வா. வேலனுட னம்புரி யாடவாவே, யரகின்முடி. கொரியமயின் முது கிவரு குமரனுட னம்புரி யாடவாவே. (உ)

முதிருமிசை வரிவன் டலம்புதம லாய முதிர்க்குமிரு காலி துக்குன், முக்கோண லிசிகொரு வட்டச் சுழிக்குண்மலர் முக மன் டலத்துவெயிலா, —செதிருமிரு ஈத்தகா ரப்படல தன்விவந் தேழுமிசை மண்டலத்தி, வின்புற்று லிவந் தொளிக்குமிட மந்தவா லிரகிமன் டலமுதிக்க, —ஐதிருமி செருகிவிவன் வேலேறு பட்ட வ ருக்கப்பெரு வெளியாகையா, கொன்றமு துருத்தபதி குதகலி கொள்ளமுன் னுடவினுங் குறையாதோ, —வதிருமக ராழிமுற்செந் திவாடி வேலனுட னம்புரி யாடவாவே, யரகின்முடி. கொரியமயின் முதுகிவரு குமரனுட னம்புரி யாடவாவே. (ஈ)

அம்புரிப்பருவம்-சந்திரன் விளையாட. அனுகூலம் பருவம்.

வேறியா நிலைத்தொடைத் தக்கனமுல் வெள்ளியை வெறுன்றி
பால் பன்னாருந்து, வெள்ளியிழி வயக்கெடுத் தயிரா வதப்பாகன் வெ
றுஞ் கொடுபறக்கச்,—செறியா டகத்தகட் டிதழ்முனாரி நான்முதன்
சென்னியைத் திருவொணி, செய்யதுன் டந்துண்ட மாக்கியத் தக்க
ன் சிரத்தையொரு வழிபடுத்திப்,—பொறியா ரழங்கடவுள் ளைத்தல
மறத்துகிப் புலவர்புப் பத்துமுவர், போனவழி யொருவர்போ காம
லுன் னுடையுப் புழுதியிற் றேய்த்ததெல்லா,—மறியாத தல்லநீ செ
ந்திவடி வேலனுட னம்புலீ யாடவாவே, யரவின்முடி நெளியமயி
ன் முதுகில்வரு குமரனுட னம்புலீ யாடவாவே. (௭)

விடமொழுகு துணைமுன் னெயிற்றுடன் கட்செவி விரிக்கும் பணு
டவியறு, மென்பொறி யுடற்பெரும் பருவா யராவடிவை வெம்பனி
யெடுத்துவெம்பிக்,—குடதிசைக் கோடைவயப் பருகிக் குணக்கெழுங்
கொண்டலை யருந்திவாடைக், கொழுந்தையுக் தென்றலைப் பூண்டிக்
குடித்துக் கொழுங்குறைய யுண்டதினியுன்,—விடமொழிய வேறொ
றிலக்கில்லை நீயதற் கெதிர்நிற்க வல்லையல்ல, யிவனுடன் கூடியினை
யாடிநீ யின்கே யிருக்கலா மிங்குவந்தா,—லடல்புணையு மயினுன் னெ
க்குதவி யாவையா லம்புலீ யாடவாவே, யரவின்முடி நெளியமயின்
முதுகில்வரு குமரனுட னம்புலீ யாடவாவே. (௮)

பண்டுபோ லின்னமுத மின்னங் கடைந்திப் பழையடக் தாமில்லை
யோ, படர்கடற் குண்டகழி யளகு வற்றியிப் பாரினிற் திடரான
தோ,—விண்டலத் தமரர்களு மமரேச னுஞ்சேர விடிநீ டந்தகார,மே
வியெழு பகிரண்ட கூடம்வெளி யானதோ விடமொழுகு நெட்டெ
யிற்று,—மண்டிவா சுகுதுண்ட மானதோ வின்னமொரு வாலிக்கு வ
லில்லையோ, மதியிலா மதியமே யிவனினைத் தாலெந்த வகைசெலா
தாவையானீ,—யண்டர்நா யகனெங்கள் செந்திவடி வேலனுட னம்
புலீ யாடவாவே, யருவரைகள் கிடுகிடென மயில்கடவு முருகனுட
னம்புலீ யாடவாவே. (௯)

வட்டமா கத்துள்வெளி வடிவிகொள லாலென்று மானைத் தரித்
திடுகையான், மந்தா கனித்தரங் கத்துவன மெய்தலான் மன்னுங்
கணஞ்சூழ்தலா,—விட்டமொடு பேரிரயில் விற்றொடு லாலுலகி லெவ
ருந் துதித்திடுதலா, வீரவிகண் ணுறதலா விடபத்தி லேறலா லேம
மாந் வரையெய்தலான்,—புட்டமொடு வெள்ளிக் குறித்தானை யால்

வெம்ப முரியா வஞ்சுடைதலான், முக்கறுமை பங்கு நோக்கு? பெ
ன்றதிரு முடையன் துணையழைத்தா, — ஸ்டபோ கம்பெறவை செந்
தில்வடி வெணுடை னம்புலி யாடவாவே, பருவரைகள் கிடுகிடென
மயிங்கடவு முருகனுட னம்புலி யாடவாவே. (எ)

சாடவா செந்நிலைக் கடன்மகனின் திரைமகர் கரைபிறகுமித்த
நீத்தான், பருவாய் வளம்புலி யுமிழ்த்தமணி முத்தமுட் கண்டன்
மடல் விண்டகண்ணன், — தாடவா விளவாடை கொடுவருங் கானல்
வெண் சங்குகொந் திழ்ந்தனக்கு, தனிவே யுருத்தபரு முத்தமுத் தன்
னிவே பதிகொடி மீசுவெறிக்கு, — மீதலா சொருகிநிது மிரங்கி
யோவருக்கு மிரங்கித் திபுமிங்கிக, பேசினு ஞானதுடற் கறைதடைத்
திரைநா மென்பதற் கையமிங்கி, — பாடவா விதிபுனை செந்தில்வடி
வெணுடை னம்புலி யாடவாவே, பருவரைகள் கிடுகிடென மயிங்கடவு
முருகனுட னம்புலி யாடவாவே. (அ)

சடியவாவி பெறிபுத் தழைச்சிறைக் கருகிற் சுருடவா சனனமி
கங்கர், கடன்முன் வரைநாள் செட்டா முழித்தபொற் சமையோ
விடிமெழுத்து, — கொடியவெங் கொலைபுரி வராகமென கொஞ்ச
னெழு குவியை மிட்த்துதேடக், குறித்தொருவ நென்னமாயன்பு
ரண்டமுங் கொழுதித் துடைத்துதேட, — முடியவிற சாறமவா கிறு
வகைக்கற் முழுமுதற் கடவுளடியு, முடியுந் கண்டனை பெனக்கருதி
யின்றதிரு முடையன் துணையழைத்தா, — ஸடியவரை வாழ்ந்த செந்
தில்வடி வெணுடை னம்புலி யாடவாவே, பருவரைகள் கிடுகிடென
மயிங்கடவு முருகனுட னம்புலி யாடவாவே. (க)

பெரியமா சுத்தனி வருவையின் வஞ்சகம் பேசமா சுத்தன்வா
ரான், பெருகி வேலிபிற புதுவா யிவன்பார் பிணக்கவோ வேலிபிட
டா, — துரியமா குணவரையி ளுறவையி யிலவன் புருதருண வரை
பேயுறு, னுடனிலே முழுமற வுனக்குன் டிவன்றனக் சொருமறவு
மிக்கிமெனக், — கரியமா முகிலிலே மறைவையி யிலவெனக் கரியமா
முகிலின் மறைபான், சுருதி யிலவபென முணர்வன் பெருமையைக்
கண்டுந் பங்கிராதே, — பரியமா தவனென்கன் செந்தில்வடி வெணுடை
னம்புலி யாடவாவே, பருவரைகள் கிடுகிடென மயிங்கடவு முருகனுட
னம்புலி யாடவாவே. (ஈ)

பரியதிழ நன்னைச் சுளிந்துவெயி லொடுபொருது பாதசம் செ
யைநாறிப், பாரிசா தந்தருவை யிடுகுள கெனக்கடிப் பருவாய் புகக்கு
தட்டித்,—தரியலர் நகர்ப்புறத் தெயிலிடு கபாடந் தனைத்தூள் படுத்தி
யவர்பொற், தருணமணி முடியிடறி முறைமுறை யழைக்குந் தழைச்
செயிப் பிறைமருப்பிச்,—சொரியுமத நாவைக் குறங்கட் பெருங்கொ
லைத் தாடியடிப் புகரொருத்த, துங்கவே ளிவனுடைய முன்றிற் புறத்
திற் துளைக்கர நிமிர்ந்துகிற்கு,—மரியகரு நாகமென வெருவல்கொல்
லிவனுட னம்புலி யாடவாலே, யருவரைகள் கடுகடென மயில்க
டவு முருகனுட னம்புலி யாடவாலே. (யக)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம். (௭௩.)

எட்டாவது: சிறுபறைப்பருவம்.

—௧௦௦—

பொருவாகை குடுமர வக்கொடிக் குருகுலப் பூபாலரேறயந்தப்
பூபால னுக்கிளைய துணைவாந் துவரும்பொ ருபதினெட் டக்கு
ஞேணி,—பொருவாய்மை சொற்றபடை வீராஞ்ஞ செருவினி னுருத்
தெழுவ நீதியைவ, ருடனாக கின்றபற் குணன்மணித் தேரினுக் குள்ள
சா ரதியாகியம்,—மருவார்க டானையிற் பட்டவர்த் தனார்மருட வர்த்த
ன ரடங்கலும்போய், மயங்கவொரு நாள்திசைய னுக்குவிசை யம்பெ
ருக மண்ணேழு முன்மியிழந்த,—திருவாய் வலம்புரி முழக்குதிரு மா
ன் மருக சிறுபறை முழக்கியருளே, செருவிலெதிர் பொருதபர நிரு
தர்குல கலகனே சிறுபறை முழக்கியருளே. (க)

முருந்தாரு மணிமுதல வையத்தனில மகாளிபிள முகிழ்முலை தன
க்குடைந்து, முளரிமுலை நீரிற் குளித்துகின் றெருதாளின் முற்றிய
தவம்புரியவெங்,—கருந்தாரை னெட்டினைப் புகர்வே லெனப்பொருங்
கட்கடைக் குள்ளுடைந்து, காலிமலர் பங்கப் படக்கருங் குழல்கண்டு
கரியமுடி லுடல்வெளுத்துப்,—பொருந்தாம லோடியந் தரசாரி யா
யொரு பொருப்பேற வளமையேறும், புகழேற வாழந் திருச்செந்தி
லாயுனது பொற்றான் வணக்கமுற்றத்,—திருந்தார்க னெஞ்சம் பெரு
ம்பறை முழக்கநீ சிறுபறை முழக்கியருளே, செருவிலெதிர் பொருத
பர நிருதர்குல கலகனே சிறுபறை முழக்கியருளே. (உ)

சிறுபறைப்பருவம்—செய்தேதாற்கருவி தட்டி விளையாடும் பருவம்.

கங்கையாணி புறநாட்டில் வைத்தமுற விப்பிறைக் கடைநா
வாணைத்துங், கங்குற் கருங்கடல் கழிந்தவை கழைநீர் கவித்தவாண்
வகைமுறக்கும்,—பங்கு மண்ப்பெருகுட் கழற்காவாய் தூவிக்கும் பகத்
தேற துண்ணிடுவோன், பங்கொடி. சஞ்சர் சுப்படை பெண்டையோடு
படித்துவா காவமுறக்கும்,—வெங்குப் முடக்கும் புறமுக்கா கிமிர்த்து
வெளி பெருநீ லாகக்குழத்து, விதிவாய் கின், தாணி நித்தின முறக்கும்
வெளி வெண்டுகரைக் குண்டகழிநீர்,—செங்கயன் முறக்குத்திருச்செந்
தில் வேண்டி உறுபறை முறக்கியருளே, செருகினைதிர் பொருதபர
கிருதர்குல் கலகனே உறுபறை முறக்கியருளே. (க.)

காவான பாபிபா தத்தருக் குண்டிழற் கடைபெரு விதிதோறங்,
கடியாணப் புதுமங் கலத்தொவி முறக்கமுறை சுட்டிழற் திசமுடை
க்கும்,—பூவா நிலத்தொடைய லகாபுரோசன் புரத்தொறங் குளிற்
முரசும், பொய்மனை முறக்கமன் மதனுடைய பங்கியப் போக்கு
தெண் துரைமுறக்கப்,—பாவாணர் மங்கலக் கவிவாழி பாடிப் பரிந்து
நின் டுடமுறக்கப், பாவிய திருவிழா வென்றபல பங்கியம் பட்டி
னக் தொறுமுறக்கத்,—தேவாதி தேவருயர் சதுமறை முறக்கநீ து
பறை முறக்கியருளே, செருகினைதிர் பொருதபர கிருதர்குல் கலக
னே உறுபறை முறக்கியருளே. (ச.)

வகைவாய் முறக்குங் கையாண வெங்குன் மருப்பிச்சினைமுத்து
மிகவெய், மணிமுத்து மலிபாலை வனசுரத்திற்கு வாகுத்தின் முத்து
மண்ட,—குறாவாய் முறக்கும்பெரும்புறவி துத்திநத் துமிழுமணி மு
த்துமான், தொரியற் மருகிய விச்செச்செக் கன்னறகு மொணிமுத்
து மோங்குவெய்தற்,—காவாய் முறக்குமுட் கனங்கெண் பணிநங்
கடுஞ்சு துண்குதான், கதிர்முத்து மோக்கக் கொழித்துவகு பொரு
தவாய் கழிதொறங் கயங்குதிக்கத்,—தினாவாய் முறக்குத் திருச்செ
ந்தில் வேண்டி உறுபறை முறக்கியருளே, செருகினைதிர் பொருதபர
கிருதர்குல் கலகனே உறுபறை முறக்கியருளே. (ஞ.)

முனைவாண் வடிவென் வகைவென் கவிவைவிதற் முனரிணைப்
பிணைபை மருவென், மோகவா விரையவி சகோரத்தை வென்றகு
றை முட்டித் துங்கண்மடவார்,—கிணவாண் வான்முறவ வாகுயி
முனைவாண் கோரேர் கிறத்திசெய்த, கிடுமொ கட்டி வனத்திற்
பிணித்துவென் கித்தின வடத்தெரிந்து,—புனைவாண் வான்முடி.

விளம்பிநி வாணமென் பொதினாற வாணயொப்புப், பொலிவாண
நின்றகலா கணவாண நாடிவின பொங்குநி கடந்ருமென்னர்,—கிண
வாண பாயுந் திருச்செந்தில் வெண்ணெ கிறபறை முழக்கியருளே, செ
ருவினெதிர் பொருதபரநிருதஞ்ஞல கலகனெ கிறபறைமுழக்கியருளே.

அறந்தரு புரந்தா நியருவக லாமகனி ராமிமணி பூசல்கிற்றி, ல
ம்மண கழங்குபல செநியுந் தடஞ்சார லருவிபாய் பரங்கியுமுட்,—
புறந்தரு புனிற்றுவென் வணகடற் றிரைதொறும் பொருதநீ ரணவா
யுமென், பொதுகமற் திருவா வினன்னுடி மரியமறை புகளுமே ரக
முமினிமைக்,—குறந்தரு கொடிச்சியர் பெருங்குரவை முறைஞ்ஞல
ஞ்ஞதொ றுடலுந்தன், கொண்டா முழங்குவது கண்டின மெனக்க
ரட குஞ்சரம் பினிறமாவஞ்,—கிறந்தபற றுதிச்சோலைமலையும் புரந்த
நீ கிறபறை முழக்கியருளே, செருவினெதிர் பொருதபர நிருதஞ்ஞல
கலகனெ கிறபறை முழக்கியருளே. (எ)

எழமிரவி மட்கவொளி தருமணி யழுத்துமுடி யிமையவர் மகிற்
ச்சிபெறவே, கிருகுறை பிடித்தவிழி யாமகனிர் சுற்றிட மிதுவென
நடித்துவரவே,—வழுவது தமிழ்ப்பனுவன் முறைமுறை யுரைத்துவெ
கு வரகவிரு ருட்குழையவே, மகபதியு மிக்கமுனி வரர்கனமு மிச்சை
யுடன் வழியடிமை செப்பியிடவே,—பொழுதுதொறு மொக்கவிதி
முறையுனை யருச்சனைசெய் புனிதசிவ விப்ரருடனே, புகலிய பத்த
சன மாகர வெனக்குஞ் புரவலர் கிருப்பமுறவே,—செழுமறை முழ
க்கவரு முருகம ரக்கடவுள் கிறபறை முழக்கியருளே, திரளுமணி
முத்தையலை யெநியுந் ருக்கதிப கிறபறை முழக்கியருளே. (அ)

தவனனிர தப்புரவி வலமுறையில் வட்டரிடு தருணவட வெற்
பசையவே, தமாத்மி ரத்தமித மெநியும ரப்பெரிய சலதியொலி யற்
றவியவே,—புலனமுழு தொக்கமணி முடிமிசை யிருத்துபல பொறி
யுரக ன்சமுறவே, புணர்நிடை வற்றமொகு மொருமொகு வெனப்
பருகு புயலுருமு வெட்டியிடவே,—பவனது மித்தந்தகடை யுசமுடி
வெனப்பெருமை பரவிபடி யிற்பணியவே, படககிபி டத்துழனி யச
ரர்வெரு விக்கரிய பரியவரை யிற்புருசவே,—கிவனருண் மதிக்கவரு
முருகம ரக்கடவுள் கிறபறை முழக்கியருளே, திரளுமணி முத்தை
யலை யெநியுந் ருக்கதிப கிறபறை முழக்கியருளே. (க)

சகாப்த ரச்சுதி புலகுதனி விப்பொழுது எருவிய புறச்சமயதா,
 றலையறிவ முத்திதரு விவசயா முத்தர்பெறு தவனெறி தழைத்துவர
 வெ,—யகரவுக ரத்திவ்வினை பொருளடைவு பத்தியுறு மடியவன் தமக்
 கருளவே, யமரகுல கத்தவரு மெவருமரு விப்பரவி யடியினை தனைப்
 பணிபயில,—பகரவு நினைத்திடவு மரிதுனது சொற்பெருமை பாகதி
 யளிக்குமெனவே, பகரவு முனித்தலைய ரனைவரு முனக்கினிய பணி
 யிடை தனைப் பரிபவே,—கிரகார வெற்பின்வரு முருககுல ரக்கடவுள்
 நி.ரபயாறு முருக்கியருளே, திரைமணி முத்தையலை பெறியுகக ருக்க
 திர நி.ரபயாறு முருக்கியருளே. (௨)

சிறப்பறைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (௮௨)

ஒன்பதாவது: சிற்றிற்பருவம்.

பொன்னின் மணக்கும் புதுப்புனலிற் புடைசூழ் பணின் முத்
 தெடுத்திப், புறக்கோட் டகமுன் டக்கவனம் புரிவையத் துதைக் கல
 மலமத்துக்,—கன்னி மணக்குங் கழனிவிற்செங் கமலப் பொருட்டு
 முனைபுடைத்துக், கக்குஞ் செழுந்தே னுண்பெற்றிக் கழைநித் தில
 லக் கிணைய்புடட்டிப்,—பன்னி மணக்கும் புதுப்பொழிநிற் பழைய
 பறிந்துக் கறிதருத்திப், பரிந்து கெடுசோ தலிமருமை பாரா யவிரா
 வதப்பாசன்,—சென்னி மணக்குஞ் சேவடியாற் கிறியேஞ் சிற்றில்
 கிதைபேசெ, திரைமுத் தெறியுந் திருச்செந்துர்ச் செல்வா சிற்றில்
 கிதைபேசெ. (௧)

வாதமன் மடவா 'நினைத்தவன் ட றன்னை யழிக்கு மதுக்கல்ல,
 தாள் முத்தி புனதுபொழிந் தண்டைத் திருத்தா டடியாதோ,—
 துப்பதவனப் பிறைமுடிக்குஞ் சோதி பெடுத்த முகந்த னைத்துத்,
 தோனி விருத்தும் பொழுதுமணித் தோனிற் புழுதி தோயாதோ,—
 வைய மனைத்து மின்றெடுத்தும் வயது முதிரா மடப்பாவை, மடியி
 லிருத்தி முடையுட்டி வதனத் தனைக்கி லுன்மறந்தாற்,—செய்ய கெ
 டுள் செறியாதோ கிறியேஞ் சிற்றில் கிதைபேசெ, திரைமுத் தெற
 யுந் திருச்செந்துர்ச் செல்வா சிற்றில் கிதைபேசெ. (௨)

சிற்றிற்பருவம் - மகனிர்பட்டி விடையாடுஞ் கெயிட்டை யழி
 க்குஞ் செருத்பு செய்து விடையாடும் பருவம்.

தெனவுங் கரட மடைபுடைக்குத் தந்திப் பகடு பிடிபட்டுத், தரு
வு மழுது மிருதிதியுந் தனியே கொன்னை போகாம,—லெவ்வ முறையிற்
புலத்தமர சேக்க முறும் ஸயிராணி,—ரிமெங் கலகா ணழியாம லிமை
யோ றிதைஞ்சு மரமகலிர்,—பெளவ மெறியுந் தயராழிப் பழுவத்
தழுத்தி முழுகாமல், பரக்குஞ் சுருதித் துறைவேன்வி பழுகா காமற்
பாவரிய,—தெவ்வர் புரத்தை யெஞ்சிறுவா கிறியேஞ் சிற்றில் சிதை
யேலே, திரைமுத் தெறியுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா.சிற்றில் சிதை
யேலே. (௩)

ஆடுங் கொடித்தே ரெழுபுரவி யருண னடத்து மகலிடத்தை,
யடைவே படைத்தும் படைத்தபடி யளித்துந் துடைத்து முத்தொழி
லுங்,—கூடும் பெருமை புனக்குளது கூடார் புரத்தைக் குழாம்பறிக்
கக், கொள்வநங் கருத்து லிங்கருத்துக் கொங்கை சுமந்து கொடிமுருங்
குல்,—வாடுங் கலக விழிமடவார் மலர்க்கை சிவப்ப முணற்கொழி
த்து, வண்ட லிழைந்த மணையழிக்கை வன்போ சுரரு மகவானுந்,—
தேடுங் கமலத் திருத்தாளாற் கிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, திரை
முத் தெறியுந் திருச்செந்தூர்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௪)

புற்றி லரவந் தணைப்புணந்த புனித ருடனே வீற்றிருக்கப்,
பொலியுந் திகிரி வாளகிரிப் பொருப்பை வளர்த்துச் சுவராக்கிச்,—சுற்
றில் வளர்ந்த வரையணத்துஞ் சுவர்க்கா லாக்கிச் சுடிரவி, தோன்றி
மறையுஞ் || சுருப்பைவெளி தொறுந்தோ ரணக்கா லெனநாட்டி,—
மற்றி லுவமை யெனுங்கனக வரையைத் துணைத்து வழியாக்கி, மாக
முக்கை விதானமென வருத்து மடவா ருடன்கடிச்,—சிற்றி விழை
ந்த பெருமாட்டி சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே, திரைமுத் தெறியுந்
திருச்செந்தூர்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௫)

மிஞ்சுங் கனக மணித்தொட்டின் மீதே யிருத்தித் தாறுரைத்து
வேண்மெ படிசப் பாணிகொட்டி விருப்பாய் முத்தந் தணைக்கேட்டு
நெஞ்ச மகிழ வரவழைத்து நிலவை வருவா யெனப்புகன்று
நீத்த லுனது பணிவிடைபி னினைமை குலையே நியறிவாய்
பிஞ்சு மதியி னொருமருப்புப் பிறங்கு மிருதாட் கவுட்சுவடு
பிழியுங் கரட மும்மதத்துப் பெருத்த நால்வாய்த் திருத்தமிரு
மஞ்ச கரக்குஞ் சரத்துணையே யடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
யலைமுத் தெறியுந் திருச்செந்தூ ரரசே சிற்றி லழியேலே. (௬)

|| சுருப்பு-படி; சுருப்பின்விசாரம்.

கண்ண திரைக்குண் டகழ்மலிசிற் றோ னோளிக்கப் பகைநிருத்
தொன்மைப் பதியு மவநிருந்து துய்த்த வனமுந் தானாக்
வென்ற கெருகிற் பொருதழித்தாய் வெதா விதித்த விதிப்படிபை
வினக்கி வெருவாவி மீண்டாவித்தாய் வெண்டு மடியார் வினையொழித்
கண்ண மடவார் கருவொருங் காழிப் பதியில் வந்துதித்துக் [தாய்
கண்ணப் பாச மயக்குறம்பர் கண மொழித்துக் கட்டழித்தா
யன்ற தொடுத்தான் வழியடிமை யடிபெஞ் சிற்றில் சிதைபெனே
யடிமுந் தெநியுந் திருச்செந்தூ ராசெ சிற்றில் சிதைபெனே. (எ)

கணிப்பா முனைக்கண் டவராவோ கண்ண மனமுந் வெகுநிக், கண்
விவண் கழ்முடைய காதல் வடிவார் கட்டுமென,—கணிப்பார் கிரக
மக்குறித்த வெடப் பகிப்பைப் பாரென்ற, மென்ந கைப்பா நிவருட
வெ விவையா டாமல் வெகுநிக்,—கணிப்பார் திரைக்குண் டகழறித்த
தொன்மைப் பதியும் பகிரண்டந், தொகையுந் தொகையில் பல்லுயிருந்
தொற்ற மொடுக்கத் துணையாய்கின்,—கணிப்பா வழிக்கை கடனலக்கா
ணடிபெஞ் சிற்றி ஸ்ழியெனே. யடிமுந் தெநியுந் திருச்செந்தூ ராசெ
சிற்றி ஸ்ழியெனே. (ஏ)

கணிப் பரிந்து முனைத்தாய் கூட்டி யெடுத்தி முழையுந்நிக்,
முநிநி திருந்நி மன் சொகுநிக் கோலம் புனைந்த கொண்டாடிப்,—
பூமிந் பொலிந்த திருமொளிப் புனரிதா வண்டந் புறத்தெயிலிற், புருந்
தா லினியுன் னுடமொடுப் புழுதி யிறைந்துப் பொகாமந்,—காநிக்
குதந்தோட் டுதழ்நெருக்குண் கண்ணி தனைக்கொண் டோச்சிவனைக்,
காணந் தரவந் தொடையாலுன் னைத்தா மனையைக் கட்டிவிடோ,—
மாவிந் துணைபெ வழிபடிமை யடிபெஞ் சிற்றி ஸ்ழியெனே, யடிமுந்
தெநியுந் திருச்செந்தூ ராசெ சிற்றி ஸ்ழியெனே. (க)

பொய்யா வணமை தரும்பெருமைப் பொருளைந் துறையி வீரா
ட்டிப், பூட்டிந் கண்ணன் வகைவகையே பூட்டி யெடுத்தி முழையு
ட்டி,—மெய்யா அணைத்த மதஞ்சனில் விட்டா ரவரை வெறுமறு
வீண, வெறுக்க வெறு சுடனுமுண்டோ விரும்பிப் பாரைக் கொழிந்
தெடுத்திக்,—கடைய விழைத்த சிற்றினைக் காலா ஸ்ழிக்கை கடன
லக்கான், காப்பா ஸ்ழிக்கைத் தொடங்கிலென்கண் கவலை யெவரோ
டினியுரைப்போ,—மையா வுணது வழிபடிமை யடிபெஞ் சிற்றி ஸ்ழி
யெனே, யடிமுந் தெநியுந் திருச்செந்தூ ராசெ சிற்றி ஸ்ழியெனே. (ஊ)

செற்றிப்புகலம் முற்றிற்று.

ஆதிக் திருவிருந்தம் கூட.

தண்டே ஸுண்டே நொழுகு மருமலை நீண்ட முடி தரிக்குத் தந்தக்
கிருதுசென், தருணமணி யாசனத் தேறமா தவிசெழுந் தமனியத் தே
ருருட்ப், —பண்டே பழம்பகை மிசாசரர்க ளுட்கப் பரப்புகினை கெ
ட்டதென்று, பரவுங்கு பேரன்வட பூதம் பொருபுட் பகத்தேருருட்
டவியு, —கொண்டே யுதித்தசென் சுகிரா யிரக்கடவுள் குண்டலக்
கிருவியிசக், கொலப்ர பாமண் டலச்சுடர் துளக்கமுட் கோலெடுத்
தருணவருணன், —நிண்டே ருருட்டவன் செந்தில்வாழ் கந்தனே
கிறதே ருருட்டியருளே, சேவற் பதானகக் குமாரகம் பிரனே கிறதே
ருருட்டியருளே. (சு)

வாராகு மீளமுலை முடைத்துகிற் பொதுவியர் மனைக்குட் புரு
ந்துமெள்ள, வைத்தவெண் டயிருண்டு குடமுருட் டிப்பெருக வாரி
வெண் னெவையுருட்டிப், —பாராம லுண்டுசென் கவிவாய் ஸுண்டத்
துப் பருஞ்சகடு தன்னையன்று, பரிபுரத் தாளா லுருட்டிகினை யாடு
மொரு பச்சைமான் மருகபத்தி, —பாராமை கூருமடி யவர் பழவியினைக்
குறும் பறவெ யுருட்டியேனை, யண்டபடு ரண்டமு மனைத்துக முஞ்
செல்லு ளானையா ழியையுருட்டிச், —சேராதி சாசரர் கிரக்குவ கிரு
ட்டி கிறதே ருருட்டியருளே, சேவற் பதானகக் குமாரகம் பிரனே
கிறதே ருருட்டியருளே. (உ)

கொந்தவிறு தடஞ்சாரன் மலயமால் வரைகெடுங் குடுமியில் வள
ர்த்ததெய்வக், கொழுந்தென்று வங்கன்று மாடகப் பக்திறங் கொண்
டுகினை யும்பருவரைச், —சந்தன நெடுந்தரு மலர்ப்பொதும் பருயி
யற் றண்பொருகை மாநதியுமந், தண்பொருகை பாயவினை சாலிகெற்
குழியுமச் சாலிகெற் குழைபடர்ந்து, —முந்தவினை யும்பரு முளிக்கரும்
பும்பரு முளிக்கரும் பைக்கறிந்து, —முலைகெறிந் தும்புனிற் றெரு
மைவா யுஞ்சிறுவர் மொழியும் பரந்தவழியுஞ், —செந்தமிழ் மணக்குந்
திருச்செந்தில் வேலனே கிறதே ருருட்டியருளே, சேவற் பதானகக்
குமாரகம் பிரனே கிறதே ருருட்டியருளே. (ஈ)

* கிறதேர்ப்பருவம் = பருவத்துக் கேற்பு வகத்தேருருட்டியினை
யாடும் பருவம்.

பெருமைபுட விலைத் திருவார்பா சமயமும் பேதம் பிதற்றிவிட்ட, பிள்ளைமருப் புக்கரும் பகலிமுக் கிளிர்ச்சிமுற்றுவன் கரைவிழைப்ப, சொல்லுமுற் சன்னிதிரி வெய்யவது போன்மணி புடைக்குமின நீரிர் வந்தி, புனையின் நித்தந்தன் விதியெற விக்காட் பொருத்தகிளை பாடி முன்னு.—விருதுவாரி விரிநாந் தனக்கொடி மார்த்தினை யிழுத்துவரு நெருமைபெற்றா, பெர்பொழுது முதியகற் பகடாகவுககந்தி வியாவ ருங் காணவென்ற,—திருவு அமர்ந்துதிரு விளையாடல் கண்டி சிறு தெ ருருட்டியருளே, சேவற் பதாகைக் குமாரகம் பிரனே சிறுதே ருருட்டியருளே.

(ச)

ஐந்திரன் மரபாகி யதனறும் பொருளாகி யன்னை யனைத்துமா னி, யாவிறுக் கனவாகி யணுகிறுக் கனவா யனைத்துவிரு மாகியத னின்,—சாதிரின் பிவிவாகி வெவ்வெறு சமயங்க டானு கிளையெ ம்பி, சாலோக சாம்ப சாரூப சாயுச்ச தன்னொளியி விளையாகி,— யோதிய தனைத்தினு மடங்காமல் வேருகி யுள்ளும் புறம்புமாகி, யோ விரிவொளி யாகிமற் திரவுபக லற்றவிட மொப்புவித் தெனையிருந்தி த்,—நிதினை யதற்றிகின் திருவருள் புரிந்தவா சிறுதே ருருட்டியரு ளே, சேவற்ப தாகைக் குமாரகம் பிரனே சிறுதே ருருட்டியருளே.

வேறு.

புனமை வித்தக மயூரவா கனவன்னி போக்பூ ஷணசூரன், சல மொ ழித்தவ கிசாசரர் குளந்தக சடாசுர சாங்கேய, குலவு கோற் றவ குமாரகன் மாவ ருருபா புருகத, ஹைக விந்தவா செந்திவ்வா ழ் கந்தனே யுருட்டிக சிறுதேரே,—யுரக நாயகன் பகிறலை பொடிபட யுருட்டிக சிறுதேரே.

(சு)

விதி மங்கல விழாவணி விருப்பிய விண்ணவ ராமாதர், சோதி மங்கல கசசுருங் குமமுடை தொய்த்தகக் களிகுரச், சாதி மங்கல வல ம்புரி வினமெனத் தழைச்சிறை யோடுபுக்கி, யோதி மத்துயிற் செந் திவ்வாழ் கந்தனே யுருட்டிக சிறுதேரே,—யுரக நாயகன் பகிறலை பொ டுபட யுருட்டிக சிறுதேரே.

(எ)

வினாத்த டம்பொழில் வரைமணி பாசனத் திருத்துவின் னவாற் போற்றி, வரைத்த டம்புரை மழைவிடை பெய்யிரான் மனமகிழ்ச் திட வாக்கா, வினாத்த பங்கைப் பாப்பெனாந் திரட்டாமற் நிதபொரு ளே னமென, னுரைத்த தேசிகா செந்திவ்வாழ் கந்தனே யுருட்டிக சிறுதே ரே,—யுரக நாயகன் பகிறலை பொடிபட யுருட்டிக சிறுதேரே.

(அ)

மாத நாயக மெனவாடி. அடைபயிர் வளர்விகா யகமன்னி. ஸீனா
நாயக மெனவாடி யவ்நிலை நெண்ணா யகமுண்டோ, போது நாய
கன் புணர்வி னுபகன் பொருப்புறா யகன்போற்றி, போது நாயக செ
ந்தில்வாழ் கந்தனெ யுருட்டிக கிறுதேதே,—யுரக நாயகன் பஹலை
பொடிபட அருட்டிக கிறுதேதே. (௭)

தக்க பூசனைச் சிவமறை யோர்பெருந் தானக யகந்தம்பைர் ...
திக்க னைந்தினு மென்முத லிமையோர் தேவந்தந் திருமெனி
மிக்க மாலிகை தருபுலா றடியவர் மின்னனார் சமயத்தோ
ரோக்க வாழ்கெனச் செந்தில்வாழ் கந்தனெ யுருட்டிக கிறுதேதே
யுரக நாயகன் பஹலை பொடிபட அருட்டிக கிறுதேதே. (௮)

செந்தேவர் பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௮-க்குத் திருவிருத்தம். (௮௩)

செந்தேவர் பருவம் முற்றிற்று. (௯)

ஆகத் திரு விருத்தம் (௮௪).

திருச்சென்னாப் பிள்ளைத் தமிழ் முற்றிற்று.

வேறுமாரிவந்தனா.

ஆண்பாற்பிள்ளைக் கவிபி னிலக்கணம். ௪௧

இரண்டா மாதத்திற் காப்புக் கூறதலும், இரண்டா மாதத்திற்
செங்கரை கூறதலும், ஆறுமாதத்திற் சொல்லுவதைப்பழுதுதலும்,
எட்டாமாதத்தில் தாலாட்டுதலும், ஒன்பதாமாதத்தில் சப்பாணி கொ
ட்டுதலும், பத்தொரா மாதத்தில் முத்தங் கூறதலும், பன்னிரண்டா
மாதத்தில் லாராணை கூறதலும், பத்தொன்பதா மாதத்தில் சந்திரனை
யவழித்தலும், இரண்டாமாண்டில் சிறப்பரை கொட்டலும், முன்னா
மாண்டில் சிற்பில் சிறைத்தலும், எட்டாமாண்டில் சிறுதே குருட்டலு
மாம், இவ்வாறு பிங்கலத்தொடர் கூறப்பட்டது.

சுமார் ௨௫௦.

திருச்செத்தூர்ப் பின்னைத்தமிழருளிச்சேய்த புகழிசுக்கடத்தர் சரித்திரம்.

இவர், பொன்னம்மாள் அராமத்தில் குண்டாயி செம்பியட்டைச்
சேர்த்த றான்றோர் கொழும்பில் வைணவப்பிராமண குலத்தினராயி
தப்பமாநவனென்று மன்றாவாரகுந்தவந்தால் அவருக்கு வயத்தாசப்
பெற்று வாய்த்து வேதாங்கங்களை மூன்றாம் மெய்ப்பொருளை யறிந்த
வாய்வாய், தமிழிலக்கிய விவக்கங்களைமும் லீயத்திரிபதம் அந்
வந்தாய் வந்தும் கங்குலத்திசுக்கடத்தர் அந்நவனாக விவக்கியிருந்
தவர்.

அங்ஙனமிருக்கும்பொழுதி லொருநாளையதிருவாய் நோயாற்
பிடிப்பாப்பிற் பெரிதும்வருத்தி, அக்கோய் சிங்குதற்குச் சக்கையருந்து
கள் பவவாகவுள்ளும் சிங்காமையால் இனி, எம்பெருமானாகிய திருச்
செத்தூரிலெழுந்தருளி இருக்கும் குமார்க்கடாளைப்பாடி யிங்கோயைத்
திர்த்துக்கொள்ளுவேனென்று சிங்காந்துப் பிரார்த்தித்து, அக்கடவுள்
மேலு பின்னைத்தமிழ் எனப்பெயரிய இவ்வருமைய் பிரபந்தத்தைப்
பாடிமுடிந்த நொய் சிங்காப்பெற்ற மனமெறச்செயடைந்து திருவருளை
விமர்ந்து திருச்செத்தூருக்குச்சென்று முருகக்கடாளைத் தரிசனஞ்
செய்து அவ் திருச்செத்தூருக்கின்பந்தருமைய, அவர்ச்சத்திரிலேயே
சுவித்தவாய்களும் அடியார்களும் திரிசுத்திரர்களுஞ் சூழியிருந்து
இது, பின்னைத்தமிழாயினும் பெரியதமிழெனப்பிரமிக்க அரங்கேற்றி
வானந்த பாடிமடைந்து அங்ஙனம்பிரானை பாராதித்தவர்.

பின்னர் சபையிலிருந்த திரிசுத்திரரும் பிறரும் பின்னைத்
தமிழ்ப் பரிபந்தத்தில் சொற்கவை, பொருட்கவை, பற்பலசந்தச்
சவை, சுற்பின், அலங்காரம் முதலிய பல் பலமும் பத்திப்பெருக்
கும்பெட்டாப்பினிக்குச் தகையவாய் நீரம்பியுண்ண வென்பதையு
ணர்க்கிருத்தும் பழிச்சுத்தருக்குச்செய்யவேண்டிய மரியாதைபொன்
தேனும் செய்யாபற் பாரமுசமையிருந்துவிட்டனர். அங்ஙனமிருந்தந்
குக் காரணம் இவர் வைணவராயிருந்ததென்று சிலர் கூறவர்; அது

றான்றோர்க்காராம் இப்போது சதுர்வேதமங்கல மெனவுந்
கமலர்; இதன் வாய்ப்பெட்டைச் சொந்தநாச் சார்க்குள்ளது.

நி.ந. பகழிக்கூத்தர் சுவாமிநாதர் செய்துமரியாதையைப் பொருட்டாகத் தாது தமக்கு வாயிற் றனோயைத்தீர்த்த ஞானபண்டிதராகிய குமாரக் கடவுள் திருவருளையே பொருளாகக்கொண்டு தமதுருப்பிடஞ்சென்று சித்திய கண்டாட்டானஞ்செய்து பேரின்பப் பெருவாழ்ச்சிமுத்தி சித்தரை செய்வாராவீனர்.

அப்போது கலியுகவாதாகிய குமார்க்கடவுள் பகழிக்கூத்தரது மெய்யன்பையும் தமிழால் தம்மைப்பாடுவார்க்குத் தாம் செய்யுந்திரு வருளையும் பிறருக்கறிவிக்கும் பொருட்டித் தமது திருமார்பில் கிசே ஷாலங்காரமாகச் சாத்தப் பெற்றிருந்த கிளையுயர்ந்த மாணிக்கப் பதக்கத்தைக்கொண்டு வந்துநித்திரைசெய்து சயனித்திருந்த பகழிக் கூத்தரது மார்பிலணிந்துவிட்டுச் சென்றனர். மறுநாள் திருவனந்தர் பூசை செய்யவந்த பெரியவர்களுங் கோவிலுக்காரிகளுஞ் சுவாமிமாப் பிலிருந்த பதக்கத்தைக்காணாமல் மதிமயங்கி விதைத்திருந் சென்ற வன் யாவனென்று ஊரெங்குந்தேடுவாராய் எங்குங்காணாமல் பகழிக் கூத்தர் மார்பிலிருக்கக்கண்டு, இங்காரியஞ்செய்தவன் உயிர்தொறு மொளித்திருந்த நம் குமார்க்கடவுளே யன்றி வேறில்லையென்று முன் னைநாழ் நிகழ்ச்சியாலறிந்து பகழிக்கூத்தரை வணங்கி யுழமுடையபொருமையை பறியாதிருந்த எங்கள் அபராதத்தைப் பொறுத்துக்கொள் ளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துப் பல்லக்கிலேற்றி யநேகவிருதுகள் வாத்தியங்கள் சூழ வெகு கிளேதமாக நகர்வலஞ் செய்வித்துச் சாபி சந்திதானத்திற் கொண்டுபோய்த் தீர்த்தம், விபூதி, சந்தனம், மாலை, பரிவட்டம் முதலியவைகளாதுபசரித்தனுப்பினர்.

அன்றுமுதல் இவர் சுப்பிரமணியபக்தியில் சிறந்து திருவருள் பெற்ற அருள்வித்துவாகு மதிக்கப்பட்டுள்ளார்; இவரது திருவாக்கா கியபின்னைத்தமிழ் திருச்செந்துர்க்கோயிலில் குமார்க்கடவுள் பூசை யின் முடிவில் ஓதுவார்களால் திருப்புகழோடு சேர்த்து ஓதப்பட்டுவ ருகின்றது. இவ்வுண்மையை நம்பிவீன்றுத் தீரா நோய்தீர நினைப்பார் இப்பின்னைத்தமிழைப் பாராயணஞ்செய்து எத்தனையோபேர் நோய் தீரப்பெற்றச் சுவமடைநின்றார்கள். நி.ந.

உ
சுமரன், ரணை.

அ னை ம ன் க ல ம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளாருளிச்செய்த

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி

முலமும் அரும்பந உரையும்.

காப்பு.

கொற்ற வருணனை நின்றன் றழங்கிய கொக்குருவைச்
செற்ற வருணனை யன்னசெவ் வேற்படைச் செந்திவர்க்கு
முற்ற வருணனை யந்தாதி யென்று முதிர்மதப்பேர்
பெற்ற வருணனை யானனத் தாதியைப் பேசுவனே. (க)

நூல்.

யானைக்கண் டங்கரி சென்றேத் தெழிற்செந்தி லின்றடைந்தே
யானைக்கண் டங்கரி யற்கங்க றினை யேந்தநகை
யானைக்கண் டங்கரி செரெண்டித் தாக்கெனற் கினைசை
யானைக்கண் டங்கரி தாதிய சிர்க்கதி யெய்தினனே. (ச)

(க) கொற்றம் - வெற்றி. வருணை - கடற்றிறைவன். ஈழங்கிய - வருத்
தப்படுத்திய. கொக்குருவை - மாமா வடிவமாயிய ரூபன்மனை. செற்ற -
கொன்ற. அருணனை - குரியனைத்தை. முற்ற - முடியும் பொருட்டு. வரு
ணனை - வருணித்தல்; நிறப்பிதற் கொல்லுதல். மதப்பேர் - மதமென்றே
பெயரை. அருள் - இருபையில். கனை - தோய்கின்ற. கனைத்த - முடித்
தையுடைய - சூதி - மகர்யகக்கடவுள்.

(ச) யானைக்கண் (வெண்ண) யானையின்மேல். அரி - இத்திரன். யான் -
நான். ஐ - அழகிய. கண்டம் - கழுத்து. கரியற்கு - கருநிறமுடைய சிவ
பிரானுக்கு. கயினையை - கயிலாசமையை. எத்த - ஒத்த. தனை - அழகு.
கூன் - இடபவாகனத்தையுடைய. ஐக்கு - கடவுளுக்கு. கரி - (அக்கு) யானை
கன். கூக்கினற்கு - உண்டாக்கியமுதல்வனுக்கு. ஈ - (பிரணவப்பொருளை)
யுபடுத்தித்த. கண்டி - தரிசித்து. அங்கு - அத்திருச்செந்திரிச்.

[illegible]

(7.)

பித்தலை யா யுந் தினையாந் துணர்க்கென்று யோதங்க
 பித்தலை யா யுந் தனையாநிந் தாடனா செங்குநித்த
 பித்தலை யா யுந் தினையெனயாந் துணர்க்கு யோயாநியாந்
 பித்தலை யா யுந் துறொக்கி னாய்க்கெனத் தெங்குநனவே.

(五)

தனது தந்தை அவர் கொடுத்த பரிசுத் தொகுப்பை
தனது தந்தை அவர் கொடுத்த அடர்ச்சைப் புத்தகங்களைத்
தனது தந்தை அவர் கொடுத்த கருத்துத் தொகுப்பைத்
தனது தந்தை அவர் கொடுத்த கருத்துத் தொகுப்பைத்

(5)

(௮) தினகன் - சூரியபிரகாசம், கந்த - கெட, கனி - மிக, செத்திம் - திருச்செந்தை, செந்தம் - கந்தம், கம்முடைய, திதி - செங்கம், அடல் - வயி யா, அத்தகன் - கமன், செற்ற - (வணக்கத்தி) சபித்த - திசை - விளக்கு மின்ற, கனம் - மேன்மைபுடைய - காதல், - அனந்த - குறிசெடகுறிய (சுண்டலத்தையுடைய) கடனார் - கடனாரப்பெருமானது, தினையன் - புத் தினன்.

(உ) சித்திரை - மனம். யாகத்தாறு - இரை - பொருத்திய. அந்தணர்ச்
சூ - பிரமணர்ச்சூ. சேய் - பொருத்திய. அகம் - மனம். அநாயாச - சாயா
ச. தரை - பூமியை. அனித்தான் - தந்த உமாதேவியையும். தரை - பூமியை.
பூர்த்த - (மாவளிச்சக்கிரவர்த்திரிபுடம்) யாகித்த - சித்திரை - குஞ்சலபுலகையி
னிச்சூனாவ. ஆகத்திரை - (சமத) திருமேனியிடத்தின். இரையந்தான் -
(இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்துமாகப்) பொருத்திய வெபிரான். சேய் - மூரு
சக்கடவுளே. அனியாய் - கருணையாய். சித்தஅநாயாச - கடல்பேரன்வரவே.

(அ) தனத்த - முயற்சியின்றித்த. அனக்கு - அனாவின் த - ஆம் - முத் தபரணம். அநாதத்த - ஐயவத்தின். கேதனத்த - கேட்குகளின். அனம் காம் - அநு. அனக்கு - உடனடியில். செத்தன்னில் - வயக்களில். வயத் தனத்த - உடனடியுடைய சங்குதன். அனம் காத் - கலப்பைக்காலிலுள்ள நீர் - அநா (உட்கும்) வழியாக. இயக்கத்தக்க - ஊர்த்த செல்கத்தக்க. அக்களம் - அத்திருச்செட்டாளின் - காரணமான் - மேகம்போன்ற. வித்தூ.

தங்கம் தவங்க வலையுந் தவங்கியெனத் தவங்கியவர்கே
தங்கம் தவங்க டடப் போன் தவங்கித் தவங்கி
தங்கம் தவங்க வலிங் காங்க னுக்கொழிந் தவங்கி
தங்கம் தவங்க திவ்வெனச் செய்வந் சலந்தினைவெ. (௭)

சலந்தா னாகத் தங்கத்தாங்கத் தவங்கி தவங்கிவலையுந்
சலந்தா னாகத் தவங்கித் தவங்கிவலையுந் தவங்கிவலையுந்
சலந்தா னாகத் தவங்கிவலையுந் தவங்கிவலையுந்
சலந்தா னாகத் தவங்கிவலையுந் தவங்கிவலையுந். (௮)

சாங்குந் சங்கி கட்டிச்செய்து தவங்கிவலையுந் சங்கிவலையுந்
சாங்குந் சங்கி தவங்கித் தவங்கிவலையுந் தவங்கிவலையுந்
சாங்குந் சங்கி தவங்கிவலையுந் தவங்கிவலையுந்
சாங்குந் சங்கி தவங்கிவலையுந் தவங்கிவலையுந். (௯)

(௧) தங்கம் - பொன்போலுத்தேமல். தவங்கம் - (என்) முனை. தங்கு - தரித்திருக்கின்ற - அந்தணங்கந்தா - அழகியதிரவியங்கம் கொண்டு வந்து கொடுப்பதற்கு (பொருள்சம்பாதித்துக்கொண்டு வருவதற்கு). காதம் - காதலாம். கந்தம் - வாதையெய்தின்ற. கம் - கமது. கன்அவர் - தேனிறந்த பூக்கன். கங்கன் - சேலையினிடத்து. கர் - பொருத்திய. செந்திலார் தங்கத் தன் - திருச்சென்னாருடைய முருகக்கடவுள். அங்கம் - (தமது) திருமேனியை. செங்கர் - செவ்வரணம் - சஞ்சலம் - துன்பம். [இது, தலைவினை வளைப் பிரித்து மாலையுடைய கண்டிப்பாகல்.]

(௨) சலம் - கங்கை - தாம் - தலைமலை. காகம் - பாம்பு - தாதன் - தொண்டனாகிய மார்த்தண்டமுனிவன் - சஞ்சலம் - துன்பம். காகம் - யானை. கண்டன் - யமனையும் - சலந்தான் - சலந்தாரகனையும். காகம் - கரீரம் - செற்றார் - கொன்றவிரபிரான். தவங்கி புத்திரன். தலம் - இருப்பிடம். சஞ்சலம் - விரும்பினோயில்லை, தவங்கம் - தருதியைடைய மலைகளுக்கு. இறை - தலைவராகிய முருகக்கடவுள். தவங்கியாகிய கங்கத்தனத்திறைசேர் செந்தித்தல மெனக்கட்டிக்.

(௩) சாங்கம் - மான். சங்கிகன் - உயாதேவியின் கண்களுக்கு. இச்சித்து - ஆசைப்பட்டி. எய்த - (வந்திருத்தாற்போலப்) பொருத்திய. சாங்கம் - வில் - சங்கு - தவங்கிவலையுந் - தரித்தவிலுள்ள. சேய் - மண்மதனாகியபிள்ளை. சேர் - பொருத்திய. அங்கம் - கரீரத்தை. சங்கிவா - சங்காங்குசெய்து. கண்ணினர்க்கு - (முன்போல) யோகத்திலிருந்தவிரபிரான்க்கு. தந்திரத்து - (சாங்கம்) தவன். காகம் - கருத்தத்தை. கஞ்சலம் - தாமரை மலரை. சாங்கம் - (உமது) திருவடி. 2-அ. சாங்கம்மென்பது சாங்கம்மென்பதற்கு.

தந்தையார், என்னை யானிதான் கொடுத்த துன்பமானால்
தந்தையார், என்னை யானிதான் கொடுத்த துன்பமானால்
தந்தையார், என்னை யானிதான் கொடுத்த துன்பமானால்
தந்தையார், என்னை யானிதான் கொடுத்த துன்பமானால்
தந்தையார், என்னை யானிதான் கொடுத்த துன்பமானால்

(-௨)

கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டா னுத்தந்த கந்தாழ
கரத்தரிக் கங்கணங் கண்டசெய்ச் செந்திலெங் காங்கெயர்சா
கரத்தரிக் கங்கணங் கட்டய னுர்க்கெழிற் காசணிசே
கரத்தரிக் கங்கணங் கற்றிடத் தாங்கெனர் லகச்சத்திய. (௧௦)

சத்திக் கரத்த வகச்செயங் கத்தினத் தந்தனனற்
சத்திக் கரத்த வகச்சிலை யாவிதன் றாவினெனே
சத்திக் கரத்த வகத்தியைந் தேத்தரன் தந்தகதிர்ச்
சத்திக் கரத்த வகசெந்தி லாய்கின் சரண்சரணே. (௧௧)

சரிதங்கை யாரக் கலன்றற் தனந்தரித் தார்நரகே
சரிதங்கை யாரக் கரிடந்தி னுத்தந்த தன்செந்தினே
சரிதங்கை யாரக் கணத்தின்னல் லகத்தல் சரத்தந்தஞ்சிர்ச்
சரிதங்கை யாரக் கசுந்திசைக் கின்ற தகையினர்க்கே. (௧௨)

(௧௧) அரிக்கங்கணம்-பாம்பாடியகங்கணம். அழகர்-அழகையுடையவர். இக்கு-எரும்புகள். அங்கணம் - சேற்றினிடத்து. கண்ட - உண்டாகப்பெற்ற. செய்-வயல். அரிக்கு-விஷ்ணுவுக்கு. கணம் - தேவமுதலியணங்கள். காச - இரத்தமாலை. கேசம்-தலை. அரிக்கு - இத்தினுக்கு. அணங்கு - (கூனாண டாடிய) வருத்தம். காங்கெயரென்பது-செய்யுள் விரைத்தாற் காங்கெயரென் னப்பட்டது. மேலங்கணம் வருவதுமது.

(௧௨) சத்தி-பலமுடைய.கா-முதலையினது. அக வயிற்றினுள்ளேயுருத்த. சேய்- (பிராமணப்)பிள்ளை. அங்கம் - உடல். நரத்தி - எல்லவுமையவருக்கு. (வலப்பக்கத்திலே) அரத்தன்-விவப்புரிமமுள்ளவன். நேர்த்து-அன்பால். இக். கர்-சுருப்புவில்லையுடைய மன்மதனாது. அத்தன்-பிதாவாடியவிஷ்ணு. அன க-பாபமில்லாதவனே. சரண்-அடைக்கலம்.

(௧௩) சரி-வணியலை. தம் கை-தமதுகையினும். ஆர்க்கலன்-முத்துமாலை யை. தந்தனம்-தமதுகொங்கையினும். காசேரி-நாகிங்கமாதியவிஷ்ணு. அக் கர்-சங்குமணியையுடையவர். இன்னச்-துன்பத்தை. கைத்தல்-வெறுத்துக் குதல். கையூ-ஓழுக்கம்பொருத்த. தகையினர்-அழகுடையவர். அக்கரிடத்தி னுரென்பதை, இடத்தினுர் அக்கர் எனமாற்றிப் பெருஞ்சொன்க.

இன்னக்தி யாங்கி கிகழ்த்தசெய் கெழுவகை யிரிநாண்டா
யின்னக்தி யாங்கி வாய்க்கில் யாக்கெதன் செயெழிற்செய்
யின்னக்தி யாங்கி யெழுங்குஞ்ஞாற் செச்செக்தி செக்தைதனை
யின்னக்தி யாங்கிவை யக்கதி யீக்தனை நென்றனக்கே. (மௌ)

தனக்கடங் காறெயில் கொற்றகம் காவன் தனயனங்கன்
தனக்கடங் காதிழி நக்திக் கிளையன் நானிரொழிற்சன்
தனக்கடங் காதிழை செக்திலி வற்றெய் சாமிசகங்கை
தனக்கடங் காணினச் சாமிந் யாணை நானிரெயிலே. (மதி)

நாணி யவிய நிறுத்தண்ண வாரிந் தன்றாங்க
நாணி யவிய விநாறஞ்சாவி வார்தற் நனிச்செய்யாக்
நாணி யவிய வானவிய யந்தி நந்திக்
நாணி யவியவெஞ் செயல்க் தாங்க டரித்திழைஞ்செ. (மௌ)

தரிக்கவந் தங்கிலி நிச்சடைத் தைக்கனற் சங்கவநன்
தரிக்கவந் தங்கிலி நிதிவந் சாற்றான் தந்தகந்
தரிக்கவந் தங்கிலி நிச்செய்க்க னுஞ்செக்தி வார்தவியா
தரிக்கவந் தங்கிலி நித்திந் தெங்கைச் சங்கங்கனே. (மௌ)

(மௌ) அபி - பெய்யானம் - அபி - பெருப்பு. சேழன் - சிதமுடைய
வன். அபி - தாய் - இம் - இம்மாத. கந்தி - கிரி - (மேரு) மலை - சிலை
யாக்கி - விண்ணவெய்தவன். பெய்யின் - வயின். இது - பெரிய. கஞ்சம் -
தாண்டாமைநிலை. தவையின் - பாசத்தாய். கந்தி - செட்டிலைந்த. வான்குடை,
அபயம், வாதம், மாய், மழுத இத்தவன்குந்தனித்தனிபுடைய வான்குடைகள்.

(மதி) அக்கடம் - அத்தமதம். காதுஇழி - காதினின்றும் குழாய்பெ
ரித்த. தந்தி, யாவிராமுசுவியைக்கடவுள். கடம் - கதி. கா - பூஞ்சோலை. வி
வம் - மலையிலிருக்கிற. தனக்கடம் - முடியாவிருடத்தை. கந்தர் - விரும்
பாதவர். அன்க்கவே - தவையே. [தவையி் விவக்கைத்ததத் தவையன்
பாங்குஞ்செய்ததத்].

(மௌ) தானி - குரியன். தானியன் - பூமிநையுடைய விஷ்ணு. சினை -
விவ். தானியன் - மலையையுடைய விவியான். க - அறகு. கந்தர் - முருகன்
செய்யே. தானி - கன்னம். அன் - அன்னம்; (காவலவன்). வயன் - வகுத்
தகை.

(மௌ) தரிக்க. (தந்தி) குடிக்கொக்க. (உடனே) கந்த - கிணங்குவி
ன்ற - அக்கிலை - அழகிய சந்திரனையுடைய. அந்தரிக்கு - பாங்குதிக்கு.
இக்கு - கஞ்சப்பாசத. தவிய - (கூடுபெயர்) மாலைய. கந்தம் - கம்முடைய.
கந்தகை - வியைக்கை. [இது முருகன்செய்யுள் பவனிகண்டபெய்க்கை செல்
லியது].

சங்கரி யக்க டிகர்த்தின் குலந தவையதென்னச்
சங்கரி யக்க லிறைஞ்செழிற் செந்திற் சடானானஞ்
சங்கரி யக்கதிர் தானிசை னெற சானத்தினுற்
சங்கரி யக்கனைந் தெயெற் செழியந் தகற்கினந்தே. (10அ)

தகர வலங்க டிறைநிறுந் தான்செந்திற் றந்தைசங்கேய்க்
தகர வலங்க வானினு தனத்தினன் குழாகந்
தகர வலங்க டாகின்ற சந்தியன் குலெனினந்
தகர வலங்கனன் குலெனச் சிறிடத் தக்கரன்றே. (10க)

தக்க வாகத்தி னடறணிந் தானயன் றன்கதிகந்
தக்க வாகத்தி கிரிக்கர னுக்கங்க டந்தாங்கந்
தக்க வாகத்தி யலையாவி யென்னெஞ்ச தாஞ்சலசந்
தக்க வாகத்தி வகான்றன் செந்திலைச் சந்திக்கினே. (10ல)

(10அ) சங்கரி - உமாதேவி. அக்கம் - கண். தவையதென்ன - குணம் போல. சங்குஅரி - சங்கத்தை யுடைய வீழ்நுறு. இயக்கர் - தேவராதையிலொரு பிரிவார். சடானன - ஆறு திருமுக்களுடையவரே கதிர் - பிரகாசம். சங்கரி - சங்கராஞ்செய்வாராக. எற்செறி - என்னிடத்தில் நெருங்கும்.

(10க) தகரன் - ஆட்வோகனத்தையுடையவன். கல் - கல்ல. ஏய்ந்த - பொருத்திய. அலங்கல் - விளங்குதலையுடைய. தாழ் - வணங்குகின்ற. அனகம் - கூத்தல் - தகரம் - மயிர்ச்சாத்தின். சத்தியன் - கிரியாசத்தியாகிய 'தெய்வயானையம்மையுடையவன். தானெனின் - திருவடியென்று சொன்னால். அந்தகர் - யமனார் - அனலம் - தீ - கனன்றுலென - சுட்டாற்போல. தக்கர் - தக்கவர்.

(10ல) அகத்தின் அகங்காத்தின். தனித்தான் - நெடுத்த உருத்தி மூர்த்தி. கதி - பதவி. சந்தம் - அழகு. திமிரி - சக்கரம். ஆக்கம் - செல்வம். தக்கன் - தக்கவன். ஆளி - ஆண்டவன். சலசம் - தாமரையில் - தக்கு - தங்குமின்ற. அனக - பாவமில்லாத. தினகன் - (ஞான) குரியனாகிய குமாரக்கடவுள். தங்கு - என்பது எதுகை கோக்கித்தக்கு எனவிகாப்பட்டது.

சந்தம் தனத்தி டத்திந் தானை தலத்தினிச்சை
சந்தம் தனத்தி னனாநி ரடியன் நனநிசிற்போர்
சந்தம் தனத்தி யதனான் நனய தடக்கயலாந்
சந்தம் தனத்தி வினங்கி நிழ்செந்திற் நங்கனந்தே. (௨௧)

தங்கச் சினகர கோகக் கலத்திச் சகசினறந்தார்
தங்கச் சினகர கோய் தனயன் நனத்தினிதார்
தங்கச் சினகர நின்செந்தி னுட்புற் நனகரிதன்
தங்கச் சினகர நற்கன வென்னங்க டையலர்க்கே. (௨௨)

அனரி கனத்தி யாழிசன் டாங்குச் சிவரிவிடை
யனரி வனத்த நிகரநி ளான்செந்தி லாயினைய
யனரி வனத்த நின்கிலக் கோத்ததற் கன்றயனா
ரனரி வனத்தந் தொகந்தி னுசெந்தி சழிசின்றதே. (௨௩)

(௨௪) சந்தம் தனத்திசன் - சந்தனமணிந்த செக்கையுடைய பெண்.
கன். நிறத்து - காரணத்தால் (குறும்). தலம் - பூமி. சந்தம் - சிறம். கனா -
குறை. நீர் - நீர்மயகுளுவாய். அடியன் - தொண்டாரைய கந்தாலுத்தியைய
ஊர் - இம்-மனையியைய பாணவாசியார். இம் - வீட்டில் சந்த - துறை
யுடைய. அத்திசுதன் - யானைத்தோல் - தனய - புத்திரனே. தடக்கயல் -
வாசியினர் கொண்டலிசன். கஞ்சம் - தாமரையில். தந்த - தல. சந்
தினம் - சந்தம் திசுட்டிசன் - சீழ் இழி - (அப்புவையிடிக்) சீழேயிறங்கு
மின்ற. தங்கனந்த - வந்திருந்த அடியினுக்கு.

(௨௫) அநிசன் - உயிரெழுத்துகளுக்குள். அகாம் கோ - அக
ரெழுத்தொப்பாக. சந்திரகாம் - சஞ்சிபுரம். தனயர் - புத்திரன். கனகாம் -
கனகம். செந்திசன் - வீட்டில். பாண்டாரையே. தனகரி தந்தம் - முயலா
வியயானைக் கொடி. சந்திசன் - சந்திரகாம் - சந்திரகாம் - சந்திரகாம் - சந்திரகாம் -
பரம். சன்-யா தனகாரத்தா னுண்டாயிவது. (பாக்கியேசிரோல்). [செவிவி
த்காம் செவிவிசுது முயலிதொப்பைக்கண்டு சந்திரகாம் தந்தம் பாக்கியை
யினுதன்]. செவ்வெழுத்துக்களுள் வாய்நிறப்பிஞ்சுமேற்பாணவாச
தலம் அங்காம் தந்தப்பெயருவைய அகாம் செவ்வெழுத்துக்களிலுக்கண்
து சீழ் தனகாம்.

(௨௬) அனரி - லுரியன். கனத்திசன் - செவிடம் - குழி - கடல். கன்
டாங்கு - கோத்திஞற் போல. சிவ - மயி. அன - வினக்குமின்ற இனன்-
தனவனுமய(முருகச்செவுள்). அந்தம் - அந்தம். சிவ - பேரவையுடைய. து-தது.
அன - புட்பபாணவாசினன். இனன்-தனம் - சந்த - செட. சிலம் - (இ)
வீட்டில். கோத்ததற்கு - கோத்த தனகாரத்தற்கு. அனகர் - பந்தத்தினன்
வன் - அனரி - பழிசெவியினன் - அந்தம், - இட - இடமாக. குழி
கனத்திசன் - செவி.

தேயத் தியங்கி யலகி றலங்கனிற் சென்றாக
 தேயத் தியங்கி யலைய றிடங்கதி சேர்தலறைந்
 தேயத் தியங்கினை நித்திலந் தானெறி செந்திலடைந்
 தேயத் தியங்கி நகித்தான் றனயற் றெரிசிக்கினே.

(உச)

சிக்கத் தனங்க டுகக்கின்ற கன்னியர் சிந்தைகனோ
 சிக்கத் தனங்க ளாகித்தழிந் தேற்கெழிற் செந்திறரி
 சிக்கத் தனங்க முலையேத்த நன்னின் சீர்நிறைகா
 சிக்கத்த னங்க ளாகலேசன் றந்த திறற்கந்தனே.

(உரு)

கந்தரங் கானந் தனிற்சென் றடங்கிலென் காசிக்கநே
 கந்தரங் கானந்த நண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளாக
 கந்தரங் கானந்த நின்ற டெழிற்செந்தில் கண்டிறைஞ்சிக்
 கந்தரங் கானந்த நல்கச் சனனங் கடந்திலரே.

(உ௫)

கடனந்தி னாகத் ததனாடை யாயெனைக் காக்கனிற்கே
 கடனந்தி னாணிறத் தாயென நாரணன் கண்டிறைஞ்செங்
 கடனந்தி நாதன் றனயனற் செந்திவிற் காரிகையே
 கடனந்தி னாகங் காதலர் தேறிந் கலிக்கின்றதே.

(உெ)

(உச) தேயத்து - தேசங்களில் - இயங்கி - ஈஞ்சரித்து. அலகு - எண்.
 தலம் - கெடுத்திடம். தியங்கி - ஈயங்கி - அலையல் - அலையாதே (மனமே).
 அறைத்து - முழங்கி. அத்தி - கடல். அக்கு, - இன சித்திலம் - கட்டடமாகி
 ய முத்துக்களை. எய் - பொருத்திய. அத்தி - எலும்பு - அங்கி - அக்கினி.
 தனயன் - புத்திரனாகிய குமார்க்கடவுளை. முன்றாவது - அடிமுதலிலிருக்கிற
 ஏ - அரை.

(உரு) சிக்க - (கண்டவர்கள்) வசப்பட. அழித்தேற்கு - செட்டஎனக்
 கு. தன் - தன்னுடைய. லென்னன் - அருள்செய்தான் - அகிலேசன் விச
 வேசன்.

(உ௫) கந்தரம் - மலைக்குகை. அடங்கிலென் - ஐம்புலன்களை யொடு
 க்கிவிருத்ததனால் பயன் யாது. கால்கந்த - வருத்த. அனககந்தம் - கந்த
 லாகிய மேகம். கான் - வாசனை. கந்த - மிக.

(உெ) கடம் - மதம். கந்து - கெடுத்தல் இல் - இல்லாத. காதத்து -
 பாணியின். அதன் - தேரல். காக்கல் - காத்தல். கடன் - முறை. அத்தி -
 செவ்வானம் - காண் - வெட்கப்படுகிற. சிறத்தாய் - செந்திரமுடையவனே.
 தன் - சாரியை. கந்திராதன் - கந்தியென்னும் பெயருடைய சிவபிரான். கட
 ல் - சமுத்திரத்திற்குள்ளேயுள்ள. கந்தின் காயகம் - சங்குசங்குக்குத்தலைமையாகி
 ய வலம்புரி. கலிக்கின்றது - முழங்குகின்றது. [பாக்கிவலம் புரி கெட்டுத்
 தலைவன் வாலைத்தலைவித்தறிவுறத்தல்].

உண்கூடாக நாய்வுடன் தாய நிலையொருக் கண்ணியென்ன
உண்கூடாக உணவிலே நெய்தத்தே வேழிற்செத்திற் கத்தெதற்கிக்
உண்கூடாக ஓர்சுந்த நீண்டனை பெயரினிக் காதுகிலேற்
உண்கூடாக ஓரிகரத் தெயழி யங்கத்தின் காதுநீற்ரு (உ-அ)

காதுலை யாலின் றுனக்காக் கிணலினிக் காயத்தத்தே
காதுலை யாலின் றுனக்கா ரணலாக் கத்தச்சங்கலிங்
காதுலை யாலின்ற கங்கலிங் தேத்தான் அண்ணியராக்
காதுலை யாலின்ற சங்கரன் செங்கெத்திற் காங்கெயலே. (௨௯)

சாயம் கலைய கலியத் தகனனை காண்த்தெய்ய
சாயம் கலையத ளாணில நீழல் காற்றெழின்
சாயம் கலைய னுகிசித் தாயினன் காநகற
சாயம் கலைய திருத்தெய்தி ளாயென்க கன்றென்தெ. - (௩௮)

(௨௨௨) கனம் - டப்டமரிய, கன்னி - கருதி, கனக்காக - (சாத் பரியம்) பீடியோகனத்தின் பொருட்டி, அக்கு ஆகன - சங்குமனியத்திரு மெனியத்தித்தவ், கன - கின்க்கும்படி, க - கப்பாய், கன - இடைக் குழி.

(உ.பி.உ) காதலி - துணைமைய, காவலம் - சீரமை, தீர்த்து, கிருத்திரத்த, காதலம் - கொல்லாதே, ஐயான் - சூக்குமசொருபி, இன் - இனிய, தனக்காடான் - (திருவள்ளூர்) செல்வத்தக்குக் காவலமாவவன், அனையான் - திருப்பாற் கடவுளான் லீட்டிற்று, தீர்த்து - கண்ணி அர - மலையையிய்யாம்பு, காதல - காதலி - அனையாதினற - அனையின்ற.

[illegible]

திருச்செந்தி லத்தாதி முற்றிற்று.

இவ்வாழைப்பதனா எழுதினவர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கவிலித்துவான்.

குமாரன்ருணை.

திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமகவந்தாதி

யருளிச் செய்த

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சரித்திரம்.

இவர் சுற்றிறக்குறைய முந்தைய வருடங்களுக்குமுன் குமார சுவாமி தேவிக ருத்தவப்பெற்று ஸ்வநித்தனச் சிவப்பிரகாச ரென்னுந் திருநாமம்பெற்று வளர்ந்து, "இளமையிற்சு" லென்ற தெய்வத் தமிழ் முரசி திருவாக்குக் கேற்பச் சிறுபிராயத்திலே செந்தமிழிலக்கிய நூலா ராய்ச்சியிற் நிறமையுற்றத் தித்திக்குத்தேனுந் தெள்ளமுதும்போலச் சிலேடை, சுற்பனை, திரிபு, யமக முதவிய சிறந்த நயங்களெல்லா மமையுஞ் செய்யுள்பாடுந் திறமை மிக்காராய் நல்லொழுக்கத்திலே பற்றி, எல்லாருஞ் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளெனக் கொண்டாடப் பெற்றுத் துறைமங்கலத்தில் வாழ்த்திருந்தனர்.

அக்காலத்தில் துறைமங்கலம் கோமாதிரியாயிருந்த அண்ணாமலை ரெட்டியார் சிவப்பிரகாசசுவாமிக ளருமை பெருமைக ளெல்லா வற்றையுந் தெரிந்து அவரிடத்திலே யனுங்கத் தொண்டராய்ச் சன்மார்க்கங்களை விசாரித்தறிந்து வேண்டிய வுதவிசெய்து வந்தனர். அவ்வுதவிகளைப்பெற்று மிகமகிழ்ந்திருக்குஞ் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் செந்தமிழிலக்கண நூலிற் சிறந்த நூல்களையெல்லாந்தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சிந்தித்துத் தமது அபிப்பிராயத்தை ரெட்டியாருக் குச்சொல்லி அவர்கொடுத்துதவிய திரவியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தமது சகோதரரிருவருடன் பாண்டிநாட்டையடைந்து திருநெல்வேலியில் தாம்பிரபருணி நதித் துறைகளிலொன்றுகய சிந்துபூந்துறையையச் சார்ந்து ஸ்நானஞ்செய்து நீத்தியகன்மாறுட்டான முடித்துக்கொண்டு வந்து அவ்விடத்திலிருக்கின்ற தருப்புரவாதின மடாலபத்தில் யிற் றிருக்கும் வெள்ளியம்பலவாண தம்பிரான் முர்த்திகளைத் தரிசித்துத் தாமெண்ணிவந்த காரியத்தை விண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

* துறைமங்கலம்-வாலிகண்டபுரத்துக்குத் தேன்பாகத்திலுள்ளது.

அத்தம்பிரான் முர்த்திகள் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து இலக்கியப் பாரிதிவாய் சோதிக்கும்பொழுட்டு முநாவிலும் ஈற்றிலும் குளனபது வர இடைவிலே ஊருடைய வெண்பதை வைத்து ஒரு வெண்பாப் பாடுகின்ற கட்டையிட்டனர். அவர் அஞ்ஞாநியின்படி விவப்பிரகாச சுவாமிகள்

முடக்கோடு வானெறி கொண்டாற்குத் தேழன்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் நெய்வுக்குத் திண்டிதான் மேற்கொள்ள
அருடையா வென்று முனகு

என்னும்வெண்பாவைப்பாடியருளினர். அப்பாடல்க்கேட்டதம்பிரான் முர்த்திகள் ஆனந்த பாவசமடைத்து “கூரியனுடனே சோடுக்கும்பழ குசு” என்பதற்கு இலக்கியமாகிய விவப்பிரகாச சுவாமிகளை மகிழ்ந்து அவருக்கும் அவர் சகோதர திருவருக்கும் பகினைத்து நானாருள்ளே பஞ்சாஷணங்களையும் பாடஞ்சொல்லி யருளினர். இங்ஙனம் போதனா சத்தியிற் கிறந்த ஆகிரியராகிய வெள்ளியம்பலவாண தம்பிரான் முர்த்தியை விவத்து விவப்பிரகாச சுவாமிகள் பத்திபண்ணிக் குருதகூணியாக முந்தாது போனினை வைத்து உபசரித்து வணங்க, அம்முர்த்திகள் இத்திரியம் எங்குப் பெரிதன்று. உமதன்பே போதும், ஆயினும் நீ செய்யவேண்டிய நென்று அகிலாவது திருச்செந்துரிலே வித்தியா குருமுடையவ னொருவனிருக்கிறான் அவனைவிவாதந்தால் வென்று நமக்கடிமைபாக்குவதே யென்றருளிச்செய்தனர்.

விவப்பிரகாச சுவாமிகள் அதுகேட்டு அமது திருவருள் வலிமை யால் அங்ஙனஞ் செய்வேனென்று விடைபெற்றுத் திருச்செந்துரை யடைந்து முருகக் கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து தமதெண்ண நிறை வெற்றி யருள்வெண்டிமென்று பிரார்த்தித்துப் பின்னர் வித்தியாகரு வப் புலவரைக்கண்டு பேசும்போது தம தாகிரியராகிய தம்பிரான் முர்த்தியைப் புலனாதுவித்தனர். அது பொறுக்கமாட்டாத விவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவரோடு விவாதஞ்செய்து சபையார் முன்னர் எழுது குமாரக்கடவுள் மீது தீரோட்டையமசமாக அந்தாதிக் கவித்துறை முப்பது பாடல் முத்திப்பாடி முடிந்தவருக்குப் பித்தியுன்னார் அடிமை யாகவேண்டிமென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்து திருவருளால் இத்தனா

நிய திருச்செந்தமிழ்நாட்டை யமகவந்தா தியைப் பாடி முடித்தனர். ஒரு பாட்டேனும் பாட முடியாமலிருந்த புலவர் அம்முற்பாடையா னை யுங் கேட்டு மகிழ்ந்து தாமே அவை யார் சொல்லுதற்கு முன்னரே சுவாமிகளுக்கு நான் அடிமையாயினே னென்றனர்.

உடனே சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தம் தடிமையாகிய புலவரைச் சிந்துபூந்துறைக்கு அழைத்துவந்து தமது போதகாகிரியாகிய வெள்ளியம்பலவாண தம்பிரான் முர்த்திகளுக்கு அடிமையாக்கி மகிழ்வித்து அம்முர்த்திகளிடம்விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டுவந்து அவரதுஆற்றை யெயின்படி சிதம்பரத்திலே சிலகாலம் வசித்திருந்தனர். இவர்பாடிய நூல்கள் சீகாளத்திப் புராணம், பிரபுலிங்க லீலை முதலியவைகளாம். அவைகளின் பெயர்களைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு என்னும் நூலிலே கண்டுணர்க. அந்நூலிலே இவர் சரித்திரம் முழுதும் விடாமல் விரிந்தெழுதி யிருந்தலா லிங்கே வெண்டியமட்டிற் சுருக்கிக் கூறியுள்ளேன். சுபம்! சுபம்! சுபம்.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க லித்துவான்.

சு.
சுமரன்.ரணை.

திருவாவதிநுறை ஆநீனம் சுவாமிநாத தேசிக ருளிச்செய்த திருச்செந்திற்கலம்பகம்

விநாயக வணக்கம்.

கிலம்பக விழ்சடை நிறணி வான்மைந்த வீடயிலோன்
கலம்பகஞ் செந்தமிழ்ப் பாமாலை யாற்செந்திற் கண்மருவு
கிலம்பக மெல்லடி வல்லபை கேள்வனைத் திங்கள்வெண்கோட்
கிலம்பக யானை முகத்தானை வாழ்த்தி யியம்புவனே.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

நாலடித்தாவு—2.

சொல்வாய்மை தருங்கடவுட் கருதிகரு தியபொருளைப்
பல்சான்ற பீருங்கேள்விப் பணிமலைய முனிவினவ
வம்புயனு மறியாது வறமுதலார் தமிழ்முன்றுஞ்
சம்புயமன் றடனுரைத் தருவோய்நீ முருகோனே
கண்கருங்க விரித்தபகங் கலவமயி லெனத்திருமுன்
மண்கருங்க விரித்தருண மணிபுழி யெழுபரித்தே
ரத்தினக ரனைத்தடுக்கு மணிமணிமா ளிகைப்புரிசைச்
செந்தினகர்ச் சினகரத்துத் திருத்தகயிற் நிருந்தனையால்.

நாடித்தாழிசை—சு.

ஊனாகி யுயிராகி யுணர்வாகி யுணர்வுதவுங்
கோனாகி வினையளவுங் குணத்தளவுந் தனக்களவாய்

[அரும்பதவுரை.]

பக-பிணக்க. கிலம்பு-பாடசா. அகம்-உள்ளிடத்தில். மெல்-மிருதுதன்
மைபுடைய. கேள்வன்-கணவன். இலம்பகம்-தெற்றிப்பட்டம்.

விவாதம் யத்தமின வென்பதென் தெளிபாது
பாவாதி யருமுனையப் பாமனையும் தாமனைய
வாக்குவான் முங்கடத்து மண்ணொலியின் னிடத்தியற்றும்
பொக்குவா வொழிக்குவிதிப் புலத்துருவ மருவமுமாய்
+ வேதாத்தன் மித்தாத்தம் வினக்குகனார் தந்தெளித்த
பொதாத்த காத்தாத்தப் புறத்தினையப் புறம்பொதி
புணர்க்காரு முனராரு முனராம னுரிக்குரியாய்ப்
புணர்க்காரு மாராரு புணனமுங் கணவாது
நின்றதனிப் பாம்பொருளா நின்றொருபே மிண்பெனினு
மின்றருக னெனப்பெறுவ திண்பொய்கின் வினியாட்டே.

நாடி அரங்கம்—ச.

தருவானு முறையிட வறையுங் பறையிட வடியரு னினைவ தன்னடி
பெருநாலை னிருநாலை முதலிய மறிபென பொலியொடு குளிர்வ தன்முதம்
+ வருமுன் வனியைவ மிருவரு மலியின் மறைபென விழைவ தன்னெழில்
பெருகை செழுகி கடலினு மெழுமடி பெருகுவ தருகு மின்னருங்.

பெயர்ந்தும் நாடித்தாழ்கை—க.

தாவென் றத் தக்ஷதவென்றஞ் சகரின் தருமுனாக்குச்
சாவென் ற பின்னுமொரு திருவாலம் வருமாறென்?
முத்தியென்றே மடியருள முனரிதொரு மிருத்தாய்க்குச்
செத்தியென்றே புனாக்குமொரு திருப்பதியும் விருப்புனதே
யாடுவென்ற வருங்காண மண்ணா னொண்ணபொ
மரிவென்ற மெனனக்கு மறிதெற்றம் பெற்றிண்பொ?
வொராரு பணிமதியி னொலிபவன வணாவினிரைத்
நிராரு தினகாரு மிடைபிடைபே யுதித்தாக்குச்
சுருண்பொழி திருமுமுங் கணமணிக்ருண் டலகிரையுச்
திருநெரித்தோன் சுருங்கமணச் சேவடியுச் தாவடிவும்
பாடாது கிணியாது பாவாத வெனக்குமினை
கடாத தொண்டொடுங் கட்டியுரி காட்டியியால்.

நாந்தாடி அம்போதாங்கம்—உ.

பிறத்தது மிறத்ததும் பெரும கிண்புகழ்
மறித்தது மண்ணு வணங்கி வேனியின்
உமழும் வெருவியுங் கமிடயக்கழற்
தாயினு கவந்தெனாத் திணம பக்கலால்.

நாட்காடி அப்போதாங்கம்—ச.

உன்பது முசிப்பது முவந்து தேடினேன்
கன்படை நனவினிற் கலங்கி வாடினே
னய்திற மிதுவென வுனாடி போயினேன்
செய்திற மிதுவெனக் தெரிவிச் பேயினேன்.

நாட்காடி அப்போதாங்கம்—ச.

எவ்வா நெனையுப் பக்கொள்வா
யெழுதா மறையின் திருத்துள்ளாய்
செவ்வா னனையான் திருப்பின்னாய்
தெரியா திரியுன் செயல்கின்னாய்.

நாட்காடி அப்போதாங்கம்—அ.

மெய்யுநீடு பொய்யுநீடு விண்ணுநீடு மண்ணுநீடு
பையையுநீடு செய்யுநீடு யாதிரீடு சோதிநீடு.

தனித்தோல்.

எ ன வ ர ங் கு.

நூலுநேரையாசிப்பா—கரிதகம்.

நீயல் தில்லை யாவையு முலக
மற்றவற் றிடையா னவத்துடற் பொறையொடு
கறங்கெனத் திரியாது பிறங்குகற வெறியு
நத்துர் கடற்றறைச் செந்துர் பரவுவன்
காமரு பூத்தொடைக் கடம்பகின்.
முமரை மலரடி தருகமா வெனவே.

(ச)

நூல்.

(ச) கடவுள்-தெய்வத்தன்மை. சான்ற-உயர்ந்த. கேள்வி - கல்வியறிவு. அறமுதலாத்தமிழ் மூன்று-தருமநூல், பொருள்தூல், இன்பநூல். கலவம்-மயிற்றோகை. ஆழி-கடவில். தினகாலை-சூரியனை. புரிசை-கோட்டை. விரவு-கலந்துகிற்றித்த. பாவாதிபர்-அன்னியசமயவாதிகள். உலவா-கெடாத. பாமறை-விரிந்த வேதம். தாம் அறைய-தாமேமுழுக்காகிதப். விழிப்புலத்து-செட்புலனுக்கு. கலாத்தம் - சாத்திரமுடிவு. ஆகுறுபுலன்-மூப்பத்தாறு தத்துவம். பறையிட-முழுக்க. ஒருமையின் - ஒற்றுமையோடு. மழையென - மேகத்தை விரும்பினாற்போல. கவி-ஒலிக்கின்ற. எழுமடி-எழுபங்கு. மூத்துஇல்-முதன்மைபாணவீடு. இருத்தாய்க்கு-இருத்தவுணக்கு. ஏற்றம்-உயர்ச்சி. நிரை-விரிசை. தூ-பரிசுத்தம். காட்டினை-(அத்தொண்டரது கிலைமையினைக்) காண்பித்தாய். தலைமயக்கல் - தமோற்றஞ்செய்தல். கண்படை-சித்திரை. கனவு - சாத்திரம். பின்னாய்-பின்னையே. சதங்கு-சாற்றாடி. சதவு-செயின். மா-அரை.

வேண்டி.

¶ எனதே துண்செந்தி லேத்துதொழி னன்னோன்
தவதே பெண்ணாடந் தன்னா—யினயின்
மறத்திராண வன்புழுநல் வாழ்வையென கொஞ்சே
குறத்திராண வன்புழுந் கொள்.

(௨)

அளித்தன.

¶ கொய்வார் பவப்பினி கூற்றக்கஞ் சாரன்பர் கூட்டமல்லா
* னன்னார் யினியி னனியு படாந்தெய்வ நாளும்ற்றென்
தன்னார் முருகன்சென் தூர்பிரி யாதவ னெண்மலைக்
கன்னார் கிராமலித் தண்டையன் தாடொழக் கற்றவரே. (௩)
சூரியயிருத்தம்.

¶ கற்குறு நீழி கழித்தாலும் கழியாத கரையில் வாழ்வு
பெற்குறு முருகனடித் கன்புபெரு தவருலிற் பிறழி தீரா
நிற்குறும் கலிகலிய கிரந்தாலும் பேரையரா பெழுத்தா தன்னத்
தற்குறு மலனிருக்குஞ் செந்திலென்றார் மூந்திலென்ற மடைவர் தாமே. (௪)

சூரியப்பா.

தாமரை பயின்ற நான்முக்க கடவு
பெழுதா மறைப்பொருட் பழுதாய் குறைப்ப
யிக்குமணிக் கடகந் தாங்குதினி தடக்கை
முன்வருத் தியவா நின்னமும் வருத்த
விரும்பிய தானெனத் திரும்பிட எஞ்சேய்
பாபிருள் பருகும் பங்கதிக் குறுவி
ஞாவிதகற வெந் நான்முரி திராமுகட்
டெழுவுது போன மறைதலை கணபர்
செறிமயிற் சிறையார் பொறிமயிற் புறத்துக்
செயொலிமேனி திகழுவிக் கெழுந்தனை
தெய்வவான் கரினியு மொய்வரை வரினியுக்
தாவனக் கயிலுஞ் சேவனக் கொடியு
மாறு முகமு நிறணி புயங்கனும்

(௨) மறத்தி-மறப்பாய். மன்துன்-பூமிமையாலுமின்ற.

(௩) சென்-செய்வார். கலிகலிய-வருத்தம். கிராம-மலை.

(௪) கரை-தளவு. இத்தொழும்-செட்டாளும். கலி-வதமை. இரீதாளும்.
யாதித்தாளும். கருத்தா-தாடாணியாதிதாம். மூந்தி-முதலாயி யோகியே.

மண்ணைய மறைபுகற் தண்டையர் தான்களுங்
கந்தின் னுடமுஞ் செந்திலம் பதியும்
வணங்கவு நினைக்கவும் வாழ்த்தவு
மணங்கடீற் பரவினெ னெனைவிதித் ததற்கே. (டு)

வெண்பா.

அதற்கிறற் கென்றுள் எவம்போக்கி யாக்க
முதற்பொருட்கு மின்றி முயன்றா—நதற்கணவன்
சந்ததியா னஞ் செய்பான் றுணுவந்து செந்தினகர்
வந்ததியா னஞ்செய்பா மல். (ஈ)

புயவதப்பு-ஆசிரிய வண்ண விரித்தம்.

¶ மலர்தலை ஞாலத் தலகில வாழும் றயிர்களு முந்திக் கண்பண்டு
தந்தன, மறைபுகர் வாய்மைத் திசைமுக நோவுற் றிமுமுறைதண்டித்
தன்றங்கை கன்றின, மகபதி வானத் தரசுவ ழாமற் றிருமுடி யன்
பிற் கொண்டும்பு னைந்தன, வழிபடு கீரற் கழிசிறை தீரப் பரிவொடு
முந்திச் சென்றஞ்ச லென்றன, குலமட மான் மெய்ப் புதல்வியும்
பாணக் குமரியு மொன்றொத் தின்பங்க வர்த்தன, குழையுமென் வாய்
மைத் தமிழா லீபத் தொடையலு மொன்பொற் சந்துந்த வழிந்
தன, குரைகழ னுடித் தொழுநெறி சேர்கொத் தடியவர் தங்கட் டின்
பங்க னைந்தன, குவிமுகை வேலைக் கவிழினர் மாவைத் தடி
தலு மன்றிக் குன்றம்பி ளந்தன, வுலருண ராமுற் தமிழுணர் ிதிந்
குறமுனி வந்தித் தென்றம்பு கழந்தன, வுலைமயி வாகைத் திருநெடு

(டு) கடகம் - கங்கணம். திணி-பலம். திரும்பிட-அசைய. எய்தத்த-
பருகும்-செடுக்கும். குழவிஞாயிறு-இளஞ்சூரியன். எறி-வீசுகின்ற. முரி-வளை
வடிவ. மறை-குளிர்ச்சி. சலாபம்-தோகை. செறி-செருங்கிய. பொறி-புள்ளி.
புறத்த-முதுகில். கரிணி - பெண்யானை. அரிணி - மான்பெற்றவன்-நரிநாயகி.
தா-ணன். அலங்கு-விளங்குகின்ற. இணங்கலின்-இணக்கத்தோடு. விதித்
ததற்கு-நிரூபித்ததனால்.

(ஈ) அதற்கு-அக்காரியத்தின்பொருட்டு. உள்-மனத்தை. அவம்-ஈன
க. ஆக்கம்-இலாபங்கருதி. முதற்பொருட்கும் - முதற்பொருளிருத்ததற்குட்.
இன்றி(இடம்) இல்லாமல். முயன்றும். முயற்சித்தலைத்தோம். அஃதாவது:
“ஆக்கங்கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை” என்றபடி, இருக்கிறமனத்தையு
பிழத்திருத்தல். நதற்கண்அவன் - செற்றிக்கண்ணுடைய அச்சிவபிரானது.
சந்ததியான்-புத்திரனுள்ளவர். அம்-அழகிய. செய்யா-செய்வதற்குமுடைய
வர். வந்தது-வந்திருத்தது. தியானஞ்செய்யாமல் (இன்னதற்கென்று) தூரப்
புது கண்களால்-வந்ததென்பது, நுகரெட்டு வந்தென ின்றது.

வேலித் திவான் தங்கட் கங்கன் வைத்தன, அநாமமுன் பிரிவிட்ட பொய்யானது கழறுவாய் போன்றக் கொண்டங்க ணத்தின, அருகேழு கோலத் திருமுருகு எவரக் கிளையோடு மஞ்சக் கொன்றங்கன் வென்றன, அநாம முரற் துரகந் தெயிப் புலவியு மென்றிக் கெங்குத்தி வித்தன, அநாம வாசுத் தனவிய கோழிக் கொடியனார் கம்பத் தம்பம் பொருத்தின, அநாமது பொலத் திருமுருகு நீங்கட் கடைபருள் போன்றித் திருத்தி பம்பின, அநாம வாய்முத் தினவனாவிக் கரைபொருத்திற் கத்தின பங்கனெ. (௪)

கவித்துறை.

புலன நிரண்டுக்கும் பொன்னணி யாம்புள்ளி மான்மகட்குங் கயமான் மகளுக்குங் கன்னினை யாங்கனெ கற்றுவந்தா
* வயபாய தொண்டர்க்கு சுற்றனை யாஞ்செந்தி னன்னகர்மே
விவானன் மருகன் திருக்காத் தெந்திய வேற்படைமே. (௮)

கவித்துறை.

படைக்கணுர் லையனெய்ப் படுவ தன்னது
கடைக்கணுன் பாகதி காணு மாறுண்டோ
படைக்கணு நிபன்றனக் கிளஞ்செந் துர்த்தமிழ்த்
தொடைக்கணுன் றயர்புயத் தொகை பாகனெ. (௯)

(௮) உத்தி-செருத்தி, படைத்த. பண்ட-முந்தானம். கன் தத்தன-வித் தினசெய்தன்; இனப்பாதிவித்தன. முறை-விதம். அங்கு-அங்கித்த. கரு-அருது. கன்னி-வாடின மகபதி-இத்தின. அழி-செறித்தேதுவாகிய. ஒன் றுத்தி-செய்தானை. கவந்தன-விவிக்ஸப்பட்டன. சிபத்தொடை-கடம்பமான. சொத்தடியவர்-குலமுழுதுமடிமையாகவுடையார். முறை-அரும்பு வேலை-கடலில். கவி-தனவியுத்தின. இரை-பூக்கொத்து. மான-புரானிய மாம தத்தன. வாகை-வெற்றி. விதம்-வருக. உத்தி-செருத்திப்பட்டன. உரு-அங்கம். செரு-பொருத்திய. மயூரத்தாசனம்-விவாகிய குறிமை. கணம்-கூர வம். வகாசம்-பூடம். தம்பம்-தனாக. உத்தி-காட்டாது. பம்பின-வெருகப் பட்டன.

(௮) கயமான்-கென்னையான.

(௯) படை-சுயதம்போதம். கணர்-கன்னையுடைய பெண்கள். கடை-கன்னி-இத்திக்காலத்திம். கான்-உடை-உடைய. கணுநிபன்-விவாகன். இனம்-இனவனாகிய. தொடைகன்-வானகன். கன்று-தொட்கப்பட்டி. தொ கையாகன்-விவாகி. தொடைகென்பது, எதுகைச் சிதப்புதோக்கித் தொடைக்கென்ருய்த்.

நுலையு.வஞ்சிபா.

பாகத்தரு பணிவான்மதி
தாண்டையோடு கார்க்குடை
பொருதெனவளை யுடனிலைய
கவமணியுமிழ் கலிகெழுபுனற்
நிரைபொருமொளி முரசுடனதிர்
பைந்தமிழ்வளர் செந்திலின்வரு
சேயோன்
நிருந்தடி துணையெனச் சேர்பவர்
பொருத்துவர் யாரும் புலரு நெறியே.

(10)

கலிப்பா.

ஈ நெறிக்குஞ்சித் தலைமறவி நெருங்கியெதிர் வருங்காலஞ்
செறிக்குஞ்சித் திகடருகின் செந்திலுமென் புந்தியதே
பொறிக்குஞ்சித் திரத்தினுமிப் பொரியாகப் புருந்து கொத்திக்
கொறிக்குஞ்சித் திரச்சரணப் படைச்சேவற் கொடியோனே. (10க)

வண்டோச்சி வருங்கலைதல்—ஆசிரியவிரும்பம்.

கொடியாநின் றிடைதேய்த்து கொழுங்கலவைத் துணைமுடியுங்
குமுதாந் தாங்கி, யொடியாநின் றுளதின்று முமக்கு மிரங் காதுவுள்
ள முனவோ வன்மடர், வடியாநின் றிலங்கிலைவல் வலனென்றி செந்தி
லரு மருத்தன் னுடன், முடியாநின் றனியெனுஞ்சொன். முடியாநின்
றதூரக முயல்கின் றிரே.

(10உ)

(10) பாகம்-பாதி. பணி-குளிர்ச்சி. தாண்ட-ஈட்டித்தாங்கல். பொருதெ
ன-மோதினாற்போல. வளை-சங்கு. உமிழ்-தருகின்ற. கலி-ஒரை. செழு-பொ
ருத்திய.

(10க) செறி-செறித்தல். குஞ்சி-குமிழி. செறிக்கும்-(அவனை) செருக்கும்.
சித்தி-வலிமை. பொறிக்கும்-எழுதும். உரு-ஈட்டித்தாங்கல். கொறிக்கும்-கடி
த்துண்ணும். சரணப்படை-காலாயுதம். சேவல்-கோழி.

(10உ) கொடியா-கொடிபோல. வடியா-கடர்மையாக. வலன்-வலதிறகு
க்காதல். வலன்-வலதிறகு. முடியா-கடர் (லீடர்) தாக.
அளி-வண்டு (அன்பு). முடியாநின் து-கிணீறுத்தாமலிருந்து. அனுராகம்-காம
வீர்பம்.

வங்கிவிநாயகம்—வேளி விநத்தம்.

ஈர கான்முனை யிவமுனைப் புகழிடு புழித் தவிரிவோ

சூர னுள்விழித் துணையிடுப கொளவதற் கவிழிரோ

ஈர காவமென் னவினநிச்ச செந்தின்புக் கவிழிரோ

திருச்சிவந்திரம் யாழ் னுள்வரு வேங்கையின் மலர்கொணர்ச் சூழிரிசே.

வருகித்துறை.

ஈ அவிவாறுஞ் சோலை

யோனிசெர்வான் செத்தூர்

தேவிவாயா னெஞ்சே

யழியாயி னேட்டே

(பச)

கெகவிநாயகம்—கலித்துறை.

உண்டி வாரிதி பகஞ்சிறைக் கிளிமயி னுருவாதி

பெய்யு சா முகம் புதைத்தநீரி னெனபிவி யினாத்திரோர்

கங்கி வானிரு கங்குல முன்னமும் கவிடாக் கெகவேளரி.

கொண்டல் காவினிச் செந்திங்காற் குமாணக் கொணர்விரோ.

அம்பாணை—மடக்குத்தாழிசை.

யிரனெடு வேங்கேயல் வியன்செந்தி மெம்பெருமான்

பாரிநுயி ரெல்லாம் படைத்தனன்கா னம்பாணை

பாரிநுயி ரெல்லாம் படைத்தனனே யாமாதி

லாணைந்த னான்கு மறிவனோ வம்பாணை

யறிந்து வினாபயனாக் காக்கெனன்கா னம்பாணை.

(பச)

(சுஉ) ஈரன்முனை-மலகுப்பருவத்தரும்பு அளிவிசே-வங்கிசே. சூர்-தெய்வப்பெண்ணை. அனாச்-ஒச்சமெயின். விழித்துணை-இரண்டென்கணை. அளிவிச்-அன்புடைய கீங்கன். இனையென்கவதற்கு-ஒப்பாதப்பொருட்டு (ஆவது). ஈரம்-(குருபெயர்) குளிர்ச்சி. ஈரம்-தாமரைத்தண்டு. களிதம்-தாமரை ஆல்வன்-கார்த்திகை நட்சத்திரத்தின். கரு-பவளியருகின்ற. வேங்கையின்-வேங்கையாடைய குமார்க்கடவுள். மலர்-(குருபெயர்) எடப்பயாணை. அளிவிச்-அளிவிச்-கொடுக்கன் கொடுக்கன். எனவே, மலையைக்கொண்டு வந்து கொடுத்தால் தன் கண்ணுக்கு உட்கொண்ட ஒப்பாக்கப்பெயரெனப்பராம்.

(சுச) ஆலம்-சூழுக்கும். ஒளி-புகழ்.

(சுடு) திராவுகம்-நிக்கினிடம். புதைத்து-மூடி. மினி-பிராபித்து இரைத்திர-மூடிக்கெய்க்கணை. என்-அதா.

(சுசு) வீடன்-பெருமை. தூண்க்-கேதம். கிடை-கிடைக்காணை.

ஓங்கல்—வஞ்சிவருத்தம்.

யான்மகன், காதுநர் மஞ்ஞருந்
தேன்மன் காடியர் செந்துரர்
கான் மண நாயு கடம்பேயனும்
யான்மகிற் கூர விரங்காரே.

(102)

ஓரோலி வேண்டோறே.

காரேய் நிறத்தறகட் கறவுடைக் கடுங்கற்றங் கலந்த காலை
யாரே வினக்குவா ரந்தோ. நமரங்கா னறிதி ரன்றே
நீரே யுயப்போமா நின்ற வலித்திரேற்
காரேய் வடிவேற் குமான் குடநாட்டுச்
சீரேய் திருச்செந்தில் சென்று தொழுமினே.

(103)

வேண்டா.

தொழுதிரந்த வெம்பசியாற் சோர்ந்திடுவார் கைபார்த்
தழுதலமந் தேங்கி யலைவார்—முழுதும்
+ பெருகுகளை வாரிமணி பெய்திரைக்குஞ் செந்தில்
வருகுகளை வாழ்த்தாத வர்.

(104)

கலிப்பா.

¶ வரங்கொண்ட வுமைமுலைப்பான் மணங்கொண்ட செவ்வாயும்
பரங்கொண்ட களிமயிலும் பன்னிரண்டு கண்மலருஞ்
+ கிரங்கொண்ட மறையிறைஞ்சுஞ் சேவடியுஞ் செந்துரன்
கரங்கொண்ட வேலுமென்றன் கண்ணைவிட்டு நீங்காவே. (உ1)

பாடா—கலித்துறை.

நீங்காத நேயத்தி னீதைத்த தையலு நினைபவ்நிப்
பாங்காய பாண்டிரிந்ததென் றுலுமை பாலன்செந்தில்

(க1) மஞ்ச-மேகங்கள். கடம்பு-கடப்பமாலை. இரங்கார்-இரக்கஞ்செய்
தொடரர்.

(க2) எய்-ஒத்த. தறுகண்-அஞ்சாமை. நமரங்கான்-உம்மவர்களே. அறி
திர்-தெரிந்துகொள்ளுங்கள். உயப்போமா-பிழைச்சப்போகும்விதம். வலித்தி
ரோல்-வினைத்திராலல். குடநாடு-மேல்நாடு.

(க3) அலமத்து-சுழன்று. களை - முழக்கத்தையுடைய. வாரி - கடல்.
இரைக்கும்-ஒலிக்கும்.

(உ1) பாம்பொய்.

யாங்கா ணவெனவி வெள்ளை யினுவுதி பேதிலுநாத்
தாங்காது நின்மதி துன்னாநி யின்நிநக் தாண்டினமுத்தே. (௨௧)

ஆரீயவண்ணவிநுத்தம்.

பிரிவுறாத தொண்டர் திருநீதெசெ யன்பு பெரிதாக செஞ்ச மெழுவா
குழைந்து மெங்கன் குறைய கொண்ட குணவாலர் தங்கு மிடமாம்
புணர்வாய் திரங்கு வனவொழு வறந்து பொழியாத நிந்து வெணவே
மறைபொன்முழந்தி யுலையாதி நிந்துவனமொடி செத்தி னாகோ. (௨௨)

தலையெடுத்து—வெண்பா.

கலையுதி மெலாவை நாப்போலின் வண்ணத்
தலையெழிய நின்ற தழல்வா—யகமெழ்த்து
அப்பாவி தந்தார் கடற்செத்தில் வாயெமக்குப்
பொற்பாவி தந்தார்முன் போய்.

(௨௩)

கலித்துறை.

போய்வத னாய்ப் பாடார் திருச்செத்தில் புக்குறைபார்
செய்மலர்த் தாவினை சிந்தைசெய் யார்திரு மாண்மருகன்
காங்கின வேறு மாரிதுமென் னாகடல் சூழல்கித்
பெயுநி வானொன் வாறறுப் பார்தம் பிறப்பினையே.

(௨௪)

(௨௫) தைத்த-பொருத்தப்படுத்திய, தையதும்-பென்னுயிப பாதை
யும், பாண-பாணசே. பிரித்ததென்றும்-(தலைவனைவிட்டுப்) பிரித்தானானும்.
செத்தி-திருச்செந்தியில் (காணலம்) (அத்தலைவனைப்) பார்க்கமாட்டோம்.
மனின்-தனும். வினாவுதி-(பொருத்தப்படுத்துமாறு) கேட்கின்றும், சின்மதி-
உன்னதியு (உன்சொல்வழிகிற்பாண). துன்னாநிவீன்றிடம்-தைத்தம்; அந்
தாவது: பொருத்தப்படுத்துதல். பிறழ்த்த-செய்வதாவது. எதவனா-தன்
நியனா. தாக்காத-செய்வது. இது, துதுவந்த பாணனுக்குத் தலைவியை
பாணனாகுதலுது. இங்கே இகாபாவின்ற பாணனைச் சிலைவகையாத்
தையத்பாணனுக்கித் கூறியதும் காண்க.

(௨௬) பிறழாத-குத்தஞ்செய்வது. உழை-மான். கொண்கர்-கணவன்.
புணர்-துணாமையி. தூம்-முத்து.

(௨௭) னை-பிராசம். வடவை-வடவாழகாக்கினியின். கா-காக்கை.
தகை-தகுதியை. மதியா-மதியமம். தழல்வாய்-செய்வாய். சத்பு-சவகாசின
யின். அரல்-உயர்ந்ததாவது. கூ-கூதகை. பெர்ப்பாண - பொன்போறும் பரிப
ததம்.

(௨௮) வதனாப்பம் - சந்திரமூர்ணிருக்கு நீர்த்தம்; அது: கடல்.
பெயறிவாசர்-சூடர்.

தலைவிநெடுநொதி எத்தல்—குந்தியதாழிசை.

நிறர்வாய் வவையடங்கப் பிஞ்ஞகன்சேய் திண்டோ
ணைவார் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
சிறைவான் புனற்செந்தில் சேருதமா நெஞ்சே
குயில்வா பொய்யிடங்கக் கூத்தன்சேய் திண்டோ
ணையமார் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
செயிர்நீர் புனற்செந்தில் சேருதமா நெஞ்சே
முந்நீ ரொய்யிடங்க முக்கனன்சேய் திண்டோ
ணன்னீர்த் துணர்க்கடம்பு நாம்பெறுதல் வேண்டிச்
செந்நீர் புனற்செந்தில் சேருதமா நெஞ்சே. (உடு)

கைக்கிளை—மருட்பா.

நெஞ்சே ததல்வியர்க்கு நீடுகுகன் செந்திலன்னாட்
கஞ்சேல் விழிக எவையிமைக்கும்—பஞ்சே
ரடி.சிலந் தோயு மதலூற்
கமழங் குழலிவன் கடவிடத் தன்னங்கே. (உசு)

பாங்கிவேண்டல்—வேண்டா.

அணங்கா மிவளுக் கயிர்மதிய மொன்றே இனையொன்றி
வணங்கா வருந்தென்ற லொன்ற—வணங்கு
ரிளமுருகா செந்தினக ரெந்தாய்வந் தாளா
யுளமுருகா வேயிசையு மொன்ற. (உஎ)

தலைவியையவியத்தல்—கலித்துறை.

ஒன்றுடை யானபுவித் தோ லுடை யான்மைந்த னெஞ்சுபரங்
குன்றுடை யான்றிருச் செந்திலன் னார்குல வாழையின
மென்றுடை யானடை யாவிடை யால்விழி வேற்கடையா
வின்றுடை யானிற்ப ராலெவ ரோ லு நிகுகுடைந்தே. (உஅ)

(உடு) நறவுதேன். துணர்-பூக்கொத்து. கடம்பு-கடப்பாலை. சிறை-
காவல். சேருதம்-சேர்வோம். கூத்தன்-சிவபிரான். செயிர்-குற்றம். கிர்-கு
ணம். செம்-செம்மை.

(உசு) ததல்வியர்க்கும் - நெற்றிவேர்க்கும். விழிகஎவை-கண்ணிரன்
டம். கடவிடம்-பூலோகம்.

(உஎ) அணங்காம்-தெய்வப் பெண்ணாகும். அணங்கா-கோபாக. வணம்-
(இடைக்குறை) அழகு. கூர்-யிருத்த. ஆளாய்-ஆள்வாய். வேயிசை-மூக்கித்
குழலோசை.

(உஅ) ஒன்று-(அன்பரிடத்துப்) பொருத்ததல். அன்னார்-ஒத்தபெண்
கள். குலம்-என்மை. உடைபாரித்பர்-தனர்த் துறித்பர்.

மதங்கியார்—கலித்தாழிதா. ✓

குடிகுலங்கு வாழையின் கோழியைப் பசங்கொடைக்
குடிரிழற்கண் னிரயிதேர்க் குாததங்க வருகியா
மிகுலங்கு நாவமுன் டயர்வுவிர்த்த காவகு
முங்கவென்றை செத்தின்பாடி. பாடுமா மதங்கியார்

+ முடிகுலங்கு மரின் மாரன் முடிகுலங்கு மழகவாய்
மொழிகுலங்கு மரிலை பழிகுலங்கு மஞ்சலம்
கலிகுலங்கு மரிலை நிகுலங்கு மாமுகக்
கஞ்சமும் குலங்குமரிக் கெஞ்சமும் குலங்குமே. (உக)

இங்கல்—இங்கிலை வெண்டா.

குலங்கு முடிகுலம் குவிர்பசலி கண்ணி
மலங்கு மருகலா மாய்வொய் நங்கு
மிகங்கியே வெண்டை பெறிகடற்செந் தூர்வாய்
வலங்கொளமுன் போமடவார் மாட்டு. (கஉ)

கலித்தாழிதா கித்தா—கலித்தாழிதா. ✓
மட்டெ மட்டென் குத்துகித்தை மகனே செத்திற் குதன்பாலுங்
கோட்டெ யறிந்த துணர்குலாழிபக் கெனா பிடுபொ யல்வெய்யே
கோட்டெம் பகியா துணர்வின் துணங்குங் கஞ்சந் தனிசெய்பொன்
கோட்டெ மரிக் கிபடைத்த கறியுஞ் சோறும் வெண்டாவே. (கக)

இங்கல்—கலித்தாழிதா.

வெண்டின ராது லானகு வெண் வியன்செந்தி
லானடைகை யானுர் மானின் யானை யகல்வாரோ

(உக) குலங்கு-அகலித்தா. குலாதம்-குதிலா. அருவி-அருவிபோல.
தயர்வுவிர்த்த-காவியாரித்தெய்த. அகலி-இதயை அடத்தையுடைய. மத
ங்கி-புழைந்தபாடுகென். குவி-உயிருக்கு.

(கஉ) பசங்கொடை-பிசங்கொடை. அகலி-அகலித்தா. அருவி-அருவிபோல.
வலங்கொடை-பிசங்கொடை.

(கக) மட்டெம்-அகலித்தா-மட்டெம். மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா.
மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா.
மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா.
மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா. மட்டெம்-அகலித்தா.

கூண்டடல் கிள்ளிட் டம்பு சொரிந்தே கொலைவோடம்
பூண்டி நெருங்கிக் கொண்டன் முழங்கப் பொழிநானே. (௩௨)

பனிக்காலம்—வருந்தாழ்நாள்.

நான்வனச முகங்கும்ப நீள்குளிர்செய் பனிக்காலம்
வேண்மருவு செந்திலினெங் கேள்வர்தமை நினைபாவே
மகன்றிலொடும் பெண்டசேவல் புகன்றனையும் பனிக்காலங்
குகன்றனது செந்திலினெம் மகன்றவரை நினைபாவே
தொலைபவர்கெய் குளியமதன் சினைகுளியும் பனிக்கால
மலைமகன்சேய் செந்திலினெந் தலைவர்தமை நினைபாவே. (௩௩)

வேண்டாழ்நாள்.

நினைவு மொன்றே யுரையு மொன்றே
பனவன் செந்தில் பணியா தொன்றே
வினையில யிழந்தவர் பால்.

(௩௪)

கலிப்பதம்.

பால்வெள்ளை நீற்றானும் பல்லுயிரும் படைத்தானுஞ்
சூல்வெள்ளை மணிப்பணிலஞ் சுமந்ததிருக் கரத்தானுஞ்
சால்பெள்ள வில்லாத தனிநெடுவேற் பையானுஞ்
சேல்வெள்ளம் பரந்துலவுக் திருச்செந்தி வீடத்தானே. (௩௫)

(௩௨) வேண்டினர்-விரும்பினர். நஞ்-வினங்குவின்ற. கூண்டு - கூடி.
அடல்-வல். வில்-இத்திரததசு. அம்பு-நீர்(பாணம்). கொண்டல்-மேகம். கொ
லைவோடமாவது; பிரிந்தாரை வருத்துவின்ற வேடிமம்.

(௩௩) நான்வனசம்-அன்றலர்த தாமரைப்பூ. கூம்ப-வாட. கேள்வர்-
கணவர். மகன்றில்-அன்றில். பெண்டயொடும்-பெண்ணுடன். சேவல்-ஆண்.
புகன்ற-விரும்பி. தொலைபவர்-(நாயகனைப்) பிரித்தவர். மெய் - (ஆகுபெயர்)
தலை. குளிய-வளைப. நினைபாவென்பதற்குப் பனிக்காலங்கள் எழுவாய். கன
வரை நினைந்தால் அவரையும் வருத்துமென்பது கருத்த.

(௩௪) உரை-கொல். பனவன்-முருகக்கடவுள். ஒன்றேவினையில்-ஒரே
வினையில்; தீவினையில். பால்-பக்கம். நினைவுசொல்நன்றாவன: ஒருவர் திருத்
தினல் திருத்தப்படான்பதாம்.

(௩௫) மணி-முத்து. பணியம்-சங்கு. சால்பு-மாட்சிமை. என்னல்-இத
தல்.

க.வித்தியாநாதர்.

¶இடத்தான மாபெழுத் தெண்ணக்கண் னுர்நின் வினைபுறும்
பிடத்தான மாறம் டீரியா திருக்கப் பெருங்கருணைக்
கடற்றி வெணக்கருள் வாய்செய்தில் வாய்த்தென் கலைமுழுதங்
குடத்தான மாதவர் கோதிய ஞானக் குகையானே. (கக)

சாட்சு "உ.பு-குரிமயிநுத்தி.

பாவு வாரி வட்டியுடன் பாவு வாரி வட்டியுடன் மட்டுமே வாரியம்

புத்திரம் புகழ் பெறும்படி நாக வகுமரீதே புகழ்நாக வகுமரீதே வசியை யுள்ள
பாவப் புண்ணி மகாமே பாவப் புண்ணி மகாமே ஜினைஸ் வகுமரே

யவனங் குழிய கத்தனமே யவனங் குழிய கத்தனமே ஐயனென
 ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென
 ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென ஐயனென

பிறவா னுழைச்சுத் தனையே பிறவா னுழைச்சுத் தனையே
யுறவா ரானே காவாயே யுறவா ரானே காவாயே

யோதக் கடனீர்க் குருகிற யோதக் கடனீர்க் குருகிற. (௩௭)

(உ.ப) தானம் இட-மொண்டமொல்க்க. குதெழுத்த-சடாநகரம், திரம். கண்டூர்-சுதாந. (அவர்க்கிந்த). தானம் துதம்-முதலாநுதலிய குறிடக்களியம். பிரியநிதிக் - (விசயகர் முதலிய குதெய்வக்களாக கி) பிரியிவ்வா திகுக்க. குதத்த துத-குதப்பத்திந்திடுக்திய.

(உன்) பாவு-தீரிந்த, வாரி-எடலிலுள்ள, விறையே-சங்குதலே. பாவு-புழைப்பதி, வாரி-மதில்போது, விறையீ - (தலைவர்வந்தரன்) விறையுக்கன். பதே-உண்டாவின்ற, அஞ-அரிவ, வீச்சுரும்பே-புண்டையரும்புதலே. படரும்,—காத-இனமையுடைய, பீர்-பாவிதேன், அவலம்-நுதல், அவ-தேயத்தந்தகாத, புணர்-(என்னன்) சேர்வின்ற, இமையமே-சந்திரமிராமமே, அவன்-நீர்வினியினும், அந்-அழகிய, சூரிய-சூழிவித்திறமுள்ள, வந்து, அனமே-நிகுந்த அன்னப்பறையலானே, அவலம்-துன்பம், சூரிய-நிகுந்தன, உம்-வம்முடைய, தனம்-முண்டன், பிரம-பிரமனது, தன்-குளிர்ந்த, தலைப்புடைத்தான்-தலைவித் துட்டனவரும், பிரம - பிரமமையச்செய்யும், தன்(குரபன்மன்) சேனாவின், அன்பு-வருத்தத்தல, உடைத்தான்-செய்ததலகுறையிய, செந்தினதான்-செய்திந்தவத்தையுடைய முருகச்சடவுள், உழை - (என்னிடத்து) பிறவான், தோன்றலாட்டார் பிர-அதல், வான் - குரபத்தில், துழை - துழைத்து செல்லும், செந்தினதானே-விவந்தருளியனே, உவவானே-வலியவரன் மீள்கனே, வாவையே-மாக்கலமே, நுதச்சடல் வீச்சுருகியே - நுதியுடைய சடந்தலத்தின் பங்கமேதிரியும் வரணப்பறையலானே, உவன்-குறை-(உக்கனின்) அறிவுடையவரானே, வாவய்-வாவனும் வாவனும், நுதச்சடல் - (என்றன்பத்தல) ஸ்செய்தில் வகுடைய குறாச்சடலுருக்குச் சொல்லச் சடமயப்பட்டுக்கீர், நீச்சு-(உக்கன்) குணத்தக்காத, உருகீர்-உருகுக்கன்.

நிலையையியத்தல்—உலப்பா.

கோமவை யோரியண்டுங் கொய்தனக் கிணையாரு
மாரமவை யோரியண்டு மலர்முலைமே லணியாமாந்
பூமவை யோரியண்டுந் தாமுடையான் செந்திலன்ன
கோமவை யோரியண்டுங் கொண்டமதர் அழியார்க்கே. (௩௮)

ஊரல்.

ஆர்க்குமது காமாட மாலை யாட வணிகலைப் மேகலை மிடையு
மாட, வார்க்குவிமென் முகையுமணி வடமு மாட மதிமுதமு துதல்வெ
யர்வு நகையு மாடத், தார்க்கமல வடிச்சிலம்பு புலம்பி யாடத் தாழ்கு X
ழையு நீர்வியழியுந் தழுவி யாடக், கூர்க்கதிர்பேற் குகன்செந்தில் பாடி
பாடிக்கோகனகத் திருவணிய ராடி ருசல். (௩௯)

ஆசியவிறந்தம்.

ஊச லாட்டெனப் போய்வரு திறப்பெனு முடற்பொறைச் சிறுயிட்
பிற, நேசி லாதபுல் லறிவுடை வாழ்க்கையின் நிறந்திறத் தொழிவே
னோ, காசி லாநெடுங் கடலை வாய்த்தடங் கரைவரி வணியின்ற, மாசி
லாமணி யேய்செந்தின் மேலிய வானவர் பெருமானே. (௪௦)

கனி—நிழிநை..

பெருமை மாசிலம் வலம தாய்வரு பீலி மாமயி லூர்தியார்
பிள்ளை யார்வனர் செந்தி லம்பதி புள்ள மேதரு கனியதோம்
பனாம னோன்மணி புவனி நாரணி பால லோசனி ருவிசாம்
பயிசு காசனி கௌரி பூசனை பண்ணு முண்மகிற் வெளியதோ

(௩௮) கோமலான்-பாள், கிளி. கிளவி-சொல். ஆம்மலான்-சத்தனம்,
முத்துமலை. கோமலான்-பயம், கொடுமை. விழியார்க்கு-கண்ணையுடைய
வாறு. செந்திலன்ன விழியார்க்கே யென்கூட்டுக. செந்தில்போலச் சுஞ்ஞ
செய்பவனென்பது பொருள்.

(௩௯) மதுகாம்-வண்டு. கைச-பல். புலம்பி-ஒலித்து.

(௪௦) பொறை-பாரம். தேச-அழகு. காச-குந்தம். வரி-இரோகம். எம்-
ஒத்த.

மருவு வேறுறு மீது மாமைடி மய நுக்கு விருப்பமா
 மாவி லெக்கை விடாது குத்திரன் மடுவு கடொறு முயலாது
 மரிய வேல்விழி ஸ்த ளுறாக்கன் காபி கண்டமுன் முத்துவா
 வாய நெகை தாவி னுர்வரை யகுத்த வானவ சியாகுமே. (சக)

மெய்நெய்வேண்டினேறு.

யாருளினே யாழ்வனக்கு மேம்பெருமான்
 யம்மீமுந் கிளையோன செத்திற்
 குருடைய கடர்வடிவேற் துணர்க்கடம்பக்
 நொடைக்குமாற் றொழி வாதா
 விடிகிர் புடைசூற் வியன்மே தினிமேற்
 பரிவா துறசெய் பரிவா கொடுவா
 வனாந் தாயா வருகன் தழியா
 ஷரியா ிகறா ஷுணர்வோ மீசிப்போ
 பெரிவாய் திரையத் திருமுற் குவரே. (சஉ)

உகித்துறை.

முற்கா கிலெப்புது கிர்வெட்டு மீனமுன் வீக்குபழந்
 தாற்கான யாறு துறத்திறத் தாங்குடன் நன்னையன்றி
 யிற்கா துறத்திறப்பாம் வேறெண்ணி யான்மெனி யாறுசெத்திற்
 யாற்கா முறமொழி வள்ளிபன் காவுள் ளிரங்குவையே. (சக)

(சா) பீதிமயிற்சேவை. ஸத்தியார்-வசனத்தையுடையவர். உன்-
 தினைத்தனஞன். மோசு-மேன்மறம்பிய. கனியோம்-சட்டுடித்த மறித்தி
 புடைய வாகனன். எலியதோ-சாமாளியமோ. சேழல்-பன்றி. மதி-சத்திரன்.
 முயல்-முயலின்-முயலின்சாப்பிடுவன் (சனக்கத்தையுடையவன்). காபி-சன். முத்
 துறார்-முற்பட்டுச்சென்றார். ஐயோ-தார்-சாடுவனும் பெயருடையவர்.
 வொ-சன். சட்டுடியர் ஐயோ அப்பனே மென்ற மனிதரை பழைப்பதும்
 பழைய வழக்கு.

(சஉ) குர்-தூசம். துணர்-பூங்கொத்த. புடை-பக்கம். பரிவு-தன்பம்.
 ஷரியா-தவண்டி. வரை-செழுதப்பட்ட. அயரா-மோர்ந்த. வன்-ஆயன். கழியா-
 சத்தி. இசுழா-இசுழப்பட்டு. எரி-தூக்கினி. சுவாயம்-சாகம்.

(சஉ) ஸத்தியார்-சக துறையிய சினை. புதுகிர்-புதுவெள்ளம். மேட்டு-
 வீருக்கிப் (பொய்). சிந்து-சிந்தக்கடிய. பழந்-பழையவையிய. சாணயா-த-சாட்
 டாது. துறத்த-இக்கி. துறத்தக்கு-துறத்ததபோல. வீழ்-வீருக்கப்படுகி.

திருச்செந்திநிலைப்புகம். (தொடர்ச்சி)

இரங்கி மெய்கரிந் திருந்தினை யடைந்திட நினைப்பதும்
வருங்க விரிவாடு காணொடு மறைய விரிவாடு
கருங்கண் வார்முலைக் கொளியெய் செந்தியிற் கார்காண
மொருங்கு அம்மைபு மொழிந்தன ரோவெமை பொழிந்தாரே.

சீத்தியன் வெண்பா.

ஒழிந்தன அன்பு முவந்தன அன்பு
மீழிந்தன கண்ணினை யெல்லாஞ்—சொழம்புனது
சேந்தன் திருச்செந்தில் சேர்ந்தன.

(சுரு)

இரங்கல்—சூதியன் நந்தன்.

சேர்ந்த போது குளிர்ந்து மண்டினர் தீர்ந்த போது கனன்றுமவா
னார்ந்து கந்த அகந்த செந்தி லொதுங்கு வெண்பணி லங்கல்போ
லீர்ந்து பொங்கிரு னாங்கி யெங்களு மெங்க னங்க நடுங்குமா
றார்ந்த வெம்பணி சிந்தி முந்துற வந்தி வந்தெழு மிந்துவெ.

(சுரு)

குதுவுரது.

இத்துவு மிரவியு நின்றென அலவிய விம்பரி நெழுவகையா
வந்துது பிறவியி னொத்துது துடறொது மங்குத லொழிவேனோ
செந்தியு மெனதிரு கண்களு மடியவர் சிந்தையு மருமறைநா
லந்தமு மகிழ்வொடு சந்தத முலவிய வம்மினைதிருமகனே.

(சுரு)

(சுரு) இரங்கி-வருத்தி (ஒலித்து). சிறை-காவலிடம் (சிறகு). இடர்
துன்பம் (செருக்கம்). கண்கள்-கண்ணினின்றவருநீர் (கண்ணாடியநீர்). காணொடு-
வெட்கத்தடன் (மனமதன்வீற்) கயிருக. மறுகிய - சுழன்ற. ஒழிந்தனரோ-
விட்டுக்கொடுரோ.

(சுரு) சேந்தன்-குமாரக்கடவுள்.

(சுரு) தீர்த்த-கீழிய. கனன்று-கூடும். பணி-லம்-சங்கு. ஈர்த்த-பிள
ந்து. துங்கி-உண்டு; செடுத்து. ஆர்த்த-பிறைந்த. அத்தி-மாலைக்காலத்தில்.
இத்து-சத்தியன். ஊர்த்தென்பது-ஈர்த்தென்பதனோடு முடியும்.

(சுரு) சிந்தென-சிலைத்திருத்தாற்போல. உலவிய-சஞ்சரிக்கப்படுகி
ற. இம்பரி-இவ்வீடத்தில். மங்குதல்-செறிதல். ஒழிவேனோ-கீங்குவேனோ
சந்ததம்-எப்பொழுதும்.

அங்குசுக்கல் அங்குசுக்கல் அங்குசுக்கல்

அங்குசுக்கல் அங்குசுக்கல் அங்குசுக்கல்

அங்குசுக்கல் அங்குசுக்கல் அங்குசுக்கல்

கவித்துறை.

மனவா எனக் கழிவற்ற யாக்கையு மன்பனதுதழுந்
செவ்வாழ்வு மறநாவை யாவும்பொய் பேதமிழ்ச் செந்நின்புருத்
தகவா மிடைநீர் தன்னகைச் சுப்பிரிந் குறகுரு
முறவா எனனைப் பணிவதெனன் றோமெய் முயல்பவர்க்கே. (௫௮)

கவித்துறை.

முயல்பவர் முயற்சியின் முன்னம் யானவா
கயறுவார் செந்நிலா னக்குமே
கயறுவார் செந்நிலா னன்கா னா
வாயினாகு வானவர்க ளாக்குதற்கு வல்லவகு மல்ல தன்றே. (௫௯)

கவித்துறை.

அய்நில யின்று மனுவெய் துவர்வேன்
மன்றுலகு செந்தூர் வாழ்ந்தா தாரே. (௬௦)

இரங்கல்—அடியறிமன்மடலவாசிரியப்பா.

தாராப் கொன்னோ தங்குவிர் தாரே
வாரா ராவின் மானனை யாரே
பாரா ரானோ பனிபறி காவே
சீரார் செவ்வென் செந்தூ ராவாரே. (௬௧)

பாங்குந்—வருகிவருத்தம்.

அவரு மக்கு ரன்பினு
யினு கொஞ்ச மிரங்கினுர்
கென்ம சன்பயிற் செந்நிலா
மெலகு மென்செய்வ னின்பமே. (௬௨)

(௬௩) மனவா—இத்தினை. மன்பதா—மன்பட்டபட்டம். அகவாளி—
இருதயதாமரை. முயல்பவர்க்கு—முயற்சியெய்து பிறழ்பவர்க்கு.

(௬௪) முன்னம்—கிடைப்பு. அயல்—வேறு.

(௬௫) சந்தி—தன்பம். மந்தி—தன்—வாயினா.

(௬௬) தார்—வாயினா. குள்—அகவா.

(௬௭) இவருக்கு—தவருக்கும். என்னைவன்—யாததடைபெயர். இன்ப
மே—(இன்பமடைவது) காமே.

சூரியவண்ண விரும்பும்.

இன்பமுந் துன்பமுந் சங்கடங் கொண்டயார் தங்குநிங் குஞ்சு
முன் நிமொயந், துன்பவெங் கும்பியங் கந்தவீர்த் துன்பெருந் தொண்ட
னென் றயந்தனங் கழிவேனோ, புன்குருந் துந்தின் சந்தனந் சிந்தி
முன் பொங்கிவெண் சங்கெறிந் தலைவிரிந், தன்பொருந் தம்பசும் பொ
ன்சொரிந் தெங்கணுந் தந்தகென் செந்திலெம் பெருமானே. (௫௩)

காரகனோ பாகனோகேழறல்—குதுவமுது.

பெருமான் மதிபொதி சடையா னுடனுறை யினைமா னுதவிய
செந்தூரன், சுருமா மயிலென வுறைவாய் சிதறிய கணமா மறைமுநில்
+கண்டாலே, யொருமான் விழிவழி புனலோ வுடல்வழி யுயிரோ விடு
ருவ ளந்தோயான், வருமா நறிகை விரிவிரி விரைவுடன் வலவா கடவு
தி வன்றேரே. (௫௪)

சீர்தடிவஞ்சிப்பா.

தேராதவன் வழிமறைய திரள்சோலை
வாரார்மல ரிடையொழுதிய மதுமாரி
நீரார்வயற் செந்தூரனை நினையாதார், யாரேனு
மெழுவகைப் பிறப்பினு நியங்கி
யழிசுவர் கறங்கென வலவனரி யுழந்தே. (௫௫)

கலித்துறை.

உழவாத மம்மநு முன்னுத நெஞ்சு முறுப்பகப்பு
மீழுவாத நானுமெங் குன்றிலுண் டிரியல் சேர்கூறிஞ்சிக்
கிழவா னவனை யினைபோ னெனுந்தன்மை கேட்கலராய்த்
தொழுவா தரந்தொடுசெந்தில்சென்றேகண்ட தோகையர்க்கே.

(௫௬) அங்கும் இங்கும்-அவ்வுலகத்தும் இவ்வுலகத் தும். மாயத்துன்
பம்-மயக்கமாகிய வஞ்சத்தம். கும்பி-(தாய்மார்) வயிற்றிற் பிறக்கும். அக்கம்-சரி
ரம். கழிவேனோ-யிருதியடைவேனோ. உத்தி-செலுத்தி. பொருத்தம்-தாயிர
பருணியி.

(௫௭) யினைமான்-பெண்மான்-போன்றவுமாதேவி. உதை-நீர்த்துளிகள்,
வாய்-இடத்தோறும். வரும்-குறு-மேல்வினையும் விதம். வலவா-சாரதியே. கட
வுதி-செலுத்துவாய்.

(௫௮) வழிமறைய-வழிதெரியாமல் மயங்கிய. வார்-ஒழுங்கு. மதுமாரி-
தேன்மழையாகிய. கறங்கென-காற்றாடிபோல். அவலம்-துன்பத்தால். உழத்
து-வருத்தி.

(௫௯) உழவாத-வருத்தாத. உன்னுத-வினைபாத. உரு-அடையாத. பசப்
பு-பச்சுசரிதம். இழவாத-கெடாத. நானும்-வெட்கமும். குறிஞ்சி-குறிஞ்சி
நிலத்து. கிழ-சூரிய (விரும்பு). குதாம்-அன்பு.

கேள்விய.

தொனையுற டாய்குத் துணைந்தா வருவினையே
 னேனை யவளக்க வொன்றை தொட்டாமலி
 தேங்கடப்பாய் செத்திற் திருக்களில் யிற்றிருக்கும்
 பூங்கடப்பா ந்தான் புகல்.

(௫௭)

கேள்வியர்—பலிநீர்.

புகளும் வாய்மொழிப் பாங்கிலே கூறுவார் பொலி னாகதை பூத்த
 சொல் வாய்மொழி, தகலும் வாய்மொழி கெல்லா மறுகச்சென் றுயின்
 பாங்கிலே யார்கு மிலைக்கொயர், தகலு மாகும் குட முனைப் பாங்கிலே
 நவியை வாய்மொழி எத்ததி செத்திவா, யிகளும் வானெடுங் கண்ணொடு
 செல்லுநாயு மிவ்விந் றுயினி யாங்கிலே கொள்வதே.

(௫௮)

கேள்வியர்—ஓர்விவசிந்தம்.

கொள்வா ரன்ஞெ ரெயிப்புலத்தெங் குலத்தார் வலித்த கொடுங்
 குலத்தார், வலிவார் முரசங் கறங்கொதை மனம்வெட் டயரு மனைமு
 ன்நிற், கல்வார் கடப்பச் சொடைச்செத்திற் கத்தன் வேல்போற் காய்
 கண்பாய், புன்வார் பொருவெங் கனத்தொதை கேட்டே யகன்ற
 போரேநே.

(௫௯)

ஓர்விவசிந்தம்.

யுறிகும்பாலைக் கணவமான் மதச்செ நெழுநிய வழிமதக் கலுழி
 யிலாத்நெய் காடச் திரபுணி புறையுக்கை யிகத்தரி மருப்புறழ் றுனை
 ப்புற— னுறிகும் கூத்த செத்திறையவர்பா னைத்தனைக் கலத்தறன் நவ
 மெ, கான்வழிந் நவகப் படுகுழி கிடக்கு கான்சுதி காணுமா நனதோ,—

(௫௯) தோணை-மயில்வாகைத்திள். துணைத்தான். இரண்டு பாதங்கள்.
 புறம்-வெளியில். ஓக்கும்-சேர்க்கும். ஓணை-மழிச்செய்யுடைய. அகம்-உள்ளிடத்
 தில். பூசம்-சமூகமாத்தில். மன்தேம்-கிணறத்தேன். கடம்-யானைமதம்போல.

(௬௦) மொழிப்பாங்கொள்ளையிவ பாக். வினைகூறுவார் - வினொர்ப்ப
 வாய்மெ வேணாய்கள். சிணைகை-சுத்திரொணம்போன்ற கிரிப்பு. அகலும்-
 விசியும். மறுகு-யிதி. மறுக-கழல். தகல்-பொருத்தமுடைத்தாதல். வம்-அகை.
 சத்ததி-கைத்தன். இரண்டும்-பகைக்கும்.

(௬௧) சேயிப்புலத்த-காதினிடத்த. வலித்த-வலித்தடித்த. கடிப்பின்-
 குறத்தடியால். வன்வார்-கட்டியவையுடைய. கடிக்கு-முழங்கு. ஓணை-ஒலி.
 கேட்டுவிருப்பி. அகலும்-கெட்டும். மூன்றில்-மூன்றத்தில். புன்பறவைகள்.
 வன்பொரு-ஒழுக்காக மோதுகின்ற. கைம்-யுத்தகைத்தில். பொருத-ஆண்
 கிடக்கம்போன்ற தலைவர்.

வாழெழுத் துளங்கொண் டைம்புல னடக்கி யவாவறுத் தொருநிலி
யுருபி, யகங்குழைந் துருகிப் பருகுமன் பினருக் காவந்த ஞானவா
நிய, — பாழெழுந் திரைக்குந் திரைப்புகங் குருகிப் பரிதியஞ் சடரி
லை நெடுவேந், பண்ணவா விரைப்பூந் தண்ணாழ வயல்பாய் பைந்தமி
ழ்ச் செந்திலவா னவனே. (௧௦)

குதுபிரது.

வானமும் புவிப் மாய மாநிலம் பூத மோதி
நூனுடம் பாத குயே நூழ்வினைப் பகுதி யன்றே
கூவினம் பிறைநோய் நெற்றிக் கொடிமணி மதிக்குழ் செந்திற்
நேவினந் தொகுதார் மங்கு செஞ்சுடர் வேலி னுனே. (௧௧)

கார்க்கன்போகநெடுகற்றல்—குணைத்தறவாநியப்பா.

வேலிற் கைரொளி மின்னெறிந் துவன்றிச், குலிற் கடலென
முழங்கி மாலிற் கருகிக், காலிற் கடுகிசைந் தெறிந்து, மேலிற் பார்து,
பாலிற் பஹுனி சிந்நிக் கோலிற் பொழிந்து, குவிசிலை வளைத்தன வா
லோ, வாலிற் சிறந்தோன் மைந்தன், சேலிற் நிகழ்வயந் செந்திலிற்
கொண்மு, வயங்கு தேரினு முந்துறு மாஸோ, சாஸ்திற் கேள்விப்பாக,
தகவினி டென்னு மாஸோ, நூலிற் சிறந்த நுண்ணிடை தனக்கே. ௧௨.

இரங்கல்—துகிரியவருத்தம்.

தனக்கோ ருவமை பில்லாத தந்திக் கிளையான் செந்திலுமென்
மனக்கோ பிலுங்கொண் டவனினைத்தான் வணங்கா தவரினினங்கா

(௧௩) ஏறுதிரு-நிகப்பெரிய. பசுலை-பசுமை. எழுதிய-பூசு. மதக்கலுழி-மத
மாதிய கரட்டாறு. கரடம்-மதமொழுதுமடையாளம். தினி-பலம். புதை-துவா
ரம். உறழ்-ஒத்த. துவலம்-துன்பம். ஒருசெறி-ஒப்பற்ற மோகநிலுழி. தருவி-
தேடி. பருதம்-உண்ணும். பாது-பருத்தகன். இரைக்கும்-முடிக்கும். குருதி-
இரத்தம். பரிதி-சூரியன்போன்ற. கரு-தேன்.

(௧௪) மாற-விசேதம் ஒதில்-சொல்லுகிடத்து. பருதி-பருப்பு. நெற்
நி-உச்சி. தேன்-வண்டு. மங்கு-பொருத்திய.

(௧௫) துவன்றி-செருங்கி. மானின்-விஷ்ணுவைப் பால. காலின்-காற்
றைப்போல. விசைத்து-விசைக்கொண்டு. பாலின்-பால்போல. கோலின்-கோ
ல்போல; கோக. குவிசிலை-வளைந்தவானில் கொண்மு-மேகங்கள். பாசு-
சாஸ்தியே. தகவு-குணம்.

மெய்க்கொ குரதி வியம்பாம விதன்கா னேனன் காங்குகொள்
புனக்கொ ளெய்கா வெங்கொளித்துப் போனா றிருந்த மானோ (க௭)

தனா—உலித்துறை.

பானுர் விழுவீன் மகங்கா தனனார் வாற்செக்தா
புனார் வடிவே னாவோ யினிவே நனாயுண்டோ
வானுர் விழுவார் தனையோ தந்தா யம்மாநங்
கானுர் குறைய னுரிந்தத் தனைக் கண்டாயே. (க௭)

மறம்—குறிப்பிடுதல். ✓

கண்டாறு மனம்புறந்தும் கலிங்கத்து கலிங்கியெமைக் கடல்
குறி சொல்லி, கண்டாறுத் துணர்க்கடம்பன் மலர்ச்சரண மறவாத
மறவ ரெயாம் பெண்டாவின் தாமயங்கி யுயிரைவிடத் தூதுகிம்
பெருமான் றன்பாந், குண்டாவெம் கருக்குரைக்க வகுத்தாத வவற்
கொம் நாத விமே. (க௮)

தனவனவேண்டல்—வேண்டா.

தூதுசொல வேண்டிச் சுரும்பினையு மானினையு
மாதுசொல விட்டாது மாட்டாவா—தோதுசெத்திற்
காங்கையா வாநிர்வந்தி வாதத்தலத்தாய் கின்றன்கை
வேங்கையா மென்றே வெதந்த. (க௯)

ஞாங்கல்—உலித்துறை.

வெறப்பா தவரென்கை மின்னகை யாரெனில் வேம்பிழையும்
பொறப்பார் றுந்தும் புறக்கனி யார்புனர்க் தாயிதந்துன்
னிரப்பார் புலையி னிடச்செய் யார்க்கை வார்க்கை
எறப்பார் திருச்செத்திற் வாயிவ ராவ் தலைப்பவரே. (க௯)

(க௭) இனங்கை-பனகை. இனங்கை - பனகை. எனக்கை-தி
புனப்பனகை.

(க௮) உலோம்-வலிமைபுடைய தனவனே. அம்மா-ஆச்சரியம். கை
டாங்கென்கை உறவையே அனகை கை.

(க௮) குறும்-குறும். பெண்டி-பெண். உயிர்-(என்)னுயிர். அவ
த்கு-அப்பொருளாகு.

(க௯) கரும்பு-கரு. வேங்கை-வேங்கைமரம். வள்ளியையினைப் பொ
ருட்டு வேங்கைமரமாயிவ கைத கந்தபுரணத்துத் கைகை.

(க௯) வெறப்பார் - வெறும்புறவர். மின் அனையாரெனில் - மிக்போ
லும் பெண்களென்கும். புறக்கனி-புறக்கனியம்செய்யார். திறப்பார்-திறத்
துவார். கிண்கை-கிண்கை-குறாக்கடவுளுடைய.

எழுந்தென்னவென்றனை வினக்கல்—கலித்தாழினை.

அலைவாய்வா நக்தாரிள நிலவாய்விரி செந்நா
ரடனுட்டிய கதிர்வேலவர் குடநாட்டன மனையான்
முனையாமெழு துவையேலவை குழையாமுழு மதிபோன்
முகநேரெழு துவையேலவை புரியாதிரு புருவஞ்
கிலைபோலெழு துவையேலவை குனியாவடி தாரிப்போற்
நிடமாயெழு துவையேலவை நடவாகுளி துவர்வா
நிலவாயெழு துவையேலவை கலவாநிறை யமுத
மென்கெயெழு துவையேழி சென்கெழுநி லவனே. (கஅ)

நிலையைய யாற்றுகல்—வேண்பா.

அயிர்வேற்க னால்லா யருந் கூர்ந் தலமந்
துயிர்வேட்கை வாட்ட மொழிவாய்—பயிலுமதன்
பூங்கைக் கடம்புண்டு போனார் நரச்செந்தில்
வேங்கைக் கடம்புண்டு மேல். (கஆ)

வினக்கல்—ஆசிரியத்துறை.

மேல்வா னவர்தஞ் சிறையதுத் துயர்ந்த வினக்கலை செறிவேற்
துளங்கெழிற் குமரன் வினச்செந்திற், குல்வாய்ப் பணிலன் சுறங்கு
மலைவாய்த் துறைவா வினியெம் பிறைவா னுதலின் துணர்த்தா ரக
லம் புணர்ப்போ டேகின், பால்வாய்க் குழவி மறிமான் மறுகும் பரு
வாய்ப் புலியின் றெகைவால் புடைப்பப் பனைக்கோட்டு, நால்வா
யிரையா வேட்டைபா யரவ நவிலும் பாலைத் தெனலாற் கவலை நவிர
நீர்ப் பொருகைத் தெனிலீன் பழன நன்னாட் டகமன்றே. (கா)

(கஅ) குடநாடு-மேல்நாடு. அனம்-அன்னப்பகழி. குழையா-மிருதுப்படா.
கைபுரியாது-கிரியாது. குனியா-வனையா. கிளி-கிளிமூக்கும். துவர்-பவனமு
ம்போலும். இலவா-இலவம்பூவாக. கலவா-கலவாது. கிழி-படம். கேழ்-நிறம்.
கலவா என்பது முற்றிற்றுக்கொட்டது.

(கஆ) அயிர்-கூர்மை. அருந்-துன்பம். வேட்கை-ஆசையால். கைக்கு-
கையினிடத்து. அடு அம்பு-கொல்லுகின்ற பாணம். உண்டு, (இங்கு கில்லா
தே). வேங்கை-வேங்கைமரமாவது ருருக்கக்கலவுஞ்சு. கடம்பு-கடப்பமரனை.

(கா) துளங்கு-அசைகின்ற. துறைவா-செய்தனிலத்திலவனே. புணர்ப்
போடு-சேர்த்தபடியே. மறுகும்-சுழலும். சொகை-கூட்டம். புடைப்ப-அடிப்
ப. பனை - பருத்த. நால்வாய் - பாலை. இரையா - உணவாக. நவிலும் - (சா
த்பரியம்) செய்யும். பாலைத் து - பாலைநிலமுடையது. கவலை-பய (ருண்டாம்.)
தெளி - குழைசேறு. மான்குழிப்பெனக்கூட்டுக.

கேள்வியா.

அதான் நான்மடலுத் தான்வினியே னன்பாற்
முதன் நஞ்சுநெழி புத்தான்—நகவென்ற
மற்தினக சம்பவ சொல்கொண்ட வேற்படையோன்
செந்தினக சம்போற் திழ்த்து. (௭௧)

பிரியேனென்றல்—கலிநுறை.

நொத்தான் பாவச் திருச்செந்தி னாந்திவன் றி அதற்குட்
நொத்தா லிணையடி பெணைப் பொலப் பினியகிழ்தார்
முந்தாற் குழகி புதம்பே னுணையம் பொழிகலங்
நொத்தாவி யான்படி னுமிரி போன்றிப் பெழிதுமே. (௭௨)

குருகனெய்து கந்தி

சமுதப் படாயாண மேல்வெண் குடைச்சி நினைக்கவரி யெநிய
யிமுதா, லின்னிய முழங்கட வன்னங் குழி இயணைய வேழையர் மரு
தின் னுக்கு முழத்—காழி னதங்குற டிஞ்சுபூத் தேய்வைகா கமழ்நடவும்
கொண்டவகிமிந்தோட, கன்னிக் கடம்பகசய வேல்கொண்டு நிவாக் கண்
கொண் கொக்குளிர்வுகொ—கிழிமுரி திரைமுகடு கிழியவெழு மெழு
புறவி யுருண்டினை கோடுகெடுக்கே, சாயிரங் கதிரிசு பாயிரும்பகளு
நிருளடைபாடுடை கிணைகிடுதல்—கோழினை நரம்புண்ணி னுன்னு
ண் டாதுபடு குவிமுறை மருத்தி முடவுக், குடவண் மணிந்தொகுதி
நிவாகைய் செந்தின்வரு குளவமாய் தம்பிரானே. (௭௩)

(௭௧) அகம் - மனத்தின். மன்றல் - வாசனையுடைய. தான் - திருவடி
கள். புதம்போருத்தியிருக்க. மன்றலும்-கிணையுறும். என்னாழ் - குரிவன். உத்
தின-கொத்தின. கலம் - பிரகாசம். வினியேன் அகமெனக்கட்டிசு.

(௭௨) பெணை - கிருப்பாதவர். பினி - கட்டு. புதம் - முதுகின். புத
ம்பேல் - வஞ்சிதே. கிழித்தபடினாமெனக்கட்டிசு.

(௭௩) குரு - குருகுழம். கடா - மதம். குழி இயணைய-கடகுருப்போல.
காழ் - வயிர். குத - கட்டை. தேய்வை - கந்தனம். கமழ் - வாசனைசெய்
ய. கிழி - உயிர்கெட்ட. முரி - விரைகின்ற. அருணம் - செக்கிறம். பகலும் -
பகற்காலத்திலும்-கிடை-கொடுக்கிய. கிணை-கிணை. முறை - அரும்புமருத்தி-
(சுண்ணாருத்தோகென்று) மாகக்கொட்டியும். முடவு - விரைந்த - கலம்பகா
கிணை.

ஆசிரியத்தாழிதா.

¶ தம்பிரான் செந்திலிற் சரவணத் துதித்தோ
னம்பொனார் கழலினை யன்புறப் பணித்தோ
ரும்பராய் மன்னுவ ருயர்நிலை யடைந்தே.

(௪௪)

மலைமீத்தல்—பலித்துறை.

அடைக்கலந் தானிவ னானுறு மார்பத் தணிகடம்பந்
தொடைக்கலந் தாருயிர் சோர்நனன் றோதொல் லவுணர்வெம்
ரிடைக்கலந் தாவிப் பாலிழ னுடனுண் டெழுங்கதிர்வேந் [போ
படைக்கலந் தாங்கிய கையாய்தென் செந்திற் பதிக்கந்தனே. (]

இரங்கல்—வேண்பா.

கத்தமல ராலக் கமழ்கூந்த வேந்திழைமார்
கத்தமல ராலந் தாருமோ—வந்தவினை
போக்குமான் சேயொளிக்கும் பூம்புனற்செந் தூரமர்த்த
கோக்குமான் பூந்தார் குறிந்து.

(௪௬)

இதுவுமது—ஆசிரியத்துறை.

குறுமுனிவந் கறமுறைத்த குமரன்மா செந்திலினெங் கொணவில்வே
சிறுமியைம னாம்புணர்ந்து தீர்த்திடினு மன்பகத்திற் றீரா ரன்மே[டர்
சிறுமியைம னாம்புணர்ந் தன்பிற்றீர்ந் தாராயிற்
கறிவளர் வரைநாடற் கென்னு மென்னு முணர்ந்த கல்வி யாறே.(௪௭)

வேண்பா.

¶ ஆறுமுக மேன்கண்க ளாறிரண்டு மேனடியேற்
கேறுவினை யொழிப்ப தெல்லாமோ—நீறணிவான்
கன்றே திருச்செந்திற் கற்பகமே நின்னருட்கண்
னோன்றே யமைபாதோ வோது.

(௪௮)

(௪௪) செந்திலிற் தம் ரபிரனைக்கடட்டெ.

(௪௫) அலத்து - துன்புற்றுத்தேடி. இடை. இடத்திங்.

(௪௬) தத்தம்-தங்கன் தங்களுடைய. அலர்-பழிமொழி. ஆல - (வந்து)
அணையாதிப்ப. தளரும் - தளர்ச்சியடைவன். சேய் - புத்திரன். கோ-தலைமை
பாசிய. ஏ-அணை.

(௪௭) சிறுமி - சிறுபெண். தீர்த்திடினும் - பிரித்தாலும். கறி - மீன
குக்கோடி. ஆறு - மார்த்தம்.

(௪௮) ஏன் - எதற்கு. கன்றே-பிள்ளையே. அணையாதோ - போதா
தோ.

ஏம்பல்—சூரியவீரத்தார்.

ஒது வாய்க்கொனோ வயிஞாடப் போனாறந்த் அதாவா அயர்க் கொங்க
மொது வாயின முறிற்றாழை வாயிதையர் முடித்திநக் திவங்காலைக்
காது வாய்க்கலிக் கணக்குறை யுறையுமன் காதல் திருச்செந்தூர்
மொது வாய்க்குற வாய்க்கலி வெட்டெனைய் புல்லுரிட்டகன்குறோ. (1)

இதுவாறு—உலவீரத்தார்.

அகலாதுர் கணவொனா கணவொ வாய்க்கொடப்

புகலு குளங்குடி. புகுத்த காதல்

கிதலு கு வெவ்செத்தி விணங்க வாயின்பா

துகலு கு தாய்க்கன் அச வடவோ.

(அ1)

கணவாடல்கறித்தோழித்ததன்—இதுவாறு.

ஒது புத்தகன் சத்தனிக் தாய்க்கன்

புகு வாய்க்கிளப் புத்தகித் தோகையாய்

கோடன் வெற்புளாச் செவகன் செத்தி

புகு வானுஞ்சென் குவின குணமே.

(அ2)

தலவாட்கறிது ஏம்பல்—இதுவாறு.

காணிலு முண்டிசையு கண்டிசையு காணார்

தேனகு வடம்புருயர் செத்தினகர் போல்வார்

மாணகு அருங்கணிகை வஞ்சகிட மாணல்

வானுமுயி கும்புகியு முண்டொறுயு மாறே.

(அ3)

(அ4) ஒதுவார் - படிப்பார். பொருதாடல் - பாசனாபிவசரித்தத. மறித்
த - மீள. தருமாறு - படைக்கும் வீரம். வாய்க்கினாட. உறையுமன். பொரு
மலர்க்கணிகை. வெட்டி - இச்சித்த. புல்லு - தருவாதல்.

(அ5) அகலாது - கிங்கன். புதலாது - பேசமாட்டார். இவன் - பகை.
இவன் கணவின் - பகைகளைப்போல.

(அ6) சத்த - சத்தனம் - ஆய் - ஆய்ந்த. வினாப்பு - வெகுப்பு. தோ
கையாய் - மலிக் போல்பவனே. கோடன் - அழகுடைபவனாகிய.

(அ7) காணிலும - காண்குண்டிதும். வாய்க்கு - வாய்க்கு. கருவிசைக்கு
கி. பொல்கன் - ஒப்பாசனாபிவசரி. கன் - கலவீரம்.

தோல்கூற்று; இரங்கல்—தூயியல்தந்தர்.

ம.று படுஞ்சு தோட முகிந்தார் வாறுயர் செந்தார்வா
பூ.று படும்பே ராணையி வம்பா னாந் திங்காடு
வீ.று படும்பூ னாறு மு பொன்றே கேரினா கண்ணோர்
ராறு படுங்கால் யாவ ருநிந்தா ராவி படும்பாடே. (அங்)

கலித்துறை.

¶ பாடாத நாவும் பணிபாத சென்னியும் பாவித்தன்பாய்
நாடாத அன்னமு நான்படைத் தானர தேழுஞ்சென்ற
கூடா துயர்க்கி கூடுவ னோருன் நெறிந்தவைவோர்
சேடார் மதிற்செந்தி லாயென்கொ லோ.கின் திருவருளே. (அச)

நிலைகூற்று—வேண்டா.

அருட்கடல்வாழ் செந்தினக ராய்வளைக்கை நல்லாய்
பொருட்கடல்வேன் மன்னரேன் போனார்—மருட்குவளைக்
கண்பொழிய முத்தங் கனக முலைபொழிய
கண்பொழிய நாமெனியு நாள். (அந்)

பாங்கின்று—கலிப்பா.

நாணனினர் தனையவிழ்ந்த நறுமலர்ப்பொற் பொருட்டகட்டுக்
கோணனினர் துறங்குவயற் குமரன்மா செந்திலின்வாய்ப்
பாணனினர் தலரளக பாரமுதில் சோரமணிப்
பூணனினர் தனித்தாவி புல்லாது கில்லாதே. (அசு)

(அங்) ஊறுபடம் - தழும்புபடம்; அழுத்தமாகிய. ஊர் - மருதநிலத்
தலைவர். நீறுபடம் - சாம்பாரும். ஒன்றே - (இஃ) தொன்றுதானே.

(அச) பாவித்த - பாவனைசெய்த. கூடாது-சோது. சேடு அழகு.

(அந்) அருட்கடல் - திருபாசமுத்திரமாகிய குமரன்கடல்வுள். பொருட்
கு - திரவியத்தின் பொருட்டு. கடல்- வலிய. முத்தம் - முத்துப்போலும்
கீர்த்துணி. கனகம் - பொன்போலுந்தேமல். கண்பு - கிண்கெம்.

(அசு) நான்-தனத்தோறும். எனினம் - தாமரை தனையவிழ்த்த. கட்டு
விட்டலர்த்த. பொருட்டு அகடு-கோட்டையினதில். கோன்-வலிய. களி-ருளி
ர்த்த கீர்த்து-வந்து. பான் அளி-பாடல்வண்டு. வீது-மிரு. அலர்-பூக்களையணி
ந்த. மணிப்பூணன்- இரத்தபாணந்தையுடையவன். இனம்-இன்னமும். தனி
த்து-தனித்தால்.

மே. ௩௩.

¶ சிவ்வாத சிபு நில்கின்ற சென்றனக்குப்
பொன்னா தனவாம் புனடைக்கிப்—பன்பகனும்
கார்த்திகையான் செத்திற் கடிசைகரைக் கண்ணாப்
பார்த்தியையா வேஞ்சே பணி. (௮௮)

கலித்துறை.

¶ பணிப்புகை மயிற்றுஞ் சேவற் பதாக்கையும் பன்னி ஈண்டு
மணிக்குறை கருமொ ராறு வதனமும் வாகை வேளுந்
தணிப்பகங் கடப்பக் தாருந் தண்டையக் தாரு நானும்
கணிப்பகுஞ் செத்தி னாயென் கருத்தைவிட் டகன்றி டாவே ()

இரங்கல்—இதுமொழி.

அன்றா ளகனும் புனார்க்காந் புனாகுமென் னுயியம்மா
குன்றா துறிப்பொழிற் செத்திசின் வாய்க்குவிந் மாமதிபோன்
முகன்றாற் கணக்குறை முத்தணி மூன் முற்றமுநிமான்
மகன்றா னெழுதிய வோவியம் போலு மயினையே. (௮௯)

தலைவியைவந்தல்—தூதியவந்தல்.

மயிங்கடவி யண்டகோன முகடகிர வம்பொன்மேரு வரைபிதிர
வக்வை நிலே, ராநிங்குநல அம்பர்வாறு அனகைவனம் வந்தசோதி யருந்
சுமார் செத்திற் போவியாந், குயின்மொழிக ளிந்தபாகு மடமயிங்கி
வக்குசாயல் கொடியினடது வண்டு வாடுநா, விவறுறுத லிந்தாசரப
மினையிழிக ளிந்தாநில மினவிதழு மிந்தா கோபமே. (௯௦)

(௮௮) சிவ்வாத - சிவநிலைவாமசெங்குஞ்சென்றேவென்ற. பொன்னா
தன-செவ்வெருடையன. புனன்-பஞ்சிசெத்தியங்களை. கடி-காவல். பார்த்தி-
பார்ப்பாய். கையாள்-கைகளால்.

(௮௯) பணி-பாம்பு. பதாக்கை-கொடி. வாகை-வெற்றி. தணி-குவிந்த.
கணிப்பு-கணக்கிடுதல்.

(௯௦) புனார்க்காந்-செத்திநால். முகன்-முகத்திற். முத்தாணி-முத்த
ப்போன்ற அழகிய. மூன்-பல். முற்றமுநி - அரும்புபோலமுனையமுடைய
வசை. மயிங்கன்-பிம்பன். குகன்-அகன்றவெனக் கூட்டிக்.

(௯௧) கடவி-சென்றதி. பிதிர-மொடியாயுதிர. கழக-கத்தியா. சோதி-
விவரிக்க. பேசுவியா-பேசுந்தவாதர். இவனு-போலும். நாத-சென்றி.
இறந்த-புதல். இவடி-இவவடிவமும். இத்திரசோபம்-பட்டிப்பூச்சியும்.

எங்கையாங்கல்—துரியவீரந்தம்.

கோப மெழுத்தன மேக முழங்கின கோட விரம்பினீள்
சாபம் வடிகந்தது தோகை பரத்தன தாரவர் வந்திலரா
வீப மனங்கமழ் மார்பினர் செந்திலி னேனிலை நெஞ்சினையே
கோப மலிந்தது வாயி தாரந்தது சோர்வன கண்டோரியே. (௯௧)

கலித்துறை.

துறியாது கண்டினல் சோராது மெய்துதி யாதுசொன்னாக்
கலியாது நெஞ்சகங் கைகுவி யாதொருக் காலுமறை
தெனியாத வானவர் ஈனா பதியைத்தென் செந்திலின்வாய்
வெனியா யெதிர்த்து தொழார்நர கேழினும் வீழ்பவர்க்கே. (௯௨)

பாங்கியற்றுதல்—தூயவெண்பா.

வீழ்வா ரெழார்பொருட்கு விட்டுநெமை வெற்பயிலாத்
போழ்வார்செந் தூரையடயார் போல். (௯௩)

பிச்சியார்—துரியவீரந்தம்.

போலீதனக் கென்றுமிலாப் புண்ணியன்கண் ினாதற்கடவுள்
புதல்வன் கோலப், பிலையி லியற்செந்தி; லுலையேற்கைக் கொலுவேற்
கட் பிச்சி யாரே, தூலிடையைக் குறைத்துமணிப் பனைமுலைபப்
பெருக்கியென்று நோயே செய்திர், நிலமுடி லோதிருறைத் தூயிர்
குறைப்ப தோவுமக்கு நீதி தானே. (௯௪)

(௯௪) கோபம்-இத்திகோபம் - பட்டுப்பூச்சி. கோடல் - செங்காத்தன்.
நிலாபம்-இத்திரத்தக. தோகை-மயில்கன். தாரவர் - மரையணிகத்தலைவர்.
நீபம்-கடம்பமலர். கோபம்-கோர்வு. தூயி-உயிர்.

(௯௨) சோராது-தனாது. மெய்-சரிசம். கா-காக்கு. ஒருக்காலும்-ஒருத
ரமும். மறை-வேதங்கள். வெனியாய்-வெளிப்படைபாந. தொழார்-வணங்கா
ராப்.

(௯௩) பொருட்கு-திரவியத்தின்பொருட்டாக. வீழ்வார் எழார்-வீரும்
புலாவெழுத்து புதஞ்செல்லார். போழ்வார் - பின்பாராபிய குமரக்கடவுள்.

(௯௪) போலி-ஒப்புப்பொருள். பீலி-மயிற்றோகை. இயல்-தன்மையும்.
கெந்தில்-திருச்செந்திரினிடத்து. கை-கையும். வேதகை-வேப்போலும் கண்
னமுடைய. பிச்சியாரே-பயித்தியமுடையவரே. பெருக்கி-வளரவிட்டு. ஒதி-
கூட்டல். (ஞானம்). பிச்சியார்-மொட்டைத்தலையுண்ணையில் வேலுமுடையவர்

தலைவியுள் இந்நாத்தல்—கலிவெள்ளம்.

நானக் குறிசொட்டிற் தந்திரினை யுட்கிணக்கெக்
கானக் குறுவெருக் கறுழியினிற் காத்தவித்துத்
தேன்க்க செல்லாயத்தாற் செத்தினார்க் கன்பரினென்
னானெக் குறுக அரிநிற் கைக்கார்க்கு
கானக் கார்ப்புத்த வன்னுதலே வாரகையென்
நியானுந் அரைப்பதெவ்வா நின்ற.

(கதி)

கலிவெள்ளம்.

இன்றாவினென்குறவா விரிபநிக் தன்மைவினு
என்ற மருவினெயே னுன்றாவறஞ் செய்வகிலே
வென்றும் பிறப்பினாமிப் பெற்றியே முற்றமென்க்
கன்ற மனத்தாந் கவறுழந்து கிண்குது
குன்றெறிக்க செத்திற் குறுகாநின் பூங்கழற்காண்
கென்றதொழு மாறன்பு செய்.

(கச)

தாய்கூற்று—மலிந்துறை.

கொய்வா வெயெனஞ் செத்தினெக் தாயெனஞ் செவ்வடிவேற்
கொய்வ வெயெனும் கண்கைமைத் தாவெனும் கண்ணொரிநீர்
✓ பெய்வா கெகத் தாமெழும் பொய்கிழும் பிள்ளைமதி
— வெய்வா வெயெனும் வெற்றி யானென் கிண்கிலையே. (கச)

தலைவிகூற்று—குதியவிறுத்தம்.

இறைக்கும் கடறு மென்னிரு கண்களி விரிமைகளு மிரவெல்லா
முறைக்கும் கடல மந்திதன் செத்தினா யொருகணக் கடாவான்

(கச) தானம்-மரம. குனி-வென்க்த. குடிசைகுறுழி - குடிசைகுறுபெ
ய்செய்ய. செக்க-வெட்டிப்பு. தன்பரின்-தன்பர்போல. செரு-செய்தி
து. கானம்-கண்டறி. வாரி-வாரிதே.

(கச) கக்குவான்-தரித்திரத்தான். கடுபமே-வருத்தம். குன்ற-உட்கித்.
காட்டாது. கக்கபெற்றி-தன்மை. கன்றம்-வானம். கெறுழி-த-தன்பமது
பயித்த. குறுக-பொதுகுறையகவே.

(கச) செய்வகே - கெய்வகே எனும்-என்றசொல்லுயன். எழும்-
எழுவான். விழும்-விழுவான். பிள்ளைமதி - (இவ்வெய்வகம்). கிதுபிள்ளைப்
புத்தியம்.

மறைக்க னாம்புகை மலர்க்கரசு கோட்டியே வாரமுலை பிரோட
வறைக்க நின்றகூத் தாடிய மணிச்சிலம் பலம்புசே வடியானே. (கஅ)

கலிப்பா.

அடியாரி னுளமுருகன் பநியாத வென்புன்சொன்
முடியாத நக்கிரர் முருகாற்றப் படையாமோ
தொடியார்பன் விரண்டுதடந் தோளார்க்குத் திருச்செந்தில்
வடிவாய்வன் னுகிர்ச்சேவல் வலனுயர்த்த கொடியார்க்கே. (கக)

வேண்பா.

ஆர்க்குங் காரிவண் டறையும் பொழிந்திருச்செந்
தூர்க்கன் புடனீசென் றன்னமே—கூர்க்கு
மெழுமையினு நீட்டிப்பி லெய்தாமற் சேயைத்
தொழுமயிலும் வேலுமெனச் சொல்.

(க)

(கஅ) கூடலும் இறைக்கும்-கைபொருத்தும் குறியும் பார்ப்பன்-என்-
யாதுகாரணம் - கூடு - தேசமும் - உறைக்கும்-வருத்தப்படும். அலம்த-கழ
ன்று. கணம் - கண்ணமும். கூடா-பொருத்தா. மறை-குளிர்ச்சி. கோட்டி-வளை
த்து. பிரோட. பாலொழுத. அலம்பு-முழங்குகின்ற. இமைகளும் கூடா
வெனக்கட்டுக.

(கக) அடியாரின்-தொண்டர்களைப்போல. முடியாத-கெடாத. தொ
டி-கங்கணம். வடி-உரிய. வன்-வளம். உகிர்-கசம். வலன்-வலப்பக்கத்தின.
உயர்த்த-உயர்த்திய.

(க) ஆர்க்கும்-சிறைக்கும். அறையும்-முழங்கும். கூர்க்கும்-மிருக்கும்.
எழுமை-எழுவகை.

திருச்செந்திற்கலம்பகம்,

அரும்பதவுரையுடன்
நிறுந்து.

—

இவ் வரும்பதவுரை யெழுதியவர்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

திருச்செந்திற் கலம்பகம் அருளிச்செய்த சுவாமிநாததேவிகர் சரித்திரம்.

இவ், செந்திற் காதி ஸ்ரீமத்தகவியில் இடை நீன்றதாயும் செந்த
நிழ்ச்சங்கரிசுக்கப் பெற்றதாயுமுள்ள பாண்டியநாட்டிற் பாம்பரை
ச்செவ்வெவ்வாள் குலத்தில் சுற்றோறக் குறைய இருநூறு வருடங்கட்
குமுன் அவநிதிந் தவள்க்து கக்கியநிவானுயர்ந்தவராய்த் திருக்கயி
லாசபாம்பரைத் திருவாவயிற் குறையாதினத்தை யடைந்து, அக்காலம்
ஆங்கெழுந்தருளிய னானாசரியாயே அம்பலவாணதேவிக முர்த்தி
கவியும் சேவிகைப் பெற்றதத் தவறாததையடைந்து தவத்தால் மனம்
துயராய தம்பிரானு யிருந்தனர்.

அங்ஙனமிருக்கும் காலத்தில் இவருடைய கற்குண கற்செய்களை
யுஞ்செய்யப் பதி குறுபத்தி யடியார்பத்தித் திறத்தையும் பேரறிவையும்
ஆங்குத்தரிசனத்துக்கு வந்திருந்த பாண்டியநாட்டின் திலகமாய் விளங்
கும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமாளிசைப் பெண்பவர் அறிந்து
இத்தகைய கவிய புத்தியுடையார்க்கன்றோ நாம் கற்ற தாக்களைப்பெல்
ளாம் போதிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து ஞானசாரியர் ஆஞ்ஞா
யால் இவரை யழைத்துக்கொண்டுவந்து தமதருமைப்புதல்வரினுமதிச
மாக அன்புபாட்டித் தினந்தொறு முபசரித்துத்தொல்காப்பிய விலக்க
ணத்தின் றியவரைகள் நான்கையும் மற்றையிலக்கணங்களையும் திருவன்
நாவர் குறளின் பனவரைகளையும் திருக்கோவைபாருரையையும் சங்க
மருதியனவாகிய சிலக கித்தாமணியாதிய பஞ்சகாகியங்களையும் பத்
தப்பாட்டு, எட்டித்தொகை முதலிய பல தாக்களையும் பன்னிரண்டு
வருடம் லீயத்தி லெறக் கற்பித்துப் பின்னர் திருநெல்வேலிக்குக் கீழ்பா
றுள்ள செப்பநாற்புதியில் வசிக்கும் கணகசபாபதி சிவாசாரியரால்
வடமொழி விபாகரண முதலிய தாக்களையும் கிரம்பக் கற்பிக்குமாறு
செய்தனர். இக்காலம் தமிழ் வடமொழியிரண்டையும் கற்றதத் தேர்ச்
செய்து தம்பிரானுவர் இவ்விரண்டு வித்தியா குருமாரிடத்திலும்
பெரிதும் பத்தி பண்ணிதிருந்தனரென்பது தாங்குறிய இலக்கணக்
கொத்து என்னும் அபிபிராயம்.

“திருநெல் வேலி யெறுஞ்சிவ புரத்தன்
ருண்டவ ஞர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்
வாழ்மயி லேறும் பொருமாண் மகிபதி
யிருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்
டிலக்கணக் கொத்தென நூலியம் புலனே”

“செப்பறைப் பதியில் வாழ்சிவத் துவிசன்
கனக சபாபதி கருது வடநூற்கட
றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச
னுபய பதங்களை யுண்மையொடு பணிவாம்”

என்று சொல்லிய வித்தியா குருவணக்கங்க வாலே நன்கு யிளங்கும்.
பின்னர் மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை இவரை அழைத்துக் கொண்டு
திருவாவடுதுறைக்குப் போய்த் தமது ஞானசாரியரிடம் ஒப்புவித்த
னர். அதன் மேல் இந்நூலாசிரியராகிய இவர் நிருவாண நிலை
பெற்று விடுபேற்றிற்குரிய ஞானநூல்களை யெல்லாம் ஈற்றச் சிந்தித்
துத் தெளிந்திருந்தனர். இவரிங்ஙன மிருக்குங்காலத்தி லொருநாள்
ஆங்குவந்த இலக்கணவிளக்க நூலாசிரியராகிய வயித்தியநாத நாவலர்
இவரைக்கண்டு கலந்துபேசும்போது, இவரது படிப்பின்றிறமையை
நோக்கித் தொல்காப்பியமுதலிய நூல்களை யெழுத் தெண்ணிப்படித்த
சுவாமிக ளிங்கிருப்பதை யறிபாது காலம்போக்கினேனென்று சிலநா
ளிலிருடனிருந்து நூலாராய்ச்சி செய்து வந்தனரே விவருடைய கல்
வியின் பெருக்கத்தை யாவர் சொல்ல வல்லவர்.

சிலநாட் சென்றபின் ஞானாசிரியராகிய அம்பலவாணதேசிகர்
இந்நூலாசிரியருக்கு மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளை பிரார்த்தனைப்படி
ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்து சுவாமிநாத தேசிகரென்னு மியற்பெய
ரோடு ஈசான தேசிகரென்னும் அபிஷேகச் சிறப்புப்பெயருந் தந்தரு
ளித் திருநெல்வேலியிலே தமதாதின மடாலயத்தினிருக்கும்படி கட்
டையிட்டனர்.

அவ்வாறே சுவாமிநாததேசிகர் எழுந்தருளி வந்திருந்தனர்.
அன்றுமுதல் திருநெல்வேலியிலிருக்கும் மடாலயத்துக்கு ஈசான மட
மெனப் பெயருண்டாயிற்று. பின்னர் சுவாமிநாத தேசிகர் தாங்குற்ற
இலக்கணநூல்களிலுள்ள அரியவிதிகளை யெல்லாந்திரட்டி இலக்கணக்
கொத்தென வொருநூல் நம்மனோர்க்குப்பயன்படும்படி பாடி யருளின
துடன் அதற்கு உரையுமெழுதியருளினர். இவ்வுரை யரியதினுமரியது

பெரியதிலும் பெரியது. இம்மட்டோ ஞானசாத்நிகங்கரி னுட்பக் கருத்துக்களை யெல்லாம் திரட்டித் தரவாரியமென்று மொரு ஆயையும் வேறபல ஞான்களையுஞ் செய்ததுமன்றி, கன்னடாளுஞ் விருத்தியுரை செய்த சங்கர ஸம்பிரதாயப்படிவர் முதலாயினார் பலருக்கும் போதகா விரியராயுந்நித்தனர். இவர் போல முன்னுரிவராயுயர்ந்து விளங்கினு ரொருவருமில்லை. இவ்வாறு பொழுதுபோக்கும் காலத்தில் சுவாமி நாததேவிகா புண்ணிய விசேடகாலக் தோரஸ் திருச்செந்துருக்குச் சென்று முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து வருவாராய் அக்கடவுண் மிது பண்பாக்களங் கலத்திருக்கு ஸம்பற்றிக் கைம்பகமென்று மிந் ஞானப்பாடி. எம்மோருடைய குமாரக்கடவுளுக்குச் சமர்ப்பித்தனர். இத்தால், சுற்பவர் மனத்தைக் கவருஞ் செஞ்சொற்களும் செம்பொ ருளும் பலர்த்த ஸயக்களும் பிறவுமெனத்து பத்திச்சுவை பழுத்துத் தித்திக்கப் பெறங் கற்பகம் போலிருக்கிறது.

இத்தாலில் (30) தோத்திரச் செய்யுள்களுள்ளன; அவைகளை யக்காலத்திலுள்ள அன்பர்களும் அறிஞர்களும் கொண்டாடப்பெற்று க்ருமாரக்கடவுள் பன்னியவரைக் கெழுந்தருளும்போது ஒருவாமுத்தி சுவாந் படிக்கப்பெற்றவருவது இன்றம் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணலாம். சுவாமிநாததேவிகா சரித்திர மிங்கிடத்துக்கு வேண்டியமட்டுஞ் கருக் கிச் சொன்னேன் முழுதும் தெரியவேண்டுவார் இலக்கணக்கொத்து முடிவுரைவிசே யாற்பாணத்துகல்லுர் ஆறுமுகநாவன் எழுதியுள்ளார். அறிவின தெரிந்துகொள்ளக் கடவர். சுபம், சுபம், சுபம்.

† 30 செய்யுளாவன: இத்தாலிற் புன்கியடைபாள மிட்டுள்ளவைபாம்.

இங்கனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக் கலிராயர்.

குமான்.ரணை.

குமரகுருபரசுவாமிக ளாளுளிச்செய்த திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா.

- (க) பூமேவு செங்கமலப் புத்தேனார் தேறிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையுள்—தேமேவு
நாதமுநா தாந்த முடிவு நவைதீர்த்த
போதமும் காணாத போதமா—யாதிரி
அந்தங் கடந்தித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தந் தணந்த பரஞ்சடராய்—வந்த
குறியுங் குணமுமொரு கோலமுந் நெங்குஞ்
செறியும் பரம சுவமா—யுறிக்
- (ரு) கனாதியா யைந்தொழிற்கு மப்புறமா யன்றே
மநாதிகளுக் கெட்டா லுறவாய்த்—தனாநருளின்
பஞ்சவித ரூப பரசுகமா யெவ்வயிர்க்குந்
தஞ்சமென நிற்குந் தனிப்பொருளா—யெஞ்சாத
பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவா வுப்புணர்வுங்
காரணமு மில்லாக் கதியாகித்—தாரணியி
லீந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையுந் தான்மயக்குந்
தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோன்—முந்துங்
கருவின்றி நின்ற கருவா யருளே
யருவின்றி நின்ற வருவாய்த்—திரிகரணம்

(ச) புத்தேன்-கடவுள். தேறாஅரிய-தெளிதற் கரிதாடிய. பா-பாவுதல்.
தேம்-இனிமை. நாதார்தமுடிவு. விவதத்துவத் தினுச்சி. நவைதீர்த்த-குற்ற
நீங்கிய. போதம்-அறிவு. நித்தியானந்தபோதம்-நித்தானந்தம். பந்தம்-(மலக்)
கட்டு. தணந்த-நீங்கிய. குறி-அடையாளம். செறியும்-செருத்தும்.

(ரு) ஐந்தொழிற்கும்-பஞ்சவிதருத்தியங்கட்கும்-மனாதிசன் - மனமுதலிய
அந்தக்காணக்கன். தனாது-தன்னுடைய. பஞ்சவீதரூபம்-ஐத்துவகை வடிவம்;
பிரமனாதிவர் திருமேனி. தஞ்சம்-ஆசாரம். எஞ்சாத-குறையாத. நித்தம்-நித்
தியுப் பொருள்-போக்கு வரவு. மாணமும் சன்னமும். புணர்வு-சம்பந்தம்.
தந்திரத்திற் சாராது-உபாயத்திற் சேராமல். கரு-மூலம். உரு-வடி (வாதி).
இன்றி-(முற்றென்) நிலைமல். திரிகரணம்-மனம், வாக்கு, காயம்.

(10) ஆகவகு மிச்சை வந்தியிற்ற லாவியை
 போகவறி காடப் பொருளாகி—யேகத்
 துருவு மருவு முருவருவு மாகப்
 பருவ வடிவம் பனவா—யிருண்டைத்துண்டி
 மோகமுறும் பண்ணுவிக்கு முந்தியனித் தற்குமன
 பாகமுற வேகமுடக்கன் பாவித்துத்—தேசமுறத்
 தந்த வகுவுருவஞ் சார்க்கயிற்று மோகெவிமான்
 பெந்த முறவே பிணிப்பித்து—மக்தாமுதல்
 ஆறந்து வாகுமண்டத் தார்க்கவத்து வாக்களுமுற்
 கூறத் தருஞ்சிறிப்பிற் கூட்டுவித்து—மாறிவரும்.

(11) சரிபாண்டு தொழ்தத் தொழிழப்பும் போவியெண்பா
 ஞாவந்த காங்குதா முயிர்த்துட்—வீவரிய
 கன்மத்துக் கிடாய்க் கறங்குஞ் சகடமும்போற்
 சென்மித் துறவத் திரோதித்து—வென்சிரய
 சொர்க்காதி போகமெல்லாந் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தா
 னற்கா ணாந்துநிறிது கண்ணுதலுந்—தர்க்கமின்
 தொன்னுற் பாசையன் தொறு மதுவதுவே
 கன்னு கெனத்தெரிந்து காட்டுவித்து—முன்னால்
 விதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தி னுண்மைச்
 சரியைகிரி யாயோகஞ் சாச்சித்—தருன்பெருகு.

(12) இச்சை அறிவு இயற்றல் ஆம்-இச்சை ஞானக்கிரியை யால். இலயம்
 ஒன்றையடைதல் - போகம் - அதையதபயித்தல் - அநிகாரம் - கொணரோட
 த்தல். பருவ-பக்குவப்பட்ட. இருண்டமலம்- ஐனவயாபைகன்மமென்னுமும்
 மலம். உயிர்க்கு - சவலாகிய ஒன்மார்த்துக்கு. அளித்தற்கு - கொடுத்த
 பொருட்டு. மலபாகம் - இருவினையெப்படி அநிகரவது: இன்பமூர் தன்ப
 முய் மமமர சினைத்தல். வீது - சத்தமாயை. மோகெவி - அசத்தமாயை.
 மான் - பிசெருதிமாயை. பெந்தம் - எட்டு - பிணிப்பித்து - எட்டச்செய்து.
 மந்திரமுதலாக-மந்திரம், பதம், வன்மை, புலனம், தத்துவம், சில என்பன.
 அத்துவா - வயி. அண்டத்து உலகத்தின். ஆர்த்த - கறைத்த. சிறிப்பிற் -
 எட்டித்.

(13) தீவரிய கிங்கமுடியாத. கன்மத்துக்கு - வினைக்கு. கறங்கும்-
 காக்குடியும். சகடமும் - பண்டியிற் சக்கரமும். திரோதித்து - மறைத்து.
 வென்சிரயம் - சொடியாகம். துய்ப்பித்து-அதுபயிச்செய்து. தொன்னால்-
 பண்டிய சாத்திரம். பாசையம் - அன்பாயம். காட்டுவித்து - காட்செய்து.
 சாச்சித்த - காச்செய்து.

(உய)சாலோக சாரிப் சாருப மும்புரிப்பித்

தாலோகத் தன்னை யகற்றுவித்து—நால்வகையாஞ்
சத்திதி பாதம் தருதற் றிருவினையு
மொத்துவருங் கால முளவாகிப்—பெத்த
மலபரி பாகம் வருமளவிற் பன்னு
ளமருதல் கண்ணுற் றருளி—யுலவா
தறிவுக் கறிவாகி யவ்வறிவுக் கெட்டா
நெறியிற் செறிந்தநிலை நீங்கிப்—பிறியாக்
கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபரனென் றோர் திருப்பேர் கொண்டு—திருநோக்கால்.

(உரு)ஊழ்வினையைப் போக்கி யுடலுறபத் தெட்டுநிலை

மேழுமத்து வாக்க ளிருமுன்றும்—பாழாக
ஆணவ மான படலங் கழித்தறிவிற்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்—பூணும்
அடிஞானத் தாற்பொருளு மான்மாவங் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றங் காட்டி—முடியாது
தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுத மாகியெங்கு
நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப்—போக்கும்
வரவு நினைப்பு மறப்பும் பகலு
மிரவுங் கடந்துலவா வின்ப—மருவுவித்துக்

(உய) புசிப்பித்து-அறுபவிக் கச்செய்து. ஆலோகம் - தெளிந்த அறிவு -
அகற்றவித்த - விரியச்செய்வித்து. நால்வகை-மத்ததாம், மத்தம், தீவிரதாம்,
தீவிரம். சத்திதிபாதம். திருவருள் பதிதல். உளவாகி - உண்டாகி. பெத்த
மலபரிபாகம் - கட்டியமலம் பக்குவப்படுஞ்சமயம். அலமருதல் - கழன்றிருத்
தலை. காசினிக்கு - பூமியினிடத்தில்.

(உரு) உடலுறபத் தெட்டு - தூல ரூக்ரும தேவர்களிலுள்ள கருவிகள்
அறுபத்தெட்டு; இவற்றுள் தூலதேகமாவிய புறக்கருவிகள் அறுபது. ரூக்ரு
மதேகமாவிய புரியட்டேகத்தின் கருவி எட்டு; அவை: சத்தபரிசு ரூபாகக்
தமும் மனம் புத்தி அகங்காரமும் என்பன, புறக்கருவி அறுபதுக்கட்டளைக்
கொத்திற் காண்க. எழ் லிலமும். மூலதாரமுதலிய ஆறுதாரமும், அதன் மே
லோராதாரமு மில்லாத ஞானியாகாசுமாமிய எழிடங்கனும், படலம்-இருள்.
அடிஞானம்-சிவத்தையறியுஞானம். பொருள்-பதி. தேக்கு-கிடைத்த.

(க.௨) அம்மலத் தார்க்குமலர்க் கண்புன். தக் தார்க்குமலம்
வன்முறடி மாதமுடன் மாக்கிணடமேன்—மின்விடத்துப்
பூத்த பவையப் பொருப்பொன்று வெள்ளிவெற்பில்
வாய்த்தனைய தெய்வ வாழாதி—முந்த
சுருமலக் கட்டைதற்குக் கண்ணுஞ்செய் துண்ணின்
செருமலத்தார்க் கின்ப முதவிப்—பெருகெழு
முன்றலத்தைய புங்கமுந்நி முத்தருட வேயிருத்தி
மயன்றபா முந்தி யடைவித்துத்—தொன்றவரும்
யாவெனதென் தற்ற விடமே திருவடியா
மொவபாச் சந்த முடியாக—ஞானக்.

(க.௩) திருவருவா விச்சை செயலறிவு கண்ணா
வருவருவெ செங்கை பலா—விருகிலமே
சர்க்கிதபா திற்குத் தவிச்சுடரே யெவ்வார்க்கும்
மின்னமுற கின்ற பெருமாளே—மின்னருவக்
தொய்த்தகல தக்கச் சுடர்மணிபாற் செய்தபம்பொன்
வாய்த்த டென மணிமுடியுக்—தெய்த்தகைத்
துண்டரிசு முன்றகை தொன்றப் பதித்தனைய
புண்டாம் பூத்தகைத் போட்டமுகம்—விண்ட
பருவமலர்ப் புண்டரிசும் பன்னிரண்டி பூத்தாக்
கருப்பொழியுக் கண்மலர் தாரும்—பரிதி.

(௨.௨) சன்மலத்தார்க்கு - சுவாமலத்தடன் சன்மல முடையபிரவாச
வாசிய சன்மலத்தார்க்கு மின் - உலாதேவி, இடத்தில் - இப்பக்கத்தில்
பூத்த-தொன்றிய வாய்த்த. பொருத்திதும். அநிய-ஒத்த. மூத்த-முதிர்ந்த.
ஒரு மலத்தார்க்கு-சுவாமல வொத்தேயுடைய வித்தூதகவாசிய சன்மலத்
தார்க்கு. ஒத்தவத்தக-சுவாமலத்தக, சுவாமலத்தக, சத்தவத்தக யென்
பன. ஒன்ற - விதந்த. பாருத்தி - திருவருமோஷம். அத்த - கெட்ட. இட
ம் - தானம் - சூ - சூ. சூ - தன.

(௨.௩) இச்சை அறிவு செயல் - இச்சை ஞானக் கிரியை. இருகிலமே -
பெரியபூதமே. சர்க்கி - சுவாம. பிதத்ததன்டம். அத்தகத்தின் கிரி -
வரிசை. பதித்தனைய - பதித்தந் போன்ற. புண்டாம். விபூதிக்குறி. பூத்தா
ர்க்கு - பூத்ததபோல. பரிதி - சூரியன்.

(சு) பனவு மெழுத்துடர் பாழிந்தாற் போலக்
குலவு மகாக் குழைபு—நிலவுமிழும்
புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதக் செவ்வாயுஞ்
சென்மலிடாய் திர்க்குந் திருமொழியும்—விண்மலிதோள்
வெவ்வசுநர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்ஞ ரணத்தடிந்து
தெவ்வருயிர் சிந்துந் திருமுகமு—மெய்யுயிர்க்கும்
ஊழ்வினையை மாற்றி யுலவாத பேரின்ப
வாழ்வுதருஞ் செய்ய மலர்முகமுஞ்—சூழ்வோர்
வடிக்கும் பழமறைக ளாகமங்க ளியாய்
முடிக்கும் கமல முகமும்—கிடுத்தகலாப்

(சு) பாச கிருரெந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன மண்டலமு—சேசமுடன்
போகமுதம் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கு
மோக மலிக்கு முகமதியுந்—தாகமுடன்
வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவுந்
தந்தருளுந் தெய்வமுகத் தாமரையுந்—கொந்தவிழ்த்
வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த
பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டு—மாரமுதந்
தேவர்க் குதவுந் திருக்கரமுஞ் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தனைந்த மென்கரமு—மோவாது

(சு) மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
சேர வணிந்த திருக்கரமு—மார்பகத்திவ்
வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமு
முய்த்த குறங்கி லொருகரமு—மொய்த்த

(சு) பரவித்தால் - கொடுத்தால். நிலவு-சந்திரகிரணம். புன்முறுவல்-
சிறியபற்கள். பூத்து-உண்டாடி. குமுதம்-செவ்வல்லிமலர்போன்ற. சென்ம
லிடாய் - பிறவி வெப்பம். போற்ற-தோத்திரம். உலவாத - டோத. வடி
க்கும் - தெளித்தெலிக்கும் முடிக்கும்-ஆக்கும்.

(சு) கதிரின்-சூரியனைப்போல. புத்தேளிர்-பூங்கொடி. -தெய்வயானை.
கொந்து-பூங்கொத்து. வேரி-தேன். விரைக்குரவு-வாசனைபுடையசூராமலரும்
சூர்மகளிர்-தெய்வப்பெண்கள். ஓவாது-கீழாமல்.

(சு) வாமமருங்கின்-அழகியஇடையின். குறங்கில்-உய்த்த-தொடையிற்

நெய்தலுமேர் கையுமணி செத்தநடல் னாயுங்
கூறாயும ஈன்குரூர் கையுந்—நெய்யோர்
அநிகை டகந்தமுந் ஈ மங்கைத் தலமுந்
கறிர்வான் விதிக்கும் கயமு—முதிராத
முப்பழைச் செவ்வாய்க் கொடியினையார் வேட்டனைத்த
வாங்கியன் மணிப்பூ னகன்மார்புந்—பைம்பொந்

(௫௫) புரி அறுங் கண்டுகையுந் பூர்பட் டெடையு
மலாநாணுந் கஞ்சா யற்குந்—திருவகையு
நாதத் கழறு நகுமணிப்பொந் கென்னியும்
பாதந் தணிந்த பரிபுமுந்—சோதி
வினம்பரிதி நூறு ஈரங்கோடி போல
வளத்தகு தெய்விக வாமு—முனத்தனிந்கண்
டாதந்பொர்க் காருவிரா யன்பாகத் தாமரைபின்
நிதிஞ்சுந் தெர்வ வினக்கோனியே—யோதியவைந்
தோங்காத் துன்னோளிக்கு முன்னோனியா வைத்தொழிந்து
நம்பாத பெருஞவாய் கிண்ணேனே—தாங்கரிய.

(௬௦) மத்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத்
தொத்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப்—பந்தனைபா
னொத்த புலனந் துருவே யுரோமமாத்
தத்தவங்க் னேசத்த தாதவா—வைத்த
கடையே யவயவமாத் காட்டிமந்து வாகி
வரியே வடிவமா கிண்ணேய்—பனகோடி.

செந்திய. துடி-உதேகு. கழவு-கோபிச்சிந்த. சமர்-புத்தம். அகஞ்சம்-
தொட்டி. செது-வகுத்துச்சிந்த. கழத்தம்-கத்தம். விதிக்கும்-அகாக்கும்.

(௫௫) புரிதல்-பூண்டு. கழல்-விளக்கழல். குவிதங்குவித்த. பரிபுயம்-
பின்பு. தெய்விகம்-தெய்வத்தன்மை. ஐந்து ஒங்காத்து-அகாம், உகாம், மக
ம், வித்து; வாதம் என்னும் ஐந்து பகுதியையுடைய பிரணவ மந்திரத்தின்.

(௬௦) மத்திரம்-மத்திரத்துவா. சோரி-இரத்தம். பதம்-பதாத்துவா.
வன்னம்-வன்னத்துவா. தொக்கு-தோல். பந்தனை-கட்டி. புலனம்-புலனாத்து
வா. தத்தவம்-தத்தவாத்துவா. தத்தவாது-எருவதைத் தாதக்கல் அவை;

யண்ட முருவாந் யங்குந் சாராரமாய்க்
கண்டசுந்தி முன்.றட் கரணமாய்த்—தொண்டிடும்
ஆவிப்புலனாக் கறிவாவிப்ப வைந்தொழிலும்
ஏவித் தனிநடந்து மெங்கொவோ—மேவ.

(சுரு)வருமட்ட முர்த்தமாம் வாழ்வெமெய்து ஞானக்
தருமட்ட யோகத் தவமெ—பருவந்
தகலாத பேரன் படைந்தோ ரகத்துட்
புகலாகு மின்பப் பொருப்புந்—கலாவிதப்
பேரின்ப வென்னப் பெருக்காறு மீதானக்
தேரின்ப நல்குந் திருநாமம்—பாரின்ப
மெல்லாங் கடந்த கிருகிலத்துட் போக்குவா
வல்லா துயர்ந்த வணிகருந்—தொல்லுலகி
லீறு முதலுமகன் நெங்குவிதைந் தைந்தொழுக்கைக்
கறி நடாத்துங் குரகதமு—மேறமந்

(எய)தொய்து கனித்தோர் துதிக்கையினுற் பஞ்சமலங்
காய்ந்தகிவ ஞானக் கடாக்காறம்—வாய்ந்தகிவ
பூரணத்துட் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நாரகத்துட் கட்டு நறுந்தொடையுங்—காரணத்துள்
இத்தொழிலு மோவா தனித்துயர்ந்த வான்கொடியும்
வந்தகவ நாத மணிமுரசுந்—சந்ததமு

மேலேகறிய, இரத்தம் தோல்கீச்சிய ஐந்து தாதுக்கன். கலை-கலாத்தவா.
அங்கம்-அவயவம். சத்திமுன்று-இச்சாஞானக்கிரியாதத்திசன். உட்காணம்-
அத்தக்காணங்கள். ஆவி-உயிர்களின். புலனுக்கு-அறிவுக்கு.

(சுரு) அட்ட முர்த்தம் - பஞ்சபூதங்கள், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா
ஆகிய எட்டு வடிவம். அட்டயோகம்-அட்டாங்கயோகம். இன்பப்பொருப்பு-
ஆனந்தமாபியமலை. ஸளிதம்-அழகு. மீதானம்-பிரமாந்திரம். அணிசைர்-அழகிய
கசாயம். குரகதம்-குதிரை. கடந்த கருணைக்கட்டிக. ஏறமதம்-உயர்ந்த
சிவமதம்.

(எய) துதிக்கையினுல்-தோத்திரஞ்செய்தலால். பஞ்சமலம்-ஆனவம்,
மரணம், கன்மம், திரோதானம், மாயேடம் என்பன. இவற்றுள், திரோதானத்
தை மூலமலமெனவுங் கூறுவர். கடாக்காறு-மதபாசை. பூரணம் - சிவையு.
புதுமலரா-புதியபூவாக. நார்-அன்பு. தொடை-மரணம். வான்-பெரிய. நாதம்-

நிக்கலின்று யாடி. நிறைவைப்பான் போற்றுவன
மாத்ரீ வரைத்தருளு மாணியுள்—தேக்கமற்றத்து
வினந் பழுவை விபுதர் தவிந்தவியை
பெருந் தாக்கமெனப் பெற்றோனே—தேசதிகழ்.

(60) புத்தவியை வெற்றிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதைரிடப்
பாங்குறையு முக்கட் பாஞ்சோதி—யாங்கொருகான்
வெந்தருவர்க் காற்றுக வின்றோர் முறைக்கொம்பி
வைத்து முகத்தோ டதோமுகமுக்—தந்து
திருமுகங்க வாகுதிக் செந்தழற்க னுறு
மொகுமுகமாய்த் திப்பொதியா நய்ப்ப—விரிபுவன
மென்றும் பாக்க விமைபோர்கண் டஞ்சுதனும்
பொங்கு தழற்சிழும்பைப் போற்காந்தா—மங்க
னெடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண் டேகுதியென் நெம்மான்
கொடுத்தவிப்ப மென்னை கோடுபோ—யறிந்ததொரு

(61) புத்தத் தலைவகொடு போதியெனத் திக்கடவுள்
வீதப் பரிசுதிக்கே சென்றய்ப்பப்—போதொருசுந்
றன்னவனும் கொண்டமைதந் காற்றான் சாவணத்திற்
கொன்னிவிழ்கொண் டெப்பத் திருவுருவாய்—முன்னர்
அறவின் முனையுன் டமுது விடையாடி
நாநிர் முடிக்கணித்த நாதன்—குறுமுதுவந்
கன்னியொடுஞ் சென்றவட்குக் காதலுருக் காட்டுதலு
மன்னவன்கண் டவ்வுருவ மாறினையுள்—தன்னிரண்டு
வைபா நெரித்தனத்துக் கந்தனைனப் போப்புனைந்து
மெய்யாறு மொன்றுக மேவுவித்துக்—செய்ய

நாதத்துவன்கிய. ஆதர்மம்-கண்ணாடி நிறம். தேக்கமற்றத்து - வாய்வெய்து.
விபுதர்-தேவர். தாக்கம்-(அசரஞ்சுருகிய) பந்தங்கம்.

(60) தருவர்க்கு-அகொருக்கு. ஆற்றா-இறைத்த. முறை - முறைபாடு.
அதோருகம்-அதேயேசம்மியருகம். தந்து-(தாப்பரியம்)சேர்த்து. ஒருமுகமாய்-
ஒருவழிப்பட. பிழங்கு-உட்டம். அடுத்த-(தன்ன) அடுத்ததானிய.

(61) புத்தத்தலைவ-ஆர்வனர்க்குத் தலைவனே. கொடுபோதி-கொண்டு
பொலாய். பரிசுதிக்கு-கந்தகாதிவினிடத்து. போது -(அப்)போது. ஒரு
சந்து-கிவந்திது தாம். சாவணம்-சாவணப்பெயர்வை. அறவின்-வார்த்தியை
முதலிய குறு வட்டத்திக்குவையே தாய்மார். கன்னி-உமாதேவி. காதல்-புத்
தின். மெய்யாறு-குறுதிருமேனியும். மேவுவித்து-பொருத்தம்செய்து.

(௮௫) முதத்தி லணைந்துமி நோந்து முலைப்பா

லகத்துண் மெழ்ப்புத் தாரித்துச்—சகத்தாந்த
வெள்ளை விடைமெல் விமலன் காத்திலாரித்
துள்ள முவப்ப வயர்ந்தோனே—கள்ளைமொழி
மங்கை சிலம்பின் மணியொன் பதிற்றோன் துள்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து—தங்கள்
விருப்பா லாரித்தநவ வீரருக்குண் முன்னோன்
மருப்பாயுந் தார்வீர வாகு—நெருப்பி லுதித்
தங்கட்புவன மனைத்து மழித்துலவுந்
செங்கட் கடாவதனைச் சென்றுகொணர்—தெங்கோன்

(௯௦) விடுக்குதியென் றய்ப்பவதன் மீதிவந்தென் டிக்கு

நடத்தி வினையாடு நாதா—படைப்போன்
அகந்தை புரைப்பமறை யாதி யெழுத்தொன்
றுகந்த பிரணவத்தி னுண்மை—புகன்றிலையாற்
செட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ங னென்றுமுனங்
குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே—மட்டவிரும்
பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரம மொழிந்தோனே—கொன்னெடுவேற்.
ஞாகன மாயத் தடங்கிரியுந் துளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே—சிரலைவாய்த்

(௮௬) சகத்து-பூமியை. மங்கை-உமாதேவி. சிலம்பின் - பாதசாத்தின்
மடவார்-வசத்தின். மரு-வாசனை. நெருப்பின்- (சாரசமுனிவர் யா)காக்கினி
யில். கடா-ஆட்டுக்கடாவை. எங்கோன்-தலைவனே.

(௯௦) விடுக்குதி-ஏறி நடாத்தவாய். இவர்த்து-ஏறி. படைப்போன்
பிரமா. மறைகுதி-வேதத்துக்கு முதலாயுன். எழுத்தொன்று-ஒரொழுத்தா
கிய. பிரணவத்தின்-பிரணவமத்திரத்தின். புகன்றிலை-சொன்னுயில்லை. செட்டி-
செருட்டி. மட்டவிரும்-தென்ஒழுகும். பிரமம்-பிரணவப்பொருளினுண்மை.
மாயம்-வஞ்சனையுடைய. கிரி-கொளஞ்சமலை.

(௯௭)தென்னு நிவாகொழிக்குங் கோத்தாநிற் பொய்க்கருணை
வென்ன மெனத்தவிரின் விற்றிருக்கு—வென்னக்
கயேந்திரானுக் கஞ்ச வலித்துக் கடங்குந்
மயேந்திராத்திற் புக்கவையெயர் வாழச்—சயேந்திரானுத்
நூலிசைசோ நித்துவரு கென்றதாட் நோன்விசய
விரணெத்தா நாக விதித்தோனே—காரவுணன்
வானவரை விட்டி வணங்காவன வாக்கொடிய
நானவர்க ணுற்படையுந் சங்கித்துப்—பாறு
பாவவன் முதலாய பானுடன் கிங்க
முறையெவன் வானை முடித்தோய்—சகமுதித்த

(௯௮) வாரி தாநிற் புதிய மாவாய்க் கிடத்தெக்குந்
குருடவங் கிண்ட கடர்வேலைய்—போரவுணன்
அங்குந் குரு யடன்மரினுந் சேவதுமாய்த்
துங்கமுட னுத்தெழுத்து நோன்றதா—மங்கவற்றிட
சிறை வைய்பொருத கித்தாமரின் வாகனமா
லெந் கடாத்து மிளையோனே—மாநிவரு
சேவற் பனவையத் திறல்சைப் பநாகையென
மெவத் தனித்துயித்த மெனோனே—முயர்
குறைமுடித்துவிண்ணங் குடியெற்றித் தேவர்
கிணைகித்தாட் கொண்டாந்த தேவே—மறைமுடிவாந்

(௯௯)கசவக் கோமுத்தே நவக்கடலே வானுதவுந்
தேய்வக் களிற்றைமணுந் சேய்தோனே—பொய்கிரவு
காம முனித்த கண்முனிவன் கண்ணுநாரல்
வாமபட மானின் வயிற்றதித்துப்—பூமருவு

(௧௦) வெண்ணக்கயம்-வெண்ணவாண. அஞ்சல்-அபயகந்தம். மயேந்
திரம்-கூடப்பட்டணம். சயேந்திரானு-வெற்றியீடுபந்தவனுயிர். விட்டு-
(கிடை) வித்தே. நானவர்-தகரர்கள். வார்படை-அதகரதாபநாதிசனாபிய
சேனை. பாணபனாவன்-பாணசேபன். குன் மகன்.

(௧௧) மாவாய்-மாமாமாவி. கிடத்த-தென்குறைய்க்கிடத்த. குர்-கூன். கீன்
ட-கிழித்த. அடன்-அய்கை. அனவ-பாம்பை. மாநி-உருமாநி. சேவன்-சோ
ழியை. திறல்-வய்கை. பநாகையென-சோடியாக.

(௧௨) தேய்வக்கசித-தேய்வாண. முனிவன்-சிலமுனிவர். வாமம்-
அழகு. கடை-கீளை. பரித்த-அன்புத்து. குறதிருப்பதி-நிருப்பாங்குந்நம்,

கானக் குறவர் கவிடாப் பூங்குடில்போ
லேனற் புனங்காத் திவிதிருந்து—மேன்மைபெறுத்
தென்கித் தினைமாவுத் தேனும் பரிந்தகித்த
வள்ளித் கொடியை மணந்தோனே—புள்ளமுலவர்
தாறு திருப்பதிகன் டாறெழுத்து மன்பிணுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே—நாறுமலர்க்

(ராலு)கந்திப் பொதும்பரெழு காரலைக்குஞ் சேலைவாய்ச்
செந்திற் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேனோ—சந்ததமும்
பல்கோடி சன்மப் பகையு மவமிருத்தும்
பல்கோடி விக்கனமும் பல்பிணியும்—பல்கோடி
பாதகமுஞ் செய்கிணையும் பாம்பும் பிசாசுமடற்
பூதமுந்நி லீரும் பொருபடையுந்—நிதகலா
வெவ்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையு
மெவ்விடம்வந் தெம்மை யெதிர்ந்தாறு—மவ்விடத்திற்
பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோளு
மச்ச மகற்று மயில்வேலுங்—கச்சைந்

(ராலு)திருவரையுஞ் சேறியுஞ் செங்கையு மீரா
தருள் விழியு மாமுகங்க ளாறும்—விரிகிரணஞ்
சிந்தப் புனைந்த திருமுடிக ளோராறு
மெந்தத் திசையு மெதிர்ந்தோன்ற—வந்திடுக்கண்
எல்லாம் பொடிபடுத்தி யெவ்வரமும் தந்துபுகுந்
துல்லாச மாக லுளத்திருந்து—பல்விதமாம்
ஆசமுத னாற்கவியு மட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப்
பேசுமிபல் பல்காப் பியத்தொகையு—மோசை
யெழுத்துமுத லாமைந் திலக்கணமுந் நோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாடித்—தொழுக்கமுடன்

திருச்செந்துர், திருவாலின்குடி, திருவேகம், குன்றதொருடல், பழமுதி
ர்சோலை. குதெழுத்து-சடகாபாத்திரம் (மருமாயு) இதைப்பிற்காவத்தார்
சாவணபவ என்பர்.

(ராலு) கந்திப்பொதும்பர்-சமூகஞ் சோலையில். அயில்-கர்மை.

(ராலு) இடுக்கண்-தன்பம். உல்லாசம்-மகிழ்ச்சி. இயல்-தன்மை. ஓ
சை-சீர்த்தி. பாவித்து-அருளிச்செய்து.

(௪௨.௮) இம்மைப் பிறப்பி விஞ்ஞா தனையகற்றி
முன்மைப் பெறுவன்கண் மொசித்துத்—தம்மைவிதித்
தாயும் பழைய வறியா குடன்குட்டித்
கோயும் பதப்பாகக் குப்பித்துத்—சேய
கடிவெற்றும் பூங்காணக் காக்காட்டி யாட்கொண்
டடிவெற்றி முன்னின்றான்.

(௪௨.௮) இம்மைப்பிறப்பித்—இத்தகையனத்தித். இருவாதனை—அப்பற்
றுத் தன்பர், புதப்பற் றுத்தன்பங்கள். மும்மை—மூன்று. மனங்கள் தம்மை—
ஞானவம், ஈகை, கன்மங்கள். மொசித்து விடுத்து—தாத்த—நீடு. பாபோச
ம்—விபேதம். துப்பித்து—அப்பவிக்கச்செய்து. சேய—சிவந்த. கடி—வடிவனை.
வற்றும்—கொண்டிருக்கும்.

திருச்செந்தூர்க் சுந்தரேசுவரேயன்மொழி
முற்றிற்று.

இவ்வரும்பதவுரை யெழுதிபவர்
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,
 மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

சு.
குமரன் றணை.

திருச்செந்தூர்க் கந்தர் கலிவெண்பா
அருளிச்செய்த

குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரம்.

செந்தமிழ்ப் பாண்டிந் திருநாட்டிற் சிறந்த தெய்வ நதியாகிய தாமிரபருணியினை வடகரையிலிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டமென்று வழங்குவருணன் கைலாச புரத்திலே யிற்பறைக்குச் சற்றேறக்குறைய முன்னாற்றிருபது வருடங்களுக்கு முன்னே வேளாளர் குலத்திற் சிவநேசச் செல்வம் வாய்ந்த சண்முகசிகாமணிக்கவிராயரது நவப்பேராக அவரருமை மனைவியாராகிய அருந்ததியினையகற்பமைந்த சிவகாமசுந்தரியார் திருவயிற்றி லொருபுத்திரரவதரித்தனர்; அவரை யருமைச் செல்வமாக அன்புபாராட்டி வளர்த்துவந்த மாதாபிதாக்காரிருவரும் இஃது வயசு வரையும் அவர் வாய்பேசாதிருத்தலை நோக்கி மனவருத்தமுற்று, இனி யென்செய்வோமென்றேங்கி, திருச்செந்தூரையடைந்து எம்பெருமானாகிய குமார்க்கடவுளை வணங்கிச் சுவாமி? உமது திருவருளாற் கிடைக்கப்பெற்ற இப்புத்திரன் வாய் பேசும்படி திருவருள் புரிந்தருளுக எனப் பிரார்த்தித்து நார்பதுநான் விரதாதிக்கையதுட்டித்துச் சடாகூர மந்திரத்தைச் செபஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

இப்படியிருந்துக் குழந்தை வாய்பேசா திருத்தலால் இனி, சந்நிதிமுன் விருக்கின்ற வதனாரம்ப தீர்த்தத்திலே நமது மனைவியுடன் விழுந்து மரணமடைந்து விடுவோம் நாமிருந்ததி லென்னபயனென்று, ஒருநாள் ஆலோசித்து முடிவெடுத்து அன்றிரவிலே சண்முக சிகாமணிக்கவிராயர் நித்திரை செய்தனர்; அவருடைய பத்தியையு மனவுறுதியையுந் தெரிந்து தாயினைய தயாநிதியாகிய நம் சண்முகப் பெருமான் சண்முகக் கவிராயர் விழித்தெழுதற்கு முன்னர் சண்முகவிலாசத்திலே யோரருச்சகர்வடிவங் கொண்டெழுந்தருளிப் புத்திரர் முன்பு போய்க் குமரகுருபரா வென்று தட்டி யெழுப்பி அவருடைய நாவிலே சடாகூர மந்திரத்தை யெழுதித் குழந்தையே நம்முடைய விசுவருப தரிசனத்துக்கு வாவென்று கட்டளை யிட்ட மறைத்தருளினர்.

உடனே குமாருருபாகவாமிகன் குடும்பப் பெற்ற குழந்தையார்
 நமசிதா, நா நிராக்ஷன் அம்மே அப்பா வென்று தட்டி யெழுப்பி
 கூட்டி விஷயங்களைச் சொல்லுகளும் அவ்விருவரு மனமின்றாதமடிகுப்
 பிழர்ந்த நம்பெருமான் நிருவருள் விபத்தி நாம் பிழைத்தோம் பிழைத்
 தோமென் னெழுந்து புத்திரருடன் வதனாம்ப ஸ்நானஞ்செய்து நீத்
 திய கன்மமுதந்துக் கோரினாங்குட் சென்று குமாரக் கடவுள் விசய
 ரூப சொஷ்ணாகக் கண் குவிரத் திரிந்துக் குங்கிட்டு கின்றனர்.
 அப்பொழுது குழந்தையாடிகு குமாருருபாகவாமிகன் அநிசீகரமாக
 கருத்திற் கவிவேண்டி என்னும் பிரபந்தத்தைப்பாடி யுடனேயாங்கேற்றி
 அன்மொட்பிரான் நிருவருள் பெற்று இவ்வி ஞானசாரியை யடைப
 வென்றிமென் னெண்ணங்கொண்டு சடாஷா மத்திரந்தைத் தம் நானி
 னே தரித்த சன்முகப் பெருமானைப் பிரார்த்தித்தனர். அச்சமயத்தில்
 அப்பெருமான் கட்டளைப்படி அன்பனை நியுத்தாயாத்திகா செய்தான்
 உன்வாக்கு யாவிரட்டிடுகினை நடைபடுமொ? அவனோ புனக்கு ஞான
 சாரிய நானொன்று, ஞானசாரி வாக்குண்டாக அதன்கேட்டுக் குமாருரு
 பாகவாமிகன் தம்மை பாட்டுகொண்ட பெருமானைத் துதித்து விவடி
 பெற்றதன் தமது தந்தையாருடன் மிண்டு ஸ்ரீவைகுண்டத்தையடைத்து
 ஸ்நானம் வசிக்கிநின்ற ஒருநினைம் மதுரைக்குப் போகவேண்டிமென்
 னு தாய்தந்தையரிடம் விடைபெற்றுப் புறப்பட்டு, வரும்போதே
 மதுரை மீனாழியம்மை மிக்கித்தமிதாற்பாடி முடிந்ததன் திருப்பாங்
 குன்றத்தினை வந்து சுப்பிரமணிய சுவாமியைத்தரித்து அவ்விடத்தி
 லிருந்தனர்.

இங்ஙன நிய நிருப்பதை மீனாடி யம்மை திருவருளால் தெரிந்த
 மதுரைமா நகரத்தை யாசாட்சிசெய்யுந் திருமணியாயக்கர் சகல விரு
 தாநாடன் வந்ததறுக்கக் குமாருருபாகவாமிகன் மதுரைக்குச்
 சென்று மிக்கித்தமிதா மீனாடியம்மைசங்கீதீயி லாங்கேற்றித் தெய்
 வியங்காட்டித் திருமணியாயக்கரால் கணகாபிஷேகஞ்செய்யப் பெற்றுப்
 மென்வர் அங்கு சுகநாமிருந்து மீனாடியம்மை நூறம், மீனாடியம்மை
 ஷோட்டமடமணியாடி, மதுரைத் கணம்பகம், மீதிக்கறிவினக்க மென்று
 கனக்கு அங்ககையும் பாடிமுடித்து மிண்டு திருவா குளையடைத்து
 இயகாசப் பெருமானைத் தரித்து என்மணியாணியாடி யாங்கேற்றி

சுசந்தி கவிவேன்பாடியிடி இத் திருவகுட்பிரபந்தை வித்தையிற்
 பிழப்பமுடைவாங்கத் திசைதோறும் பராமனைஞ் செய்தவா. வென்றிக்
 தந்தை விதவத்திதான் கண்டித்தவா.

யங்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் தருமபுர ஆதினத்தை யடைந்து அங்கே முத்தருளிடுந் தூனாடியாகிய மாசிலாமணி தேசிகரைக் கண்டு கலந்துபெசம்போது “யின்று போறியுங் கண்களோகொள்ள” என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளுக்குப் பொருள் விடுத்துரைப்பது தடைபட்டவுடனே தம்மைப் பேசுகின்ற சரஸ்வதோற்பவராகிய குமாரக்கடவுளருளாலெழுந்த அசரீரியை நீனைத்து மாசிலாமணி தேசிகருக்கு அடிமைபாடி அவரது ஆஞ்ஞையால் திதம்பர தரிசனத்துக்குப் போம்போது புள்ளிருக்கு வேளுரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து மீண்டனர்.

அப்போது அருச்சகர்வடிவமாக வந்து விபூகிவெடுத்த நம்மைக் குறித்தும் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவாய் என்று முத்துக்குமார சுவாமியாகிய குமாரக்கடவுள் கட்டளைபிட்டு மறைதலும் உடனே கட்டளைப்படி முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்பாடி யரங்கேற்றிச் சிதம்பரத்திற் சென்று நடராசப்பெருமானை வணங்கிச் சிதம்பரமும் மணிக்கோவை, சிதம்பரச்செய்யுட் கோவை, சிவகாமிபம்மை யிரட்டைமணிமாலை யிவற்றைப்பாடித் திருச் செவிகாற்றித் திருவருள்பெற்றுத் திரும்பித் தருமபுரத்துக்கு வந்து பண்டார மும்மணிக்கோவை யென்னும் பிரபந்தமொன்றுபாடி மாசிலாமணி தேசிகர் திருச்செவிகாற்றினர்.

தேசிகர் திருவுள்ளமெழிந்து குமரகுருபர சுவாமிகளுக்குக் காசி வஸ்திரந்தரிப்பித்து ஞானோபதேசமுஞ் செய்தருளினர். பின்னர் குமரகுருபர சுவாமிகள் மதுரையிலே தாம்பெற்ற கனகாபிஷேகப் பொருள்களை ஞானசாரியர் சந்தித்திற் கொண்டிவந்து வைக்க இப் பொருள் உமக்குச்சாத்திய நின்மாவியப் பொருள்கள் ஆதலால் நாமங் கிகரிக்கமாட்டோம். இவற்றை யெடுத்துக்கொண்டு போய்க் காசி கேர்த்திரத்திலே தருமஞ் செய்துகொண்டிருக்கக் கடவீரென்று ஞானசாரியர் கட்டளைபிட்டருளினர்.

அவரது ஆணையை மறத்தற்கஞ்சிக் குமரகுருபர சுவாமிகள் காசிகேர்த்திரத்தையடைந்து கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து காசிக் கலம்பகம்பாடி விசுவநாதர் சந்தித்திற்போய்த் தரிசித்து தோத்திரஞ் செய்து சிலகாலமிருந்து சகலகலாவல்லிமாலை பாடி அங்கே யாசனாபி ருத்த டில்லிபாகாவைக்கண்டு தருக்கம்பேசிச்சிவபெருமானே தெய்வ மென்று மழுவைக்கையிலே தாங்கிச் சைவமத நாபனஞ் செய்தனர்.

அரசன் அதுகண்டு அடங்காத ஆனந்தபாவசனாய்க் கோதாரகட்
 டத்தில் குமாரசாமி மடமெனப் பெயர்வைத்தொரு திருமடத்தைக்
 கட்டிவித்துப் பெருநிதானக வேண்டிய திரவியங்களைச்சாதனத்துடன்
 கவாமிகளுஞ்சூத்தந்தஞ்செய்தனன். கவாமிகளன்று முதல்அம்மடத்தி
 லெழுந்தருளியிருந்து திருமலைநாயக்கர் பேராலொரு அன்னசத்திரங்
 கட்டிவித்து அன்ன நானஞ் செய்ந மகிழ்ச்சியுற்று மூன்றமுறை
 நருமபுரத்துக்குவந்து முனிவாமணிதேகெனாத் தரிசித்து நான்காவது
 முறையில் தேவிகர் கட்டளைபிட்டருளியபடியே காகிதெழுத்திரத்தைச்
 சேர்க்கு அங்கே பலகான் வரித்திருந்து விசுவேசர் திருவடிமுநீர்
 கலங்கவர். இவர் சரித்திரத்தைக் குமாரசூபரகவாமிகள் பிரபத்தத்
 திரட்டென்ற தாலில் விரிவாக எழுதியிருப்பதா லிங்கே கருக்கி
 எழுதினென். சுபம், சுபம், சுபம்.

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்ருவான்,

சு. மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்.

குமரன்மணை.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ்.

(க) கமல மாதாட னிந்திரை யுஞ்சரி

சொல்லொ ணாதம டந்தையர் சந்தன

காப சிதன கொங்கையி லங்கையி

விருபொதேய-

கனவு நூல்தொரி வஞ்சனை யஞ்சன

விழியில் மோகித கந்தசு கந்தரு

கரிய வோடியி லிந்துமு கந்தனில்

மருளாதே;

அமல மாகிய சிந்தைய வடந்தகல்

தொலையி லாதவ றம்பொரு ளின்பமு

மடைய வோதியு ணர்ந்துக ணந்தயின்

அருள்தானே-

அறியு மாறுபெ றும்படி யன்பினி

னினிய நாதசி லம்புபு லம்பிடு

மருண ஆடக கிண்கணி தங்கிய

அடிதாராய்;

குமரி காணிப யங்கரி சங்கரி

கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை

குழலை யோகினி சண்டினி குண்டினி

பெமதாமபி-

குறையி லாளுமை மந்தரி யந்தரி

வெருவி தாகம சந்தரி தந்தருள்

குமர முஷிக முந்திய லிங்கர

கணராயன்;

(க) கமலமாதா-சாகவதி. இத்திரை-இலக்குமி. இருபொது-தாமரை மலர், காந்தன் மலர். ஏய்-ஒத்த. கையல்.—நூல்-நூலால். மோகித-மோகமுள்ள. கந்த-வாசனையுடைய. அகல் அறம்-விரிந்த தருமம். ஒதி-உற்று. தணந்தயின்-முற்றியபின்னர். நாத-நவையைுடைய. புலம்பிடும்-முழங்கும். அருண ஆடக-நிலந்த பொன்னுலாசிய. ஆயி-தாய் மந்தரி-(அடியார்களோ) மானையை யுடையவன். மூஷிகம்-பெருச்சாணி வானைத்தை. உத்திய-செலுத்திய. கணராயன்-கணங்களுட்சிறந்த தலைவன். மம-மன்னுடைய. கஞ்சகி-பாம்பு. லிம்பன்-திருமேனி யுடையவன். மவுலி-முடி. பெருமானே - பெருமையை யுடையானே; மேலுமிதவே. இதற்கு விதி; கன்னால் 257 ஆம் சூத்திரவுரையிற்

அரசியல் சான்று விட்டதே தப்பு

மேலும் பரமசிவ சிவந்தர கந்தரு

தமிழியோக்கம்-

வெள்ளம் வாய்ந்த மனத்தின் மீது

திரைப்பட விநியோக சங்கம் மங்களம்

மக்களும் மதமும் சேந்தையில் வாழ்வாயா

பெருமானே.

(b.) அங்க பாடம் சிந்தனா சிந்தனை

உதய வெள்ளை லங்கை லங்கை.

சுமல மொகம்மி சிப்துத டிப்திட

அபிமானீதே-

ஆதலால் இவ்வுரை நிகழிய சம்பந்தம்

ஆடர்ச வாழ்வி பங்கி நஞ்செய்து

ஆதலால் அந்நாடு கருத்தினை நுங்கி

முதுமேல்வீழ்ச்சு:

தமிழகம் சோ. ரா. இடம்பா. போன்றி

மகிழ்ச்சித் தோதக இன்பின்புற யங்குத

சோழிய மா.று வெளிக்ஞா மன்பொடு

சிவபேராகத்-

குறிஞ்சி இனப் பம்பா தந்திர

அறிவி நோர்உரு தங்கொங்கி ஸம்பணி

மூலப் சிந்தனா பங்குப் பேச்சு

தருவாயே:

இனி டாஸார் சக்தி காக்கும்

கனடா பூரண சோ.உ.க.க அம்புனை

மிர்தி வேள்பணி தஞ்சையும் அ.க.

மனதோபாநாமம்:

வினா: அமைதி நிச்சித வாய்ப்பு

சுதந்திர சங்கர சங்கர

மாண்புமிகு காவல்துறை அமைச்சர்

CONSULTANT-

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பேன்.

[illegible]

வளங்கி சாரார் தங்கனி ரம்பொடி.

படவி ரோதமி இங்குல சம்பரமன்

மகர வளங்கி வடந்த செகிப்புயல்

மருகொனெ-

வளரும் வளமுடி மஞ்சளா மிங்கியும்

இடைவி டாதுகெ குங்கிய மங்கல

மகிமை மாநகர் செத்திலையில் வந்துறை

பெருமானோ.

(ங.) பஞ்ச பாநக முறுயிறை யொடுறை

குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி பிலைக

பங்க வளமுடி முகேய செகிய

திருஞலம்-

பந்த பாசமு மருவிய காநல

மிஞ்சி நீடிய சுருமுடி துருவொரி

பண்டி லாநொரு பகடது முதுகினில்

யமராஜர்;

அஞ்ச வேவரு மகதா மதினொரு

தஞ்ச மாநியை வழிவழி யருள்பெறும்

அன்பி னாறுன தடிபுக பூசலமயெ

னெதிர்நீ-

அண்ட கோளவை வெடிபட இடிபட

எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்

அந்தமோகர மயிலி வரியதுடன்

வரவேணும்;

மஞ்ச போல்வள ராகமு மிளகிய

ரஞ்சி தாங்குத வசனமு திலவென

வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை

யங்கொரி-

விஷ்ணு. அத்தனமறையோன்-பிரமன். இனிது-இன்பம். மிகவுளும்-மிகுந்தது
கொடுத்தவரும். குலம்-இனம். சம்பரமன்-மகிழ்ச்சியுடையவன். மகர
பெண்பது, நகரத்தியெனச் சந்தரோக்கி விராப்பிட்டது. செய்து என்னும்
எச்சம் ஒன்றிடுமென்பதனோடு முடியும்.

(உ) பிறைபெயிறு-வச்சிரதத்தம். எரிஞ்சு-அக்கினிபோன்ற குகை.
பிலவகம்-குங்குபோன்ற. பங்க-குந்தத்தையுடைய; அழகந்த. முகேய-எதி
ர்க்கப்பட்ட. பந்தபாசம்-கட்டப்பட்ட கயிறு. பகடு-எருமைக்கடா. தவதாட்-
சமயம். தஞ்சம்-பந்துக்கோடு; ஆதாரம். வழிவழி-தொன்றுதொட்டு. மடமட-
மடமடவென்றெலிக்க. மோகரம்-உத்திரம்; மிச்சவிரம். மன்றல்-வாசனை.
வாரிசம்-தாமரைபோன்ற. மந்தாராலம்-மந்தாமலை...செஞ்சொல்-தமிழ்ச்சொல்

மன்றம் மர நி: காவரமு மந்திய

குன்ற வாய்ந்த மடமகன் தடமுநீ

மந்த நாசல மினாதுரி அழகிய

மணவாணா;

செந்தூரம் மாதிரை வடநிலை கு-தினை

விஞ்ச விற்தினை சகலமு நிகன்செய்து

திங்கள் வெணியர் பனதளி தொழுதுயர்

மகமேரு-

செவ்வி மொநிலை நாசுந வதிபதி

தொண்ட நாடியும் வரிவழி தெரிபெறு

செந்தில் மாதக நின்குறை யமரச்சன்

பெருமானே.

(ச) அமுதுததி அரி - முநீழு செவ்விட்டிங்

நாகனினொளிச் செவ்விறைய அஞ்சற் குஞ்சித்

தன்முழை - யவனாது தண்டச் சண்டச் சமனென-

அதுவருகு மனவினா தங்கிட்டுங்

பனாதிருநீ திமித்தமிரு தம்பட்டம்பற்

கவையுற வினாவுற அந்திச் சந்தித் தெருளுடே;

எமலுமொரு மொனமருநீ வின்நிக் குன்றிப்

வினாவு தின்பாவு பங்கிட் மென்னைக்

நின்பமுறு வவாசுமிர இன்றைக் கன்றைக் கெனாடா-

திருநக தெருமுனாவு பொன்றிக் கோண்டி-

டுகிடுகிடு கிடுகிடு மென்நிட் மென்நிட்

டெனவசது தெருநுதி செஞ்சத் தஞ்சிப் பகிராதே;

வையுடைய மாதிரை-பெரிய (தென்) திரை. இடை-புத்தம். செவ்வி-செவ்
டாம். மொதிரை-அடித்தவரையி. அசரஞ் அதிபதி-இராசர்களுக்கும் தலைவ
குத். தொண்டர் குடியும்-அடியார்களுக்கும் தலைவரும். தெரி-சம்மார்த்தம்.

(ச) அமுதுததி - பாண்டலிவெழும். உமிழ் - சக்குமின்ற. பவிக்-
பிசப்புப்பொரு. வென்றிவந்த-வெண்ணிய வந்திரத்தம். தஞ்சுக்குஞ்சி-வாடு
ந்த(வெளித்த)குமி. அவம்-பாம்புபாடும். தண்டம்-தண்டாயுதம். சண்ட்
ச்சண்ட-சண்டுவிய யமன். அஞ்சுட்டி-அகிலிததிலேயிட்டி. திறியவதை
பக்கபமெனம். திமித்தம்-பெரென். பக்காட-பகமுத்க. உத்தி - (அவையி
ன) செவ்வி. இன்றி-இக்காமம். குன்றிப்பின-குன்றிமணியிப்பிசப்பு.
(குலது) பங்கிட்டி-(உச்சாது உத்த யாதித்தவருக்குப்) பங்குவைத்தத்தொ
தெரு. இடைபுறம்-வருத்தம். தவிர-சேவ. இடை-செவ்விக்க சடவது. சேத-
சத்திரம். உணவு-அதிவு. பொன்றி-செட. வெண்ணிட்டி-(மாதிரி) வகை

குமுதபதி வகிரமுது சிந்தச் சிந்தச்
 சரணபரி புரகருதி கொஞ்சக் கொஞ்சம்
 குடிசடை பவுரிகொடு தொங்கப் பங்கிற் கொடியாட
 குலதடினி அசையஇசை பொங்கப் பொங்கக்
 கழலதிர டெகுடெகுட டெங்கட் டெங்கத் [திதோ;
 தொகுகுகு தொகுகுகு தொங்கத் தொங்கத் தொகு
 திமிதமென முழுவொலிமுழங்கச் செங்கைத்
 தமருகம் ததிர்ச்சதியொ டன்பர்க் தின்பத்
 திறமுதடி பாதருந வந்தித் ருஞ்சரம் நுருநாதா
 திரளுமணி தரளமுயர் தெங்கிற் தங்கிப்
 புரளளறி திரைமகர சங்கத் துலங்கத்
 திமிரசல நிதிதமுடி செந்திற் கங்கப் பெருமானே

(௫) கொடியணைய இடைதுவள அங்கமும் பொங்கஅங்
 குமுதஅமு திதழ்பருதி வின்புறுஞ் சங்கையன்
 குலையணை முகிலாக முஞ்சரிந் தன்டினின் பண்புலா
 கொடியவிரல் நகருதியில் புண்படுஞ் சஞ்சலன் வக்-
 குளையவ ருடனினிது சம்பரமங் கொண்டுளங்
 குரலழிய அவசமுறு குங்குணன் கொங்கயிழந் தொன்

கொண்டு. என-என்னுமுழக்கத்தடன். அகலும்-அகன்றுசெல்லும். செறி-
 முறைமையை. சருதி-(முன்னரே) ஆராய்து. அஞ்சி-பயந்து. பவிராதே-
 (உன்னதைப்) பங்கிட்டுக்கொடுக்கு நிலைமையாதோ. குமுதபதி - சந்திரன
 த. வகிர்-பிளப்பு; அஸ்தவது: அர்த்த சந்திரன். பரிபுரசருதி-பாதசரமாவிய
 வேதங்கன். கொஞ்சக்கொஞ்ச-சங்கோஷித்த மிகமுழங்க. குடிசடை-குடி
 மாவிய சடை. பவுரி-உடனம். கொடி-உமாதேவி. குலம்-கண்மையாகிய.
 தடினி-கங்காதி. முழவு-மிருதங்கம். தமருகம்-உடுக்கு. சதி-தானவொத்து.
 பாதருந-உடனஞ்செய்யும் சிவபிரான். திமிர-முறைப்புடைய. செறிதி-உடல்.

(௫) துவள - அசைய. அங்கம் - (மற்றை) அவயவம். பொங்க-புரிக்க
 சங்கையன்-சந்தேக முடையேன். திணை-மெத்தைமேல். அன்பிள்-அன்போ
 டு. இன்பண்பு-இனியருணமாக. ததியிள்-தூணியால். குளகி-சரசஞ்செய்து.
 சம்பரமம்-மழிச்சி. உளம்-மாணமானது. குல்-(உப்பெய்க்கன்சுழுத்திலெழும்)
 ஒலியால். முறுகும்-அதிசுப்பதும். கொங்கு-மணம். அவிழ்த்து-லிரிந்து. ஒன்
 று-பொருத்துவின்றி. இன்பு-இன்பத்திற். வினைபன் - திவினைபுடையோன்.
 இயல்-தன்மை. மிதம் - (தன்) அளவு. செறிபண்பில்-உழியாவிய குணத்திற்.

விடவையிழிந்தவன் கொம்புகளின் பண்புறம் [ரபாய்மேல்;
 விடவையிடம் பாடிமுறார் வெந்தழித் தங்கமும்
 மிதவொழிப அறிவிச்செறி பண்டினன் குஞ்சகன் [செஞ்
 வெஞ்சகன் வொளிஞ்சகன் அந்தமன் செத்தினன் [செவிமம்-
 நயிந்தான் முருகுவரு மன்றினன் தந்தினன்
 விடவாரு நிராமன் பங்கயத் தந்தாகத் தன்புருதோ;
 பட்டினகு மாவிறுட ஸந்தமும் பங்கெத்
 தந்தவொரு களிரிவிசை வந்தெழும் தண்டர்தம்
 பவையக ராவொருட்கந்தகந்தந்தந்தத் திந்தும்வெரை
 படிவகு மிளவையகு திந்திறுத்த சென்குறன்
 பவையிறுதா வருவாயி வன்பர்ப்பத் தன்பெரும்
 பருவாங்கெய் புரமெரிய விண்டிடுஞ்செங்கணன் கங்கை
 கடிவெசை யழகுபின் கோன்றையும் பண்புறத் [மான்வாழ்;
 தருணமதி வின்குறஞ்செய் துண்டமுஞ்செங்கைபொன்
 ககைபுல னமுமொழிக தங்குறத் கங்கையும் பொங்கிடுஞ்
 சடவருவு விடவயாந் தங்கதும் பங்கெயின்
 தன்குருத் கவிபுமை கொங்கைதத் தன்புறத்
 தந்திவாக வயர்பாரம் சங்கரன் கும்பித் தம்பிரானே.

(௬) அறிவழிப ஸயன்பெருக வுரைமுற விழிசூழ

அனவைய மலமொழுக	அகலாதே
அனாமுனை யருகுறு வெருவியழ வுறமுற	
அழகிவிகர் ஸுனிபெனை	யழையாதே;

கொம்புகுந்தத். சகை-பிரபஞ் ஸயங்குடைபென். செம்மெ-நிஞ்சு
 குஞ்சு. மன்-சிலபெந். அவிசு-நிவ. சந்திகன்-சாந்திர ஸாய்செயி
 ஸாய்செ (சுசகன்) கைபகையத்-திருவகத்தாமரை. சந்த- (திருவருத்)
 கொந்த. பங்கு குடந்த-திரைந்தாயப்பின்த. கையி-மயி. சந்த-த-நித்
 கிளையரும். சந்தி-த-செய்ததத் செந்ததம். பவையிறுதா-அவதித்
 சடவுத். பந்த-பந்திக்குப்பவன். பருவா-தந்தம். விண்டி-நிந்தும்.
 தருணம்-திருவ. மதியன்-சந்திரனிடத்தன். குறஞ்செய்துண்டம்-முன்
 ஸாய்செ. கொந்த-சிலத்த கையினிடத்த. சகை-மேல். குறந்த-அகலின்
 ஸ. அந்தி-அந்தி. சகை-திருமேனி. விசை-சுரையையுடைபவனே.

(௭) உறவும் நற-பெச்சுமடக. அறத் அயி-உறாக்கினிசெட.
 உறாக்க. வெருவியுறத். உறவு-சந்தந்தாகும். அறத்-அயி. இன்-

செய்யுந்ரு வினைகரண மருவுபுல னெழியவுயர்
திருவடிபி லணுகவர மருள்வாயே

சிவனைநிகர் பொதியவரை முவிவனக மகெடுந்ரு
செவிஞாரி இனியதமிழ் பகர்வோனே;

நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுாரி
நிருதிசிதி பதிகரிய வனமாவீ-

நிலவுமறை யவனிலர் களையஅர சுரிமைபுரி
நிருதனார மற அயிலை விடுவோனே;

மறிபரசு காமிலரு பாமனமை யிருநிழியு
மெழமடி மிசைவாரு மிளையோனே-

மதலைதவழு ததியினிடை வருதரள மனாபுரின
மறையவுயர் கனாயிருவறை பெருமானே.

(எ) கரிக்கொம்பன் தனித்தங்கங்
குடத்தின்பன் தனத்தின்கண்
கறப்புந்நன் சிவப்புஞ்செம் பொறிதொன்செ-

கனைக்குட்பண் டொழங்கும்பங்
கார்க்கும்பண் பொழிக்குங்கண்
கழுத்துஞ்சங் கொள்க்கும்பொன் குறையாடர்;

சாரிணை. மறவி-யமன். நெறியும்-நெருங்கும். கரணம் - அத்தக்கரணங்கள். புலன்-சத்தாதி விடயங்கள். அலரி-ருரியன். நெவன்-யமன். முனரி-அக்கினி. நிருவி - திக்குப்பாலகரிலொருவன். நிதிபதி-ருபோன். வனமாவீ-விஷ்ணு. சிவவும்-விளங்கும். கிருசன்-சூன். மறி-மான். மதலை - மரக்கலம்; கப்பல். உத்தி-கடல். புரினம்-மணல்மேடு.

(எ) கரிக்கொம்பு - பாளைக்கொம்பினது. அம்-அதற்கு. இன்புஅம்-இன்பத்தினதும் (பெற்ற). தனத்தின்கண்-முனைக்காம்புகளின். பொறி-அடையாளங்களையுடைய. தோன்-(யார்)களைவிட. பண்-பண்பு. உறைக்கும்-மாணக்கும். பண்பொழிக்கும் பங்குஅளிக்கும்-ருணத்ததக்கெடுக்கும பங்கத் ததக்கெடுக்கும். கண்-கண்ணளம். சங்கொளிரும்-சங்கங்கள் மறைத்தொள ன்கூட. கழுத்தும், -பொன்ருறை-பொற்குண்டலமும். புடைக்கும் பெண்

கூலிப்பணத்திக்குக் கிண்ப்பணத்திக்கு

அதாவது அந்நாட்டில் இன்னாக்குதல்கள்

கனிப்புண்டுத் தனிப்புண்டுத்

தமிழர்நிதி

செருத்தண்டன் தரித்தண்டம்

புகழண்டந் தகழ்கென்றந்

தினகந்தந்திரன் செகந்தந்திரன்

கொடூரமும்

தாய்க்குங்கண் நெய்க்கொண்டென்

பிறப்பங்கள் இறப்புகள்

சுவாசத்தூன்றன் பதத்தின்பந்

தருவாயே;

அருக்கன்சுத்ர சரிக்குந்தெயன்

டினாபர்க்கலர்மீசன் ஸ்தலத்தவர்மர்

பனைத்தும்பைபாள் திடக்கன்றங்

உதிர்தேவன்-

அனாிச்சங்கங் கொழிக்குந்தன்

டலைப்பண்ணை டி.ஸசக்திங்கொ.ந்

தனிக் குஞ்சென் திமிற்றங்குங்

சுமீரகா;

புரக்குதல் கரிக்குதல்

கார்க்குஞ்சங் கார்க்கின்பம்

புதுச்சேரி வகைப்பாட்டி

ச.க.ஜெ.அ.ய்-

புனக்குன்றத் திட்டைக்குத் திரைத்

தீனபம்பெபான் குறக்காமின்

புறத்தன்கொங் ஸாகயிற்றுஞ்சம்

பெ. து. கோ.

(அ) அரைப்புண்டொண்டு - அங்குலினாலே. கலப்புடன்கீழ் - கலப்படைத்தும். நெறுப்பு-அரைப்பு. துவக்கு-கட்டி. பிணக்கு-ஈட்டல். கலிப்பு-முதக்கம். செரு-யுத்தம். தண்டம்-தண்டனை. அ-அந்த. தண்டி-தண்டாயுதத்தை யுடைய. திண்டுசெத்து-வலியுறுப்பில். அஞ்சுகொண்டு-பஞ்சிசென்றிரியங்கொளும். உயக்கொண்டு-பிறைத்தலைச்செய்து. அங்கம்-சரித்தின். நிறைப்பங்கம்-(குணவமலமாகிய) நிறைச்சாலைநையப் பின்ன(மாக). அருச்சன் - சூரியன். கன்றும்-கோபிக்கும். அணி-அழகிய. தண்டி-வாம்பு (கொ) உடைய. அரைப்புண்ட-கலிக்குணம். கொந்தளிக்கும்-வெளிப்படும். புரக்கும்-காக்கும். சங்கரி-உமாதேவி. சங்காரி-விவரின. சங்கரற்கு-(அச்சி)விவரினாளுக்கு. புதக்கும்-புதிதுபுதிதாகக் கொடுக்கும். சுதன்-புத்திரன். திணைக்கும்-அறப்பயிக்கும். பெரன்-பெரன் குரபனாமணித்த.

கறங்குங்கொண் டளிற்பொங்குங்
கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ்சொற்
திரிந்தொண்டன் டீனிற்றங்கும் செருமனோ.

(10) மனத்தின்பங் சேனத்தங்வுகம்
புலத்தன்றன் குணத்தஞ்சிற்
தீரியத்தம்பந் தனைச்சிந்நும் பாபகாலன்-

மலச்செங்கண் கனற்பொங்குந்
திரத்தின்னதன் டெடுத்தண்டங்
நிழித்தின்நிங் குறத்தங்கும் பலவோரும்;

எனக்கென்றிங் குணக்கென்றங்
கிணத்தின்கண் கணக்கென்றென்
நினைத்தன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாமுன்-

இசைக்குஞ்சொந் தாழித்தொண்டங்
கொக்கும்புன் றெழிற்பங்கங்
கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே;

கனைக்குத்தன் கடற்சங்கங்
காத்தின்கண் தரித்தெங்குந்
கலங்குஞ்சிந் திடக்கண்டுஞ் சிறிமாலும்-

கதித்தொன்பங் கயத்தன்பன்
பனைத்துங்குன் றிடச்சந்தங்
காக்குஞ்சம் புலக்குஞ்செம் பொருவாய்;

பது குண் எனக்குறைத்த சின்றது. செந்திலிற்றொண்டு - திருச்செந்தூரை இடமாகக்கொண்டு. கழைக்கும் என்பதில்-கு-சாரியை. கதித்த என்பதின் ஈற்றின் அகாங்கெட்டது.

(10) பங்கென - பருப்பாக (வாயில்சனாக). தங்கு, - ஐம்புலம்-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செய்வெய்கிற ஐந்திடம். தன் தன்-அதனதனுடைய. குணத்து - குணங்களாகிய. அஞ்ச இத்தீரியத்தம்பம் - சத்த,பரிசு, ரூப, ரச சத்தங்களாகிய துண்களை. சித்தம்படி-செதும்படி. பலவோரும்-பலதத்துவக் கூட்டங்களும். இங்கெனக்கென்று, - அங்குனக்கென்று, - இனத்தின்கண் - (10) இனத்தாருக்குள். கண்கணக்கு-கருதப்படும் விதம்(போல). என்றென் று-எப்பொழுதும். இனத்து-போராடிவருந்தி. அழிவாமுன்-(அத்தத்துவங்கூ ட்டங்கன்) கெடுத்தருமுன். கழித்து-போகி. கனைக்கும்-மூலங்கும். கலக்கம் சித்திட-வருத்தத்திற். கண் துஞ்சிதம். - (பாந்தடலில் குணத்த) சத்தியாகெய்

தினக்குன்றன் தனிந்நங்குந்

நிறப்பெண்குங் குடக்கும்பன்

திருச்செம்பொன் புயத்தென்றன்

புணியோனே-

கொழிக்குஞ்சு டகந்தச்சங்கம்

கொழிக்குஞ்சுத் தனத்தின்மை

பொழிந்நன்சென் திசிற்பங்குந்

பெருமானே.

(10) பருத்தத்தன் தினத்தத்தி

புருக்குங்கச் சடந்த்நுதிப்

பருக்கும்பொந் பாயைக்குன்றன்

தனமானார்

பரிக்குன்றன் சரக்கொன்றன்

தினத்தங்குந் பண்பண்பைப்

பாக்குஞ்சுக் காத்தின்சத்

தியைநேரும்;

துணைச்செங்கட் கடைக்கொன்றி

பெருத்தன்புந் தினத்தங்குந்

துணிக்கும்புத் தியைச்சங்கித்

ததியேனை-

துணைச்செம்பொந் பருத்தின்புந்

நெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்

நொதிக்குஞ்சொந் நமித்தத்திப்

படியான்வாய்;

ந்நுத்தங்கப் பொருத்தண்டத்

தினக்கொண்டச் சரக்கொன்றன்

நடத்துன்பத் தினத்தத்தி

டெதிர்நுரன்-

யும். சேரித்த-சேரித்த. ஒன்-ஒளிபொருத்திய. சத்தம்-சப்பொழுதும். நிறப்பெண்-நிறப்பெண்ணுமைய வன்னியை. கும்பம்-குடம்போலத் தனக்கினை. பொன்-அழகிய குண்டி-ஒழுகியது. அகந்த்-(ஒருபெயர்) கடன். அங்கு இங்கு என்ற அ-அந்தத்தத் தத்துவமிருக்குமடக்கினை. சத்தம் என்பது-சத்த மென விராபப்பட்டது. சேரித்த என்பது வீற்றாங்கெட்டது.

(10) பரு-பெரிய. தத்தத்தின-(யானைத்) தத்தத்த. தத்திட்டு-ஒத்த இறக்கும-இறக்கித் கட்டி. அடந்த்-அடந்தித்த. உதி-தன்னி. பாயை-பிரை சேருவது. பரிக்கும்-தாங்கும். தந்த்-அடந்த் சரக்காகிய பணவகையியாதிக். ஒன்ற-பொருத்த. தினத்த-(அம்மையான) அதுயித்த. உற்பண்கிணைப்பை மனகின். பாக்குத்-பரித்த. சத்தி-வயிமை. துணை-உயர்த்த. கட்டகடைக்கு-கடைக்கென்னிடத்த. ஒன்றி-ஒன்றாகி. பெருத்த-பெருத்த. துணிக்குத்-கொடுத்தும். சேரித்த-சேரித்தென்பட்டி. துதியேனை-தெனியாதெனக்கினை

சமர்க்கெஞ்சிப் படிக்குஞ்சர்

சுதிர்க்குங்கத் துடிக்கொண்டத்

தலத்தும்பர்ப் பதிக்கொழி

தருங்கோனே;

திருக்கஞ்சத் தனைக்கொழித்

துறக்கங்குட் டுவிட்டுஞ்சர்

சிவற்கன்றப் பொருட்கொஞ்சிப்

பகர்வோனே-

செய்த்துங்கக் கொடைத்துங்கத்

திருத்தங்கத் தரிக்கும்பொற்

நிருச்செந்திற் பதிக்கந்தப்.

பெருமானே.

(102) அவனிபெ நந்தோட் டம்பொற்

குறையட சம்பாற் புண்பட்

டரிவையர் தம்பாற் கொங்கைக்

கிடையெசென்-

றனைதரு பண்டாட் டங்கற்

நருகிய கொண்டாட் டம்பொற்

நழிதரு திண்டாட் டஞ்சற்

நெழியாதே;

பவமற நெஞ்சார் சிந்தித்.

திவருக டம்பார்த் தண்டைப்

பதயுக னம்பொற் அங்கொற்

தமுநாளும்-

பதநிய அங்காப் பும்பத்

திபுமறி லம்போய்ச் சங்கைப்

படுதுயர் கண்பார்த் தண்புற்

தருளாயோ;

இன்புற்ற—அனக்கென்று-எனக்கொரு வேண்டுமென்று நினைத்து. அ-அந்த. தொடுக்கும்-தொடுத்துவைத்திருக்கும். இப்படி-இப்படியில். நரு-என்பகவிரு கடும். அ-அந்த. பொலத்து அண்டத்தின்-பொன்னுலகத்தை. கொண்டி-கைப் பற்றிக்கொண்டு. தடம்-மலைபோலும். சமர்க்கு-புத்தகைத்தினிடத்து. எஞ் றி-(பிறவினை)குறைத்து. படி-பூமியில். தஞ்சு-இறக்க. அந்தலத்து-அந்த இட த்திசு. உம்பர்ப்புதி-இத்திசு. உற-மிசு. கம்-தலையில். சன்-சுவல். பொருள்- பொருளை. துங்கம்-உயர்வு. தங்கித்தரிக்கும்-எப்பொழுதும் நீங்காதிருக்கும்.

(102) அவனி-பூமியை. பெறும்-வினையாக வாங்கும். கோதி-(அணிந்த) குறைய-காதுகளை. அடர்-செருங்குவின்ற. அம்பரல்-பரணமாதிய கண்ணால். பண்டு துட்டம்-பழைய வினைவாட்டு. கொண்டாட்டம்-மகிழ்ச்சி. திண்டாட் டம்-வருத்தம். துர்-மாலையணிந்த. யுகளம்-இரண்டு. கொற்றமும்-வலிமையும். பதநிய-பதநியமுத. அங்காப்பு-வாய்வித்தலையுள். சங்கைப்படு-சந்தேசப்படுகி

வினிலமாரி லொன் றாய்ச் சென்றுட்
பதிமன முன்றுட் கன்புற்
நியலினா கொண்டேத் தென்றுட்

கெடதுத வங்கர்க் குன்று
புருடரு வாகத்தேக் கம்பெயர்
நயர்வுற நின்றார் தங்கட்

நீகரிம தவ்நெர்க் குன்று
நெரிநிலி முக்கெர்ப் பொன்றச்
சிறிதுகி லைந்தாட் டங்கற்

கிடமுற மன்பாற் கிவ்வைத்
கநிலிட முஞ்செர்த் துய்பர்க்
கிடர்களை அம்பொர்ச் செவ்வைத்

தினவரி வண்டார்த் தின்புற்
நினைகொடு வந்தேத் திந்தித்
திருவார் செந்தூர்க் கந்தப்

(108) சங்குபோல் மென்கழுத் தந்தவாய் தந்தபற்
சந்தமொ கின்பழுத்
நங்குகார் பைங்குழற் கொங்குகிள் தன்பொருப்
பென்றதாழ் வொன்றறத்

கண்டி-கெருங்கி. (அக்காமத்தால்) தயர்-துன்பம். குட்டு-பருவத்தில். கொடு
சென்று-(அவ்வாறாக்)கொண்டுபோய். அன்ற-(ஆகுபெயர்) அங்குலங். வெ
ன்ற-சயித்து. ஈட்டும் பொற்பணி-(அவர்)சம்பாதிக்கும்பொன்னுபாணத்தை.
எற்று-வங்கி (பின் கொடுப்பதற் சொன்றுநிலவாதபோது.) அற்றனை-கைப்
பொருளில்லாமற் போயினும். என - (இவ்விடத்தி) மென்னவரையம். இன்ற
ஒட்டுஎன-இக்கறக்கே யோடிப்போவாயென. அங்கிடம்-(அன்பு) கருங்கும்.
இனிமையால் - இன்பத்தில். ஈட்டபநிம்-அசப்பநிம். எத்து-துதித்தல். உன்
(என்)னிடத்திற். கெடது-நீண்டதாயி. கட்டுக்கும்-நிஞ்சுக்கும். அந்த-முதுங்
கி. அம்சன்-அழகிய தேனெழுதும். தேர்க்குன்று-தேராகிய மலை. யர்-அழகு
ஆட்டம்-(திரு)வீசையாடல். சந்திவெர-செய்திவிவாராயி விவாரான். அறிவு
இடம்-தெளிவுப் பொருள். தினம்-கடோறும். வரிவண்டு-பாடல்வண்டுகள்.
இரைகொடு-இராகத்தால். உவந்து-மகிழ்த்து. இஞ்சி-கோட்டைகுழித். சந்த
கோக்கி ஒட்டென்பது - ஒட்டென்றும். அங்கிடு மென்பது, அங்கிடுமென்றும்
கூயின.

(109) சந்தம் - அழகிய. கோகு-மோகக்கூழ்ச் செய்யும். தாழ்வுவந்து
தாழ்த்தலாய ஒரு செய்கையை. வேன்-மன்மதன். சொந்தொண்டி-சொந்த

தங்கமீனம் செங்குளப்போற் கொண்டனீ யென்றவோற்
கொண்டு தாய் தின்றவாத் துழைதே-
துன்பமொய் சிந்தநற் கந்தவே னென்றனீத்
தொண்டி னொன்றவாக் தருங்வாயே;
யெங்கனம்பா அங்கொதித் தெங்கும்மே மென்றெதித்
அங்குமினெ னண்டருத் கழுதாக-
விண்டா தன்றிநுத் கொண்டனா கன்றெருத்
ருங்கிபெ ராம்புத் தினினைடி;
செங்கனமாந் பங்கயக் கண்பெரு தந்தாத்
தினாறு ஓத்திநுத் கதிராழித்-
தினய்வா முச்சுவைத் தம்பிரா வண்புந்
செத்திவாழ் செத்திநுத் பெருமானே.

(௮) நொங்கமே அங்கிநர் பந்தா தந்தனிற்
பந்தா தந்தனிற் தமையிப்-
பந்தா வண்பாப் புண்பா வந்தகப்
பண்பொ டம்பாப் பொதுவாத்;
தங்கமா சிங்கனக் கொண்பா கம்பாச்
சங்கமாந் கொண்டிந் தயராதே-
தன்வடைத் திண்கனிப் புண்டி கந்தனித்
தத்துப் பண்புவாத் தருங்வாயே;

காண். தாய்-தாயி. ஒன்று-ஒருதோத்திரம். உணர்க-கொண். கயரணம்-(குரு பெயர்) கஞ்ச. (இறையன்னாவிட்டாக்) எங்கும்மேம், - மேல்-அதன்மேல் அருதுகு- (விக்கிணயின்னாண்) அருதுகின்றதொம்படி. திண்ட-திருவாய் மலாத்தருநீய. கொண்டன். மேகம்போக்தனி ஒத்தனவ. பாகன்-இடப்பாகத் திருவடையகன். கெருக்குடன்கே-கருவமகடத்த. கண்பெரு த-சித்திவாசெய் வரமம் (அறிதவியைத்தென்றபடி). அந்தாத் திண்கண் - அண்டகனிவிடக கிண. காமே-(காதத்தகு)கொய்த்தகொண்டிருக்கும். குழி-கடலிற்சென்றும். உணர்க-வருந், உணர்க-குணென்றும்.

(௮) பிதப்பு அந்தாரை - கணவையி இருந். பா-பட்டு. பண்பித் கஞ்சகம்-குடம்பம் - மேகத்தை. குவிக்கணம்-தருவாத். கும்-காப்பு. சக வ-சாதேகம். புண்டி-கம் - தாமதாமகற்போறு க்திருவடி. அண்டவேதன் டம்-கொய்த்ததவகாவிவ ரவிவரமம். உட்டிட-உக்கடக்க முத்தெய்திடம்

அங்கைவேல் கொண்டரக் கன்பரநா பங்கெடுத்த
தண்டவே தண்டமுட் படவேதான்-
அஞ்சவே திண்டிநற் கொண்டலா கண்டலந்
கண்டலோ கங்கொடுத்த நருள்வோனே;
திங்கனார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபோற்
செஞ்சடா பஞ்சரத் துறுதோகை-
சிந்தையேய் தென்றிசைத் தென்றல்யி சும்பொழிற்
செத்திவ்வாழ் செத்தமிழ்ப் பெருமானே.

(10க) தண்டே லுண்டே வண்டார் வஞ்சைர்
தண்டார் மஞ்சக் குழல்மானார்-
தம்பா லன்பார் நெஞ்சே கொண்டே
சம்பா வஞ்சொற் றடிநாயேன்;
மண்டோ யந்தி மென்கால் விண்டோய்
வண்கா யம்பொய்க் குழல்வையுய்-
வண்கா னம்போ யண்டா முன்பே
வந்தே நிற்பொற் கழல்தாராய்;
கொண்டா ம்பேர் கொண்டா மஞ்சர்
கொன்றுய் வென்றிக் குமரோசா-
கொங்கார் வண்டார் பண்பா மஞ்சர்
குன்று மன்றற் கிரியோனே;

கரும்). அஞ்ச-பயப்பட அரக்கன் - இரக்கநாமபீதமுடைய ஞானது. பர
தரபம் - தேர்த்தியை. கொண்டல் ஆண்டலந்த - மேகவாகனத்தையுடைய
இந்திரனுக்கு. ஆர்-ஆத்தி. மத்தம்-ஊமத்தம்பூ. துன்று-பெருங்குதின்ற. கடர்
பஞ்சரத்து-கடையாயி கட்டிதுன்றிருக்கும். தோகை - மயில்போன்ற கல்
கையின். சிந்தை ஏய்-மனத்தையோத்த.

(10க) ஆர்வம்-அன்பு. தார் - மானை. மஞ்ச - மேகம்போன்ற. சம் - ககம்
பா-பாவிய. அஞ்ச-பஞ்சேந்திரியங்களில். ஒன்று-பெருந்துதின்ற. அடிநா
யேன்-தாழ்த்தையிப்போன்ற அடியேன். மண்-பிருதுவி. தோயம்-அப்பு. கால்-
காற்று. விண்-ஆகாயம். (குமியபஞ்சபூதபரிணாமத்தாலுண்டான) வண்காயிழ்-
வணத்தவிய சரிமாமிய. பொய்க்குடி-பொய்க்குடிகா(ஊயவிட்டு). வேளம்-
தனியாக. வண்காணம்-வநியகாடு (வாணம்). அண்டாருன்பு-பெருங்காதத்தஞ்

கண்டா குப்பா னுண்டா வண்டாந்

கண்டா கத்தர்

புயலேனோ-

கத்தா மைத்தா கத்தோன் மைத்தா

கத்தா செத்திந்

பெருமானோ.

(௩௦) வெங்கா னம்பா னாஞ்சேல் கண்பால்

மென்பா கஞ்சோந்

குயில்மாலை-

மென்சே சத்தா னென்றே கொண்டாந்

மென்சே னொன்றப்

பொருள்தேடி;

வங்கா னாஞ்சோ னாஞ்சி னம்பொய்

வன்பெய் துன்பப்

படலாமோ-

மைத்தா னுத்தோன் மைத்தா அத்தா

வத்தே விர்த்தப்

பொழுதான்வாய்;

கோங்காந் பைத்தே னுண்டே வண்டாந்

குன்றான் கோங்கைக்

கெளரியோனே-

குன்றே நெஞ்ஞ் சும்பெ முஞ்ஞ்

சும்பொய் மங்கப்

பொருகோபா;

கங்கா னாஞ்சேர் மொயம்பா சண்பாந்

கன்றே யும்பாந்

கொருகாதா-

கம்பூர் கித்தார் நென்பாந் வந்தாய்

கத்தா செத்திந்

பெருமானோ.

மூன்றோ, கொண்டாநம்பேர்-புறந்த பேகலார். கொக்கு-மணம். ஆர்-
 னாந்த. குஞ்ஞ்-குறையாத. மந்தல் - (வள்ளியவையை) விவாகஞ்செய்த. கிரி
 யோனே-திருத்தணிவாய்வையை யுடையவனே. கந்தேதும் - கந்தைப்போ
 னும். பாந்-(சாந்திதிரைமுதலிய குறையுமாள்களின்) பாந். அண்டார்-பகை
 வர். கண்டா-கண்டிக்கப்பட்டவனே. கத்தம்-வாணம். கத்த-கத்தித்தறிக்கு.
 ஆர்-(நா)பாரும். கைத்த-வனிமை. கைத்தா-குமாரக்கடவுளே. ஒத்த, ஒத்
 தென விவரமாயிற்று.

(௩௧) காளம்-விடம். கோ-கொண்டலின். மான-இருள். கோம்-கத்
 தல். கொண்டாந்-கொண்டபெருந்த. கந்த-பொருத்த. கோணம்-ஐம்பத்தா
 டிறைத்திறொன்று. வந்து-வனிமை. சும்-பொருத்திய. கைத்த-வனிமை. அந்
 தா-அதற்குடையவனே. கொக்கு-மணம். குன்றான்-மனிப்பெருனாய் வள்ளி
 யும்கை. குஞ்ஞ்-கிரைஞ்சுடிரி. அம்பு - (குறையவர்) கடல். குர்-குளம். கங்கா
 கம்பூரெனும். மொயம்பாந் - தோண்டியுடைய நிலமான. கந்தே
 யினைமே. கம்பு-கரு. கந்த-கடல்.

(109) விதிபோல முத்த விரியாது நின்று
 துணை மொன்றி விரியோர்தம்-
 விரிவான சிந்தை யுருவாகி நோந்து
 விடல்வேறு சிந்த விரியானே;
 இதமாகி வின்ப மதுபோத அன்றி
 இனிதானு மென்று மொழிமாதர்-
 இருளாய துன்ப மருள்மையை வந்து
 எனையர்வ தென்றும் ஒழியாதோ;
 மதிசூடி யண்டர் பதிவாழ மன்றி
 வருமால முண்டு விடைபெறி-
 மறவாத சிந்தை யடியார்கள் பங்கில்
 வருதேவ சம்பு தருபாலா;
 அதுமாய மொன்றி வருசூர் பொன்ற
 அயில்வேல்கொ டன்று பொருள்விரா-
 அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
 அலைவா யுகந்த பெருமானே.

(110) விறல்மார னீன்று மலர்வானி சிந்த
 மிகவானி லிந்து வெயில்காய-
 மிதவாடை வந்து தழல்போல மொன்ற
 வினைமாதர் லந்தம் வரைகறு-
 குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட
 கொடிதான துன்ப மயல்திர-

(111) விதி-ஊழ். உத்து-செலுத்தின்ற. ஒன்றி-ஒற்றைமைப்பட்டு. இ-
 னானோர்-ஆடவர். சிந்தை-மனமானது. உருவாகி-(ஒரு)வடிவெடுத்து விறல்-
 வலிமை. வேறுசிந்த-வேறுகக்கெரிதலால் போத-மிக. மொழி-சொல்லப்படுகி.
 இருள்-சூரியம். துன்பம்-துன்பத்தைச்செய்யும். ஈர்வது-பின்புறம். மதிசூடி-
 சத்தி-விளத்தரித்தவர். மன்றி-அருங்கி. ஒலம்-ஒலகாலவிடம். மாயம்-வஞ்ச-
 கம். அயில்-கடர்மை.

(112) விறல்-வெற்றி. இத்து-சத்திரன். வெயில்காய-கட. மிதம்-(ஐசை-
 யின்) அளவு. வினை - வஞ்சகம். குறையோ - அனுகூலமற்றவனோ. மறி-
 கமன்;- (இருப்பெயரோட்டு). மதிவாணர்-அறிவுடைபவனே. மலை-கிளைஞ்

குவிர்மலை வீண்க ணணிமால் தந்து

குறையோ வந்து

குறையோ;

மயிலா னாகத் துறையான் மெழ்த்து

வாழ்பாடு தந்து

மதியானா-

மயிலாவு கித்த அகியேயில் பஞ்ச

வாயெ லெறித்த

அகிலோ;

அநியா லுநித்து விருதா விநாஞ்சு

மடியா ரிடைஞ்சால்

கணவோனே-

அழகான சேம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து

அநியா யுகத்த

பெருமானே;

(௨௨) சத்தனச வாதுகிளை சற்பூர

குங்குயா மரவிறா கத்தாரி

தன்புழை ஞாலகன பச்சித

வெருவாச-

சாம்பக காரவகு வத்தாம

வம்புதுவி லாசவயி ரக்கோவை

தங்கியக டொரதா வித்தார

பரிநான்

மத்தாம தானதன மிக்காசை

சொண்டுபொருள் தேமிதி கிட்டோ

வஞ்சகவி சாரதித யப்பூவை

யலையார்கன்-

வத்தியிடு மாயகிர கப்பார்வை

அம்பிதுளம் வாழிமறி வற்றோனை

வத்தாடவம் யானஇனி யெப்போது

கணவாயே;

இத்தார்புரி காவல்முதன் மைக்கார

சம்பரமம் யூதா கக்கார

வந்தாமா காதஇன மைக்கார

குறமாதின்-

செறி. மாலு-மாமாலைய குன். இடைஞ்சல்-துன்பம். அலுவல்-திருச்செந்தூர். அனாசாயட்டாதவகு வந்தது - அனாசையனாகவல்லவனாயும் வந்து சேர்வாயாக என்னும் பொருளைத்தந்தது. மாலு, என்பதில்-உகாம் சாரியை.

(௨௩) பவாம்-(குருவகை) சந்தனம். அனாவு-சந்த. கவராம்-செங்குலம். வகுத்தாமவம்புமெழும்புமாயின்வயசும். கபோராம்-செங்குலம். தாதரித்தவனே. வித்தார-அபவந்த. பரிதான-பரிதாபம். மந்தாம்-மந்தாமலை-தனம்-கொக்காயின். கிட்டோ - செங்குலமுடைய. வத்தியிடு - வகுத்தந்தை

இன்பஅறு போகார சக்கார
வந்தஅசு ரேசர்கல கக்கார
எங்களுமை சேயெனரு மைக்கார மிருபாவின்;
செந்தமிழ்சொல் நாளுசமி தைக்கார
குன்றெறியும் வேலின்வலி மைக்கார
செஞ்சொல்லி யார்களை மைக்கார எழில்மெயும்-
திங்கள்முடி நாநர்சம யக்கார
மந்த்ரவுப தேசமகி மைக்கார
செந்தினகர் வாழ்முரு மைத்தேவர் பெருமாளே
(௨௧) முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி.
சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி.
முஞ்சர்மினை வாசல் தேடித் தேடி. யுழலாதே-
முந்தையினை யேவ ராமற் போக
மங்கையர்சார் காதல் தூரத் தேக
முந்தடிமை யேனை யானற் தானு முனைத்தே-
திந்திதிமி தோதி நிதித் நிதி
தந்ததன தான தானத் தான
செஞ்செணரு சேரு தாளத் தோடு நடமாடுஞ்-
செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
துங்கஅறு கூல பார்வைத் தீர
செம்பொன் மயில் மீதி லேயெப் போது வருவாயே-
அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார
அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே-

செய்யும். இத்தாபுரி-தேவலோகம் முதன்மைக்கார-முதற்றன்மையையுடைய
வனே. சம்பரம்-மெழும்பியுடைய. தூசம்-குதிரை. சமயம்-சாவசமயம். தேடி
மென்பது - அறிவற்றேனையென்பதனோடு முடியும். கலாரம் என்பது கல்லார
மென்பதன் விகாரம்.

(௨௨) நீடு - செவ்வகாலம். முஞ்சர் - மாணமடைருவார். முந்தையினை-
பழவினை. முந்து-முற்படுகின்ற. முனை-புத்தனைத்தில். விசாலத்தோகை-
விரிவானஇறவெனிடத்து. பார்வை - கண்ணையுடைய. பொன் - அழகிய.
காவற்-கார-காவலையுடையவனே. அந்தம்-அறகு. வெகு-மிகுதி. சிந்தாமின்-

அஞ்சலியைப் போர்கள் மேயக் கார	
முன்றலு வயும் வேலைக் கார	
அந்நிலைகு வான ரூபக் கார	எழினான்;
விந்துயின் மெய் போகக் கார	
கிள்ளுதரு மாறு வேலைக் கார	
செஞ்சொல்லு வாய்க் வாரக் கார	எதிர்வான்
செஞ் சடைய மாறு மையக் கார	
அங்கண நூ நூறக் கார	
செந்திலை வாயு மான்மைக் கார	பெருமானே.

(௨௨) அம்பொன் நகரின் தந்தக் கனகத்
தஞ்சிக் கடைக் கணையானே-

அன்றிற் குணந் தென்றற் குடிலைத்
தந்திப் பொருதிற் பிறையானே;

எம்பொன் கோட்டிற் தன்பக் கணந்
நின்பக் கணந் துயரானே-

என்பொன் தன்பிற் பெண்பெற் தவருக்
கின்பப் புலிதற் திடலானே;

கோம்புத் தரிபட் டஞ்சப் பருமக்
கோங்கைக் குறிக் கெளரியானே-

கோண்டைச் சடையற் கோண்டைத் தெரியக்
கோஞ்சித் தமிழைப் பகர்வோனே;

செம்பொன் சிறப் பைம்பொன் கிண்பைச்
செந்தக் கருகிப் பொருள்வோனே-

செஞ்சொற் புலவர்க் கன்புற் தஞ்சுக்
செந்திற் குமரப் பெருமானே.

செய்யுள். வேலை-வலத்தெழுதின. வாரம்-அன்பு குறை-குறைவிலாட்டிற் குறையிப்பாறுத் தந்தினியையாகும் வினையாட்டு. துண்மை-வீரம். வேலை மென்பதில், ஐயுறியை.

(௨௨) விதி-கண்ணையுடைய பெண்கள். தந்த-(சாற்பரியம்)பழிகுறிய. கணகத்த-அன்புடக்கு. அன்பு-அக்கினிபோன்ற. மன்-கிண்பெந்த. தன்பக் கணந்-தன்பத்தந்தச் செய்துமாயானத்தந்த. அந்த அந்தநியைத்தந்த. பெற்ற என்-பெற்றதஞ்சென்னையன். இன்பப்புகி-அன்புபுகி. அ-அந்த. பருமக் கோங்கை-தாமதமாயுமப்போலத் தனக்கண்ணையுடைய. குறிக் குறை-குறைவிலாதி பெண்ணைய வண்ணையாகக்கு. ஒன்றை-(பிரையையாகி) ஒருபொருள். சிந்த-சிந்த. கருகி-கோய்த்த. பெண்பெற்றவருக்குப் பெற்றென்னெனக் கூட்டி. கணகத்தப் புலமென்றத வஞ்சுத் தன்மையானென்க.

(௨௩.) கொங்கைப் பனைமீறிச் செம்பொற் செவியிற்	
கொண்டற் குழாயிற்	கொடிதான-
கொன்றைக் களைபொப் பந்தக் கயலிற்	
கொஞ்சக் கிரியுற்	தறவான;
சங்கந் தொனியிற் செவ்யிற் கண்டயிற்	
சந்திப் பவனாக்	சருவாதே-
சந்தப் படியுற் நென்றற் நலியிற்	
சந்தப் பதம்மைத்	தருள்வாயே;
அங்கப் படைவிட் டன்மைப் படுகைக்	
கந்திக் கடலிற்	கடிதோடா-
அந்தப் பொழியிற் சந்துத் தலியுற்	
றஞ்சப் பொருதுற்	ஞெநியாதே;
செங்கைக் கதிருற் றென்றக் கடலிற்	
சென்றற் நவந்தற்	பொருளானும்-
கிந்தைக் கனியைத் தந்தப் பொழியிற்	
செந்திற் குமாப்	பெருமானே.

(௨௩) பனைகொங்கையில்-பருத்தனங்களில். பொன்செயிலில்-பொன்னுயர்வெருச்சத்தில். கொன்-அச்சமும். கை-கைத்தலமுடைய. ஒப்பு-சமாதானம். கயலில் கண்ணிய சேவியினிடத்தில். கொஞ்ச-கொஞ்சப்படு. கிரியில்-கிரியோன்ற மொழியில். தறவு-வெருக்கம்-சங்கத்தொனியில். சங்கு போன்ற கண்டத்தில் எழுமோகையில். சென்று (மனம்) போய். இங்கடையில்-விட்டிற் தலையையில். சருவாது-அணுகாமல். சந்தம்-அதிகம். படி-பூமியில். எந்தன்-என்னுடைய. சந்தம்-சிறம். அந்து-அவ்விடத்து. அப்படைவிட்டி-அத்தச்சோனையாகி. அன்றைப்படுகைக்கு-அக்காலத்தில். (வெற்றி) யுண்டாசற்பொருட்டி. அத்திக்கடலில்- (திருச்செந்தூருக்கும் மகேந்திரபுரிக்கும் வரவே) அந்தத்திருக்கும் சமுத்திரத்தில். கடிது-வினாத்து. அந்தப்பொழில்-அத்த-(மகேந்திரபுரியென்னு) பூமியினிடத்து. சத்துத்தலை-தாதுவ ருதன்மை. உற்று-(காற்பரியம்) சொல்லி. ஒழியாது-கெடாமல். கை-கிரைக்கையுடைய. கதிர்-சூரியனைப்போல. உற்று-பொருத்தி. ஒன்ற - (காற்பரியம்) தோன்ற. (மந்திரச்சமுத்திரத்தினு) சென்று உத்தவ-போய்வந்தவாறிய வீரவாகுதேவருக்கு. தற்பொருளானும் - தானே பார்ப்பொருளாயிடுங்கலை யானே. அப்பொழியில்-அத்திக்கடலில்.

(உச) கானஞ் செங்கொடிக் தூதர்பா சங்கொடென்

கானஞ் தந்துடன்

கொடுபோகக்-

காதலர் வாய்த்துத் தாயா குந்தகம்

கானமெ பிந்தொடிக்

தனமுமுன்;

குலம்வாய் தன்மொன்று சேவல்சொ தண்டமுத்

குறிதொ ளுந்தடக்

திருமாப்புக்-

தாயதாய் தன்மையுப் காண.றுத் வஞ்செயுந்

தோலகமெல் கொண்டுமுன்

வாமெனும்;

ஆகா வாய்ப்பாய் பாசுதா கஞ்சிக்

தேவர்தா முன்றிக்

தமுதியும்-

ஆகா வஞ்செயும் மேலெமெல் கண்வாய்க்

தாநிடா யன்றன்

பகுகோனே;

கானிசைச் சங்கெம் வாயிதழ் பங்கயஞ்

காசாய் செந்திகம்

பதிவாழ்வே-

தாவுஞ் வஞ்சிமுன் சாயவெ கம்பெறக்

தாசாவெ ளுத்திகம்

பெருமாளே.

(உரு) சங்கெதா தொன்றதா கின்றுயே குஞ்சியே

கஞ்சுதா

தம்பயாயன்-

சந்தொடெ குஞ்சும ஸந்த்ருதா டம்பா

சம்பா

கந்தயாயன்;

மங்கையார் கொங்கெசை அங்கெயா கங்கையல்

வய்மெ

தன்புமுமே-

வன்குர சிந்தொரு பம்பாசா சங்கொடெ

வந்தி

வன்மொன்வாய்;

(உச) ஓர்ந்த-உட்டி. காதல்-கூசா. ஓர்-கீதர்த்த. கோதண்டம்-கிள். தோன்-காச. ஓர்வம்-தம்பு. பாசுதா-பங்கத்திள். ஓச-கோ. வாழ்-வாழ்நிலை. ஆவாய்-பெருநூல்கர். கண்வாய்க்-கீத்தியாரெய்த. கை-கெந்திள். கா-பங்கத்திள். குஞ்சு-தாசா-கோசென்றுகிள்த. கூச, வன்கீத ஸம்ப வந்தி கீதநாய்க்கன் கெட்டன.

(உரு) சங்கெ-சந்தெயம். கஞ்சு-தம்பம். காம்பம்-முதலித்தோன். தததததத. மாயன்-உஞ்சு-கெட்டியெனவ. சந்த-சந்தனம். ஓடம்பா-கிள

கங்கை நெட்டிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே

விஞ்சையூரா-

கம்பியா திந்தாலோ கங்கன்கா வென்றவா
கண்டலே

சன்சொல்வீரா;

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டிருர் பொன்றவே
சென்றுமோ

தும்பாநாபா-

செங்கண்மால் பக்கசா னன்றோழா னந்தவேள்
செந்திவ்வாழ்

தம்பிரானே.

(உக) அங்கை மென்குழ லாய்வார் போலே

சந்தி நின்றப லோடே போவா

ரன்பு கொண்டிட நீரோ போநீ

ரதிரோ-

அன்று வந்தொரு நாநீர் போனீர்

பின்பு கண்டறி போநா மீதே

அன்று மின்றுமொர் போதோ போகா துயில்வாரா;

எங்க ளந்தரம் வேறு ரோர்வார்

பண்டு தந்தது போதா தோமே

வின்று தந்தது வோதா னீதே

விதுபோதா-

திகையில், சம்பாமாணந்த - மகிழ்ச்சியாகிய இன்பத்தைப் பொருந்திய, மா
யன்-மயக்கத்தை யுடையேன். அக்கம்-(அப்பெண்கள்) சேர்த்தின். கொருபப்
பிரகாரம் கொடு - திருமேனியினக்கத்தால். அந்தனே-அழகுள்ளவனே. விஞ்
சையூரா-அறிவாகிய கோத்திலிருப்பவனே. கம்பியாது-விவ்வாது. காவென்
து-இரவுப்பாபென்று. அ-அந்த ஆகண்டலோன்-இந்தான். பாதாபா-சீர்த்தி
யுடையவனே. பங்கசாணன்-தாமகையாசனத்தை யுடைய பிரமன். பங்கசா
ணன் எப்பதில் சகாம்கெட்டது.

(உக) அங்கை - அழகியகையால். ஸாய்வார் - சிக்கறுப்பார். சந்தி-உத
தெரு. அயல்-அன்னியர். அன்புகொண்டிட-(யாம்)அன்புற. ஈதே-இம்மட்டே.
அன்றம்-அங்கான்றால். இன்றம்-இங்காவளையும். ஓர்போது - இரப்பொ
ழுது. போகா-சுழிபமாட்டாது வருத்தமின்றது. அந்தாம்-மூடிவை. பண்டு
முன்னம். போதாதோ-காணாதோ. மேல்-அதற்குமேல். இன்று - இன்றைக்.
கும். தந்தறவே-கொடுத்தத்சோ (வேண்டு) யோ. ஈதேன் - இந்தியோசனை
மேதற்கு. இதுபோதாது-இவ்வாறுபோம்வகை கின்ற இதுகாணாமல் (இன்ன
முடி). வீடு-விட்டுக்கு. வாரீர்-வாராகுகள். இணக்கிகள் - இணக்கஞ் செய்வும்
வேளாய்கள். இன்ப சிவசியல்-சகமாயிய உலகில். மங்குல்-மேகம். வாலும்-

திங்கு சிந்தென் விடெ வா

தென்றி னங்கென் மாயா னொ

தும்ப சிங்கென் வினொ விநா

தருள்வாயே;

மங்கு வின்புற வானும் வாநா

டன்ற மும்பிய காவாய் சிங்கால்

மண்டு மம்புகை கிரு விரு .

எரிநியாய்-

வந்தி வாக்தெழு நிராய் சிக்குந்

அம்ப மம்புகை பாராய் பாசேந்

மண்ட மம்புகை நியாய் கானாய்

மனரோனாய்;

உங்கன் சங்கன் தாமாய் காமாய்

அண்ட பந்திகன் தாமாய் வானாய்

ஐன்றி னங்கென் தோயா மாயோன்

மருகோனே-

ஐண்ட டம்பொழித் திநிர் கோநிர்

சென்றி னம்பதி வாழ்வே வாழ்வொர்

உண்ட செஞ்சுநி தேனே வாநோர்

பெருமானே.

(௨௦) அத்தகன்வ குத்தினம் பிறகிடச்

சத்ததமும் வந்துகன் டரிவையர்க்

கன்புருகு சங்கதத் தவிமும்

குணமான-

அத்திபக சென்றிரன் டைபுமொழித்

தித்திய சஞ்சலங் கையறுத்

தம்புய பதங்கனின் பெருமைவையக்

கவிபாடிச்;

கூடியமாயி. அரும்பிய. தோன் திம-காவாய்-காத்தொவி. மன்றெம்-கொருகரும். கிரு-(சன்னிடத்தசெப்பட்ட பொருள்) சம்பாரக. விஞய-தருக்காய். எரி-எரிக்கித்த. நியாய்-அக்கெனியகெ. இவாக்த-முழங்கி. நீர் அம்பாய்-கடவாகிய குடை. குப்புகை-குழத்திகித்தித்த. பாராய்-பூத்பாகி. பாள்-(அப்) பூதி (யோடு). உங்கன்-உனக்குருக்கினிச் சேர்த்தவர்க்கும். சங்கன்-செஞ்செய்யவாகிய விவ பிரகன். காம்-அக்கன். அண்டபந்திகன்-வரிவையாகிய அண்டகன். ஆம்பா-ஆம்பாய்ப்பகையாகி. ஒன்றினும்- (இங்கே சொல்லப்பட்ட) ஒருபொருளினும். கடை-குடிவின். தோயா-பத்தூத. நீடு-வெகுதூதம். ஐன்-வகர்கித்த. 'கோடு-கத்தாகன். ஐன்-ஐந்திறிநிடித். உண்ட-தருப்பித்த. போகாவார-என்பவந்தினித்தித்தின த, மெட்டத-தான். தாம்-அகவகன்.

(௨௧) அத்தகன்-யமன். பிறகிட-பித்தப்பெப்போக. சத்ததம்-எப்பொருளும். சங்கதன்-பு. குத்தினம்-இவாக்தமாதன்ய மூன்றுருவாகன். அத்தி

செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
கந்தனை யறிந்தறிந் தநினைந்
ரென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தனியாத-
கிந்தையு மயிற்றந்திற் துணையொழித்
தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
கிந்தைவர நின்றநின் தெரிசீனைப் படுவேனோ;
கொந்தமிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமான-
குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்
கண்கணி கணின்கணின் கணினெனக்
குண்டல மசைந்தினங் குழைகளிற் பரபையிசு;
தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
தன்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத் திருவான-
சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
சந்ததி சகந்தொழுந் சரவணப் பெருமானே.

(உஅ) அருணமணி மேவு பூஷித ம்ருகமத பமர லேபன
அபிநவ விசால பூரண
அம்பொற் கும்பத் தனமோதி-
அவிருலவு மாதர் லீலைபின் முழுபெயி ஷேகமீதென
அறவுமுற வாயி நீடிய
அங்கைக் கொங்கைக் கிதமாகி;

பகல்-சேவலாகல நிலைகள். இத்திரிய சஞ்சலங்கள்-பஞ்சேத்திரியங்களான
டாபிய துன்பங்கள். உணர்வு-அறிவு. கந்தனை-குமார்க்கடவுளாகிய வுன்னை.
செருகும்-செருங்கும். தடம்-வழி. அவிழ்த்த-விரித்த. உணையொழித்த-பேச்
சுற்று. மெய்ச்சிந்தை-உண்மைச்செருத்து. படுவேன்-அடைவேன். ஓ-அரை.
கொந்து அவிழ்-பூவிதழ்மலர்வின்ற. சரண்-திருவடி. சரண்-அடைக்கலம். குஞ்
சரி-தெய்வயானை. குயம்-தனம். புயம் (உனது) தோள். குழை-காது. திரு-சி
றப்பு. சந்ததி-புத்திரனே.

(உஅ) அருணமணி-சிவந்தமானிக்கமலை. பூஷித-புகழ்ப்படு. ம்ருகமத-
கஸ்தூரிகலந்த. பமரலேபன-சந்தனப்புச்செடைய. அபிநவம்-புதுமையாகிய.

திருவிவரம் மொதிமாயைக் கருவிபுற் றானவையோர்

விழையிய மாத சார்வழி

வீண்புற் றண்புற்

நழியாநின்-

இரவுபகல் மொகனாகியே பழநிற் றடியாமல் யானுமுன்

இலையடிவன் பாடி வாயுவே

வெஞ்சிறிற் செஞ்சொற்

நருவாயே;

தருவமணி யாட சாவணி குடிசைடி லாதி யோதிய

சுதர்மனையி னாதி யாகிய

சங்கத் துங்கத்

குழையாந்-

தருமுருக மேக சாயல் தமரமக சாழி குழ்ப்புளி

தனைமுழுதும் வாரி யேயமு

தண்டிட் டண்டிச்

கருங்கருங்

செருமுதலி மெய் மாவலி யதிமதக போல மாமலை

தொலிவினுடன் ஸூல மேயென

முத்தச் சித்தித்

தருங்காயன்

திருமுருக ஞான் மாப்போலி கிணையுருவ வேலை யேயிய

நேயசாவ னும நேகா

செத்திற் கத்தப்

பெருமானே.

(உ.க) அவிச்சங் கார்முதல் வீசிட மாசுந

தவப்பஞ் சானக டாகம்மி டாமட

அனத்தின் துயிசு லாகிய சிறுடி

மடமாஞ்-

ஒதி-உத்தரின். கிடியதஞ்ஞ-கால்கட்டித்திருக்கும் அங்கிடத்த. கொங்கைக் கு-கனங்கனக்கு. இஞ்சீகை-அம்ஒதி-அழகிய உத்தரின். மால்கை-மாலைய. கருவி-அனாதி. இனா-இருபெயர்)சேன். கைய-அழகு. வழி-இடத்தில். அழியா-செட்டி. தருவம்-புதலையாகிய. குடிசைடி-வட்டச்சுடையுடையவியபிரானுயி. ஒதிய-(சாங்) கொல்லப்பட்ட. ஆதி - முதற்பொருளாயுள்ள. மேகசாய்-மேகவிலம். அன-விரித்த. தமரம்-பெருவளி. அமுதவண்டி-பொனஞ்செய்த விட்டி. செருமுதலி - கண்டசெய்யுமுதலியிடத்த. மாவலி-பெரியவனையும். சேயாசை-கனத்தையுமுடைய. மாமலை-பெரியமலைபோலும் வான. மலை-மலை. மனேசா-குதலையுடைய- அருங்கருவாயனெனக் கூட்டுக.

(உ.க) கார்முதல்-(பஞ்சவெட்டி) விண். வீசிட-வெட்டிச்சிறு. தவப் பஞ்ச-திருவாரும் பஞ்ச. தவ-குதிய. தவி-இந்து. உலாய்-ஒத்த விசம்

அருச்சுன் பாஸொளி விசிய மாமா
சுடப்பனாம் பூணாணி வார்முடீ மெல்முகம்
அமுத்தும் பாசியை ஆசியி டேறிட நெறிபாரா;
வினைச்சன் டாளயி வினைனை நீணிதி
தனைக்கன் டாணாவ மானகிர் முடனை
விடக்கன் பாய்துகர் பாழனை யோர்மொழி பகராத்தே-
விகற்பங் கூறிடு மோகனி காரனை
அறந்தின் பாஸொழு காதமு தேசியை
வினரித்தன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவெனே;
முனைச்சங் கோலிடு நிலை கோததி
அடைத்தஞ் சாததி ராவண வீர்பல
முடிக்கன் றோர்க்கனை யெழிமி ராகவன் மருகோனே-
முனைக்குஞ் சேதி லாவொட ராவிரி
திவரக்கங் காநதி தாதகி கூவின
முடிக்குஞ் சேகரர் பேரரு ணால்வரு முருகோனே;
தினைச்செங் கானக வேடுவ ரானவர்
தினைத்தந் தோவென வேகணி யாகிய
திருக்கந் தாவணி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா-
சிறக்குந் தாமரை யோடையில் மேடையில்
நிறக்குஞ் சூல்வனை பால்மணி விசிய
திருச்செந் தூர்வரு சேவக னேகரர் பெருமானே.

(நா) அனைவரும் ரூண்டரூண்டு கடிதெனவெ குண்டியம்ப
அமரஅடி பின்தொடர்ந்து பிண்பாறு

கிய. பாலியை-பாலியாகிய எனது. ஈடேறிட-பிழைக்க- தெரி-வழி. விடக்கு-
மாமிசம், பாழான-பாழாகியஎன்னை, விசைப்பம் - வேறுபாடு. பால் - பக்கத்தாம்.
ஒழுக்காத-செல்லாத. விளித்து-அழைத்து. பாதுகை-திருவடி. ஒவ்விடம்-முழங்-
கும். மகோததி-பெரியகடல். தாததி-ஒத்தி. கடலினம்-விவ்வம். சேகார்-தலை
பையுடையவர். கணி-வேங்கைமரம். மிதக்கும்-மிதம்பொருந்தியிருக்கும். பால்
மணி-முத்து.

(உ) அனைவரும்-(வேசையர்)எல்லாரும். அரண்-பயத்து. கடிதென-கொடியதாக. வெகுண்டு-கோபித்து. இயம்ப-பேசவும். அமர-(அவருட). ஊ:உ

மதுருகியி கொய்வி வின்னிமுடிட னெறும்பலம்பு
மலையடி ஸந்தமத்து நமோதி;
மனதென்றி தப்பங்குது வாவாஇ குத்தகுத்தி
மனவழிதி ித்து மக்கும் வனாநிர்-
மமதாதுவி தத்தெரித்து வனாகிறா தப்பங்கொஞ்ச
மலாடிவ னங்க ளன்று பெருவெனோ;
தினாமினாசு அத்தடுத்த புனமாவீ வங்குரும்பை
திருமுருக வம்பு னத்த திருமார்பா-
தெருமுருக முன்புறம்பி முகவெனா தந்தாமுன்பு
திருவினம் வந்த செம்பொன் மயில்கிரா;
இனியவளி மத்திசென்று மன்கிறை செந்திவந்த
இறைவருக அந்த ளன்று மனையோனே-
எழுதென்று மென்றினம்பும் நிகிராகும் அஞ்ச அஞ்ச
மினையவரை யஞ்ச னென்ற பெருமானே.

(௩௧) திருமுருகியை நித்த சேவகனாகக் ஒருகுறி நடர்ந்து வந்திட
இனையின்கெ றித்தெ முத்திட அனையின்கெ-
திருணாசு பத்தி வஞ்சியி லிருகையு டன்கு லித்திட
இதழமுத குத்து கிங்கியின் மனமாய;
முருகோகை ளந்த சந்தன அனாபி குங்கு மங்கமழ்
முனிமுனி கொண்டெ முத்தொறு முருகார-

திருமுருகியை நித்த சேவகனாகக் ஒருகுறி நடர்ந்து வந்திட
இனையின்கெ றித்தெ முத்திட அனையின்கெ-
திருணாசு பத்தி வஞ்சியி லிருகையு டன்கு லித்திட
இதழமுத குத்து கிங்கியின் மனமாய;
முருகோகை ளந்த சந்தன அனாபி குங்கு மங்கமழ்
முனிமுனி கொண்டெ முத்தொறு முருகார-

(௩௨) குருகுளத்திலே, கந்தி- (காப்பியம்) தாயி. செவகனாகக்
குத்தி-குத்தி. இனையின்கெ-இனையின்கெ. அனையின்கெ-
அனையின்கெ.

முழுமதிபு லிந்த வில்து அரிவையரு டன்க லந்திடு
முதடியுந லம்பி றந்திட அருள்வாயே;
எரிவிட சி லிந்த குஞ்சிரி னிலவொடு மெழுந்த கங்கையு
மிதழியொட னரிந்த சங்கார் கலிகூரும்-
இமவரைத ருங்க ருங்குலில் மாகததி றந்த ருங்கொ
யெனதுயிரெ னுத்தி யம்பதி பெருவாழ்வோ
அரைவடம லம்பு கெண்கணி புரிபுரநெ ருங்கு தண்டைக
ளணிமணிச தங்கை கொஞ்சிட மயில்மேலே-
அகமகிற்று கொண்டு சந்தநம் வருகுமா முன்றி லின்புறம்
அலைபொருத செந்தில் தங்கிய பெருமானே.

(கூ.உ) இருள்விரி குழலை விரித்துத் தூற்றவு
மிறுகிய துகிலை செறித்துக் காட்டவு
மிருகடை விழியு முறுக்கிப் பார்க்கவு மைந்தரோடே
இலைபோ வதனை ஸுத்தித் கேட்கவு
மறுமொழி பலவு மிசைத்துச் சாற்றவு
மிடையினிட சிறிது நகைத்துக்காட்டாமெங்கவ்விடே;
வருகென வொருசொ ளுரைத்துப் பூட்டவும்
விரிமல ரமளி யனைத்துச் சேர்க்கவும்
வருபொரு ளாவி லுருக்கித் தேற்றவு நினைதயாலே-
வனைமனை புருதி லடித்துப் போக்கவு
மொருதலை டருவு புணர்ச்சித் தூர்த்தர்கள்
வசைவிட கினது பதத்தைப் போற்றுவ தெத்தகாளோ;

கூஞ்சி-இடை. இரு-பெரிய. தருத்து-உண்கின்ற. அமுதநிவ்வியன்-அமுதமா
கியவிடத்தால். முருகு-வாசனைப்பண்டம். அஃது - சேறு. உருகுதூ - உருகு
தல் பொருத்த. மதி-முகம். புரிந்த-விரும்பிய. சிந்தாம்-பொட்டு. முகடியும்-
மூதேவியாகிய அடியேனும். எரிவிட-அத்தினிபோற்றியாகாதிக்க. குஞ்சியின்-
சடையில். இதழி-கொன்றைமலர். அவாவடம் - இடையிலேதளிருக்கு சதங்
கைமலை. கொஞ்சிட-சிறுஞல்செய்ய. முன்றில்-முற்றம். இதில், உவமானப்
பொருள்களை யுலமையமாகக்கூறியது காண்க. மேல்வருமிடத்தோடு மிங்ங
னமே.

(கூ.உ) தூற்றவும்-உதறவும். மைந்தர்-துடவர். இலை-வெற்றிலை. பிணவு
பரக்கு. விட-விட்டில். பூட்டவும்-வசப்படுத்தவும். அமளி-மெத்தை. பொருத

குறுமணி வயிர் நிழிந்துக் கோட்டிய
 கயமுடல் அருவு வேளுந் துந் தோற்றிய
 குளிர்நிலை யருவி கொழிந்துந் துந் திய மண்டுந் துந்-
 குழிபடு கழனி வயிற்றுந் துந் துந் துந்
 திடைய னேரு அருத்திக் காப்பொதி
 குளிர்நிலை அருவி கலக்கிப் பூப்பின் வண்டலாட;
 முருகனிற் துணர்ந் துந் துந் துந் காப்பந்திய
 கிடைய கிதணி கிருப்பைக் காட்டிய
 முகிழ்முனை மீளைய குருத்திக் காப்படு செந்தில்வாழ்வெ-
 முருகின மதினைய யெறிந்துச் சாத்திய
 சடைமுடி யினைவர் தமக்குச் சாத்திர
 முறைமுகம் முருக தவநிலைக் காப்பவர் தம்பிரானே,

(௩௩) உத்தியோகம் மொண்டு குண்டொங்கு
 முருகனைந் துந் துந் துந் துந்
 யோனிதெழு மன்ற யோநிதெழு பஞ்சபோசாய்-
 உத்தியோகம் துந் துந் துந் துந்
 மிடைகலையோ துந் துந் துந் துந்
 முடைகலையோ துந் துந் துந் துந்

எய்தி-(மொண்டு) பொருளுக்குத் தக்கபடி. உருக்கி-(அங்காடவரை) மன
 முருகம்மொந்து. கிடைகலையோ-(அங்காடவர் தரித்திரானவரென்றில்) வரை
 உத்தியோகம். வரை-அங்காடிக் கப்பட்ட. ஒருதலைவருவாய்ந்தி-தருபக்கம்
 பொருத்திய காமத்தையுடைய. துந்திரன்-விடபருட்குறையுடைய. வரைவிட-
 கிடை(படியென்க)கிடை. இழித்த-தெருகென்க)இழிவுபடுத்தித்தன்னி. கோ
 டியோவரைக்கப்பட்ட. கையுடையவருவாய்ந்தி-இவையுடைய. தோற்றிய-
 தோற்றி. குளிர்நிலை-கிருத்தியையுடைய. கொழித்து-ஒதுக்கி. துந்திர-
 மண்டுந்-தெருகென்க)கிடை. மூர்-மூர்ந்த. கையு-காட்டாற்றின். வயிற்று-
 கிடையத்தைய. துந்திர-கிடை. திட-கிடைகலைய. இதரு-தெருகென்க)கிடை.
 தருத்திய-கிடைகலையத்தைய கோவைய. கழல்-கழல்புத்த. அருவி-(அங்
 கிடையத்தையுடைய) அருவியென்க)கிடை. கலக்கி-(அருவி)கலக்கியென்க. வன்
 டல்-மொண்டியையாடல். துடை-கிடைகலைய. முருக-யோனி. அயிழ்-கிடை.
 துணர்ந்-பூக்கொத்துக்கிடை. உருத்த-உதித்தியையடி. இசை-பாசன்.
 ஒப்படு-ஒக்கமப்பட்ட. சாத்திர-ஒக்க. இழித்த-கலக்கி ஒக்கமட்டிய
 கையு-ஒக்க.

மதகரட தந்தி வாரிவிடை

சோமுருபிறை தந்த சூதுகளின்

வடிவுதரு முப்ப மோதியவர்

சோம்மைதோலாய்-

வனமுழியு மங்கை மாநாக்களி

னிலைதலையு ணர்ந்து தாவினாறு

வழியடிமை யன்பு கூருமது

கிந்தியவே;

இதற்பொதிய விற்றந்த தாமரையின்

மணவறை புருந்த நான்முகனு

மேறிதிரைய லம்பு பாளுந்தி

நஞ்சராமேஸ்-

இருவிழிநு யின்ற நாரணனு

மூமைமருவு சந்தர் சேகரனு

மிமையவர்வ ணங்கு வாசவனு

நின்றதாமும்;

முதல்வகை மைந்த பிரையையி

லகிலசக அண்ட நாயகதன்

முதிர்முலைசு ரந்த பாலமுத

முண்டவேனே-

முனைமுறுகு சங்கு விசியலை

முலிகைமத வழந்த வாய்பெருநி

முதலிவரு செந்தில் வாழ்வுதரு

தம்பிரானே.

(நச) கட்டமுது விட்டுத் தளர்ந்தங் கிருந்துமுன

மிட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண் டதின்சிலர்கள்

கட்டணமெடுத்துச் சமந்தும் பெரும்பறைகள்முறையோடே-

(நச) உதிரிஅறல் - கடற்சலம். மன்றல் ஒதி- வாசனையுடைய கூந்தல். ஆய்-ஆக. உதிரம்-இரத்தம். மிகை-ஒருங்கிய. இவதன-இதுவென்றுசொல்ல. புலாலாய்-மாமிசசாற்றமாகி. மதகரடம்-மதமாதிய கரடம். தந்தி-யானையின். பிறைதந்த-பிறைச்சந்திரனைப்போத்த கொம்பு. ஓதுகளின் - ஓதாடுகருவிசை போல. வடிவுதரு- அழகைச்செய்கின்ற. கும்பம் - குடத்தை. வனம்- அழகு. தாளின் - (உனது) திருவடிகளில். பொதியிழந்த-எட்டுவிடிர்த்த. மணவறை- வாசனையுள்ள லீட்டில். அலம்பு-முழக்குகின்ற. உதிரி-கடலில். மைத்த-வலி மையுள்ள. பிறை-தாமரைப்பூந்தட்டில் (திருந்து). அலிலசகம்-எல்லாவுலகங் களாகிய. அண்டநாயகி - அண்டத்துக்குக்கெல்லாம் தலைவியாக உமாபேதி. முனை-கூரிய. முறுகுசங்கு-வலம்புரிச்சங்கு. முகி-வினாந்து. மை-மேடம். தவந்த-தவழப்பட்ட வாய்-இடந்தோறும். முதலி-முதன்மையாகி.

(நச) பொறி- அடைமறளம். பிணங்கொண்டதின்-பிணமானதனுலே.

வெட்டியிட வெட்டிக் கிடந்துங் கிடந்துமென
 மங்கவொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் புரண்டும்வழி
 விட்டுவரு மித்ததைத் தவிர்த்துன் பதங்களுற வுணர்வேனோ;
 பாட்டிமுடி செட்டைக் கீகொனஞ்சம் பிளந்துகடல்
 முற்றமகி வற்றிக் குழம்புப் குழம்பமுனை [முடிசாய-
 பாட்டையின் தொடர்ந்த திடங்கொண் டெதிர்க்தவுணர்
 திட்டழிய வெட்டிக் கவந்தும் பெருங்கழகு
 கித்தாவிட மத்தக் குளங்கண் மிழிந்துமணி
 சற்சலைய வித்தைப் பன்னகண்டு செந்திறுறை பெருமானே

(கூடு) கண்டுமொழி கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை அம்பு கஞ்சு
 கங்குலமுழல் கொண்ட லென்று பலகாதும்
 கண்ணெய் ருத்தி கொன்று மங்கையர்வ சம்புரிந்து
 கங்குலப் பல் லென்று லென்று விதிபாளே;
 பண்ணையின் கொண்டு முன்று வெந்துவிழு கின்றக் கண்டு
 பங்கயப் பங்கன் தந்து புகழோதும்
 பண்புடைய கிந்தை யன்பர் தங்கவினு டங்க லந்து
 பண்புபெற அஞ்ச அஞ்சல் எனவாராய்;
 வண்டுபி கின்ற தொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கி பிண்டு
 வம்பிளைய லுடத்து சந்தின் மிகமுழி-
 வஞ்சியைமு னிந்த கொங்கை மென்குற டுடத்தை செங்கை
 வந்தழகு டங்க லந்த மணிமார்பாய்;

கட்டணம்-பாடலில், கெட்டுச்-சமீபப்பட்டும், பறைகள்-(சாவு) செட்டுகள்.
 என-என்றுமுதல், விட்டு-விடப்பட்டி, இத்ததை-இச்செயலு, வெட்டை-நீண்ட
 குழம்பும் குழிப்-குழைச்செருக, தொடர்-(தாற்பரியம்) எயி, தட்டு-கினை
 கவந்தம்-குறைத்தலைப்பினம், மணிமயித்தி-(அகரணத்திருத்த) இரத்தம்
 கிண்சித்தி, வித்தைப்பலகை-சாத்திப்பிய்யோசனம்.

(கூடு) கொம்பு-பாணிக்கொம்பு, வஞ்சி-வஞ்சிக்கொடி, கண்ணெயர்-தது-
 புரிந்து-விருப்பி, கெட்டம்-கெட்டாலும், விதி-ஊழ், வெந்துவிழுதென்றல்-(சின
 யர்வல்) சாம்பலாப்ப் போதல், அஞ்சம்-பயப்படாதே, வாராய்-வருவாயாக.
 அற-மிக, இண்டு-இடப்பட்டி, வம்பு-கச்ச, சந்தின்-சந்தனத்திலே, வஞ்சி-
 இடைவெளி, தட்டை-சட்டாளைய, சம்பு-பாணிக்கொலம், குன்றிடை-திருப்பா

திண்டிவனப் புனைந்த அண்டர் தங்கனப் பங்கன் கண்டு
செஞ்சமர்பு புனைந்து துங்க மயில்மீதே-
சென்றசுர ரஞ்ச வௌ்று குன்றிடைம ணம்பு ணர்ந்து
செந்தில்கர் வந்த மர்ந்த பெருமானே.

(நக) களப் மொழுகிய புனகித முலையினர்
கடுவு மயிர்தழும் விரவிய விழியினர்
கழுவு சரிபுழு கொழுகிய குழவின ரெவரோடும்-
கலக மிகைய வெறிகுழை விரகியர்
பொருளி விளைஞரை வழிகொடு மொழிகொடு
களரவி பெவர் தெருவினி லெவரையு ககையாடி;
பிளவு பெறிலதி லாவன வொழுகியர்
கடையி லுடையினி லழகொடு திரிபவர்
பெருகு பொருள்பெறி லமனியி லிதமொடு குழைவோடே-
பிணமு மனைபவர் வெறிதரு புனலுனும்
அவச வனிதைவர் முடுகொடு மனைபவர்
பெருமை யுடையவ ருறவினை விடஅருள் புரிவாயே;
அனையி லுறைபுவி பெறுமக வயிறரு
பகவி னிரைமுலை யமுதுண னிரைமகள்
வசவ னெடுபுவி முலையுணாமலையு னுருகாரின்-

ங்குன்றில். மணம்-தெய்வாணையம்மைவிவாகம். தந்து அஞ்சலெனக்கூட்டுக
சுண்டு, இண்டென விரைப்பட்டது.

(நக) களபம் - கூட்டுவர்க்கச் சந்தனம். புனகிதம்-மயிர்ச்சிலிர்ப்பு. கடு-
விடம். கழுவு-மாசுபோகிய. சரிபுழு-மற்கை வாசனைப்பண்டங்களுடன்
சமானமாகக் கலந்த புழுது அஃதாவது-மயிர்ச்சாந்து. கயல்-கண். எறி-தைத்
கின்ற. குழை-சாதுகையுடைய. பொருளில்-திரவியமில்லாத. வழிகொடு-
வழியிலே கூட்டிக்கொண்டு வந்து. மொழிகொடு-சொல்லால். நகையாடி-
கிரித்து. பிளவுபெறில்-பாதிப்பாங்குப் பெற்றாலும். அதின் அனவுஅனவு-அப்
பாக்கின் அனவுக்குத்தக்கபடி. ஒழுக்கியர்-(அவரோடுகூட்டி) நடப்பவர். பிண-
மும்-சுவத்தையும். வெறிதருபுணல்-கண். முடுகு-வேகம். அனையி-மலைக்குகை.
அயில்தரும்-உண்ணப்பெறும். பெறுமகவு-(தான்) பெற்ற கன்று. விரை-விரை
யாகிய. அமுது-பாலை. மகன்-பகவின் பெண்கன்று. வசவன்-ஆண்கன்று. நட-
ன்-உடனே. உரு-உரு. அ-அ-அ. உலகை-பட்டமாம். கவிதான் படி

அடவி தனிதான் வலவைகள் தனிவீடு
 மருள் பதவிமாலி கவிதகள் பிடிபுடன்
 அகல வெளிப்புயர் புறவைகள் கிணர்வா வீறன்செயேற்;
 அனைவன் விடுகழற விண்முறை தடவி
 இவரான் பண்ட தொனித்து சருமுகம்
 உருதி புடைபாவி ஸோபவன் மனமகிற் மருகோனே-
 துணை குணதர சாவண பவகம்
 புருக குருபர வாரது முகருக
 அடியார் ஸேவையி திருக குறைதரு பெருமானே.

(௩௩) மனங்கன்கொண்ட குந்தவங் களுங்குமித்த லீந்துவித்
 உண்களுஞ்ஞி வந்தயர்க்கு கவிசுரக்-
 காங்குங்கு விந்துகெஞ் சகங்களுங்க கித்திடுங்
 கழங்குபெண்க ளும்பிறந்து விசுகழிப்;
 பொனின்குடங்க ளஞ்சமென் தனங்களும்பு யங்களும்
 பொருத்தியன்பு ஸன்புபன்பு முடனாகப்-
 புணர்ந்துடன்பு ஸந்துரின் கலத்தகங்கு மைத்தவம்
 புரிந்துத்த தந்திரிந்து படுவெனே;
 அனங்கனென்று கைத்துவென் துருத்துகித்த அன்றகன்
 திறத்திருண்ட சண்டர்த்த அறிவெனா-
 அடர்க்கடர்க்கெ திர்த்தவக் தவஞ்சாஞ்ச வெஞ்சமம்
 புரித்தஅன்ப ின்பகன்ப உரவோனே;

புடம் மதவிமாலி, — இவ்வியிடுகடய. உயர்-உயர்ந்த. வெளி-சூகசயத்
 திருத்த. விடு-செய்த. விதன்-வகை. சமமு-சமனம். கவிதகள்-கவிதைகள். விட-விட
 ஸல். முறை-விடயம். தடவி-தடவப்பட்ட. இவரான்-இவர்ப்பாட்டுகளின்.
 தொனி-தொனியம். சருமுகம்-சரியமேயம்போந்தவகுதிய. ஸோபவன்-விஷ
 ண. துணை-ஸல்லாஞ்சுத் துணையுண்டவனே. குணதர-குணத்தகத் தரித்
 திருட்டவனே. உருக-உருக என நீட்டல் விவாம்பெற்றது.

(௩௪) கனங்கன்-கெய்வன. குந்தவம்-கந்தம். விஞ்ச-அதிகமாக. கற
 ன்து-கந்தம். பெண்கள்-பித்த - உண்டாவி. பிணசுதி-(தந்தன்) விவ
 சோகி. மென்-மெதுவானது. புடங்கு- (என்றுண்ட) தொன்களும். உட
 ளு-உடனே சேர்ச்செய்த. புன்து-அன்பு அன்பு-பின் கவிதா-புரிந்து

வினங்கன்கொண்டி. ஸங்கவன் சிங்கள்கிந்தி வெஞ்சூர்
தெரிந்தவன்ப ரிந்தனுள் பருகொனே-
கெந்தசெஞ்ச தங்கையுஞ் சிலம்புதண்டை யும்புனை
துசெந்தில்வந்த கந்தளங்கள் பெருமானே.

(௩௮) கொங்கைகங்கு ஸங்கவனை செங்கையில்லி ளங்கநுருள்
கொண்டைய டைந்தகுழல் வண்டுபாடக்-
கொஞ்சியவ னங்குரில்கள் பஞ்சநல்ல னங்கொிகள்
கொஞ்சியதெ ஸங்குரல்கள் கெந்துபாயும்;
வெங்கயல்மி ரண்டவீழி அம்புலிய டைந்தநூல்
விஞ்சையர்கள் தங்கம்மயல் கொண்டமேலாய்-
வெம்பினியு முன்றபவ சிந்தனைசி னேந்துனது
மின்சரண பைங்கழலொ டண்டலூளாய்;
சங்கமுர சந்திமிலை துந்துடித தும்பவளை
தந்தனத னந்தவென வந்தநூர்-
சங்கைகெட மண்டிதிகை யெங்க ளும டிந்துவிழ
தண்டடல்கொ ளுந்தநகை கொண்டவேலா;
சங்கர ஸ கந்தபரி வின்குருவெ னுஞ்சுருதி
தங்காவினம் கிழந்துருகு மெங்கன்கொவெ-

செய்து. பரிவேனெ-கெடுவேனெ. உருத்து-பொடியாகி. சிந்த-சிதா. திறத்த
விழித்த. அடர்ந்து-ஒருங்கி. சமம்-யுத்தம். உரவேனெ-வலிமைபுடைவனெ.
தெரிந்தவன்-ஆராய்ந்து வலிய விழ்ந்துவின். பரிந்த-அன்புற்ற. பெண்களும்
என்றதில்-உம்-அகச.

(௩௮) வனம் - சோலையிலுள்ள. வனம்-வன்னம்; றிறம். எஹம் - என்று
சொல்லப்படும். குரல்கள்-(வார்த்தையின்) ஓசைகள். கெந்துபாயும் - பிறழும்
மிண்ட-பயந்த. அம்புலி-சந்திரன். விஞ்சையர்கள்-(மாய) விச்சையுடைய வே
சையர்கள். மேலாய் - அதிகமாக. பவசிந்தனை-பிறவித் கடலிற் கடிகின்ற
வெண்ண. மின்-பிரகாசித்தின்ற. அண்ட-ஒருங்கி. ஆளாய்-ஆளுவாய். தனும்
ப-ஒலிச்ச. வளை-வளைந்து. என-என்றுமுழங்க. மண்டி-ஒருங்கி. கொளுத்த-
எரி. நகை-மகிழ்ச்சியுடன். செயல்-ஒழுக்கம். சம்பு-சிவபிரான். வனங்குயில்,
உடைக்கின்றென்பன-மேலித்தல் வீகாரம் பெற்றன. கொளுத்த என்பது கொ
ளுத்த என்றும், குறப்பெண்ணென்றது குறம் பெண்ணென்றும் விகாரப்பட்டு
உத்ததத் காண்க.

சத்திரமு எஞ்சொயங்கொன் சத்திரமு றம்பெனொடு
சம்புதந் செத்திம்மெந் தம்பிரானே.

(௩௩) கொம்பின் யார்காது மோதிரு
கண்களி னாவொத சிதன்
குங்கும பாடல புஷண
கொங்கையி வீராயி மேல்வளர்
செங்குழ நீர்மலை சூடிய
கொண்டையி னாதார சோபையில்
உயர்கன் னவாழி மோகம்
என்பெரு மாணை மோகம்
ஒண்டொடி மோகா மோகம்
உன்புக நெடாடி காவிலி
அன்புட னாரா புகைசெய்
குய்த்திட யினுன்ப டாதகுன்
பம்பா மேபோல சூடிய
சங்கரி வேதான நாயகி
பங்கய சிபாத நூபுரி
பங்கரி னாகிலி மோடிய
யங்கரி மாகாவி யோகினி
பங்கெ னாபான ருனொ
டெய்தல் வாவாழி வாழியெ
னும்படி யினுன வேல்தா
என்றமு னானெம னொகா
ஜன்சொன்சி சாகாக்கு பாகா
செத்தியில் வாழ்வாகி யெயடி
யென்பின் யிடுற வாழ்வகுன்
நகமெயு
மருனாதே
எனகாணும்
புரிவாயே
காருகி
டெய்திப்போர்கன்.
வயதார
பெருமானே.

(௩௪) ஸ்ரீமோகம்-திக்கவாசனை. பாடலம்-சத்தனம். நகமெயு-மண்போற்
பொருத்திய. பித்திய-நீர்த்தடாகம். குசா-சோபை-உடற்பிராசாரம். மோகம்-
வணக்கம் வணக்கம். பட்ட-உண்டாகாண். வேதானம்-பூதம். நூபுரி-சாந்தி
உம்புடைபவன். காரு-காவியை குவாபுசமுடையவன். நீர்-நீலநிறமுடைய
பன். பங்கரி-பயத்ததத்தெப்பவன். காவாணம்-உட்குடித்தறமுடைய. எனும்
படி-சென்றவாழ்வும் விதம். வித-சுருவம். உவாசை-இருப்பவனே. மனொக
ம்-மெய்தி. அடிமெய்தி-அடிமெய்தி. பவமெய்தி-பவமெய்தி.

(சு) சத்தமிகு மேழுகட லீத்தேனை
 யுற்றமது தோடுகளை யைப்போர்கொள்
 சத்தினை மாவின்வடு வைக்காவி தனைமீது-
 தக்கமணம் விசுகம லப்புவை
 மிக்கவிடா வானகடு வைச்சிறு
 தத்துகளும் வாடையடு மைப்பாவு விழிமாதர்;
 மத்தகிரி போலுமொளிர் வித்தார
 முத்துவட மேவுமெழில் மிக்கான
 வச்சிரகி ரீடநிகர் செப்பான தனமீதே-
 வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான
 பத்திசெய ஏழையடி மைக்காக
 வச்சரமயில் மீதிடினி யெப்போது வருவாயே
 சித்ரவடி வேல்பனிரு கைக்கார
 பத்திபுரி வோர்கன்பனு வற்கார
 திக்கினுந் டாவுபுர லிக்கார குறமான-
 சித்தஅது ராககல விக்கார
 துட்டஅச ரேசர்கல கக்கார
 சிட்டர்பரி பாலலனி தக்கார அடியார்கள்;
 முத்திபெற வேசொல்வச னக்கார
 தத்தநிகர் தூயவனி தைக்கார
 முச்சகர்ப ராவுசர னக்கார இனிதான-
 முத்தமிழை யாயும்வரி சைக்கார
 பச்சைமுதல் தாவுபுரி சைக்கார
 முத்துலவு வேலைகர் முத்தேவர் பெருமானே.

(சு) மது-வண்டு. தோடு-கட்டமாரிய. சத்தி-வேல். மீது-உயர்த்த. கடு-விடம். சிறு-கோயிலின்ற. உதம்-யுத்தத்தில். உகன்-துள்ளுகின்ற. வா-வானாயுதத்தை. அடு-கெடுக்கும். மைப்பாவு-மைபாந்த. மத்தம்-மதமுடைய. கிரி-மலைபோலும்பாலை. வச்சிரம்-பசுமை. சித்ரம்-சிறுது. பனுவல்-பாட்டு. புரவி-குதிரை. அதுராதம்-இக்கப்பிரியம். லனிதம்-அழகு. தத்தை-இனி. வனிதை-தெய்வமான. புரிசை-கோட்டை. வேலைகர்-திருச்செந்தூர். முத்தேவர்-திரிமுத்திகளினும். உத்தத்து-வன்பது. உத்தென்ருயிற்று. உத்தம்-யுத்தம்.

(சஉ) தண்டையணி வெண்டையங் கென்கணிச தங்வுகாழ்
தங்கமுனி ஸம்புடன் கோஞ்சுவேதின்-
தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன்
சந்தொடம ணைந்துதின் தன்புபோலக்;
கண்டுநக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
கஞ்சமலர் செங்கையுஞ் சிந்துவேலும்-
கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரசி தங்களுங்
கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ;
புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபதி ரண்டமும்
பொங்கியெழ வெங்கனங் கொண்டபோது-
பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கினும்வ ளர்த்துமுன்
புண்டரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூர்;
கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திரிலு மென்றன்முன்
கொஞ்சிநட னங்கொளுங் கந்தவேளே-
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
கும்பமுனி சும்பிடுந் தம்பிரானே.

(ச௩) தெருப்புறந்துத் துவக்கியாய்
முலைக்குவட்டைக் குலக்கியாய்
சிரித்துருக்கிந் தருக்கியே பண்டைகூன மெனவாழ்-

(சஉ) வெண்டையம் - நெருங்கியதகை. கழல்-பாதத்தில். வெம்ப-
நெருங்கியதகை. பரிந்து-அன்புறது. பவுரி-பேனம். சந்தொடம்-மகிழ்ச்சி.
நின்ற, -கண்டு-(எண்ணி)பார்த்து. உற-பொருத்த. சிந்து-விசைநிற. சந்திரசி
தம்-பொன்னாபாணத்தினுள்ளும். சந்தியாவோ-தரிசனக்கொடுக்கமாட்டா
வோ. புண்டரிகர் அண்டம் - பிரமாண்டம். கொண்ட - (தன்னுட) கொண்ட
ட. பரிசுடமும் - (வண்பு) பிளவுபட்ட அண்டங்களுந். கண்கொண்டபோ
து-யுத்தகனத்தைநக்கலத் தரலத்தில். பொன்கிரி-மேருமலை. என்-என்றுறொ
டொல்ல. அம்-அதது. முன்-பண்டையன். சிந்தைகூர்-மனமிறு. நடனங்கொ
ண்டபதம்-நடனஞ்செய்த திருவடி. முன்-எதிரிலும். உண்டிடும்-அனுபவித்
தும். என என்பதில் அகங்கைட்டி என் என நின்றது. குறமங்கைகொங்
கையின் சந்தமணைக் கூட்டிக. சந்தொடம், விகாரமொழி. நின்ற என்பதி
லித்தகங்கைட்டது.

(ச௩) துவக்கியாய்-(காமச்செயல்) ஆரம்பிப்பவனாகி. உருக்கி-இளை
ச்செய்து. பண்டைகூனமென-(முன்வந்த ஆடவரைப்) பழையகுப்பையென்று

நிறச்செட்டரைக் கிதக்கியாய்
 மனத்தையவைந்துக் கவந்தபோர்
 தியக்கமுற்றத் தயிர்வைய கண்டபேரி யுடனே;
 விழுப்பகந்துக் தவந்துகிடல்
 விளக்கெடுத்துப் பறித்துமே
 ஸ்ரீகுத்தியவந்துப் பாப்பியே கொண்டுசை தனிபா-
 திதுக்கதுக்குக் கட்டப்பா
 மெனக்கை கக்கக் கழற்றியே
 விளக்ககிட்டிற் துாத்துவார் தங்கச்சேர்வை தவிராய்;
 பொருப்பையொக்கப் பனைத்தறோ
 ரிடப்பாந்துப் புயத்தினும்
 பொறுத்தபந்துக் கிரத்தினும் மன்கோப முடனே-
 பொரப்பொருப்பிற் கதித்தபோ
 ராக்கப்பட்டுப் பதைக்கவே
 புடைத்துமுட்டற் துணித்தமா லன்புகரு மருகா;
 வாப்பையெட்டிக் குதித்துமே
 ஸீடத்தின்வட்டற் தனத்தினே
 மதர்த்தமுத்தைக் குவட்டியே கின்றசேலி வினம்வாழ்-
 வயற்புறத்துப் புவிக்குள்ளீர்
 திருத்தணிக்குட் செப்பின்வாழ்
 வயத்தித்திக் துவத்தனே செத்தின்மேவு குானே.

(அறித்து). எட்டரைக்கு-காப்பதத்து. இசக்கியாய்-இசக்குசெய்யவன் போன்று.
 கனத்தபேர்-பொருட்கனமுடையவர். அகத்த-விட்டிள். தனத்தமேல் - மே
 டையிலிட்டிள். விளக்கெடுத்தி-விளக்கெடுத்திவைத்து. பாப்பி-வாப்பமும்படி
 மயக்கிப்பேரி. காக்கெண்டு-(உண்) திரவியத்தையாகி. தனிபாது-(குறை)
 குறையாமல். இதுக்கு அதுக்கு-இதன்பொருட்டு, அதுப்பொருட்டு. கட்டப்
 பாம்-(கட்டக்) கட்டப்படமாட்டோம். என-என்று. கைக்க - (கையிலுள்ள
 மோதிரத்தை) கைவிளக்கத் தா. கழற்றி, -சேர்வை-கலப்பு. பனைத்தறு-
 பருத்ததாயே. பொ--(இரண்டின்) புத்தகுசெய்ய. பொருப்பின்-மனையைப்
 போலும். கதித்த-ஒக்கிய. முட்ட-முழுதும். வாப்பை-வாப்பிள். தனம்-தாம
 கையிலிதழ். மதர்த்த-காசப்புகடைய. குவட்டி-(சுரப்பரியம்)தன்கி. புவிக்குள்-
 கீழ்த்துக்குகியிள். செப்பின்-செப்புடன். வயத்த-வெற்றியை யுடையவனே.
 கித்தத்தவத்தனே-தத்துவத்தவத்தவன் கித்தவனே. தனித்தனி உறும்
 போது-துவக்க குறுக்கியை ஒருவனாகவும் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது
 துத்தவனாகப் புத்தவனாகவும் கூறினார்.

- (௪௪) தொந்திரிய மயிரே வெளிநகிரை
தந்தமசைய முதுகே வளையிடுதற்
தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடி-
தொண்டிழை விரிவது ரெனஇருமல்
கிண்கிணைமு னுரையே குழலிழி
துஞ்சகுரு பிடவே செவிபடு செவியாகி;
வந்திணியு மநிலே மிடைமுமொரு
பண்டிதனுமே யுருவே தணையுமிள
மைந்தருடைமை கடனே நெனமுடுக துயர்மேனி-
மங்கையமுது விறுவே யமபடர்கள்
நின்றசருவ மலமே பொழுகவுயிர்
மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிசை வாவேணும்;
எந்தைவருக ருநா யகவருக
மைந்தவருக மகனே யினிவருக
என்கண்வருக எனநா ருயிர்வருக அபிராம-
இங்குவருக அரசே வருகமுலை
புண்கவருக மலர்கு டிடவருக
என்றுபரிசி னொடுகோ சலைபுகல வருமாயன்;
கிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா அமரர்கிறை
கிந்தஅசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அபிதிரா-
திங்கனாவு நதிசு டியபரமர்
தந்தகுமர அலையே கரைபொருத
செந்தினகரி வினிதே மருவிவளர் பெருமானே.
- (௪௫) தோலொடு முடிய கூரையை நம்பிப்
பாவையர் தோதக லீலைநி ரப்பிச்
சூழ்பொருள் நேடிட வோடிய ருந்திப் புதிதான-

(௪௪) தொந்திரியம். வெளிநகிரை. இதுதந்திரம். தொண்டிழை வன்-பழங்கிழை. துஞ்சு-உறங்குபித்த. செவியாகி-சமயம். நக. மிடையுள்-கெருங்கும். பண்டிதனுள்-வயித்தியனும். வேதனையும்-தன்பழம் (வா). இளமைந்தர்-சிறப்பின்கண். உடமை-இருப்புச்சொத்து. முகிச-விதாத்துகேட்ட. சருவ-கிட்டவா. அபிராம-அழகுடையவனே. பரிவு-அன்பு.

(௪௫) கூரை-சிறுவிடாகிய தேசம். தோதகம்-வஞ்சகம் அழகுதி-வரு

தாடுநாடு வான்மணி மாலைப் பந்தம்
கோவைடி வாமடக் கழிய முத்தித்
தோமுறு வானவர் வாசந்தொ றம்புக் கனமாகும்;

காலிய வினாவி நிதினெ மென்பாய்த்
கோவின் மானமி வாவழி நெஞ்சக்
காதக னோபய்கு தாவின நின்றுநப் புலியேனைக்-

காண காமிய கோகப் பஞ்சத்
கோகமெ வாமுற வாழ்வுற கம்பித்
காதல வாரிமெய்கு ஞான தவஞ்சத் தருகாதோ;

பாண நிதம னுஞ்முத செம்பொத்
பாணன் மோதப ராதன பண்டப்
பாடிய மாருதி தோன்மிவச கோண்டுத் தமராடி-

பாடியி ராவண னுர்வில செத்தித்
சரிய விடணர் வாழ்வுற மன்றத்
பாவையர் தோன்புணர் மாதுந் திந்தைத் கெளியோனே;

செழு வாகிய காதல் வந்துத்
நிதவன் வாழ்புன மாமென முத்தித்
தேமொழி பாவிந கோமன இன்பத் கிரிதோய்வாய்-

சேனோடு வானவ ராக்கன் கெம்பித்
தாறுவென் பூதம வாகிய இன்பத்
சேலை வாய்ககர் மேகிய கந்தப் பெருமாளே.

ந்தி. தோம்-குத்தம். அனமாகும்-சுழலும். காலின்-யமன்போன்ற என்னை. காதகம்-கொலை. வாழ்வு-மோகந் இன்பம். கம்பிக்-விரும்பினும். காத-குத்தம். காமிய-கடல்போன்ற. சத்த-இஞ்சித்து. பாண்-வெள்ளிய. மன்-பொருத்திய. கோம்போற்பாணன்-கெத்தபொன்னிறமுள்ள குழந்தையாகிய பிரமண. அபா-பிணக்குடையவனே. தன-(சிலஞானர்)செவ்வுமுடையவனே. அ-அந்த. பாடிய-பஞ்சத்த. காமகோண்டு-மேகேறிக் கொண்டு. மந்தக்-விவாசஞ்செய்த. பாவையர்-செவையர். மாதுந்-மாமனாகிய திக்கு. கத-இயம்பிடம். தே மொழி-(தன்மொழித் தோகை) வந்திவ்வி. பாவிநம்-சுருப்பூரங்கலந்த சந்த னம். கோமனம்-இளமை. கிரி-மனப்போறுத்தனத்த. கெம்பி-மேகெழுத்து. தாறு-காங்குனி. பூதம்-சமுத்திரம். அனமருமென்பது, அனமருமென நின்று

(௪௩) நாலு மைந்து வாசல் கீறு தூறு டம்பு கால்கை யாதி
நாரி யென்பி லாகு மாக மதனாடே
நாத மொன்ற ஆதி வாயில் நாட கங்க ளான் ஆடி
நாட நிந்தி டாம லேக வனாராமுன்;
நூல நந்த கோடி தேடி மால்மி குந்து பாரு னோனா
நூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி வினாதிமை-
நோய்க லந்த வாழ்வு முமல் நீக லந்து ளாகு னான்
நூல டங்க வோத வாழ்வு தருவாயே;
காலன் வந்து பால னுமி காய வென்று பாசம் யிக
காலம் வந்து வோல மோல மெனுமாதி-
காம னீந்து பாண மோடு வேமி னென்று காணு மோனா
காண கண்ட ரோடு வேத மொழிவோனே;
ஆல மொன்று வேலை யாதி யானை யஞ்சல் திரு முல
ஆழி யங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே-
ஆ னங்கன் தானே நாட வாச னங்கை மேலு மாதி
யான செந்தில் வாழ்வ தான பெருமானே.

(௪௪) நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திான்
நிறத்திற் கந்தனென் தினைவோரை-
நிலத்திற் தன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்
தாற்றித் துன்பநெஞ் சினில்நானும்;

(௪௫) நாலுமைந்து-ஒன்பது. வாசல்-துவாரம். கீறு-பிளக்கின்ற. தூறு-
பழிச்சொந்திடமாகிய, நாரி-(கெட்ட) எற்றத்தையுடைய. நாதம்-ஒலி. ஆதிவா-
யில்-மூலாதாரவாயில். வனாராமுன்-வனர்தற்குமுன். மால்-ஆகை. சொல் (ஆறு
பெயர்) பாட்டு. கூறி-பாடி. மாறி-(எல்லினை) நீக்கப்பட்டி. அடங்க-முழுதும்.
எனும்-என்றுசொல்லப்படும். ஆதி-முதல்வாகிய, மோனா - சனகாதிபருக்கு
(அருஞ்செய்யு) மெனனத்தை யுடையவாகிய. கானகண்டரோடு-நிலகண்டத்
தையுடைய சிவபெருமானுக்கு. ஆலம்ஒன்று-விடம்பொருத்திய. வேலைகூடு-
கடல்போன்ற உடையுடையவிஷ்ணு. அஞ்சல்-பயம். ஆயன்-இடையனாகிய.
வானம்-கோழிக்கோடி. தாறுமென்பதில். உம்-அகை. பாலன் ஓலமெனுமெ-
னக் கூட்டுக.

(௪௬) பிங்கலன்-குபேன். பதத்துக்கு-பதவிக்கு. இனைவோரை-வருந்
துவின்ற மனிதரை, அாற்றி-சொல்லி. துன்பம்-துன்பத்தையுடைய. சங்கம்-

புதுச்சொற் சங்கமொன் றிவைத்துச் சங்கடம்
புட்புகக் கொண்டிடம் பழிமாயும்-
புனத்திற் சஞ்சலம் குறித்திட் னென்பதம்
புணர்ச்சைக் கன்புதந் தருள்வாயே;
மறித்துத் தின்புறத் தெரிந்துக் கொன்றி
மறத்திற் றந்தைமன் தினிவாடி-
மழுங்கைக் கொண்டசங் கரர்க்குச் சென்றவன்
டரிஞ்சொற் சந்தமொன் றருள்வோனே;
குறித்துக் குன்றிடத் தலைத்துச் செம்பொனும்
கொழிந்துக் கொண்டசெந் தினின்வாழ்வே-
குறப்பொற் கொண்டபமுன் புனத்திற் செங்காங்
குறித்துக் கும்பிமே பெருமானே.

(ச.அ) படர்புலியின் மீது நீழி வஞ்சர்கள்
வியலினுரை பாது வாய்சி பந்துரை
பழுதில்பெரு சில தூக்க னுத்தெரி சங்கபாடல்-
பனுவல்களைக் காங் வ மாமே னென்றலை
திருவருவ தேவர் வாய்மை பென்கிற -
பழிமொழியை போதி பேயு ணர்ந்துபல் சந்தமலை;
மடல்பாணி கோவை யார்க ளம்பக
முதலானது கோடி கோன்பா பந்தமும்
வகைவகையி லாக சேர்பெ ருங்கவி சண்டவாயு-
மதாசவி யாறு னானென் னென்குடை
கிருதுவொடி தான மோ தண்டுகை
வரிசையொடு ளாவு மாலை கந்தைத விந்திடாதோ;

உட்பட்டதா. இதைத் த-சேர்த்து. சங்கடம்-வஞ்சந்தாச. -புகட்டி (பிரச்சார
லென்க) அஞ்சந்தமாத்குறி. தழி-செட்டி. புலத்திள்-இடத்திள். புணர்ச்சைக்கு-
சேர்த்தலுக்கு. மறத்தின்-விதந்தையுடைய. குன்ற-மகாமேருமையை. இடத்
து-தழித்து. கொழித்த-திரட்டி-கொண்டவாழ்வெனென குடிக்க.

(ச.அ) படர்-விந்த. மீதி-வனந்த. வஞ்சர்கள்-பொய்யர்களை. விள
லுரை-குறையுடைய புனது. பாதுவாய்-அழகாக. வியது-புகழ்த்துபெரி.
உரைபகுதில்-சேர்த்துநிலிவாச. தெரி-தெரியப்பட்ட. உரை-உன்னதாதி
ய. உரைவகையின்-விதந்தையாச. குச-வினையாசப்படுதல். யானென்-யானென்

அடல்பொருது பூச லேவி லீந்திட
எதிப்பொரவொ ணும லேக சங்கர
அரசர கிவாம காநெ வென்றுனி அன்றுசேனித்-

தவவிவெகு கால மாய்வ னங்கியு
ளுருகுவெகு பாச கோச சம்பரம
அதிபெல கடோர மாச லந்தர னொத்துயிழ்;

உடல்தடியு மாழி தாவெ னம்புய
மலர்குந்தச நூறு தாவி மும்பக
வொருமலரி லாது கோவ னிந்திடி செங்கண்மாலுங்-
ருகவியமகேசர் பால இத்திரன்
மகஜாமண மேவி விறு செந்திவி
துரியஅடி யேனை யான வந்தருள் தம்பிரானே.

(சக) பாத நூபுரம் பாடகஞ் சீர்கொள்ளடை
டோதி மோருலம் போலசம் போகமொடு
பாடி பாவிதங் காருகம் பாவையிடை வஞ்சிபோல-
பாகு பால்குடம் போவிரன் டானருவ
டாட நீள்வடஞ் சேரலங் காரருழல்
பாவ மேகபொன் சாபமிந் தேபொருவ ரந்தமீதே;

த.மால்-மயக்கமுடைய. அகந்தை-செருவம் அடல்-பலத்தால். ஏக-ஒப்பற்றங்
னே. உனி-கினைத்து. அவனி-பூயில். பாசகோசம் - அன்புடைய செவ்வம்.
சம்பரமம்-மகிழ்ச்சி. கடோரம்-கொடுமை. மா-பெரிய. சலந்தான் - சலந்தாந
ான். ஆழி-சக்கரம். தாவென்-அருகென்று. தசநூறு-ஆயிரம். பகல் - காளில்.
கோ-கண்ணை. அணித்திடு-(ருறைத்தவொருமலருக்குப் பிரதிநிதியாகச்)சாத்து
கின்ற. வீது-பெருமையுடைய. வியத்தானென வுலாவுகந்தையெனக் கூட்
டுக. காண்வன-என்பது காணென்ன அகங்கெட்டது. தேவென்றென்பது
தெவென்றென முதலிற் குறுகிவந்தது. தாவென என்பதும் தாவென்ன
அகங்கெட்டது.

(சக) பாதம்-காலின். நடை-நடையானது ஒதி மோருலம்போல-அன்
னப்பறவையின் கூட்டத்தையொப்பாக. சம்-நல்ல. போகமொடு-செவ்வத்தையு
டைய. பாடி-பட்டினத்திலுள்ள. பாவிதம்-பட்டுச்சேலையின். காருகம்-(தாற்பரி
யம்)னவில். பா ஐ-பாத்த அழகையுடைய. வஞ்சிபோல-வஞ்சிக்கொடியையொ
ப்பாக. குவிக்-கொங்கைகள். பாகுபால்குடம்-தேன்பாகும்பாலுக்கிறைந்தகுடங்
கை. போல்-ஒப்பாக. ஆட-அகைய. நீள்வடம்-நீண்ட முத்துச்சரம். பாஅம்-
பாத்திருண்ட. மேகம்-மேகத்தைப்(பேர்ல்). பொன்சாபம்-தூத்திரத்தாக. தூ-

நாதர் கோவைப் பெருங்குடி பானமொழி

தேவனை வாகுதன் டாறகொன் டாடிதனை [போல்-
வாகும் விடுவென் னெடுத்தம் பாயல்மிசை யன்புனா]

வா பானகற் குறுபத் தாடநூழி

சேர்வை பாயலித் தாருகொஞ் சாவிழி

வாகு தேவன்கொஞ் சேர்வைதத் தாடுமவர் சந்தையமோ;

நீந் தோதகத் திருநித் தோதிநிமி

குடு குடுவின் குடுவின் குடுகுடு

மருகுமம் போலவொன் பேரிழா

சங்கன்விந-

சோடன் மேருவுஞ் குரனத் தாருகனும்

விழ வழுதடத் துவிவொன் டாடமரத்

சேசை சேசையென் னுடகின் னுடிவிடு மங்கியென;

தாளுத தாடுதன் கோவலின் காரமுத

மாதும் வாகுவுங் கூசத் தானக

தாநி மார்பவன் தாடுவென் பாவையளி பெங்கன்மாலைத-

நாகு பாவிதஞ் சோடுகித் தாமணித

வாட வேறுவார் தாறுவன் காரமொடு

நாறை வானுயர் தாடுசெந் தாடுகுறை தம்பிரானே,

தே. (செந்தூர்நாதிருங்குடி) யினதச்சுந்திரியே. பெருமர்-ஒப்பாசபயவோராகிய. மீ
தேயந்தாரத்-மேலேயுருள்வெண்டன். தோகைவாரத்-மயில்போன்ற அழகு
வெண்டன். தாறு வன்னொன்-கூரியவெண்டன். குடி-வெந்து. தருதி-தரு
தினவடிவையவோ. விடுவெண்டனிடத்தே (சொன்னுபோய்). பாசகம்-(சச்சு
கட்டி) கந்திரியவடிவ. குறுபுது - குறாடு கருவியும் பந்தும்போன்ற
வெண்டனாக. குடிகளையாட பாயலித் தாரு-பாவித எடலாகப்படு. கொஞ்ச
குடிகொஞ்சுதல்-பொருத்த. வாகு-அழகிய சேர்வைதத்து-அணைத்தெய்தெய்து.
குடுகுடுவெனும். ஆதர்-அங்கிருவனவாகிய வேதசபர். சந்தம்-அழகு. விந-
பெருமருதத்து-செய்ய. எந்-கருவென்ற. தடம்-விசாலமாகிய. அந்-அக்கினி
போன்ற. கூட-பூரித்த. சந்தான-தொடர்ச்சியாகிய. கதாரி-கதார்த்தத்திரித்தி
குப்பவனாகிய. என்-என்று சொல்லப்பட்ட வனி-வள்ளியாகிய. தாரு-மாதம்.
பாவிதம்-பட்டித்தேயம். வந்தாரம். செப்பம்; ஒழுங்கு. ஒத்திருவம்-சந்தோஷம்
புதிதியாகிய மென்றுவது. போல என்பது போலனை தீன்றது. போல்-உரை
வாகு. விடு-மென்பது விடுவென தீன்றது. பாசகம் என்பதில், க. பீர்த்தி
யென். தாரு என்பதில், உ. காரியம்.

(௫௩) பெருக்கச்சஞ் சலித்துக்கன் தலுற்றுப்புந் தியுற்றுப்பின் பிழைப்பற்றங் குறைப்புற்றம்	பொதுமாதர்-
ப்ரியப்பட்டங் கறைத்துத்தங் கலைக்குட்டங் கெடப்பட்டம் பிணித்துத்தன் தனத்தைத்தன்	தணையாதே;
புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தன் தெனக்குத்தொண் றெப்பற்றம் புலத்துக்கண் செழிக்கச்சென்	தமிழ்பாடும்-
புலப்பட்டங் கொடுத்தற்குங் கருத்திற்கண் படக்கிடும் புகழ்ச்சிக்குங் க்ருபைச்சித்தம்	புரிவாயே;
தருக்கிக்கண் காரிக்கத்தென் டனிட்டெத்தன் புனத்திற்செங் குறத்திக்கண் புறச்சித்தன்	தளர்வோனே-
சலிப்புற்றங் குரத்திற்கம் ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தன் சமர்த்திற்கங் காரிக்கத்தன்	டியுரான்;
செத்தைச்சென் றறுத்துப்பன் தடித்துத்தின் குவட்டைக்கண் டிடித்துச்சென் திவிறற்றங்குங்	குமரேசா-
செக்கற்கஞ் செழுத்தத்தன் திருச்சிற்றம் பலத்தத்தன் செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும்	பெருமானே.

(௫௪) கந்தல்-ஊதல். குறைப்புற்றம்-அவமதிக்கப்பட்டும். கலை-சேலை
புடைப அரை. பட்சம்-அன்பால். பிணித்து-எட்டி. புரக்கைக்கு-இரகழித்தற்கு.
தொண்டு-அடிமை. புலத்துக்கண்-ஞானக்கண். புலப்பட்டம்-புலவனென்கிற
பட்டபெயர். கருத்தில்-மனத்தில். கண்பட-தரிசிக்க. கிடும்-அணுகும். உர
த்தில்-புயலலியல். சம்பாமித்து-மகிழ்து. சமர்த்தில்-சாமர்த்தியத்தால். தன்
டிய-உருக்கம். செக்கற்கு-சிறப்படைதற்கு. அத்தம்-பொருள்.

(95) மஞ்செ னங்குற ஞம்பிலை யம்புரு
வங்க வென்றிலை யுங்கண் யங்கயல்
வன்றி புண்டரி கங்கண் யம்புறி சிக்குபார்வை-
மண்ட லஞ்சுற ஞஞ்செயி யங்குறை
தங்க வெண்டா னம்புறி யும்புறு
மண்ட லஞ்சுற முங்குற கஞ்சிற கண்டமாதர்;
கஞ்சு சுங்குற ஞங்குறை யம்புய
கொங்கை சென்றி யும்புறு னம்பொறி
கந்த சந்தன மும்பொறை யுந்துகல் வஞ்சிசெருங்-
கஞ்சு மண்டலி வின்றிச சம்புரு
கங்கு டுந்திட ரங்கையெ னுத்துடை
கங்கை யஞ்சுற னஞ்செயல் வஞ்சுறை கம்புவேனோ;
கஞ்சு கஞ்சு க னஞ்சு க வென்றி
வென்றி னுண்டமி டண்டம வென்றி;
தந்த னந்தன தித்திமி சங்குகள் பொங்குதாரை-
சம்பு லிங்கும ரங்குல வன்பொரு
கந்த வென்றி துத்துமி யுத்துவ
சங்க வங்கொலி குங்குடை யுத்திசை விஞ்சுவேகன்;
டஞ்சு வஞ்சு ரன்றி ருங்குற
டன்ற டங்குறும் வெந்துபொ ரித்திட
அண்ட ரித்தி ருஞ்சுற னம்புக வென்றவெனோ-

(10) மஞ்ச-மேயம். பிறையும்-ஐயும்-பிறைச் சந்திரன்-போன்ற தெற்
றியும். புண்டரி-மாமலை. பழனித்-தூ-சீர்த்தித்துச் செந்தென்ற. பார்வை-கண்
களும். மண்டலம்-புறவுசெந்தென்கார். தந்த குறை-பொற் குண்டலமும்.
மந்தலம்-மண்டலத்தி. கண்டம்-ஐயத்தும். மாதர்-அழகிய. எம்-ஐயவத்திற்
பறந்தென்ற. கங்குறும்-கெடுவோழி போன்ற சொல்லும். கறை-ஐயப்பெரிபா
ன்ற. அம்புயம்-அழகிய கையும். பவனம்பொறி- (அக்கொண்டையில்) பவனச்
சொடி மெழுதிய. பொலியும் துகில்-கிண்கும் செவயுகடைய. வஞ்சி-வஞ்சிக்
கொடிபோலும் இடைபடும். கஞ்சம்-அங்குலமான்- நீர்வெருந்திய இடத்தின்.
இருப்பது (பழத்தின்) இனிமைபுருத்த. பன்-பெருமை. பட்டி-கிண்கி.
அங்குல-வாகுது. துண்டம்-தொண்டுகளும். செருப்பொருத்தும். கன்-ஐரு
தப்படு. கை-கையினால். அஞ்சு-பயப்பட னைம்செயல்- (அடித்துப்) புஞ்செய்
தெய்கடைய. கஞ்சு-கை-கைசத்தையுடைய வேகசெயரை. தாண்டி-கிண்கி.

அம்பு யந்தனா மம்பைகுறிஞ்சியின்
மங்கை யங்குடி மங்கையோடாடா
அண்ட ருத்தொழ செந்திவி லின்னு தம்பிரானே

(௫௨) மாய வாடைநி றிந்திடு கொங்கையின்
முறி சீலைநி றந்தம முங்கைகள்
வாசல் தோறுந டந்துதி னுங்கைகள் பவழப்பொன்மென்-
வாஸ நெசவி னீந்தமு வம்பிகள்
ஆசை நோய்கொன்ம ருந்திடு சண்டிகள்
வார பேர்பொருள் கண்டிவி ரும்பிகை னெவரேனும்;
நெய மேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்
காசி லாதவர் தங்கை யன்பு
நீதி போலநெ கிந்தப நம்பிகை னெவர்தாய்மாந்-
நீவி நாடக மும்பியில் மண்டைகள்
பாலை பூயக னுண்டிடு தொண்டிகள்
நீச ரோமினி னங்குட டம்பிகை னுறவாமோ;
பாயு மாமத தந்திமு கம்பெறு
மாதி பாரத மென்ற பெருங்கதை
பார மேருவி லன்று வரைந்தவ னிளையோனே-
பாவை யாளுக்கு மங்கைசெ முந்தன
பார மீதில் னீந்தமு யங்கிய
பாக மாகிய சந்தன ருங்கும மணிமாப்பா;

துவங்கன்-சொடிகள். வீஞ்சேயே - மிச்சே. அஞ்ச - (தன்சேனை) பயப்படு-
அஞ்ச - (தானும்) பயப்படு. அகரன்-ஞான். அம்புயம்- தாமரை மலரினுள்ள.
தன் அம்மை-ருளிர்ந்த செயல்பெண்போலும். அம்-அழகிய. குழல்மங்கை-
ஆசைத்திலுள்ள பெண்ணாகிய தெய்வமரண. குழலமென்பது அம், செட்டிச்
குழல் எனச் சொல்லு. சேரும் வஞ்சகையெனக்கூட்டுக.

(௫௨) மாயவாடை-மயக்கஞ் செய்கின்ற கலாபக்கதனம். திரிந்திடு-
பூகின்ற. முழங்கிகள் - மான மற்றவர்கள். வாஸசேம் - இராமப் பரு-
வத்துச் சிவசேம். வாச-(மருவி) வருகிற. கங்கொண்டி-பாடலால். மிண்டிகள்-
தாடிசிகள். பதம்பிகள்-புலம்பிகள். நீலநாடகம்-வஞ்சகத்திடு. தொண்டை-
கட்டுருத்திகள். கடம்பிகள் - ஒருவகையிற்றி சாதிப்பெண்கள். சேம்-சா-
செய்தம். அசரோசன்-இரணியன். இடந்து-பிளந்து. வீட்சேகம். மருடமணிந்த

சீய மாயுந வங்கொறி வந்தக

சேசன் மாப்பாவி டத்துப அங்குடர்

சேர வாரிய னித்தகை மெப்பயல்

மருகோனே-

தேனு வாகுந டம்பம னித்தவி

ரிட சேகர சங்கரர் தத்தருள்

தேவநாயக செத்தினு கத்தருள்

பெருமானே.

(நெ.) முனோமெனு மனகம் காட்டி.

முகிபொதுவர் துதலும் காட்டி.

முநிநாயக சனையுள் காட்டி.

அமுதாத-

மொழியாகிய மதுரம் காட்டி.

விநியாகிய கணையுள் காட்டி.

முநிநாயக கமலம் காட்டி.

மணிப்பாளே;

வனையாடின் முரியுள் காட்டி.

விடையாகிய கொடியுள் காட்டி.

வனமானகை வலையுள் காட்டி.

விதமான-

மணிசேர்கடி தடமும் காட்டி.

மிகவெதொழி லதிகம் காட்டி

மேலநீர்சன் மயலின் சேற்றி

துழல்வேனோ;

கனையாடின் துருவம் தித்த

கிவனாரும் கதனைன் குர்க்கு

கனையரு ளமர்செந் தூர்க்கு

குறையவோனே-

கவமாமணி வடமும் பூத்த

தனமாதெனு மிபமின் சேர்க்கை

கமுதாவகை பிரியம் காட்டி

முருகோனே;

தனையுதடய-பொதும்செப்பது, வனாதவெனசெப்பதோறி முடியும் வருகிற
செப்பது- வார என மருக வந்தவாயிற்று.

(நெ.) அனகம்-கத்தல் முகித்-(முன்)வரும்பு. மணி-மேகனப்பாணம்.
கடிதடம்-அனகுள். மிகவே-(அனவுக்கு)கிஞ்சகம்படி. கனையுள்-கிரிப்பு. தித்த-
சட்ட. இயமின்-தெய்வபாவின. கருவாவகை-வருவாவிதம், அனம்-(அந்தனை
ததி) விடத்திம். திருநன் - அனந்தகுமாரன். அநியாமமும் - திருவுளம்.

அகமேவிய திருதன் போர்க்கு
வாவேசமர் புரியுந் தோற்ற
மறியாமலு மபையங் காட்டி.

முறைகறி-

அயிராவத முதுகின் தோற்றி
யடையாமென இனிதன் பேத்து
மமரேசனை முழுதுங் காத்த

பெருமாளே.

(திசு) முளும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாவைந்து
பூதவெரு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
முடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி

யதிபாச-

மோககினை வான போகஞ்செய் வேனண்டர்
தேடஅரிதாய சூயங்க ளாய்கின்ற
மூலபர யோக மேல்கொண்டி டாகின்ற

துளதாதி;

நாளுமதி வேக கால்கொண்டு திமண்ட
வாகியன லாதி போயொன்றி வானின்க
னாமதி மீதி லாறுங்க ளாஇன்ப

அமுதாறல்-

நாடியதன் மீது போய்கின்ற ஆகந்த
மேலைவெளி பேறி நீயின்றி நானின்றி
நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற தொருளாளே;

காளவிட முனி மாதங்க வேதஞ்சொல்
பேதைநெடு நீரி பாதங்க ளால்வந்த

காலன்விழ மோது சாமுண்டி பாரம்பொ டனல்வாயு-

கொள்ளாமலும். அயிராவதம்-வெள்ளையனை. அடை-இராவருக்கம். இனிது-
இனிமையுடன். அன்பு-அன்பால்.

(திசு) வினை-திவினைகள். சேர-ஒருமிக்க. மேல்கொண்டு-அதிகப்பட்டு.
ஐத்துபூத-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்கிற பஞ்சபூதங்களால். வெரு
வாய-பலவாகிய. ஏதும்-ஒன்றும். வஞ்சி-பெண்கள். சூயம்-சூனத்தினால்
அறியப்படுபொருள். மூலபரயோகம்-குதியாகிய ஞானயோகத்தை. மேல்கொ
ண்டிடமின்று-மேலாகக்கொண்டிருந்து. அதுஉளதரவி-அத்தன்மையையுடைய
தாவி. கால்கொண்டு-பிரணவாயுவால். திமண்ட-வெப்பம் அருங்க. வாகி-
(சுழுமுனைகளாயின்) சுடராகம். வானின்கண்-நிதாரசுத்தினிடத்து. காமமதி-
பெருமைதங்கிய சக்திமண்டலம். மீது-மேலே. மேலைவெளி-பண்டைத்
துவாத சாத்தத்தலம். நீயின்றி நானின்றி-இரண்டறக் கலந்து. இனும்வேறு

காதிமுநிர் வான மெதன்டி வாழ்வற்றி
 ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு வாமங்கை
 காவியட மாடி நானன்பர் தாம்வந்து தொழுமாத;
 வானமுறு தாளு மோர்தன்மி நாய்தங்கு
 போதிருணி மார்ப மானியி னுளின்சொல்
 வாயுமுமை மாத நான்வந்த னெயெந்தை மீனியோனே-
 மானே. பரிகள் வாழ்கின்ற லுஞ்சென்ற
 தேடிவிடே யாடி யேயங்ங னெகின்ற
 வாயுமரில் யிர னெகெத்தில் வாழ்கின்ற பெருமானே.

(33) வந்தாங்கொண் டெத்திட நாவன
 னுட்பந்தென் தின்பரி நெர்கரி
 மெடுவின்பன் புஞ்சரி யாமென வெருசேனை-
 வந்தம்பும் பொங்கி யதாகா
 திர்ந்தத்தன் சம்பிர தாயறும்
 வந்தும்பும் பும்பல பேசியு மெதிரோகை;
 மெடுசென்றஞ் சண்டைசெய் போதுகு
 ரங்குந்துஞ் சங்கனல் போனவெ
 குண்டெங்குன் நங்கர டார்மா மதும்மிதி.
 மின்னெத்துங் கங்காரி குறைத
 கந்தங்கம் கங்கர மார்பொடு
 மின்சந்துஞ் செத்தி சாசார் வகைசேர;

தானித்தி-இதற்குமேலுந்தானென்பதொருபொருளில்லாமல். வானி-உவ்வு.
 லன். பர்ப்பு. அம்பு. கிர். காதி-மோதி. வானம்-ஆரவம். தங்கி-பதித்த.
 வந்த-வாழ்கின்ற. வந்த-தினமும். வானம்-வானவாயி உவாம். பிஞ்சு-தங்கை.
 எந்தை-வந்தை பிதாவாயி.

(33) திட-வாயி. பந்தென்-தவதன். பந்தென்ற சொல்லப்படும்.
 தின்ப-வாயி. பரி-குறிஞ்சி. மீ-வாயி. மெடுசென்-மேகத்தின். பண்பும்-தன்மை
 யும். நம்பும்-(சமுத்திர) சமுத்தம். குச-போக. வ--(தன்) படை. குங்கும்-
 வானவாயிள்ளும். துஞ்சென்-கொல்லும். வெருண்டே-கோபித்து. காவையிரம்.
 மின்னெ-விருந்து. நங்கர-வெற்றி. தகந்த-உடைபட்டி. கம்-தலை. மின்-
 மிசைக்கித்த. சந்த-தொடை. செத்தி-நித்தி. சாசார்-தூக்கர். வகைசேரவு.

வஞ்சன்டன் பென்றினை காடினி
முந்தங்குந் சென்றெம தூதர்க
வஞ்சுந்நுந் தென்றிட வேதனை நின்முனை-
யுண்டிங்கண் நெஞ்சில் கூளிகள்
டிண்டிண்டென் துங்குதி பொடவு
யர்ந்தம்புங் கொண்டுவிவல் மாதவன் மருகோனே;
தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள்
தந்தென்றின் பந்தரு விடது தருவாயே-
சங்கங்கஞ் சங்கயல் சூழ்நட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குந் செந்திலில் வாழ்வுயர் பெருமானே

(௫௬) வந்து வந்து முன்ற வந்தது
வெஞ்சு கந்த யங்க நின்ற
மொஞ்சி மொஞ்சி யென்ற முங்கு ழந்தையோடு-
மண்ட லங்கு லுங்க அண்டர்
விண்ட லம்பி னந்தெ முந்த
செம்பொன் மண்ட பங்க ளுட்ப யின்றவிடு;
கொந்த னாந்த குந்த ளந்த
வழந்து குங்கு மந்த யங்கு
கொங்கை வஞ்சி தஞ்ச மென்று மங்குதான்ம-

ம்-பிரிவுபட்டுப் போகவும். விழுந்து-குதித்து. உந்து-த-தன்னுள்ளு. கூளிக-
கள்-பேய்கள். தஞ்சம்-அடைக்கலம். என்ன-எக்காலம். தஞ்சம்-தாமரை. பொ-
ங்க-அதிசெய்ய. கூளிகள் குதித்தெனக் கூட்டுக. இப்பாட்டில் அசையாத
வந்தம் பலவற்றையும் பொருள்வோக்கிக்கண்டு கொள்.

(௫௭) வெம்-விருப்பம். சுகம்-இன்பம். மொஞ்சி - (ஆகுபெயர்) முலைப்
பால். கொந்து-பூங்கொத்து. அனைந்த-கனந்த. குந்தனம்-கூந்தல். வஞ்சி-வஞ்
சிக்கொடிபோலு மனைவி. கொங்கு-கொங்கு. அடம்பு-ஓர்வந்தக்கொடி மலர்.
கொங்கு-வாசனை. கொஞ்சு-முதங்குதின்ற. பங்கயம்-தாமரை மலர்போலுந்
திருவடிசை. சந்த-சந்தனமாத்துடன். அரும்பு-அண்டாவின்ற. மந்தரம்-மந்தர-
ரம். சந்தரம்பை-கிழங்கோகோடிய வானை. சென்பதம்-சென் இடம். கொள்-
(தாற்பரியம்) அடைக்கின்ற-கடம்-காமி. தந்து-தந்து. இன்பொள்-இன்பவார்த்

கோங்க டம்பு கோங்குப் போங்கு
 னாங்க டம்பு தண்டை கோஞ்சு
 சேஞ்சு தங்கை தங்கு பங்க யங்குந்தாராய்;

சுந்த டர்ந்தெ முந்த ரும்பு
 மந்த ரஞ்செ முங்க ரும்பு
 சுந்த ரம்மை செம்ப தங்கொன் செந்திவாழ்வோ-

தங்க டங்க டந்து சென்ற
 பங்க டங்க டர்ந்த இன்சொல்
 தின்பு னம்பு குந்து கண்டி. நெஞ்சுகோனே-

அந்த சுங்க ஸங்க வந்து
 சுந்த ரங்க ஸந்த கிந்து
 ரஞ்சி ருந்து வந்த னம்பு மிந்தயார்பா;

அம்பு னம்பு குந்த ஸம்பர்
 சம்பு ஸம்பு சந்த ரன்ற
 ரம்ப னும்பர் ரும்பர் ஸம்பு தம்பிரானே;

(௫௭) வெஞ்சு கோருக மோகலி நஞ்சு மோகய மோனெலி
 கின்ப சாகர மோவலி வகிரோமான்-

வெந்து போனபு ராதன சம்ப ராரிபு ராரியை
 வென்ற சாயக மோகரு வினையேக்கன்;

தஞ்சு மோயம தூதுவர் நெஞ்சு மோவெனு மாமத
 சங்க மாதர்ப் போதா மதிஸ்முழ்கு-

கதவுகடய வக்ஷியைபி. அந்தான்-யமன். வந்த-(அவனைவென்ற) வந்த-
 சந்தாம்-(அன்புநிறையவையி)ருகையில். இத்தாம்-தெய்வயானா. அலம்-அமை
 வாக. புரிந்த-விருப்பிய. புதம்-தூணியத்தின். ஸம்பர்-நிரோகருகடய மாகு
 லிசனாக்கு. கம்புககஞ்செய்வாரையி. ஸன்-சுன்ன. புந்தான் - இத்திரனது.
 தாம்-தருதியையுடைய. ரும்பர்-அசத்திடமுணிவர். கோங்கென்பது கொங்கெ
 ன்கின்றது. மந்தாரம், மந்தாமென்றாயிற்று. கோங்கென்பது-கோங்கென கிந்
 தது. கோன்-தூதரம்.

(௫௭) கிரோருகம்-தாமரை. கிரோகடிய. சாகாம்-கடல். வகிலிர்-வாவலி
 கிப்பிசப்பி. புராதனசம்பாரி. பகையுடையதன். புராரியை-நிலபிரானா. சாய
 கம்-பாசை. கருவின-கிரிஸ்தபகைகள். தஞ்சம்-பெருகை. ஓம்-அந்த. மாமத-
 பெரியவிகைந்தையுடைய. சங்கம்-கட்டையி. பவிராதம் - கொங்கையில்.

சங்கை யோவிறு கடந்த கந்த மாணிகை தோய்தரு
தண்டை சேர்கமு லீவது மொருங்ளே;

பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட விற்றெழ வானவர்
பண்டு போலம ராவறி குடியேறப்-

பங்க பாசனர் கேசவ ரஞ்ச லேயென மால்வரை
பங்க நீற்றெழ வேல்விடு மிளையோனே;

செஞ்ச டாடவி மீரிசை கங்கை மாமதி தாதகி
திங்கள் சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே-

செண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதின் சூழ்தரு
செந்தில் மாநகர் மேயிய பெருமானே.

(101) இயலிசையி லுசிற வஞ்சிக் கயர்வாந்-
இரவுபகல் மனது சிந்தித் துழுவாதே;

உயர்கருண புரியு மின்பக் கடல்முற்றி-
யுளையெனது ளறியு மன்பைத் தருவாயே;

மயில்தகர்க லிடைய ரந்தத் தினைகாவல்-
வனசகுற மகளை வந்தித் தனைவோனே;

கயிலைமலை யனைப செந்திற் பதிவாழ்வே-
கரிமுகவ னிளைய கந்தப் பெருமானே.

(102) இன்பமுந் துன்பமுஞ் சந்ததங் கொண்டிசென்
நிங்குமங் குஞ்சமுன் நிமொயத்-

துன்பவெண் சும்பியங் கந்தவிர்த் துன்பெருந்
தொண்டனென் றுய்ந்துளங் களியேனே;

சங்கை-பயம். ஓவ-நீங்க. இரு-பெரிய. கட-தளம்-ஒருவகைச்செடியின்மலர். தாசக
தண்டன்-தாசகா காடுமிய அரசன். கேசவர்-விஷ்ணுவர்த்தி. அஞ்சல்-அஞ்ச
ற்கு; பயப்படவேண்டாம். ஏ-அணை. மால்வரை-பெரிய விரைஞ்சுமலை. பஞ்ச
கீழ்-குற்றமாயி சாம்பர். சடாடவி-சடைக்காட்டின். மீரிசை-மேல். தாதகி-
ஐத்தி. செண்பகாடவி-செண்பகவனம். ஓவஎன்பதிலி றுதி அகரங்கொட்டது.

(103) உசிதவஞ்சி-மேன்மையுடைய பெண்பன். தகர்-துதி. கல்இடை
யர்-மலையிடத்தில் வசிக்கும் வேடர். வனசம்-சுழரோடெடைய.

(104) சந்ததம்-எப்பொழுதும். சும்பி-(தாய்மார்) வந்திற்றிதிக்கும்.

புன்குருத் துத்தியத் தந்தனத் தித்திமுன்

பொங்கெனென் சங்கெநித்

தலைவிசம்-

தன் மொகுத் தம்பமம் பொன்சொநித் தொங்கனூத்

தந்திடுத் தெத்தினம்

பெருமானே.

(௯௨) எயிலை செவிழி நாநனை மேயிய

எதனை முடலை

செறிபேனூ-

எனனை வினைனை யெடுமு நாமுமு

எழைய மோழைய

அகலாநின்;

மாவிலை முடிய சொய்யிலை யாவிலை

வாய்மையி லாதனை

யிசுழாதே-

மாமணி அபுர சேவ நாந்தனி

வாழ்வு நலந

மொகுநானே;

நாலன் பாடிய அலிசை யாவநு

நாத னாபுதல்

குறமாநை-

நாடியெ காலிடை கடைய சேவக

நாயக மாமயி

லுடையோனே;

தேவிம னோன்மணி ஆயிப நாபரை

தேன்மொழி யாந்தரு

சித்தியானே-

சேறுயர் சொல்லி லீழ்வி கெதிகழ்

சேரன் லாய்வரு

பெருமானே.

(௯௩) ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்

தோடே வந்திட

மேயிர் சோர-

ஊடா னன்றற் றாப்போல் கின்றெட்

டாமால் தந்திட

மேல்மாதர்;

புன்-சிறிய, உத்தி-தந்தி. பொருத்தம்-பொருணியாத. பொருத்தத்தன் எனக் கூட்டுக.

(௯௨) எயிலை-யானத்தை. எதனை-தன்பத்தையுடையேனை. எழைய, மோழைய- (இருபெயர்களும்) எழையாடைய அறிவிக்காதவென்றை. மாவிலை-பெரியதென்றை. சேவம்-குணிக்கியுடைய. நாள்-திருவடிமைய. இரை யம்-இரைப்பாட்டென். சேவ்-உயர்-கூலாய்மனை உட்கீழ்.

(௯௩) அந்தத்தோடே-தந்தருடையே. வந்திட-வந்த. ஓரா- (பின்பரு வதை) உடையால். பாரா-த- (அன்) னோர்-அருள்மாமல். ஊடா-ஊடல்-செய்

கூரா வன்றிற் சோரா நின்றக்

கோயா நின்றட

குலையாதே-

கோடார் செம்பொற் றோனா நின்சொற்

கோடா நென்சுகக்

கருந்தாராய்;

சோரா வென்றிப் போரா மன்றற்

ற்றோனா குன்றைத்

துலையாட-

சூதா யெண்டிக் சேயா வஞ்சச்

சூர்மா அஞ்சப்

போரும்வோலா;

சீரார் கொன்றைத் தார்பார் பொன்றச்

சேவே நெற்றைக்

கெனியோனே-

தேனே யன்பர்க் கேயா மின்சொற்;

சேயே செந்திற்

பெருமானே.

(கஉ) கன்றிலுறு மாணை வென்றவிழி யாலெ

கஞ்சமுறை மேவு

முலையானே-

கங்குல்செறி கேச மங்குல்குலை யாமை

கந்தமலர் குறி

மதனானே;

கன்றுபொருள் தீர வென்றவினை பேரி

கம்பவிடு மாந

ருடனாடி-

கஞ்சபுரி நேரை யங்சமுது வாக

கைந்துவிடு வேளை

யருள்பாராய்;

குன்றிமணி போல்வ செங்கண்வரி போடு

கொண்டபடம் வீச

மணிகூர்வாய்-

து. கன்றற்றார்-என்மைவில்லாதவாய். எட்டா மால்-அடங்காதமயக்கம். உழல்-சஞ்சரிக்கின்ற. கூரா-மிகைத. சோரா-சோர்ந்த. அஞ்சு-(சுருபெயர்) எறு ம்பையுடைய சீராம். ஓயாநின்ற-இளைத்தபின்பு. கோலம்-(சுருபெயர்) மலை. சூர்-போலும். சொல்-சீர்த்தி. கோடாது-கோளுதலில்லாதது. என்னைக்கஞ்சு-என்றுததித்தந்தது. சோரா-சோர்ச்சியில்லாத. யா-பொருத்தித் (திரிவிந்து). ஒன்று-பொருத்தின்று. சே-இடபவாகனம். கோடாது, விசாரமொழி.

(கஉ) கன்று-(சுருபெயர்) இளம்பருவம். கஞ்சமுறை-தாமதையரும்பு. கங்குல்-இருள். கேசமங்குல்-கந்தமலரிடமேகம். குலையாமை-அவிழாமல். அருடனே-அந்த அருளானே. கன்று-என்மையுடைய. தீர-போக. கம்பவிடம்-சம்பி

கிரக கோபுரம் தினமதி வினுமேன்
செம்பொற் கம்பத்

தளம்தும்-

தெருவி லேயுதிந் திலமெழி யலைவாய்ச்
செந்திற் கந்தப்,

பெருமானே.

(கச) குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு
குருநிந ரம்பு

சீயுன் பொதிதோல்-

குலவு குரம்பை முருதி கமந்து
குனகிம கிழந்து

நாயேன் றளரா;

அடர்மத னம்பை யணையக ருங்க
ணரிவையர் தங்கள்

தோடோய்க் தயரா-

அறிவழி கின்ற குணமற வுன்றன்
அடியிணை தந்து

நியான் டருள்வாய்;

தடவியல் செந்தி லிறையவ ண்பு
தருகுற மங்கை

வாழ்வாம் புயனே-

சரவண கந்த முருகக டம்ப
தனிமயில் கொண்டு

பார்குழ்த் தவனே;

சுடர்படர் குன்று துளைபட அண்டர்
தொழுவொரு செங்கை

வேல்வாக் கியவா-

துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட
சொரிகடல் கின்ற

குராத்தகனே.

(கரு) கொலைமத கரியன ம்ருகமத தனகிரி

கும்பத் தனமாஞர்-

பொருண், மதின்-மதில். கம்பத்தனம்-(தசத்) தம்பத்தையுடைய மேடை.
கர்ப்புரமென்பது-கர்ப்புரமென கின்றது.

(கச) குடர்-குடல். சினம்-கொழுப்பு. அண்ட்-கொருங்குகின்ற. குருதி-
இரத்தம். குரம்பை-உடலாகிய. முருதி-விறகுக்கட்டை. குனகி-(சாற்பரியம்)
திரித்து. தளரா-தளர்த்து. அடர்-கொருங்குகின்ற. தோல்-புயத்தை. அயரா-
சோர்த்து. தடவியல்-தடவகங்களினழகுள்ள. சுடர் ஒளி. படர்-விரித்த. துரி
தம்-விரைவாகச் செல்லும். பதங்க-மயிலாகிய. இரத-தேரையுடைய. ப்ரகண்ட-
உக்கிரமானவனே. சொரி-(எல்லாவற்றக்கனையும்) கொடுத்தின்ற. குராத்தக
னே-குரான்குறையுடையோன்றவனே.

குமுதடி முத்திதழ் பருகிய குடியைச்
கோவந்திற் நினைபேன்;
நிலையதி கலக்கென் மேடைய நகுந்விழி
கின்.நற் திடவேதான்-
நிலதிரு ஸாமல நீண்டன திவிழா
கின்பத் தடைவேனோ;
நிலவோன ஸாமல் யுடையவ ருளிய
செஞ்சொற் கி.ரபாலா-
திராமட லிடையரு மகனை வதைசெய்த
செந்திற் பதிவேனா;
விடக்கித் துதலிப் பாய்க்கு மாளுமி
கும்பிப் புணர்வோனே-
விழுதலி மாகத மயில்கரு குமாயி
டங்கப் பெருமானே.

(கஉ) சேமக் கோமல பாதத் தாமரை
சேந்தத் கோமல
நிதத் தேயலி கோதத் தேகுண
நிதத் தேயிச
காமக் கோதடி லோபப் பூதவி
காரத் தேயழி
காயத் தேபச பாதத் தேகிசர்
காமுத் தேயும
கேமிச் குரொடு மேருத் தானெழ
நிதக் காண்பு
நத்தவேதா-
அன்புமுதே;
கின்றமயா-
தென்கோலோதான்;
யங்ககால.

(கஉ) துண-நத்த. ம்ருகமத-தத்தியணித்த. குமுதம் - குமுதமலர் போலும். கின்-கன்னடைய. கின்பத்த-கின்னித்திதன்பு. கின்பென-கில் னாம. வடமலை-மராமேரு. துபயில்-தெய்வயான. கிடங்கம்-அழகு.

(கஉ) சேமக்-கோமலாகிய. கோமலம்-துழுவிய. வேதததித்தே-வேதத் ததம்பாத்திட்ட கிளவிகே. தவிசோதத்தே - வேதததமயில்காத கிடத்தி கே., தன் கிளவிகே. கும்பிற் திடத்திலே. பூதவிசார்த்த-பஞ்சபூதபரி னுதத்தாகல். யாய-பொய்யாகிய. காயத்த-சரித்தில். பகபாத்த-சீவபோ தத்தில். கைத்த-கூடாப்பட்டு. கையும்-பொருத்தம். கேமிக்குள்-கடல்மேலா.

நிலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு

நீபச் சேவக

செந்தில்வாழ்வே;

ஓமத் நிவமு வார்கட் கூர்விவ

லோகத் தேதரு

மங்கைபாலா-

யோகத் தா.றுப தேசுத் தேசிக

வ்ருமைத் தேவர்கள்

தம்மிரோனே.

(கௌ) தந்த பசுதனைய நின்று முலையமுது

தந்து முதுகுநட

வியதாயார்-

தம்பி பணியிடைசெய் தொண்டர் பீரியமுள

தங்கை மருகருயி

ரெனவேசார்;

மைந்தர் மனைவியர்க மும்பு கடனுதவு

மந்த வரிசைமொழி

பகர்கோ-

வந்து தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகம

யங்க வொருமகிட

மிசையேறி;

அந்த கனாமெனைய டர்ந்து வருகையினி

லஞ்ச லெனவடைய

மயில்மேல்-

அந்த மறவியொடு கந்த மணிதனம

தன்ப னெனமொழிய

வருவாயே;

சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலினைகள்

சிந்து பயமயிது

மயில்விரா-

மாமாய் நின்றஞான். நீள-நீண்ட, காணபுயங்க - விடத்தையுடைய பாம்புக்கு. கால-யமனாபிப. நிலக்கிரீப-பசியகழுத்தையுடைய. லாபத்தேர்-மயிலைய இரத்ததை. விடு-செலுத்துகின்ற. நீபம்-தடப்பமாலை. ஓமம்-யாசருண்டம். வழு வார்கட்டு-தவருமல் வளர்ச்சித்தவர்களுக்கு. ஊர்-(சூதுபெயர்) இருப்பிடம். சூது-மார்த்தம். ஊமை-மெனையம்; பேசாநிலை.

(கௌ) தந்த-(உதார்த்தினி) கொடுத்த. அமுது-பால். மருகர்-மருமக் கன். கமேபு-சுற்றத்தார். கடன்-உதவு-(தங்கச்) கடனையைச் செலுத்துகின்ற. வரிசை-ஒழுங்காகிய. மொழி-வார்த்தைகளை. பகர்-பேசி. கோ-கெடுதலாக. தலைநவிர-தலைமயிர். மலிடமிசை-எருமைக்கடாமேலை. அஞ்சல்-பயப்படாதே. அந்தசனும்-யமனும். அடர்ந்து-செருங்கி. மறவியொடு-யமனுடன். உகந்த-மயி ழப்பட்ட. நகிலினைகள்-இரண்டுகொங்கைகள். பயம்-பாலை. அயிலும்- உண்

திங்க ளாவுநி னுண் டு சடினாருள்
செத்தி வகரி யுரை

பெருமானே.

(கஅ) தரிக்குங்கலை சென்றிருப்பி
தயிர்க்குங்கொடி

மதனேயிற்-

நானகட்டுத்தவி தினகட்டுத்திற
தமிழ்த் தென்றவி

முடனேயின்;

நெரிக்குப்பிறை வேணப்புண்டி
மேனப்புங்கவி

கிண்பாடி-

பிருக்குங்கிளர் நிருச்செந்திலை
புறாத்தும்பிட்ட

அறிவாரே;

அரிக்குந்தூர் மறைக்குப்பிர
மறுக்குத்தெரி

வரிதான-

அடிச்செஞ்ஞாடை முடிக்கொண்டி
மாற்கும்புரி

தவபாரக்;

கிடுக்குப்பான் முனிக்குங்குரை
வரிக்குங்குரு

பாவாழ்வே-

கிடைக்குத்திற லாக்கன்கிளை
கெடக்கன்றிய

பெருமானே.

(கக) கிண்பாப் பொருள் புடலாக் கருதி
கெடாட் பொழுது

மலமேபோப்-

ஐம். துண்ட-குத்துவிட்ட சடின-சடைவையுடைய கிண்பான். கிண்பான்-
வெண்-கெடவையுடைய, சிந்தன.

(கஅ) கிண்பாபு. செறிக்கும்-செறித்த உதே தவன். பரிதவித்
கும்-பரிதாபப்படுவன். எதில்-புறந்தான். தவகக்கும்-இண்பப்பன். கரிக்கும்-
கெடும். பிறை-பிறைக்கிடான். என-என்று. புண்பெம்-புண்படுவன். என-
என்று (தவையுடையது மனிதர்மேனே). புண்கி-அதப்பபுடல்வென. உரைத்
து-பேசி. உய்த்திட பிண்தக்க. அடி-திருவடிவையும். முடி-முடிவையும். புரி-
செய்யப்பட்ட. தவபாரம்-தவப்பெருமையுடைய. கிண்பா-திருமலை. வரித்
கும்-வாக்கெட்டும். கிண்கும்-விருத்தியாகும். திதக்-வயி. அக்கன்-தூன்.
கன்றிய-கொடுத்த.

(கக) கிண்பாப்பொருள் உய்ப்புடைய அறித்தியப் பொருள்கள்.

நிறைபோய்ச் செவிறி குருடாய்ப் பினிகள்	
நிறைவாய்ப் பொறிகள்	தடுமாறி;
மலர்ச்சி சயன விசையாப் பெருவி	
மடிவேற் சூரிய	நெரியாக-
மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு	
மலர்நாட் கமல	மருள்வாயே;
கொலைகாட் டவுணர் கெடமாச் சலதி	
குளமாய்ச் சுவற	முதுகுதங்-
குறிபோய்ப் பினவு படமேற் கதுவு	
கொடுவேற் படைவய	விடுவோனே;
அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்ச்சிக் குமர	
அழியாப் புனித	வடிவாகும்-
அரனார்க் கதித பொருள்காட் டதிப	
அடியார்க் கொரிய	பெருமானே.

(எ) பரிமா களபக கந்தச் சந்தந்	தனமானா-
படையம படையென அந்திக் குங்கட்	கடையாலே;
வரியளி நிராமூரல் கொங்குக் கங்குற்	குழலாலே-
மறுகிடு மருனனை யின்புற் றன்புற்	றருள்வாயே;
அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற்	றிருமார்பா-
அலைகுமு குமுலென வெம்பக் கண்டித்	தெறிவேலா;
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற்	குருநாதா-
செயசெய அரகா செந்திற் கந்தப்	பெருமானே.

உடலா-பொன்போல அருமையாக. அவம்-வீனாக. நிறை-நிறைந்த குணம். பொறிகள்- (கைகால் முதலிய) இத்திரியங்கள். சயனவிசையா-படுக்கையின் மேலாக. ஒளியாய்-சோதி ரூபமாய் (வந்து). மசலதி-பெரியகடல். குளமா- (சிறிய) குளமாயி. சுவற-வற்ற. முதுகுதம்-பெரிய குரனைய மாராம். குறி போய்-(தன்) பெயர் செட்டி. மேற்கதுவு-மேலே பற்றுவின்ற. அதித-அப்பாற் பட்ட அதிதம்-அதிதமென மீன்றது.

(எ) கந்தம்-நல்லவாசனை. படையேனை. அந்திக்கும்-அழிக்கும். வரி- கிற்று. அளிநிரா-வண்டின் வரிசை. மூரல்-ஒலிக்கின்ற. கங்குல்-இருள்போ ன்ற. மறுகிடும்-சுழலும். மருனனை-மயக்கமுடைய வடிவேனா. தொங்கல்-மா லை. வெம்ப-கொதிக்க. திரிபுர தகனர்-மூப்புத்தையரித்த சிவபிரான்.

(௭௩) புதரப் புந்தப் பகைக் குன்றிற்
புயலிற் தங்கிப்

பொலிவோனும்-

பொருளிற் தங்கிச் சூழிக் கங்கப்
பொருளைப் பண்பிற்

புகல்வோனும்;

திருநிச் சொங்கட் செவியிற் றஞ்சுந்
திருநிச் செங்கைந்

திருமாலும்-

திருயப் பொங்கிற் திரையற் றண்டி
பெணிகற் கொன்றைந்

தாவேனும்;

தகைந் தந்தந் திகைந் தொன்றித்
தடகைந் தஞ்சைந்

துறையோனே-

தருணைந் தொங்கைந் குறுகிக் கென்பத்
தையலிந் தன்புந்

தருள்வோனே;

பகைப் பைம்பொற் திகைக் குன்றைப்
படியிற் கித்தந்

தொடும்வேலை-

பவளந் தங்கப் புரிசைச் செந்திற்
புகியிற் கந்தப்

பெருமானே.

(௭௪) மங்கை நெயர் தங்கன் கிணைந்

வந்து கதற

வுடந்தியின்-

(௭௩) புதர்புந்தபகையுடைய அ-அந்த. பகை-அகங்காரம்பொருத்தி
௭. குன்றி-மனப்பொன்ற வெள்ளையானயின். பொலிவோனும்-வினக்குகின்ற
இத்தினும். பொருயில்-ஒயில்லாத. தஞ்சை- (எல்லாருக்கும் பந்தச்சோபா
யை குருதிச்செயல்-வெதத்தின் உட்படியாகிய. புகல்வோனும்-சொல்லுகின்ற
வருத்தினும். திருநி-உட்படியாகிய. செம்-செய்த. கட்செவி- (சூழிசேடனாகிய)
பாயின். தஞ்சை-சத்தினை செய்கின்ற. திருநி-சக்கரத்தையுடைய. திரிய- (சுந்
பாத்தத்தினால்) செட. பொங்கி- (சுந்) குருத்தினும். திரை அந்த- (பிரதி)
கடங்கி-செய்த. உண்டு-அதபவித்த. உன் தெவிததற்கு-மனத்தெவிதடை
தற்கு. ஒன்றை-வாயாகிய உட்பொருளின. தகைத்தந்த-தகைத்தையுடைய
வெதனாயின். அ-அந்த. தகைத்த-உச்சியாகிய பிரயத்தானத்தின். தடம்-விசு
வாயாகிய. தஞ்சை- (இதய) தகைதாயின். தருணை-திரை. குறிய-குறத்தன்
வையுடைய வந்தினாயகி. பகை-பகைசம். படியில்-புயலியில். கித்த-கித்தைய
புரிசை-சேட்கை.

(௭௪) மங்கை-நெய். கிணை- (செந்திய மங்கைகுறத்தினால்) வெ

மண்டி யெரிய வின்டு புனவில்

வஞ்ச மொழிய

விழுந்தி;

வெங்கண் மறாநீ தன்னை மருவ

வெம்பி யிடறு

மொருபாச-

விஞ்சை வினையு மன்று னடிமை

வென்றி யடிகள்

தொழுவாராய்;

செங்க முழுவை தங்கு மடவி

சென்று மறாநீ

நுடவ்வாழ்வாய்-

சென்றை மகிழ அன்பர் புதுமு

செந்தி னுறையு

முத்தையனே;

யெங்கு மிலகு திங்கள் கமல

மென்று புதுமு

முதமாதர்-

திற்பம் வினைய அன்பி னனையு

மென்று மிடுவ

பெருமானே.

(௪௩) மலைகளாக மைத்தர் தமதழகு பெண்டர்

வலிமைருவ கின்ற

நிலையுப்பேர்-

வளரினமை தஞ்ச முனைபுனைவ னங்கார்

வரிசைதம ரென்று

வருமாய;

கனவுகினை யின்ப மதனையென தென்று

சுருதிவிழி யின்ப

மடவார்தங்-

கலகிமயல் கொண்டு பலவுடல்பு னார்த்து

சுருதிவிழி கின்ற

திரயப்போதான்;

விவந்து. வஞ்சம்-சிறுமைபாதிம தீட்டு. ஒழிப-நீங்க. ஆவி-உயிர். வெங்கண்-கொடிய. மறாநீ-யமன். வெம்பி-வாடி. இடறும் - (செவ்வெழுந்தருளில் செல்லவிடாமல்) தடுக்கும். பாசவிஞ்சை - (யமன்) பாசமாதிய கயிற்றின் வித்தை; ஆஃ தாவது: கட்டுதல். வினையுன்றன்று-உண்டாகும் அந்தக்காலத்தில். அடிமை-தொண்டனாகிய அடியேன். உழுதவ-புயி. அடவி-பினைக்காடி. மறநீன்-வன் னியாயி. ஆவிவெம்பி-மருவான்கட்குடிக. புதுமு-சுன்பநிலை. உதாம்-சாரியை.

(௪௪) கனகம்-பொன். கின்றரினை-திருந்த இருப்பு. தஞ்சம்-ஆதாமா யுள்ளவைகள். முனை-யுத்தனைத்தல். புனை-அவக்கரிக்கப்பட்ட. வளங்கன்- (சகசுதாபதாதிசனாதிய) செல்லக்கவின். வரிசை-ஒழுங்கு. தமர்-சுந்தர்

அலைமுதந்த அழக்தினைமுதிர்ந்த சங்க

மலர்நிவந்து கஞ்சு

மலர்மீதே-

அளிகலந்தி ரங்க இசையுடன்று யின்ற

அரியசெந்தில் வந்த

பெருமானே.

(எதி) முப்புற ஸச்செயி கேட்பந் ஸப்பெரு

முச்சுந் ஸச்செயல்

தவிமாரி-

முர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிக் கக்கிட

முக்குக் குட்சளி

யினியோடும்;

கோப்புக் கட்டியி னுப்பிச் செற்றிவி

கட்டிற் புக்குபி

ரவியாமுன்-

கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்

கட்டிச் சற்றருள்

புரிவாயே;

காப்புப் பொற்கிளி கோட்டிப் பற்றலர்

காப்பைக் கட்டவர்

குருகாதா-

காட்டுக் குட்டுற வாட்டிக் குப்பல

காப்புக் குத்திர

மொழிவோனே;

வாய்ப்புந் துந்தநிழ் மார்க்கத் திட்பொருள்

வாய்க்குச் சித்திர

முருகோனே-

வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தச் சுற்றலை

வாய்க்குட் பொற்பமர்

பெருமானே.

ண்டு. வழி-(பூதத்தாலடைக்கப்பட்ட மலைக்குகையின்) வழியை. நினை-ஞல். அலறி-மூழ்கி. இரங்க-இசையொலியெய்ய. இசை-அவ்விராகத்தடன்.

(எதி) செவ்கேட்பு-காதுகேட்டல். முர்க்கச் சொற்குரல். கடினவார்த்தையினாலி. இளை-சுளை; கோழை. கோப்புக்கட்டி-கோவைவசையது; ஒழுங்குபடுத்தி. இன-தன்மமானது. பிச்சுஎற்றிடு-செதைத்து அடித்திடு. கட்டில்-சரிசத்தில். கூற்ற-(உடல்வேறு உயிர்வேறுகக்) கூறுபடுத்து தலையுடைப. தத்துவம்-யமனுடைப வேதனைத்தன்மை. கட்டி-சேர்த்து. காப்பு-காவலையுடைப. கோட்டி-வளைத்து. பற்றலர்-பகைவர். காப்பை-காவலையுடைப திரி புர்த்தை. கட்டவர்-களைத்தவர். ஆட்டி-மனைவி. புக்கு-புருத்து. உத்தாம்-(அம் மனைவி கேள்விக்கு) மறுமொழி. அத்தமிழ் மார்க்கத்திட் பொருள்வாய்க்கு-அத்தத் தமிழ்வழியினுள்ள உறுதிப்பொருளிடத்துக்கு. வாய்ப்புந்-பொருத்த முற்ற. சித்திரம்-அழகுப. வார்த்தை-கல்வனங்கனையுடைப. தீர்த்தம்-நீர். சுற்று-குழிவெந்த. வாய்ப்புற்ற என்பதில் இறுதி அகையெழுத்து.

(எ.க) லஞ்சம் தா.வினா நெடுந்திப் படைகளை

നാട്ടുനീർ വെച്ചുപിടിച്ചു...

இடவர்தகம்:

வந்தியப் புலவர்,புறம் .அத்திக்கு கிளைஞரூ

மெய்யடி கதையி

வரைகூறு;

அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்

உயிர் திரைப்படம்

உடன்கேள்வ:-

அண்டிப் பட்டின வென்றிச் சமன்வரும்

പ്രൊഫ. എ. കെ. അബ്ദുൽ ഖാദർ

தரவேண்டும்;

கஞ்சப் பிரமண அஞ்சல் துயர்செய்து

அன்றச் சிவநாயகி

மயிஸ்விதா-

கல்கெட்டத் தலகெட்டி அண்டத் திருமயில்

உண்டத் துடிய

திருமார்பா;

செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத் தமிழ்தெளி

செந்திப் புகை

ஞானமேவானே-

சேர்போர் குலவட குன்றைக் கடலிடை.

விந்தப் பொரவாலை

பெருமானோ.

(எஸ்) வரீயார் கருங்கல்வர்

மேலாண்மைத் துறை

மட்டைத்-

இதோடு நைத்து

இந்தரணி வனம்

மெய்யாதே-

பரிபாடல் வாஞ்செய்ய .

பழிமக நன்ற

தருள்வோனே-

சுருதிபெருமாள்

அறிவா யம்சித்த

மருகோனே-

(௨௪) பஸ்-பஸ்தியுடன்கூட, உத்தி-உருவங்கூடுகின்ற, அத்தி-அருங்கூடுகின்ற.

[illegible][illegible]

(௭௮) வித்ததி ஸூழி வந்தது காயம் வெந்தது கோடி.	யிவிரிமேலோ;
விண்ணி டாம ஸூழ்பத மேடி விஞ்சையர் போல	அடியேனும்;
வந்துவி நாச முன்கனி தீர வன்விவ ஞான	வடிவாடி-
வன்பத மேடி யென்களை யாற வந்தருள் பாத	மலந்தாராய்;
எந்தனு னோக செஞ்சுட ராகி யென்கணி லாடு	தழல்வேணி-
எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காய ரெங்கன்க வரமி	யருள்பாளா;
சந்தர ஞான மென்குற மாது தன்றிரு மார்பி	லணைவோனே-
சந்தர மான செந்திலில் மேடி கந்தச ரேசர்	பெருமானே.

(௭௯) துன்பங்கொண் டங்க மெலிந்தற நொந்தன்பும் பண்டி மறந்தொளி துஞ்சும்பென் சஞ்சல மென்பதி	லனுகாதே-
இன்பந்தந் தும்பர் தொழும்பத சஞ்சந்தந் தஞ்ச மெனும்படி. யென்றென்றந் தொண்டு செய்யும்படி.	யருள்வாயே;

(௭௮) வீத்து - இத்திரியம். காயம்-சரிாம். விண்ணிலிடாமல் - விடுபட்டுப் போகாமல். விஞ்சையர்-அறிவுடையோர். விநாசம்-அழிவு. முன்-நினைக்கின்ற. கவிதா-சிறுமை நீங்க. வன்-வலிய. பதம்-பதவி. கோடி-அற-சொமம் நீங்க. உன்-மனத்தில். கணில்-கண்ணிடத்து. தழல்வேணி-அக்கினிபோன்ற சடைமையடி உடய. எந்தையர்-எங்கன் பிராவாயுள்ள சிவபிரானார். சந்தாம்-அழகு. எரேசர்-தேவர்களுக்குத் தலைமையான இத்திரனார். என்றனுனென்பது எதுகைகளோம் இ எத்தனுனெனின்றது.

(௭௯) அஞ்சம்-சரிாம். அற-யிச. ஒளி-பிரகாசம். தஞ்சம்-உடும். பென்-சஞ்சலம்-பெண்டன் சாமத்துன்பம். தம்-தங்களுடைய. தஞ்சமெனும்படி-பற் றக்கோடென்று சொல்லும்விதம். உம்பர் தொழும்படி சஞ்சம் - தேவர்கள்

தின்பங்கெனன் தங்குற மின்சா

பாங்கயன்டு: தஞ்சை மெட்ராஸ்படி

நிதர், நன்மையின் நன்மை நன்மை நன்மை

மினியோபோடோனா-

ஸ்பெஷலிஸ்ட் இன் ஹீத் தகவல்

தேவநிபந்தனா சங்கு வடிபுரி

பயிற்சல்தென் செந்தூரில் வந்தருள்

பேருமானே.

(ஆல்) பதாம் விஞ்ஞானம் குட்டித் திண்டி

எனது நலநிதித் துணைக் கொய்கைப்

பா.தி புலித்தல் துண்டாக் கண்டிக்

சுயல்பேதனம்

பரிய சரியான் செம்பொற் அம்பிக்

ஞானநாதன் பொருடமுதலன் துண்சொற் கொஞ்சிப்

புது விநாயகம் கந்துக் கொள்ளும்

ஞானச்சாஸத்;

முதுவரை நுதிநலம் பங்குந் தங்குந்

தினியூ வரையெண் சந்தன் திருப்ப

முருகு வேயாண்டிப் பொங்கல் கண்ணகி

சனநாயகம்-

பொடிசெய் தருண்டான் தந்தரப் பந்தித்

சு.நி.வை. விழாவிடும் பண்புத் துண்பப்

போருளின் மகாநிர்ஜம் மண்புப் பவ

தமிழோடு

தேவதாசுரன் தித்தித் தந்தை

பெட்டன் டிவீஷன் டிவீஷன்

தேவனா தனாதனாந் தெய்வந் தந்தந்

தென்குருகு-

வணக்குப் திருவடிக் தாமதாயின். இன்பம்-குணத்தந்தர. தந்துகொடுத்த. தொனகெழுநிலை பந்து-பாகத்தின். வணங்கு-தரிசித்தும். அன்பின்-அன்பன். தன்-சாரிதம். படி-புறம்தின். இத் தந்தர-இளியதிரித் தந்தரன். குன்று-(மனம்) குன்று. வணங்குரி சுக்கு-வணங்குரிச்சுக்கு. பம்பும்-கொடுக்கும்.

(அ) பதம்-தாமசமேவந்த. பதம்-பாதின. புதுகிதம்-மகிழ்ச்சி. துந்தரேருந்த. சன்-மன்-மனாவலம். குறுகுதன்-காதலினை. பொரு-மேத. மருண்-மனங்கி. இன்-சொல்-இரைய சொந்தங்கள். பதற-சங்கீத. இறம்-சன்மை. சன்-அபந்தம்-சோடாவிஞ்சும். சொத்து-புத்தொத்துணையுடைய. சாய-அழிவு. மது-நி-சத்தி-இதனி. பந்தம்-தாமசமேவந்தமேன். அந்தம்-தா-சரிதத்தில். இனி-தாமசம்-இவிமையா அருந்த. சந்தம்-சிறம். இந்து-சந்திரன் போன்ற முகத்தில். மன்-மனே. சம-தா-சம-தரித்திருக்கப்பட்ட மையினன். தந்தம்-பந்திக்குமன்-சரிதமையன். இய-இம்-இழந்தும். பந்த-பந்தியாயி.

அகத்த னென்றிட வுணர்வது குன்றித்
 அறப்ப துஞ்சிநி துளதில தென்வைத்
 கவுந்தை வந்துமி ரலமரு மன்றைக் கருள்வாயே;
 திரித்தி நிர்த்திரி நிரிநிரி நின்றிட்
 நெட்டு நெட்டு நெட்டு நெட்டு
 டிருட்டி குண்டிரு டிருட்டி டிருட்டி டிருட்டி டிருதிதோ-
 திரித்தி மிந்திமி திரித்திரி யென்றிட்
 டிடக்கை அந்தாடி முரசு முழங்கச்
 செருக்க ளந்தனில் திருதர் தயங்கச் சிலபேய்கள்;
 தரித்து மண்டையி லுதிமு ரிஞ்சுந்
 திரட்ப ருந்துகள் குடர்கள் பிடுங்கத்
 தருக்கு சம்புகள் கிணமத ருத்தப் பொருள்வேலா-
 தவழந்த கண்டியில் வயலியி லன்னையப்
 படைத்த நெஞ்சினி லியல்செறி கொங்கிற்
 தனித்த செந்தியி லினிதுறை கந்தப் பெருமாளே.
 (அக) மொழியுநி நங்கருந்து மகரவி னங்கலக்கு
 முடியவ னாந்தரந்து கடலாலும்-
 முதிர்வி டம்பரப்பி வடவைமு கந்தமுற்குள்
 முழுகியே முந்திருக்கு நிலவாலும்;
 மழையா கந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
 மயல்தனி யும்படிக்கு நிலைவாயே-
 மரகத துங்கவெற்றி விகடந டங்கொள்கித்ர
 மயிலினில் வந்துமுத்தி தாவேணும்;

உண்பமுத்த-உன்னம் வெருத்த. செயல்-செய்கையும். வசனம்-பேச்சும்.
 வரம்பு-அதனானவ்வு. உணர்வு-அறிவு. உயது-(உயிர்) இருக்கிறது. இதை-
 இல்லை. என்னைக்கு-என்று சொல்லுதற்கு. அவத்தை-மாணத்தனபம். அலம
 ரும் சுழலும். இடக்கை, தந்தியி, முசும்-இம்மூன்றும் ஒவ்வொருவாக்கியங்
 கள். தயங்க-தினைக்க. தரித்து-தங்கி. சம்புகள்-சரிசு. கண்டி, வயலி, கொடு
 கு-இம்மூன்றும் ஒவ்வொருதலங்கள். தனித்த-ஒப்பத்த.

(அக) மொழியும்-சொல்லப்படும். மகரவினம்-மகரமென்னுடைய. முடி
 ய-முழுவுதம். அர்த்த-பொருளென்கின்ற. முதிர்-முதிர்ந்த அ-அந்த. வட
 வைமுடித் துற்றும்-வடவாமுடிக்கினி இடத்தில். மகத-மேகம்போன்ற அ

அழகிய மென்குறத்தி புனதெ சந்தனத்தி
வழுந்த வம்படைத்த திருவார்பா-

அழகர் பு சந்தனக்கு மழைய செந்திலுக்கு
மருகிய வம்படைக்கு மிஷையோனே;

யெழுபு வம்படைத்த அசாநி சந்தெநிக்க
வழுந்த வம்படைத்த கடர்வேனா-

இவக வந்தாந்தர் அழகர் பங்கயத்த
விவர்க்கப் பந்தவிர்த்த பெருமானே.

(அ) தொடு மென்குறையுடே போகி
வானெடுங்கயல் போலே யாருளிர்
குறைய கொண்டு வெம்போ லேதொடர் விழிமான்-

குறையுடே லேமா வாயவர்
வத மென்றறி யாதே புழங்கின
குறும் வெந்துய ராலே தானாயிர் சுழையே;

யாழும் வெம்பண மாரீசர் கார
வூறு கண்டிட மேல்விழ் தோகையி
லாகும் வண்டுகு மோச வாரிநு புயலேனே-

யாரு லின்னரு ளாலே தாடொழ
வான்மை தந்தருள் வாழ்வே தாழ்வற
வாழி தந்தவ நாயேன் வாழ்வற வருள்வாரே;

யோமும் வெந்தி ரோடே சோமனும்
வாழி யண்டமு லோகா லோகமை
புரு மிந்தி ரானு தேவரு மடிபேனா-

வெம்புத்தல், மாதே-பந்தவிர்த்தம், விடை-குச்சியினையிவ, புனதெ-இங்
பெரும், படைத்த-(தாழ்ப்பரியம்)சுழையிவ, எழுபுளும்-எழுநிலைகம், தெநிக்க-தெ
நித்தவியி, குறையெழுந்திவ, சவிலம்-வினாசமனம், அந்தாந்தர்-குறைய
வாழிசன், அழகர்-பங்கயதா-திருவார்த்திகன்.

(அ) குறையுடே, குறையுடே, குறையுடே-வருகமனம், வால்-
வாய்க்கம், வதம்-குற்றம், பணம்-படம், வாரீசர்-சரியபாம்பு, வூறு-கண்டிட-
புலம்பு, தோகையி-வ, குறும்-சிறையும், குன்மை-வீரம், குறும்-குறியிவ, கு-
றையுடே-வருகம், லோகாலோகம்-வெம்புளமனம், வாழி-மேலத்திலுந்
தெவரும், வானு-பவந்தி, வாரிசு-(தே) 'வூறுகெந்த, அன்புள் - தாமரைப்

ஆதி டம்பாயன் லேசா லாஸ்ய
முநி தங்கிய மாலா யாரண
தேவ வெண்டிரை சூர்மார் பூடுற விழிம்பேலா;

வேடு கொன்றிள வேடா வேடைய
வேழம் வெம்புசி போலே வேடர்கள்
மேவு தண்டன மீதே மாஸூரி மிதன்மேனி-

மேக மென்குழ லாய்நீ வாவெள
மேவு கந்தசு வாய் மாதமிழ்
வீறு செந்தூரின் மீதே மேவிய பெருமாளோ.

(அடு) பாடிதலி றுறவெனு மீசுவர்கள் பரிவொடு
பக்கந் திற்பல கக்கிட் டேந்நயர் கொண்டுசாரப்-

பணியா விடுகிடை யழவிடை யுடலது
பற்றிக் கொட்டுக டப்பூச் சுப்பூடு துன்பமேயி;

**கடிசை நாயர்களை பிடுவதில் பயனாக
கக்கச் சிக்கை முட்டிக் கட்டிய டைக்டுபொமான்-**

**கதிதரு முருகனு மெனக்கினை பவரொடு
கற்பிற் புக்கறி வொக்கக் கற்பனா தந்திடாயோ;**

வடகிரி தொழைபட வலைகடல் சவறிட
மற்றெத் திக்கினு மெட்டுத் திக்கினும் வென்றிவாழா

**வலியுட னெதிர்பொரு மசார்கள் பொடிபட
வட்டத் திட்டியர் வெற்பைக் குத்திம னைந்தவேலா;**

அடர்ச்சடை மிசைமதி யகைசல மதுபுரி
யத்தற் குப்பொருள் கற்பித் துத்தரு செந்திவ்யாழ்வே-

பூவினாள் பிரமன். வேலாவலயம்-டடல். மால்-வீஷ்டு. சூய்தாரான்-த
சாயப்பட்டவேதத்தினுள் ருத்திரன். ஓத-துதிக்க. வேண்டுகா - வெள்ளிய
நிலைநையுடைய டடல். வேடு-வேடத்தன்மை. வேடா-வேடத்தையுடைய
கே. வேகைய-வெப்பமுள்ள. வேழம்-யானை. இதன்-பாணில். வீது-பெரு
மை(பொருத்திய). வேலாவலயமென்பது வேலாவலயமென விசாரமாயிற்று.

(அரு) படி-பூமி. உறவு-சுற்றம். பரிவு-அன்பு. சத்த-கதறுதல். விநிதி
டை-விநிதினிடத்துள்ள. கடி-கோபிக்கின்ற. முட்டி-எதிர்த்து. கட்டி-உட்பட்
பட்டு. உற்பிப்-படித்தலில். புக்கு-புகுத்து. வடிகிரி-மேருமலை. சுவறிட-வந்த.
வட்டத்திட்டு-வட்டமாகிய மேட்டில். ஆடர்-மேருக்கிய. வடிவொளி - நருவத்

மாறுமுதலாம் முடிபுரிநான் வடிவொளி நெடமுனவு
வந்திது பத்தினொன் நித்தன் வந்தற்கன் தயிராசே.

(அக) புரக்க வந்தகங் குறங்க் கும்ணமென்	
புறத்தி லென்றசென்	ஐதவாடிப்-
புடைத்த ஸ்நிதம் புடைத் தெழுந்ததன்	
புதுக்கு புண்ணதின்	புயமிதே;
சொருக்கு நெஞ்சகங் கவிக்கு மன்புடன்	
திவிக்கு கின்பிறம்	புகழாதின்-
தீயிக்க டஞ்சமக் தனக்கன் மண்டுமென்	
நியக்க மென்றொழிந்	திசிலேனோ;
ஞாக்கி வங்கொணர்க் தாக்கர் தண்டழும்	
ஞவட்டி ஸ்வகாழ்	துகனாகக்-
கொதித்த ஸெம்பியங் கதிர்ந்து வந்துடன்	
ஞதித்த சொண்டின்	மருகோனே;
துக்க லும்பரும் பரப்பு சண்டகிந்	
துரத்த லும்பிறந்	திருவாத-
கதந்தி வன்பருந் துதித்த செத்தின்வந்	
துதிக்கு மும்பர்தம்	பெருமானே.

(அ) புதிதில் சேவல சேங்கர சங்கம
நிருதர் கோபகர் அஞ்சலே மீங்கி
பொருத சேவல குன்றை பெண்கொடி மணவாளா-

தூதன். மருனம் - போகம். சித்தம்-சீதிரியம். மூருகனும் என்பதன் உம்மை,
 ஸிவனார் போகப்படுகிறாருடையோ.

(அ) புத்தக-கச்ச. குருக்கப-தென்னம்பிஞ்சுபோன்ற மூலம். தி
யுத்தம்-சுருபவீதம். இத்திரியத்தம்-பஞ்சுத்திரியத்தாடமாவை சீரம்.
அலக்கம்-மங்கம்-தம்பத்தெருத்தம். தம்பத்தம்-மடத்தம். கொண்கத்த-
கொண்கத்த. தம்பத்தம்-கொண்கத்தெருத்தம். குருக்கப-மலையினத்தியை.
குருக்கப-தாத்தியம்) கொண்கத்த. தம்பத்தம்-கொண்கத்தெருத்தம். பாப்
புத்திரத்தம். அலக்கம்-தென்னம்பிஞ்சு. சித்தத்தம்- (மலையின) மலையின
மலையின இத்திரியம். மலையினத்தம். குருக்க அம்புத குருக்கத்தெருத்தம்
மலையினத்தம்.

[illegible]

புனித பூதா குஞ்சுர கும்பணி
புறக பூதா வென்றிரு கண்புனல்
பொழிய மீடுகை யன்புறு னும்பிய மனஞ்சி;
அகில பூதவு டம்பு முடம்பினி
லமரு மாருபி ருங்கர னாங்களு
மவுன வார்வமி குந்துதொ முந்தனி யுணர்வாலே-
யகில வாழிக ளுஞ்சம யங்களு
மடைய வாமென வொன்றென தின்பவாத
யறிவி னேனறி யுட்படி யென்றான் புரிவாயே;
மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்
மணியின் மாருத மும்பல வுட்பரி
மளகி லீமுக மும்பல மஞ்சரி வெறியாடு-
மதுக ராவ சிஞ்சினி யுங்கள்
மதுக கார்முக மும்பொர வந்தெழு
மதன ராசனும் வெந்துயி மும்படி முனிவாரும்;
முருங்கி லோசன முஞ்சிறு திங்களு
முதுப கீரதி யும்பணி யுஞ்சடை
முடியர் பாதியு டம்பின்வி வங்கிய வடிராமி-
முருக நூபுர பங்கய சங்கரி
கிரிசு மாரித்ரி யம்பிகை தந்தநாள்
முருக வேள்வனார் செந்திலில் வந்தநாள் பெருமானே.

னே. துறம்பிய-ததம்பிய, மனஞ்சி-மனத்தைதுடைவனஞ்சி. அகில-எல்லா, பூதவுடம்பு-பஞ்சபூதப்பரிணாமங்களாகிய சரீரமும், கரணங்களும்-அத்தக்கரணங்களும்; மனம் புத்தி சித்தம் அங்ககரணங்களும், மவுனம்-ஒலிக்கும், ஒர்வம்-ஒசை, அகிலவாதிசனம்-எல்லாவாதிசனம், அடைப-முழுவதும், ஆமென-ஆமென்றுசொல்ல, ஒன்றென-ஏகமாக, சிந்தனை-திருத்தியாமத்தை, மகரகேதனம்-மீனத்தொடி, மாருதம்-சென்றற்கூற்ற, பரிமளசிலீமுகம்-வாசனையுள்ள புடப்பாணமும், மஞ்சரி-பூத்தொத்துக்களில்வளிக்கும், மதுகாம்-வண்டாயிய, ஆரவம்-முடிச்சத்தையுடைய, கிஞ்சினியும்-விவ்வித்தெடுங் கலிதும், மதுகார் முகமும்-இனிமையுடைய கரும்புயிலிலும், பொச-சண்டைசெய்ய, முதிழவி லோசனமும் - (போகத்திலிருக்கும் போது) முடியகண்ணும், முது-பெரிய, பசாதி-சக்காதி, பணியும்-பாம்பும்(உடைய), முருக-தவிர்போன்ற, பங்கயம் (உருவகம்) பாதம், கிரிசுமாரி-மலைவாசகம்.

(அ-அ) அந்நகரோட ஞாநம் வகை மேரு நீநாட
வகை காவி தானுட வகைனோடன்
தநித யிரி வாதாமெ னிடை யி னேறு வாராட
வகை பூத வேதான மவைபாட
மதா வானி தானுட மலரில் வேத ஞாட
மருவி வானு ஞாராட மதிபாட
வனச மாமி தானுட கெடிய மாம ஞாட
மரீது மாட சிபாடி வாவேனும்
கருதனி டாத தோன்விம னெதிநி யான போர்மிரி
கருதொ ஞாத மாசேனை பொடியாகத்
கதறு காவி போய்மின விசய னேறு தேர்மிது
கதிர்கோன் விது கோதிடு வரமோது
முததி ரீதி னேசாயு முகக முறி சிப்பாத
அயன ஐந்தி மாமாயன் மருகோனே
அதய தாம மாப்பான ப்பாபுட தேவ மாநாது
ஐனமு டாட வாந்தேவன் பெருமானே.

(அ-அ) உறவினமுறை கதறிவழ லாராரு மாசையற
பறைகிடமின முழவினிசை யாகாச மீதுமுற
அலகிதுள பனாரிசி வாய்மிதி னேசொரியு மந்தநாவி-
னனதுமுச கருனைமன ரோராறு மாநிருகை
நிரப்பயமு மெழிப்பணிசொன் வாங்காது நீன்கிழியு
முபயபத மிசைகுளவு சீரேறு அபுரமு மந்தமார்பும்;

(அ-அ) அந்நகர்பாநகம் அகிலமேரு-உலகத்ததத்தாங்கும் மகாமேரு
மகி - அயின - வேதபாடினாந. அநித - முழங்க. விநி-கீட்டி. அகிலபூத
வேதானம் - எல்லாப் பூதங்களையுமே வேதானம்என். கதை-தண்டாயுதம்-எதி
ரி-படைவன். போர் மீலி - புத்தவீரனான துரியோதனன். காவி - பகர்கூட்
டக்கன். வீது - பெருமைபுடைய. கோடு - வெற்றிச்சங்கு. உததி - கடல்.
சையும் - கண்பகேரும். உலகம் மூகம் - பூதியை யனக்கும்போது மறைக்கும்.
உலகப்பூமி - எருடகானத்தையுடையவன் - உதயதாமம் - புதியவன்-ப்பாபு
டதேவயானாநன் - அருணதிநாதனா யாதரித்தவந்த ஞானன்.

(அ-அ) திதினவனா-திதினவென்னும் வாச்சியம். இசை-ஒலி. மீதுஉற-
மேனே போருத்த. பணி - குண்டளக்களையு புரானம். உபயம் - இன்மை

மறையனையு மமரந்தரு பூமாரி யெசொரிபு
 மதுவொழுது தராமணி மீதேழு அடையொரு [சு-
 மயிலின்மிசை யுருகுபொடி தாவின னுடையர் வந்தக
 மறையிடை யமபுரமு மீதோட வேபொருது
 விருதுபல முறைமுறையி லேபுதி வாதுசெய்து [யோ;
 மதனையொரு குதலையு. நாயேனை யானவின் வந்திடா
 மிறையெயிறு முாணசுரர் போரது பாரின்விற்
 வதிரவெழு புவிபுலக மீதேழு மோலமிதி [கம்-
 பிடிசுளிறு வரிசைகள் பாழாக வெதிசையி னின்றகா
 பெரியசெறி மலையிடிய மாவாரி தூவியெழு
 பெரியதொரு வாயிறுடைய மாகாரி கூவியொடு [நதிரா;
 பிணங்கிணமு முனாவுசெய்து பேயோடு மாடல்செய வென்
 குதமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருடை
 கரடிபுவி கிளிகடிய வாராத காதன்மிரு
 குளிர்கணியி னிளபரம தேயாகி கிடியபுர் குன்றுலாவு-
 கொடியதொரு முயலகனின் மீதாடு வாருடைய
 வொருபுறம துறவனரு மாதாபெ ருவருள்செய்
 குமாருரு பரவமரர் வானுடர் பேணவருந்தம்பிரானே.

(கூ) குறிப்பரிய குழற்குமதி

துதற்புருவ வினாக்குமிரு

குழைக்குவவி விழிக்குமெழு

குழலாலும்-

மறை அனையும்-வேதமோதம். மது வொழுது - தேவனொழுதப்பட்ட. தரண-
 (அடியாணக்காக்கு) முயற்சியுடையவனே. உன்னல்-உனது. மறவி - யமன்.
 விருது - விருதாசியவெற்றிச் சங்கம். இவன் - இவ்விடத்து. எயிறு - பல்.
 எழுபுவி அடிர - இழைமுழுமிநகை. பிடி - பெண்பாணை; அரி கிரா-குதிரை
 வரிசை. காகம்-பாம்புடன். மலை - அட்டருலபருவதம். கடளி - பூதம் கிரை.
 ம் - கொழுப்பு. கொடி - கொடி போன்ற வள்ளியையி. அடிகள் - கால்கள்
 வருடை-மலையாடு. கடிய. (இளைப்புணத்தினின்று) வீட்ட. ஓராத- அடங்
 காத. கணி-வேங்கை-முயலகன் - ஒருபூசத்தலைவன் - மாதா - தாயாறிய உமா
 தேவி. பெரு-பெற்று. மீதம் என்பதின் உம்முட. யமபுரமும் என்பதின் -
 உம்முட வாரியகன்.

(கூ) குறிப்பரிய - கருதுதற்கரிய. வினாக்கும் - வினாக்கும். குழை-
 காத. வரி - மாதவிப்போன்ற, எழு - எழுதின்ற - குழலாலும் - குழலாலும்

கோட்பாபன விதந்தருநிசு சுடர்த்தான கைக்குழை தினுக்குழை வறத்தமுடி	குறியாலும்;
அழப்பெயி தனத்தான கடைக்குழை விவடக்குழை நாக்குழை கைக்குழை	மயராதே-
யாதத்தென நெரத்தென வெந்தருவி யாப்பென நாப்பென பதத்தென	மருள்வாயே;
செத்தென மரத்தானி செத்தருவி செத்தென செத்தருவி வினக்குழை	செத்தென-
செத்தருவி யாதத்தென செத்தருவி பதத்தென யாதத்தென யாதத்தென	மயில்வாயே;
செத்தருவி செத்தருவி செத்தருவி செத்தருவி செத்தருவி செத்தருவி	பெருகானித்-
செத்தருவி செத்தருவி செத்தருவி செத்தருவி செத்தருவி செத்தருவி	பெருகானித்.

போன்ற சொல்லுக்கும். கோடி - கிண்ட அருநிலுக்கும் (குருபெயர்) மற்
றைய அருநிலுக்கும் அளவவந்தருக்கும். குறியாலும் - அக்குறும்.
அருவி - தனத்தும் - மருள்கும். மனிச - மனிசப் பேரன்ற. இவகை-
புள்ளிப்பு. அளவ - அளவம். செத்த - கோபித்த. அடரும் - செ
ந் - மனிசேன. கிண்ட - அளவம். செத்த - (சுப்பெயர்) செத்த. அக
கை - அளவம். அளவம் - அளவம். செத்த - செத்த. செத்த - செத்த.
செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த.
செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த.
செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த.
செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த.
செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த. செத்த - செத்த.

(கஉ) பழுதற யோதிக் கடந்து
பகர்வன நிர்த் அறந்து
பலபல யோகத் திருந்து
மதராசன் -

பரிமா பாணத் தயர்ந்து
பனைமட ஓர்ந்தற் கிணைந்து
பரிதவி யாமெழ் தநொந்து
மயல்கூர்;

அழுநழு நாசைப் படுங்க
ணயிசை மாதர்க் கொங்கி
யவர்பிர் மாணத் துருஞ்சு
மறைபோய்நின் -

றழிவுறு நான்முற் பயந்த
விதிவசு மோமற் றையுன்ற
னருள்வசு மோயிப் ரமந்தெ
நிலைனென்;

எழுதரு வேதத் துமன்றி
முழுதின மாய்நிற் குமென்வை
யெனவொரு ஞானக் குருத்த
ரருள்மேவு -

மிருத்தரு வாகத் துலங்கி
யொருகன தூணிற் பிரந்து
விரணியன் மார்வைப் பிரந்த
தனியாண்மை;

பொழுதிசை யாவிச் சமன்றன்
மருகபு ராரிக் குமைந்த
புளகப மரச் குரும்பை
புடன்மேவும் -

(கஉ) கடந்து-(லைஞானத்தை) நீங்கி. பகர்வன - கொல்லப்படுவன வாயியிவ பஞ்சம். நீச - முழுவதும். பனைமடஓர்ந்தரு - (குறித்தபெண் கிடையாமையால்) பனங்கதறக்காற் செய்யப்பட்ட குதினாமேலேறுதற்கு. பரிதவியா - பரிதவித்து. அபிவை - ஆச்சரியமுடைய - பிரமணத்து - (பொய் ச்) சத்தியத்தால். அறைபோய் - ஒட்டைபட்டி. இப்ரமம் - இத்தப்பிரமை. முழுதினும் - எல்லாப்பொருளினும். ஆய் - வியாபகமாகி. குருத்தர் - குருத் தமாதத்தடியிலெழுந்தருளிய சிவபிரான். இருவுரு - நாகிவ்வடிவம். தனியா ண்மை - ஒப்பற்றவீடம். பொழுது. காலத்தொடு. இவையா - இவைதவையி விக்ரமன் - மிகுபலத்தையுடைய விஷ்ணு. புராரி - திரிபுரமெரித்த சிவபிரா ன். புனசம் - இங்கிதம் - படிசம் - சத்தனம். குரும்பை - குரும்பைபோன்ற சொக்கை. புயகிசி - (அழ்முடைய) புயம்போன்ற விரிவாகிய. வரம அழகுடைய.

பெருமானோ.

மினசபாடு-

தகவல்கள்

இறமேயித்-

நாயக்கேடு:

பயிற்சி-

நுட்பமய்தளர்:

(௧௨) **தெரித்து - முனிப்புக்கொன்ற வந்தது. பயிக்கு. (சாற்பரியம்) -**
சச்சம் - வெருட்டி - மருகச்சொந்த. மதி - சந்திரசூரியோன்ற. திரு - சிறித.
புறவட்டை - புறவட்டைகளையெய் முகத்தா. புயல் - மேகம்போன்ற கூத்
தல். சினைத்து வரிசைப்படுத்தி. அகல் - அகற் றட்டைப்புனை, படுத்த - வீரி
த்த - பளிக்கறை - பளிக்க முண்டபம். புறமிக்க - இக்கிறக்கொன்ற. தனி
யித்து - கிழேதாழ்த்தி உபரிசாதற்கு செய்தென்றபடி. இரதத்து - இனிமை
வுடைய. அரத்து - உயித்தினிக்கும். இயல்வரு-பொருத்துவன்ற. பித்தா-
மயக்கத்தா. பாத்தா. பாத்தாக்கிதியை. அடக்கி - அமைத்து. மீடற்றி
இவ்வட்டிவளங்க. பல்வி - பித்தாமிருந்த. எ - வையினுள்ள. சப்பரை-
பாத்தும். சித்தாத்தாப்பதி - தனியையாட்டித் - அங்கையை. சித்தா.

சுரர்சுந்தர் மனத்து றையித்தகர்
பணிபந்தர் பவத்தை யறுப்பவர்
கடலைப்பொ டியைப்ப ரிசிப்பவர் விடையேறுங்-
துணையொத்த பதந்த வரொற்றி
மதனைக்க டமுந்தர் கருத்தமர்
துணைவற்ற கிர்பைக்கு ஞ்றுநிந்தருள் பெருமானே;

(௯௩) அளகவிரை குணியவிழி
குணியவளை கலகலனை
வழுதமொழி பதறியெழ வணியார-
மழகொழுரு புளகமுலை
குழையவிடை துவளமிக
வழுதகலை யருள்பரவ வதிமோகம்;
உளமுருக வருகலவி
தருமகாரிர் கலவிதனி
ஹுஹுமதி கவடுமதி யொழியாதொ-
உலகடைய மயேனின்மிசை
நொடியளவு வருமளவி
ஹுனதுமது மலரடியை யருள்வாயே;
வளைபுமலை கடல்சுவற
விடுபகழி வரதனெறிர்
மருதினெடு பொருதருளு மாராம-
வரியரின் மிசைதுயிலும்
வரதசய மகன்கொடுமை
மறுகியமர் முடுகிவிடு திருமேசன்;

உயர் அரவம் - மார்பைப்பொருத்திய உயர்த்தசர்ப்பம். (இவ்விரண்டிலும்) ஒருப்ப - ஒற்றுமைப்பட. விருப்பவர் - ஆரையைமுடையவர். பரிசிப்பவர் - பூசியவர். பதத்தவர் - திருவடியையுடையவர். எற்றிடு - மோதுகின்ற. கடி - சோபித்தின்ற.

(௯௩) அளகவிரை - கடத்தல்வரிசை. பதறி - விரைந்த. ஆரம் - முத்துமலை. புளகம் - இவ்விதம். கலை - அத்தத்த இடங்களில். அருள் - அருள்பொல. பாவ - வியாபிக்க. கலவி - புணர்ச்சி. மலி - சேர்க்கை. ஹுஹுமது - வருத்துகின்ற அச்செய்கை (யுடன்). உலகு அடைய - உலகமுழுவதும். நொடியளவு நொடிப் பொழுதளவில். வரும் - சத்திலரும். அளவில் - எண்ணுக்கட.

தவமுநிய வரைநகர -

வகாபுரம் தலைநகர

தகவமெழ முநிசெயி

வடிவேலு

தாவாளி வடநிலகு

ஞாயத்தி மகவண்ணவ

சகலகலை பெருந்தவ

பெருமானே

(க.ச) கட்டது போலகை விட்டு கார

தக்கமி ஸஞான

சுகமேஷு

சொற்கா ஸூழித நற்குண ருடாமி

தந்தி கார

வெளிகாண;

மொட்டல் வாரீச சந்தச டாதா

முட்டல் மீசை

மதிமீதாய்

முப்பது மாலு முப்பதும் வேலு

முத்திரை வாமோன

மடைவேலு;

எட்டலொ ஸூழித வந்தனி கோகோவெ

வப்பெரு மான்மேஷு

வரைசாய-

வெற்றிய வேழாழி வற்றிட மாலு

வெற்றிய யோகோடி

யகரேசர்;

பட்டொரு சூர்மான விக்ரம வேலு

பந்திரை நோவீர

தினகாவல்-

பந்திரை நோடோயு முத்தம மாலு

பந்திரை வானுடர்

பெருமானே.

காரை. வந்த-வந்த. எதிர்-எதிர்விந்து மகுது-மகுதுமாயிவ அகான். அபி
காம-அபிசுருகடய. வந்த-விஷ்ணுபோன்றகனே. சயமன்-தந்தை. (பெய்
ம்) கோமன்-கோமன்மக்கு. மதுகை-மதுகைமக்கு. அமர்-போலா முகிவி
விஷ்ணுத்த வாரீசு. சிவசுந்தர்-சூன். தன்-கோன. தன்-கோன.

(க.ச) சொல்-சொல்லப்படுகின்ற. காணுநீர-அந்தகாணகாரகூடப்
பாற்பட்ட பிரதானவெளி-ஆதாமந்திரசாராயம். வாரீச-தாமகாப்பூவையு
டையாய். சந்த-சந்தந்தையும் சாதார-சுருதாசாரகாரியு முடையவனே. மூப்
பதும்சுருதமூப்பதும்சொன்னாந்தருத தந்தவந்தமும். முத்திரையாய்-
அவையானமாய். மோனம்-மோனம். எட்டலொரு-காணக்கடாத.
வந்திரை-காணக்கந்திரைத்தந்தியுடைய. கோமன்-கோமன்மக்கு. பெரு
மான்-பெருமையுடையவனாகிய தாமகாரன். வந்த-கோமன்மூன். எற்றிய-
கோமிய. சூர்-சூரன்-விஷ்ணு-பார்க்கொமந்திரையுடைய.

(கரு) முருகமயூரச் சேவக

குறமக ளாவந் பூதர

முருகப டரக் கோமள

முலிகிதே-

முமுத்ய காதந் காழக

பசுபதி பாசன் தூய்வினை

முதியபு ராரிக் கோதிய

குருவேயென்;

அருதியு மாடிப் பாடியு

மிருகந் னுடிச் சூடியு

முணர்விலொ ராடிக் கூடியும்

வழிபாடுந்

அலகிலொ ராசைப் பாடந்

நிலைபெறு ஞானத் தானினி

யுனதடி யாரைச் சேர்வது

மொருநாளே;

மருகனெ னுமந் குழற்கொலை

சுருதிய மாமப் பாதகன்

வரவிடு மாயப் பேய்முலை

பருகாழ்வம்-

வருகரி யானைக் கோடவை

திருகவி ளாவந் காய்கனி

மதுகையில் வீழ்ச் சாடிய

விதமார்புட்;

பொருதிகல் சோரப் பாரிய

மருதிடை போயப் போதொரு

சகலிதை யாமற் போர்செய்து

விளைபாடி-

பொதுவியர் சேரிக் கேவளர்

புயன்மரு காவச் ராயுத

புரவதி பாபுத் தேனிரகன்

பெருமாளே.

(கரு) சேவக-வினே. பூதர-மலைபோன்ற. முருகம்-மலரிதழ். பசுப-
ம்-சத்தனம். கோமளம் - இளமை. காழக-விடனுய்ளவனே. பசுபதிபாச-
திரிபதார்த்தங்களின். தூய்வினை-பரிசுத்தத்தொழிந்தன்மையை. முதிய-
பழைய. அலகிலொ-அறிவுடைய (ருடன்) ஆடி-விளையாடி. மருகன்-மரு-
கன். மாமப்பாதகன்-மாமனாகிய கஞ்சன். பேய்-பூதனையாகியதாய். பருக-உ-
ளம். கரியானை-கரியாகிய ருவலையாபிடமென்னும்பாலை. கோடுஅவை-கொம்-
புனை. விளையில்-விளையாடத்தில். மதுகையில்-வீரத்தால். ஆர்-பொருத்திய. புன்-
பறவையை. பாரிய-பருத்த. மருது-மருதமாம். சகலே-எல்லாம். உதையா-உதைத்-
து. சேரிக்கு-இடைச்சேரியில். வச்சாயுதபுரஅதிபா - இத்திரிலோகத்துக்காரா-
னவனே. விளையாடலையவைகளெல்லாம், கஞ்சனால் வீடப்பட்ட ஒவ்வோர-
காரர்கள்.

(௯௯) திடமுடை யகாச் டெனிமுடி. நெற வயிறுனை முகிசு	விதிவெனே-
திட்டி மறனை யொருகொடி. யதனி லெனெழு நகைசெய்	சிவவ்வாற்றே;
படவரை யறனை யுருவிட வெறியும் அ.சமுத முடைய	வடிவெனா-
பாடுகொ டனையு டியமுனை மகனிச் படர்விழி யதனி	விடலாமோ
கடகரி முறவொ டிடவழி றுடைய. கையபறி நிறகு	வருவோனே;
கைதன முடைய சூவர்கள் திறமி கருணையொ டனையு	மணிமாப்பா-
அரவனை யுடைய வரிநிறு மருக வவனியை முழுது	முடைபோனே-
யடிவவர் வினைவு யமார்க யெரு மறமன முடைய	பெருமானே.
(௧௦௦) துள்ளுமத வேண்டைக் தொண்டுகெடு நிகக்	கணியாலே
மென்வரு சோடிக்	கடலாலே
மெய்யுருகு மாணத்	குயினாலே
தென்னுறமிற் சேரத்	தழுவாயே
செய்யகும சேரத்	தெரிவோனே
வன்வந்தொழு குணக்	திருவோனே
வன்விமண வானப்	கழலோனே
	பெருமானே.

(௧௦௧) அயில்-பேல். எரி-அக்தினி. பட-இறக்க. வரை - கிரொஞ்ச
மலை, பசுமை-பச்சைத்தல். படர்-தட்பம். இடல்-தஞ்சுதல். கடம்-மதம். இட
வந்த-பெருவயிற்-சிறி. இனல்பென். அகனி-பூமி. அந்-செட

(௧௦௨) தஞ்சு-தட்பத்துக் தொண்ட-பசுமைய. சோ-முழுதும். திற
லோன்-வன்மைமுடையன். வன்வந்தொழுத-தன்மைமுடையவியோன்.

(கஅ) கருப்பத்	சூறிப்	பிறவாதே
கனக்கப்	பாடுந்	ஹழலாதே
திருப்பொற்	பாதத்	தறுபூதி
சிறக்கப்	பாவிந்	தருள்வாயே
பரப்பற்	குருக்	குரியோனே
பரத்தப்	பாலுக்	கணியோனே
திருக்கைச்	சேவற்	கொடியோனே
செகத்திற்	சோதிப்	பெருமானே.

(கக) பட்டுப்ப டாத	மதனாலும்
பக்கத்துண் மாதர்	வசையாலுஞ்
கட்டுச்ச டாத	நிலவாலுந்
தக்கத்துன் வாடி.	பலிவேனோ
தட்டுப்ப டாத	மயில்விரா
தக்கத்திரி குவி	தருபாலா
மட்டுப்ப டாத	பெரியோனே
மற்றொப்பி லாத	பெருமானே.

(கா) விடமென வயிலென வடுவென நடுவென	
மிளிர்வன சுழல்விழி	
வித்தைக் குப்பக ரொப்புச் சற்றினை	யென்றபேசும்.
விரகுடை வனிதைய ரணைமிசை யுருகிய	
வெருமுக கலையி	
விச்சைப பட்டுயிர் தட்டுப் பட்டுமு	முன்றுவாடும்

(கஅ) கரு-கருப்பத்தில். பத்து-பத்துமாதம். கனக்க-மிருக்க. பாடு-துன்பம். அதுபூதி-கைவந்தபவன். பரப்பு-(விஷயங்களின்) விரிவு. பரத்து-பிரமத்தின். அப்பாலுக்கு-அப்புறமாயுள்ள இடத்துக்கு-அணியோன்-சமீபித்தவன்.

(கக) பட்டு-இறந்து. படாத- (இரத்திதேவிவேண்டினால் அருவமாகி) இறவாமையடைந்த. கட்டு-வெறுப்பி. சுடாத-சாம்பராக்ளைத. தட்டு - (யுத்தகளத்தில்) தடை. தக்கத்திரி-தக்கன் யாகத்திற்பிறந்த முக்கவர்க்குலத்தை யுடைய உமாதேவி. மட்டு-அளவு. மற்றொப்பு - (தனக்குத்தானேசமானமாத வன்றிவேறு உவமானம்).

(கா) விட-யமன். மிளிர்வன-விளங்குவனவாகி. வித்தை - மாயவித்தை. பகர்-சொல்லுதல். பேசும்-பேசப்படும். விரகு-உபாயம். வெருமுக-பலவித.

நடவையி லென்கிவ வுழிபடு தாவின
 நமங்கிடு திரவது [செ-
 டட்டிச் சிவ்வென வொக்கக் கைக்கொடு கோவந்தொ
 நடுகர கதிகிடு மனகிவி வுழிய
 நனாநமந் திருவாடி
 முத்திக் குட்படு ந்தயத் தத்தவம் வந்திடாநோ;
 இயவென வதிஞ்ஞர விசெசர் குலபதி
 வீருபது திரவது
 மந்தரப் பொற்றலை தத்தத் தொக்கொடு நஞ்சவாவி-
 யெரிவெறு முநியெ வினையின மழைய
 மெயின் பரிசைச் ,
 பன்மைப் பட்டெயின் கைப்பற் றிட்டிடு மிக்தரபோக;
 வடவரை வீறுபட வகைகட நவர்பட
 மகவரை பொடிபட
 வையகட் பெற்றிடு முகரக் கட்செவி வஞ்சுருவன்-
 மனவிமுடி தெநிட வனகையன் பவடின
 வனகுட வடமிட

முடிப்புப் போட்டெறு வெட்டிக் குத்திய தம்மிதானே.

மட்டிப்பட்டுக்-கருத்தப்பட்டிம். நடவையி-பொய்விருப்பிட்டிம். தமயினா.
 தமயினாவெயின். திரவ-கட்டம். சிவ்வென-வனாவாச. ஒக்கொடுமிக்க-
 கைக்கொடு-கைப்படுத்தி. கைந-மனம். கித்தியத்தத்தவம்-கதிகிடுவனதனை.
 மந்தர-இரவித் சஞ்சரிப்பவரையெ இவையதர். பொற்றலை - பொன்மருடத்
 தரித்தனை. தொக்குகம்-தொலிவிடத்த. எரி-அக்கினி. வினையினர்-வினையு
 கடைய திருவாவின். மெயின் - மெய்யெழில்; அந்தாவது திரைப்புதை
 கைத்தல். மகவ-புத்தியியைய. பன்மைப்பட்டு-பகக்கினி, வன்னியாயமி. கைப்
 பற்றிட்டிடு-கையையிட்டிக்கும். இத்தரபோக - உயர்த்தபோகக்கையைய
 வனைய. தவத்-தவக்கி. மகவரை-இனையமையையெ கொளஞ்செவி. உதாம்-
 கோவென. கட்செவி-கட்கென தாதாவையெ குறிசெடன். வனகுட-வன
 வையையையதையெ கைக்க. கட்டம்-(கட்டக்குறையய கின்று) கத்தாட. பெர்
 ட்டி-இத்தத்தது.

நுந்நிந்நு.

இவ்வரும்பதவரை பேருகியவர்,
 உறுதாத் தம்முக்கங்க வித்துவான்,

திரு மு. நக. அருணாசலக் கவிநாயர்.

திருப்புக முருளிச்செய்த் அருணாகிரிநாதர் சரித்திரச் சாருக்கம்.

பிரமவிஷ்ணுக்க றிருவரும் அகங்காரத்தால் முடியும் அடியுக்கண்டுவரு
வோமென்று சபதஞ்செய்த அன்னமும் பன்றியுமாகித்தேடி யறியப்படாத
வெப்பெருமான் அக்கினிப் பீழம்பாடி கின்ற திருவண்ணாமலை யென்றால் திவ்ய
சேஷத்தொத்திலே ிண்ட காலந்தாக்குமுன் பட்டணத்தச் சுவாமிகள் தறவி
யாக வெழுத்தருளியிருக்கும் போது பூருவாயின வத்தா லங் பூரிவொரு
கணிகைமாதைத் தாதுவித்து வெளிப்படுத்திய விரியத்தை அமமாதுகொமணி
கையினாலே தாங்கித் சேவாமுகத்தினு யினிமையாக வுண்டு மவழித்து, அன்
துமுதற் கருப்பமுற் றிருக்கணர்; அக் கருப்பத்திலே கத்தவுலகத்தி லிருந்த
பொய்யாபொழிப் புலவர் முருகக்கடவுளைப் பாடமாட்டேனென்ற பாவநிக்ரு
தக்காகப் புதுத் த பத்துமாதஞ்சென்ற பின் புத்திராகாதத் திருவவதா ரு
செய்தனர்.

அப்புத்திரை றாதாவும் மாதாவைப்பெற்ற பாட்டியும் தங்கள் தொழில்
விருத்திக்கேற்ற பெண்மகவைப் பார்க்கினும் பெரும்பிரியம் வைத்து அருண
கிரிநாதனைப் பெயரிட்டு, அருமை பெருமையாக வளர்த்த வருவாராய் எங்
வெக்காலத்து எங் வெக்கடங்கு செய்யவேண்டுமோ அவைகளை வழுவிமற்
செய்து மனமகிழ்ச்சியுற்று பித்தாவதாண்டிலே வித்தியாரம்பமுஞ் செய்வித்
தனர். பின்னர் பிறிதுநாள் கழித்தபின் அருணகிரி நாதாது மாதாவான
வன் தன்னுடைய மூத்தபிள்ளையாகிய புத்திரியை நோக்கி யுன்னுடைய தம்பி
செய்வத்தன்மை யுடையவனாதலால் அன்னுடைய மனம் தருப்பியாருள்படி
கூடுது பாதுகாத்து வருவானென்று சொல்லிவிட்டுத் தேவியோடு மாயினர்.

அவ்வாறே அருணகிரிநாதரை அவர் தமக்கைபாவவன் பாதுகாத்து
வரும்போது அவர் கிராமப்படி யுபாத்தியாயர் சொல்லுழி டுத்து கல்வியைக்
கல்லாமற் பாராமுகமாத் திரிந்து யெனவனப் பருவாடைத்து மிக்க விடபுருட
ராய் வேண்டியவாறு வினாமாதனைக் கலந்து காணமுபவிப்பா ராயினர்.

இங்ஙன மறுபலித்தற்குக் கேட்கும்போ தெல்லாம் வேண்டுங் திரவியங்
களைத் தமக்கைபாவவன் கொடுத்துத் தொன்றதொட்டுத் தொகுத்து வைத்
திருத்த திரவியங்களை யு மிழந்து தன்னாலே யிட்டப்பட்ட திரவியத்தையு மப்
போர்த்துப் பிரித்துக் கொடுத்துக் காணுமல் வீடுமுதலிய நிலங்களை யும் விற்றுக்
கொடுத்து மிகத் தரித்திரத்தையடைந்தனர்; அவற்றை பொரு சிறி தங்ஙன
வையாமலும் தம்மீடத்திற் கொள்ளாதனையெல்லாம் குடிசொண்டிருப்பதை
கோக்காமலும் தம்மைக்கண்டவ ராவருப்பதைக்கருகாமலும் அருணகிரிநாதர்
தமது தமக்கையிடம் மீண்டு மீண்டு திரவியங் கேட்டனர். அவன் அருமைத்
தம்பியே யினி நீ யறுபலிக்கும் பொருளென்னைத் தவிர வேறென்றில்லையே
யென்ன செய்வதென மனம் வருத்திப்பின்னனர்.

அத்தவார்த்தை வேறு பொருப்பட அருணகிரிநாதர் செவிவழிச்சென்று
மனத்தைப் புண்படுத்தினதும், அத்தோ இக் கொடுஞ்சொற் கேட்டுமாறு
அறிவை யிழந்துவிட்டோமே யிதென்ன பாசமென கொஞ்சகொன்று வினா
யாதருடைய மயக்கத்தையும் வருகத்தையு மெண்ணி யெண்ணி யிதனைத்
தீர்ப்பதற் சென்செய்வோ மென்று பெருங்கவலையுற்று மாயுமடைய மச்ச

௩. டீனே வருவதென்பதானந்த பாவசாரம் எம்பெருமானுடைய கருணை விருத்தவா முன்னே வித்தவாமுகமே கொண்டுதந்தேற்ற பத்தி யென்னவென்று கொண்டுதந்தியின்மேயே பெண்ணை பதிமாறம் யாண்டுய்த தவம் யாதிருத்த தோகென்று கொஞ்ச கொஞ்சமுமாகச் சடாகதாச்சதைச் செய்துயந்தனம், எட்டம் மடை திருத்ததுபோலக் கண்ணித் மதுமூடைய கொத்தியுந் பாடும் வடித்தவா ளும் துறவச்செய்யுதல் பத்பல அந்நிபுதச் சச்சப்படிக்கனாத் பாடிச் சண்டவர் கோட்டவர் சண்டவரிப்பு மனச்சுனிப்புய் கொண்கச் சாலச்சுழித்து வருவாராய் ஸம்மாரச் சாத்தருளிய காதகவடியமே டெவ்வென்று கைகூவித்தது வண்டித்தி தமதுகாட்சிந் னுள்ள வேயெய்வாக்கி விளக்குரியவினப்போலப் பிரகாசித்த முப்பத்தாறுவாச் திருமபுரமும் முப்பத்திராணம் புயகருப்பும் பாடினார். அப்பாடினார்க் கோட்டருளிய அப் பெயிரைச் மயின்வகனெத்தி செழுந்த குயிவந்து அருவையிரிவதருக்குத் தரிசனம் எட்டினாவிட்டுப் பிரணவப் பெருகிய யுபதேசித்தனார்.

அச்சுறுத்திடும் உலகோபநாயகம் அடங்கியதே அப்போதிலே யுத்தத்தின் பாகம் என்று கருதினோருக்கே அப்போதே அபத்தநிபந்திட்டு பெரித்துச்சேர்த்துக் கொண்டிருந்ததென்பது தொகுத்தவருக்குப் படித்து வருவாயினர். திருப்புகழைப் போலித்துத் தொகுத்தவருக்கு இம் திருச்செந்தூராவதால் அந்தஸ்துக்குச் செல்பவரும் பொதுவாகவுமுள்ள தூதராகப்பட்டு மருப்பதவராக யெழுதிய செல்லிப்பதித்து கெளிப்படுத்தவாயிற்று. மேலும் சிவந்த அருணா கிதியைச் சரித்திரமுடையதும் அவர் புரணத்தின் விநியாசகங்களுடைய கொள்கை.

இ. மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க விந்நுவான்.

குமரன் றீனா.

இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தான வித்துவான் துவாத்தீம் சநாவதானி
சரவணப் பெருமாள் கவிராய ரவர்க ளியத் திய

கந்தவருக்கச் சந்தவெண்பா.

பாயிரம்.

திருக்கச்சந் தந்தையன்பர் சேரவொட்டா வேண்மேல்
வருக்கச்சந் தந்தவெண்பா வாழ்த்த—இருக்குநெஞ்சி
லந்தா வளவதனத் தன்பா எனப்பரவத்
தந்தா வளவதனத் தன்.

நூல்.

அங்கசனம் பாலுமருந் தாய்க்குமட்டு மாமங்கைக்
கங்கசனம் பாலுமருந் தாய்க்குமட்டு—சங்கையுண்டா
கொஞ்சவளை யாவுகுந்த கொஞ்சகுபி லால்வருத்தி
யஞ்சவளை யாள்கடம்பை யா.

(க)

ஆரம்பார் நீருன தையா கருப்புமுனி
பாரம்பார் நீக்குவாரீ யல்லாம—லோம்பன்
வந்தபின்பு வந்தகந்த வஞ்சியின்ப மிஞ்சுகொஞ்ச
வந்தணந்தி தம்புரிந்து வா.

(உ)

பாயிரம்.

திருக்கு-வஞ்சகம். அச்சம்-பயம். தத்து-துன்பம். வருக்கம்-(அகாமுத
லாகிய முதன் மொழிக்காமெழுத்தின்) வரிசைப்படி. சத்தத்து-பல சந்தக்க
ளையுடைய. இ-அழகிய. அம்-அழகான. தாவனம்-வெண்ணிறமுடைய. வது-
மனைவியாகிய சாகவதியினிடத்து. அனத்த - அன்னப்பறவையினிடத்து.
அன்பானவர்-அன்புவைத்த பிரமதேவர் பாவு-துதிக்கின்ற. அ-அந்த. தந்தா
வளவதனத்தம்-யானைமுக விசயகர். தவனென்பது எதுகைநோக்கித் தாவ
னமென முதனீண்டது.

நூல்.

(க) அங்கு-அவ்விடத்து. அசனம்-சோறு. குமட்டுமா-அருவருக்குமா.
அங்கசன்-மன்மதன். அரு-அருமையுடைய. சங்கை-சத்தேகம். வளை-வளைப
ல். உருத்த-சமுத்தன். அஞ்ச-பயப்படுகின்ற. கடம்பு-கடப்பமாணையுடைய.

(உ) ஆம்-ஓத்து-நீனை. கருப்புமுனி-கருப்புவில்லில். ஓர்-பொருத்தி
ய. உவத்து-மகிழ்தல்.

இக்குறியை வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
திட்டினியை வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத் பங்கயங்கன்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத் பங்கயங்கன்

(௩)

வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்

(௪)

வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்

(௫)

வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்

(௬)

வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்
வாய்ப்புற மொகா காய்வவியைத்

(௭) குறியைப் பூமி. காசா-திருவிடாச மென்னுந் தலத்தினெழுந்தருளி
விருப்பவசே. இத்த-சுருப்பினில். வாய்ப்புற-வாய் வியைத் புட்பபாணம்.
செய்யு-செய்யு செக்கு - செக்குத்த. உரை-மனம். பங்கயம் - தாமதாமத
(பங்கயம்). கன்-கன்சனானவன். அம்பு-பாணம்(பாணம்).

(௮) கன்-பிணத்தின்த. உட்கையிர்-பெண்களே. அப்பல்-பழிமொழி.
கந்த-கன். மனத்தையும்-அழகு பொருத்தம். இவறு-தன். குர்-குரன். பாணி-
கையையுடைய குருவாக்-கையிர்.

(௯) உட்கையிர்-பெண்களே. குறியை-குறியைப் பூமி. குறியை-குறியைப் பூமி.
பெண்களே - செண்களே குறியைப் பூமி. உட்கையிர்-பெண்களே. குறியை-குறியைப் பூமி.
பெண்களே - செண்களே குறியைப் பூமி. உட்கையிர்-பெண்களே. குறியை-குறியைப் பூமி.

(௧௦) உட்கையிர்-பெண்களே. குறியை-குறியைப் பூமி. குறியை-குறியைப் பூமி.
உட்கையிர்-பெண்களே. குறியை-குறியைப் பூமி. குறியை-குறியைப் பூமி.
உட்கையிர்-பெண்களே. குறியை-குறியைப் பூமி. குறியை-குறியைப் பூமி.

கண்டிருக்க கெடுதலிலக்க வாந்திக்க லன்றினொத்த
வொண்டொடிக்கு வாந்திக்கு மொ. (௭)

எனஞ் சமந்தகுழற் கின்பங் கொடுக்கவார
யெனஞ் சமந்தமதிற் கென்செய்யும்—பாலந்த
மந்தவிழி யெய்வதறிஞ் சைமந்தவொரு செந்திவரு
* கந்தவுமை தந்தகுருகு கா. (௮)

இயலிலை மாலைவந்தா லாகிலிலை யென்பதற்கெ
யையமிலை மாலைவந்தா லாகிறவா—தூய்மென்று
சந்தனஞ்சொ ளுங்குகன்ற ருங்கடம்பை யென்றுயம்ப
சந்தனங்க சந்தநெய்வக தான். (௯)

ஒப்பினையு மாவிரதிக் கொப்பாங் கலைஇமா
ஒப்பினையு மாவிரதிக் குண்பரங்கான்—செற்பாஞ்
சோதிசந்தி பாலவாழ்ந் தூவெற்றின் விறுவடைத்த
வாதிசந்தி பாணிவைந்த வா. (10)

ஒமறையைக் கேட்கலை ரோனாமெம்பி ரானுமறி
போமறவா யென்ன வுணர்த்தியவா—சோமன்முத

(௭) என்ன-யாறு. வருமம்-வாறு. என்ன-என்று. அருமந்த-அருமருத்
தன்ன. கணம்-கூடானோம். தரிக்கில்-(இங்கே வராமலங்கே) தரித்திருத்தால்.
அன்றில் ஒத்த - (கூடானோமும் பிரிதலைச் சரியாமலிடக்கின்ற) அன்றிற்
பறவைகையப்போன்ற. என்ன-என்னென்பதன்மேலு.

(௮) எவம்-எவத்தின் வாசனை. குழற்கு-கூத்தனியுடையவருக்கு. அஞ்
சும்-பயப்படுவன். அந்தமறிக்கு-அந்தச் சந்திரனுக்கு. பாலம்-செத்தி.

(௯) மாலை-மாலைக்காலம். வந்து-(சென்றதற்) காற்று. ஒலி-உயிர். இய-
இயனை. மிலை-(ல்) அணிக்த. மாலை-படப்பாலை. தூ-தூச்சரியமரச. சந்து-தூது.
தரும்-சொடுப்பான். உளம்-(ஆகுபொயர்) செஞ்சு. பசுத்தது-பாலைநிறமடைந்த
து. சசுத்தது-செப்படைத்தது. (குறையுல்) எங்கை-எவந்தங்கை.

(10) ஒப்புனையும் - ஆறும். மர் ஓரறித்து-பெருமைபுடைய மன்மதன்
மனைவிக்கு. ஒப்ப-சமானமரச. ஒலி-உயிர். சதிக்கு-இனிகையுடைய இவனை.
(காப்பது) உண்பாய்-உன்னுடைய பாய். சத்தி-உணவயக்கம். பால-மைத்த
னை. அற்புக்கு-அற்பாசிய ரூர். அவெற்பு-அந்தக்கொனஞ்சமலை. விறு-
பெருமைமய. சத்தி வேய். பாணி-கா.

(௧௧) ஒம்-பிரணவமாயி. மறையை-இரகிபயர்த்தந்தை. அபியோய்-
தெரியாட்டோய். அனறவா-சொல்லியருளுவாய். சோமன்-சந்திரன். வஞ்
கி-வஞ்சிக்கோடி. வஞ்சி-பெண். அபாஞ்சி-பொன்மேசுவான். ககம்-கிளி.

கோனலங் காட்டுமொழிக் கெண்ணமுடைய பெண்ணரசு
கோனலங் காரகவி கேட்டருள்வோய்—மாரணம்பான்
முத்தனந்த நிறுநென்று முத்தையன்க னோதுமென்று
சித்தனந்த லாலுவந்து சேர்.

(௮௧)

கும்பனுக்குஞ் சங்கரனுக் குங்குருவே யின்பிாமதித்
கும்பனுக்குஞ் சங்குவரிக் குங்குரீதுக்—கும்பயந்தேன்
நென்றுலுக்கு மைங்கண்ச்சி லம்பனுக்கு மென்செய்ச்சொல்
லென்றனுக்கு மங்கைநித்த மே.

(௮௨)

கூனன்மதி யங்கனலாய்க் கொப்புளித்தா லெப்படித்தா
னூனன்மதி யங்கனலாய் நாட்டுவேன்—நேனலரா
லிண்டுருரை புண்டகாய மென்றமோது சென்றுதூது
பண்டுருரை வென்றவேலர் பால்.

(௮௩)

கெண்டையஞ்சு மால்விழிநி ரீடையஞ்சு மாலிர்
வெண்டையஞ்சு மாபுனைவான் வில்லியென்பான்-சண்டைசெய்ய
வந்துமாயி வந்திடாமுன் மங்கைகாமி கந்தசாமி
வந்துமாயி தந்துமேவு வாய்.

(௮௪)

கேசமஞ்சம் பாமிருதோள் கெண்டைவிழி நங்கைநின்பா
கேசமஞ்சம் பானமரை நீக்குவாய்—வாசமலர்க்

(௮௧) கோலம்-பாலினன்மை கோன்-கங்கோனார். நிறுது-பொரிசின்றது-
சித்தம்-மனம். கந்தலால்-கெட்டிருத்தலால். நகரம் அகரத்தோடு திரிபுபோக்கி
வேற்றுமையின்றி வருதல் கரண்க. மேலுமுண்டு. நிறுநென்று தென்பது, நிறு
தெனவந்தது.

(௮௨) கும்பன்-அகத்தியமுனிவர். பனுக்கும்-தெளிக்கும். உவரி-கடல்.
சிலம்பன்-மன்மதன். என்செய-யாதுசெய்வேன். அலுக்கும்-சலிப்பன்.

(௮௩) கூனன்மதி - வீரநாதசந்திரன். அங்கு-அவ்விடத்து. அனலாய்-
(தன்நிரண்டை) அக்கினியரசு. நன்மதி-நல்ல அறிவை. அங்கனலாய்-சரிசத்தி
-அன்மையுடையவனே; அழகுடையவனே பென்றபடி. நாட்டுவேன் - (தளரவி
டாது) நிலைநிறுத்தவேன். இண்டுருரை - (அருபெயர்கன்) இண்டின் முன்.
ருரைமுன். உண்ட-பட்ட. காயம்-சரிசம். (அனது)ருரை-ருரை.

(௮௪) மால்விழி-மயக்கத்தைத்தருகின்ற கண்டையுடையவன். கிரீடை-
கலவிக்கு. அஞ்சுமர-பயப்படுவாளா. வெண்டையம் - காலிலணியுமோர் விரு
தாபிய ஆபரணம். சுமா-அடிக்கடி வில்லி-(கருப்பு) வில்லையுடைய மன்மதன்.
வந்து-தெற்றற்காற்றது. மாலு-மாலுக்காலம்.

(௮௫) கேசம்-கந்தல். அம்பு-முகத்தில். தோள்-புயம். கேசம்-அன்புடை
யவன். அஞ்சு அம்பான்-பஞ்சபாணத்தையுடைய மன்மதன். அமரை-கண்டை

வாரியமு தாகவாயில் வான்மநிலை வேண்டிநல்வ
வாரியமு தாகவாயி மான்.

(௨௪)

பெறிவிளக்கல்.

சலசமனந் தந்துவிந் ஸ்தாயவடை வகநாச்
சலசமனந் தந்துணிந்த தாற்போய்—கலகமநம்
மாவைந்தா ஸ்ரேயமந், தான் மாதுகந்தா ந்தருந்தார்
மாவைந்தா ஸ்ரேயமென்றான் மான்.

(௨௫)

சாமிகா தாமிதமா தாகினைக்கு மாவிரைக்கொஞ்
சாமிகா தாமிதமா தாசெய்யுங்—காமன்னிநிங்
சஞ்சமல ராவனாடி கண்டவரி பாவர்மன
வஞ்சமல ராருரைசெய் வார்.

(௨௬)

சித்தசனம் பான்மதியாற் றென்றவன்றி லான்மனாஞ்
சித்தசனம் பான்மணியாச் சேர்ந்தகங்கை—கைத்தசனஞ்
சோனைக்கந் தாரைக்கன் மிதுய்க்கும் பூதத்தின்
ஸ்ரணைக்கந் தாழுத்தந் தா.

(௨௭)

சிதமநி யங்கவினை தென்றவிர தஞ்சவிலஞ்
சிதமநி யங்கடலாஞ் சித்தசந்நிப—போதவன

பட்ட முதா-மகிழ்ச்சியுடையவனே, பெருமகிழ்ச்சியுடையவனே மென்றபடி.
கவலும்-கவலையுடையம். கவலுமான் கண்டதயிலானேனக் கூட்டுக.

(௨௫) சலசம்-தாமரை. அனந்-அன்னப்பதவை. தந்து-நூல். ஸ்தாயல்-
பெண்ணின். நிறி-இடை. காக்சல்-காகோல். அசம்-ஆகைன். துணித்தரால்-
வெட்டினதனால். போய்-போகுமா. மாவை மாவைக்காலம். வந்தாலே-தென்ற
காற்றாலே. குமமந்தான்-(உன்னம்) குழைந்தான். தார்-தாராவிய. முதலடியில்
எறிந்திர விதைப்பொருள் கொள்க.

(௨௬) மா-பெரிய. தா-வருத்தத்தின். மிதம்-அனவை. நினைக்குமான்-
எண்ணி மான்போன்றவன். கினை-உன்னை. கொஞ்சமாயி-கொஞ்சாதபென்
னா. தாமிதம்-சோபம். மா-தா-தாய். செய்யும்-செய்வன். சஞ்சமலா-தாமரை
மலராவிய பானமோ. ஆவர்-பழிமொழி. ஸ்ரீ-எவர். தாமதமென்பது இதுநி
யடியில் தாய்தமென எதுகைகேள்பி வந்தது. யாடர் கண்டபிள் ளாரொற்
றைக் கெடுத்தத் தண்டித்தித்தக்கொள்க. இன்னமெனவங்கொள்க.

(௨௭) அஞ்சி-பயந்து. தசனம்-பற்கள். பால்-வெள்ளிய. மணியா-முத்
தாச. அசனம்-சோந்தை. கைத்து-வெறுத்து. சோனைக்கம்-விடாமறைபெய்
கின்ற கோம்போலும். தாரை-கிரொழுக்கினாயுடைய கண்-கண்ணை. தாது-
தாது. உய்க்கும்-(உன்னிடம்) செலுத்தவன். தாது-படை.

வும்பொருதா ஸென்செயலா மொன்றியவ்வே னன்பர்குறா
வம்பொருதா ஸெம்பெருமா னும். (௨௮)

கந்தரிக்கு மாமன்பேர் சொல்லவொண்ணு மாமதிக்கஞ்
கந்தரிக்கு மாமனாந் தேயாம—ஸுய்த்திருக்கக்
காமனத்தன் பார்க்கிக்குங் காரணக்கச் தாகடப்பங்
தாமனத்தன் பாஸமுத்தன் தா. (௨௯)

சூதவம்பா நெஞ்சன் துணைத்துங் வராததென்ன
சூதவம்பார் வாய்ப்பெசா ஸுபமத்தோ—மாதாசே
வேதனைவ னுடரும் வேலனுமை பாஸனுடல்
வேதனைவ னுலெரியும் வேன். (௩௦)

செந்தினக நான்செயமன் நேவர்குற ஸோர்பரவச்
செந்தினக நான்பரம நேகிகா—வந்தெதிரே
முத்தனைவ னேந்தரிமு முக்குமுத னுக்குமுதி
சித்தனைவ னேத்தமுதவல் சேய். (௩௧)

சோலன்பா ஸேவுந் திருமுநத்தான் மைத்தனைவச்
சோலன்பா ஸென்கசக்கச் செய்வானீ—பாரென்றான்

(௨௮) விதம்-குளிர்த்தி. கவிதை-சுடை. சிவசூத்ர-பொயிபெண்ணே.
தமது-தம்முடைய. இயம்-வாத்தியம். சித்தார்க்கு-மன்மதனாகுக்கு. பொது-
புடப்பாணம். ஒன்றியச்-தனிமைவாயுச்சுவன். வேன்-மூருகச்சடவுளே. ஒரு-
ஒப்பித்த. எம்பெருமான்-என்செய்தனைவனே. ஆன்-ஆணா.

(௨௯) கந்தரிக்கு-சந்தாமுடைய இரதிக்கு. மாமன்பேர்-மாமனுயி
விய்யானாயின் பேர். அந்தாவது, மான். மதிக்கு-சந்திரனுக்கு. அஞ்சம்-பயப்
படுவன். உய்த்து-பிதழ்த்து. கா-காப்பாய். தாமன்-மாவையுடையவனே. அந்
தன்-விடையான். பாஸ-மைத்தனே.

(௩௦) உடல்-சரிசம். வேதனைவனுல்-முத்திறக்கு மகனாத் தேவன்றிய
விவரியானால். வேன்-மன்மதனுடைய. சூதனும்பா-மாய்ப்புப்பாணமோ. வானிய
சொருபம்-இனமையுடையான்வையம். அவம்-வீனும். பார்க்க-கன்பார்க்ப்பாவாக
வேதனை-பாமதேவனை. அஞன்-அந்தச்சோகம்.

(௩௧) தினகாரன்-குளிர்த்தன். சோமன்-சுத்திரன். செத்தில் லாத் - திருச்
செந்தர். முத்த அனை-முத்தத்துத்தாயையே கருமைய. அரி-கடனைய ரூ
சந்தர. அதி-யிச. சித்தம்-மனம். வாவனை-வருத்தமின்றவன். தினகாரன்
சென்பது, தினகாரனென மருஉ யோழியாக வந்தது.

(௩௨) சோலன்-மனவானதேசத் தானன்; சோலன் பெருமையானான்.
திருமுநத்தன் - பாசாமுடைய சோலசந்தாச்சடவுள். சோலன் - சோலன்

நின்றான் டம்பா நெருங்காமை பெண்பாவி
யென்றான் டம்பா வினம்.

(௩௨)

சைவலங்கொண் டற்குழலாய் சாமிமலை யாளுமா
சைவலங்கொண் டற்குவரச் சாற்றுவா—யுய்வகையாக்
கந்தர்ப்ப னம்புதொடு கண்டிப்பை யுஞ்சொடிய
கந்தர்ப்ப மன்றுகல கம்.

(௩௩)

சொல்வனஞ்சேர் செந்திற் சுவாமிநா தாருறையேன்
சொல்வனஞ்சே லென்றே தோய்ந்திருந்தால்—நல்லறத்தைச்
காதுவரை நந்தவொரு காலயிலே நிந்தமுரு
காதுவரை நந்தன்முரு கா.

(௩௪)

சோதிக்கு மாஸிமயத் தோகைக்குந் தோன்றன்மனஞ்
சோதிக்கு மாகிலென்ன சொல்வதென்றான்—போதிக்
வந்தனம்பி னுதெந்த மைந்தகந்த சாமிசிந்தை
வந்தனம்பி னுல்வருந்து மான்.

(௩௫)

சௌரியங்கம் விழுவொரு தானா லுதைத்தத்ச்
சௌரியங்கைக் கொண்டான் தனியா—வயிரியொலி
தென்றலந்தா வந்ததந்தோ சிந்தைநொந்தான் வஞ்சிகந்தா
மன்றலந்தார் தந்தனைந்தான் வாய்.

(௩௬)

பான். ஏன்-யாதுகாரணத்துக்கு. சந்தான்கள்-உன்னுடைய திருவடிகள். தம்
பால்-தன்னிடத்து. நெருங்காமை-நெருங்கிவாழாமையால். ஆன்-ஆண்டருள்.

(௩௩) சைவலம்-பாடுகொத்து. கொண்டல்-மேகம். சாமிமலை-திரு
வோகம். அரண்-இராசாவாசிய குமரர்கடவுள். வலங்கொண்டல்-வலப்பிரதக்
கணமரச்ச் சற்றிலந்த. அற்கு-இரத்திரிக்கண். கந்தர்ப்பன்-மன்மதன். உகந்
து-மகிழ்த்து. மகிழ்த்து உய்வகையாக வாச்சாற்றுவாபெனக் கூட்டுக.

(௩௪) சொல்-சொல்; அல்லது கேர்த்தி. அஞ்சேல்-பயப்படாதே. காது
வரை. மோதுவின்ற அசாரை. நந்த-செட. துவரை-துவாரைக கணையுடைய.
நந்தன்-விஷ்ணு. நந்தன் என்பதில் நகரத்தைச்செடுத்துத் தனியரித்துக்கொ
ள்க. இங்ஙனமே தனிக் கேடவந்த இடத்து எல்லாவொற்றுக்களையுங் செபுத்
துக்கொள்க.

(௩௫) சோதி-சிலபிரான். மால்-பெருமை. தோகை - மயில்பேரன்ற
வுமாதேவி. தோன்றல்-புத்திரன். சோதிக்கும்-பரிசோதனைசெய்வான். போ
திக்-(பிரணவப்பொருளை) உபதேசித். வந்தனம்-வணக்கம். பினி-சில
பெருமான். வந்தன்-மன்மதன்.

(௩௬) சௌரியம்-வீரம். சௌரியம்-வீரம். தனியா-புத்திரனை. உவரி-
செடல். அந்தா-(ஒரு குதிரைமொழி) பக்கத்தில். மன்றல்-வாசனை.

ஞாலியஞ்சா யர்குமா வண்பகரி வக
 னமலியஞ்சா யர்கடவா னுந்நெய்—கமலியஞ்சா
 மாதாகு காதுநீர் மாலையுள் வாதுசெய
 வேறுகரு வேங்கொனா சே. (கூ௮)

ஞாலினிளா யர்குமா கொ ணுணந்த னுந்கொலருங்
 கோலினிசை யாழ்ப்புங் குரின்மொழியான்—பாலருங்செய்
 யன்பத்தி யொய்நின்முன மன்புற்ற கொண்டல்புகழ்
 மின்பத்தி கொண்டவரின் வேன். (கூ௯)

ஞிமிரகுமு நஞ்ஞிளையா னின்கச் சிடைபங்
 கமிரகுமுன் காத்தல்கடன் கண்டா—யுலையருளு
 முத்தையாக டப்பமலி மொய்த்தமாற்ப நிற்கலாம
 லீத்தையாவர் பக்கலோது வேன். (கூ௧௦)

ஞெண்டிமுழந் தாளவிளையா னினம்பலி னுன்முருகா
 பன்மிமுழந் தாவணியாற் பாலித்தல்—கொண்டன்கு
 இன்.நமிருந் தாளவிள பென்.நமிருந் தாமிரு
 லின்.நமிருந் தாரருங்செய் து. (கூ௧௧)

தங்கககம் கொங்கைவன சங்கணினத் தந்தமுருந்
 தங்ககக மங்கலிவன் சங்கமலின்—பங்கொடுக்கும்

(கூ௮) ஞாலி-மயில், கரிவாகன-யானைவாகனத்தையுடையவனே. மலி-
 வலியா. இயம்-வாசிபயம். கடலானால் - கடலாகவுடைய மன்மதனால். செங்க
 மலி-செந்தாமரைவிலுள்ள இலக்குரிலின். அம்-அழகு. கார்-கோர்த். மாத-
 பென்-நுக்கு. கருகாது-வாடாது. கரு-கரிய.

(கூ௯) ஞாலம்-பூரிமை. மிகை-மேல். முடி-தலையின். காதலந்தன்-இர
 ண்டாயிர நாகுடைய சூழிசேடன். கோலம்-அழகு. இளை-பொருத்திய. அந்
 தி-யானை. கொண்டல்-மேகம்போன்றவிஷ்ணு. மன்பத்தி - பிரகாசித்திற
 அன்பு. அயில்-கூர்மை.

(கூ௧௦) ஞிமிர-வண்டு. குமிருந்-ஒய்க்கும். கிலை-கரும்புயில். இடை-அந்
 கம்-இடையாயெ சேர்த்தில். இத்தை-விவரமொழி இதை.

(கூ௧௧) ஞெண்டி-கண்டி. முழந்தான்-முழங்கால். பன்மேல்-முந்தாவத்தம்.
 உழந்தான்-உருத்தினான். பாலித்தல்-இருகித்தல். இன் - (அவன்) இருகத்தின்.
 அருள்-கருணை. தன்-தன்-உருங்கும். இருந்தார்-உபகூலம் தங்கியமலி. அரு
 ல்செய்த-கொடுத்த.

(கூ௧௨) தங்கககம்-மகாபேருமலி. இரந்தந்தம்-செய்தந்தன். முருந்தம்-
 மயிலி-செய்தமுன். காகல்-பேன். அங்கம்-சாரம். சங்கமம்-புறங்கி. வேள்-

வோடனக்கார் தூதுரைப்பார் வேனொதிப்பார் வேனெனச்சோர்
வாடனைக்கா வாமைநட்பா மா. (௪௧)

தானந்தந் தாவனத்தைச் சக்கரவா கத்தைப்பொற்
முனந்தந் தாவனத்தைச் சாற்றலாம்—வானத்தார் [வா
மின்பொருவான் கொங்கையைமால் விண்ணொயா ளென்செய்கு
ளன்பொருவான் வந்தனைவே ளா. (௪௨)

தித்தித் தகைத்தவெனச் செப்புவனீ யின்னமும
தித்தித் தகைத்தவெனத் தேர்ந்தனைவாய்—பத்தர்க்கா
யாமத்தோர் தூதிற்சே ரிசற்கோர் காத்திசேய்
வாமத்தோ னிப்பத்தா மா. (௪௩)

திங்கரும்பா முன்னஞ் சினையனவ னூலிவட்கோர்
திங்கரும்பா முன்னஞ் சிறிதருள்வாய்—வேங்கொடிய
ஏதங் கொடுக்கும நேரன்பர் பக்கலனு
காதங் கொடுக்குமுரு கா. (௪௪)

துவரதா மாணேரி சொல்லலர்மர் னூரோ
துவரதாந் தோயிரும்பிற் சோர்வாக்—சுவதுனத்தை
யென்றான்வான் மின்போல்வா ளெங்கோமா னன்பாலே
சென்றான்வா னின்றேரீ சேர். (௪௫)

தாமுதலின் முன்றைநிகர் சொன்னகையாய் தாமரைமேற்
நாமுதகம் போலுட் ளெங்குவதென்—சாமிவரா

முருகக்கடவுள். வேன்-மன்மதன். காவாமை-காவாதிருத்தல்.

(௪௨) தானம்-மதந். தந்தாவனம்-யானை. பொன்றானத்து-பொன்னிடத் து. அம்-அழகு. தா-வலிமையுடைய. வனத்தை-திண்ணத்தை. (ரிசர்) மின்-மின்னல். பொருவான்-ஒப்பாகப்பட்டாதவன். கொங்கையை-தனங்களுக்கு. மால்-துறை. விண்டு-(வாய்) திறந்து. ஒருவான்-நீங்கமாட்டான்.

(௪௩) தித்தித்த - மதரப்பொருள்கள். கைத்தவென - கைப்புடைய வென்று. இத்தகைத்த-இத்தன்மையுடையன. பத்தர்-கந்தாரூர்த்தி கையனார். யாமம்-சாமம். சேய்-மைந்தனே. வாமம்-அழகு. ரிபத்தரமா-கடப்பமரையுடையவனே.

(௪௪) கரும்பா-கரும்பாக. முன்-சிறைப்பட்ட. சினையன்-விலையுடையவனுய. திங்கு-பொல்லாக்கு. அரும்பாமுன்னம்-தோன்றாதற்கு முன்னர். ஏதம்-தன்பம். ஒலிக்கும்-அடக்கும்.

(௪௫) துவர்-அதாம்-பவனம்போன்ற இதழையுடைய. அலர்-பழிமொழியை. மாணர்-(பித) பெண்கள். ஒதுவர்-சொல்வர். அது-அப்படிச்சொல்வது. இரும்பின்-இரும்புப்போல. சோர்வு-சோர்ச்சிலை. சோமான்-தலைவனே. ஆள்-வான்-ஆளுட்பொருட்டி. மாணேரிசொல்லென்றோ னெனக் கூட்டுத.

ரோவென்று ஸீயாவதக் கோதென்று ஸோதியினிற்
காவென்று ஸீயாவாக் கா.

(௪௧)

தென்னவனா கந்தனாயாச் சேவகன்மா தெற்குநித்து
மென்னவனா கந்தனாயா தென்றனத்தை—மின்னசே
யெந்தக்கா ஸம்புனார்வா நென்றப்பா னுஞ்சொலிமின்
னெந்தக்கா நென்னசெயலென் னே.

(௪௨)

தெற்குவனா யார்விழிவா ஸம்பாச் செந்நத்துமனச்
தெற்குவனா யார்வினவித் தெற்குவா—ரோங்குமதத்
தந்தவனாக் குந்தவாடற் சந்தவயிற் கொண்டகாக்
கந்தவனாத் திங்கனாதற் கா.

(௪௩)

தைக்குஞ் சாத்தையிழி சங்கங்கன் டங்கசைத்
தைக்குஞ் சாத்தையிழி தங்கக்கொம்—யகச்சூர்
புகையர் முருகா புகைய் துதிவா
யுகையர் மவதா ஸயா.

(௪௪)

தொப்பிவனா மென்முனியோ சோன்னவனா மின்னுவனாக்
யுகையர் வனாபதமம் காமசாத்—தைப
ஷடம்பா மொகிந்தா ஸூடன்பா டென்சேர்
ஷடம்பா விஷம்பாகு கா.

(௪௫)

(௪௬) து-துஎன்று மெழுத்துக்கு. முதலின்-முதலெழுத்தாயி., து-
வன்பயில். ருந்து-து, து, து; முத்த. கீசர்சொம்-சொன்னுஞ்சொல்லுமின்ற.
கனையாய்-பந்தரையுடையவனே. தாம்-துவிமின்ற. உதகம்-கீர். உன்-மனம்.
துனக்குவான்-சனனப்பவான். ஓதியினிள்-உத்தவன். கா-சோனைய.

(௪௭) தென்னவன்-உத்திரகுமாரபாண்டியன். சேவகன்-வீரன். என்-
யாது. அகத்தையார்யில். அனையாது-சோதது. அப்பாலும்-மென்மேலும்.
இதின்-இத்தப்பென். என்செயல்-என்செய்கை.

(௪௮) தேக்குவனா-(தாற்பரியம்) கைக்குமின்றவன். தந்தம்-(குருபெ
யர்) யனாவையுடைய. வனா-விரோதாதினியை. ருத-(வீராய்) ருத்த. அ
டம்-வயி., அனாத் திங்கன்-அந்தரந்திரான்பேரன்ற. ததம்-தெற்றியையுட
யவன்.

(௪௯) சாத்தது-பாணக்கனின் அழகுடைய. கன்பம்-சமுத்த. குஞ்சாத்
தை-யானைய. கொக்கைக்கு-தனத்தையுடையவனுக்கு.

(௫௦) வனா-சுருதப்பட்ட சொன்னவனா-தங்கமன். வனா-இரோகை.
பதமம்-தாமரை. பந்தரேகை யென்றபடி. காமர்-அழகிய. அத்ததுவ-ஆதி
வாகனத்தையுடையவன். உடம்பா-சீரேவன். உடம்பா-திருத்தவன்.

தோகைக்கும் பாலிலங்குந் தோகைவரை யாய்மகட்கந்
தோகைக்கும் பாலிரசந் தோய்கருப்பம்—பாகைக்கும்
பாவில்விட்டு நாவிலிட்டும் பாவைசற்றும் வாய்திறப்பின்
ருவிவிட்டங் கோய்முறுற்றின் றுள். (10க)

தெளவக் கரத்தயன்முன் னேழெட்டுத் தாமரைப்போ
தொவ்வக் கரத்தயன்சென் றேறதென்றா—னெவ்வந்
தணித்தான் கடப்பந் தணித்தார் கொடுத்தின்
பணித்தா மயிற்செங்கை யா. (10உ)

நந்தலுந் தொண்டருள நண்ணுவாய் பண்ணைதொறு
நந்தலுந் சோலைவரை நாயகமே—பீர்தமின்னுள்
றஞ்சமுரு காதெரிய றந்திடென வோதியுமுன்
னெஞ்ச்முரு காததென்ன னீ. (10க.)

நாளவன சத்திருவே நங்கன்குகன் னைப்பூச
நாளவன சத்திலவர் நான்கண்டேன்—வேளெய்த
அம்பிணையா ரெண்புகல்வா ரஞ்சகமே யென்றனாச்சோர்
கொம்பிணையா வய்ந்திடவே கும். (10ச)

நிலவலைபந் தாங்குமுடி நீளரவின் வாயு
ணிவலைபந் தாங்குயிலே நெஞ்சை—யுலைமெழுகாச்

(10ச) தோகை-மயில். ரும்பு - கூட்டம். தோகை வரையாய் - மயூரிகரி
யாய், ருன்றருக்குடிபுடைபவனே. ரும்பாவில்-ஒருபாத்திரத்தில். நாவிலிட்டும்-
காவிலுற்றியும். திறப்பின்று - திறத்தலில்லாமல். ஒய்முன் - மூச்சடங்கு
முன்னே.

(10உ) தெளஅக்காத்து-தெளவென்னுமெழுத்துக்கு. அயல்முன்-பக்க
த்தில் கருதப்பட்ட. எட்டு-எட்டாவதெழுத்து; தி. ஏழு-எழுவதெழுத்து; து.
(தி) தாமரைப்போது-தாமரைப்பூ. ஒவ்வு-பொருத்துஇன்ற. அக்கா - அந்தக்
கையையுடைப. தயல்-பெண். எவ்வம்-துன்பம். அணித்தாம்-சமீபமாக்இடை
க்கும். அயில்-வேல். தைபல்-தயலெனப்பேரவியாயிற்ற.

(10க) நந்தல்-கேரி. பண்ணை-வயல். நந்து-சங்குகன். சோலைவரை-சோ
லைமலை, பழமுதிர்சோலை பென்னுத்தலம். தெரியல்-மலை.

(10ச) நாளவனசம்-தண்டிணையுடைப தாமரை. அவன் அசத்தில்-அவ
னுடைய ஆட்டுவாகனத்தில். எண்-தோகை. கொம்பு-பூக்கொம்புபோல்வான்.
இணையா-வருந்தாமல். உய்ந்திட-பிழைக்கும் பொருட்டு. ஏகம்-(அக்கேளாதா
க) செல்லுக்கன்.

(10க) நிலவலைப-வட்டமாகியபுழியை. ஊண்-உணவாகிய தெண்டல்.
நிலவல்-வினக்குதல். ஐயம்-சந்தேகம். தாம்-அவன். ஐய-ஐயனே. அத்தோ-

செய்வதென்றோ ஸையவந்தோ செய்வமென்றான் மெய்யொன்றா
வழிவதென்றான் வைகடம்பா ரோய். (௫௫)

நீராஞ் சனமெறிந்து நீன்றாக்கு ஸாப்போந்த
நீராஞ் சனமெறிந்து ஸேயமறித்—நீராமே
விண்ணாரு வந்நிருப்ப தெண்ணையின் வாகிவற்ற
விண்ணாரும் வேலெறித்த வேன். (௫௬)

தண்டா திவாக்குமார் வேனா துவன்மதன்போ
தண்டா திவாக்குமார்பா ராரென்றான்—விண்டோய்
மதிக்கா குறிக்கா மடிக்கா வினக்கா
மதிக்கா யெதற்கிட வன். (௫௭)

பாநனமா பாநாதின் குஞ்சருள்பெற் றுர்க்குமித்த
பாநனமா பாநாதன் வாய்வையா—பாநனமா
வெங்கனற்கொ முத்துநிப மென்புறந்த முத்துமாத்
வங்கனற்கொ வம்பைபெற ளாம். (௫௮)

செய்யுழைய வென்வரவு கோந்திதுக்கும் வாயிதுக்கு
செய்யுழைய சான்றிதி வீதியோ—அய்குவதென்
நென்றவனை யுந்துயர்கண் டுங்குமொடு விண்டனன்
பொன்றவனை யும்புதமுன் மே. (௫௯)

சேர்வாளை வென்றிழி நேரிழையை வாகிசயின்
சேர்வாளைப் போர்வேளை நீவின்கிசை—சேர்வாவென்

கியோ. ஆன்மவ-ஆன்மவாக. கடம்பாரோய்-கடப்பவையுடையவனே.

(௫௫) நீராஞ்-சனமெறி. உளப்போந்த-பவனிவந்த. ஆம்-ஆகிந்த.
மின்-பிரகாசம். வேள்-குமாரக்கடவுளே.

(௫௬) தாது-மடிக்காந்த. இறந்தும்-கொட்டும். இறந்த-தவையு
யெய்வுக்கு. மனக்கால்-தென்றல். மதிக்காய்-(நி) மதிக்கையிட்டாய்.

(௫௭) தாதுமார்-புதிதா. பாநா-குமாரக்கடவுளே. பாது-பெண். ஆத
னம் - இருப்பிடம். வெங்கனற்கொழுந்தா - கொடிய அக்கினிக் கொழுந்தா.
நீயம்-கடப்பவன். மென்புறந்த-(விவன்) மென்மைய தோன்றலில். அம்-அழ
கிய. கனல்-கரும்பாயி உய்ந்தல். கன்னல்-கன்னென கின்றது.

(௫௮) செய்யுழைய - செய்யுயெய் கடந்தவையுடையவனே. கோந்த-உடள்
பட்டு. இன்-விதி. செய்யுழையம்-செய்கின்றதனால் போன்றது. அவன்-அப்பெண்.
உய்ந்தி-உய்ந்தான், துன்ப-பொருந்த. அனையம்-சேர்ந்தி.

முத்தையன் ரைத் துறியை யத்தையி ரக்கமிலை
முத்தையன் துற்றமு மோ.

(௧௩)

கைவளங்காந் தாரமன கன்மொழியா. னின்மயலா
கைவளங்காந் தாரமுத நாகிவிடா—முயல்
தொருகா ளுளதோ ளுமையா ளருள்செய்
முருகா வவடான் மொழி.

(௧௪)

கொய்யம் பருப்பதமா நூறியவே லற்குதல்
கையம் பருப்பதமா வார்க்குரைப்பான்—மெய்யன்பர்
கைத்தலங்கு வித்திறைஞ்ச லகக்கிரங்கு முத்தையன்செய்
வித்தலங்கு ரித்தெழும்பு மேல்.

(௧௫)

கோக்கஞ் சனங்கரைய நுண்ணிதிந் தப்பகழி
தாக்கஞ் சனங்கரையார் தாந்தடுப்பா—ரேக்கஞ்
சகிக்கமுடி யாளோர் கூணத்தி லுணையாயே
லகிக்கமுடி யார்பால கர்.

(௧௬)

கொவி யணையவிழி நங்கைகொண்ட நின்காமச்
செவ்வி யணையறிந்தாற் சீருளோ—தெவ்வியடிறு
ருனவரை போன்மேலு தானவரை நீறுடி
வானவரை பாள்வேல வா.

(௧௭)

பந்தரும்பா வாய்ந்தமுலைப் பாலணிய வேலவனீ
பந்தரும்பா வாய்வழுத்திப் பாரென்று—கொந்தரும்பா

(௧௮) கோ-கர்மை. வான-வானாயுதத்தை. வாரிசம்-தாமரை. போர்-
சண்டையுடைய.

(௧௯) கைவளம், காத்தாரம்-ஒவ்வொரு பண்கள். அன-ஒத்த. அங்காந்
துவாய்திறிந்து.

(௨௦) கொய்-துன்பொடி. பருப்பதம்-மலை. ஆ-ஆக. நூறிய-கெடுத்த.
ஐயம்பு-பஞ்சபாணம். அருப்பது-பின்பது. வித்து-(காமமாகிய) விதை. அல்-
இரக்காலத்தில். அங்குரித்து-முனைத்து.

(௨௧) கோக்கு அஞ்சனம்-கண்களின்மை. துனி-கண்ணிர்த்துளி. தாக்-
கு-மோதுகின்ற அஞ்சபகழி-ஐந்துபாணத்தைபுடைய. அனங்கரை-மன்மத
னா. அவி-பாம்பு. கம்-கங்கைநீர். முடியார்-தலையிலுள்ளார்.

(௨௨) கொவி-மான். செவ்வி-ஒழுங்கு. தெவ்-பகை. தானவரை-மதத்
தையுடைய மலை(யானை). தானவரை-அகாரை. நீறுகுடி-சாம்பரக்கி.

(௨௩) அருப்பு-தாமரை யரும்பு. ஆ-ஆக. கீழம்-கடப்பமலை. பாவாய்-

பின்றுங்க ளீராறு நெஞ்சார வெமேயி
பின்றுங்க ளீராறு வே.

(௧௫)

பாணங் காப்பாணிப் பாணவதைக்கு தென்றன்மாங்
பாணங் காப்பாணி பாணத்தாற்—கோலங்கை
பாணகா வாதாநீ பாராபா ராதாரா
பேனாகா வானோகா மே.

(௧௬)

பீரமாமாள் பூங்கடம்பா பேராழி யுடாம்
பீரமாமாள் குர்வென் பீரமே—சரமாமாங்
கண்ணியுளை பின்றுமேயு கன்னனோடு நின்றயேயி
யெண்ணிகாளை யென்றிடாம செ.

(௧௭)

பீரம்ப டர்க்கழி பெழமுன்போ செம்புமதன் .
சாம்ப டர்க்கயிலி யென்செய்வான்—சேங்க
சக்தா ளுடம்பும்ப சக்தாங் கிவன்றக்த
வெக்தா விவங்கொஞ்ச மா.

(௧௮)

புலவரைபாள் கந்தாழும் போதாந் கிளைகின்
புலவரைபாந் தோகைப் பொருப்பா—கிவரைபா
ரஞ்சுடையா னக்தனமே லன்பினைவே ளுன்புமமா
மஞ்சுடையா னஞ்செயலா மா.

(௧௯)

பாணவபோல்பவனே. வழுத்தி-சொல்லி. அரும்பாகின்றான்-உண்டாகுகின்றான். கண்டகூறனே கண்டன் பன்னிரண்டுடைபவனே.

(௨௦) சரப்பா-சரப்பாச. மாப்பாணன்-விஷ்ணுவின் கைந்தனாகிய. கம்பாணன்-பெண்ணிற் சிறந்த பாள்வந்திதேவி கைந்தனே. சீபாண-சுடப்பமா லுடையவனே. பாரஞ்சாரா-பூமிக்கு ஆராமையுள்ளவனே. யோகமே-யோகமல். பாணாவென்பது, வதனையோக்கிப் பாணாவென்றாயிற்று.

(௨௧) பிரமாம்-வன்மை. குழிக்கு-கெட்டுக்கெட்டு. சும்பிரமாம்-மரமாம். கண்டன்-சரும்புவின்.

(௨௨) பீரம்-பசுவியைதரு. சீரம்-புயிசெய்த பானங்கன். அடர்க்க-கொடுக்க. சேம்-பால். இனம்-இன்கூறும்.

(௨௩) புலவர்-தேவர். கிளை-மாட்டினகன். கிவர்புலவரை. ஆரவந்தினிடம் வரையும். தோகைப்பொருப்பா-உழாவிடையுடையனே. கிவரையா-அத்தரத்தினி. கந்தன்-புத்திரனே. புயங்கு-புயத்தரத்தினிசெய்த. மஞ்ச-அழகிய. அடையா-க-குறி. இது, குறிப்பிதரத்தினியை யோக்கிப்பாங்கி கூறியது.

பூவாக சுந்தரவு போர்வேன் கிழைபூட்டும்.

பூவாக சுந்தான் பொற்கலா—மாவாக

சுந்தரனஞ் சம்புனியுந் சுந்தானம் சுங்கைதருஞ்

சுந்தரமின் துன்புடனஞ் சும்.

(எல)

பெய்வகையா கம்பசப்பப் பெய்கணவே னேகிடினென்

செய்வகையா கம்பமுறந் தேசமுற்தம்—கைவகையால்

வாசவனை மோலிடுத வாகமி மாதமலர்

வாசவனை நீபமுரு மா.

(எக)

பேராத வனியற்கை பேரினுமுன் மாவிவட்குப்

பேராத வனியிசைப் பெண்ணெழில்போல்—வாராது

மாவாக கின்றவனை. வாநாடி வென்றருளு

மாவாக கின்றனைய வா.

(எஉ)

பையவனைத் தான்கினைவேன் பாணந் துளைத்ததுமா

பையவனைத் தாங்கியொரு பஞ்சனைக்க—பையவவத்து

நானோடி வாகாவெ னாதாவெ னாவோதின்

மனோடி வாநாரு மா.

(எங)

பொய்யா தவனவனை போனதுவென் புத்தியினை

வையா தவனவனை நானுரைத்தென்—கையாத

(எல) சுரம்பூவா-இன்பம் உண்டாகாது. பூதுசெம்-புட்பபாணம். பொறுக்கலாமா-தாங்கலாகுமா. வா-வருவாய். கா-கல். சுந்தரம்-சமுத்தில். சுந்தரன்-சங்கையைத்தரித்த சிவபிரான். சுந்தா-அழகுடையவனே. மின்-இப்பெண். அஞ்சம்-பாப்பவென். பூவாதெனபதில் முற்றித்தொடர்க்கது.

(எக) பெய்வனை-அணிப்படுத்த விரைவடைபவன். எ-பாணம். கம்பம்-கரிக்கம். வனை-சக்கரம். மோலி-சிரீடம். கிதைவு-அழியு. மாத-உச்சிராகு மாரபாண்டியனே. நீபம்-கடப்பமலை. வனை-அணிசின்ற. மருமா-மார்க்கையுடையவனே.

(எஉ) பேர்-பெரிய. மா-மாமம். மாவாக-பெரிய தோள்களைடையவனே.

(எங) ஓடி-ஓடிவந்து. வா-வருவாய். கா-காப்பாய். என்வதா எனவேதின் என்றுடைய காசனே என்று சொல்லும். இயாத-இதச்சுண்டை.

(எச) தவனவனை-வென்றியவனாய். வையாத - வெந்துவொள்ளாது. வையாத-காலாத. கம்பம்-கேம்பு. சுந்தா-சுந்திக்குச்சிதது. எனவே, அன்றத்து

தம்புரிந்தார் தந்தகந்தா சஞ்சலம்பார் நெஞ்சினங்கோ
வம்புரிந்தா லென்செயும்பா வை.

(எஅ)

மின்னுளை யாகட்டு மென்முனியிர் வேட்கு ணர்த்து
மின்னுளை யாகட்டு மென்னாது—சொன்னுளை
நூறுதலை யாகாணை நூறுதலை வேலவரு
ளாறுதலை யாறுதலை யாய்.

(எக)

மீனப் படுங்கண்மின்மால் விள்ளுதற்கென் பாலும்வெகு
மானப் படுங்கண் மலர்க்கடம்பா—வானப்
படுத்தகுடி லத்தா னனித்தசுத நிற்கா
ரெடுத்தகு துரைப்பா ரினி.

(அல)

முதுகுதரப் பாலனைஞர் முற்றும்வென்றாய் வாய
முதுகுதரப் பாலையான் மோகித்—ததுகுறைபென்
றெண்கலக்க ணிருகுத்திங் கென்சொ லுக்கும் வாயடைக்கும்
பெண்கலக்க மார்விக்கும் பேர்.

(அக)

முடமனத் தானகல மோலிபுடைத் தானகலங்
கடமனத் தானகலக் கொங்கைசெங்கை—குடமயில்

ய்தவர். சஞ்சலம்-(இவன்பெம்)துன்பத்தை. இனம்-இன்னம். புரிந்தால்-விரு-
ம்பினால். செய்யும்-செய்வன்.

(எக) மீன-மீனையு. மின்னான்-பெண்ணாவன். கடும்-கச்சிறக்கும்.
ஆடும்என்னாது. ஆகுசென்று சொல்லாது இப்பொழுதே. உணர்த்து
மின்-சொல்லுங்கள் (என்று). மீன்னாறுதலை-ஆகாணை. மீன்னாறு தலையுடைய
சிங்கமுடாகாணை. நூறு - அழிக்கின்ற. தலை - முடிவையாகிய. ஆறுதலை -
சமாதானத்தை. ஆறுதலையாய் - ஆறுதலையுடையவனே. அகரணென்பது: ஆகா-
ணைஎன்கின்றது.

[அல) மீன்-மீனையும். அப்பு-பாணத்தையும். அலிம்-கொல்லும். வெகு-
மிருத்த. வானப்பெம்-வெட்கப்படுவன். என்-தேன். வானஅப்பு-ஆகாயங்கை.
குடிவத்தான்-சடையையுடையவியான். சுத - மைத்தனே. அருது - அஃது.
இவ்வனம் அஃது என்பது அருது எனச் செறிவ இடங்களிற் காணம் பற்றி
வரும்.

(அக) தா-(வானமாதத்தாங்குதற்கு)செய்கை. பால்-பக்கத்தில். அ-
னை-வந்த. குர்-குரன் குலத்தை. அமுது-பால். உரு-ஒழுங்கின்ற. தாம்-இன்ம்
பருவம். எண்கலம்-கட்டுக்கலம். உகுத்து-சொரித்து. வாய்அடைக்கும்-வாய்
பேசுவாட்டாமற் செய்கின்ற.

(அஉ) முடமனத்தான்-அறிவின்மையுடைய மனத்தானைய இத்தின்.
அகல-தோற்றேடு - மோலி-கிரீடத்தில். அடித்தான் - (செண்டா) லடித்தவ

வாகனத்த லைச்சடப்ப வாகனென்க னாத்தவழந்து
வாகனத்த லிக்குழற்பொன் டான்.

(அ௨)

மெல்லவருத் தென்றன்முலை மேற்பாய வென்பகழி
மெல்லவருத் தென்றன் விரகத்தாதச்—சொல்லவொரு
நூலவத் த லிருத்த லுத்தறித்தி லெனிருத்த
வெதறித்து போகத்த லென.

(அ௩)

கெடிலும் பங்காக்க வென்வெளியுஞ் சொர்க்குகிழ
மேலிலும் பங்கெய்துஞ்சார் வேலியன்—யாகம்
பாக்குமெ னன்டார் பாதிக்குமெ யுண்பான்
காக்குமெ கந்தாகு டா.

(அ௪)

வாயிலா ழிர்க்கும் வரைக்குமென்க கொண்டாற்கென்
வாயிலா ழிர்க்குமொழி டர். வாயென்—நைபலியான்
குயகாத லன்யாக்கி சோதிாத அம்பாதி
நாயகா கெண்டுவாக னு.

(அ௫)

மொய்யுஞ் சனங்க முனித்தான் மருக சஞ்சங்
கங்கஞ்ச னங்கனங்கன் காமிமன்—செய்கஞ்சங் [ங்ருங்
கொங்கையங்கத் தங்கமின்மைங் கொத்தனத்தன் கொண்டப்போ
கங்குலங்கங் கந்தாஞ்சங் கம்.

(அ௬)

இஃது. அலம்-யார்வ. கட-சே. மன - கிண்பெற்றழுந்த. தான் - அவன்.
அலத்தொழுகை. அடிபாந்த (யன்) தனத்திங். வாகன-தொனியுடையான்.
வா-வருவாய். எனம்-மெனம்பொன்ற. யன்-யன்போன்றவனே.

(அ௨) மெல்ல-மென். வெல்ல-தின்ன. வருத்த-வருத்தப்படுகின்ற.
அ ஒரு அத்தனப்பற்ற. துது-தாதை. உலத்து-யகித்த. இருத்தகுது-வாரம்
யிருத்தகுது. வது-வாரம்.

(அ௩) மேலில-மேலையானம். கெடில-பட்டு-புறமியாடியகத்தல்.
கண்டான்பிக்குமெ-புத்தத்தர் (அ௨ம்) வரைச்சொல்லுக்குமெ.

(அ௫) வாயிலா. குழி-கடல். அயில்-மேல். பாழ்-வினாவினா. நா
ன்-மான்-பொன்றவன். உவாமென் - சொல்லவென்கின்ற. காதலன்பு-ஆ
வையுடைய தொட்டி. கெண்ட-யயில்.

(அ௬) மொய்யுத்தத்திங். சஞ்சங்-மாமனுவை சஞ்சங். முனித்தான்-
சொய்த்தவித்து. மருக-மருகானே. கஞ்சங்-தாமனா. கஞ்சங்-யன்னா.
கெண்ட-யன்னம். கஞ்சங்-தாமக் கொத்ததம்-கத்தல். கந்தங்-திருந். அருகு
அத்தித்த. கந்தம்-கந்தது.

மோதமங்கை யம்புயத்தின் மோதமத வெள்கணைய
மோதமங்கை யம்புயத்தின் மோப்பயலினா—யாதமங்கை
ளாரணம்பி னுவழுத்து மாநிதந்த பாலமுக்கண்
வாரணம்பி னுகரிக்கு மா.

(அ௮)

மொவற் குமுலாதார் மார்வை மதன்பகழி
கொவற் குமுலாதா கன்னெஞ்சா—ஒவ்வற்கு
விஸ்வியா விரக்கெஞ்சி வெள்ளிலோர் பிளப்புமின்று
சொவ்வியா விருப்பகன்ற தோ.

(அ௯)

யமனங் கசப்பாவி யான்முவி சேயுன்னே
யமனங் கசப்பா விருந்தாற்—சமனங்க
மன்றுதைத்தா ராவரெவ ரம்பிகைக்கோர் பாலமலர்
மின்றுதைத்தார் நீபபணி வேள்.

(அ௧)

யாவுந்தா னுமுருகை யாசண்மு காகாங்கே
யாவுந்தா னுமதவே னொண்ணிவ்வா—பேவந்தோ
இப்படிக்கி ருப்பினெஞ்ச மெப்படிப்பி வழக்கும்வஞ்சி
முப்படிக்கு னொப்பிதுண்டு மோ.

(அ௨)

யுதகந் தனித்துடையா யோவிலையோ வேலா
யுதகந் தனிததவுண்மை யோதாய்—மதகந்தி

(அ௮) அமோகம்-அநேகம். அம்-அழகிய. கைஅம்புயம் கைத்தாமரை.
சூரணம்-வேதம். பிஞ்-பின்பக்கமாக. முக்கண்வாரணம்-முன்றுகண்ணையு
டையபாணமுக் கவியகருகரு. பிஞ்-பின்பத்தவரே. தரிக்குமா-தங்குவாரா.

(அ௯) மொவல்-முல்லைமலரணிந்த. குதல்-கந்தலையுடையான். ஆ-வி
யப்பாகிய. கொவற்கு-கடித்துப்பிடித்தவரல். உழவரதா-வருந்தமாட்டாரன்.
ஒவ்வற்கு-சம்மதித்தற்கு. உள்-விளைப்பாய். ஒர்பிளப்பும்-ஒருபாதியும். இன்று-
இன்றைத்தினம். ஐயா-ஐயனே.

(அ௧) அங்கச்சப்பாவி-மன்மதனாகியபாலியானவன். யமன்-நமன். யா
ன்-நான். முனிசேய்-யிருகண்டுமூனியர்பின்பையாகிய மார்க்கண்டன். பேயம்-
அப்புடைய. கசப்பு-வெறுப்பு. சமன்-யமனுடைய. மின்-பிரகாசம். நீபமலர்-து
தைதரர்-கடப்பமலர்கெருங்கியமரலை. வேள்-குமார்க்கடவுளே.

(அ௨) யாவும்-வல்லாம். உத்தாஞ்-செலுத்தமாட்டாஞ். எண்ணிலவா-
அளவுதில்லாதவராக. எவு-பாணம். இதுஒப்பு-இதைப்போல்.

(அ௩) யுதகம் - இரண்டுபெண்டினே. தனித்தஉடையாய் - தனிப்பட்டு
வைத்துக் கொள்மிருக்கிறாய். ஒடுகையோ - அவ்விருவரையும். நீக்குதலில்லை
யோ. கந்த-கந்தனே. நித்த-நித்தியப்பொருளாயுள்ளவனே. மதகந்தி-மதவர

கண்டதும்பி யொப்பவந்த கஞ்செய்பெண்கள் சொற்குண்டர், அ
கண்டதும்பி கிற்குமங்கை கா. (கக)

புகள் நனைமதன்செய் புத்தந்நதைச் சொல்லுநதது
வாகந்த னையென். ர வாமின்யு—வாகந்
நனைப்பார் கடம்பா சசிப்பாரு முண்டோ
நனைப்பாவ நென்கு. ரி. (கஉ)

யோசனைபா விண்ணமென்னை யுண்ணவாச் சொல்லென்றை
யோசனைபாச் சொன்ன துணராயா—வாசனைபார்
நிபத்தா மாகருப்பு ின்விற்றோ வான்மகட்கின்
வாபத்தா மாவருத்தி யான். (கங)

யெவ்வனத்தர் னன், நிமங்கை பாசைகொண்ட துன்மேனிச்
(க) செவ்வனத் தானுமன்றோ சேவகா—பெனவநத்தார்
கையார் பரவுமுரு கையா வெனைநீரா
மெய்யார்-பகர்வரினி மேல். (கச)

வன்விந் கொடிக்குமண வானமதன் வர்விநிக்கு
வன்விந் கொடிக்குமண வானிதொலிச்—துன்விக்கொள்
வந்துவந்து பாயுமந்த மங்கையங்க நோருமுன்பு
வந்துவந்து சேரிதங்க மா. (கஈ)

யெயுடையது அஃது எழிலும்பாடுமாம். கண்ட - (அங்ஙனம்) வந்த
தும்பி-வான. ஒப்ப-போல. வஞ்சகம்-சேல. கண்டதும்பி-விழிநிரும்பி. வான
தன் மதநதந்ததயுடைய மாதந்தத் தன்வினோதிபென்று மேலறிக்கெடுத்
கின்றதாயின மாதரும் தங்கு வினோதியெனக்கருதி விவருக்குச்சேலெய்
வென்பது கருத்து.

(கஉ) யூம்-படையகுப்பை. வன்-வாது.

(கங) இன்னம்யோசனைபா,—யோ,—யன்னைபா -சாடையாக. கம்பத்
தகைய-கடம்பாடுவெயுடையவனே. கருப்பு-கரும்பு. கோவால் - மன்மதவிபந
வெருய்-வருத்தி-வானதைத்து.

(கச) பெனவநத்தான்-இனமப்பருவத்தான். அன்று-அல்ல. செவ்வ
னத்தானும்-வினத்தரித்தானும். சேவகா-வீரத்ததயுடையவனே. பென்வந
து-கடலிலுள்ளவசுது.

(கஈ) வர்விநிக்கு-கீண்டலில்லுக்காக. வன்-வனந்தந்திய. இக்கு-கரும்
பை. ஒங்குக்கு-முறித்தக்கொண்டவருவான். தொலம்-தொலவான். வந்த-
தென்றம். உலுத்த-உலுத்த. இது-(யோதிருக்கின்ற) இது. அக்கைய-(உன
க்கு) (தாப்பரியர்) ஒழுக்கா.

வாசவனத் தாமன் மருதா முருதாவின்
வாசவனத் தாமரையான் வாழ்த்துகந்தா—சசனரு
வங்கந்த பெண்டன்ட நந்தங்கை செங்கஞ்ச
மங்கந்த குந்தங்க மாம்.

(காப)

வித்தகரை யோர்மயிலார் வேலரையல் லாதுபா
வித்தகரை யோமால் விலக்குமா—சித்தமதிற்
சந்தேகந் தானுண்டோ சந்தேகென் றுளன்பா
வந்தேகந் தாவின்றான் வாய்.

(காப)

விரவசந் தன்னையம்பு மேனிதுபோப் பக்கபோத்தா
வாரவசந் தன்னையவட் காற்றுவார்—சோரவச
மாகுமரா மாவிலரா தாவெலுமா னீயுனரா
யாகுமரா மாகலவா யா.

(காப)

வெல்லம்பு கட்டிவரும் வேள்கசக்கச் செய்யாமல்
வெல்லம்பு கட்டி விடலாமா—சொல்லம்பு
கட்டுருடி லப்பரம் கட்டிடையு தித்தருளி
எட்டுருடி யுற்றருக னே.

(காப)

வேலா வலையம்புள் வெற்பசுரர் பொற்பழித்த
வேலா வலையம்பு மென்மலரான்—மாலா
வலைக்கண்டான் வம்பா வலைக்கின்றான் வெம்போர்
விலைக்கொண்டான் வண்டாட வே.

(கா)

(கா) வனத்தாமன் - துளபமலை யுடையவிஷ்ணு. கண்டம்-மூத்தி.
கந்து-சங்கு. தரும்-தக்க.

(கா) வித்தகரை-சதுரப்பாடுடையவரை. பரவி-பரவிபரவிய. தகர்-ஆடி.
சந்து-துது.

(கா) வசந்தன்-மன்மதன். அவசம்-சோர்வை. ஆற்றுவார்-தீர்ப்பவர்.
சோர்-சோர்ந்திருக்க. (காணம்) வசமா-விதிவசமா. மலை-மலைக்காலம்.
எனும்-என்றுசொல்லுவான். மான்-மான் போன்றவன். குமர்-புணர்ச்சிக்கல்
பில்லாதிருத்தல். கலவாயா-சோமாரட்டாயா.

(கா) வெல்-வெல்லுகின்ற. அம்பு-புட்பபாணம். வெல்லம்-சருக்கரை.
ஆமா-முடிபுமா. அம்பு-துகாயகங்கையை. கட்டு-உள்ளடைக்கின்ற. குடியம்-ச
டை. கட்டிடை-கண்ணிடத்தில். எட்டுருடி-ஒருருகல்தலம்.

(கா) வேலவலையம்-கடல். புன்பெற்புகிறாளுஞ்சமலை. வல்-வலிய. மா
ல்-மயக்கமாலிய. ஓவலை-துவசமம். வில்-வில்லை. வண்டி-துட-வண்டி (கா)
கா) அனாய.

வைவாள் பொருத்தாரை மாண்மதியை மன்மதனை
வைவாள் பொருத்தாரை மாதகொன்.ற—வைவாள்பின்
கோலிப்பான் முற்றிவிட கோலிச்சோ டத்திலனு
காமிப்ப வாகக்குஞ்ஞ கா.

(எக)

வைவாள் யன்னாட வாழ்விப்போ ளன்றனையே
வைவாள் யன்னமொழி மாதர்கடை—யிவ்வாலை
தாயகத்த வாலிவந்த சாழென்பு நீமெழ்த்து
மெய்கற்பு வாழ்க்கை வேள்.

(எஉ)

வாழியாதி தாணிப்பெற்ற வாதனமான் வல்லியினை
வாழியாதி ஸாந்தமம் மலர்வாழி—வாழிப்பொற்றான்
வாழியாழி சோழிதோகை வாழியாழி வாகுயிர்
வாழியாழி சோழியை வயர்.

(எங)

(எக) வைவாள். வான்-வாழியும். பொருள்-ஒத்த. தானா-கண்ணாடி
கடைய. மலர்-மாண்போன்றவன். பொருத்தாள்-சம்மதிக்கமாட்டாள். மாதர்-
இத்த (சமயாதி) பெண்கள்; தாயகவாழ்வு; பாராட்டுத்தாய், ஊட்டுத்தாய்
முனித்தாய், கைத்தாய், செவித்தாய் எனப்படுவர். முன்-முன்னாளில்.
யிவ்வு-யிந்தை, கோலி-விளக்கப்பட்டு. கோபம்-அயர்ச்சி. அனுகூல-கொஞ்சுகாத.

(எஉ) வைவாள்-வைவாள்பற்றவை. அன்ன-அத்த. வைவாள்பற்ற
வித்த. இவ்-சொம்பு. அன்னம்-அன்னப்பறவை. மாதர்-அழகிய. இவ்வாலை-இ
த்தலின்பகுலம் பொன். கந்தவாள்-காசனைபுடையபுட்பாணம். உத்த-மெழ்
த்த. வைவாள்ன் குணவதது: தன்மொழியுந்தன்; இதுமுதலாவதவென்
தபத.

(எங) அய்யாண்டி-தித்திராணி. வானவான்-தெட்டையான். வாகுயிர்-
கீரகாருதேவன்.

முற்றிற்று.

இவ் வருப்பதாரை பெழுதியவர்,

மதுரைத் துறியூர் வந்தவன்,

இவ் மு. ௧௧. அருணாசலக் கவிராயர்.

கந்தவருக்கச் சந்தவெண்பாப் பாடிய சரவணப்பெருமாட் கவிராயர் சரித்திரம்.

பாண்டிநாட்டிலே பாம்பர்குடி நூருக்குத் தென்பக்கத்திலுள்ள முனகுளத்தரையில் வேளாளர் குலத்திலே அருணாசலக் கவிராயருக்குப் புத்திரராயும் அட்டாவதானஞ் சரவணப்பெருமாட் கவிராயருக்குப் பெளத்திரராயும் பிறந்த சற்புத்திரரென்பார். அச்சரவணப்பெருமாட் கவிராயருக்குப் பேரனென்பதற்கெய்ய அவர் பேரையே தரித்துக் கொண்டு தமிழ்க்கல்வியை நிரம்பக் கற்று இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தான வித்துவான்களுக்குள்ளே தாமுமொருவராய் விளங்கித் துவாத்திரீம் சதாவதானஞ் செய்தலாற் பெரும்புகழ்பெற்றுப் பற்பல சம்ஸ்தான அரசர்களும் மதிக்குமாறு கற்பனை சிலேடை யமசும் திரிபு முதலிய பற்பல பாடல்களுஞ் சந்தப்பாக்களும் அந்நி விரைவிலே மதுரமாகப் பாடுந்திறமைபுற்றனராய் மதுரைச் சிலேடைவெண்பா, திருச்சுழியல் ஒரெழுந்தந்தாதி, கழுகுமலை யோரெழுந்தந்தாதி, மகரவந்தாதி, பனசைத்திரிபந்தாதி, கயற்கண்ணிமாலை, புலனேந்திரனம்மாலை முதலிய நூல்கள் பாடிப் பிரபல வித்துவானாக இருந்தனர்.

இம்மட்டோ ஓவ்வொரு சமயங்களிலும் ஆங்காங்குப்பாடிய சிங் லறைப்பாட்டுக்களும் பற்பல. அப்பாட்டுக்களும் அவைகளைப் பாடும் போது அப்பாடல்களைக் கேட்டு, ஜயித்தார்களும் பிரபுக்களும் பேரா னந்தமுற்ற, அருமைபாராட்டி யுபசரித்த வையவங்களுந் தனிச்செய் யுட் சிந்தாமணியிலே யெழுதப்பட்டுள்ளன. ஆங்குக் காண்பார் காண்க.

இங்ஙனநிகழுங் காலத்தில் கலியுக வரதராகிய குமாரக்கட வுண்மீது பத்திமேலிட்டாற் பலநிறை நயங்கள் செறியக் கந்தவருக் கச் சந்தவெண்பா வென்றும் நூற்றமுன்று பாடலடங்கிய நூலைப் பாடி, அவ் எம்பிரான் நிருச்செவிகாந்தித் திருவருள் பெற்றனர்.

* இவர், திருவாவழிநிறை யாதீனம் திராவிடமா பாய்ய கந்தராசிய மாநவச் சிவஞானபோகிசனது மாணுக்கருட் நிறத்த சோமசுந்தரம் பிள்ளை யவர்களைத் தமக்கு வீத்தியாகுருவாகப் பெற்றவர்.

சாஸன சாவணப்பெருமாட்கவிராயர் சரித்திரம்.

இங்ஙனம் சந்த அலகார்ப்பாடதவிலியென்பது யாவருக்குஞ்செய்த
விஷயம். இங் அருமை பெருமை கோக்கியே மனவாரப் புதுமண்ட
பம்புத்தகக்கடை மகா-ந-ந-புரீ இ. சாம. குருசாமிக்கோணாவர்கள்
நிஷர்செத்துர்ப் பிரபத்தத் திட்டிடன் சேர்க்கவென்றி மென்று
மெய்யாராய்க்காதி வென்றிக்கொண்டபடியே அப்பிரபத்தத் திட்டி
விசயநிலை அரும்புதலரை யெழுதிச் சேர்த்து இங்நால் அச்சிடப்
பெற்றிருக்கிறது.

இங்நான்கிவியாசிய சாவணப்பெருமாட்கவிராயர் இந்நூலுக்குச்
சுற்றொருங்குறைய இருபத்தைத்து வருடங்களுக்கும்முன்னர்ச் சிவபத
மண்டித்தனர்.

இங்ஙனம்,

சீனி மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்,
மதுரைத் தமிழ்நாங்க லித்துவாய்

குமாரன், ஹீனா.

பகழிக்குந்தி அருளிச்செய்த

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளை தீர்ப்பிழ்.

அரும்பதவுரை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

(ச) னத்தே - அநிய விசக்க
செல்லு அல்லவது. இன்னவாசிரியர்
வணங்கா யிருந்தும் மற்றையரைப்
போலாது முருகன் டவுடையப் பாடின
சென்பது. சேர்ப்பாகத்த - அருச்சுன
ன்தேர்ச்சாடியாகிய விஷ்ணுவுக்கு.

(உ) புரக்கும்-சாக்கும்.
(உ) மரு-வாசனை. வண்டல்இதம்-
மகனின்விசையாலும். எக்கர்-மணலமே
டு. சம்பிரன் - செருக்குடையவன். கு
றம்-சிறிய. முட்டாது - முட்டுப்படா
து. பொதுவற-தனக்கேசொந்தமாக.

முதலாவது காப்புப்பருவம்.

(ச) புசாம்-மலை. புருடதன்-இங்
திரன். ககனவெளி-அசையவெளி. மு
கடு-உச்சி. புத்தேன்-சிவபிரான். குட
க்கு-மேற்குத்திசையாகிய திருச்சென்
தூர். பொருட்டு-தாமரைக்கொட்டை.
படைக்கு - சிருட்டிக்கு முதல் - அநி
யாகிய பிரதிருதியாகைய. படைக்கும்-
படைக்கப்படும். ஆம்-ஆத-விருதபா
சுமலிதம். அளிக்கும்-சாக்கும். ஆழி-
சக்கராயுதம்.

(உ) குழவி-இளமையுடைய. உர
சம்-பாம்பு. ஒருகு-ஒழுங்காகவிருக்கி
ன்ற. உறாசொய்-சொந்தனான். உயி
ழ்-வெளிப்படுத்தின்ற. சவது-கடல். வி
டவடவை - விடமாயி அக்கினியை.
கண்டமட்டி - கழுத்தனவுர். மணியு
டை-மணிகளையுடைய. பரிபுரம்-பரத
திலும்பு முரவ-நயிச்ச. பவுரி - உத்
தினவேறுபாடு. ஸிசெவியென-விநித்
தசட்டியவல்லவாக. முறவல்-பந்தன்.
இருள்வனம் - இருண்டசாம்போறா
திர்புரம். பூச்சவர்-உண்டாக்கிபவர்.
சகனவகனன் - சகனாநாதி-இளைய
சேர்ச்சவுருவமுடையவர். இச்சதபா
தவர் - வெள்ளியப்பலத்தை யுடைய
வர். யுகச்சன்-பிரண்டு. இடைய-அச
வமுன். இடைய - உழுச்சப்பட்ட.
இமலம்-பசுநிர். இடிபகம்-இடியோ
ரைமுண்டாகும். முதல் - வயதுசென்

ற. கழுது-பேய். மொய்ப்பனை-வலியு
டைவனை. கடம்-மரம். வழுடைவ-
வானை. சென்சனை - வாயனை. குரி
சில்-பெருகையிற் சிறந்தோன்.

(உ) சத்ததம்-எப்போதும். பாசு-
மழு. அனெம்-எல்லாம். சூதாம்-அன்
பு. அசனம்-கன்சன்மை. அனுபூதி-
உண்மை. அபினம்-பின்னம்-கலந்த.
இ-அழகிய. பண்பந்தி - படத்தின்வரி
சை. கச்சனி - கங்கைத்தை யுடை
யவன். மறவி-யமன். பாசண்டம்-உச்சி
சம். முரி-வளைந்த. சேர்த்தாம்-உத்த
ல். மணியெயில் - இரத்திரிடம் மன்
டலக்கொன்-பூமியிற் படிந்த. இறும்
இறும் - ஒடியும்ஒடியும். மருக்கு - இ
டை. இரங்க-வருந்த. முதுவகைய-
புன்கிரிப்புச்சையத. கோமளம்-அழகு.
சத-சாக்கு. பரிந்து - விருப்பி. அஞ்
சல்-என்றவை-அஞ்சுந்தளவென்று சொல்
லுதல். உடைமை-பொருள். உருமு
க' - மச்சத்திச மண்டலத்திற்சுதி.
தோரை-மயில்வரல். தோற்றம்-வெ
ளிப்பொல். அசகபயில் - வெளிப்
படாமறவன்செய்ததலில். மனோ
சாம்-மதிழ்ச்சி. தரியவர்-பகைவர். பி
சென் - அசன். பறவையுச்சதாம்.
பாடல் - பாணிப்பாட்டு. இத்திசை-இ
லக்குயி போன்ற. மேரனம் - புண
ர்ச்சி. தோட்டுஇதந்தோடாகிய இச

இரண்டாவது: சேங்கீரைப் பருவம்.

(அ) காங்கடலிடர் - (இருபெயர் சொட்டி) நஞ்சு. பருவாய்-பிளந்தவாய். மாகுளம்-பாய்பு. உயிர்ந்த - சத்தியம். விருப்பம். பணிக் கந்தைந்த திர்-இரத்தத்தின் திரண்டபிரதாசம். ஸூத்ரி-யுகத்தகாலம். வேய்-மூப்பின். கங்காசர்-முழுவுறும் பணிக் கிரை பிரதன். கடுப்ப-ஒப்ப. கவை - பிளவு. கவரி-எருமைகன். சதிர்வெயில்-சூரி உகிரனாம். முரித்து - பின்னப்பட்டி; அடைபடர்ந்து. இரத்தத்தகடு-வென் னித்தகடு. எரு - எருவாக. சாஸில் - மலைப்பக்கத்தில். திசையெறியும் - அ லைய விசும். அலையாய் - கடலிடம்; திருச்செந்தூர்.

(உ) கறை-விஷம். முன்-முன்னை ப்போலங்கூரிய. எயிற்று-பந்தையு டைய. துத்தி-படப்பெரறி. கச்செவி- கண்ணை காதுகப்பெற்ற. பரிதலை - பலதலை. காகோதாம்-ஆதிசேடனாதி யபாம்பு. வடபூதாம் - மகாமேருமலை. மகாம்-மகாமீனா. குண்டி-அகழ்-மிக்க அழம். சலாசரி - கடல். சுதக்கெழ - வற்ற. பொறை-பொறுத்தல். பொதி ரெறிய-ஒட்டைபட. உட்ச-பயப்பட. பூ - அழகிய. புருகதன் - இத்திரன். வெருவி-பயத்து. திதை-சப்பம்.

(உ) பொய்கை-திருப்பாங்குன்ற த்திலுள்ள சரவணப்பொய்கை. கய ல்-செண்கடமீன். சேக் - கெண்டை மீன். அது-அப்பறவை. (இது) இத்த மீன். அநிசயமென-(சரவணப்பொய் கைக் கையின்ருக்கிற பஞ்சாக்கைப் பாறையிற் சிவபூசை செய்துகொண் டிருந்த கக்கீசர் பூசையை விடுத்த) ஆசனியசமன்று சொல்ல. பேழ்வாய்- பிழந்தவாய். கொண்கபோய்-(அங்க காரைப் பூசைசெய்திய குற்றத்திற்கா கக்) கொண்கசென்று. இழ-அடிப்பக் கமையிருகை. இச்சரிதம் திருப்பாங் கிறப்புரையுத்திலே விரிவாகக்காண லாம்.

(அ) குறுமுறை-சிறிய அரும்பு. கறித்து-கடித்து. குதட்டிம்-அதன்ரும். புனிற்று-இரையையுடைய. குழ-இர னைம். அவிழ்-விசிந்த. குரம்பு - கரை. மடல்-இலையாடிய. கதவி-வாழை. அ த-கடை. பந்தர்இடு-சாஸையாகச்செய் யப்பட்ட. குண்டிப்பலவு-பழமாகிய கருவைத் தூரிலேயுடைய பலாநாய். இடறி-தட்டப்பட்டி. பணிலம்-சங்கு. மகாநழி - மகா மீனையுடைய கடல். பொருத-மோதப்பட்ட. குறி-உச்சி ப்பு. பதாசை-கொடி. எருமை அலையொடு பொருத எனக்கூட்டுக.

(இ) வீறு-பெருமைபாசாட்ட. கதிர்ப்புர - சூரியனுடைய சிறம். இ லை-தாட்டிவடிவம். இடையெரிசன்-தூர் க்கையெவற்பெண்கன். கங்கத்தம்-உட ற்குறைப்பினங்கன். மாத்ருட - வி ரோதமாகக் குதிக்க. முது - பறைய. பகரி - எருமைக்கடா. பிடர்-பிடரி. மறவி-யமன். மச்சுட-(பேரணையிட் டி விசேவென்று) யாசித்துவாங்க்கட் ச. உடல்விழிக்குகிரிசில் - சரிசுத்திற் க ண்கையுடைய இத்திரன். மாகமுசுடு- ஆகையத்திருக்கியில். பாதுகூட-பருந் துகன் வினையாட. பரித்து-(கையிலே) தாங்கி. விந்தாலவி - மலைக்காட்டில் வசிக்கும். சேது-சூழம்பு. ஆட-தோய. சிறமுறுவல்-ஆதிம் - புன்கிரிப்புச்செய் யு.

(அ) சலாசரி-கடல். வடபூசாம்- மேருமலை. ஊடாட-சிலையெயசய. த காம்-உயிர்ச்சாந்து. முருகு - வாசனை. கொசு-குதில்யில். தவனம்-வெணமை. தரவெயர்வு-முத்துப்போன்ற வேர் வைத்தாரி. பங்கையி - பங்கையாள் கி ன்றஉமாதேவி. பண்டி-வயித. புழுதி யாட-தாவிபாய. கொம்-உச்சி.

(அ) சரி-இத்திரணி. இத்திரை- இலக்குயி. அத்தனான்-பிரமா. அஞ் சேல்-அஞ்சந்த. உத்து - செலுத்தப் ப ட்ட வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கு. முன தில்-முத்தம். முத்து-முத்தம். ஊர்

கந்தத்திலுள்ள, கந்து - சம்பந்தம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ள திரிபுரம். குன்று - பெரிய மலையாக, புதுவை - (மகிஷாசுரபாண விரைபாணத்திற் கு) கந்த உலகம். செவ்வாய் இவ்வழி - செவ்வாய்க்குரிய பகுதி. இவ்வழியாகச் செல்லும் வழி.

(அ) பன்னிதம் - இவ்விதத்தைத் தயார் செய்து, மலர்-பொருளில், மது-பொருள், உணவு-பொருள் போன்றவற்றைப் பொருத்தும். சுத்தநீர்ம சமையலாகியும் உணவு-பொருளாகவும் வளம்-வளமாகவும் உபயோகப்பெற்று கொள்ளலாம். திடமெற - பெரிபட, வளம்வர - சித்திபெற, பெயர்வர, காலம்-பெயர்வர என்பதில், திருவாய்-திருவிதத்தில், செருவியல்-புத்தகத்தில், தினகர-சூரி என்பவர்கள் உபயோகப்பெற்றனர்.

(5) உணர்ச்சி-சோதனைக்கு செ
ய்தியது. உணர்ச்சி-மனவியைத் த.
உணர்ச்சி-சத்தியத்தின். சத்தி-சத்திய
இ. உணர்ச்சி-சத்தி சத்தி. சத்தி-சத்தி
சத்தி-சத்தி. சத்தி-சத்தி. சத்தி-சத்தி
சத்தி-சத்தி. சத்தி-சத்தி. சத்தி-சத்தி

[illegible]

யத்திலும் முத்தொழையம்) நிலத்திலும், வணிகரின் - விவரபாசிரியரால், வந்த-
கொண்டிருந்த, எந்தவும் (பாசனமுடிக்
கருத்தி விட்டெழியும்) தூஷடம் - மு
த்தொழையிலும், புத்தும் புணரில் - (பாட
ய்) பாசனம் சமாதானத்தென்பது ஆட
ல) எனியும் துபாஸத்தின், தென்னு-
கணலி முக்குலித்தா-ஆகித்தி. பாச
ம்-வினயம், அகா-அ-சேத்தையுடைய,
வித்த-விதைகொடியுடைய, வித்தா
ம்-அகலமுள்ள, (தாவு- (குருபெயர்)
தோட்டத்தில், முதக-மீக, வத-உய
கீத, ஆக-அருமபு ஆட்குதெய்துதாம்,
முதகம் - தமியில், விளம்பி (முதற்
குறை) கம்மீக, முட்டாது - முட்டிப்
பாடின்தி, கடைமி-மருத நிலப்பெண்
கம், சாவியில் - செப்பியில், பூகம் -
அருமமாம், முருகு-தேன், கொத்த -
பூக்கொத்த, பித்தினகப்பட்டம்-கவுத்
ததகங்கையுடைய தூஷடம், மருகு
தெரு, முதகம்-திருமுத்திலும், பா
ய்கா-தன்மை, கைக்கால்-நிற்புக்கீச்
சால், மதியில்-தடாகத்தில், மேதி -
அருமை, கம்பே-புதுகாணகவே, கொ
து-உயில், செதியில்-கெருத்தும், கரி-
குதம், கண்டகம் - தவிர பாசனம் -
வினோதபவமலரில், செரு - இருதி,
தப்பிதப்பு-கம்பெட்டிப்பு, புதையி-
குழியில், தமம் - பேசுவோர், விதை
ப்பு-வந்தமை, எக்கேயம் - திவ்யந்த
கணிகந்தி (இக்கும்) கவியித்தா
தும், கனம் - கட்டம், பணிகம் -
கங்கம், பட்டினம்-திருத்தோதம், தி
விதி- (கந்த) இயதகதையுடைய, திச
கந்தகுரு - குரும்கம் (நாடகம்) ப
யப்பட, விடபுதம்-கூசையுத்தினிடம்,
குவித்த-குவிக்கப்பட்ட, கவுல-கீச
கம்மீக, திவ்ய-தப்பகாச, சேவக-வி
ததையுடையவனாக:

முன்னுரை: தூலப் பருவம்.

(ச) அடரும்-கெடுக்கும். நீதி - நீண்ட. தனக்கே அனகாபுரி; குபேரன் பட்டணம், காதி - ஸ்கைன், ஈகோன் பதினமர் - பதினொட்டு வகைச்சிவகணங்கள், சுடர்-பிரகாசம். இருசுடர்-சூரியசுத்திரர். எழு வர் - சத்தமாதர். படரும் - விளியுந். பரிதி - சூரியனாடைய. பரிணாமம் - போஷதத்தல். பழமாம் - பூலமாம். நிமிரும்-உயரும். பாழிங்கை - பருத்த துவிக்கை. புதர்-புள்ளி. தந்தி-விசேஷகாரியமாயினா.

(உ) கங்குல்-இரவில். பொருந்திய (தாற்பரியம்) மலர்ந்த. கழி - கழிந்தல். பழனம்-வயல். கவை-பிளவுபட்ட. அலவன் - கண். புளிசத்திடர் - மணய் மேலி. சுவர் - வெடிப்புநிலம். தூவு-கிணறு. கொங்கு-வாகன. குதமுன்-சிறியமுன். குடக்காய்-குடம் போன்ற தாழங்காய். புயல் - மேகம். கொழுதம்-கிண்கிண்கி. செய்குன்று-விளையாட்டுக்காகச் செய்யப்பட்டமலை. திமிசதிவாகா - இருளுக்குச் சூரியன் போன்றவனே.

(உ) தாமம் - பூமான். கொழுதி-கிண்கி. சுருங்கி-வளைந்து. இருண்டு-கருவி. தமாம்-பேரொலி. கிடந்து-கிடக்கப்பட்டி. செறித்த - செறிப்பையுடைய. மருங்குல்-இடை. குடிவாக்கு-குடியிருப்பில்லாமற் போக; இற்றுப் போக. குறையிஸ்-காதிஸ். வெருவி-பயந்து. கயல்-கெண்டையின். மதக-சுழந்தியடைய. வெயில் - பிரகாசம். உச்சிது-குழப்பிட்டு. ககாம் - ஆகாய மண்டலத்தை. வடவென்பென - மகாமேருமலை மென்று. தெய்வக்கவிது-தெய்வமாயினா.

(ச) உததி-கடல். படரும்-விளியும. பரிவவா - பெரியகோவர்த்தனமலை. பதமம் - கிண்கிண்கி. காமபு-முகத்திழை. தொனி-நகைமாய். சததம்-முத்திக்குட். தமாம் - பேரொலி. காவித்தி-தூர்த்தி; கவை-பச்சுக்கட்டம்.

முறை-அரும்பை. அடை-இலை. புனிதநுக்கவரி - இனமையுடைய எருமைகன். செரித்து-(விசேஷம்) உடைத்து; கட்டுவிட்டு. அமுதம் - பால். பேட்டு-வெணம் - பெட்டையன்னம். உடைக்குக்கவரி மெனக்கட்டுக.

(ந) மங்கலம்-சுபமாயிய. மங்கலதாய்-வாழ்த்துதாய். வனோர்-மற்றவர். வார் - கச்சு. நாடுதூரதே - உயிரே அசையப்படாமல். சுடாது ஊடாரோ- (கேட்டவர்களைக் கொடாவிட்டால் உன்னோச்) சோமல் ஊடல் செய்ய மாட்டாரோ. கொண்ட - பிணைத்தல் செய்த. நீகோமான்-நுமா - (கொடாவிட்டால்) தலைவனுமுமா. வாக்ளா - பெரிய பாண்டிநாட்டையுடைய வனே. வாழ்-வாழ்க்கையுடைய. கங்கு-கிண்கிண்கிக்குகனும். வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்குக்குகனும். மங்கையர் - வளம்பி தெய்வமாயினாயம்மை மார்.

(ச) (உன்னோத் தேடித்திரிதலால்) மாகதம்-பச்சுக்கட்டம். வாகாய்-குழங்காய்; சிறிது சிறிதாயென்றபடி. வார்-கிண்கி. வேர்-வேர்வை. கோரதோ-குழாரதோ. காமலர் அனா-கை மலராயிய மெத்தைவை. மடவார்-பெண்களாயி ஊங்கன். காணுதே-காணாமலே. போமோ - போலோமோ. பொருமய-விமதிய. முலை-முலைப்பால். புாவலர் - காப்பாளர். போதாய்-வருவாய். போதூதம் - பூக்கள் உண்டாம். போவோமோ என்றது; போமோவெனக் குறைத்து கின்றது. மடவார்என்றும் படர்க்கை, சூரிடம்பிற விட்டதமுலமுனவே மென்றும் விதியால் தன்மையிலே வந்தது. இம் மடவாரானவர்-கைததாயர்.

(ஈ) சுரும்-யிறும். இரல்-(சூன்) பேரணா. இயல்- (உன்னுடைய) சன்மையை. மேருவணாரி - மகாமேருமலையையுடைய பாண்டி நாட்டில். வேரோமென - (இது) சமயமென்று.

மீட்டி-நிஞற்ப (முன் வந்து) விழுவார்-
விழும்புவாராய். அருள்-வெள்ளம். இ-
லர்-வாழ்வு. தாது-குருவித் பருவம்.
மே-மேம்பதம். அழி-உவந்தவந்தை. கை-
வாய்முகந்தவந்தை. சம்பம். அழிவாய்-
பிழிந்தோர். ஒரு பாண்டியன் மீன-
கொண்டைய மெருகையினால் கட்டி.
பாண்டியன் வந்தவருடைய பாண்டி. க-
ட்டை-மேரு மெருகென்றார்.

(அ) மீன்புறம் - மீன்களையொத்த
த. கென் அணி-மந்தைக்கென்களையொ-
துபாடியதும். மாரா-நீங்காத. விநா-
பெருமை. தோங்கல் - கட்டப்பமையி-
லினா-வாசினா. பொரு - பொருத்தம்.
புறநி-அழகிய குழியும்-மரக கழு-
வப்பட்ட குழியும். பாண்டியன் - வயி-
தும். மெய்யும்-வாயும். மேலே-(உன்)
வரிடத்தே. விழுவார்-விழும்புவார். த-
வந்தியம் - (வரிடத்தினாமல்) தவந்தி-
துகொண்டு நிமிர்ந்தான். கைக்கை-கை-
கவிடத்தே. பரிப்பிழையினாயும்-
உண்டாகுய் இத்தகையபெருகும். கை-
தவந்தி கைக்கை பெருகும். ஏதே-
ன் காத-இவற்றில் ஏதேனும் நீங்க-
மாட்டாது. வரை - மெய்யுள்ளது. க-
டை-மேன்மை. பரிமந்தம் - கட்டி.
கைக்கை - சித்திரைசெம்பு. மணி

கை-அழகிய குதல்நிரிப்பு. விவரு-
தக்கொன்றை-காற்பெருவியைக் கடை-
த்த. விநா - புத்திரனே. ஏதேனும்
மென்பதில்; உம் விவரத்தாற்றென்க
து.

(அ) இசழி - சொன்னது. திரிபத-
கை-கைக்கை. அருமை-விவப்பு. கழல்-
கற்றியருளினது. குவா-மாதாபிதா-
கை. கோடாய் - கோளாசலியினதவ-
னே. தாடா-முற்றியுள்ளவனே. இரவன்-
வாசகர். பாமையாமே - கை-
கனே கைக்கனே. அருமை-தொண்டு.
விழுவார்-விழும்புவாராய். பாண்டியன்
கை - கைக்கையென்கட்டத்தோடு
பொருத்தென்கவனே. பணிவம்-கை-
கு. உயிர்-கக்குகின்றது.

(வி) மரல் கைக்கை - அருப்பவி-
வாய். கட்டி-மந்த. கரி - திருவாயி-
கை. வினாக்காணாது-பயனற்ற கை-
யறியாமல். மீன் - பிரகரிக்கின்ற.
பொருத்த. கெய்வார்-தரிப்பார். விரு-
வம்-(இப்) பெருமைவானே. கை-கரி-
ப்பாவிமகிழ்ச்சி. சிறுதே - கோபிய-
தே. திரல்-வலிமை. விவா - இக்கை-
யுடையவனே. கோர் - பகைவர். கை-
குஅரி-விழ்ந்து. கைக்கை - உமாதேவி.
கைத்தம்-கப்போதும். இவல் - தமிழ்.

நான்காவது: சட்டாணிப்பருவம்.

(அ) பவளிய-புழைச்சுருமையா-
வியை-கொண்டையினால்-பெருமை.
குறை-காது. மட்டி-மழை. இத்த-
கத்தான் போன்ற. புண்டாம்-விழி-
யின் முக்குறித் தொகுதி. கெய்வ-
வெள்ளம். விவந்திடாமல் - அழிய-
மல். கழி-உப்பதம். கைக்கை - கட்டி-
கைக்கை. தாது-குருவித் பருவம். சம-
கழி-புத்திரனாத்திண்டத்தி. கை-
கை - (பகைவர்க்குப்) புன் செய்கும்
வனே. திரை-இருவர்க்கு கெடுப்ப-
வனே. சம்பாணி - இவ்வகைக்கை
கட்டி

(உ) கைக்கை-கைக்கை-வாய்
தொத்தி-கைக்கை விவையா. தே

வார்-இத்தான். புண்டாம்-வி-
த்த-கைக்கைத் தக்கையுடைய. கு-
குளம். தைக்கை - கைக்கை. ப-
கை கைக்கை - பட்டப்பக் கைக்கை.
திரியம்-கைக்கை. பண்டு - முற்ற-
த்தி. அரு - (கை) பிரகாரது. பெரு-
கைவிப புண்டம் - பெருமை தக்கிய-
(இவையுறையப் பொருட்) பாட்டி-
பொருள். கைக்கை-கைக்கை-
செய்தவிதம். (கை) திண்டி-
தம்பட்ட மெய்யும் ஒருகைக்கை.
கைக்கை-கைக்கை. கைக்கை-
ய்தல் கைக்கைக்கை; அரு-கை-
பகை. கைக்கை. தாது - முத்த-
கை-இருக்கை. புண்டம்-கைக்கை

யாரும் பொருளையுடையதாய் இருக்கையாக.

(உ) பெணவன்-உப்புண்டாய். எரி-
அவ்வீசுகின்ற. வேலவன் - வேடன்.
பறவைக்கு - புருவின் பொருட்டி. கி
றை-துவாதத்தினால். புக்க- (தன்னைத
யையுதத்துக் கொடுத்ததானும்) பு
குத்த. பார்த்திவன்-அருளுகிய சிபிச்
சகரவந்தி வுழிவந்த. பாணவயம்-
பெண்ணுறைய மண்கையர்க்காகியாரும்.
இயல் - தரிழுவியிற் கிந்த. குலச்சி
றையும்-குலச்சிறையாயினும். பணி
த்தருள - (வாலேண்டுகொண்டு) சொ
ல்லிய வையுத்த. தெவ்வர் - பகை
வராகிய சமணர். எரி-அச்சினி. முது
கூடும் - முதுகு விலைவும். திருத்தி-
றுத்ததஞ் செய்து. ஒக்க - ஒருமிக்க.
குடத்து - மேற்கு. முகர் - ஊமைமயர்.
கவுணியக்குழவி-கவுணியர் கோத்தி
ரத்திற் பிறந்த பிள்ளையாகிய திருஞ்
னசம்பந்த மூர்த்தியே.

(க) காணவாரணம் - காட்டுக்கோ
ழி. பக்தர் இயம் - பக்தன் செய்யும்.
மூலவிலைவி - மூலவிலை கொடியாகிய
வேலி. பாயும் உன் - விரியும் உள்ளிட
மாகிய மூலவிலை சிலத்தில். பண்ண-பரு
த்த. மருப்பு - கொம்புள்ளியுடைய.
எது-இடபுள்ளி. தழுவுயம் - தழுவி
விளையாடியும். முகட-முகட காற்
தம். கொத்த - கொத்து தூக. குத்த-
(சன்மார்பிலே) மோத. குருத்து-குரு
ந்தமாதத்தை. ஒசித்தும் - ஒடித்தும். க
தைத்துண்டம்-முகடத்திற் தடியாகிய.
கருவி - புல்கக்குழவி சைபாய். அ
ழைக்கும் - (பச்சுக்கட்டிக்கினை) வடவ
ழைக்கும். விள்கொடு - விசலால்.
துவா - (அக்குழவின) துவாரத்தையு.
புதைத்தும்-ஆடியும். சுருதி-இராகத்
தினொலி. தெரிய-வெளிப்பட. வால்-
முடியவிலை. முகையிலில் விட்டிம்-கி
மப்படி திரந்தும். சேன - பச்சுக்கட்
டம். கவுட்குழி - கண்ணத்தின் துவா
ரம். தத்தவளம்-கண்கத்தானொலைய வா
னா. புதைத்தும் விட்டிம் அழைக்கும்
தருவாவெனக்கூடே.

(ந) நகர்கொண்ட-மேகங்களைத்
தூழப்பட்ட. பருக தன்-இத்தின். கி
ரம் - உச்சி. பண்காசனம் - மகாமேரு
மலை. கோவை-சேர்த்தல்; வைத்தல்.
பேறை - பெட்டி. புலால் - மரவிசம்.
பொழிய-உலகம். ஒர்-ஒரு. பொலிவு-
பிரகாசம். கலாபம்-தோகை. வேபா
யி-குதிரை நடந்துபோய்வழி.

(ஊ) கவனம் - வாயளவ கொண்ட
வணைவையுண்டிந்து. மதவெற்பு - மத
த்தையுடையமலை; யானை. கிளையுலகு-
(அந்த யானைகள் எட்டுத் திசையிலுந்
தாங்கலால்) சுற்றையுடைய பூமியி
லுள்ளார். கடகபூண்-கங்கையாகிய
ஆபாணம். கட்டு-கட்டப்பட்ட. ஆணி
முத்து-முதன்மையான முத்து. குறு
கையெழுப்பி-புள் கிரிப்புச்செய்து.
இயி - (ஒளினைச்) செவ்வெ. கைப
படம் உச்சி-சுருத்தலை வளையும். குழி
பாய் - கிடங்கு பாய்த்த செவ்வெ.
உவளசம்-குளம். வெடியுற்று-விசை
கொண்டெழுந்த. வரிபலவள-நிறந்
தகையுடைய கண்டு. அலை - சேற்றி
ன்குழி. கட்ட-கண்ட. கழி-உப்பள
ம். சுருவிய-துறையிய.

(எ) தமனியம் - பொன். அனாவ
டம் - அனாருணியில் கட்டுவடம் -
கட்டுக்கயிறு. கழல் - திருவடியில். ம
னியுச்சி-இராகத்தைப் பெய்யப்பட்ட
கடகபூண்-கங்கையாகியஆபாணம்.
தளர் கையிட்ட - தமோற்ற மாகநட
ந்து. புறா - ஒத்த வெயர் - கோவை
யை. தாயம் - கடம்பமலை. முகைஅ
யிழ்-அருட்புவிள்கின்ற. கிளை-குறி.
தாய்-செற்றியில். இலையவள்-சிறுவர்.
குரு-ஒற்றி. மடிய்கை - இளமையுடைய
வறுடபம்போல்பவனே

(அ) தொடி-தோவிலை. இரு-பெ
ரிய; நீண்ட. கிளை-குறி. பொத்தன்-
புலால். விளைசெறி - வாசனகெருங்
கிய. விபதர்-தேவர். அனாமணி -
அனாருணியிற் கோத்த சதய்
கையணி. உடைமணி-மேலாவாரண
த்திற் கோசதமணி. அத்தி-யசின.
அத்தி - அத்தி. குரை - குள்கின்ற.

டைய. பொருள்-தருத்தம். பனுவல்-பாட்டு. இறையோன் பொருட்டு-இறையோன் பொருளுடன் தானாக. பகர்த்த - உருத்திரசன்மையிருத்த) சொல்லிய.

(அ) சித்தாமருப்பின் - யானாக் கொம்பின். சாவை - அற்பம்; சித்தாமைய தருவித குற்றமுடையது. பணிவம்-சங்கு. சைவ-சூங்கில். காரி-சைவப் புன்னதாமைய ஒரு குற்றமுடையது. உருமுட்கு - உருத்திரசன்மையுள்ளியிற்றுடைய. புயல்-மேகம். உரிமும்-சொரியும். சருகல்-சருகுதலாகிய குற்றமுடையது. மடல்-இசை. திறத்த-சொடுக்கப்பட்டு. திருகல் - முறுகுதலாகிய குற்றமுடையது. பந்-உண்டாகிய குணத்தொழி-ஆழமாகிய கிடங்கு. பாவை - கடவுளின்மை. எத்தம் - வீசும். கொழிக்கும்-ஒத்தும். படிவின்-பூமி யிற் (படிந்த கிடக்கும்). சிறுமனார்-சிறுபிள்ளைகள். கொடு - கைப்பற்றிக் கொண்டு. பதி-திருச்செந்தூர். குழவி-பிள்ளைப்பருவமுடைய குமாரக் கட்டையே.

(அ) முற்றம் - முற்றும். குடவயித - குடம்போன்ற வயிற்றையுடைய. ஒண்-ஒளிபொருத்திய. முரண்-வலிய. பட-படவுகையுடைய. முகர் - கடல் திடர்-மணல்மேடு. பதவு - புதுக்கன். புறவு-(அப்)புதுக்கன். புளிகவெற்பு-மணல் மேடையையுடைய. சைவக்கும்-வரிசைப்படும். புன்னுண் - பதவைத்

கட்டம். மடல் - இசைமு. அனிகன்-வண்டிகள். அவ்வன்-என்று கொழிக்கும்-(முத்துக்களை) ஒதுக்கும். குருக-வாரிப்பறவை பதி - திருச்செந்தூர். படவு, என்பதில்துதி யுக்காகக்கட்டை. முகர்-கொன்றதில்-இடைக்காவொத்துக்கெட்டது.

(அ) அரவின்-அதிசேடனாகியபாம்பினிடத்து. குழிய-குழிபட. குண்டு-அழிமாசு. அழி-தோண்டிசல் படு-உண்டாகின்ற. கைமு - சூங்கில். உததி-கடல். வட்டத்திறை-வளைந்தஅலை. சம்பாசாரி-மண்மதன். பிணித்த-கட்டிய. வில்-வில்லாகிய சரும்பு. உடைக்கும் - உடைத்து வெளிப்படும். துளிகில் - பவனம்போன்ற வடியில். தோகை-மயில்வால்.

(அ) இறகல்....காரி-இவையனைத்த ருத்தக்காரின் குற்றமாய்; இவற்றினிலக்கணங்களை இரத்தப் பரிசுஷ்டாவில் விசாரித்தறித்துக்கொள்க.

(அ) கோதி-கிண்ட. உடைத்து-தோற்று. துளியின்-நீர்த்துளியோலும். கால்-சாலமும். வள்ள - வளப்பத்திறமுதலைய. சொல்லை-மூன்னமே. கயம்-வாவி. சேல் - மீனது. உயவேம்-விரும்பமாட்டோம் போதில்-பூவோடு. பூகம்பொருத்த - அமுதுபோலும். கத்தாத்தை - அமுத்தை. பொருவுரு-ஒவ்வாத. வலம்புரி-வலம்பரிக்கவின். ஆரம்-முத்து. பொன் - அழகிய. ரோது-ஒளியுடைய. வேல்-மூங்கில்.

ஆறுவது: வாராணைப் பருவம்.

(அ) மூரி - வன்மை. பகடு - ஆண். வரி-தேற்ற. வான-வானமீன். சடைபின்னி - ஒன்றோடொன்றாகத்தி. முடக்கு-விரையும். சேரி - மன்னரிருப்பிடம். குயம்-அரிவான். குடி - குடிசை; சிறுவர். வேரி-தேன். ஈற்றுனைத்த-அருவியிற்றது. உருத்திரசனிர்த்த. சித்தி-அழகம்.

(அ) பகடு - எருமைக்கடா. வை-வைக்கோல். போச-நீச. குவை-குவி யல். குடகாத்து-மேல்காத்து. பதடி-பதர். போல் - ஒப்பாசை (குவித்து). எறியும் - வீசும். கடைசி - உழத்தயர். பிரித்த-கெல்லிவைக்கப்பி பிரித்தெடுத்த. மச்சார்-உழவர். உழத்தியர் என்பதில், அச்சித்தி குறைந்தது.

மண்டலத்தொழில். (முலாதாரத்திலு
ள்ள) ஆக்கி-மண்டலத்தின் தோல்.
(இ)னம் - மலத்து - (இருதய கம
லத்தின்) குறிமண்டலத்தின்.
எனவே-தொழில். கோலோதயம்-தந்திர
த்தின்மையுடைய. கிணம்-ஒளிபுள்ள.
சோதி மண்டலமென - கிணமண்டல
மாக, வினாக்கமவர் - பிரகாசப்படுத்து
மெய்ப்புணர்ச்சி. எம் மயக்கம். ஒ-
ந்நியம், பெருந்-பெருமைதந்திய, பா
த்து-பிரமத்தின். என்னகொண்டு-
என்றுகொத்து மண்டலம் - வட்டமா
கிய, நிலை - நித்தையுடைய, ஈடேறு
வர்-கடைத்தேறுவர்.

(உ) அலம்புமுழங்குபென்ற. கம
லாலயம்-தாமசாயாவிய (மூலதாரக்)
கோயிலில். முடிழங்கும் - தோன்றும்.
மலர்முதமண்டலம்-விரிந்த முகத்தை
யுடைய (அக்கிளி) மண்டலத்திற்கு.
(மேலே) படலை - பரந்தவடிவை. தன்
ளி - கெடுத்தது. இரவிமண்டலத்தின்-
சூரியமண்டலத்தின். ஒளிக்கும் - (அ
மாவாசிராரி) மறைத்திருக்கும்.
வான் - ஆகாயத்திலுள்ள. உடுக்கன்-
நகத்திற்குள்ள. அடுகெல்லுநென்
செருவின் யுத்தநென்-நென். உதந்த-மதி
ழப்பட்ட. வெளி - ஆகாயம். இனா-
இன்னமும். அநிரும்-முழங்கும். மக
ராபி-மகாமீன்களை யுடைய கடல்.

(அ) வெந் - வாசனை. தொடை-
மாயணிக்த. பகல்-சூரியனுடைய
உருத்த-உதித்த. வெள்ளி - சக்தி
ரன். அயிராவதப்பாண் - இத்தின்.
உரு - (சூயில்) வாடிம். செந்-செருங்
கிய. சூடகத்தாட்டு-பொற்றகட்டைப்
போலும். வாணி-சாசுவதி. துண்டம்-
மூக்கு. ஒருவழி-ஒருஇடத்தில். பதி
தி-படச்செய்து. வட்டபுவர் - தேவர்.

(இ) பனாடல்-படத் தின் காடு. அஞ்செடாத. பொறி-புள்ளி. அளா-பாம்பு. அடி-அடிவயிற்றிற். வை-வைக்கப்பட்ட. கோடை - மேல்பாற்ற. குணக்கு-கிழக்கு. கொண்டல்-கீழ்காற்ற. வானை-வடகாற்ற. கொழுங்க

தினா - கொழுந்தி மீனாங்காரி. வயல்
மேயல்மே-சாலைமேயல்மேயல்மேயல்மேயல்
கீழ்மேயல். (இதனால்) அடல்மேயல்மேயல்
(அப்பாம்பைமேயல்) மீள்தான் அடல்
மேயல்.

(க) படர்-விநீத. குன்றி-தூதராகிய. அனா-மேது. திடர் - மேலு. அந்தகாசம்-இருள். நீடி - (தாற்பரியம்) மிகுந்து. செட்டுவயிற்று-நீண்டபற்களையுடைய. ஒரு ஒப்பந்த. மதி - அறிவு. அரு - அருமையாகிய. கடசிபுழி பெயர்த்துட்டிக்.

(௪) வட்டம்-பரிவேடம். துகத்தி
ன்-சரிசத்தன். வெளிவடிவு- வெள்ளி
யின் அழகு. வட்டமாகத்தன்- வட்ட
மாகிய துகையத்தினிடத்து உன்- (ந
யர்வாகக்) கருதப்படும். வெளிவடிவு-
(சி) தாக்கசூபம். தரித்திநகை-தாங்
குதன், (தரிசுசப்பட்ட கை). மந்தாவி
னி-கண்ணகதி. தாங்கத்தி-அவையின்.
வளம்-(குளிர்ந்த)மாத்மியம், (அழகு).
கணம்-நட்சத்திரம். (சிவகணம்). இர
விய்-இராத்நிரியில், பிதூரடன சூபங்
கொண்டு (யாசித்தலால்). இடபம் -
இடபராசி, (இடபவாகணம்). எம்ம்-
பொன். முட்ட-முழுதம். உரித்த-
உரிமையுடைய தன்மை. மூரி-பெரி
ய. அரவுக்குடைதலால்-பாம்பால்தள
ர்தலால்) தாருவனத்திமுனிவர்த்
ட்டபாம்புலய்யத்திசுத்தலால்). அ
ட்டபோகம்- என்னவாகச் செவ்வம்.
சிவபிரானுங் குமாரக் கெடுகுருங்அபே
தமாதலால் சிவபிரானுக்குச் சமங்கு
றினார்..

(அ) மகாந-பிண்டோகன். கரு-ருல்.
வாய்-பொருத்திய. கண்டல்-தாண்ட.
விண்ட-விரித்த. கண்டத்தாறு-பெ
ள்ளியமகாநத்திந் மண்டம். அலா-
விரிய. கானல்-கடற்கரைநோயை
யில். தாண்டிலே-குமாங்கடவுளுட
ய இடத்திலே. சாதலால்-சொடுத்தலா
ல். இரவு-யாசகம். இரவு-இராத்திரி.
கறை-கனங்கம். உலவெறிக்கு மாந்
லாவிராத்திரி யில்லையென்கூட்டுக.

